

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

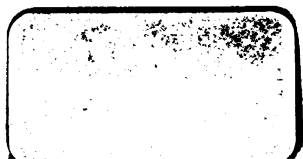
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

MISCELLANÆ OBSERVATIONES
AD
VARIOS SCRIPTORES GRÆCOS.

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA

EDITIO IN GERMANIA PRIMA

CUM PRÆFATIONE

GUILELMI WAGNERI.

VOLUMEN III.

MISCELLANEÆ OBSERVATIONES

AD

VIARIOS SCRIPTORES GRÆCOS.

BEROLINI,
APUD S. CALVARY EJUSQUE SOCIUM.
MDCCCLXXIV.

~~352~~
29081. 6 e 118
Digitized by Google

NOTÆ IN FABULAS ÆSOPICAS.

559

(ED. DE FURIA. LIPS. 1810.)

P. cxc. 149, 4. Nescio an recte se habeat ὥρης, si intelligas, *aetatis flore*. Deinde, vide an φιλότιμη ζώων, ut ἀδρανέστατοι ζώων p. cLXXXVII. Vide Append. ad Porsoni Aristoph. p. (74) ad Av. 678.
cxcii. 208. An ἀναλοῦνται?
Ibid. 214, 1. κέραι] An κρατί?

IN PHALARIDIS EPISTOLAS.

(ED. LENNEP. 4to. GRONING. 1777.)

ARGUMENTA NOΘΕΙΑΣ.

ἜΝΟΣ υἱοῦ, p. 4, 16. 172, 46.¹⁾
σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον ὑγείας χάριν, οὐκ ἰσχύος. 8, 31. Isocrates ad Demonicum.
χρήματα — χρησάμενοι. 16, 95.
Epistolae eorum quae Phalaridi acciderunt, augurium continent. 30, n. 71.

---

¹⁾ Servantur eadem notationes in margine editionis Schaeferianae, 8vo. 1823. J. S.

- (ὀλέθρους) — ἐξευρόντα. 28, 69.
 ὁ πλαστής ὑμῶν, *vestras*. 20, 15.
 560 ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου, *intra*. 22, 19.
 τέχναις ἐγκαταπρῆσαι. 28, 65. Poëticum. qu. Callimachi?
 συνοῖδα μὲν ἐμαντῶ ἔκθεσμα δρᾶν. 30, 82. et supra
 72—77. praecipue ἴσμεν ἔκτοπα ὄντα = Soph. Electr.
 μανθάνω δ' ὅθ' οἶνεκα Ἐξωρα πρᾶσσω.
 οὐχ οἷοι φύσει ἤμεν, ἀλλ' οἷους ἡμᾶς αὐτὸς ἔπλαττεν.
 Sophista loquitur. 32, 86. 1053, 18.
 Stesichori ἙΠΗ. quaere. 38, 15.
 ἐκέλευσα ὑμῖν. 38, 24.
 ἐπέστειλα. 60, 97.
 ποιημάτων δῶμη. 66, 32.
 τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην, *summam*. 92, 75.
 ἐώσης τόπον, *locum cedens*. 100, 3.
 μὰ τὸν Δία, pro νή. 164, ult. 184, 6.
 τεθείσης ἐλπίδος. 170, 29.

- P. 24, 29. Fors. καὶ περιήψαμεν οἷς αὐτὸς ὑπέθετο π.
 deinde lege πικρὰς δὲ τῆς ἐπιστήμης ἀληθῶς οὔσας.
 30, 74. δικαίως] δικαίων.
 48, 75. ἐπιτειχίσειν] Fors. ἐκτρέψειν.
 90, 54. Fallitur Lennepius. Mox lin. 63. εἰ καὶ τῶν
 σῶν ἐπιστραφεῖν δραμάτων.
 166, 13. ἢ πεισθεῖσα πόλις] πόλις πεισθεῖσα.
 246, 77. πάσχουσα] Forsan παρέχουσα.
 294, 43. ἐπεὶ τοι] Lege ἔπειτα, et 336, 6.
 360, 89. Fors. ὥς ἂν τι διδοὺς.
 370, 82. Dele τὰ.

IN DIONYSIUM HALICARNASSENSEM.

561

(ED. REISK. 8vo.)

Tom. i. p. 20, 8. Lege ἐπισεσυρκότων. Vide de voce Wolfium ad Leptineam, p. 352.

— 35, 3. ὅσον] Malim ὍΘΕΝ.

— 77, 4. οὐδ' ἄλλοις] Lege οὐδα Μοῖσι ex Herodoto.

Tom. v. p. 423, ult. Lege μιμητέον.

— 424, 6. Dele τὸ ante βέλτιον.

— 425, 1. Lege αἷς — διαλέκτοις.

— 426, 7. Lege ἴσως καὶ πλεῖον.

— 429, 7. Lege καὶ κατεπιτετηδευμένοι, vel καὶ ἐπιτετ. (ἐπιτετηδευμένως Dionys. de Compos. p. 396. ed. Schaef.)

— 433, 2. Lege σεμνότητα.

— 447, 4. [ἡ βάρβαρον] v. l. vel glossa ad Καρικόν.

— 458, 5. Lege συνδιασωτῶν. Per se bene habet συνουσιαστῶν, i. e. γνωρίμων. Vide p. 134, 4. Nos and that set or club. Sed ob διθυράμβων alterum reponendum.

— 460, 7. Lege ἤψατο, πρεσβυτέρῳ νέος.

— 466, 6. Egregie Markl. Lege οὐθὲν ὦν (vel ὅ) εἰκὸς τοὺς μὲν ἂν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν, τοὺς —.

— 478, 5. Fors. εὐρῆσθαι. Vide 486, 10. 487, 12.

Tom. vi. p. 798, 5. Legendum sc. τῷ Ἀθηναίῳ, ut Thucyd. vi. 78. et Dionys. p. 936, 4.

— 1008, 9. δόσιν ex ὄσῃν ortum. Recte Sylburg. nisi leg. πρόνοιαν. Qu. σπουδὴν? Vide 1103, 5.

— 1121, 13. Lege οὐκ αὐτὰ βοᾷ.

DE COMPOSITIONE VERBORUM.

(ED. SCHAEFER. LIPS. 1808.)

- P. 92, 5. Potius verte *et quomodo non expedit*, i. e. et quae fugienda.
- 144, ult. οὐδ' ὅτι] An οἶδ', i. e. οἶδα? Vel οὐδέν, vel οὐδοτιοῦν.
- 158, not. Errat Sylburg. Isti eximebant η, ω, β, γ, δ, φ, χ, θ, ξ, ψ, ζ.
- 194, 6. *Secundum similitudines rationi consentaneas* (i. e. in rerum natura sitas, a certis principiis ductas: opp. ἄλογος, p. 180. not. ubi errant, cum sit *cujus ratio non possit reddi*;) *et res ipsas per sonos menti suggerentes.*
- 376, 2. Epicuri verba sunt, ita vertenda: *Scribere non est laboriosum, si negligas ancipitem regulam*, nempe aurium judicium. Κριτήριον vox philosophica et Epicurea; ut apud Diog. Laert. x. 147. de quo loco vide Schneideri Epicurea, p. 51. Ceterum ἀλεξιφάρμακον est non *remedium*, sed *lenimen*. To salve over. *Flattering unction*. Aristoph. [Vesp. 810.] φάρμακον στραγγουρίας.
- 436, 2. An τεκνόφι δίκας, σύγγνωθί μοι? Sensus εἰ παρήρσιάζομαι ἀπαιτούσά σε τοῦ παιδὸς δίκας, σύγ. μοι. Conf. Eur. Orest. 1673. ed. Pors.

IN PAUSANIAM.

(ED. KUHN. LIPS. 1696. FOL.)

- LIB. I. c. 29. prop. init. ἥδη ποῦ] Olim ascripsi „qu. σπουδῇ. vide MSS.“ Nunc puto vulg. recte habere; fere = ἥδη ποτέ.

- iv. 2. p. 283, 12. *μοῖραν*] *μοῖρᾱι* J. Kaye, collato ⁵⁶³ Steph. Byz. voce *Σκιάς*.
 Ib. 24. p. 338, 29. *καὶ εἰκοστὴν*] Lege *καὶ ἑβδομηκοστὴν* cum Meursio et Wesseling. ad Diodor. xi. p. 451. quomodo citat Corsinus Fast. Att. T. iii. p. 195.
 vii. 2. p. 525, 14. *Ἰώνων*] Lege *Πελασγῶν*.
 viii. 7. p. 612, 30. *τοῖς παισὶν*] Lege *πᾶσιν*. Vide p. 145, 27.

IN LUCIANUM.

(ED. HENSTERHUS.)

- VEL Constantini tempore, vel serius, scripta sunt, iudice Hasio, MSS. du Roi, ix. p. 128. Alcyon, Abdicatus, De Astrologia, Demosthenis Encomium, Cynicus, Nero, De Dea Syria, Charidemus, Soloecista, et imprimis Philopatris; quem saeculo x. aut xi. (post duarum ecclesiarum schisma) assignat. Persae et Babylon, c. 28. p. 617, sunt Saraceni et Bagdat.
 Tom. i. p. 20. l. 35, not. De Choerili loco vide Victor. ad Arist. Rhet. iii. p. 697. Misc. Obs. T. i. p. 434. citante R. P. MSS.
 142, 94. *μυρία τὰ*] Lege *μυρί' ἅττα*, et p. 164, 36. *μέτρι' ἅττα*.
 164, 29. *ἀλλ' οὐδὲ* etc.] Ex Aristoph. Vesp. 1183.
 513, not. Palmarias emendationes Hipparchi merito laudat Porsonus Opusc. p. 277. Mirum est Hemst. non vidisse legendum *ἐπικρεμ*. [pro *ἐπιδημήσαντες*, l. 53.] ut paullo ante Hipparch.
 666, 14. *Iliad*. I. 325.
 672, 57. Demosth. F. Leg. 421, 20.
 868, 96. E Platone. Vide HSt. Thes. ii. p. 151. A. 152. F.

- 871, 53. ἀπάξεται] Lege ἐπάξεται.
- 584 Tom. II. p. 52. l. 4. ἀποτειχίζοντα] ὑποτειχ. Letronne *Topogr. de Syracuse* p. 111. Sed Thucyd. VII. 73, 5. respexisse videtur Lucianus, vel potius 74, 39. Imo 78, 76. Vide 79. init. et med.
- 324, 75. σίλλος] Recte ἰλλὸς Pierson. ad Moerin. p. 205.
- 406, 90. πολλὰ καὶ II.] Legendum videtur πολλὰ **ΚΑΙ ΚΑΚΑ** τῷ II.
- 451, 55. Vide Ruhnken. ad Callimach. Fragm. XI.
- 457, fin. Lege ἀταμιεύτω τῷ π. — ἀπερῶν, „μηρῶν — ὀμιλία,“ κλαίων — ut scil. jungantur ἀπερῶν et κλαίων. Vide modo Butleri stuporem, Æschyl. Tom. VIII. p. 199. κάλλιον Boissonade, MSS. du Roi, X. p. 176. qui de μηροῖς videndus.
- 485, 15. Thucyd. II. 35. notante V. D. in exempl. Benedict.
- 571, 69. „On dit τρεῖς ἢ πέντε, δὴ ἢ τέτταρες.“ COURIER. Qu. an recte. Facile τεττάρων in τριῶν abire potuit.
- 574, 35. Qu. θεραπεῦσαι δέ σε οὐδεὶς ἄλλος οὔτε ἄνθρωπος οὔτε θεὸς ἰατρός. Vide Arist. Plut. 420-1. — Imo παρεδρεύσεις, θεραπεύσει δέ σε οὐδεὶς, ἀλλ' οὐδὲ θεός, ἰατρός, ἀλλ' ἢ κ. partim cum Courerio.
- 586, 43. Senarius.
- 608, 27. not. κοπὶς pro κόνις restitutum Sophocli Antig. 602.¹⁾
- 611, 15. Lege καὶ πάγον σκληρόν.
- 619, 42. Lege οἰδέν τι τοῦ παρακ.
- Ib. 62. Lege εἶπετο φεύγοντι.
- Tom. III. p. 2. l. 17. E Thucyd. II. 60.
- 4, 56. E Dem. Phil. I. 44, 15.
- 18, 46. προτίμιον] Forsan πρυτανεῖον.
- 24, 75. seqq. Ex Aristoph. Eccles. 112.

¹⁾ Ubi tamen vide Hermann. J. S.

- 185, 38. In versione erratum est. Sensus esse videtur
Ut de Theopompi Tricarano iudicium ferens dicat.
 Valde suspicor Tricaranon fuisse nomen libri ab
 Anaximene Theopompo suppositi, de quo Pausanias ⁵⁶⁵
 Eliac. II. 18. p. 496. ed. Kuhn. Suidas v. *Ἀναξιμ.*
 Bentlei. Diss. Phalar. p. 15. Vide Suid. v. *Φίλιστος*,
 Ruhnken. Hist. Oratt. p. 84.
- 189, 9. Lege *κίναδος* cum Gesnero et Guyeto.
- 420, 48. E Dem. de Cor. p. 242, 13.
- 439, 80. E Dem. F. Leg. 421, 20.
- 471, 66. *ἔργῳ*] Qu. *ἱερῷ*.
- 499, 74. Lege *τίμημα τοῦ τριηραρχικοῦ*. Vide versionem.

IN LONGINUM.

(ED. TOUP. 4to.)

- P. 4-5. (§. 2.) Lenius potuerat Toupius *ἐαθέντα τὰ ΠΛΟΙΑ, ΟΥΤΩ ΚΑΙ τὰ μεγάλα* —.
- 7, 1. 11. (§. 3.) *ἀναλήθεις*. Vide p. 6, 12. 48, 5.
- 8, 8. (ib.) Xenoph. Sympos. 8. 21. *νίφων μεθύοντα* —
θεῖται.
- 16, 4. (§. 8.) Malim *ἐν τι ταντό*. Dem. pro Megalop.
 p. 121. ed. Par. *ἐν τι καὶ τὸ αὐτό*.
- 23, ult. (§. 9.) *διὰ τῆς Ὀδυσσείας*] *Per totam Odysseam*, ut *διὰ βίου* p. 35, 3.
- 25-26. (ib. prop. fin.) *τὸν — ἄσιτον Ὀδυσσεά* Tollius
 e conjectura. Possis *τὴν — ἀσιτίαν*.
- 31, 3. (§. 10. fin.) Forsan *ἀραιώματα τὰ ἐμποιοῦντ'*
ἂν μεγέθῃ, quae *sublimitatem effecissent, si rite coagmentata fuissent*.
- 34, 8. (§. 12. fin.) *καταντλήσαι*. Plato Rep. I. p. 344. D.
 HSt. = 52½ Massey.
- 38, penult. (§. 15. init.) Malim *οὕτω γοῦν ΤΑΣ*
εἰδωλοποιῖας.

- 57, 1. (§. 22.) Μαλὶν προσαγορεύσας, *as if he could not help* —.
- 566 78, 4. (§. 34. init.) πένταθλος dictus Eratosthenes. Suid. (ex Hesych. Milesio, hic mutilo.)
- 84, pen. (§. 38. init.) *στοι] Ἀν καταγέλαστοι? Soloece Toup. κάκιστοι.
- 88, 7. (§. 39.) MS. Par. καὶ ἄλλους ὄση. ΑΜΟΥΣΟΣ Boivinus. Respicitur ad Euripidem Stheneb. viii.
- 95, 10. (§. 43.) ὅπλων utcumque defendas vertendo *instrumenta coquinaria*. Sed verum puto ὄψων. μυριάδες sc. μεδίμνων, ut Demosth. Leptin. §. 57. — Per se rectum ὅπλων μυριάδες, ut βελῶν in Psephism. Plutarch. ii. p. 852. C. *Vini numerus* Cic. Phil. ii. 17. πλῆθος ἀλφίτων Athen. iv. 150. F.
- 102, 2. ἐπὶ κρίσει τις δεκάσθαις] Lucian. Amor. T. ii. p. 402, 91. ἀδεκάστω κριτῇ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἰρήση.

IN ACHILLEM TATIUM.

- i. p. 33. ed. Mitscherlich. = 45 Salmas. ex Eurip. Hippolyto adumbrata.
- ii. 49 = 69. Recte ed. princ. Commelini p. 29, 6. κρατῆρα — τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸν Γλαύκον τοῦ Χίου δεύτερον. Verte *cratera proxime ad illius praestantiam accedentem, quem olim fecerat Glaucus*. sc. quem Apollini sacravit Halyattes, θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων. Herodot. i. 25. ubi recte Larch.
- Ib. 76 = 109. Interpunge καὶ πᾶν ὅτι ἂν εἴποι τις, ὄνομα Κώνωψ. Vide Demosth. Ol. iii. §. 23.
- iii. initio. Lege et interpunge φυλάττοντες τὸ πρόσθεν μέτρον, καθ' ὃ συνέβαινε — τὸ πνεῦμα. Κλίνεται δὴ —. Cum antenna esset obvertenda, eam veli partem, quae vento adverso movenda erat, antennae alligant;

alteram partem, sic ut erat demissa, vento dant. Mox lege *Θατέρου* δὲ ὃ ἴωρεῖτο, altera navis parte, quae modo sublimis erat, jam depressa.

v. 193 = 283. *Πρόκη ἀηδών.*

567

vii. 289 = 427. *παρασκευὴ δὲ πολλὴ ἦν τοῦ Θερσάνδρου κατ' ἐμοῦ.* Qu. ex veteribus quos citat Taylorus ad *Æschin.* c. *Ctesiph.* init.

viii. 341 = 503. *τεραπευσάμενος καὶ τρίψας τὸ πρόσωπον.* Ex *Æschin.* F. Leg. p. 34, 26.

IN ARISTIDEM.

(ED. JEBB. 1722.)

T. i. p. 137, 10. Sensus forsitan est: „verba ἐν *Σαλαμῖνι* adjici, ne male ominatis verbis uter, si nude dixissem οὐδεὶς ἂν ἦν, omnes periissent.“

156, 5. An *Quamvis ludis Isthmiis ter tum certare athletas cogere solerent ipsi?*

249, 11. Porsonus MSS. „Senarius [latet scil.] in *Aristid.* T. i. p. 249.“

561, 16. Demosth. Rhod. p. 200, 16.

T. ii. 286, 16. „Lege ex MS. Trin. Coll. Cant. p. 202. quo ducunt etiam alii, ὁμοῦ τέτταρες καὶ δέκα.“
PORSONUS.

IN THEMISTIUM.

xxi. fin. p. 264. A. Harduin. „Ὅμηρος πάνθ' ὅσα ὀνομάζει, καὶ ἐπαινεῖ· καὶ οὐδὲ τὰ πᾶν φαῦλα ἀπαξιοῖ τῆς ἀγαθῆς μαρτυρίας· ἀλλὰ καὶ τὰ ΠΑΙΔΙΑ αὐτῷ καλὰ, καὶ αἱ μᾶστιγες ἅπασαι φαεῖναι. Quum ipsa Homeri verba citari appareat, apud

quem nusquam occurrit *παιδιον*, et quum sensus postulet ut vile aliquod *supellectilis* genus nominetur, muta *AI* in *E*, et lege, me sponsore, *ΠΕΛΙΑΑ*, ex Iliad. B. 44. et aliunde. Nihil certius.

IN NOVUM TESTAMENTUM.

EVANGELIA.

GRAECE scripsisse Matthaeum putat Jortinus, Erasmus T. II. p. 256.

MARC. IX. 23. *τὸ εἶ*] Vide Luc. I. 62.

Ib. XIV. 19. Joan. VIII. 9. *εἷς καὶ εἷς*] *εἷς, καὶ εἷς* Primatt. Accent. p. 418. Vide Rom. XII. 5. *καθ' ἑνὸς* Philemon Stob. II. p. 31, 21.

JOAN. VI. 27, etc. I give you better food than Moses gave your forefathers, that religion which will procure to all who believe and obey it everlasting life. 27—50.

This benefit of eternal life I shall obtain for the world by giving my own body to be crucified. 51.

No one is entitled to this benefit, who does not acknowledge the efficacy of the sacrifice by which it is obtained. 52—63.

But to do this, the preventing grace of God is requisite. 64—65. 37—40. 44—45.

XIII. 32. *ἐν ἑαυτῷ*] *Χριστῷ* scil. *Will permit him to declare his (Christ's) own glory* (by resurrection, effusion of Spirit, etc.)

XIV. 19. Vide XVII. 24.

Ib. 27. *Non verbis inanibus, ut homines solent, sed efficacibus.*

Ib. 30. *Sed nil contra me potest.*

XVII. 1—5. Prophetæ officium præstiti; sine me jam regno meo frui.

- Ib. 6—19. Apostolos a periculis mundanis serva, et Spiritu Sancto imple. v. 11. 17. 19.
 Ib 20—26. Christianos omnes nobiscum conjunge in unum corpus mysticum, ut et in terra signa edant Spiritus Sancti in illis habitantis; et post vitam in illam felicitatem recipiantur, quam mihi et meis destinasti.

ACTA APOSTOLORUM.

569

- IV. 21. *Finding no witnesses.*
 V. 38-9. Junge εάσατε, μήποτε.
 IX. 7. ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, sonum audientes.
 XXII. 9. τὴν φ. οὐκ ἤκουσαν, loquentis verba non intellexerunt. VALCK.
 X. 36-8. Male versa.
 XII. 17. Ἰακώβω] τῷ Ἀλφαίου scil.
 XIII. 42. Hebraice concionatus esse videtur Paulus; et Gentiles pii (forsan proselyti) rogasse, ut notiore lingua eadem sibi explicaret alio die.
 XVII. 28. ἐν αὐτῷ — ἐσμέν. Stoicorum verba. Hemsterhus. Orat. de Paulo p. 25.
 XXII. 25. προέτεινεν] Loris vinctum extendit, pronum ut videtur.
 XXVI. 23. εἰ. Siquidem.

AD ROMANOS.

4. Ephes. i. 19-20. νῖοῦ κατὰ μὲν σάρκα τοῦ Δαβὶδ, κατὰ δὲ πνεῦμα ἁγιωσύνης τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐν δυνάμει ἐσφράγισεν αὐτὸν διὰ τῆς ἀναστάσεως. ἀποδοδει-
 γμένον — δυνάμει Act. II. 22. •

- Ib. 17. *Revealed to be by faith altogether.* See vi. 19.
 2 Cor. III. 18. ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθαι, καὶ εἰς Δία, etc.
 Theocr. xvii. 1.
- Ib. 19. τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ] ἡ γνῶσις Chrysost. et
 Theodoret. Qu. *that which is certainly known.*
 Acts iv. 16.
- Ib. 30. ἐφευρετὰς κακῶν, *mischief-makers.*
- Ib. 32. ἐπιγνόντες, *having the means of knowing.*
 See vv. 21. 28.
- II. 13. Potius distingue (οὐ γὰρ — ἐν ταῖς καρδίαις
 αὐτῶν).
- Ib. 27. κρινεῖ ὁ ἐξ ἀκροβυστίας, ἐὰν τὸν νόμον τελέσῃ,
 σὲ τὸν ἐκ περιτομῆς, ἐὰν τῷ γράμματι ἀφορμῇ
 χρήσῃ τοῦ παραβαίνειν.
- 570 III. 5—8. And do not say, If our rejection of Christ
 has only served to evince the more strongly his mission,
 God is unjust in casting us off from being his people.
 For a sinner might as well say in the day of judgment,
 If my sin has eventually promoted the glory of God,
 why am I punished? See Locke.
- Ib. 22. εἰς and ἐπὶ, qu. *offered to all and extending
 or reaching to all.*
- VIII. 3. περὶ ἁμαρτίας, *as a sin-offering.*
- IX. 3. Chrysost. Orat. 2. de Paulo, p. 46, 1 et 19. ed.
 Valck.
- XIV. 1. Vide an explicandum e Jacob. II. 4.

AD CORINTHIOS I.

- I. 8. ὅς — ἀνεκλήτοις. Parenthesis. (Vel, ὥστε ἐν τῇ
 ἡμ. ἀνεκλήτους εἶναι, quomodo Intpp. Angli.)
- Ib. 20. σοφοί, philosophi morales; γραμματεῖς, grammatici;
 συζητ. etc. physici. VALCK. Gentiles intelligi patet e
 v. 22.
- IV. 3. Angli *man's judgment.* Opponitur τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
 Κυρίου. vide v. 5.

VI. 1. I suspect that this incestuous union gave rise to some question of property; and if so, this will account for the apparent confusion of two subjects.

XI. 27. τοῦ Κυρίου forsan jungendum cum ἀναξίως, vel ad utrumque pertinet.

IB. 28. δοκιμαζέτω. Let him consider whether he eats it as he ought to eat the representation of the Lord's body. See Locke.

XIII. 4. περπερεύεται. Cicero Epist. Attic. i. 14. et Ernesti in Clav. p. 863. Comicus Plutarchi Vit. Dem. p. 850. B. Cum Ernesto explicandum videtur ἀλαζονεύεται.

IB. 7. στέγει, omnes animi motus coërcet. Angli beareth all things.

IB. 11. ἐφρόνουν, sentiebam: language — disposition — 571 understanding.

XV. 1. Construe τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην τὸ εὐαγγέλιον. *I am now putting you in mind of the argument I chiefly used in my preaching, (as you will perceive) if you have not forgotten my words, unless indeed you were converted from mere caprice.*

Imo γνωρίζω τὸ εὐαγγέλιον, τίνι λόγῳ —. Constructione notissima, qualis est εἰπὲ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν, i. e. εἰ ὁ υἱὸς μεμάθ'. Vide Gal. i. 11.

IB. 6. Si quid mutandum, pro ᾧ lege ῥ.

IB. 8. Dele τῷ cum MS. et tolle distinctionem: *mihi qui sum quasi abortivus.*

IB. 11-2. Ita, ut resurrectione Christi causam totam niti profiteremur.

IB. 31. ὑμετέραν] Al. ἡμετέραν. Nil refert. *Meam gloriationem de vobis, meis filiis in Christo.* Pessime Lockius. Vide 2 Cor. i. 14.

IB. 34. ἀγνωσίαν. Gnosticos tangere videtur. Nexus; hos fugite.

- Ib. 36. The living body is, like a seed, organized matter united with a vital principle: when the body dies, and the seed is sown, the organized matter is thrown off, and replaced by other matter of different form and properties.

AD CORINTHIOS II.

EPHESO profectus, Troade substitit, Titum expectans, II. 13. eo animo ut Corinthum pergeret, postquam a Tito certior factus esset de illorum rebus. Evanescente hac spe, in Macedoniam ivit, quo a Tito perlatae sunt literae Corinthiorum. VII. 5, etc.

- I. 11. Angli, quasi τὸ ἐκ πολλῶν προσ. εἰς ἡ. χάρισμα. Mihi videtur διὰ πολλῶν esse multis verbis, precibus, gratiae actionibus. ἵνα πολλοὶ πολλὰ εὐχαριστῶσιν.
- 572 In fine v. ὕμῶν alii, melius.
- II. 5. Incestus ille non tam mihi molestus fuit, quam parti saniori ecclesiae vestrae, qui illum reprehenderunt; ne ego omnibus vobis essem gravis.
- Ib. 16. Vide III. 5, 6.
- III. 2. Omnibus me satis commendat fama summi amoris mei, quo vos, Christo conciliante, in intimum pectus recepi. Vide VII. 3.
- Ib. 3. Transito a corde Pauli ad corda Corinthiorum, ut a Mose velato ad Judaeos velatos mox 13—16. Hinc incipit comparatio διακονιῶν Pauli et Mosis: Exod. XXXIV. 27-8.
- Ib. 4. Redit ad ea quae dixerat II. 16.
- Ib. 16. ἐπιστρέψῃ, ἡ καρδιά αὐτῶν, vel forsan τὴν αὐτῶν.
- Ib. 17. Now the Lord is that Spirit, Angli. Sensus est, Quum loquor de Judaeis AD DOMINUM convertendis, intelligo A LITERA AD SPIRITUM.
- IV. 3-4. Vide III. 18.
- Ib. 6. Vide III. 18.

Ib. 11. Ut per constantiam nostram evangelio fidem faciamus.

v. 1—10. Quotidie nos obijcimus morti, non tam ipsam mortem cupientes, quam Christi adventum; etsi scimus nos cum illo victuros, sive adhuc vivos transformabit, sive mortuos corporibus gloriosis induet.

Ib. 2. ἐν τούτῳ, *interea*, ut Act. xxiv. 16.

Ib. 3. Αἱ ἐκδυσάμενοι, quomodo sensus erit, *Nam, etiamsi corpus exuerimus, ne sic quidem nudi erimus.*

viii. 4. δέξασθαι ἡμᾶς om. MSS. plurimi. An constructio αὐθαίρετοι, δεόμενοι, καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, τὴν χάριν ἔδωκαν, ἀλλ' ἔ. etc.

Ib. 6. Quum ex ix. 1. pateat hic agi de alia re atque τῇ δ. εἰς τ. ἁγίους, i. e. Judaeos (v. 4.), suspicor hic moneri Corinthios, ut Macedonum paupertatem sublevent; vel potius, ut illorum vice Judaeis opitulentur: ἄλλοις et ἐκείνων v. 14. sunt Macedones, non Judaei. ὑστέρημα v. 13, 14. non est *egestas* (*want*, 573 Angli), sed *defectus*, ut recte Lockius.

xi. 12. ἐν ᾧ καυχῶνται, *parenthetica. Ut (id de quo gloriantur) videantur mihi pares.*

AD GALATAS.

ii. 4. διὰ δὲ —. *And that, because*, Angli. Idcirco autem circumcidi Titum vetui, ne Judaizantibus istis morem gererem.

iii. 5, etc. The promise to Abraham was *justification* (see v. 5.) by one of his seed (Christ, v. 16.) to all the faithful.

This promise was not accomplished in the law, in which there was no justification.

- Nor superseded by the law; because the promise (or inheritance) being to Christ and all who should believe in him, could not be affected by any covenant to which these were no party. v. 20. and Locke.
- VI. 8. ὁ σπείρων] *Qui suis opibus utitur ad* —.

AD EPHESIOS.

- III. 19. *Angli the love of Christ which passeth knowledge; Graece quidem: vide Wetsten. Sed puto, the exceeding love of God in bestowing on us the knowledge of Christ.*
- IV. 16. πάσης ἀφ᾽ ἧς τῆς ἐπιχορηγίας, *by that which every joint supplieth, Angli. Vide an ἐπιχ. sit simpliciter materia suppeditata, ὕλη. Deinde pessime vertunt according to the effectual working in the measure of every part. Verte according to the effectual working of every part in a certain determinate measure or proportion.*
- 574 VI. 12. τὰ πνευματικά, etc. *the spiritual agents of wickedness in the sky or air. Vide II. 2.*

AD TIMOTHEUM I.

- III. 11. γυναῖκας i. e. πρεσβύτιδας. Tit. II. 3.
- Ib. 15. etc. Vide an disting. βραδύνω (ἵνα — ζῶντος) στύλος — ἀληθείας (καὶ — μυστήριον). *Interea memento, hoc uno fundamento niti religionem; Christus manifestatus est, etc.*
- v. 21. πρόσκλησιν tuetur, et Act. Apost. v. 36. προσεκλήθη mavult, Hemsterh. ad Plut. pp. 373-4.
- VI. 5. *Gain is godliness, Angli. Imo, Religion is gain.*
- Ib. 7. δῆλον ὅτι in parenthesi.

AD HEBRÆOS.

II. 2—4. If the denunciations of Moses were actually fulfilled, (ἐγένετο βέβαιος) much more will Christ's, which are now *confirmed to us* (i. e. further explained and partly accomplished) by the apostles through the witness of the Spirit.

IV. 3. *Incorporated with the hearers by faith.*

XI. 13. ἀσπασάμενοι, i. e. ἀποδεξάμενοι. Angli *embraced them*. Hodie diceremus *hailed*.

Ib. 20. Angli *by faith Isaac blessed Jacob and Esau concerning things to come. Potius by faith concerning things to come I. blessed J. and E.*

DE LEXICIS GRÆCIS.

PRO corollario ad egregiam disputationem Valckenaerii Theocr. p. 294. etc. (123. ed. Heindorf.) ejusdem post Ursinum; Ruhnkenii Praef. Hes.

(Appion, Apollonius, Homericas:

Theon et Didymus, comicas et tragicas:

et ceteri, κατὰ στοιχεῖον. Hesych.)

1. Aristophanis Byzantii, Hermonactis, etc. glossas in unum alphabetum redigere incepit Zophyrion (Α—Δ), perfecit Pamphilus (Ε—Ω).
2. Illorum opus contraxit Julius Justinus.
3. Justini epitomen, *quantum ad poëtas pertinebat*, excerptis Diogenianus, qui Adriani tempore vixit (ann. Christi 117—137).
4. Diogenianum vel exscripsit, vel contraxit Hesychius; et ex Aristarchi, Appionis, Heliodori λέξεσιν Homericis (eas habuit H. κατὰ στοιχεῖον,) et aliunde, multa adjecit.
5. Glossaria, quae ad prosaïcos scriptores pertinebant, conflavit Photius: (vixit ann. Christi 891.) at non pauca e Diogeniano sumsit, quae cum Hesychio habet communia. (Vide in Ed. Rev. 42. Blomf. p. 333.)
6. Photium expilavit Suidas. „Scripsit paullo post Jo. Zimiscae mortem“ (quae contigit anno 975.), Benth. Phal. 24.

Qu. an Lex. SG. ipsum, an e Photio: conf. exc. apud Montf.¹⁾

NOTÆ IN JULIUM POLLUCEM.

578

(ED. HEMSTERHUS. 1706.)

- LIB. II. §. 8. Ἰσαῖος κατὰ ῥεσαίχμον Falk. vide 61. R. P. MSS.
- Ib. 49. Vide an exciderint quaedam: p. 177, 3. ἀνατείνειν ὑπὲρ τὰ μέτωπα... ἔφη. Vide Hemst. ad Lucian. p. 373. sed vide Philem. Rutgers. p. 364, 192.
- Ib. 89. fin. Ut hic, textus ed. Ald. Lege ἐπιχειλῇ δὲ καὶ ἐπὶ πόλεως εἴρηκεν Ἀριστοφάνης. Εὐπόλις —.
- Ib. 112. Pro Καλλίστῳ Porsonus ΚΑΛΛΙΕΤΩΙ i. e. Καλλίῳ τῷ κωμικῷ.
- VII. 73. In Pherecr. ultima delet Toup. Em. T. II. p. 521. male, ut puto.
- VIII. 51. εἰσαγγελτικὸν] An εἰσαγγελικὸν ἢ εἰσαγγελτικόν· ἀμφοτέρως γὰρ λέγουσιν· ὃς λέγει· „Περὶ — ἀποτίσαι.“
- Ib. 60. Dele ὀφθεῖς ἢ v. l. pro ὀφλῇ vel ὀφλήσῃ.
- IX. 38. Α. πόστην ὑφοδῶσει (vel -σεις), παιδάριον; B. ῥ. τ. ὁ γὰρ σ. οὗτος ἦν Λακίησι πον. vel ad hunc sensum. Α. ὁ γε τ. ῥ. ὁδωπορήκαμεν.
- X. 21. Malim ἔστι τίς Οὗτος; ἄ. σὺ κ. Vide Diphilum infra 137.
- Ib. 36. Qu. an legendum ὧν ἔστι τὰ ἄλλα κοινά· (vulgaris dialecti) κειρία δ' ἔστιν —.

¹⁾ Vide Dobraei notam in Praef. Phot. p. xiv. J. S.

Ib. 40. p. 1189. not. 94. Sanissimus est locus, modo distinguas *προσεφάλαιον τοῦτο* —. Vide Porson. ad Athen. i. p. 17. (Advers. p. 48.) et de *τοῦτο* Valck. ad Phoen. 12.

Ib. 76. *ἐναπονίψεις* male mutat Bentleius. Deinde *Κλεινία* malim.

Ib. 79. Qu. *λαβοῦσα μέντοι χοίρικα, Τὸν* —.

(PIERSON. LUGD. BAT. 1759.¹)

P. 57. col. 2. Quare *ἀργυροῦς* non *argento obductus*, ut *χρυσοῦς αὐρο*? ²)

58, 1. fin. *ἡμιονηλάτης*] An *ἡμιοναῖος*?

192. *Δία* Symmachus apud Schol. Nub. 815.

197, 2. *लगυζομένην*] In Themistio lege *लगιζ*. Vide Suidam, et confer Platonem de Repub. iii. p. 440. B. et Schol. p. 156. ed. Ruhnk. R. P. In Aristoph. Vesp. 1478. *लगύσαντος* Schol. in Ald. Vide de *लगγίζεσθαι* Bast. Ep. Crit. p. 46.

283, 2. Imo *οἷσθας* est mendum typographicum ed. Burman. in erratis sublatum, *οἷσθα σ'*, *tuas res*, *τὰ σά*. et sic ed. Cantab. 1713.

285. v. *ὄστρεία*. Legendum forsán *διὰ τῆς εἰ*, et certe *μακρῶς*. et *ὄστρεια*.

¹) Mortuus Pierson. hoc ipso anno 1759. aet. 29. Valck. Diatr. p. 231. Erat Leovardensis Scholae rector, et Moerin prelo commiserat 1755. Wess. in Vita Reiskii p. 810. P. P. D.

In exemplari ejusdem Pierisoni Versimilium p. 256. notaverat Dobraeus:

„Bentleius quoque addit *στάχυν*, nihil praeterea mutans. Sed displicet istud *φασγάνῳ*. Quamobrem legerim *πᾶς δ' ἐξέθριζεν, ὥστε πύρρον στάχυν, Σπάθῃ* etc. *ἀπέθριψεν* Eur. Orest.“ J. S.

²) Vide supr. p. 463. ad Demosth. 558, 17. J. S.

456. κερδῶν Aristoph. Ran. 363. ἀνθέων disyll. in choro Eurip. Med. 838. in tetr. anap. Pherecr. in Lex. SG. p. 404, 26. ubi seqq. eadem quae Suidas.

IN HESYCHIUM.

580

ΕΠΙΣΤ. ad Eulog. fin. Malim ἀπέστειλα πρὸς σέ, πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸ κτῆμα μέγα, τὴν δὲ ἀναμίλλητον φιλίαν τὴν σὴν καὶ μειζόνων —.

ἄβασι] Recte Heinsius [ἄγε, Λακωνες.] R. P. (MS. ἀγελαισιωνες.)

ἀκρήμονες. Totam glossam dele. Superioris ἀκρέμονες varia lectio.

ἀνέδην. Junge cum sequentibus, et lege ἢ ἀναστάτους etc.

ἀηδών. Distingue ἐργαστήριον ἀηδόνων: — Ἀηδόνων ὕπνος· ἀηδόνων λύπη: ἐπὶ μὲν — σφοδρότατον: Ἀηδονιδεύς: ἀηδόνας νεοσ.

ἀμφὶ πυρήνην] Lege ἀμφὶ πυρήν. Homēr. Il. η. 336. et alibi.

ἀντήριος. Qu. καμπτήρα [pro καλυπτήρα.]

ἰργειφόντης. Recte Kusterus. Plato Cratylo p. 56, 40.

Bas. = 267. C. Laemar. ὧ ἄνθρωποι, ὃς τὸ εἶρειν ἐμήσατο, δικαίως ἂν καλοῖτο ὑπὸ ὑμῶν Εἰρέμης.

In Hesychio Εἰρέμης pro ἥρεμος. R. P.

ἄτμενώνητον. MS. ἄτμενονοιτόν. Lege ἄτμενον οἶτον. δουλικὸν μόρον. R. P.

ἄωτεις. n. 14. Respicit Simonidis fr. de Danaa et Perseo.

βαρυκῶς. n. 16. MS. ἀμεριάσας, i. e. Ἀμερίας Δε. Legebat nempe Philetas in poëta quodam Βαιθυκας, Amerias, Baukalas.

βαρυνθὲν] βαρυνθῆν. βαρυνθῆναι. In Alcaeo Athenaei x. 430. C. legendum οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην, non μεθύσθαι, ut corrigit Bentleius ad Horat. Carm. III. II. 1. R. P.

βυρσόκαππον. Hemsterhus. et Ruhnk. in Auctario βυρσο-
κνάφον. Qu. βυρσοκάπηλον.

γάμμοροι. γ' ἄμμοροι. Hec. 421. Elmsl. Med. 1362.

γλυκύφρουροι. MS. ἔνδον μελιοντες [pro μέλιτος ὄντες.]

Lege μένοντες. R. P.

581 ἐλάττη. Verum fere vidit Reiskius. Lego καὶ κώπη
ξεστῆς ἐλάττης.

ἐνδομυχί, ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. † ἐνδόμυχοι, κάτοικοι.

Penultima voce in ordinem redacta lege ἐνδόμυχοι. ἐν
ἀποκ. τ. κάτοικοι.

ἐνηέα. Fors. προσηγή. † ἐν' ἅττα. ἐνιά τινα. — MS.

ἐνια, πρ. Glossam igitur lege ἐνια ἅττα. ἐνιά τινα.

Vide Albert.

ἐσμυρδιγμέναι. n. 21. Archil. Athenaei xv. 688. C.

καρπίζουσι. Ex Eurip. Bacch. 406. ut videtur.

Κορίνθιος ξένος. ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς —. Lege

ΛΑΓΓΑΓΑΣ. Vide in Τοξίον.

Κοιτιτῷ. Εὐπολις. sc. Βάπταις, ut liquet e Scholiasta

Juvenalis II. 92.

κούχιον. κούχι sc. male lectum κούχί'.

κρῖ. In Alberti nota lege, „Apollon. Lex. MS.“ Scil.

p. 421. ed. Toll. Nil tale Photius.

λαίσιτος. An λαικαστής: κίναϊδος. † λαικαστρίαν:

λαμυρὰν, πόρνην.

λαπίζει. ἢ λαοπίζει: γανροῦται· οἷον Λαπιθίζει·

τοιούτοι γὰρ οἱ Λαπίθαι.

λιχνοφιλάργυρος. Φιλόλαος videtur esse falsa lectio

superioris φειδωλός. Πόλεσιν, nempe Eupolis.

μετάβολοι. n. 28. Ridicule errat Soping. In Eustath.

Ὅδ. μ. p. 1716. = 46 = 480, 45. μεταβολεὺς est

μεταφραστής, ut liquet ex ipso Eustath. ad Ὅδ. α.

p. 1406, 18.

νησίγδα. An Νυκτί est comoediae nomen? (Philem.

Photii v. τηγάλλως.)

Νυμφαῖον ὄχθον. An legendum οἱ δὲ περὶ Πολέμωνα

Νυμφαῖον ὄρος ἀκούουσι, τὸ, π. τ. Α.

- ὀδῶν. n. 21. Imo verte, Ὀδῶν: *dens*. (Ionice scil.) Ita Pors. MSS. Interdum MSS. ὀδοὺς, ὀδὰξ etc. ut Phot. MS. Vide p. 702. ad 315, 7.
- οἰοσφάγῳ σιδήρῳ. Lege οἰοσφάγῳ, ut infra χοιροσφάγος. Sic βουσφαγεῖν, μηλοσφαγεῖν.
- οὐκ ἀξιόχρεως: οὐκ ἱκανῶς. sic MS. Recte VV. DD. ἱκανός. Vide Eur. Orest. 589. Pors.
- οὐκ ἀσκίῳ. An vestigia octonariorum? Οὐκ ἀκίῳ μέντ' 582 ἄρα (νυν) ἔ. α.
- οὐ μά. Lege οὐ μὰ τόν. (Excidit interpretatio.)
- πέπρωται. n. 33. Dele ζῆτεῖν. Scribae nota marginalis, ζῆ. Ellipsin, si opus esset, defenderet Harpocr. v. Μόρτις, — ἰδεῖν οὖν.
- περιαγαγεῖν. n. 13. l. 17. lege *respuat*.
- ποτή. Lege ποτή. Nempe in Ὀδ. ε. ambas lectt. commemorat. Vide ad ποτήν.
- πρωτογυναικες. μυῖαν ἡγμένοι γυναῖκες. Lege οἱ μίαν ἡγμένοι γυναῖκα. R. P.
- ῥυσιάζει. Lege ἄν ἐνεχ. i. e. ἀντὶ τοῦ ἐν.
- ῥυτῆρι κ. Disjunge ῥυτῆρος, et refer ad Œd. C. 900. ubi vide Schol. Duae explicc. Post ἵππος supple ἥ ὥς ἔχει ποδῶν ἕκαστος.
- Σαμιακὸς τρόπος. l. 8. σεσήμανται. σεσίμωνται certissimum e Plutarcho.
- σιδαρέοι. Vocem Βυζάντιοι, post ἐχρῶντο omissam, post εἰσὶ locat MS. Lege ἐπεὶ οἱ Βυζάντιοι λεπτῶ νομισματίῳ σιδ. καὶ ἐλ. ἐχρῶντο. R. P. (ἐν τῷ est varia lectio, eaque mendosa, pro λεπτῶ.)
- σκεῖρος. Lege pro πυθῶδῃ, ῥυπῶδῃ, collato Kaysero, Philetæ fr. p. 81.
- σοῦσο. An error pro σοῦ, σοῦ Vesp. 209? Errat Osann. Philem. p. 123.
- τιβδεῖ. Error, ut videtur. Τί βδεῖ: τί φοβεῖται. Sed suspicor capite truncum esse articulum: τί βδύλλετε: τί βδεῖτε· τί φοβεῖσθε. (Aristoph. Lys. 354.)

Τοξίον β. Non mirarer, si error esset Hesychii pro
Λοξίον.

ὑπ' ἀνὴν dele, utpote v. lect. eamque falsam, superiorum
 ὑπ' αὐλήν. Deinde explica, *Ex Hecataeo citat in*
Lexico Philetas.

φίλιος. Lege φίλιος, i. e. Ζεύς. Platonem respicit.
 Alcib. i. p. 27. F. Laemar. = 40, 15. Etw.

(ED. RUHNKEN. LUGD. BAT. 1789.)

P. 42. in v. ἀποκναίειν, not. 65. init. Ed. Ald. p. 217, 10.
 ἀποκναῖσ ἔφησ. MS. Clark. ἀποκναῖσ ἔφησ. unde
 faciendum minima mutatione ἀποκναῖσαι φής. Nun-
 quam voce ἀποκνῆν utitur Plato. R. P.

50, init. not. 79. Legg. xii. Lege ἀρνόμενος μετὰ
 κάκῃς, ex Photio: κάκη· βαρέως ἢ κακία· ἐν νόμοις
 Πλάτων· μετὰ κάκῃς μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας. R. P.

66. γεννηταί. Qu. γεννηταί: οἱ ἐκ τῆς φρατρίας τὸ
 γένος ὄντες, vel ἐν γένει ὄντες. — Vel ἐκ τῆς
 φρατρίας. ἢ γεννῶντες. Ut illud ad γεννητὰς, hoc ad
 γεννητὰς referatur.

Ibid. not. 3. col. 2. Malim in Philemone ἄλλ' οὐ
 δύναμ' εὐρεῖν οὐδὲ γεννητὴν οὐδένα, vel ἄλλ' οὐδὲ
 δύναμ' εὐρεῖν γ. ο. deinde καὶ πείλημμαι (περιείλ.)
 μόνος, ut Aristoph. Plut. 935. ubi aliter tentat
 Hemsterhusius.

159. κινδυνεύει. not. 13. Cleomedes ii. 1. p. 87. ed.
 Balf. ὥστε κινδυνεύουσι μᾶλλον Ἐπίκουρον καὶ τοὺς
 ἀπὸ τῆς αἰρέσεως ἀληθῆ λέγειν βούλεσθαι, ἢ θεοὺς
 καὶ πρόνοιαν ἐν τοῖς ὅλοις εἶναι.

164. κορυζῶν. κορυζῶντα apud Schol. Aristoph. Eq. 713.
 Suid. vv. στῶμύλος, τίτθη, πλαγγόνων.

203. *παλιναίρετα*. not. 3. In Photii MSto, Trin. Coll.

παμ *α* Haec, sic partim erasa, supersunt e prima scriptura. Postea, sed statim, ut videtur, et ab eadem manu, suppleta sunt; ut jam conspiciatur *παμ*.

α i. e. *παλαιά*. *Πλάτων* —.

225. col. 2. l. 22. not. 40. v. *προτέλεια*. Qu. *ὅπου δήποτε?*

227. Tres glossas *ῥᾶον*, *ῥᾷδιον*, *ῥᾶστον*, in unam conjunge.

249. l. ult. not. 6. In Meleagri Epigram. v. 8. fors. 584 *ἄρτι δ' ἀναψύχεις*.

250. Ejusdem Epigr. l. ult. Dele literas male repetitas, et lege *ἔδρας*.

259. *τραγική σκηνή*. not. 23. init. Imo MS. Timaei, teste Bastio Ep. Crit. Append. p. 25. habet *ἐφ' οὗ ἐν θῶν σκηνῇ τινες* — (sic) i. e. eodem monente, *θεῶν σκευῇ*.

273-4. *χαραδρίος*. not. fin. De charadrio Heliodor. *Æthiop.* iii. p. 146-7.

Addend. ad not. 19. *οὐκ ἄλλως προνοεῖ*. Suum errorem correxisse Valckenaerium ad Phoen. p. 520. notat Thomas Kidd. Praef. ad Ruhnkeniana, p. 43.

IN HARPOCRATIONEM.

HARPOCRATIONEM totum fere sublegit Suidas, (i. e. Photius, unde iste) non ipso lexico usus, sed partim epitoma illa de qua vide ad Aristoph. Plut. 166. partim alia apud Bekkeri Anecd. p. 321, etc. Lexico Sangermanensi.

„Ex Suida interpolatus est Harpocraton, v. *ἐπιτροπή*. *φασκώλιον*. *προπεπωκότες*. *πρωτάνεις*. In v. *ξύστις* Harpocratonem transcripsit Photius, non Suidas.“
PORSONUS in suo exemplari.

Ἀγνιάς. Habet Lex. SG. p. 331. Articulus ex alio lexico interpolatus videtur; sed nondum expedio. Maxime placet ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγνιεύς· ἔστιν οὖν τὸ δλόκληρον — ἐσχάrais, κισσᾶν τ' ἀγνιάς (nisi ἔστιν οὖν etc. sunt prorsus delenda;) ἀγνιεύς δέ ἐστι — τῶν θυρῶν, ὡς σαφεῖς — Εὐπολῖς· ἰδίους δέ — ἀμφοῖν. φασὶ δ' αὐτὸ —. Confer Schol. tertium ad Vesp. 870.

Ἀδράστειαν. Supple e Lex. SG. p. 342. βασιλέως, ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ (lege Ταλαοῦ)
 585 νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, ἐκ τ. Deinde eodem auctore transponendum videtur, Δημήτριος — ἰδρυμένην, ὡς Ἀντίμ. Nam ex Eustath. II. B. p. 355. constat non Talai filium, sed alium illud altare posuisse.

αἰέ. Post Θουκυδίδης ἐν τ. πρ. lacuna. Vide v. ἀρχαίως. Locus est, iudice Valesio, c. 22. τῶν αἰὲ παρόντων. De senario qui sequitur vide Valck. ad Phoen. 1215. Pors. Orest. 1679. Cum οὕτως ἤρξατο confer Pors. Advers. p. 298.

Ἀλίπεδον. Xenoph. Hellen. II. 4. 30. An l. 1. κοῖλος τόπος?

ἄμιπποι. l. 8. ἐκ τῆς] An ἔκτω?

ἀμφισβητεῖν: — οἱ μὲν φάσκοντες] Excidit negativa. Vide Isaeum p. 15. Reisk. Praeterea lege οἱ τῶν κλήρων.

ἀνδραποδιστής: — ζημιοῦν] „Vel oratoris verba non integra, vel l. -οὔτε.“ HEMSTERH. Lenius -οῖμεν.

Ἀνθεστηριῶν. Lege ἐν τωῖ * τῆς —. Excidit numerus, forsan ζ'.

ἀντίθεσις. l. 7. MSS. ὁ μὲν γε ὑπὲρ φιλέως (vel φιλέους) βαδίζειν, a quibus non dissentire puto Maussaci libros. Aldus ὑπὸ γνωρίμου ἕως β. forsan ex emend. Lege ὑπὸ φίλου ἕως β.

ἀπλάς. In Strattide vel divide ὑποδέματα | Σαντιῶ (hoc MSS.) vel lege ὑποδήματ' (οὖν) σαντιῶ.

ἀπολαχεῖν. fin. οὗ] „An ὦν?“ HEMST. Suspicio leg. οὗ (i. e. οὕτως) ἀπέλαχεν.

ἀπόληξις. Inscr. apud Comitem Choiseul-Gouffier (Catalog. p. 46.) ΟΛΗ ΑΠΟΛΗΞΙΔΟΣ. Lege ΡΟΛΗ. Diogen. Ep. xvi. Ald. lege ἀπολήξιδι.

ἀπομάττων, l. 4. τῷ πηλῷ ἤλειπον γὰρ τῷ πηλῷ supple e MSS. Sed suspicor τῷ πηλῷ post ἀνδριάντα delendum. Verte *effingere*, ut Aristoph. Ran. 1072.

ἀργυριοθήκη. Vide Lex. Rh. p. 273. κοῖλον γραμματεῖον. Ad Polluc. iv. 19. Luxatum esse Hesychium patet; compone ἀργυροθήκη: τὸ ἀργύριον γραμματεῖον, ὃ καὶ — ubi de lectionibus nil decerno: vide an leg. ἀργυριογραμματεῖον. a money-case. Ceterum hujusmodi erat illud de quo Pseudo-Demosth. Aristog. i. p. 788 saepe.

ἀρρήφορεῖν. τέσσαρες παῖδες εἰ. κατ' εἰ. ἃ. ἀπὸ ἑτῆ 588 (sic) ἑπτὰ· μέχρι ἑνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκ. αἱ δὲ — τοῦ ἱεροῦ π. η. καὶ τῶν π. Scal. in MS. Trin. Aristoph. Lysist. ad 643. forsan ex Harpocr. Vide Bekkeri λξξ. ῥητ. p. 202, 3.

ἀρχαίως. l. 7. Haec non exstant apud Thueydidem. Sunt Ephori: vide καινῶς. Forsan excidit locus Thueyd. i. 71. p. 105, 2. Bekker.

αίμητος. Hinc habet Bekkeri Lex. Rh. p. 202. Lex. SG. p. 459, 26. et Suidas; omnes rem invertunt cum Polluce viii. 63.

ἀνθέντης. l. 4. „δι' recte om. Ald.“ HEMST. Si servetur, legendum est supra ὃ αἰτὸς ἀναιρών. Sed quaerendus est locus Isocratis.

ἀχαριστεῖν: — οὕτως Ἀντιφῶν] Stobaei 16, 29. Gaisf. βεβαιώσεως: — τῷ πωλουμένῳ] MSS. ἀπολομ. vel ἀπολουμ. Lege ἀποδομ. ut in Bekkeri Lex. Rh. p. 220, 1. ubi eadem, et prope iisdem verbis.

lb. τοῦ πεπρακότος. Intelligit Maussacus, „Si emptori controversiam moveret venditor, et pacto non staret.“ Sed sensus est ἀμφισβ. ἑτέρον τοῦ πραθέντος (vel τῷ πιπράσκοντι, quod melius). Videndum an ista prorsus omittenda, ut apud Bekkerum.

βιαίων. An ὅσον τῷ ἐλόντι, ut fere in Demosthene 528, 18. Reisk.

βωμολοχεύεσθαι. In Pherecr. Deus quidam loquitur. Vide Aristoph. Av.

γεωφάνιον, fin. γήπεδον, init. γηπέδων καὶ χωρίων : Δείναρχος legendum videtur sine Ἐφορος. vide MSS. Sequentia forsan eo sensu capienda, ut οἰκόπεδον apud Platonem non pro parietinis, ut vulgo, positum putaverit, sed pro hortis domui adjunctis.

γρυπάνιον. 1. 3. Lege, partim e MSS. σεισμὸν γεγενῆσθαι, φησὶ, „καὶ ἐγρύπαιεν ἡ γῆ.“

διαμαρτυρία. med. An ὅτι ξένῳ οὐχ οἶόν τε.

ἐβδομενομένου. 1. 3. Lege ἐβδόμας.

⁵⁸⁷ ἐλεοκόπων. ἐν τῷ ἰ etiam Galeanus, sed dele δεκάτω. τῷ male divulgum fuit in τῷ ἰ.

Ib. 1. 5. ἐκτὸς] Lege CKΞΥOC. Ita Toup.

ἐντιμᾶτο. Si quis puellam ἐπὶ κληρον ducturus loco ejus dotis (domus, agri, etc.) pecuniae summam accipiat, ἀποτιμᾶται. Si quis puellam ducturus cum dote x talentorum, accipiat viii talenta, et vestem, supellectilem etc. (εἶδη) ii talentis aestima'ta, ἐντιμᾶται τὰ εἶδη δυοῖν ταλάντοι. Anglice αποτιμᾶσθαι est, to waive or compound a claim for a sum of money received; ἐντιμᾶσθαι est, to take goods in part of payment. Vide Valesium. Intelligit Hemsterhus. ἐντιμᾶσθαι, to take goods at a valuation in part of payment. Sed vide ipsa ejus verba.

ἐπαγγέλλειν, poscere. Aristoph. Lys. 1048. Lysias πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς, p. 112, 28. ex MS. (Epitaph. init.)

Ἡτιωνεία. 1. 2. Qu. an leg. ἡ ἑτέρα τοῦ Π. ἄκρα.

Sic plane Photius. Vulgata orta ex correctione ἡπαρα. Lege igitur ἡτέρα.

Θέογνις. 1. 8. Ald. MSS. νόμων, τῶν ἐν σικελίᾳ μέγα ποτὲ ἔφασκεν εἰς σικελίαν. Cum Fabro fere, Epist. ii. 37. lege τῶν ἐν σικ. Μεγαρέων πολίτην

ἔφρασκε (vel ἔ. εἶναι. — Imo φησί. ἔφρασκε natum ex φησικάι.) κατηκ. Error e compendiis ortus. εἰς Σικελίαν v. l. lin. prioris. Vel cum Valesio p. 290. ποιητῆς, ἦλθον μὲν γάρ ποτε εἰς Σικελίαν, ᾧ (vel ὃ) μὴ ε. ut ipsa verba poëtae non ab Harpoc. sed e margine sint.

Ἰων. l. 10. καὶ οὔτε πλέον οὔτ' ἔλασσον τῶν τριῶν. ἐνὸς ἐκάστου ἀρετῇ τρία.

κυρία. l. 4. ἦ τὸν δῆμον, καὶ τὴν β. Valesius. An legendum συνάγειν τὴν βουλὴν ὁσημέραι, ceteris deletis?

Λευκάς. ἐν μέσῳ, vulgo notum.

μεῖον. In Eupol. Δήμ. οὔδεις post χρόνου Ald. MSS. Mutavit Blancardus. Malim

—— τοιγαροῦν σ. ——— χρόνον
οὔδεις δύν. ——— ἐστιῶν

[τὴν πόλιν,] τῆς τ.

Confer Aristoph. Eq. 812. 1050. Si haec emendatio ⁵⁸⁸ vera est, accedat exemplum οὔδεις trisyllabi iis quae protulit Elmsleius Ed. R. 37. p. 76. sed quum possit scribi οὐδ' ἂν εἰς, non est magni momenti.

ναυκραρικά. fin. Fors. δῆμους ἀντὶ ναυκραριῶν ποιήσαντες.

ξυστίς. In Antiph. ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ π. vel τῷ Ald. MS. Legendum suspicor ὥσπερ ξυστίδα Τῶν ποικίλων τιν' ἡμφιεσμένων —. Sermo est de quodam stigmatia vel vapulante.

Hariolabor: σοὶ ποικιλῶ Τὸ νῶτον, ὥσπερ ξυστίδ' ἡμφ. I'll flog you into all the colours of the rainbow.

ὅτι ἔξακισχ. penult. λυθέντος] Qu. αὐθις.

ὀμμερέοντας. l. 2. ὀμήρους, ex seqq. natum, dele cum MS. Gal. et Phot. ἦσαν δὲ ᾗ addit Maussacus e cod. bonae notae. Habet Phot. non Gal. ἦ. δὲ ὀκτώ Suid. Deinde Κλείταρχος — Α. ὀμήρους omitunt Phot. et Gal. Quare lege, partim cum Gronovio, ἄλεξάνδρω.

Κλείταρχος δέ φ. ἐν τῇ πέμπτῃ *Ἡ* (vel *Ἰ*) εἶναι. Nempe ἦσαν δὲ *ι* vel *ι̇* apud Suid. et Phot. sunt ista ipsa, contractius scripta ab epitomatore.

ὁμοῦ. fin. „Integriora Sch. Plat. p. 10.“ BLOMF.

Q. R. 44. p. 306. Sane suspicari licet, verba ἦδη γὰρ — non esse Menandri, sed Aristophanis.

περίοδος. 1. 4. ἐπιγινόμενα. Lege ἐπιτεινόμενα.

περίστασιν. Collato Photio propono ἀναγωγὴν ὄντος, *περίστασιν* ποιοῦσί μου, καταμαρτυρεῖν ἀξιοῦντες.

Πηνελ. 1. 2. εὐρίσκουσης] Ἄν εἶρος οὐσης? vel τοσαύτης τὸ εἶρος?

Σθένελος. fin. ἐπισφτερο. Malim ἔπη σφτερο.

Σκινδικαί. 1. 3. Lege ἐν ἦ (*N* male repetito, vel ex v. 1. pro *H*.)

στιασιώτης. ult. καλέσαι] Sic etiam Phot. sed lege κολάσαι. Deterius. T. H. ἀπολέσαι vel παῦσαι, sed de cccc. et eorum satellitibus recte exponit.

συλλογή. -γῆς Gal. forsan recte, ut sit pro -γεῖς. Vide *Φηγαιεῦσι*. *Αἰζωνεῖς*.

589 *τετρακόσιοι*. 1. 2. πρὸς ἑπτὰ] Lege πρὸς ἑτῶν ζ'.

τετύφωμαι. Alc. ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο Porsonus.

τίμημα. 1. 2. πλείονα etiam Suidas. Sed fere malim πλείονος μισθώσεσθαι καὶ τ. -σεσθαι. *Se pluris conducturos, et pignus daturos.*

τοπεῖον. Stratt. Legerim τὸν ἰστόν. sed non expedit.

Qu. εἰς ἄκρον τιν' ὥσπερ ἰστόν. *Aliquem quasi malum.* Mox in Archippo lege τροχιλίσαι ταῦτα καὶ τοπεῖοις |

φυλή. Φυλὴ δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Οἰνηίδος. Μένανδρος *Ἀνσκόλῳ*· τῆς Ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον Φυλήν· τὸν νυμφαῖον δ' ὄθεν πρ. Φυλασίων. (τῆς οἱ. φυλῆς — τὸν νυμφαῖον Trin.) Omnino recte, modo legas νομίζετ' et τὸ νυμφαῖον. Duo senarii cum initio tertii.

IN PHOTIUM.¹⁾

TITULUS. P. 1. l. 7. ed. Pors. 1822. *λυκοτομίου*] Ita potius videtur quam *ταμ.* — Nunc vix dubito quin sit *qom.* i. e. *στομ.*

¹⁾ Sequentia notaverat Vir doctissimus ad duos Schleusneri libellos, Animadvers. et Cur. Noviss. in Photii Lexicon: (Lipsiae, 1810 et 1812.)

Passim viros doctos exscribit, praesertim eos qui Hesychium et alios lexicographos illustrarunt: vide *Κυκολάκων*, *Μεσομέρδην*, *Σά.* Concedo eum videri in privatos usus aliorum observationes initio collegisse; neque furti accusarem, si in praefationibus lectorem monuisset.

INEPTIAE. *εὐζωρότερον*, p. 5. *Ζάμολξίς*, 8. *Ἡετιώνεια*, 10. *Θηπολεῖν*, 14. *κατασεῖει*, 24. *κρεῖττονες*, 28. *λίμνην*, 38. *μεταποιεῖσθαι*, 46. *νεανίας*, 53. *νησίδριον*, 54. *ὀλκαδίας*, 60. *ὄνου σιὰ*, 63. *ὀρχιπεδεῖν*, 66. *παλεύετε*, 68. *παράστασις*, 70. *παρίσθμια*, 72. *πρόδρομοι*, 84. *τροπίας οἶνος*, 118. *υποκρίνεσθαι*, 123. In Append. *θριπηδέστατα*, 67. *καρκίνος*, 101. *κατὰ αἴσαν*, 105. *κατάστασις*, 108. *κιχάνειν*, 128. *κνίζων*, 141. *κρέας*, 144. *κυφέλαι*, 162. *λακκόπλουτον*, *λακωνίζειν*, 171. *λαμπιστήνη*, 173. *Λάμπων*, 175. οὐδ' *Ἡρακλῆς πρὸς δύο*, 295.

Photius Suida junior! A. 162. 297. 319. Etymologo, Ib. 4. 5. 8. 25. Eustathio, Ib. 403.

Glaucan Comicus, A. 38.

Bisetus pro Schol. antiquo citatur, A. 307. 403. 421. 446.

APP. V. *Ἰμβριοι*. Imo recte Albert. cujus mentem non cepit. *κηριώβυσσαι*. Quis credat locum e Thesmoph. quo spectat haec glossa, in ista nota ad Hesychium citari? Luculentum exemplum acuminis Schleusneriani!

κύβηθον. Si No. cxii. p. 147. Br. respicit, non *Κύβηθος*, sed *Γάλλος*, ibi legitur, quod nil ad Photium.

Λευκάτης. p. 187, 5. ut adeo ad *ΕΑΝ*] Stupor merus. Nondum scilicet comparaverat v. *φάων*, quum notae initium scriberet. Porro frustra *Λευκάτη* S. a Cellario, ut videtur, deceptus.

μαγίδης. Errat, non inspecto Aristophane.

Ομολώϊος Ζεύς. l. 7. fuisse *Aristomenem*] Procul dubio Aristodemum voluit Lobeck.

πειπάλημα. Vox ipsa *παιπάλημα* apud Homerum, quantum equidem scio, non occurrit!!!

Σαλαμίνιος. Loco *ἐρέτης* legendum esse *εἰρὸς*, vix opus est ut moneam!!! *φάων*. l. 3. Stupor vix in ipso Schleusnero credibilis!

590 *Α.* 1. 12. αἰτεῖς ᾧ τεύξει] CEd. C. 1106.

ἀγώγιον. Xenoph. locus, Cyrop. vi. 1. 54. Schn.

ἀγωνιαῖ. Forsan, ἀγωνιᾶ — ἀγωνίζεται. Sed vide Lex.

SG. Bekkeri p. 333, 19. et Zonar. p. 25. Ad Cyrop.

ii. 3. 15. ἐν δημοτικῇ ἀγωνίᾳ refert Albert. ad Hesych. p. 80. n. 13.

ἀγῶνα. Forsan ἐνθα ἀθροίζονται est var. lect. Schol.

Ven. II. H. 298. θεῖον ἀγῶνα, τὸν περὶ τὰ ἱερὰ,

ἐνθα οἱ θεοὶ ἀνλίζονται, διὰ τὰ ἀγάλματα. Certe

e scholio quodam Homericō haec fluxisse, satis patet ex Etymol.

ἀγῶνα: τὴν συν. Fors. Aristoph. Gr. in Hom. loco.

ἀδελφίζειν. Isocr. Aegin. p. 390. C.

ἐπώνυμοι 2 dum. 1. 2. lege ἄφ' ὧν ἐνίων. tum forsan,

καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἰ διαγραφῇ.

ἐργαστίτερον. Forsan ἐργατίστερον.

ἐριβίνθινος Λιόννσος. Aliter Zenob. iii. 83.

ἐρήμη δίκη. Sch. Plat. p. 4. Diogenian. iv. 67. qui, ut et Photius, ex Zenob. iii. 84.

ἐρμάν. Lege cum Blomf. Gloss. ad Agam. 977. ἔρμα: ἡ —.

ἐσκοροδισμένος. Eq. 492. „Lege καὶ τῶν διὰ —“ SCHL. Melius ἡ —.

ἐς κόρακας. Posteriora, ab οἱ δὲ ὡς τοῦ ζωοῦ, exscribit

591 Suidas. Totum articulum Apostolius ix. 15. verbo hic illic mutato. Eustath. Od. N. prop. fin. (p. 1766, 63. Rom.)

δυνατικοῦ, p. 20, 5. Cogitaram λυμᾶτικοῦ. δυσοιω-
νιστικοῦ sine τῶν ἀνθ. Apostolius.

Ἀριστείδης, 1. 14. An Ἀριστοφάνης Grammaticus de proverbiiis?

ἐσφυρησμένον. Fors. τῇ μύρρῳ. Vide Athen.

ἔσπερον κέλευθον. Eur. Orest. 998.

ἔσπεται. Fors. ἔσπετε — -σατε. Homer. Ita Schl. ex Phavor. et Zonara.

ἐστῆξι. ἐστήξει (vel -ξη) — καὶ ἐστήξεται?

ἐστόμφασεν: ἤλαζονεύσατο. Dele sequentia. v. 1. ad ἐσπάθα. Partim vidit Schl.

ἐσφάλιζεν. Fors. ἐσφάλ. ἤσφ. ἐν σφάλῳ ἔδῃσεν.

Ἐτεοβοντάδαι: γένος πολὺ —. Suspectum habeo πολὺ.

Quid si πάλαι?

ἐτερότοιχα. ἐτερόστοιχα Lobeck. An huc referendus Hipponax apud Gaisf. Heph. p. 254. τοῦτέρου τοίχου, scil. ἀντίκως, et quos, ni fallor, *incusos* vocant, i. e. in altera facie concavos?

εὐδοντι. Ad Hes. Sch. Ad Timothei historiam probabiliter refert Schottus ad Zenob. iv. 8. Vide Vatic. App. i. 91.

εὐήθης — ἢ χρηστὸς vel ὁ χρ. Vide mox.

εὐήθης. — ὁ φιλόσοφος. An Aristot. Rhet. η. p. 85, 2. ed. Sylburg. Vide Platon. Rep. iii. p. 400. E. HSt. = 397, 7. Bas. et Legg. η. (imo iii.) p. 679. C. = 530, 19. apud Bud. p. 825. Galen. T. v. p. 154. Bas. ap. Wess. ad Diodor. v. 66. p. 383. Platon. Alcib. η. p. 228, 38. Citat Galenus locum ex Rep. iii. et Euthyd. p. 218. B. Laemar. = 272, 6. Bas. Pierson. ad Moer. p. 143.

εὐθέος. An e Thucyd. iii. 43. vel i. 34?

εὐμολπία [πολλάκις τῆς ἢ. τρεπόμενος] forsan ad εὐμεταβολώτερος pertinent; vel ad Εὐριπος. Deinde forsan, ἢ εὐφωνία, ἢ εὐμέλεια. Vide Suid.

Εὐνάς. ἰδ. Θ. τὰ ἐπίνεια? Statio enim navalis apud Thuc. vi. 67.

εὐ³ παρασχόν. Thucyd. i. 120.

εὐπάριστον. Forsan errore pro εὐπερίστατον. Quin suspicor legendum, εὐπαράγωγον: εὐπερίστατον. (Arist. Equit. 1112.)

592

ἔφες: ^πεπεμψον, i. e. ἐπίπεμψον, ut Hesych. Vel — πε.

Imo ἐφριείς: επεμπων. ut recte infra.

ἔφεις. ὁρμὴ ἐκκλητος. αἶρ. distingue.

ἐφόλκια: καρ. — πλοίων tantum Hesychius. Sequentia aliena, forsan ad ἐπιμελητὰς ἐμπορίου (Bekk. 255.) pertinentia.

ζάλη. Dele καὶ ζάπλοντος, ὁ σφ. πλούσιος. Ex seqq. ζῆτειν. An μηδὲ σὺ Ζήτηι — e comico? An del. τι?

Ζωπύρον τάλ. 2dum. Contractus Zenob. iv. 9. quem exscribit Suidas. E Photio Apostolius ix. 58. Ex Hesychio liquet mutila esse Zenobii exemplaria.

ζώννται. Sensum quidem praebet; sed vide an ad *ζωστήρ* vel *ζώστρα* referendum.

ἡγεμονία δικαστηρίου. 1. 2. Lege *ἄλλαι πρὸς ἄλλους*, vel *ἄ. δὲ* —.

———— 2dum. 1. 9. An *τῶν νομίμων εἴργεσθαι τοὺς ἐναγεῖς?* vel *τοὺς ἐν αἰτία* (scil. *ὄντας*.)

ἡ δὲ αἴξ. Similia Zenob. i. 27. qui *Ἡρα τῇ ὑπὸ Μηδείας ἰδρυθείσῃ καὶ Ἀκραία καλουμένη.*

ἦδει: τέρπει: ~ *ἦδη ἀντὶ τοῦ πάλαι· καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ νῦν:* ~ et forsán continuís verbis, *καὶ τὸ ΗΙΔΗ ἀντὶ τοῦ ἦδειν. Εὐθύδημος. Περὶ ψ.* Vide v. *καὶ τὸ ἦδη.* Ceterum locos indicat Pierson. ad Moerin p. 173.

ῖ δ' ὅς. 2dum. *ἀντὶ — καὶ γυναικός.* Forsán exciderunt quaedam, ut hoc ultimum dicatur de *ἦν δ' ἐγώ.* Vide infra *ἦν δ' ἐγώ.*

ἡθμωδεῖν. Error Photii pro *ἡμωδεῖν.* Vide Lobeck. apud Schl. C. N. p. 480. Moerin p. 179.

ἦκειν. Nempe Av. 1298.

ἦῖς. ἦς: ὑπάρχης.

ἦκον. Transpone, *ἦκω: ἦλθον. ἦκον δὲ, ἐλῆλ.*

ἠλιόμην. p. 66, 2. Dele; v. 1. pro *ἠλίσμην* infra.

⁵⁸³ *ἠλινδημένον.* Lege *ὅπερ Ἰσοκρ.* Contracte Lex. Rh. Bekk. p. 262.

ἡ Λύκου δ. fin. Fors. *ἐκκληρώθησαν.*

ἡματα: ἡμέρας· εἴματα: ἐμάτια. Ita intellige.

ἦν: δασέως. Forsán οἱ δὲ παλαιοὶ sunt var. lect. pro *τὸ δὲ παλαιὸν* paullo ante: ut legendum sit *λέγεται· ἐν Μενάνδρου Αὐτ.*

ἡ Περγαῖα Ἀ. E Diogen. v. 6. unde, vel e Suida, sensum supple *ἡ θεὸς αὕτη ἀγείρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.*

ἦποθεν. Legerat, ni fallor, Photius, *ἀμόθεν: ἦ^v (i. e. ἦγουν) ποθεν.* Nisi mavis *ἢ πόθεν ἄλλοθεν· οὐ. Ἀ.* Vide interea Lex. Rh. Bekker. p. 258, 15.

Ἡρακλείαν λ. Vide Schol. Plat. p. 138. (ad Ion. p. 361, 19. Bas.) unde liquet haec, *ἐνιοι δὲ* etc. petita e Diogeniano.

ἡρινοῦ τόκου. Vide an legendum *πόκου*. conf. Arist. Av. 715. In Hesychio *ἀπὸ* omnino servandum, et forsán legendum *ἐπὶ τῶν κατ' ἕαρ*. Comicus quidam *τοὺς φόρους*, quos vere exigebant, (Schol. Acharn. 503.) cum ovium tonsura comparat.

ἡρτικοροτοῦντο. Refer ad Menandrum apud Zonar. p. 309. ubi lege, *ἡρτικοροτοῦντο δ' οἱ γάμοι* the match was made up.

ἡπριαῖον. ἔφ' ὕφους lege, collato Ruhnken. ad Tim. p. 135.

θάρνυσθαι: συγγ. An error pro *θόρν*.

θάττον ἢ Βούτης. An legendum *Μίκων*? Aliis verbis Zenob. iv. 28. Vatic. App. i. 12. qui *Μήκων*. Vide H. Junium Catalog. Artif. p. 123.

θάττον ἢ βάδην. An *βραδέως*?

θεῖα. Error Photii pro *ιδεῖα*. In hexametro (Hesiodi fr. 69.) forsán *δίκη ΚΙθεῖα* festinans legit *δίκη θεῖα*, vel *δίκη κεν θεῖα*. Legendum vero *ὄρθή*.

θέλγει. Forsán *ἀγαπᾷ* ἢ delend. ut var. lect.

θεὸς ἢ Ἀναΐδεια. E Theophrasto *περὶ Νόμων* narrat Zenob. iv. 36. "Υβρεως et *Ἀναιδείας* Athenis fuisse aras.

Θετταλικὴ ἔνθεσις. Hermippus Athen. x. p. 418. D. 594

Θησεῖον: τὸ Θ. Fors. *ἰκέταις*. sed *οἶκ*. Lex. Rh. Bekk. p. 264.

θολερὸς προσβαίνεις. *προβ.* rectius Hesych. et Zenob. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 142.

Θραῖκες. ἐν ταύτῃ τῇ γῇ Zenob. iv. 32. unde haec exscripta.

θράύματα. Lege *θαύματα*. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 140. Schaef. apud Schl.

θριπηδέστατα. Lege — *δεστὰ* e Lex. Rh. Bekk. p. 264.

θρωσμός. ἐστι καταβ. *θεωρεῖν*. Vide Schow.

θύμελον. Fors. *θυμελῶν*: τῶν βωμῶν.

Θυμόβορος — γῆν. *ψυχὴν* Phav. Sch. An ζῆν?

λαμβύκη. Athen. iv. p. 175. D. et xiv. 637. C.

Ἰαπυξ. An *λαμπρός*? Sed *ἐλαφρός* habet Lex. Bibl. Coislin. p. 472.

ἕει: *πέμπει*· *ἀφίει*· *βάλλει*. Ita lege, ut fere Schowius.

ιεῤῃσθαι forsā ad *ιεῤῃσθαι* ref. Vide ibi.

ιεῤῃσθαι. Vide *ιεῤῃσθαι*, unde collatis Hesych. Suid. et Etym. Mag. vide an legendum *ιεῤῃσθαι*: *ἱερουργεῖν*. *ιεῤῃσθαι* δὲ (τὸ *ιεῤῃσίνην ἔχειν*) *φησὶ* etc. Ceterum veterem librum, unde apud Thucyd. *ιεῤῃσθαι* profert Stephanus, fuisse suspicor Etymol. quem minus intellexerit.

Ἰθορος. Fors. Ἰθ', ὄρος: ἐπὶ τῶν μάτην π. Vide Wetsten. ad Matth. xvii. 20.

Ἰμβριοι. Lege *ἐσκήπτοντο* ex Hesych. ubi mirare Alberti tarditatem; imo Schleusneri stuporem, Viri doctissimi mentem non assecuti.

Ἰννος. Excerpta haec videntur ex Aristot. H. A. vi. p. 193-4. ed. Sylb. Vide Hesych. *νίννος*.

ἱππέρων. Lege *ἱππερον* ex Hesych. unde ad Nub. 74. respici liquet.

Ἰσμηνίας. Lege *παρὰ Θηβαίους*.

ἰχθυοπτὸς ἐ. Dele *αὕτη* etc. ex v. *ἰχθυόκεντρον* huc tracta.

κακοτεχνιῶν primum. Lege *ἐλόντες* — *ψευδομαρτυριῶν*, ut mox, et emenda Lex. Rh. Bekk. p. 268. Mox in fine forsā *εἰσήεσαν* [pro *ἐδίδοσαν*] ut Lex. Rh.

395 *καλαύρωψ*. Dele *δίκη* e praeced. natum, et vide an suppl. *ράβδος*. Vide ad Hesych. ii. 120. et Schleusnerum.

Κάλλειον. Vide Lex. Rh. p. 269, 33. et hinc expedi Pollucem viii. 121. τὸ *Μητίχου*· *Κάλλιον*, quomodo-cunque scribenda vox.

καλῶς. Τέντο *κατὰ τῶν ἐπιδεξίως διωθούντων*. Probabiliter Hermannus disjungit reliqua.

κάναβις. Respicit Herodot. iv. 74.

κατήρηια. Error pro **κατιτήρηια**, monente Porsono in *Adversariis* MStis, et Schaefero apud Schl.

καρηβοῶν. Male pro **καρηβοῶν**.

κατά: ἐξ· ἐπὶ· διά: ∞ Lex. Rh. Bekk. p. 268. Sed rechte emendaverunt **ΞΙC**, ut liquet ex Apoll. Lex. Hom. p. 386. et Hesychio: unde collige ita fere scripsisse Photium, certe debuisse: **κυρίως· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐξ**.

κατακά. An **κατακάη**: **κατακαΐση**? **κατακεῖ** Lobeck.

καταλοφάδεια. Fors. — **ΔΗΝ**.

καταπίονα. An var. lect. *Iliad.* **Α.** 40?

καττιν. Lege **κάττινμα**. Sed vide Aristoph. *Dram.* fr. 12.

Κεκρόπη. An **Κεκροπία**: **Ἀθήναι**? An del. articulus ut var. lect. pro **Κεκροπὶς** et **Ἀθήνησι**?

κελεύς. De forma **Δήμητραν** vide infra v. **μὰ τὸ θεῶ**. RP. ad Hesych. v. **Ἄγραι**.

κένκω. „Vide **κέρχνω**.“ S. Suspicio utrumque ortum ex **κερνῶ**, idque errorem esse pro **κιρνῶ**.

Κέσκος. **Νοῦς** etiam Pausanias apud Eustath. *Od.* **Α.** p. 1392, 19. indicatus a Jo. Hartungo *Decurs.* iii. 2. 17. Rem conficit Plinius apud Schl. Videntur autem grammatici in proverbio tum efferendo, tum interpretando variasse: Zenob. iv. 51. Diogen. v. 52. An verum est **Κεσκιωτῶν πόλις**? Comicoz jocus esse potuit **Κεσκιωτῶν πόλις, ἀπωτέρω Νοῦ κειμένη**. Vide similem, Aristoph. *Av.* 1474. vel, ut apud Zenob. est, **Νοῦν οὐκ ἔχουσα**. (Confer notas ad Hesych. vv. **Κέσκος** et **Νοῦς**. Atque ita Scaliger *Stromat.* 1260.) *Mere barbarians, without a Noῦς*. Vide Suid. v. **εἰς Τροιζῆνα**.

κηράζειν. Error pro **κακίζειν**.

κηρίναι. Fors. **ΑΙΠΥΞΙΝΑΙ**. *rugillares; tabellae*. — An **κηρίναι μάστιγες**: i. e. *libellus accusatorius*; vel **πινάκιον τιμητικόν**.

κηρίφ βῦσαι. Thesmophor. 513. Non enim ipsa verba semper reddit: vide **μήλω βαλεῖν**. **λίξαι**.

κιάλον. vide **κιλλόν**.

κινάδες. In re desperata tento ἐπιβάδαι (i. e. ἐπίβδαι : vide Timaeum) ἡμέραι (μεθέορτοι.) — Sed non male Schleusnerus κινάδες.

κίδαρις: — καλαμανκίου] Vide S. E. Suida et Hesychio lege τινὲς δὲ κίταριν — πῖλινον.

κιγκιόπραγοι. Certissime Schleusnerus (nisi forte quempiam compilavit) ex Etymol. legit ΚΙΛΙΚΙΟΙ ΤΡΑΓΟΙ. Vide Diogenian. v. 54. Hesych. ΚΙ in N abiit, IT in Π. Κινκ. autem pro Κιγκ. passim MSS. antiquiores; non raro ipse Galeanus. Phot. συγ. ponit in συν. bis.

κίκαβος. Refer ad Pherecrat. Pollucis ix. 83. Vide ὀβολοῦ χίμαιρα.

Κιλίκιους. E Zenob. iv. 53. unde conjunge cum Κιλίκιος ὄλεθρος, et forsā cum vicinis. Vide Vatic. App. i. 76.

κίμβικας. Hemst. ad Plut. p. 191. Mox τοὺς ΓΑΙΣΧΡΟΥΣ, vel Λισχροῦς. Vide λισχρός.

κίρκον: ἢ οὐράν. ε sc. legerat alicubi ι.

κληροῦχοι, fin. Lege πῶς γὰρ οἶόντε, deleta v. 1. auctore Harpocr. unde artic.

κλητεῦσαι. Lex. Rh. p. 272. unde in fin. adde δραχμαὶ χίλια.

κλίσις. Debebat κλῆσις.

κνύειν. Lege καὶ οἶον κνήθειν. Ceterum vide Pierson. ad Moerin p. 234.

κρείττονες. Vide Bentl. ad Menandr. §. 135. sive Schol. ad Arist. Av. 1490.

κρεῦσις. Lege κροῦσις ex Arist. Nub. 317. Vide κροῦσις.

κροταλίζειν. Ran. 1340. ut e Schol. liquet.

Κρωνεία. An Κρειώα?

⁵⁹⁷ κτηρόνες. Lege καὶ αἱ ἐπ' — et forsā ἰχθυοθηρικοί. κνάθος: — ὀγκιών] Ita planissime G. ab initio. νγγ suprasc. Galeus, οὐγγιών scil. e Suida legens. οὐγκιών Herman. cujus nullum in MS. vestigium.

κνκλήσομεν. An ἀμαξεύσομεν?

κυλλοῦ πῆραν. Eadem fere, sed brevius, Vatic. Append.

II. 38. Diversa Hesychius.

κίνα. „Lege ὁμόσαι: vide Ῥαδαμ. ἔρκος.“ S. An legendum τὰ ζῶια? Qu. τὸν ἀστρῶον? Vide μαζουρωθ. Κύνειος, fin. Qu. οὐδημήτριος ὁ φαληρεὺς: ∞ vel ὁ μαίτη: (ita, ni fallor, Porsonus.) et paullo ante,

ΚΥΝΝΕΙΟΝ ἐστίν — Κυννείου· τὸ ο^N (i. e. ὄνομα) ἀπὸ —.

Κυνόσαργες, l. 3. Lege ἔθνευ τῇ Ῥ.

κυντερώτερα. ἔπειτα χάτερα Ποιοῦντα τούτων — Bl.

E. R. 42. p. 337. Sic Pors. Possis etiam εἶθ' ἔτ. ut sit troch. Ceterum vide an Eubuli locus vertendus sit, *Unum est ex istius miris verbis κυντατ.* quomodo τὸ non erit in τὰ mutandum cum Porsono. (εἶτα Meinek. ad Menand. p. 396.)

κῦτταρος. ἀπέδωκαν, *explicuerunt.* Vide in Ῥακκλείαν λίθον. ὁσχοφορεῖν. παραιξορουσον. πάροντες. σεσέλλισαι.

Ἀριστοφάνης, scil. Pac. 198. vide Sch. Vesp. 1106.

In articuli initio suspectum αἱ σφηκίαι. Quomodo enim μάχεται, nisi Vesp. locum de quibusvis vermibus, non de vesparum sobole intelligas, quod ineptum. An leg. αἱ βάλανοι, ut σφηκίαι e vicinis ortum sit?

κυνέλαι φρονημάτων: Prov. in gloriosos. Vide Phrynich. Bekkeri p. 47.

Κυψελιδῶν ἀν. l. penult. An legendum ἡνίδ'?

κωμήτης. Lege ἄμφοδα· παρὰ τὸ —. Media refer partim ad Κωπαῖδες cum Porsono, partim ad κῶμοι. Vide tamen Suidam.

Κωρναῖος, p. 199, 7. Porsonus Σοῦ κατακολ. ἐνδ. ὁ δὲ —. Lege etiam κατακούσειεν δέ μου. In fine ὡς ἢ ὠνούμενοι ἢ σύμπλοοι.

λαβῆν. Transpone ἀπὸ τῆς τέχνης τῆς τῶν παλαιστῶν. — 593 ἀφορμὴν καθ' ἑαυτῶν —. Vide Aristoph. Eq. 837.

843. Lys. 673. Nub. 551.

λάγανα. Vide supra ἵτρια, et Append. ad Aristoph. p. 132.

Λακεδαιμῶν. Qu. — αἶμον, et προπερισπῶσιν?
λακκόπλουτον. Interpretes ad Corn. Nepot. Cimon. i. 3.

De voce Alciphron i. 9. iii. 7.

λαμπήνη. Lege εἶδος ἀρμαμάξης.

λαμπιστίνη. An ἡ ῥέδιον περικεφαλαίαν ἔχον? Certe hoc sensu.

Λάμιος. Arist. Eccl. 77. Hesychius, — ἦν τις Ἀθ. ὃ ἐκωμῶδει. λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος. Photium igitur distingue -ησιν οὕτως· καὶ Μνησίθεος. Duae* explicationes: 1. Lamius Athen. revera ita nominatus. 2. Mnesitheus cognomine dictus Lamius a comicis. Vide κυναλώπηξ. προβατοκάπηλος.

*Imo tres: 1. λάμιος, *serra* vel *securis*; ut scil. καθεύδοντας τοῦ ἀνδρὸς intelligatur.

λαπάδες. Debebat λεπάδες, τὰ ὄ. καὶ λοπάδες, τὰ ἀγ.

λάρος. Vide an λάρος· ἐν Νεμέσει. Cratini scil. (vide infra φέροικος, Hesych. νησίγδα.) Vel potius λάρος ἐμεῖ: Νεμέσει. quamvis hinc ἐν ἔλεσι Suidas, „et Apostol. xi. 78.“ S. — De ellipsi in ἀποδιδόντων (Gall. *rendre*) vide Lobeck. Compara Ruhnken. ad Tim. de charadrio.

λεῖτα. Lege ληῖτα: — λῖτα δὲ, ὥς σῖτα, τὰ ἰμ. Latere λῖτα vidit Schaeferus. Si vera est Blomfieldii sententia ad Callim. Apoll. 10. legendum erit ὥς εἶτα.

λεκάνη. An ἀπὸ τοῦ λάκκος· λέκος δὲ πλατὺ — ut dicat, non scribendum λακάνη, sed λεκ.

Λέρνη. Pro δείσαια, δυσσιώνιστα Suid. et Apostolius xi. 88. Conjeceram θνησίδια, de qua voce vide ad Hesych. v. θνητίδια. Phot. v. λέμφοι. Vel θνησιμαῖα. Vide κενέβρια. Artic. e Zenob. iv. 86. contractus; (unde partim habet Vatic. App. ii. 51.) ubi τὰ καθάρσια. Ex Hesych. malim, ut fere Porsonus ἀντὶ τοῦ, κακῶν· τὸ θέατρον Κρατῖνος.

λευκαὶ φρένες: αἱ μαινόμεναι — λευκαὶ ἡμέραι: αἱ ἀγαθαί.

Λευκάτης. Pro οἱ ἱερεῖς lege cum S. οἱ ἑρασταί. De 599
forma vocis *Λευκάτης* vide Davis. Cicer. Tuscul.
Disp. iv. 8.

λήθην. Errore Photii pro *λαθικηδέων*: λ. ἔμπ. *φαρμάκων*.
Nisi forte ad Alcaei οἶνον *λαθικηδέα* respexit.

ληκούμεσθ'. *ληκώμεθα* sine ὅλην, ut videtur, S. Certe
respi-ci Thesm. 499. [493.] statuit. Verba οὐ. *Φερ*. e
praeced. huc tracta. Eundem grammaticum compilasse
videtur Suidas.

λήκνυθον. „Vide Sch. Plat. p. 136.“ BOISSON. Vide
an in Sch. Plat. desint quaedam post *νεκροῖς*, ut inter
λήκνυθον et *ἀλάβαστον* discrimen ponat Grammaticus;
„*λήκνυθος* in sepulchris, *ἀλάβαστος* ad vitae usus.“

Λήμνιον βλ. Kust. ad Suid. sine *κακόν*, quod e seq.
tum *ἀλλὰ ταῖς Θρ.* cum Anchero. Aliter Zenob. iv. 91.
Ceterum fons horum est Herodotus vi. 138.

λιβάξεις: ἀπορρύησιν· ἀποφθαγῆς. (hoc scil. in sub-
junct. ut paullo ante v. *λήσομαι*.) Vide Hesych.

λίθων χοαί. Ad verbum Vatic. App. Prov. ii. 57.
Suspicio e Platonis Timaeo petita. Vide p. 489, 21.
ed. Bas.

λικνεύτης. Lege ἐπίθετον ex Hesych.

λινόν: κο. An errore pro *λείριον*? Vide *λίριον*.

λίσπας. — ὅτ' ἦν ἐν Αἰδου ὅς μείναι τι πρὸς τῇ
πέτρᾳ.

λίστριον: στρ. πτύον ^{πν} (πρυνον).

Λοκρῶν ξυνθήματα. E Zenob. iv. 97. unde explicationem
adde. Vel forsā e Diogen. vi. 17. qui eum contraxit.

λολλοῦν. „Hesych. λόγγια p. 496.“ S. An τὸν τιτθόν?
Infantium vox, mammam vel cibum appetentium.
Vide *λυλω*, et *λωλω*, *λύλλος*. Sed vide *λοπάδα*.

λοπάδα. Suspiscatur Schleusnerus, Theopompi auctoritatem
ad superius *λοπάς* pertinere: confert Suidam.

λοχαῖος. Recte em. Angl. *laid*. Gall. *couché*, ni fallor.

λυγῶδες. An *λυγῶνες*? Suidas ante *λυγρὸν* habet
λυγῶνος, sine explicatione. Schl. ex Hesychio, *λυγός*:
λυγῶδες ὅρ.

λύκος περι φ. E Zenob. iv. 100. lege π (περί) τι μάτην· καὶ (γὰρ ὁ λύκος) ἄπρακτος —. (Vel saltem ἢ pro καὶ) deinde πιεῖν· ἢ ἐπὰν —. Zenobium decurtat Diogen.

600 λύκου δεκάς. Duo articuli in unum conflandi, et e Zenobio petiti, v. 2.

λύτρα. Vide an leg. ἐπεὶ τὸ λυτρ. δουλείας, βάρβαρον. ut scil. huc e voce λυσόμενος migrarint.

λωφῶν: — καὶ παντελῶς. Lege ζ pro ς (δὲ pro καί.) μά. Descripsit Suidas. Articulus autem sumtus ex Apollon. Lex. integriore quam nunc. Ex eodem contracta apud Hesych. Vide Phot. μὰ Δία, et ναὶ μὰ Δία, et νῆ τόν. Homeri loca sunt Iliad. A. 234. 86. Od. Y. 339. Ceterum verba ποτὲ μέντοι — χρῆται vel alio loco ponenda vel prorsus delenda esse, ex Apollon. liquet. μάγνον: τὸν μέγαν. Σοφ. δέ, — Nisi τὸν μ. omnino delenda. Latinum magnum explicat. Vel potius μάγνον: τὸν μέγαν: ∞ μάγον: Σοφ. Ὀδ. τὸν ἀπομ. Vide et quae Schl.

μὰ Δία: — ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ, ὥσπερ καὶ τῷ νῆ Δία, ἐπὶ τοῦ ναί. et in fine ναὶ μὰ Δία. Vel forsan ἐχρ. δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ναὶ μὰ Δία. — Habet Suidas, sed corrupta. Omnino vide Hemst. ad Thom. Mag. p. 591. In Photio perspicue restituendum e seqq. καὶ ναὶ μὰ Δία.

μαίνω. Lege μαιμῶ.

μάλιστα. An οὐκ ἀκριβῶς, ut in i. 118. ἔτεσι μὲ μάλιστα, et similibus. Vide Thucyd. i. 13 bis; et me Ind. p. 115.

μᾶλλον Φρύξ: — τῶν σοφῶν. E Suida lege τῶν ὄντων, et οἱ δὲ πελαργούς· δίχα γὰρ Schl. In fine supple e Suida, vel Zenobio v. 16. unde haec sumta ὑπερέχεις (ὡ Κροῖσε, scil.) τῶν ἄλλων, ὅσον ἢ θάλασσα τῶν ποταμῶν· ἀκούσας δὲ ὁ Κροῖσος εἶπε, Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Suidam an Photium exscripserit Apostolius xii. 41. n. l. Habet τί τῶν ζώων εὐδαιμονέστατον, partim recte: tum παρεστῶς δὲ Αἰσωπος ὁ λ. Φρύξ τὸ γ. — ὅσον θ. ποτ.

μανδαλωτόν. An *δραπετίνδα*? Etymol. p. 286. *blind-man's-buff.* ut scil. osculum sit ludi praemium.

μάνην. Debuisset videtur *Μάμην*, *μαμίαν*, *μάμαν* vel *μαμᾶν*. Vide tamen an de *Μανῆς* et *Μανία*, nominibus servorum, cogitandum.

μανόν. Timaeus p. 176. *μανόν τὸ ἀραιόν· καὶ ὁ σοῖ*
μαινόμενος, — *φρεσὶ*, tantum. Ut hic fere Suidas, et in fine quaedam adjunxit. Sensus videtur esse, „unde derivatur *μαινόμενος*, ut qui minus firma et solida sit mente; et *μάννα*, ut quae sit mollis et friabilis.“ Aliter tamen capit Ruhnkenius.

μαστιγώσιμος. Qu. ita legebat in Ran. 646. [632.]?

μάττεσθαι. Error videtur pro *μαλάττεσθαι*.

μασχάλην αἶ. Haec tantum Diogenianus. *αἶρειν ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν*, Zenob. v. 7. unde haec contracta; quem ex Hesychio supple: *Κρατίνος· Ὡς ἄνω τὴν μασχάλην [αἶρωμεν ἐμπεπωκότες]... λέγειν, Μασχάλην*] *αἶρεις, καταμωκώμενοι*.

μεγαλόνοια: ὑπερηφανία.

Μεγαρικάι Σφ. Male, ut videtur, Porsonus *Μαῖα*. Verterim *lena quaedam*. Vide Arist. Eccles. 910. Ceterum e Callia comico fluxisse glossam patet ex Hesychio.

μεθαρμοζόμενος. An v. l. pro *μεθορμιζ.* infra?

μελαναίων. Collato Schleusnero, vide an leg. *μελαινάων νηῶν*: *τῶν πλοίων τῶν πεπιτωμένων*, ut sit Aristophanis grammatici expositio phraseos Homericæ.

μενηριῶ: *μερμερῶ* Lobeck. Melius potuerat *μερμηριῶ*.

Ut hic, Hesych. sed vide an pro *μενοινήσω*.

μέντοι secundum. Fors. *εἰ καὶ χρ.*

μεσανύχνης: οἱ ἄσκοί· ἢ δεσανύχνης. Ita perspicue legendum; et in Hesychio, ope MSti, *ἄσκους· διὰ τοῦ μ — αὐτοῦ (vel αὐτῶν), περιέβαλον τὸ σχ. vel περιεβάλλοντο σχ.* (scil. οἱ ἄσκοί.) Ex Arist. Com. docente Hesych.

μεσεύειν: *μεσοῦν* Lobeck. An *μέσσην ἵεναι*?

μεσομέρδην: — μεσοφέρδην· μεμενηκότων Schl. collato Hesychio: imo Albertus, quem ut solet exscribit iste. Pollux III. fin. ibi citatus: *μοχθηρὸν γὰρ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαισματος τὸ μεσοπέρδην*. Ita forsan, MSto adjuvante, legendum. Adverbium μεσοφέρδην a φέρω, ut ἄρδην, φύρδην, σύρδην, etc. (Mox in Hesych. lege μεσοφέρδην.) quod in turpem jocum detorsit comicus. Vide πεπραδίδαι et καρδαμάλη. (Χαρακτ. v. πενέσται: οἱ π.)

μετὰ, 1. 2. Lege χαλκόν. * * * μετ. (ου natum ex ον.) Lacunam supple εἷς. nempe μετόπ. interpretabatur ἐξόπ. Glossae initium recte curavit Pors. *εν ταυτα* scil. primum in ἐνταῦθα abiit, deinde ob metrum contraxit scriba.

μετὰ Λέσβ. Fors. e Zenob. v. 9. unde discimus e Cratini Χείρωσι sumtum.

μετασπόμενος lege per ὀ.

μεταστῆσαι. An μεταιτῆσαι?

μετρονόμοι secundum. ἐννέα δὲ εἰς ἄστυ. Lege ε δὲ — Θ scil. ex Ε ortum.

μονόζωνοι. „Ex Olympiodoro ad Job. xxix. 25.“ SCHL. Falsum. Kusterum scil. ad Suidam compilans, notam ad alienum locum retulit, non inspecto Olympiodoro ad Nicetam p. 450. qui revera habet ista quae citat Kusterus.

μουνυχιών: — δεῖ εἰδέναι, etc. Confer Lex. Rh. p. 280. unde legendum fere καὶ λοιπὸν τρίτῃ ἐπὶ δέκα ἕως ἐνάτης. ἔπειτα εἰκάς, καὶ ὑστέρα δεκάτῃ, ἢ παρ' ἡμῖν εἰκάς πρώτη. — Imo nil opus. Verte deinde 20. εἰκάς. 21. εἰκάς δευτέρα, deinde 22: ἐνάτῃ φθ. Nempe videtur Grammaticus statuere, 21mam diem ab Atticis dictam interdum δεκάτῃν ὑστέραν, interdum εἰκάδα δευτέραν. Sed simplicissima ratio corrigere ἕως ἐνάτης. ἔπειτα εἰκάς. καὶ δεκάτῃ ὑστέρα· καὶ λοιπὸν —.

μύγματα. An hinc def. μυγμοῖς Choëph.?

μιλαβρίδες. κ ex Hesych. Schl. Tum legerim *ἀλειρίδες*.
Vide Polluc. vii. 19. quamvis non plane liqueat, utrum
de muliere an de bestiola ibi dicatur.

Μύραιναι. An *Μυρρίνοῦς*?

μύρρινος. *μυρρίναις* etc. dele. Deinde in finem seqq.
hinc transfer *οἱ ἄρχοντες*. Prior locus pertinet ad
Aristoph. Eq. 960.

μίσκλαι. Hesychius *μυσηλαι*. An legendum *μυστίλαι*:
κοῖλοι ψωμοί? TI in H. hoc in K.

μνωξία. ξ agnoscunt Hesych. Suid. Apost. An ex-
plicandum ut *μυνωνία* Epicratis Ælian. H. A. xii. 10?
(vide Apostol. x. 77.) *As lewd as a whole nest of
mice*. Vel forsān *patula, perforata*, etc.

μωλύτερον. Vide Ruhnk. Hist. Orat. p. 85. et lege καὶ
ἦθος οὐκ ἔχον.

μωρότερος Μωρύχου. E Zenob. v. 13. procul dubio,
quamvis subinde in verbis discrepet.

ναυκράροι. Qu. an καὶ οἱ ἐκμ. ad *ναυκλήρους* potius
pertineant.

νεβλάρειτοι. An *νεβλᾶραι*: τὸ περαίνειν?

νεκνιζομένον. Error pro *νεοχμιζ*. ut recte Hesych.

νεόνανον. Legendum suspicor *νεολιγόν*, eodem errore quo
Hesychius pro *νεογιλόν*, vel certe *νεογιλλόν*. Tum
παιδίον: ∞ *Νέμειν προστάτην*: ἀντὶ τοῦ ἔχειν ὥς
τοὺς μετοίκους * * * Sensum supple e Suid. v. *νέμειν
π.* et Photio v. *προστιάτης*.

νεοπιός. An in Clearcho legendum *ὠιωῖ* — τὸ ὑπὸ
τὸν —. Deinde οἱ πρὸ τοῦ vel *πρότερον*. E Chrysippo
fabulam habet Cicero De Divin.

νεοτεροποιός. Male Porson. *Ἀντάρτης*. Debebat ἄ.
Vide nov. ed. Thes. HSt. p. 1612. C. Hofman. v.
Antarta. E Cyrillo autem fluxisse hanc Photii glossam,
disco e Ducang.

νηῖς. fin. Lege ὥς *Εὐγαίων*. de quo Mus. Crit. i. p. 85.
et forsān in Æliano, H. A. xvii. 28. *καλέεσθαι δέ
μιν νηϊάδας*. Exscribit eum Apostolius xi. 12. Hera-
clidis locus est p. 518. ed. Cragii, L. B. 1670.

νηρίποδες. Lege νηλίποδες. Vide ad Œd. C. 349.

νήτην. Lege νῆ τήν: μὰ τήν: ∞ vel potius νῆ τήν, μὲ τήν: * * *

νοῦς οὐκ ἐνὶ Κ. Suidas ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων. Ex Hesychio patet, locum esse ex Platonis comici Pisandro. Sed suspicor grammaticos confudisse duo proverbia, hoc et Τάδ' οὐ παρὰ Κεντ. quod vide suo loco et in Τῶν δυνατῶν. Ceterum in Diogen. vi. 84. et Vatic. App. 111, 10. vide an scribendum ἀπλήστων pro ἐπιλησμώνων.

604 νυμφεύτρια. 1. 2. Sensum restitue γαμετὴ, καὶ ἢ πρ. ὥς Πηνελόπη.

νῶ. Timaeus p. 186. unde seqq. lege νῶιν: ἡμῖν: [Ξεναγοί:] οἱ τοῖς ξ. et forsan ὁδοῦ.

ξενοκοπεῖν. An errore pro ξαιν. vel ξαν. nisi ad Lacinum ξηνηλασίαν spectat.

ξηλήν. Λάκωνες — λέγουσιν ὄμρ. Deinde est in Xenoph. loco iv. 8. 25. παῖδα ἄκων κατακτανῶν, ξηλήν πατάξας. unde forsan hic legendum ἄκων pro Λακωνικῇ. Deinde παῖδα. οὕτω δέ —. Tum forsan Σώφρων· ἄτις (vel ἄν τις — ὅγ, ut Suid.) Ceterum in οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ incipit novus articulus. Verba κάπικνῆν κάπ. e comico esse notat Pierson. Moer. p. 234.

ὀβολὸν ἐκβαλεῖν. Sensus est, Metaphora sumta ab avaro, querente de obolo, qui forte humi exciderat. Lege ζημιωθῆναι.

ὀβολοῦ χιμ. E Pherecr. Crapatalis, vel certe eo alluditur. Vide Hemst. ad Polluc. ix. 83. hic v. κίκαβος.

ὀδάξ: τοῖς ὁδοῦσιν· ἐνδεδηχότως.

ὀδὸς ἀρσ. An οὗ χρεὶ ὀδεύειν: ∞ Οὐδός: οὐδεῖς — ut prior articulus sit ex Apollonio v. οὐδός.

οἰκείαν. Aristophanes scil. grammaticus ἐν τοῖς Συγγενικοῖς. Eustath. ad Il. Z. p. 648, 53. citatus a. K. ad Suid. T. i. p. 328. Ista ὁ γὰρ τὴν ἐπιγ. etc. ad hunc sensum corrigenda ἐστὶν οἰκεῖος, συγγενῆς δὲ ὁ ὢν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. vel potius una litura sananda.

ὁ Κρής. Aliter prorsus Zenob. v. 30.

ὄνου πόκαι. fin. An transpon. ἀποκείρ. οἶον ἀπεσθ.

Dignum sane grammatico vetere etymon.

ὄνυχος. Explica ex Aristoph. Vesp. 108.

ὀργιουμένοις. Lege ὀριγνωμένοις. Vide Elmsl. ad Bacch. 1253. Nisi ὀργιουμένοις: ὀργισθησομένοις. ὀριγνωμένοις: ἐπ.

ὀρχήστρα: πρ. — ὥκει τ'. ὥκειτ' Pors. Debebat ὥκειτ'.

Dixit sc. comicus οἶκειν θέαν, alludens ad locutionem οἶκειν οἶκον. Non tetigit Ruhnken. Tim. p. 196.

ὀστακός. Lego καὶ ὁ X. Charon Lampsacenus. scil. αὐτ. 605 (De ὀστακός, squilla, Athen. iii. p. 105. B.)

ὅτι παιδί — ἐμβάλλειν. Lege συμβάλλειν.

ὁ τὸν κῦσον. Nil expedit Schleusner. App. p. 294. Qu. an hic latet ἄσώπου, i. e. προσώπου. — Imo ὁ τ. κ. τρωθεὶς Ἡιδης, ὅπου — Videntur esse Babrii. Acerbissimus jocus in τρωθεὶς. Vide Eubulum Athenaei x. p. 449. F. Diog. Cynic. apud Laert. vi. 53.

οὐδὲν πρὸς ἔπος. Arist. Eccles. 746. [751.] et me ibi. οὐθαρ: — μέρος. Homer. οὐθαρ ἀρούρης. Il. I. 141. ubi vide Schol.

οὐκ ἂν φθάνοιμι, vel -μ' ἂν, vel -οίην. Sensus est Parata est victima.

οὐκ ὥφριξεν. Lege ἐν ἐπὶ Ταινάρῳ. Sic Alexidis Ἡ εἰς τὸ φρέαρ.

Παναθήναια. οὐ πρεσβύτερος καὶ ἀγένηιος καὶ ἀνὴρ Suidas. Sensus hujusmodi παῖς, ἐτῶν * * οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγ. καὶ ἀνὴρ.

Πανὸς σκοπός. Verba παρὰ τὸ φαίνειν λεγ. transfer ad superiora post κληματίδων. Ita fere scribendum: Πανὸς σκοπός: [ὄψις, ὄρασις, etc.] μανιώδης· ἐπεὶ —. In Hesychio omnia turbata: sensum restitues ὅταν ὑπὸ σκώλου ἢ πεπληγῶς· (vel χωλεύη πληγείς): ∞ Πανὸς καλόν: ἀντρον τι λέγεται (error lexicographi in Aristoph. Lys. 910. explicando): ∞ Deinde vide an Πανὸς σκοπός: σχῆμα: ∞ Πανὸς σκότος: νυκτ.

- φαντασίας. Ceterum Latine verte *inanem animi motum*. Ciceron. N. D. i. 38. *visum inane sive falsum*. Cic. Acad. ii. 16. De Divin. ii. 62. — *Tria diversa genera saltationis* Σκῶψ, Πανὸς σκῶλος, Πανὸς σκόπος. Hanc alii explicabant (vide Hesych. σκῶπες, σκῶπενμα, ὑποσκ.) *Panis ipsius prospicientis gestum imitari*: alii *gestum imitari ejus qui phantasma a Pane objectum videat, atque adeo insaniat*. Sed in Hesychio non movendum putarim σκότος, etsi vix dubium quin sit error grammatici alicujus pro σκοπός. Inde nata tertia explicatio, *lemures per noctem terrentes, a Pane scilicet immissi*. πάντα ὁκτώ. Alia prorsus Zenob. v. 78.
- παραϊξόρουσον. Mire decepit Toupium et Brunckium Apostolius xv. 60. Lege aut παραξόρουσον, *skip out of the way*; vel παρ' αἰξόρουσον, i. e. παρόρουσον ὡς αἰξ. παρακατάστασις: — ἐν μυαῖ δραχμή? vel ἀργύριον ἦν, μία δραχμή. Idem, ut videtur, quod παραστάσις.
- παραρμόνιον. fin. τσχῦ MS. (sic) Forsan leg. τ-χύ (ταχύ). Sed simplicius τέχνην, *secundem artem*. Qu. etiam an Ἀλεξίς ὑπνῳ, vel Αἰνῶι.
- πατάνια: — Ῥωμαϊκὸν ὄν. Isti scil. dicebant πατίνιον, a patina.
- Πενέσται: — ἐν Ἀργῇ Suid. Vide Thucyd. i. 12. Sumta, ut videtur, ex Archemacho Athenaei vi. p. 264. B. qui Βοιωτῶν τῶν τὴν Ἀργαίαν κατοικησάντων. Vide, si tanti est, Clavierii Hist. Gr. ii. p. 146. Haemon, ut id obiter notem, forsā est Oxyli pater.
- πέπλεκται. Fors. πέπληκται.
- πεπραδίδαι. An Photii et Hesychii error pro πέπραδε: πέπορδε: ~ πεπραδες: εἶδος, etc. quod videtur esse ipsum μεμβράδες a comico quodam in πεπρ. detortum. Vide ad μεσομέρδην.
- περιάλγης: ὡς Περιήρης (II. II. 177.) τῷ τόνῳ (supra v. ματιολοιχός. Phryn. Bekker. 66, 19. Phot. v. πριών.) καὶ τοῦνομα δρ. Πλατ. vel τοῦ δρ. τοῦ Πλ. Non necessarium ὄνομα. vide Harpocr. Μεταλλεῖς.

Cogitabam quoque ὡς περιηγῆς —, sed nescio an recte Schleusnerus πενθήρης. Possis πεντήρης.

περίεσι. Varia apud S. quid si περιεσσημένα?

πινάμιον: συμβ. Lege τοῦ κληρουμένου. et ἀπὸ ᾧ ἕως ἧ.

πόρος: πέρασιν ποταμοῦ.

πόσθων. An pro δεῖ leg. δῆ i. e. δηλοῖ? Ita Alb. ad Hesych. Possis et ἦδη, ut in vv. λάσανα. ὀργεῶνες: οὐ τ. Bekker. p. 428, 1. An ἰδίως?

προειλόμεθα. Imo προείμεθα, nisi mutilus sit locus: προειλόμεθα: * * * [προείμεθα:] προύκαμεν.

προσηγμένον. Lege προηγμένον. Error πρ et προ. 607

προσκεφάλαιον. Opinor, intelligit κερβικάριον, cervical. Vide Grammat. περὶ βαρβ. καὶ σολ. post Ammon. p. 192.

Πύθια καὶ Δήλια. An ad πύθειν et δηλεῖσθαι respicit oraculum? Brevi putresces et interibis? Vide Herod. iii. 124, 125. Mutilus et confusus Zenob. vi. 15.

Πυλαγόρος. Male εἰς τὴν Πυλαίαν Porsonus, e Suida scil. qui hic non Photium exscribere videtur.

ῥαχία. Imo vel scripsit vel scribere debuit Photius οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ῥηχίην καὶ τὴν ἄμπωτιν, τὴν πλήμην καὶ τὴν ἀναχ. — Lenius Ἴωνες τὴν πλήμην ἄμπωτιν δὲ τὴν ᾧ. Idem error in Lex. SG. Bekkeri p. 388, 8.

Ῥηγίνου δειλότερος. Ῥηγίνους τοὺς δείλους ἔλεγον. Ξέναρχ. Ita fere luxata restitue, e Zenob. v. 83. Aliter Suidas, sed forsitan aliunde sumsit postrema.

ῥητορικὴ γρ. secundum. τὰς δίκας τὸ παλαιὸν lege.

ῥοιζηδόν. Lege σφοδρῶς μετ' ἧχον ἀπειλητικῶς, ut Suid. vel ἀπειλητικοῦ. (Hesych. tamen ἥχητικόν.) Glossa sacra, ut videtur. 2 Pet. iii. 10.

ρύδην: ὀρμηῇ forsitan. Sed vide an cum Schow. putandus sit error Photii vel scribae pro ΠΥΜΗΝ.

δυστά: συνεστ. fin. ἐκτεταμένως παρ' ἥβην] An ἐκτεταμένως, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα? Nempe *ruta herba*. Nam apud Harpoer. unde haec ducta, sequitur ὁμοίως Κρατῖνος ἐν Ὁραῖς. Forsan eundem locum respicit Photius in superiore articulo.

σῶ: τὰ σ. Vide Schol. Plat. p. 210. „Vide infra σῶ et Etym. p. 742, 1. et Eustath. II. N. p. 959, 41.“
PIERSON. ad Moerin; qui ultima tentat, sine necessitate, si statuamus in v. σῶ memorari variam lectionem apud Thucydidem. Interea lege καὶ τὸν σωῖον σῶν καὶ οἱ σωῖοι σωῖ. (Nunc malim παρὰ Θουκυδίδη· οἱ δὲ δις.) Philemon §. 214. σῶα δὲ καὶ σᾶ παρὰ Θ. ubi male, ut puto, σῶ Osann.

σαικονῆσαι. Fors. σαλακωνίσαι.

σαλακωνία: — ἀλαζόνας. Lege σαλάκωνας.

608 Σαμιακόν. Lege εἰς ὑηνίαν ἐπισκώπτων Ἀμυνίαν·
ὕσιν γὰρ —. Amyniam a Cratino in Seriphiis ob ἀλαζονείαν etc. derisum narrat Schol. Nub. 691. Vesp. 74. Amyniam ut ἄγροικον notat Eupolis Schol.

Vesp. 1263. Alias posses et Ἀμύνωνα (Eccles. 365.)
Μέμνονα Phot. in σῶς: ὕς —.

Σαμίων ὁ δῆμος. (Wolf. Proleg. Hom. p. 63.) γράμμασιν ἀρχίνον δ' Ἀθηναίου ἐπὶ —. Suidas. Ed. Kust. ἀρχίνους δ' Ἀθηναίου, et ἔστιζον γλανκί, Σάμιοι δ' Ἀθηναίους σαμαίνη· σάμαινα δ' ἔστι — utrumque ex ed. Bas. ut puto, quamvis ea in ultimis paullum variet. Legendum γράμμασιν Ἀρχίνος ἐπὶ — γλανκί, Σάμιοι (δ' Ἀθηναίους) σαμαίνη ὁ ἔστι πλοῖον δ. partim cum Porsono. (vide σκάφιον.) Duae voces scil. primo omissae, deinde e margine in alienum locum translatae. Ceterum reponere ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κέ. [pro καί.] Eucles. Ol. 88, 2. Euclides 94, 2. annis igitur primo et extremo numeratis fiunt 25. — Ceterum debuisse videtur Photius Ἀθηναίους Σάμιοι γλανκί, Σαμίους δ' Ἀθηναῖοι σαμαίνη, ut Plutarch. et infra in τὰ Σαμίων.

σανίδα. Vesp. 844. ut videtur. Pro λέγονται lege ἀναγράφονται, vel ad hunc sensum.

σέδας. Latine *sedes*.

σιτοφύλακες. Vide μετρονόμοι. An legendum πάλαι μὲν ἰ, ἐ ἐν ᾧ. — ὕστερον δὲ λ', ιε' μὲν — ιε' δὲ —. σκάφιον: τάχα. Thesm. 640. ἐν ᾧ καταχέονται Etym. p. 715. in σκαφίς. Ut hic, in Lex. Rh. p. 301. Optime se habet vulgata: Gallice *un bidet, ad aquam sumendam*, Ovid. etc.

σκόλιον. Suidas, Schol. Plat. p. 103. ubi Φύλλης ὁ μουσ. et in Schol. Arist. Ran. 1337. Vesp. 1231. Tres Scholiastae et Suid. τὸ μὲν ὑπὸ — ἐξῆς ut hic. Sensum vidit, et Athen. xv. 694. A. B. contulit, sed frustra sollicitavit, Siebenk. Anecd. p. 30. Neque opus est Schweighaeuseri conjectura. Forsan in Photio legendum τὸ μὲν ὑπὸ πάντων, vel π. ὁμοῦ, ἰδόμενον, τὸ δὲ καθ' ἓνα —.

σπαρτοπώλιον. An in Menandro legendum ὠμογραῦς, voce ficta, ad ὠμογέρων alludente poeta?

στερτοί. Recte, opinor, Schl. σιπτοί. vide Suid. et Hesych. Respicitur Acharn. 180. ubi vide Schol. στερτοί vitiosa lectio pro στερρόοι, quod deinceps receptum e margine, et σιπτοί (vel στειπτοί potius) expunctum, quum debuisset στερτοί. Facilius alioqui στερρόοι: στερεοί.

στοιβήν. Referendum videtur ad Arist. Ran. 1209. Vide Hipponact. apud Gaisf. Heph. p. 253.

στραγγαλίδες. Pherecrates hoc dicere videtur: Vos, Athenienses, quoties peterent pacem Lacones, moram aliquam injiciebatis.

στροιθός: ὁ σεσοβημένος. ut ad Arist. Vesp. 207. respiciatur. Si ad libidinem cum Schl. refers, vide Lysist. 724. et Schol.

στροφιόπανοῦργος. στρόφισ: πανοῦργος: ∞ (στρόφον:) τὸν δ'. Ἡρόδ. Arist. Nub. 450. Herodot. iv. 60.

συγκαρύγαι. An συγκαρυκεῦσαι? Vide Phot. κεκαρυκ. Sed lenius συγκαρυῦσαι ex Hesychio.

σύνδικοι. Qu. an iidem atque συλλογεῖς.

συγκεκορδυλημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα· κορδύλη γὰρ —. Vide v. συγκεκορδημένα.

συρβάβυττα et συρβηνεύς. Collato Etym. p. 736, 19. lege συρβηνεύς: (-νός Etym.) — συσὶν (male Etym. κυσὶν) ἐπιφωνουμένου, συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον σύρβην, ὡς Ἀριστ. (ὁ γραμματικὸς addit Etym.) Sed vide Hesych. χύρβα, Eustath. II. A. 855, 25. Od. E. 1752, 32. Conjecturam meam certam reddit Zenob. vi. 1. loco quamvis breviato; ubi ἀπὸ τοῦ τινας τοῖς ἴσιν ἐπιφωνεῖν συρβάς. Vide infra συώδης.

τάγυρι. Lege οἶον ψίχα. ne mica quidem. Sed forsā melius Pierson. ad Moerin. p. 331. ὁ νῦν ψίχα.

τάλαντον. l. 3. ἐξηκονταταλαντίας Dem. de Symmor. p. 183. Reisk. Articulum hunc habet Lex. Bibl. Coislin. p. 475. et legit Δημ. φ. πεντήκοντα ταλάντια (sic Montf.) tum χρυσία πατήρ — κείται δ' ἄρ' — χρυσοῖο τάλ. Ex Etym. M. p. 744, 18. male Porsonus πεντήκοντα τάλαντα, ut liquebit e Polluce ix. 52. unde sumtus totus articulus.

610 τάλεσιν. Error pro τέλεσιν, ut Marm. Ox. XLIX. 1. v. 7. Refer ad Demosth. Philipp. II. p. 73, 8.

vel v

τανύμηκες. ταννηηκες primo, nunc prius H vel N ita trajectis lineis damnatum, ut ad τοῦ M figuram prope accedat. Recte ed. Lips. τανύηκες.

τάπι κοσκίνῳ. Ad κοσκινομαντείαν alludens, et fictum ad imitationem τοῦ, τὰν τοῦ τρίποδος. Lege autem λεγ. τι· οἶον e Suida.

ταῦτα πρ. Lege Ταῦτ' αὐτὰ πράσσω, "φασκ' — Τί ταῦτα πρ. — ποιῶν; Toup. T. II. p. 232. optime comparans Soph. Electr. 321. (319. Br.) De ταῦτα vide Elmsl. ad Ach. 815.

τάχας. Angl. ifs. King Richard 3rd.

Τέναρος. Lege Ταίναρος, ut Lat. Acheruns.

τῆ: [ταύτη ἦ] Forsan del. et in seq. legendum τῆδε: ταύτη ἦ ἐνταῦθα.

ημελήσαντες. An θρέψαντες? quo sensu Eurip. Iph. Aul. 731. ed. Gaisf. — Qu. ἀλείψαντες?

τιάρα. Sch. Plat. p. 185. Historiam de Demarato habet Plutarchus Themist. T. I. p. 494. Reisk.

Τιτανίδα γῆν: — ἀπὸ Τιτάνου Etym. M. p. 760, 37. Disjungenda videntur: ἐν ᾧ Ἀττικῶν * * *: ∞ Τιτᾶνας βοᾶν: vide MS. Gal.

Ibid. Possis Τιτάνων, τὸ ἀρχαῖον οἶκ. vel Τιτ. ἀρχαιότερον (adverb.) Sed suspicor τῶν Τιτάνων [Τιτάνων ἀρχαιότεροι] οἶκ. ut huc irreperit articulus, explicatione carens, ex Arist. Av. 469.

τοκάδα: Εὐβουλος * *: ∞ τὸ κηρύκειον ἢ τ. μάχαιραν: λ. τι: ∞ Mirum sane hoc latuisse Sylburg. ad Etym. p. 761, 37. Vide Hesych. Δόρυ καὶ κηρυκ.

τολοται. Error pro τοξόται, quam voc. vide.

τὸ σκαμβόν. Dele ξύλα ἦ, et lege μηδὲν δέ, vel καὶ μηδέν. Utramque emendationem certam facit Prov. App. Vatic. iv. 100.

τριακάς. Pro διὰ θανάτου forsan Ἀθήνησι. Sed qu. 611 δι' ἔτους. Imo δι' ἐνιαυτοῦ. Vide Polluc. I. 66. et Jungermann. ad III. 102. et, si tanti est, Bast. Comm. Palaeog. p. 852.

τρισιτάται. Lege οἱ ἔχοντες. Tres doryphori ad regis dextram, tres ad sinistram. Sed vide Hesych.

τριτοπάτωρ. An παῖδας vertendum ministros? Cogitabam ΤΑΜΙΑς.

τυμβογέροντες. An supplendum τυφογέροντες δέ, οἱ παραπλήγες? an confudit Grammaticus? Vide Osann. ad Philem. §. 194.

τυνιλάζειν tertium. Legendum fere τευτάζειν: αὐθις καὶ αὐθις λ. Τυραννικὰ σανδάλια. Τυρηνικὰ, i. e. Τυρὸρηνικὰ, quomodo Hesych. et Pollux VII. 86. ubi male distinguitur. Τυραννικὰ Porsonus nescio an casu; quamvis per se facile est ΤΥΡΗΝΙΚΑ.

ὑγρότης. An ἀφέλεια? *molle lutum.*

ὑπέρχεως. Error forsā pro ὑπόχ. e Nub. 241.

ὑποβλήδην. Lege ἐπιλέγων.

ὑποσακίζειν. An ἀναλοῦν, bis?

φάρμακον: — ἐπὶ τῶν ἀνθέων. *pigmentis*, de quo sensu vide HSt. Thes. ed. nov. p. 2043. A.

φαῦλον: ἡμ. fin. καὶ τοῖς λ. delenda ut var. lect. pro καὶ τοῖς ἄλλοις, ut patet e Lex. SG. apud Ruhnk.

φαῦλον: τὸ ἄ. recte disjungi liquet e Suida. Ceterum v. Ruhnk. Tim. p. 268. In Sophocle suspicor errorem Grammatici, φαῦλα pro φλαῦρα legentis. Interpolata haec esse, sponte liquet. An legendum Κέβης, ζῆτις· καὶ ἀπλῶς τεθεῖη ἂν πρὸς οὐ τὸ τυχόν, i. e. φαῦλον est contrarium istorum οὐ τὸ τυχόν. Paullo ante vide an legendum καὶ ἐπὶ κακοῦ τοῦ τυχόντος. *a trifling difficulty*. Sed vulgata forsā verti potest *quod sit malum quidem, sed leve malum*. Vide infra φλαῦρον, ubi verba invertenda, nisi Photii sit error.

φεννίς. φεννίδα alicubi lectum pro φαινίνδα grammaticis imposuit.

612 φερέοικος. fin. μέγιστον. Lege μέγεθος. — Imo μεῖζον ex Hesych. nisi est ipsius scriptoris error: nam recentiores Graeci, ni fallor, superlativo utuntur pro comparativo.¹⁾

Φλάβιος. An vertendum *Flavius*, *nomen proprium*?

φόνου πτερόν. ἀκούειν, *intelligere, explicare*.

ψό. ψῶ Ionum ἀγροικικὸν ἐπιφώνημα. Greg. D. I.

§. 158. κόμμα supra in κακὴ μὲν ὄψις. Vox κομματικῶς apud Zenob. v. 72. Phot. λαιλαὶ κατ' ἀπόκοπὴν. An ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λ.? Sed simplicius est ἀποκομματικὸν λεξειδίον. Ceterum ψο diserte per ὀ, non ὦ, Etym. p. 405, 32. e Sophocle.

καὶ ψόθου Αἰσχ. Lege „πλέω γράσου τε καὶ ψόθου.“ οἶον, καὶ ὄψον· Αἰσχ.

¹⁾ [quod vix ac ne vix quidem argumentis probari posse arbitror: immo comparativo persaepe utuntur pro superlativo. G. W.]

ψύρανις. Lege Ψύρα: νησίδιον μ. Steph. Byz. Ψύρα: νῆσος μικρά, etc.

Pag. 676. l. 21. ed. Pors. not. 2. Puncta forsā ex ὁ i. e. δὲ nata sunt. Lego κεκρατηκόσιν: ~ πρυτανεία, τὸ δέκατον [τοῦ ἔτους] λέγεται δὲ καὶ συμβ. δικαστικόν· πρόσσοδος τις, etc. (p. 677, 1.)

IN SUIDAM.

„ÆLIAN De Providentia, most of which book, I believe, is in Suidas.“ STANLEYUS notis MSS. ad Callimachum, citante Scriptore libelli infamis, *A short account of Dr. Bentley's Humanity and Justice, &c.* Lond. 1699. p. 53.

Suidæ peccata graviora. Προητούλων. Τίμων. Φιλόσοφος. ἀγγῆλαι. Hermipp. οἷους ἐγὼ] ἰοῦσ' ἔσω Schol. Eurip. Med. 1034. Musg.

ἀδύνατοι. Pro πεντακόσιοι, i. e. φ. lege ex MSto Vaticano-Parisiensi Harpocratonis apud Bastium Ep. Crit. p. 176. Φ^α i. e. φασὶν —.

ἀκαρές.... ὀξύ. Qu. ὀξύ. i. e. ὀξύτονον, vel ὀξύνεται. 618 ἀλλὰ γάρ. Εὐπολις Βάπταις· ἀναρίστητος ὢν Κουδὲν βεβρωκὼς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Πλάτων Κριτία· supple ex MS. Sangerm. apud Ruhnck. ad H. in Cer. 208. R. P.

ἄλλο ἕτερον. In Menandro lege ἄλλοτιοῦν. In Cratete πᾶσιν λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστίν. Versus est Aristophaneus. R. P.

Ἀμαλθείας κέρας. Hexameter sumtus est ex fabula de Muribus Urbano et Rustico. Fabulator MS. Bodleianus apud Tyrwhit. Babr. p. 15. ed. Harles. ΤΟ ΚΕΡΑΣ ΟΙΚΩ ΤΗΣ ἈΜΑΛΘΕΙΑΣ ὡς πρὸς σέ· ἐὰν ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ. Haec cum per se plana sint, dubium omne eximit MS. Suidæ C. C. C. Ox. qui nostro hexametro praeponit ἐν μύθοις. R. P. Qu. ἐλθ' [pro ἐνθ'.]

Ἀντιφάνης. Τρανός] Lege τραγικός.

Ἀπολλόδωρος. Jungenda videntur Ὀδυσσεὺς Ἀκανθο-
πλήξ; Θυέστης Τεκνοκτόνος. R. P.

Ἀπολλοφάνης. — Δάλις] Lege Δαυλὶς ex Athen. iii.
p. 114. F. (ubi Δαλνίδι edd. Δαυλίδι MSS.) xi.
p. 467. F. Κρηῆτες citantur ab eodem p. 485. E.
Male Ἀντιφάνης ibid. iii. p. 75. C. ut liquet ex
Etymol. p. 793, 27. quem excerpit Photius v.
μουσικάρφη. Ἰφιγέροντα Harpocraton v. ἀδελφίζειν.
R. P.

ἀπορεῖν καὶ σφ. Si haec sunt Cratini, ponenda ἀπορεῖν
τῷ δεινῷ καὶ σφ. R. P.

ἀσκαλαβώτης. — ουχὶ] Lege ὄν καὶ —. R. P.

ἄτολμοι. — πρεσβύτην] Lege πρεσβύτερον sive -τατον.
A morbo praesenti confectum esse. Vide Hoogeveen.
ad Viger. iii. 4. 12. p. 89. Historia ad quam h. l.
pertinet, cum ab aliis, tum a Cicerone de Div. i. 26.
narratur. R. P.

βάαξ. Imo βλάξ. Vide infra βλάξ.

Βούπαλος. Lege cum Kustero ad Hesych. v. Βούπαλος
ὄνομα (i. e. ὄν). Vide Ἰώ. Ἰούνιος. Οὐράνιος. Sic
in Κροῖσος T. ii. p. 381. Ἰωνόνος legitur pro
Ἰων ὄν.

⁶¹⁴ Ib. fin. Verte *Burali*, et vide infra κόπτω. R. P.

Γελάδας. Lege Ἀγελάδας cum J. Meurs. Pirae. iv.
p. 20. Est vero patronymicum ab Ἀγέλαος, quod
occurrit supra. Recte igitur penultimam producit
Columella.

γνωτός l. 5. ὧ φίλ' Οἰδίπους] Lege Σοφ. Οἰδίποδι,
quod Porsonum fugit Advss. p. 162.

δαιτρός. l. 6. ὑπεράνω] Qu. ὑπεράγαν. Hinc autem
Horatius, *Laudibus arguitur vini*, etc.

δεύτερος πλοῦς. Lege ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπον
λεγόμενος, Ὅτ' ἀποτυχὼν τις οὐρίου κώπαισι πλεῖ.
(Menander Thrasyleonte Stob. lxx.) οὐρίου ex Eustath.

Od. B. fin. restituendum viderunt Berglerus ad Alciphron. II. 4. p. 256. Forsterus ad Platon. p. 890. quos sequuntur Dorvillius ad Chariton. p. 282. Valck. ad Eurip. Phoen. 216. R. P.

ἐγκομβώσασθαι. Epicharm. Malim εὖ γὰ μὰν ὅτι * * * ἐγκ. Trochaicus in medio mutilus. — Imo * * * εὖ γὰ μὰν ὅτι Ἐγκ. trochaici finis, et alterius initium.

Ἑλλάνικος. l. 7. πρὸς.] Malim προ i. e. πρότερον. ἐννεός. l. 3. Τοσόσδε, etc. Ad ἐνέπεςε pertinere videntur. R. P.

ἡπηννημένων. Lege παρὰ τῶν ἡπηννημένων proxime ad Kusteri mentem. Loquitur Simonidi Scopas. *Reliquum a suis Tyndaridis, quos aequè laudasset, peteret si ei videretur.* Cic. de Orat. II. 86.

ἰσχύων primum. Dele hoc ἰσχύων, et hunc articulum subijunge sequenti. Omnia enim, quod fefellit Kusterum, pertinent ad Soph. El. 698. R. P. qui postea addidit: Malim, pro ὅς, θεός vel θεός ὁ, sicut habent Scholiastes et ipse Pindarus: θεός vero rectum est, ut legitur infra v. θεός.

καπηλικῶς. [οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον.] Om. MS. L. B. apud Hemsterhus. ad Plut. p. 397. Lege autem θολοῦσι. — Imo totum emblemata nil est nisi annotatio variae lectionis μονθυλεύουσι.

Κορηνοῦτος. l. 9. ὧν τι ὄφελος ἔν] *Good for any thing*, ut Aristoph. Eccl. 58. ὅ τι περ ἔστ' ὄφ. ἐν τῇ π. Infra v. ὄφελος, et recte vertuntur. Confer 615 Kust. ad Aristophanis locum.

Ἀνκοῦργος. — Πατροκλέους. Προκλέους?

μακάρων νῆσοι, et infra v. ὡς λίαν, citatur Parmenides; falso utrobique. In prior loco lege Ἀρμένδας e Photio. (Is erat Thebanus, et de patriae suae antiquitatibus scripsit.) In posteriore Παρμενίδη. Locus enim est ex Platonis Parmenide, p. 222. pen. ed. Fisch. = 141, 38. Bas. sec.

Μάρκος Ἀπίκιος. l. 4. τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις.
i. e. τοῖς ὑπὸ τὴν γαστ.

ὄνος λύρας. ἡδίων παροιμία Med. Ald. — MS. C. C. C.
et Photius ἡδοχη, unde facit Porsonus ἡ δ' ὅλη π.

οὐ λίνον. Pro πολιτεία lege ποταμοῖς vel -μίοις cum
Hemst. ad Plut. p. 471. (i. e. pro πο^ν lege πο.)

Ὡριγένης. l. 21. πραγμάτων] Recte Sophronius γραμ-
μάτων. *Secularium literarum* Hieronymus.

Πλάτων. Ex aliis de Platonis vita scriptoribus, philosophi
matrem, ex phantasmate divino gravidam, a viro
Aristone servatam fuisse intactam, donec peperisset
Platonem —. Historia ficta ad elevandum Christum.

προητούλων. Pro προητούλων lege προ τοῦτω ex v.
ἄμης, monente Toupio P. III. p. 107. deinde totam
glossam dele. Vide δωσίπυγος.

πρὸς κέντρα λ. n. 6. Quae de crambe recocta impudenter
et arroganter dicit Kusterus, rectius omisisset: nam
omnia quae huc attulit, jam attulerat Stanleius ad
Prometh. 323. *quem proxima nota citat Kusterus.*

σεῖσαι. Ed. Med. ἄλλως· πάντων δὲ τῶν λῆστοι.
Lege ἀλλ' ὡ πάντων ἈΣΤΩΝ λῆστοι σεῖσαι καὶ
προσκαλέσασθαι, παύσασθε δ. ἅ. R. P. conferens
Plut. 507.

Σωκλῆς. Σωκλῆς restituendum Herodoto v. 92, 1.
Σωκλῆς Ἀθηναῖος est apud Ælian. H. A. vi. 44. ἐξ
ἡοῦς πάλι Σωκλῆς Εἰς ἡοῦν legendum in Hedylo
Athen. xi. p. 473. A. R. P.

τάλαντον. l. 6. μνῶν] νόμων, quod postulat metrum
in locis Epicharmi apud Polluc. x. 80. quomodo scribitur
616 in tabulis Heracleensibus: restituendum Scholiastae
Gregorii Nazianzeni apud Montefalcon. Diar. Italic.
p. 214. Sequitur enim δύναται δὲ ὁ νόμος τρία
ἡμιωβόλια. Confer et emenda Schol. in Villosion. ad
II. E. 576. R. P.

[τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνεῖτο.] Dele, et seqq. lege τὰ πρῶτ' ἀρίστους — ἐκτρέφει. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἁ. — ἀσελγαινόντων· ἐν ἀκμῇ γὰρ —. Confer Eustath. ad Od. A. p. 1695, 52 = 450, 38. R. P.

τιμησαίμην, l. pen. τριημοῖρον. Lege τριτημόρον.

Τίμων. — ἦν δὲ καθαρός.] Vide Aristoph. Av. 1549. et mirare Suidae stuporem. R. P. MSS. Haec miro errore hausit Suidas, vel ejus auctor, ex Aristoph. Av. 1549. Τίμων καθαρός.

φασκώλιον. Locus Agathiae pertinet ad narrationem de oraculo Lacedaemoniis Ithomen oppugnantibus edito.

V. Pausan. Messen. p. 310½. R. P.

φθινάς. Lege φθινάσι νόσοις. ex Antig. 819.

IN SCAPULAM.

ἸΑΚΟΗ, *res quae auditur*. Eur. Med. 197.

ἂν. λέγοιμ' ἂν = λέξω. Br. Aj. 88. κλάοις ἂν εἰ —. Iph. A. 107.

— futuri notionem dat infin. et part. Dawes. p. 82. Iph. A. 96. ὥς οὐ ποτ' ἂν τλάς.

— εἶχον ἂν, *I used to have*. Br. Philoct. 290. Porson. Ph. 412. Aristoph. Pl. 982—6. 1011-2. 1142-3. 1179—82. Cum negativa, Nub. 973, seqq. 1387.

— ὅσος ἂν cum subj. semper. Dawes. p. 82.

— nunquam optativo jungitur in votis. Br. Œd. C. 725. Equit. 400.

— non omitti potest in signif. potentiali. Burneius, Todd's Milton. p. 284. Br. Œd. C. 42. 205. 565. 1172. Eq. 400.

— πῶς ἂν, *utinam*. Valck. Hipp. τίς ἂν δοίη, Œd. 617 C. 1100. *Qui me gelidus* —. Aristoph. Nub. 729. τίς ἂν ἐμβάλοι ἐξ ἀρνακίδων γ. α.

— geminatum. Herm. Viger. p. 780. Koen. p. 18. Br. Thesm. 196. Nub. 1396. Ach. 218.

ἀντί, significat *vicem*: = ἐκ. Soph. Œd. T. 454. Arist. Plut. 634.

ἀντίκα, *exempli gratia*. Koen. p. 194. Heyn. ad Virg. Georg. i. 60. omnino Ruhnck. ad Timaeum.

βαίνω. ἐπιβαίνειν εὐσεβίας = εὐσεβεῖν. Musg. Œd. T. 790. Br. Œd. C. 188.

βάλλω. ἐπιβάλλειν, τὸν νοῦν sc. *animadverto*. W. ad Marc. xiv. 72.

βλέπω, *vino*. Sic Latini *vino atque videnti*, Lucr. iii. 1059. Eurip. Alcest. 140.

γηθῶ. γεγηθὼς = χαίρων, *impune*. Burgess. Ind. Pentalog.

δεινός. δεινόν γε, *mirum sane est*. Br. Ind. Aristoph. Eurip. Hec. 840. Tragicus ap. Valck. Ph. p. 182.

δέω. τί δεῖ, formula recusantis. Eurip. Hec. 353. 954. Orest. 14. 28. Ph. 43. 773. Med. 1042. Soph. Œd. T. 896. 1334. Aj. 393. Plato Apol. Socr. 27. p. 110. Forster.

— ἐνδέομαί τινα ὄρεοις. Eur. Med. 163.

δῆμος, *pagus*. V. Aristot. Poët. p. 9. Tyrw.

δίδωμι. δίκην δοῦναι, *in judicium ire*. Thucyd. Eurip. Hec. 847. [841.] τήνδε σοι δοῦναι δίκην, *do you this justice*. s. q. Herod. i. 45. ἔχω, ὧ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην.

εἰλίσσω, i. e. *περιχορεύω*, Eur. Phoen. 241. Vide Iph. A. 215. 1480.

ἐν, *after*. Eur. Phoen. 313. μυρίαις ἐν ἡμέραις. ἐν ἐμοί, *me judice*. Valck. Hippol. 324. Soph. Œd. C. 1213.

ἐξῆς. Ab ἐξῆ, *series*, κατὰ vel ἐπὶ subaud.

ἐπω, *to command*, c. acc. Iph. A. 94. Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν.

ἐρχομαι. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, Arist. Acharn. 25. *rixantes*.¹⁾

εὐθὺς, *exempli gratia*. v. ἀντίκα. Arist. Nub. 876. Aristot. Poët. p. 16, 3. Tyr.

¹⁾ Sed qu. ἀστυοῦνται ἀλλήλοισι. J. S.

καρκίνος, *instrumentum fabrile*. Pancrates Br. An. i. 259.
 κωφός. κωφὰ ἔπη, *quasi incerti rumoris*. Soph. Œd.
 T. 290.

μέλλω. τὸ μέλλον, *cunctatio*. Viger. p. 265. Valck.
 Phoen. 1409.

μεστός, q. d. *satur*. Aristoph. Plut. ter. Soph. Œd.

C. 768. μεστός ἦν θυμούμενος, *I had my fill of rage*.
 μὴ, per hyphen juncta alio vocabulo. Aristoph. Eccl. 115.
 ἢ μὴ, *μπειρία*.

ὀρώς. ὀρώδεω. ὀρώδειν. Imo ὀρώδειν = ὀρώδεϊν.
 Valck. ad Ammon.

οὔτος. οὔτος ὁ ἀνὴρ semper. Dawes. p. 79. 260. 301.

Br. Acharn. 1049. ubi v. 575. lege οὔτος ἄνθρωπος.
 πολὺς. τί πλέον; *quid prodest?* Kust. et Br. ad Aristoph.

Plut. 531. Valck. Diatr. p. 150. Theocr. Epigr. vi.
 (Winterton.) οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις Alcest. 72. 501.

πρό. πρὸ χειρῶν Iph. Aul. 36. *prae vel in manibus*.

πῶς. ὅπως cum optat. = ὅποτε, Herodot. i. 17.

τιθασσός. Semper τιθασσός uno σ Attici. R. PORSONUS
 inter colloq.

φέρω. ὑπερφέρω, *excellō*. Vide Pors. ad Eurip. Hec. 272.

ψυχή, *homo, a person*. Eur. Med. 249. Vide Parkhurst.

IN BEKKERI ANECDOTA GRÆCA.

619

(BEROLIN. 1814.)

PHRYNICHUS.

P. 3. l. 22. Lege αἰσχυρόμενος δὲ vel γὰρ. Senarius
 comicus. Infra 359, 4.

ἀωρία....νοητῶν] Qu. νυκτῶν. An respicit Acharn. 23?
 Vide Suid.

ἀπηνθίσθαι. An legendum ἀπηνθῆσθαι — -θήσας?
 ἀπανθῶν Barocc. 127. in Ran. 974. Vide Eccles. 1113.

ἀχνρός . . . οἶνος] Lege ὄνος; vel potius οὔνος, i. e. ἔ ὄνος.
 αἰνος. Forsan σ' ὁ μὲν σοφ°. i. e. σημειῶσαι. ὁ μὲν
 Σοφοκλῆς (Ed. C. 100.)

ἀναγκόδακρυς. *Lacrymis coactis.* Æn. II. 196. Vide
 Dawes. p. 91. = 146.

ἀνδροκτονεῖον. I. 3. Fors. τὴν ἐπὶ θανάτῳ.

βορβορώδη. Quum vix putem unquam exstitisse aoristum
 ῶδον, in Attica saltem dialecto, an legendum, τὸ
 ὀδωδέσαι, vel τὸν ὀδωδότα?

ἤρυγον. Sed ἐρυγγάνει Cratinus Athenaei VIII. 344. E.
 κυψέλαι φρον. Vide Phot. qui de gloriosis recte, opinor,
 explicat.

χωρίς οἰκοῦσιν. Lege οἰκοῦσ' ἀρεταί.

ὥς. Lege ὥς ἐμοὶ Σοφ. — ἀντὶ τοῦ (Antig. 1161. Vide
 Brunck. Lex. - Soph.)

ANTI-ATTICISTA.

ἀθετεῖν. — ἱασιν οὖν] Forsan Ἰξίων γοῦν. Vide
 Suid. v. Δημήτριος ὁ ἐ. Ἰξ.

διαχωρῆσαι: ἀποτιῆσαι] Lege ἀποπατῆσαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ.

ἀγόμφιος αἰών. Diocles. v. 3. Posses εἶτι νέος, si
 cetera aequae expedita essent.

ἄδουλος. Phrynichus, v. 3. Qu. ἀγέλαστον, ὀξύθυμον,
 ἄγαμον, ἄζυγον, Ἀπρόσοδον — vel, quod fere
 melius, * * ἄγαμον, ἄζυγον, Ἀγέλαστον — deletis
 ὀξύθ. et ἀπρόσ. — Imo ἀπρόσοδον non tolli posse
 ostendit Libanii locus.

ἀηδόνειος ὕπνος. Nicocharis: εἴ τι πείσομαι, τὸν
 ἀηδόνων ὕπνον ἀποδαρθῶν, αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ.
 (vel εἶτα.) Vide Suid.

αἱ μαχαναί. Ita et Hesych. Qu. αἱ μαχαναί: αἱ ἀμάξαι.
ἀκόλαστον. Plato: αὐτὴν Ἀεὶ κολάζῃς, κτημάτων
κράτιστόν ἐστι πάντων. (Vel πάντων κρατιστόν
ἐστι.) Simplicius κολάσῃς — ἀπάντων. Deinde
ὑβριστόν ἐστι. Imo Ἐὰν δ' ἅπαξ ἅ. Potuisses, si
senarios retinere omnino velles ἦν μὲν εὖ κολάσῃς
αὐτὴν αἰεὶ.

ἀνέωγεν. Lege Θρασυλέοντι· ἥδη δ' ἀνέωγε — vel, ut
Kiddius ad Dawes. l. c. ἡδὲ δ' — sed idem θύραν
ἢ Θ. conjungit; male, ut opinor.

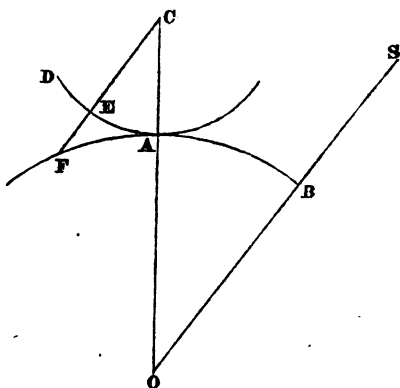
ἄρκτον. Qu. [Κρατῖνος] ὀδυσσεῦσιν· Ἐναρίστερ' — ἕως
ἂν ἐφεύρῃς. Vel *carpe viam* ὥσπερ Ὀδυσεὺς ἐ.
Vide Odyss. E. 273.

ἀφύβρισαι. Menander. Lege A. νῦν ἀφύβρισον. B. ἦν.
ἀφύβρικα.

IN CLEOMEDIS METEORA.

(ED. BALFOR. 4to. BURDIGALÆ. 1605.)

P. 53. Crediderim
scapham fuisse
frustum sphaeræ
concavæ; et *po-
lum* sive *gno-
monem* radium
ejusdem sphae-
rae, qui esset
perpendicularis
ad planum hori-
zontis, ideoque,
si productus es-
set, coincideret
cum radio ter-
rae.

Sint igitur O centrum terrae, A Alexandria, B Syene; et producat OA ad C , ut AC sit gnomon scaphae Alexandrinae.

Manifestum est umbram gnomonis AC meridie inventum iri in plano $CAOB$, i. e. si AD sit sectio scaphae facta per planum $CAOB$, jacituram umbram

secundum curvam AD ; et si in eodem plano ducatur CE parallela lineae OS , punctum E futurum extremitatem umbrae.

AE igitur erit umbra. Sed, quia scapha est sphaera cujus centrum est C , AE est arcus circuli cujus centrum est C . Ergo AE est mensura anguli ECA , sive aequalis AOB .

Accipit Balforeus Cleomedis verba quasi umbra ^{ADDENDA} esset AF , non AE ; i. e. quasi umbram turris, ¹⁰⁹ columnae &c. in terrae solum jactam mensus esset Eratosthenes.

Umbra solaris lineae in qualibet superficie cadens est sectio praedictae superficiei, facta a plano transeunte per corpus lucens et praedictam lineam.

53, 33. *περιφέρεια* est linea curva, quam intus in scapha efficit umbra gnomonis. Mox per *μεγίστῳ κύκλῳ ὑπόκειται* &c. dicit, fundum scaphae plano meridiani ad perpendicularum subjacere. Vide figuram, ubi *περιφέρεια* de qua Cleomedes p. 53, 33. non est AB , ut putare videtur Balforeus, sed AD .

62, 1. Imo sanissimus videtur locus. Hoc, ut opinor, dicit Cleomedes: distantia lunae a stella qualibet data alia est in alio terrae climate, i. e. angulus $\Sigma\Gamma A$ non est = angulo $\Sigma\gamma A$.

80, 19. Imo hoc solum concluditur, minorem esse diametrum lunarem radio terrestri.

89, 13. Lege *ὑπὲρ γῆν*, ut *ὑπὲρ ὀρίζοντα* p. 76, prop. fin. et alibi.

92, 19. *μετὰ Μινδυρίδου*] Corrige *μετὰ Σμινδυρίδου* cum Herodoto lib. vi. c. 127.

98, 29. Ineptit Cleomedes. Imo si superficies terrae esset in puncto P , eclipsis in uno tantum puncto conspiceretur.

117, 17. *διαμετροῦσα*] Lege -ούση.

ib. 19. Lege *τὰ πρὸς ἀνατολὴν*.

ADDENDA

110

IN ALCIPHRONEM.

(ED. WAGNER, LIPSIÆ. 1788.)

Lib. i. Ep. 4. l. 9. τὴν ἀκτὴν] Forsan τὴν *Ηραυάτην* (ἡλακάτην.)

Ep. 29. l. 4. ὑστερῆσαι] Qu. ἑστερῆσθαι. ὑστερῆσαι sine suspicione citat Porsonus Advss. p. 245.

33, 2. Εὐξίππην] Hic et alibi forsan legendum *Ζευξίππην*.

39, 23. ἔλειπε] Qu. ἐνέλειπε.

II. 1, 43. Qu. φόβον εἶναι κόρον.

2, 44. ὑπελθέτω] Malim ἐπελθέτω.

ib. fin. Τιμοκράτης] Vide Laertium in *Epicuro*.

3, 45. τὸ ἀνελεύθερον] Imo τὸ ἐλευθέρων.

4, 73-4. Lege καὶ — ναυτιᾶς.

III. 1, 14. Euphorion Pollucis iv. 95. emendatus a Piersono ad Moerin, p. 79.

3, init. ἀπλώσας] Qu. ἀπολέσας.

ib. 25. Πασέωνα] Lege Πασίωνα. Foenerator nobilissimus apud Demosth. Πασίων infra.

29, 5. [*Ad Bastii Epist. Crit. p. 159.*] κατὰ τῶν ἀλλοτριῶν ἔνεκεν ἀδικομαχοῦντας] In Alciphrone

suspicio ἔνεκα δικομαχοῦντας. Quin et κατὰ e κα v. l. in margine nasci potuit. Illud autem mirum, non vidisse Bastium, duas glossas in Lex. Rhet. confusas, *Κάλλειον* et *Καλλυντήρια*.

IN CLEMENTEM ALEXANDRINUM.

ADDENDA
111

(ED. POTTER. FOL. OXON. 1715.)

PÆDAGOGUS.

- Lib. II. c. 1. p. 176, 16. Eurip. Androm. 595.
 c. 2. 179, 23. Eubul. Athenaei, II. p. 86.
 182, 6. ἀμφορεῖς] Lege ἀναφορεῖς, like *porters'*
knots.
 ib. 17. μέθη μὲν οὖν — ὀνομασμένη delenda
 videntur. Simile scholion in MSS. marginibus
 mox c. 3. p. 188. (Qu. de κηχλισμός.)

STROMATA.

- Lib. II. p. 504, 30. Σοφοκλέα] Imo Æschylus Choeph. 496.
 VI. p. 740-41. τὰ δὲ πολλὰ — κακοπραγίαν recte, ,
 ut opinor, delet Dukerus ad Thucydidis locum
 III. 89.
 747, 8. Andoc. de Pace, init. Isocratis locum
 non puto exstare. — Imo est Panegy. 70, 3.
 ubi boni patris stuporem castigat Coraëus, p. 51.
 748, 29. Isocr. Æginet. p. 390. D.
 VII. p. 846, pen. Recte ed. Potter. καταμεφομένους.
 Tum malim
 ὅ τι τοῖσι θεοῖσι
 θύετε πρώτιστ' ἀπόκριναι (vel -εσθ) . . . . .
 . . . τὸ νομιζόμενον μῶν αἰσχύνει τὸ κατεπειν;
 Tum primum κομιδῇ dele, e secundo natum; et
 lege ἐνειμάσθ' (προσνείμασθαι Aristoph.
 Av. 564.) et θυλήμασι (postremum cum
 Ruhnken. ad Tim. p. 144.).
 861, 17. Pronum esset ΔΙΑ ΤΟ ἩΛΥ, ΤΟΙΣ τὸν
 κοινὸν —. An τὸ δ' ἐπὶ τέλει, τὸ διὰ τὸ
 ἡδὺ, τοῖς —. *Reliquum*, sive *tertium*, *genus*.
 Sed concinnius τὸ δ' ἐπὶ τέλει τῇ ἡδεῖ,
 τοῖς —.

ADDENDA
112

IN DIONEM CHRYSOSTOMUM.

(ED. REISK. 8vo. LIPSIÆ. 1798.)

- T. I. p. 201. n. 20. Forsan οὐ προλαμβ.
 202. l. 4. ἄπονοι] Lege ἄτονοι.
 204, 22. ποιμένας] Vide Boisson. MSS. du Roi,
 T. x. p. 215.
 378, 5. Vide Ciceron. Tusc. Disp. i. 15. et
 quos citant ibi Davisius, et Junius in *Phidia*,
 p. 159.
 427. n. 47. Pro ἀνθρώπων Porsonus in suo
 exemplari ἀσώπων, i. e. προσώπων. (Vide
 Montfauc. Palaeogr. p. 345. col. 1.)
 429, 2. Qu. κωπηλάτας?
 ib. 20. αἰσχιστον — καὶ] Malim αἰσχιον —
 ἢ —. Vide Herodot. i. 10.
 II. p. 328, 14-5. τινα — προσφέρουσι] Lege τιν^ς et
 προσφέρουσι.
 384, 1. Lege ἢ εὐτυχία.
 385, 5. Omnino confer Philostrat. Epist. 26.
 p. 925, ult.

MATTHIÆ'S GREEK GRAMMAR.

(ED. BLONFIELD.)

- §. 315. Same principle §. 460. Æschin. F. Leg. p. 38, 19.
 οὐτ' εἰδὼς οὐτ' ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις
 ἴν — i. e. ὅπως εἶχε τῆς ἡλ. Arist. Lysistr. 1127.
 ἀντὶ δ' ἑμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω, i. e. ni
 fallor, *Whatever I may be in other respects, I am
 not badly off for brains.*

- §. 186. β. Paulo post fut. with temporal augment. ἡπιμώ-
σται Demosth. p. 432, 17. ἡγήσεται Plato Protag.
p. 203, 15. Bkr. (ἀγρήσεται Inscr. Dorica apud
Maffeiū, ni fallor.) Huc refer ἐστήξομαι, Fischer. II.
p. 248.
- §. 232. ἔλασκον Æsch. Ag. 605. ab ἐλάω!
- §. 401, seqq. Dative. Aristoph. Eq. τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει
τῷ σῷ πότῳ; Dem. Mid. p. 549, 5. νομίζω ἀντόχειρά
μου γεγενῆσθαι τούτοις τοῖς ἔργοις. Ibid. mox lin. 9.
Latini ablativo similiter utuntur. Catullus 14, 2. ed.
Maitt. munere isto. Potuit cum m. i.
- §. 592. α. κλέος λαβεῖν ὑφ' Ἑλλήνων, Eur. Phoen. 586.
ed. Pors.
- §. 440, 7. Plato Rep. τ. fin. (τὸ δίκαιον) ἀρετὴ τις
οὕσα τυγχάνει. Notabilis locus Xenoph. Hell. iv. 5. 1.
ὥς Ἀργούς τῆς Κορίνθου ὄντος, as if Corinth was
Argos, i. e. belonged to Argos.
- §. 535. Sometimes the infinitive is put with an accusative
understood. Isaëus de Haer. Cleonymi, §. 2. ἀμφισβη-
τοῦσι — ὀφείλειν [ἡμᾶς] φάσκοντες.
- §. 454. Demosth. F. L. p. 410, 7. τοῦ διδόντος πολὺ
καὶ μηδενὸς τούτων ἔλαττον.
- §. 459. Obs. Soph. Œd. C. 669. τὰ κράτιστα γὰρ ἔπανλα,
i. e. τῶν ἐν τῇ γῇ.

MALTBY.

ADDENDA
113

Lexicon Graeco-Prosodiacum. Auctore T. Morell.
Correxit, illustravit, auxit Edv. Maltby, S. T. P. 4to.
Cantabrigiae. 1815.

P. xxx. ξηρὰ τάγηννα, MS. Athen. viii. 343, fin. pro
τῆγανᾶ ξηρά.

- Ib. prop. f. *πολύφωνος* κ. Diosem. p. 128. Ox. = 270
ubi *πολύφωνα* ed. Forster. Vide 120. Exemplum
certissimum, cujuscunque demum auctoritatis, in
marmore (Ste Croix Alexandre, p. 777. ed. 2.)
Εἰμὶ δ' ἄφ' Ἡρακλέος, Διὸς ἔκγονος, υἱὸς
Φιλίππου.
- P. 96, not. *ἀγνοῖα*, etc. Blomfield. ad Theb. 398. et
Lexicon Seguer. p. 324. apud eundem, Append.
p. (4.) Adde Eustath. Ὅδ. ῖ. p. 1579. 28-30.
Sophoclem Stobaei LXVI, p. 421, 4. = Eur.
Androm. 511. et me ibi.
159. n. 4. Vide Advss. p. 237.
174. *ἄψις* poeta Plutarchi T. II. p. 103. F. apud HSt.
Thes. T. I. p. 495. E.
540. *κνεφᾶλον*. Adde Poll. x. 40.
572. *κωλύω* Antiph. Athen. VII. 287. E. Menander VI.
p. 247. E. Aristoph. Plutarchi I. 528. B.
Anaxilas Athen. x. 416. E.
643. *μηγῖσειεν* in Sannyrione apud Schol. ad Ran. 305.
corruptum puto.
908. not. 1. *στέατος* senarius apud Athen. III. 109. F.
1061. not. 5. Advss. p. 261. et Opusc. p. 216.

ADDENDA In Fabricii Bibliothecam Graecam. 4to. Hamburgi. 1714.

114

- T. VI. p. 406, 32. *Μαλὶμ αὐλαὶ*.
411, 7. Optime G. A. B. (in Clark. Trav. IV.
p. 713. 4to. ed.) *neighing and proudly*
pawing the ground — legens scil. ΓΑΥΡΟΝ.
- 412, 18. *Λεγε χειαῖς σπασπειρᾶσθαι*. Vertit B.
bid them betake themselves for ever to their
hiding-places.
- 414, 6. Forsan *αἰθαλώσαι*.
- 416, 6. Qu. *ζῶον, παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἀνα-*
φόριστον βούν εἰκονίζον, a figure which
so far differed from the representation of
a non-descript ox —.

IN ATHENÆUM.

II. 292

„ATHENÆI Dipn. Lib. 15. cum MSS. contulit [H. Scrimgerus,] unde omnia sua hauserat Henricus [sic] Casaubonus. Strabonem etiam cum MS. volebat emittere, ut ex epistolis ipsius MSS. planum est; sed cum codex in manus Isaaci Casauboni venisset, mirum quam fidenter alienae operae nomen suum apposuit: hoc certe candide Henricus Stephanus profitetur, etsi non bene cum II. 293 Scrimgero conveniret.“ DEMPSTERUS, Hist. Eccles. Scot. p. 587. unde habet Georg. Mackenzie, *Scotch Writers*, Vol. II. p. 474. qui, cum addidisset Dempsterus, reliquisse Scrimgerum exemplar Diog. Laërtii, *ad multa exemplaria correctum et observationibus illustratum*, ait, *This falling with the rest of his MSS. into the hands of I. C. it's highly probable they were very useful to him*, etc.

IN LIBRUM I.

P. 4. A. B. „Eurip. Troad. 1. Andr. 449. 245. Phoeniss. 1523.“ PORSON. apud G. W. i. e. notae MSS. Porsoni in exemplari hujus editionis [*nempe Casaubonianae*] penes Gualterum Whiterum, qui mihi ejus usum benigne concessit.

5. A. Qu. δῆμον· „Αἰεί θ' ὅπερ Ὀλυμπ.“ Ceterum ὅπερ ποιεῖν ταῖς μνίαις = προκατακόπτειν ταῖς μ. Itaque bene construitur cum dativo. Infra Aristoph. Ὄραις ix. 372. D. ταῖς πόλεσι δρῶν (vel δρῶ) est, χρήσας ἀφαιροῦμαι. Demosth. (F. L. opinor, vel Lept.)
- Ib. E. 1. Malim παύσειέ σέ που. Imo vide Elmsl. Ach. 93. παίσειέ γε, ut haec interpellans dicat alter. Sane supra C. ult. οἶμαι separandum videtur.
6. C. 3. ἐν ταλάρῳ Schw. ex Eustath. Od. ε. p. 1528, 1. = 213, 30. Sed vulgatum defendit T. xiii. p. 391.
7. E. Euphron, 7. Pors. Advss. p. 44. ἐς igitur [*Herod.* iv. 148.] debebat Porsonus. Omnino vide Xenoph. Hellen. i. 7. 24.
8. D. 8. Antiphanes: μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' ἀεὶ κ. π. Εὐρεῖν ἔμ' —.
14. E. 1. Ἀγαλλίς meretrix xiii. 583. E.
15. A. (Deest 3 edd. prioribus. Porson. Advss. p. 47.) Qu. βραχεῖαν ἀπόδος· ἐγκαταστρέφει —. *Give me back a short ball.*
- II. 294 17. D. 1. Choerilus infra xi. 464. B. Alia dat Jacobs.
- Ib. E. 3. πρῶι egregie Elmsl. Mus. Crit. i. p. 473. quem miror non legisse ἐξεύρες. — πρῶτον pro πρῶιον Suid. M. v. φίτην ex Pac. 1143. πρῶτα κεκονιμ. ex Eccles. 290. Contra πρῶτα in πρῶ abiit Lys. 1176.
18. D. 1. οὐδ' ἂν κολυμβῶν.
20. C. 8. φιλόσοφον servandum. Mox οὗτος D. 5. est ὁ ὀρχηστὴς, non Athenaeus. φιλόσοφος Xenarchus vi. 225. C. φιλοσοφεῖν Macho xiii. 581. F. Lysias περὶ τοῦ Ἀδυνάτου.
- Ib. E. 1. Vide omnino Photium vv. σηκιννὶς et σικιννὶς, ubi Ἀριστόξενος ἐν ᾧ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως, consentientibus Etymol. v. σικ. Harpocr. v. κόρδ. Grammatic. Montefalc. B. Coisl. p. 160. laudatis a Mahne Aristox. p. 131.
21. D. Alexis, 4. δεῖ Casaubon. pro δι', et ἐτέρῳ. μήτε δι' ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid. v.

ἀναλαμβ. qui cum Schweighaeuseri MSS. omittit εὖ.
Lego

——— πρᾶττοιτ' ἂν τέλος
μηδεὶς ἂν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
ἐτέρῳ λαβεῖν. φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις —.

Opponuntur τέλος et τιμή. τιμὴν δούναι, ut
Alexis III. 76. E. De δόντα vide ad Plut. 256.
De πρᾶττεσθαι (Porson. Opusc. p. 283.) vide Thucyd.
VI 54.

Ib. F. Forsan πολλὰ τοιαντὶ, ταίτη, κείνη, καὶ δεῦρο
σχημ.

23. B. Si Σίκων est Eubuli, non Athenaei, intelligi
potest ὡς, ut in Sophocle II. 68. init. *Here I am,
drunk as Sico.*

Ib. C. Philippides: ἀεὶ Ἄνακ. * * * ἀνδριάντας εἰστία,
ut τέττιγας Nub. 1342.

Ib. D. φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ, „ἀνακειμένῳ
Μέσον —“. Satyri Hercules ἐρασταὶ, Achaeus xv.
668. B.

Ib. F. Lege οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ — ἐν μ. ex
Iliad. I. 482-3. (male Schweighaeuseri MSS. ἐθέλον.)
Locus Homeri contracte citatur: non fingenda v. l.

Ibid. ult. ὡς ἂν — verte, *Ut fieri necesse est quando —.*

25. C. Eubulis, penult. Lege μῖαι λαβόντες. i. e. βίᾳ.

27. F. Hermippus: ὅτι δίχα edd. MSS. Lege ὅτι ἡ II. 295
δίχα.

28. C. Critias: Qu. ΓΡΑΜΜΑΤΑΛΕΞΙΛΟΓΑ. ser-
monem excoipientia. Quo sensu solenne est δέχεσθαι.
Sed ἀλεξίλογα agnoscit Lex. Bekkeri SG. p. 382, 19.

Ib. E. 3. Vide Porsoni Opusc. p. 389. Tum forsan
ἔγχει λαβὼν Θάσιον. ὃ γὰρ ἂν μου καταφάγη.

Ibid. fin. (Porson. Advss. p. 50.) Qu.
ἡδύς γ' ὁ ΒρόμιΟCCTIN, ἀτέλειαν ποιῶν
τοῖς Λέσβιον οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε.

Ib. F. 4-5. Dele γε et ἄγαν, et lege Πράμνειον.

29. D. Vide Elmslei. ad Ach. 354. De vino novello
tanquam de pulchro puero loquitur Cratinus: sic κρᾶτα

et *χαίτα* hac pag. B. 4. *στόματος* F. 2. Verte *quam candidus et tener!* Ut Aristoph. Av. 669. Deinde *τρία* alludere potest ad τὸ *τριέμβολον*, ut puto Acharn. 993. N. B. *φέρειν de aqua*, II. 46. D.

Ib. E. Hermippus. Malim *Μενδαῖον μὲν* — vel *Μενδαίου*. Mox lin. 9. lege *Θεσπεσίη*. In Panyaside II. 138. antep. Schw. (om. Ald. Cas.) lege *ἀργαλήη*.

32. C. 3. Lego „οὐδὲν“ γὰρ „ἀποβλ.“ ut II. 40. C.

34. D. Eubulus: *ῥάφανόν με νομίσας* MSS. hoc omnino recte. Possis γύναι, *Ῥάφ. με νομίσας*, εἰς ἐμέ σου τὴν κρ. You take me for a cabbage to sober you: ut recte capit Jacobs. Vide mox Amphidem in paginae fine; ubi lego *ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ Σφόδρα, λῆρον ὥστε τὰς ῥαφ. ὄντως δοκεῖν*. (De ὥστε sic posito vide R. P. Advss. p. 264. ad Bacch. 285.) *λῆρον* MSS.

IN LIBRUM II.

P. 35. B. 1. *ἐπώνυμον δέσπ.* MSS. Qu. δὲ δέσπ.

36. D. Epicharmus. Lege *ἐγένεθ' ὑανία* Ex δ' ὑανίας — (vel *ἐγένθ'*) scil. *ἐγένετο ὑανία*. (Deinde recte emendant *σφαλὸς, compeādes*.) Infra XIV. 642. E.

τραγήμαθ' pro -*ματα θ'* (i. e. *ματα*) R. P. apud me.

II. 296 Ibid. 9. *κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην*] Cycl. 532. (534.) quod non latuit Musgravium.

37. A. Panyasis, 5. Lege *δεδεγμένον*.

40. C. 1. *συνεχῶς μὲν γὰρ.*] Delendam potius γὰρ quam μὲν, cetera recte Cas. — Imo γὰρ est Athenaei citantis; μὲν poëtae. Vide I. 32. C. IV. 156. F. (Schw. ad 158. A. E.) VI. 270. E. 2. 271. A. x. 427. F. xv. 667. B.

Ibid. 3. Alexis: *οὐδὲ μεθ. τὴν φρ. ἀλλὰ τοιοῦτον μ.*

Ib. E. Alexis, 5. Rectius ὦν εὖ π. quam ὦν μέν.

Ib. F. οὐ χαίρει — ἐθισθεῖς

Ibid. ἡδὺν γὰρ] γὰρ om. MSS. Lege ἡδὺ τοι —.

43. B. fin. — βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, τυρούς, ὕδωρ, ὥστε —. πύρους MS. A. sed melius alterum ob ἄρτους. διαφέρων ex superioribus repetitum deleui, et θύματα mutavi in θύμα, quo usus Eupolis Plutarchi II. p. 662. apud Gaisf. Heph. p. 278. Hippoloch. Athen. IV. 130. D. Alexis XIV. 652. D.

44. fin. ἀπέστησαν] ἠπίστησαν frustra VV. DD. quicquid dicat Schw. T. VII. p. 656. et XIII. 399. Vide Aristoph. Vesp. 693.

46. C. 8. οὐδ' ἦτις ἐστὶ διαφορὰ] Qu. ἦτις i. e. ἦτισσιν.

48. A. Amphis: ποτὲ Τὸ τρίκλ.

Ib. C. Ephippus: ————— πάλαι

————— μύροις

λοῦμαι — et mirere Schweighauserum.

49. C. Epicharmus. Malim

A. τί — ἐστί; B. δηλαδὴ τρίπους. A. τί μάν; οὐχὶ πόδας — vel potius ὥχει Dorice. (Imo οὐ natum ex MStorum τίμανον, i. e. τί μαν pro τί μάν, quod recte Eust.) Ceterum τέτραπ. Epicharm. ut τέτρακες II. 65. B. μάκρ. III. 85. D. 9. 105. B. 1. λῦχρον VI. 236. A. (πλευρᾶς VII. 286. C.) δὲ τρ. VII. 288. A. 5. χρυσῶφρονες 304. C. ἐρεῖθροπ. 322. B. (συνᾶγρ. ibid.)

Ib. E. ὕπνοις et νικητικὸν MS. A. ἐνόπνιον timide conjicit Schw. p. 509. Possis καὶ μὴν τί γ' ἐν ὕπνοις οἶομαι νικητικὸν ἑορακέναι. In fine delendum II. 297 puto πεπόνων, utpote a sequentibus ortum.

Ib. F. Alexis. Collato Censore Edinburgensi No. 5. lege ἐόρακας ἥδη πώποτε' ἐσκευασμένον ἥνσιτρον, ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον; ἥδη πώποτε Menander Athen. X. 446. D. ἥδη ποτ' Ran. 62. 981. Br. sive Hippol. 377. M.

50. E. Forsan Ἀριστοφάνης (qu. an Ἀριστοτέλης)
[locus omissus, ubi memorabatur aliquis ab esu mimaeuli
κεφαλαλγής.] Sequentia physici alicujus verba esse
videntur. Obiter moneo legendum αὐτόματα vel
αὐτομάτως, i. e. αὐτομάτοισι. — Possis quidem
— — — τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίνεσθαι
φύεται πόλλ' —
Aristophani tribuit Porsonus, ut videtur, Adv. p. 282.
φῶν Aesch. Theb.
50. F. ὠρικωτάτη. Dele quatuor ἕτερας e seqq. natas,
et lege ὠρικά.
51. D. μιλοπρέποις Ald. -πτοις MS. B. recte -πεις
A. ut putat Schw. qui -πέπεσι. Male: ambabus
formis utitur Aeschylus.
52. B. ἀμύγδαλα, vel -άλαι, almonds.
Ἡρακλεωτικά, Ποντικά, Διὸς βάλανοι = Ποντικά
53. C. = Ἡρακλ. ib. E. *filberts*.
Περσικά, βασιλικά, *walnuts*.
πλατέα, (Σαρδιανὰ 54. D.) Εὐβοικά = καστ. 54. B.
κάστανα, λόπιμα κάρυα, *chestnuts*.
53. A. [Vide ad Plut. 314.] *With your head by way
of a stone*. Idem jocus Av. 55.
- Ib. B. μονηροβάτον] Malim μονηροβάκταν, a Laconico
βάγνυμι, i. e. *ἔγγιν*. Vide Hesych. in Βάγος.
- Ib. C. Collato ipso Nicandri loco mox p. 54. D. (ubi
in proximo versu sequebatur τὴν Διὸς vel Ζητὸς)
legendum suspicor: ΠΟΝΤΙΚΑ. Ὅτι τῶν Διὸς
βαλάνων καλουμένων κ.
54. C. 8. ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ χεῖριστον.
- II. 298 Ib. E. Qu. ἐκοττάβιζον. B. καινὸν ὅλως. τράγημα δὲ
ἔστιν —.
- Ib. F. Sophilus: Lege — μέγιστός ἐστι τίς· Κρεῖος —
τις etiam post superlativum, ut Ran. 294.
55. C. Alexis. Mutilus, opinor, locus: sensum ita
suppleo:

— *A. μάλιστα δὲ
πρώτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος.*

B. Κλεαίνετος μὲν —

Sic *πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος* Lysistr. 270.

56. C. Hermippus: *ἐμβάλλουσιν αἰ* (MS.) — vel poteris *ἐμβαλοῦσιν*, ut loquatur Deus aliquis: et sic R. P. Eccl. 275.

Ib. F. Plato: *φυλλεῖον*, et qu. *ζαφανιδίου*, ut Plut. 544.

57. D. Aristophanis verba transpone post *ὑπηνέμια* E. ult. Hic autem fuisse puto Vesp. 560. vel Av. 736. 1672.

60. A. ult. In constellationum nominibus ludit Argentarius Ep. 16. Brunck. II. p. 269.

Ib. D. *Οὐδεὶς κρέως* —. Initium alius citationis.

Ib. E. Lege *τῷ παροιμίας ἀθροῖσαι*. Mox in Antiphane saltem legendum *εἰ τῶν ὑμ.*

62. D. *Thynnum* Nat. Comes. Valde arridet *θύNNov* ob Aristoph. VII. 302. D. (Aristot. H. A. VIII. 13.) *Thymus* erat cibus pauperum et frugalium, quod hic non habet locum. Omnino vide p. 108. F. 60. D. 130. D. et me infra ad 303. A.

63. B. Achaeus: *ἄλτην τρέφει* Ald. non *φέρει*. In *ἄττην* consentire videntur S. MSS. Explicandum forsitan ex Aristoph. Pac. 72. et Œd. Col.

Ib. C. Epicharmus. Forsan *ἀντάλλασσε τὸν, Κόχλον* (MS.) sed vide Schw.

Ib. D. *πικραῖς παροψίσι*, *strong, pungent*; ut mox Philemon 64. E. Sed ob *ιεροσύλοις* malim *μιαραῖς*. (*τοιχώρουχον* XI. 499. E.)

Ib. F. Xenarchus. *ἀσνίτοισι* etiam Ald. *ἀσυντάτοισι* MSS. quod non temere movendum. Sed quum facillime permutantur *ἀσυντ.* et *ἀβιώτ.* (Porson. ad Aristoph. p. 225.) de hoc disquirendum. An *φθίνει Δόμος* II. 299 *ἀβιώτοις*? *ἀβιώτος βίον τύχα* Hippol. 868. ed. Beck. (Ineptissime hic *ψυχαῖς*.) Deinde qu. an *ἀλάστωρ εἰσπέπαινε Πελοπιδῶν Ἄστυος οἴκοις*. Deinde mox 64. l. 3. qu. *στεγνοσώματον*.

65. D. (Porson. Advss. p. 57.) Legendum puto *τί οὖν ἀγοράσω*; in aoristo.
66. D. Antiphanes: *ἂν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρει*.
67. A. ult. *ὁ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων* senarius e comico quodam, ut puto, sumtus, et nescio an ab ipso Athenaeo repetitus paullo infra C. 8.
68. D. Plato Lafo: *ὅτι Μελέαγρος ὁ Γλ.* vide R. P. Advss. p. 58. Sed *Λέαγρος*, non *Μελέαγρος*, vocabatur: vide Herodot. ix. 75. et notas. Andocides de Mysteriis saepe.
Nunc malim *ὅτι Ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν, μεγ.* — *ὁ μὲν Μενέλεως* lege, ut fere Schw. viii. 348. E.
69. B. 5. *ἦν* vel *ἦς καταφαγὼν* mavult Baylius v. *Adonis*, repugnante ibidem B. La Monnoye, item Clerico Bib. Univ. T. iii. p. 28. qui Nicandrum erroris insinuat, quasi Phoenicum *𐤏𐤃𐤃𐤁* (berathin), i. e. *abietes*, pro *lactucis* ceperit.
- Ib. C. 6. *κρύψειεν*, i. e. *mortuum composuit*, injectis pro veste lactucae foliis. Vide Valek. ad Hippol. 1458. Vide mox D. 3—4. sed qu. de D. 7.
- Ibid. 8. *Εὐβουλος ἐν Ἀσύντοις φησί*. Error hic est Epitomatoris, ni fallor. Dixerat Athenaeus, *Eubulum ἐν ἀσύντοις*, i. e. inter cibos Venerem exstinguentes, numerasse lactucam; quod pro comoediae nomine cepit Epitomator.
70. fin. Epicharmus: *αὐτὸς ἘΠ' αὐτοῦ*. Philem. ii. 64. E.

 IN LIBRUM III.

- P. 75. B. *τὰς μεσημβρίας*. Recte, ut *τοὺς ὀρθροὺς* Lysist. 965.
76. B. Archilochus. Forsan est trochaicus: *ἕα monosyll.*

77. A. Hermippus: ———— A. ἡ τῶν φιβαλέων; Π. 300
B. μάλιστά γ'.

Ib. D. ἔστι γὰρ παρ' αὐ. Ald. et MSS. ut videtur;
ΠΑΡ'

i. e. ΓΑΡ Lege igitur ἔστιν παρ' — cum Porsono Advss.

81. D. Stesichorus. Dele μέν. Dactylici sunt. Vide Burneium Praef. ad Metr. Aeschyl. p. 64.

1. Dactyl. Heptam.

2. ——— Trim.

3. ——— Trim.

4. ——— Trim.

Stesich. iv. 172. E. F. bis.

82. A. ult. Pro νωμήσατο Ald. νωμήσσατο, sed MS. νεμέσσατο. Lego ἐνεμάσσετο, vel ἐνεμάξατο, quod melius. Ex fabula de Ctesylla et Hermochare, quam e Nicandri ἑτεροίουμ. contraxit Anton. Liberalis initio, haec sumta videntur. De ἀπομάττεσθαι Schw. ad v. 186. E.

Ib. B. Malim φίλτερος εἶαρι μῆλων. Vide mox C. 6. Sed non vere maturescunt mala.

83. C. 7. Λιβυκαῖσι βίβλ. E poeta desumptum putat Casaub. Infra p. 113. A. (quocum confer iv. 158. D. ult.) ἀλφίτοισι. ubi possis ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' ἀλφ. χαίρομεν. (iii. 96. A. ἐρίθοισιν.) iv. 174. F. γιγγραῖνοισι MS. A. οἷσι Clitarch. iv. 148. E. F. Coquus loquax ix. 376. D. αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας. x. 420. C. τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος. vide Schw. v. 193. A. 3. οἶχ ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον. qu. Vide Dorvill. ad Chariton. p. 237. ed. 4to. Porsonum Opusc. p. 325. Adde Platon. Gorg. p. 497. D. = 223, 6. Routh. 458. D. = 41. Heind. Republ. i. 330. B. 8. Legg. x. init. ubi περιπέττειν. Athen. xi. 499. A. 5. in edd. Cas. et S. non Ald.

Ibid. ἔτι τε MS. A. ut iv. 162. B. 184. B. vi. 231. C. 274. F. 5. vii. 279. E. 282. E. x. 428. E. xi. 506. B.

- xii. 516. C. xiv. 613. D. 614. E. προσέτι τε
 iv. 176. E. προσέτι τε καὶ xiii. 599. F.
- Ib. D. ὁ φιλόσοφος. i. e. Theophrastus, ut ii. 50. D.
 iii. 77. F. Xenophon, ix. 368. A. κωμικός, i. e.
 II. 301 Alexis, iii. 107. B. ποιητής, (i. e. forsan scolio-
 graphus. R. P.) xiii. 604. B. ῥήτωρ, (i. e. Athenaeus)
 ii. 50. pen.
84. C. MS. εἰ πολὺν, non οὐ. Qu. ὀβολὸν ἢ πολὺν
 Τίθῃμι;
86. A. fin. Sophron. Imo νησοῦνται. Qu. νεισ- et
 -εῦν-.
87. A. Pors. Advss. p. 60. [ὁμοίως] παραπλησίως.
 ὅμοια καὶ παραπλήσια Thucyd. i. 140. ἴσον καὶ π.
 vii. 42. τοιαῦτα καὶ π. i. 143.
88. E. F. Ob sequentia malim ἀφιᾶσιν, sc. αἱ πορεῖ.
 90. B. Malim ὅστρει', ἀκαλήφας, καὶ λ.
- Ib. F. οἱ μελζονες καὶ ἘΝΕΑΡΙΟΙ. Qu. ΕΥΣΑΡΚΟΙ.
 σὰρξ 93. D. F. 94. A. vii. 295. F. et ὅστεον
 olivae, etc. xiv. 650. A.
92. F. Sublata distinctione lege ὡς ὄρνεον III.
95. B. Qu. πολὺν μεῖζον.
- Ib. C. Axionicus, v. 5. Putabam ῥύγχος εἰς ὄξος
 πιέζων. sed qu. πάντας ὥστ' ἂν ὁμ.
- Ib. D. Qu. ῥύγχος σε περικεκαυμένον. Sed locum non
 intelligo.
98. F. Malim τόδε, ut Casaub. deinde ἢ — ἐρεῖς; in
 parenthesi. Mox de εἶναι et γίγνεσθαι vide Platon.
 Theaetet.
99. A. 5. Qu. οὐκ ἔσθ' ἔωσπερ γέγ.
101. A. Collato Schw. qu. ἀλλὰ λοιπὰς μ' εὐφραῖν,
 ἢ — δέλφαξ τ' —.
- Ib. D. ἀπορῥῶγα] Sic. MS. Ep. Vide Lysistr. 813.
102. A. Damoxenus: ποῖος μάγ. Verte Quí, malum,
 coquus? (Anglice Cook, indeed!) Naturae scientia
 omnis artis principium est. ποῖος est indignantis, ut
 saepe. φύσεως ἐντὸς, i. e. φυσικῆς ἐπιστήμης,
 infra E.

Ib. C. Collato S. et Porsono lego *κινήσεις, καὶ ὅν*
Ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα Ἐν ταῖς
τροφαῖς —.

Ib. E. Intelligerem *ἀλμὴν* pro *ὀσμὴν*. *Fish-sauce*. Num
οἷα ὅτιν' οὖς ἀλμὴν ἂν ἴδοις ἐξ ἰχθύων —.

Ibid. *κέχησαι*] Forsan *κεχρῖσαι*, i. e. *κεχάρισαι*. ut
Eccles. 1037. et Dionys. Athen. ix. 404. (Porson.
Advss. p. 114.) Deinde forsan *ἔστιν εἴφουῖς τέχνης*,
Οὐ τοῦ δ. (hoc certum.)

[*Mox*,] *B. ἀλλὰ τί; A. θεωρῶ* ——— *ἑτεροί.* II. 302

B. σὺ δέ; A. λέγω ——— *ἄφες. B. ἀρμονικὸς,*
οὐ μάγ. A. ἐπ. Sic personas, et usque ad *τέχνην*
cum Schw.

Ib. F. ult. Forsan *ἐπιτείνων* — *Ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν.*
ἡ πρ.

103. A. 5. Qu. *B. πῶς; A. ἔστιν ἀντοῖς ᾧ* — *πάλιν.*
You must know that some (ἔστιν ᾧ) have this
proportion to each other, and some that proportion:
well, I join them, etc.

Ib. B. 6. Confer Ran. 28. et de re ipsa Isocr. Permut.
p. 61, 10. ed. Mediol.

Ib. D. v. 10. Vide Eurip. Athen. x. 413. C. (Autolyc.
II. 3.)

104. F. Aristoph. Malim *οὐδὲ χόρι*, — *οὐδὲ σχαδ.*

106. F. *ἐπίπλοιον*] Imo dixit *ἐπίπλοον*, ut videtur.

107. E. *ἀπόλωλα*. Vel Agamemnonis vel Herculis esse
potuerunt.

108. B. *τηγάνων σύντροφα* servandum omnino putem.
Vide Aristoph. Av. 680. Mox *φύλακας* habet etiam
p. 228. F. sed ibi *φλόγας* MS. Ep. *Ἡφαίστου κίνες*
sunt *scintillae*, ut ad ix. 379. C. monet Schw. Deinde
κοιλὴν φάραγγα — *σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μ.*

Ip. C. fin. Malim *ἈΛΛΑ* (vel *μᾶλλον*) *ταχέως αὐτῇ*
(hoc Jacobs.) *πρίω Πονεύπον* —.

109. A. *καλῶς. B. ξένος γε χαρίεις. ἡ μέγας καὶ*
λαμπρὸς ἦν; vel εἰ — *ἦν.*

- Ib. E. *συναυλίαν ὁμοῦ πρ.* MS. A. *συν. ὥστε πρ.* MS. Ep. *συν. ὥστε ὁμοῦ πρ.* Schw. *quod forsán verum.* Verte autem *προσβιαζόμενος* ut in Pluti initio: *oblígés one to eat it.*
111. B. Pherecrates: *σπόδιν* MS. A. i. e. *σποδεῖν.* *Eat away at the wafer; never mind the bread.* *σποδεῖν*, ut Pac. prop. fin.
113. E. οἱ ἑαυτοὺς αὐτῷ μαθητὰς π.
- Ib. F. Sic *πρόγονος* iv. 157. B. *forsán προπάτωρ* 160. C. — Nescio an recte Porsonus Adv. p. 66. Hoc video legendum οὐ χῶ πρ.
- II. 303 114. D. Lege ————— μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. B. *ἐξόλοι.* ἀτὰρ
πόσους φέρεις; A. ἐκκαίδεχ'. B. οἷσε δεῦρό μοι.
A. λευκῶν —.
115. B. Forsan deletο καὶ post *εἰρηκέναι*, *vertendum et addidisset, Menandrum —.*
117. B. Malim *ποντίας χελώνης.* Sensus autem est *in olla coriacea*, i. e. in testudinis testa, *elephantinum*, i. e. maximum frustum testudinis marinae coquebat nescio quis. *Cooked a huge turtle in its own shell.*
- Ib. E. 2. Recte cepit Schw. Sed distinguere malim *ἐψῶν ποτὲ Μυελὸν ἄφ.* *Stewed it and at last took it off the fire reduced to a perfect marrow.*
- Ibid. 4. καθ' ἐν ἑκάστου δῶς λόγον, vel ἐὰν Μὴ καθ' ἐν ἑκάστου νῦν ἀπάντων δῶς λόγον, vel, quod omnium est optimum, παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν Μὴ μοι (καταλέγης) καθ' ἐν ἑκάστου ΠΛΑΘ' ΑΠΛΩΣ —. Sensus vidit Schw. T. vii. p. 323. De ἀπλῶς vide Jacobs. ad Athen. p. 44. me ad Æsch. Suppl. 458. καθ' ἐν ἑκάστου iii. 137. D.
- Ibid. fin. Collatis VV. DD. lego *ἀβάκιον ψήφων. λέγε.*
118. A. Malim οὐκ οἶσθας ὦ. Deinde lege τὰ λάχαν' αἱ τρ. Deinde qu. ὥσπερ πυρετός μ' ἀνῆκεν, εἴτ' ἐπέτεινεν αὐ. MS. ut edd.
- Ib. F. Nicostratus seu Philetaerus. (Pors. Advss. p. 67.) Valde inelegans *ΚΑΤΑφαγοίμεν — ΚΑΤεσθίοντες.*

Pro *ΤΡΙΩΝΗΔΗ* (sic enim etiam MS. A.) tento *ΤΡΙΩΝ ΑΝ*, et lego *τριῶν ἂν ἐσθίουντες*. (De *ΑΝ* et *ΔΗ* R. P. ad collationem MS. Homeri.)

119. C. Sophoclis versum distinguo *νεκρὸς, τάριχος εἰς. a corpse looking like an Egyptian mummy.*

Ib. F. Collato Schw. T. XIII. p. 418. malim ἄλλας *Ἐπὶ τὸ τάριχος ἐπέπασ', ἂν — inspergere soleo.*

124. A. *τὰκ τῆς τροφῆς* MS. sed malim *τὰ τῆς. Deinde γλιχ. τὴν μὲν μ.*

Ib. D. *φρέαρ μοι δοκεῖν* MS. A. Lego
Α. ————— ἐχομεν; B. τί δ' ———

II. 304

φρέαρ (ἐμοὶ δοκεῖν ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους) καθεῖκέ με.

126. B. Malim *ἦ καὶ — ἐφοπλίζηαι (-ζεαι MS. Ep.)*
Deinde tota paraphrasis, quam omittit Epit. spuria videtur.

127. B. *τί ποτ' ἐ.] ἄρ' forsan addendum, ut Eur. Bacch. 639. Arist. Vesp. 143. Vide Burneium ad Hec. 69.*

Ib. C. Forsan *τῆς Φοινίκης*, etc. ex sequentibus retracta sunt. Verum autem videtur *ἐξητητημένη* ab *ἐξατιᾶν*.
Qu. an versum incipiat *σεμίδαλις*.

IN LIBRUM IV.

P. 129. B. *περίχρυσος ὅσος δ. sine ὥστε* MS. Ep.

Malim *ἐχρυσος, ὅσος δ. (ἐπίχρυσος, gilt; περίχρυσος, gold-rimmed.)* Sed forsan verum est *περίχρυσος*, quod infra 130. B. 2. *χρυσομίτρων* dicit.

Ibid. pen. Forsan *κίχλαι καὶ νῆπται*.

Ib. C. 1. Forsan *ἃ καὶ ἐκάστῳ πεπυρωμένα*. (hoc MS. A. (

130. D. *μόνον* om. Ep. forsan v. l. pro *μένων*.

- Ib. E. φυλλοτρῶγες] Malim φυλλεπιτρῶγες, ut θυμβρεπιδειπνον Nub.
- Ib. F. παρὰ δ' ἡμετέροις] Apud Asiaticos, unde venerunt nostri avi. Deinde malim θερμῆς — καμήλου.
131. A. 9. ὁμοίως] Jacobs. ὁμοίοις. Explica autem longe magnificentioribus quam istis Iphicrateis. Vide infra C. D. Lysiam c. Alcib. i. p. 141, 22.
- Ib. C. Transpone κέγχρων τε σιρὸν, βολβῶν τε χύτραν δωδ. — βολβῶν χυτ. Aristoph. Eccl. 1083. Confer Toup. ad Longin. §. 43.
- II. 305 Ib. E. 6. γήτειον (vide ad p. 183. B.) — μοχ τέττιξ ὀπιός, vel forsan τέττιγες, ὀπός, — F. οἶνοι δέ γέ σοι γλυκὺς — ut λευκός sit v. l.
- Ib. ult. Distingue δείπνοις. B. ἀηδ. — Ἀττική; Α. ὥσπερ ξ. — ἀηδία, inconcinnitas, bad taste; ut ἀηδῆς p. 172. A. Deinde forsan πινακίσκους ἄνω, i. e. ἐπάνω.
132. D. πρὸς σέ; B. τοῦ μαγείρου — ἀντήϊ, πάτερ.
134. A. 6. συμφοραν λέγεις ἄκραν. B. φαίης ἂν — νηστείας ἄκρας Diphilus iv. 156. B.
- Ib. B. 2. Lege ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ ξύλου λαβῶν.
135. B. 1. Quum λιπαραὶ perpetuo epitheto dicantur ἀφύαι, unde etiam jocus Aristoph. Ach. 640. (vide etiam Tagenist. Fr. 1.) potius legerim λιπαρὰ κρήδ. — λιπαρὸς et ὑπαρὸς vide ad XIII. 580. E. Sed omnino confer VII. 285. B. 3. Schol. Av. 1281. et Hemster. ad Plut. 758.
- Ib. D. ἐννεόργυιοι] Suspicio legendum εἰνορόγιοι.
137. F. πάντας τοὺς ἱερ.] Lege πάντα.
139. B. Corruptus locus, ut liquet vel ex articuli positura; vulgata enim sonat, Quod Lacones vocant αἶκλον, id ceteri Dorae vocant δεῖπνον. Vide me ad Demosth. Aristocr. 630, 28. et infra ad VI. 263. ult. Qu. τὸ δὲ αἶκλον, quod attinet ad — οὔτω καλεῖται τὸ δ. (τὸ Epit.) ut mox 140. C.

Ib F. Forsan delendum *καμαρωτῶν ξυλίνων ἀρμάτων*.

140. C. Forsan *Λακεδαι* MONIΩN MONΩN. Sed totus locus secum pugnat. Vide Schw.

143. C. τῶν παρόντων] Verte *cibi apprositi*, ut mox 144. C.

Ib. D. κοινός] Malim τοῖς δὲ παισὶ *ΞΙC MONOC.* vel forsan *ΛΟΙΝOC.*

Ib. E. εὐσιτοῦσι] Lege *συσσιτοῦσι*. Mox καὶ ὅτι ἀβ. τ. ὁ. παρατίθεται dele e seqq. orta.

Ib. F. Qu. καὶ αὐτ' ἕκαστα.

146. E. Collato VIII. 364. malim *τυρὸν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγέλεις, μέλι.*

147. A. 6. ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς MS. Qu. *ἈΛΛΑ ΛΟΠΛΑΣ ΤΙΣ.*

Ib. D. 6. Qu. ῥύγχη, κεφαλαῖα, ποδὸς τεχναμάτιόν π. 306
τι σεσιλφρωμένον. *σιλφωτὰ* vel *σιλφιωτὰ* dixit Aristoph. *Γῆρα* Fr. vi. De κεφαλαῖα VII. 293. B. 295. F.

Possis etiam *ποδὸς τε χναυμάτιόν τι σεσ.* Vide VI. 268. D. IX. 368. E. 381. B.

149. F. ἄρτος καθαρός, i. e. *plain bread*, ut mox 161. C.

156. penult. ἦν om. MS. A. ante ἀνθηρόν ponit Epit. et om. τό. Malim

A. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν ἢ γλαφυρὸν σφόδρ' ἦν;

B. φακῆς —

vel *A. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν. B. ἢ γλαφυρὸν σφόδρα;*

A. φακῆς —.

Mox ἐπὶ ταύτῃ; φέρε —. *What next? come (tell me).*

158. A. MS. A. Ἀρχάγαθος ἔφη πο γεγραφέναι. (Archagathus dictus est Caecilius Rhetor: vide Suid. *Καικ.*) Lego

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἢ φακῇ 'σθ'· ἥς φασὶν Ἀγάθαρχόν ποτε γεγραφέναι ῥοφούντ' —

i. e. ^{αρχ}αγαθ' ^τφ^α πο γεγραφέναι —

ut γὰρ sit Athenaei. Agatharchum, pictorem celebrem, de quo Junius in Catalogo (Lex. SG. Bekker. p. 324, 1.) et Bentleius Addend. ad Dissert. Phalarid. Totus enim locus est Sophili, picturam quandam ridentis. Confer Aristoph. Plut. 385. Lys. 680.

159. E. Pherecrat. 1. Lege εἴσφερε. vide p. 49. C. ult.

161. C. 1. Philemon Laërtii vii. 27. (Cler. p. 336.)

Ib. D. 4. Lege ὁποῖον ἂν cum S. et ἔχης.

Ib. E. Forsan — τροφάς· Athenaeus; deinde Comicus, — σκόροδα, τυρόν, κρόμνα,

κάππαριν, (ἐλαίας·) πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς. ἄνηθον.

Sed, ni fallor, supra citatur idem fragmentum.

162. C. Forsan delendum φιλόσοφος. ὅς est ὁ Περσαῖος, ut recte S.

II. 307 Ib. D. ὁ σοφὸς πάντων] πάντως MS. Ep. quod forsan verum, ut καὶ sit etiam: sed malim πάντ'.

163. C. 2. Lego αὐτοῦ. De hoc genitivo vide Aesch. Pers. 164. Aristoph. Vesp. 356. Lys. 1127.

Ibid. Baton, ult. Ex horologio antiquo egregie illustrat Paciaudius Monum. Peloponn. p. 52.

164. B. ult. Qu. παράλαβε, vel παῖ, λαβέ?

165. C. Malim συγκύψαντες ἅπαντες. illud Schaefer. hoc MS. A. Vide Equit. 850.

Ib. F. Malim ^ΓΦαιδιμ', ^υἥμ' ^δὦν ^αἐτύγγανεν i. e. εἰ μὴ συνήθης ἔτυχεν ἡμῖν, Φαίδιμε, ὦν ὁ X.

vel ἡμῶν. vide Athen. iv. 176. E.

Nunc lego εἰ μὴ συνήθης, Φαίδιμ', ὦν ἐτύγγανεν Υἱὸς Χαβρίου K. — υἱὸς excidit, Aristoph. Vesp. 98. (Daetal. Fr. 3?) τέκος, Hesiod. Scut. 216. παίδων om. Rav. Nub. 1044.

- N. B. ὦν ad sensum et metrum requiritur: qu. annon et ἄν ante εἰσηγησάμην.
166. C. 7. Cicero Phil. II. §. 6. — Qu. an legendum οὕτως Ὡ Βαλλίων. Mox qu. pro ἀποτυμπανισχὰς τύμπαν' ἔχουσα, vel l. τὰ τύμπανον ἔχ. — ποθι pro ποθ' MS. Flor. in Hippol. 233. Valck.
167. A. 7. τοῦ] Lege τοῦδε, vel potius τοῦτον.
169. C. Antiphanes, Φιλοδηβ. 4. Pro μιχθεῖσα infra XIV. 623. A. τηθηῖσα. Malim, si de vocis forma constaret, πνιχθεῖσα, *stewed*. Sed optimum est τηθηῖσα, ut mox Antiph. πολύπους τετμημένος.
- Ib. F. ult. Qu. κοῦν ἄν λέγων λήξαιμι. Sed omnino vide Aristoph. Thesm. II. Fr. 8. fin. ut est apud Polluc. VII. 96.
170. A. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ MS. A. i. e. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ ut Aristoph. Av. 1419. (λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς Eupol. Bekk. Anecd. p. 462. A.) Deinde ὀρίγανον, II. 308 σκορόδια, γήτειον, θύμον.¹⁾
- Ib. B. C. Lege οὐχὶ βολβόν, οὐ Γήτειον —.
171. B. Verum puto dixisse Ælium Dionysium Eustathii ad Od. α. et id ipsum ante oculos habuisse Athenaeum; sed per errorem ΕΛΕΑΤΡΟΝ pro ΕΛΕΑΤΡΟΝ legisse. ἐκάλουν δὲ, φησὶ, ΚΑΙ τοὺς προγεύστας.
172. D. E. Lege et distingue εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ π. δῶρα, „Σασαμίδας —.
175. A. Qu. οὐδεὶς πώποτε Ἔδειξ' Ἀθῆν.
- Ib. D. Philemon. [Omnia ordinat ut Dindorf. Deinde, de ὁ δὲ νάβλας, contra Porsonum Adv. p. 73.] Vide IV. 164. D. X. 420. E. Polluc. X. 30. 137. Amphid. hic paullo ante. Infra VII. 323. B. 7. IX. 383. A. 2. Nub. 378. 1289. Alex. VI. 223. F. in MS. Reisig. p. 85.
176. E. ῥαπαύλας] Qu. ῥιπαύκας?
178. B. ult. Plato Sympos. p. 174. A. HSt. Athen. I. 8. A.

¹⁾ Vide ad Aristoph. Thesmoph. 493. J. S.

183. B. Lege ob metrum σκινδαψόν — in his enim enumerationibus numeros passim variant poëtae. Vide me ad iv. 131. E. 6. xiv. 640. C. ὑάκινθος. ibid. D. 5. τράγημα, πλακοῦς. 646. F. lege σησαμίδας ἢ μελίπηκτον (vel ἢ σησαμίδ' ἢ —). Vide an hinc defendatur μήκωνα Arist. Av. 160. collato Eq. 632. Eupolis apud Gaisf. Heph. θύμα, θύμβρον.
184. F. Aristoph. Δαιταλεῦσι. Similis jocus Vesp. 1345 — 50.

IN LIBRUM V.

- P. 185. C. init. μαρτυρίας] Demosth. Onet. i. 869, 15. etc.
186. F. 1. Ἀριστοτέλης — φησιν] Recte omittit Epit. Male petita ex p. 178. F.
- II. 309 Ibid. antep. Malim, si de adjectivo Βοιωτικὸς pro Βοιωτικός constaret, Βοιωτικῆς, ut sit allusio ad proverbium, de quo Demosth. de Pac. 61, 1. de Coron. 240, 10.
195. D. Sanus videtur locus, et vertendus *Hae autem* (pelves) *erant numero xv et totidem* (aliae pelves) *cinnamomini*, etc.
197. init. Conjiciebam ἀνθινόν, sed vide p. 202. A. 205. F. 244. B. vii. 277. C. Xenoph. Anabas.
199. D. Forsan ὧν αἱ γωνίαι * * * τετραμέτρητοι ὕδρῳιαι —. Lacunam supplere possis ζῶα εἶχον τετορευμένα. Vide p. 202. C. τετραμέτρητοι, ut mox E. 5.
200. fin. παιδισκάρια verte *puellulae*, ut mox 211. F. Bacchas scil. referebant puellae. (παιδίσκος, p. 195. ult.)
205. B. 2. Quid si εὐαύγειαν?
210. C. Lege καὶ ὁ (μὲν) Ἠγήσανδρος ταῦτα (non ταιτὰ) λέγει· ἡμεῖς δὲ — vide vi. 253. D.
213. B. ult. Θεὸν τὸν βασιλέα.
219. D. init. Imo οὐκ ἐθελήτως.

IN LIBRUM VI.

P. 223. E. Μαλὶν ἀπέλαβεν ὅσαπερ ἔλαβεν.

Ib. F. ἔστιν, ut videtur, [pro ἔστι τί] R. P. Adv. p. 95. Reisig. ad Aristoph. p. 49, 50. ἀπόλαβε: τί δὲ τοῦτ' ἐστίν; : ὃ —. Sed vide ad iv. 175. D. Nunc puto ante ὃ excidisse hemistichium.

224. A. Timocles, 4. Lege ὀργιζόμενος. ∞ ὁ ποῖος; ∞ ὁποῖος; ὁ βρ. — Prius ὁ ποῖος disjunctim; alterum conjunctim ὁποῖος.

Ib. B. 6. πλήθος (ὑπερφυές) ὅσον — vel θαυμαστὸν, etc.

225. E. 3. Debuisset Coray τὸ μὴ γὰρ —. Sed dubito.

226. A. Alexis, 4. An μόνον e glossa supra οὐχί, ut sit, φόρους (ἐκάστοι').

Ib. D. Antiphanes, 4. οὐ — vel εἰσάγ. τιθὰς, vel μὰ II. 310 Δί' οὐχί —.

Ib. E. 3. (μάλιστα) μετὰ γε τοὺς τρ. ἔθνος. Vel ὀρθῶς γε, etc. Sed istud τις — γε valde suspectum: qu. τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς λέγειν Βούλοιτο, μετὰ γε —.

226. A. Epicharmus, 8. ἄπειμι, abeo. [Nota ad Dawes. de εἶμι futuro.]

Ibid. ib. 12. παῖεν nescio an Elmsl. Ach. 835. cujus mentem non assequor. Tum -γῶντι.

Ib. C. Diphil. 6. χαίρω τε καὶ γέγ. καὶ πτ.

Ib. E. Eupolis, 3. ὅτοισι [ex Porsoni em.] Alibi in MSS. citat ὅτων ex Œd. T. 414. ὅτοισι Aristoph. Eq. 755. et ὧ τινι Œd. C. 1671. ἧς τινος Æsch. Agam. 1329. ἧ τινι Aristoph. Nub. 957. οἷς τισι Pac. 1278.

227. C. Alexis, 3. Transpono

———— B. θάτερον ζητῶ γένος.

A. σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον, σατραπᾶς παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς ὑποκρινόμενον —.

Sed ἐκ μέσου non intelligo, et παρασίτους [post

σατράπας] corruptum puto. Possis μεγίστους vel ζαπλούτους, qua voce praeter Euripidem et Herodotum utitur Athenaeus vi. 272. E. Deinde in fine distingue.

Νασίνικ'; B. οὐκ ἀστόχως.

ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτίσεις μέ τι.

Et sic, ut videtur, Dutheil. apud S.

239. A. 6. Confer vi. 247. C. (Porson. Adv. pp. 84. 138. 260.) Ad eundem Euripidis locum, Antiop. Fr. 29. hic respici suspicor.

Ib. C. 2. ἤδη συγκατακλιθεῖς κοσμίως.

Ib. F. init. κατακείμενος Τούτων, προσ. τὴν ῥῖν', ἐδεῖτ' αὐτοῦ —. Cum aliquo horum (parasitorum) accumbens, tum (parasitus) ad eo petebat ut diceret —.

240. C. Alexis: ὅδε σὸς πενέστης, ὧ γλ. ingeniosissime R. P. Advss. p. 80. Malim praeterea ὅδε σοι —.
 II. 311 There is a P. for you. Demosth. F. Leg. 442, 16. τῶν Φιλίππου φ. καὶ ξ. εἰς οὗτος ὑμῖν ἤδη.

Ib. F. Antiphanes: γὰρ ἐτητὸ προῖκα MS. A. sine καί. Lege igitur Τυρρόγηνι, ἀρετὴ τὸ προ. It is a merit to —.

241. A. Timocl. 5. Lege οἶμαι. Some four chalci —.

242. A. fin. Lege ἡρώτησαν Εὐκράτη (vel την) τινές —. Scil. ποτε e sequenti versu ortum est.

Ib. B. Collatis VV. DD. malim ὧν ὁ μὲν Εὐκλ. ἀποφθ. οὐκ ἀνάξια — ἐν τοῖς ὅλοις — καὶ γὰρ τοι συνέβη (accordingly) τὸν μὲν Εὐ. καθ' αὐτὸν βιοῦν —.

243. C. Timocl. 5. Forsan καὶ μὴν ἔτι ΓΕ — sed locum non intelligo.

Ibid. Antiphanes. Malim

οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ,
 ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾶδα καὶ
 στεφάνους λαβόντες· Χαιρεφῶν γὰρ (vel γοῦν)
 οὐτοσί
 μεμάθηκε κωμάζειν ἄδ. vel -θηκ' ἐπικωμ.

Vel ——— οὐκοῦν δᾶδα καὶ
 στεφάνους λαβόντες, ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ,
 ἐπὶ κῶμον ἴωμεν. Χαιρ.

Vide an legendum ἴμεν, ἰδίμυς.

244. A. 1. καὶ μὴν] Lege καὶ γὰρ, vel καὶ πᾶν.

245. B. Timocl. 3. βούληθ' ὁ γυν. τὸν ἀριθμὸν
 λαμβάνειν.

Ib. F. τὸ εἰς τὸν οἶνον scil. συμβαλλόμενον. *I can't
 stand the wine. I know you can't — nor the wine-bill.*
 Luditur in voce φέρειν. Omnia sana. Recte explicat
 Jacobs. Vide x. 449. A.

246. C. πάντα φασὶ γίνεσθ' MS. A. π. φησὶ καινὰ
 γίγνεται MS. Ep. Malim πάντα, φασὶ, γίγνεθ' —
 collato Aristoph. Thesm. 534. [527. Bekk.]

247. B. C. Diphilus. (Valck. Diatr. p. 84.) Euripidem
 Helen. ridere videtur.

250. B. τῶν Φρυνίχου lege. Deinde τῶν ναυτῶν MS. A.
 quare forsán legendum cum Schw. τινὰς —. De
 ἀναλαμβάνειν vide p. 260. D. 7.

Ib. E. Σεύτλον, i. e. mollem. Boissonad. MSS. du II. 312
 Roi x. p. 142. ex Diog. Laërt. vi. 45. 61.

253. E. init. Horat. Sermon. i. 7. 23. Pericles Pr. of
 Tyre, Suppl. to Shaksp. II. 3. *Had princes sit like
 stars about his throne, And he the sun for them to
 reverence.*

254. A. 7. Forsan — νίκης. B. καλῶς. A. Καὶ
 τοῦ —.

Ib. E. Diphil. 2. Quid huc faciant οἱ φίλοι, nescio;
 neque ferendum puto articulum ante πόλεις. Vide an
 dederit poeta

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν.
 Majus est τύραννος quam δυνάστης. Vide 239. E. 2.
 XIII. 575. C. et omnino compara Lysiam c. Andocid.
 p. 105, 39.

257. E. Antiphan. 10. σύχνη οἷόν φ. Porsonus Adv.
 p. 88. nisi vulgata nata sit ex duabus lectt. σύχνη ου
 φ. et σύχνη ὄν φ. et legendum οὐπέρ φ.

258. E. Antiphan. ult. Qu. οὐχ ἡδέ'; — ut δεινὰ dicunt pro δεινόν.

259. F. init. πολλοὺς αἰκισάμενος] αἰκισάμενος ex sequenti natum est. Lege κτείνας, κατακόψας, vel simile verbum.

260. A. 7. Vide an pro καὶ legendum sit ἥ — *plus temporis inter jocandum dispendebat, quam negotiis tractandis impendebat*. Sed ob ista quae de Thrasydaeo et Agathocle narrat idem Theopompus, (Athen. vi. 249. C. 259. F.) vulgata se tueri potest, etsi res ipsa incredibilis sit.

Ib. B. C. Ita fere legendum: ἐπειρᾶτο, καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος, καὶ ὀρχούμενος, — ὑπομένων ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος, καὶ χαίρων — (πρὸς ταῦτα intellige, πρὸς τὸ βωμολόχον.)

Ib. F. init. In vocibus ἑταῖρος et ἑταίρα ludit Alciphr. iii. 64. p. 436. Satyrus supra iv. 168. D. Menander xiii. 571. D. E.

Ibid. 8. ἐζήτουν] Lege ἐζήλουν. Vide Demosth. Phil. iii. 121, 8. ἄζηλον pro ἄδηλον restituo Diodoro Siculo.¹⁾ (De ρ i. e. τ in MS. Athen. vide Schw. T. vii. p. 163.)

II. 313 262. D. 4. παῖ παῖ] Aristoph. Vesp. 1298.

263. ult. Lege τοὺς δὲ ὑπηκόους περιόικους. Vide supra ad iv. 139. B. 213. B. ult. et mox ad 264. A. 8.

264. A. Theopomp. Comic. Vel lege φησὶν ἐπὶ δεσπότου, — Πενέστ. vel potius, φησί· Δεσποτο-
πενεστῶν — i. e. δεσποτῶν πενήτων. Vide Aristoph. Vesp. 1265. δεσποτοπ. non -Απ. vide vii. 287. B. et Schw. T. ix. p. 256. me ad xi. 500. E.

Ibid. 8. Qu. an καλεῖσθαι φησι πενέστας καὶ τοὺς Θετταλῶν οἰκέτας. Vide praecedentia.

267. F. prop. fin. Lege διάνιζ' ἰοῦσα. De ἰὼν vide me ad xv. 666. D. Aristophanica ad Equit. 472.

¹⁾ Supra T. i. p. 139. J. S.

- Athen. viii. 342. F. In Hermippo Suidae v. ἀγῆλαι lege ἰοῦσ' pro οἴους. De διανίλειν Pierson. ad Moer. p. 423. Damox. Athen. iii. p. 102. F.
268. antep. Pherecrates. σίζοντες hic delet, et pro ζέοντες in v. praecedenti reponit, Piersonus notis MSS. ad Polluc. vi. 58. conferens Crateta (sive Magneta) ibid. 79. vel Athen. xiv. 646. E. Vide infra vii. 324. C. Equit. 926. — Hoc assumpto lego παρὰ τοῖς ποταμοῖς[ιν, vel τοῖσι ποταμοῖς] ἐξεκύντ' — vel ἐξεκύντ', quod forsitan melius.
- Deinde 269. A. 6. χόνδρος δὲ παρῆν. Denique C. 2. ἔκασθ' ὅσ' ἡ φάγοι —.
269. A. v. 15. not. Schw. Imo. ἀπεξανθ. est ab ἀποξανθίζω, ἀπεξηνθ. ab ἀπεξανθίζω.
- Ib. E. init. τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐρ. (ὀπταῖς Ald. et MSS. et ed. Cas. 1. casu om. ed. Cas. [secunda et tertia]) deinde ἀπαλοῖσι. — Male R. P. Advss. p. 90. ab ed. scil. Casaub. deceptus.

IN LIBRUM VII.

- P. 280. D. Forsan ἀποκλείσαι. Sed in superiore versu omnia non expedio.
282. ult. μὴνύσαι — ἀμύνω MS. A. Malim μῆνυσεν — ἀμύνων. hoc cum Gesnero et Schw.
284. init. Qu. παίηονα. Sed nil liquet. II. 314
285. B. 2. Forsan inserendum πρὸς [post διαστέλλων].
286. D. init. et 323. A. Forsan κέστραν βότιν. cestram voracem.
289. A. 5. Confer ix. 392. E.
290. B. Hegesippus, 5. Ad hunc sensum lege εὐρηκέναι νόμισόν με τῶν (ὄντων) μόνον. Possis τῶν νυνί, τῶν ζώντων, τῶν πάντων.
291. A. 3. πότερ' — τυχόντος; heri sunt interrogantis.

Ib. B. Nicom. 18. Lege γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν, ἀστρολογικὴν. Vel ἰατρ. γεωμ. Mox enim ἐντεῦθεν est ἐκ τῆς ἀστρολ. Vide Damox. III. 102. B. C.

Ibid. 19. τέχνας e praecedentibus ortum. Forsan τροφάς. Vide Damox. ubi supra.

Ibid. 32. Lege ἔχοντ' ἐνι' ἔστιν — scil. ἐνια τῶν βρωμ.

292. C. Diphil. 31. Malim ἀγοραίων, et jungo cum τις. De coquis ἀγοραίοις vide ad XIV. 659. D.

Ib. E. μαγειρίσκος] Malim μαγειρικός.

Ib. F. Archedicus, 11. ἐλαδίου κοτύλη τε παραναλωμένη.

293. C. 5. Lege certissime ἀστεῖον ἐφθῇ τ. ὦνθ. Καὶ πτ. ἀπαλῶς σηπ. ὠπτημένα. Primum de ἐφθῇ et ὦνθ. conjunctis vide II. 49. F. (ubi, ni fallor, ὦνθ. Elmslei.) VII. 314. D. De ἀπαλῶς ὀπτῆν Coray. apud Schw. ad p. 311. B. Adde VII. 288. E. 5.

Ib. C. fin. Qu. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά. Vide p. 301. C. 1.

Ib. D. fin. Lego e MS. A. ταίτην, ἄλας ἐλ. διεῖς, Ἔσπ. Salem oleo maceravi, et piscem, oleo salso perunctum, ἰνολῖ, etc.

294. C. Lege ἀπωλλύμην. „Κατέδοντ' ἐκείνοι τοῦτο,“ πρὸς ἐμ. λέγων.

295. D. Personas divide

A. οὔκοῦν —

———— ἄλμη; B. φημί. A. τὸ δὲ λαβρ.

Coqus est, dominum suum obtundens, aegre et brevissime respondentem, ut liquet vel ex XIV. 662.

C. 2.

II. 315 Ib. E. Eubulus. Malim :

τὴν τ' εὐπρόσ. λοπάδα, τοῦ θαλαττίου
(αὐτοῦ) φέρουσαν γλαῦκον εὐγ.

Glaucum, nobiliorem ipso Glaucō, deo marino. Sic Ποσειδῶν ὁ θαλάττιος Aristoph. Plut. 396. Infra

296. F. τὸν θαλάσσιον ΓΛΑΥΚΟΝ. Vide ad VIII.

338. A. De sensu loci non dubito: (idem jocus mox in Nausicr. 296. A.) de verbis nil affirmo.

Ibid. Anaxandrides. Lege τοῦ τ' ἀμύμονος. Homerice loquitur, ut ex. gr. viii. 343. B. ult. ἡ Νεῖλον βία. Hermippus i. 29. E.

296. A. Forsan ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (Παῖδες Θεοῦ) τοῦ —.

Ib. D. κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν] Haec mutila, et forsán interpolata e p. 297. A. Sensus est, Glaucum a Jove in mare deturbatum esse, et deum marinum factum; deinde soli Jasoni apparuisse.

Ib. E. 6. λιτὸς semper longum, ni fallor; ut 293. B.

300. B. In Timoclis fragmento v. 2. prius Θεοὺς [εἰς Θεοὺς τοὺς] recte omittit fragmentum MSti ex Herculanæo eruti p. 10, 30. (Herculanensia, Lond. 1810. p. 154.) Idem v. ult. ε in αἰελοῦρου servat: (ΤΙΝΑ Ε ΟΥΡΟΝ.) Ceterum fragmentum Herculanense haec citat ex Timocle ἐν Αἰγύπτῳ, non -ίοις.

302. E. Qu. Ἐριφος ἐν Μελιβοίᾳ ταῦτα γράφει.
— οἱ πένητες —.

Sed nescio an unquam γράφει sic ponat Athenaeus.

303. A. ΘΥΝΝΟΥ scripsisse Athenaeum non est dubitandum. (Errores alii ipsius Athenaei, iv. 171. C. xi. 472. E.) Sed lectione falsa deceptum puto; certe male fragmenti cepisse sensum, qui hic est: *Iste olim, cum pauper esset, vilissimo quoque cibo contentus erat; nunc dives factus vel lauta opsonia aspernatur.* Lego igitur οὗτος πρότερον, κεφαλὴν τιν' εἰ λάβοι θύμον —. De θύμον vide ad ii. 62. D. Adde i. 5. B. C. βολβοῖο et θύννον ibi posita puto pro a vilissimo ad lautissimum. Crates Laërtii vi. 85.

Ib. C. Αἰσχύλος. Lege κάπιχαλκεύειν μύδρος — eadem ii. 316 constructione qua ἀκμῶν vii. 238. C. et eadem pagina saepe.

303-4. Antiphanes. Collato iii. 120. A. suspicor hunc locum fuisse ex scena apud Salsamentarium. Utut

haec sunt, nunc malim v. 2. forsan ἐσθίειν θέλει cum Jacobs. p. 177. qui in ceteris ineptit: [*deinde*]

πλὴν τῶν (cum MS. Epit.) π. γ. γόγγρε. τ. ἢ ν. τιν' ἢ θ. τὰ πρὸς τῇ,¹ B. ποῖα; A. τὰ κάτ. λέγω.

B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. A. τὸ δεῖνα² δ' ἐσθίεις;

B. τί τὸ κακόν; A. ᾧ³ τὰ πλοῖα, Γ. Κωπᾶδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. Γ. παρὰ Λιμνὴν γεωργῶν⁴ τυγχάνω, τὰ δ' ἐγγέλεια γράψομαι⁵ λιποταξίου,

κομ.

Ubi A. est stupidus quidam Butalion, ut puto; B. forsan Salsamentarius; Γ. agricola Boeotus; (forsan Atheniensis, ex Philippi κληρούχοις. Demosth. de Cor. 239, 28.)

1. τῇς MS. A. Emendavit Schw. Villebrunium secutus.

2. δ' ἵνα δ' MS. A. Emendavit Schw. Vide ix. 408. A. ὁ δεῖνα, *heus tu*, x. 423. E. 3. Ita fidenter lego.

4. Jacobs. 5. Porsonus.

Omnino confer ix. 402. E. et me ibi.

305. B. Cratinus: ἐδηδοκοίη [*ex em. Pors.*] ἐσβεβλήκοιεν Thucyd. II. 48. πεποιήκοι VIII. 108. παραδεδώκοιεν VII. 83. ἐπειδὴν ὁμωμόκωσιν lege in Andoc. p. 11, 31.

307. E. γ' ἂν οὖν] Qu. ἦττον γὰρ οὖν —. Certe soloeca est vulgata.

308. B. Θετταλὸν σόφισμα scripsit alicubi Porsonus: vide ejus Advss. p. 98. forsan ex Eustathio¹ II. B. p. 331, 36. Vide Eurip. Suppl. 913.¹)

309. C. ἀγροικτικῶ θωλνοπλύνται Ald. et MS. A. Fac

scriptum κωθωνοπλύνται i. e. var. lect. κωθωνοπλύνται. potuit alius librarius accipere, quasi λυ inserenda essent ante ν, i. e. scribendum κωθωλνοπλύνται.

II. 317

311. B. Archestratus, 9. χρησιῶς] Mox v. 12. Aristoph. Eq. 344. infra p. 322. D. 5.

¹) Vide et Phoen. 1422. J. S.

312. C. init. Quum congrī juxta Hicesium p. 288. C. minus nutriant quam anguillae, dele οἶχ, et verte ut Schw. deletο *haud*.

316. C. init. οἱ δὲ πουλύποδα — ποδὶ πόδα. Haec vel alio transferenda, vel potius delenda.

Ibid. Eupolis. Forsan πουλύπους τις τοὺς τρόπους.

Ib. F. Diphilus. Forsan ἔστιν (ἐνδον,) φιλιότη. Reliqua ut Schw. De ἐνδον vide R. P. Adv. p. 69. fin.

319. A. Timocl. 1. Ob μῆ, v. 4. videtur potius εἰ quam εἶτα in ιτ latere. Qu. εἴπερ — ἄκρος Σοφίαν, παγ.

Ib. B. Sophocles. Dele prius πάροιχος e secundo natum.

321. A. 1. Lege ἐὰν μὴ Ἦι μεῖζων —.

326. D. περιπλεύσας MS. Ep. καὶ om. A. Scilicet variae lectiones περιελθὼν et περιπλεύσας, quae vera est lectio, ut III. 116. F.

IN LIBRUM VIII.

P. 333. A. 4. Lego ἑορακέναι τινάς· πολλάκις δὲ καὶ ΓΥΡΙΝΟΙΣ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος· Ἡρακλείδης — ceteris deletis. Sed praeterea malim τὸ αὐτὸ συμβαῖνον, scil. οἶδα.

De γυρίνοις Hesych. et Plato Theaetet. p. 161. D.

336. F. Sotion, ult. Lege σποδὸς —. *All else is dust*.

338. A. οὐ θεῶν. Non repugno Porsono explicanti Advss. p. 102. ex xiv. 642. B. Sed nescio an luditur in nominibus Orphei et Glanci; (vide ad VII. 295. E.) De γόγγρος non plane liquet; sed conferri meretur locus VII. 289. A. Adde ix. 379. E. Diodor. Eclog. ex lib. xxxii. 1. p. 519. T. II. τὸν τόπον τὸν ἐνεργόντα θεὸν διμορφον. a hermaproditē.

340. C. Ἀντιφάνης ἐν Γοργύῳ] Ingeniose corrigunt II. 318 Γεργιδίω ex vi. 255. C. D. Qu. tamen an legendum ἐν Γυργάῳ.

Ib. D. 5. Qu. ὥστ' ἀνεῖναι μηδεέν. *Without intermission.* μεῖναι Corayius, i. e. λειφθῆναι, quo sensu non Graecum esse puto.

Ibid. 7. πρὸς — τῶν νεανίσκων MS. A. et ἐγγέλιον. Qu.

παῖς δὲ (*minister*) φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανικῶν (πάν) ἐγγέλιον παρατέθηκε.

Ut τῶν Σικυνώνων 349. F. 3. ἰχθύων 404. D. 1. φιλοτίμου δοχῆς Macho VIII. 348. F.

De νεανικὸς aliquid, ut puto, supra notavi; sed nunc non reperio. Sed haec omnia incerta. Mox distingue χρηστὴ, πατρίδιον; πῶς —.

341. antep. Lege Δήμων τι, quod fugit Valesium ad Harpocr. p. 129.

342. A. Qu.

τὸν δ' ἰχθυόρρουν¹ ————— περᾶς,
ὃς ἠπίαις² φωναῖσιν —————
κοιμὸς παφλάζων αἰμύλοις³ πυκνώμασι
⁴πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἄν, εὐφυνῶς δ' ἔχει
μισθωτὸς ἄρδειν —.

1. MSS. Ep. et A. Alias suspicabar ἰχθυηρόν. 2. Jacobs. apud S. 3. Vulgatum ἠπίοις e superioribus natum esse conjicit S. Verte *versutis strophis*. 4. Vide Aristoph. Eq. 396.

Parodiam Promethei 726, etc. sagaciter detexit Jacobs. apud Schw. Addo Theopomp. Theseo apud Bekk. Anecd. p. 323. vel Suid. in Ἀβυρτάκη. Thesea ex inferis rediturum alloquitur Hercules.

Ib. F. Antiphanes, 3. Qu. ἐλογίζετ' ἸΩΝ τῶν πρ. Tum v. 11. qu. ἀντιποιεῖσθαι πάλαι Ἡμᾶς (Athenienses) vel ἀντιποιεῖσθαι τινα Μάτην, (vel νήσων τ') —
Ὅψου δὲ δεῦρο μ. In sequentibus errat Porsonus. Tum versus 5. ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες, forsā delendus. Deinde qu. 17. χάμα Διογείτων.

II. 319 ἸΩΝ. Vide ad p. 267. F. Sed negat Elmsleius Mus. Cr. i. pp. 356, 7. ἰὼν cum praeteritis jungi. Qu. an Musgravii mentem ad Aj. 304. recte exposuerit.

- ἰὼν cum praeteritis Sturz. Lex. Xenoph. p. 560.
 §. 7. T. II. (Vesp. 99. aoristus de re saepius facta.)
 ἔστᾱσ' ἰόντες Pac. 972. ἰόντες — κλέπτουσι, i. e.
 ἔκλεψαν, Ach. 524. ὤκησας — ἰὼν Vesp. 390.
 345. A. fin. Lege ὀψοφάγει, Κλειοῖ· quod forsā
 volebat Brunck. Imo sic plane Analect. T. II. p. 527.
 ὀψοφάγε debetur Schweighaeuseri stupori. ὀψοφάγει
 Heraldī est emendatio.
 Ib. F. οὔ ἔχθῃς ἔσθ. Confer Herodot. v. 16.
 346. A. 3. Malim αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔστι κακός. (Qu.
 tamen an sic dicant pro ἔξει κακῶς.) Tum 5. lege
 vel κοῦκ vel οὔτ' —. Tum προσένεγκον. ἐπιδεῖται
 τινος Ἑτέρου; (MS. A.) πάλιν γένον.
 347. C. 4. Vide Antiph. I. 8. D. XI. 471. D. XIII. 584. F.
 III. 117. F. Τοῦρ. Emend. T. IV. p. 271-2.
 348. F. Post διπλάσιον excidisse puto versum, ut sensus
 sit, *videns (servum qui in vestibulo vestes juvenum*
asservabat,) adeo spleneticum ut splenem ventre
majorem diceret. — ἔχοντας male Porsonus (vel
 editores), ut ex Stratonici joco liquet. Paulo ante,
 v. 5. qu. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ, et postea 12.
 forsā εὐφρῶς, ἵνα —.
 349. B. 5. An κήρυκα = κηρύκειον, *caduceum*? Hoc
 enim sensu videor alicubi legisse.
 350. D. An hic latet δοκός pro δόκησις, de qua
 Aristophanes Gramm. apud Eustath. Od. §. p. 1761, 35.
 = 546. 13. Heeren. Stob. T. II. p. 15. not.
 352. B. C. Suspicio, deletis ceteris (partim e lemmate
 marginali, partim e p. 351. C. ortis), legendum
 Κρηναίους, χρώματι μὲν διαλλ. — ἡδονῆς εἰκάζων.
 358. E. Collato Porsono Advss. p. 99. et 107 bis,
 ita nunc malim:

————— A. καὶ μὴν ἔστ. τήμερον
 ἡμᾶς ἔ. ————— λαβάν,
 Πίστ', ἀργύριον. ΠΙΣΤ. ἄλλως γ. ο. ἐπίσταμαι
 ἡχερωτῶς ἀγοράζειν. A. φράζει δὴ, Φιλούμενον,
 ὀψω τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἔ. λέγε.

7*

II. 320

ἰχθὺν ——— φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἄγρον
ἦλθεν —————

καὶ τριγλίδας —————

ἡμῖν ἅπασιν Α. εἶτα —————

τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄ. μ. ἦ.

τοὺς γὰρ —————

ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς.² Α. τί φῆς, ὦ φίλτατε;

ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἂν ἄνθρωπος φάγοι;

ΠΙΣΤ. δηλονότι. ταῦτα δ' —.

Sed nunc video MS. A. exhibere ἀνθρωποφάγους πᾶς
ὡς ἀνθρωποφάγοι. Unde patet legendum πῶς;

ΠΙΣΤ. ὦν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι, Δῆλον ὅτι
ταῦτα δ' —. Ludit servus in ancipiti significatione

vocis ἀνθρωποφάγους. — Denique μαινίδας καὶ
τριγλίδας in accusativo legendum, cum MS. A. Vide
me, *Class. Journ.* No. 27. p. 187.

1. Possunt etiam personae A. tribui, ut infinitivus
ponatur pro imperativo.

2. Vel, A. ἰχθῦς; τί φῆς — vel etiam quartae
personae possunt esse: nam in scena patet fuisse τὸν
ἔστιῶντα, duo minimum ἔστιωμένους (ejus liberi, ut
puto), et servum Pistum. Sed ἰχθῦς superioribus
conjungi ob p. 304. A. de quo vide in loco. Vide
etiam ad xi. 464. A.

359. B. 7. Lege

B. ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·

πάντως κρεῖ ἡμῖν ἐστι. B. πότερ' ἔπεμψέ τις;

Α. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. B. τὸ μοσχίον —.

δέ γε et ἔθυσεν Scaliger apud Grot. Exc. p. 996, 14.

Ib. F. 1. Nil equidem decernere ausim; sed vide an
legendum ἢ ἄρτον τιν' ἡμίαινον. Mox 360. A. 4.

II. 321 πλείονα τῶν γ' ἐῷ, quoquo modo ista legenda sunt,
sunt Athenaei, non Phoenicis; quod etiam censuisse
videtur Gaisford.

360. E. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. Commeatu non
carens vertit S. sed non temere crediderim vel δαιτὸς

vel ἐγκρατεῖς sic sumi posse. Vix dubito quin legendum καὶ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ἐγκρ. Vel certe hoc sensu. Qu. ναντοκράτορες?

364. E. Menander, 5. τυρὸν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγέλεις, μέλι —. Ordo concinnior quam apud Porsoni Advss. p. 108. Pessime autem Bentleius p. 48.

Ibid. 9. An legendum ἀνταυελεῖν, set off against? ut Demosth. de Cor. 304, 19.

365. A. Crobilus, 8. ἐστίν. B. ἡ ἐχθρὸς π. Κυνάθους ἀκράτου μ' —. Verte *Philumenam* (non *amicam*), ut recte Cas. et Dalecamp. Ceterum initio fragmenti desunt quaedam. X. *Te quaerebam*, *Laches*. LACH. *Et ego te*. X. *πρόαγε*. A. *ποῖ*;

IN LIBRUM IX.

P. 367. A. 1. Lege καὶ βλεπε.

370. F. Diphil. 3. Qu. τοῖς ἐμοῖς ΒΑΙΤΟΙΣ (hoc acutissime Schw. e seqq. ΚΑΙ ΤΟΙΣ.) Καὶ τοῖσι σοῖς ὅμοια πράγματ' — hoc Ald. et MS.

375. A. 7. Cratinus. Finis iambici tetrametri. Exoletos quosdam dicit. Martialis: *Vir aliis*, — *puer* — *mihi*.

376. D. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι] Eurip. Orest. 37.

Ib. F. Posidippus. σχεδόν τι Soph. Œd. T. 736. Antig. 470. Tr. 43. El. 609. σχεδόν τι αὐτῶν τοὺς πλείστους Plato Rep. x. 615. D. „Corruptum in σχεδόν τοι.“ Porss. Xenoph. Hellen. vii. 3. 1.

378. D. Sosip. 38. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' MS. A. Sed legendum puto ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασ' — ob ὅμως. et sic Jacobs.

Ib. E. v. 43. Imo τοῖς ὄψοισιν.

379. B. Alexis. Distingue et lege, ducibus Porsono et aliis, v. 5. B. ποῖόν τι; — A. Τὸν ὄψοποιόν — Δεῖ τοῦψον (hoc certum; male Porson.), deinde ἢ μὴ διοπτήσαντα —. Ceterum κρίνειν v. 8. prima brevi,

vitiosum; sed emendare nequeo. Quaere denique an coqui aut auditoris sit v. 14. εἰς τοὺς σοφιστάς —.

Ib. E. Euphron, 10. ἀρίστων Ald. MS. Qu. an sit ab ἀρίστον, per appositionem ad ἀλλᾶντας et φακῆν.

380. A. Euphron, 25. An τὼ νεφρώ? et mox qu.

Ib. F. λέξω τοίνυν] Aristoph. Nub. 958.

382. B. An ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ νίκη ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π. Eundem sensum efficies, modo transponas ὠγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π.

Ib. E. Strato, 23. Suppleo τὰ μῆλα πρόβατα· μανθάνεις; B. οὐ μανθάνω. De μανθ. Gaisf. ad Suppl. p. 185. Tum forsān ἔγωγε cum Casaub. Deinde qu. v. 29. τὰ λοιπά μοι· Ὀμηρικὸς γάρ. B. διανοεῖ — Φιλητᾶ, 43. vide ad xi. 503. A.

383. D. 1. Potius λαβὼν ἦν — ἐγγένης — ἐνθῆς.

Ib. E. fin. Lege B. ὃ λέγεις, εὖ λέγεις, Τέχνην δ' —. Handsomely said of you, Sir; but I will not accept of a compliment at the expense of my profession.

Ib. F. „ἐγὼ δέ γ' ὑμῖν“ κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον „παράτ.“ Tum σύμπνυκτον MS. A. an σύμπνυκτον? Vide Pherecraten Hephaestionis pp. 56, 102. ed. G.

384. A. Epigenes: ἀλλ' εἴτις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ Ἐτρεφε λαβὼν σιτεντόν. R. P. Opusc. p. 315. Sic σαπροῦ Acharn. 1100. σαπρὸν Plut. 542. (καλὸν Eccl. 70. ex em. Pors. ad Ach. 1048.) ἄβυσσον Ran. 138. Menander Pisc. Fr. 8. ex em. Porsoni, καλὸν πᾶν. Vesp. 16, 18. μέγαν, ἐπίχαλκον. Fragm. Danaid. apud Schol. Ven. Hom. ἀπείρονα.

386. A. B. C. Alexis. Felicius solito Schweighaeuserus, sed in v. 3. nil expedit. An τί λέγεις σύ; ποδαπὸς (vide Aristoph. Av. 908. sed ἄνθρ. οὗτος Plut. 111. Eccl. 806.) οὗτοσι ἄνθρωπος; οἶκ ἐπίσταται — hoc Jacobsius, nescio an recte. Tres ultimos versus recte Schw. nisi quod δῆλον ὅτι sunt domini, et μὴ μοι δῆλον coqui. And a chimney? = To be sure. = Don't be too sure.

Ceterum hinc patet δῆλον ὅτι disjunctim scribenda.

388. B. fin. ἀκάδας omittit Ep. Quid si ortum sit ex ἀκάμας?

396. D. fin. Crates. Vide Jacobs. p. 208. qui apud S. T. XIII. p. 472. παιδ. ἄλις χορῶν. Vide Aristoph. Vesp. 570-1. de loci sensu, et de ὀπωπερ ad Soph. Philoct. 1402.

Ib. E. 4. ἰὼ στεφάνου et οἷ στ. Epitomes MSS. i. e. ἰοστεφάνου. Puto fuisse νύμφαι vel μοῦσαι ἰοστέφανοι.

399. D. Archestratus, 1. Malim πολλάί τε θέσεις σοι Σκευασίας —. σοι ut mox λυπεῖτω δέ Σ' ὀρώντα et ita passim Archestratus.

402. E. Antiphanes. B. τίος; — τυρός. A. ἀγρός, φ. B. τῶν τ' αἰγιδίων — τυρόν ποιεῖ. A. ἐρίφου. B. διὰ τὴν — φαῦλ' ἀνέχομαι. Vide mea ad VII. 303-4.

403. A. Mnesimachus, 18. λέπεται σκόρδαξ, ni valde fallor, alicubi Porsonus. Tum πάντως δ' ἔνδον τὰ κ. Jacobs. Malim πάντ' ἔστ' ἔνδον τ. Deinde χάσκεις, οὔτος (Schw.) βλέπον δευρί. πῶς ἀντὰ φράσεις; (MSS.)

Ibid. 53. εἴει] Forsan ἀφεύει.

404. init. Saltem debebat Τουπίος τοῖς τοιούτοις. vide eum C. N. p. 170. et Porsonum p. 505. Praecedenti versu hoc video, jungenda ἐχρᾶτο πάντα.

[Nunc] lego πάντ' ἀφεῖλον, εἶναι θ' ὑπέλαβον τὸν τοῖς τοιούτοις, παντοπώλην, χρώμενον. The cook who used all these was no better than —. ἀφεῖλον ut Ran. 972.

Ib. D. Anthippus, 40. Potius crediderim distinguendum σπάρον. Ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ — ut ista, quoquo modo legenda, ad τελώνην referantur. ΣΤΑΥΡΟΣ forsans supplendum: ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ σταυρός —. Et hoc verum. Swiftius, Advice to Servants: When you are going to be hanged, etc.

- II. 324 Ib. F. Dionysius. Sex primos versus recte distinguit Schw. Emendationes autem assumo Porsoni Adv. p. 114. Opusc. p. 240. Simmias, qui coenae parandae coquum adhibiturus erat, modo convivas, etc. coquo enarraverat.

Nunc lego

κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ', ἢ πότι, ἢ πῶς σκευάσαι,
μήτε προῖδεται τοῦτο, μήτε φροντίσῃ,
οὐκ ἔστι μαγειρός, ὅσοποιός δ' ἔστιν. οὐ
ταῦτόν γάρ ἐστι — (sic MS. nisi quod forsā
habeat ταῦτόν δ' ἔ. Aldus δ').

405. B. v. 21. Supple οὐ τοῦ τυχόντος· πάντα μὲν, etc.
Vide VII. 291. A.

Ib. C. v. 27. In desperato loco tentaverim

μάνθανε
τῶν βιβλίων ὥσθ' ἔνεκα τῶν γεγραμμένων
κενὰ μᾶλλον, etc. (e MS. A.)

- Ibid. v. 35. B. (i. e. Simmias:) ἄνθρωπε, μέγας γ'
εἶ. A. (i. e. coquus:) τουτονὶ δ' (convivam peregrinum)
ἐπιλαθέσθαι, Σιμμία, πάντων π. Aliquando
cogitabam σήμερα, sed quanquam in his recentioribus
Atticismus non est semper servatus, oporteret τήμερα.
(N. B. τήμερα et Lat. *hodie* in minis et jactationibus.)

406. A. 2. Lege ῥοδωνιὰν, *rosetum*.

407. A. 2. Possis ἀγαθὸν δὲ καὶ χειμῶνι καὶ θέρει
φακῇ.

Ib. D. ἦν δὲ καὶ τραγωδίας MS. A. Ut in re incerta,
vide an legendum τραγωδός.

408. A. B. Heniochus. Lege φῆς, τὸ δεῖνα, προσλελαλη-
κέναι, etc. Ter emendat solito acumine Boissonadius
(Schw. T. XIII. p. 466.) Prima e MS. A. dedi. Tum
forsan σοφιστής. Τέλος τοιούτων πολλῶν λεγομένων,
etc. ut comici verba desinant in σοφιστής.

IN LIBRUM X.

II. 325

P. 413. F. Euripides, 23. Saltem lege *χαῖν τοὺς σ.* ut Iph. A. 345-6.

Ibid. fin. Xenophanes. Constructionem minus percepit Schw. quae haec est: *εἰ μὲν τις ἄροίτο*, etc. *εἴη κε κυδρότερος*. Si *vinceret Olympia*, honores *consequeretur*. Distingue autem post *κειμήλιον εἴη*.

416. C. Alcman. Qu. *ὦ κ' ἐνὶ πλέοι τριήρης*. *Large enough for a 74 to float in.*

417. B. v. 6. Qu. *Ἀπολλων, ὦρε, καὶ Σαβάζιε*.

Ib. C. Eubulus, 1. Laconis verba, ni fallor. Quare *φαγεῖν μὲν* e seqq. ortum videtur. *μὲν* non in *μάλ'* mutandum, cum sit infinitivi cuiusdam terminatio. Alias possis *φρονῆν μέγ'*. *Μοχ καρτερὴ μὲν τοῖς δ' Ἀθηναίοις* MS. Lege *καρτερῆμεν*, a *καρτερῆμι*.

Ib. D. 6. *ἐσθίων*] Saltem *ἐμφαγών*. Quid si *πολλὰ δὲ στένων*?

Ib. E. Diphilus. Corrupta haec. Qu. *πρὸς ἐσπέραν*?

418. D. Hermippus, 2. Vide p. 446. A. 1.

Ib. E. Xenarchus. Lege

ἐπτα δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.

B. *τί λέγεις, καπάνας*; A. *ναί· καπάνας Θετταλοὶ*—.

De *ναί* vide xi. 471. A. 472. F. xiv. 642. A. Vide an eodem modo supplenda lacuna in Alexide 516. D.

419. D. fin. *ὡς αὐτός*] Lege *ὡς ὁ αὐτός*.

421. A. 4. „Forsan *ἀτελὲς δὲ* — *non sumptuosa*.“ Schw. γὰρ Athenaei est, non poëtae.

422. A. B. In Alexide loquitur parasitus, artis suae pertaesus. V. 4. *ὑβρίζουτ' ἂν ἐκὼν* — verte, Bz *injured or insulted*.

Ib. B. v. 4. Coniciebam, frustra, ut nunc puto: *εἰς ἣν πάντ' ἂν ἐμβάλους ἅμα*, — sed infra 9. malim *εἰσφέρει Ἀπανθ' ἅμ', αὐτοῖς* etc.

423. A. Legendum videtur *κάπαριστάναι Τοντὶ* — II. 326 *deleto ἀριστάναι*.

- Ib. C. Antiphanes, 2. ἀκρατον οὐχὶ παιδικὸν forsan legendum, ut Arist. Lysistr. 416.
425. B. Eupolis, 1. Vide Schol. Nub. 587. Suid. v. *Ἀθ. δυσβ.* Confer Pseudo-Demosth. p. 785, 13. — v. 2. *λείσσομεν* om. MSS. Qu. *στρατηγοῖς χρώμεθ'*. vide Ran. 737, etc.
426. init. [*Vide Addenda ad Porsoni Aristoph. p. (113).*] Vide Critiam mox p. 432. E. 2. Suppl^{em}. lib. xi. Cas. An. p. 782, 48. Schw. T. iv. 217. Eubul. xi. 471. E. 487. A. 8. xv. 668. B. (ibid. 692. F. *ἐπιλεγόντων*.)
- Ib. B. fin. ἐγὼ δ'] Lege ἐγώγ'. Loquitur Cratinus. Vide Elmsl. Ach. 354.
- Ib. C. Anaxilas. ἥδιον, *aqua vino* scil.
- Ib. D. Alexis. Lege ἐγγέω, *Κρίτων, πολὺν; ΚΡ. βέλτιον* ἔ. Mox forsan *πιθανὸν λέγε τι καὶ διατρ.*
- Ibid. Diocles, 2. Lege δεῖ με; B. *τέτταρα καὶ δύο*.
427. A. Anacreon, 6. ἄνᾱ, ut Homerus et alii: vide Porson. ad Euripid. [*Med.* 325.] δεῦτε, Pindar. Athen. xiii. 573. ult. Anacr. ibid. 599. C. D.
- Ib. C. Achaeus, 2. *λῆξαι*] *λεῖξαι*. *λείχειν* de liquidis Æsch. Agam. 801. = *λάπτειν* x. 443. E. *λαψάμενος* xi. 485. E. *λέλαφας* ib. A.
430. E. Lege ——— ἀπόθες, ὦ Γλύκη.
 B. *ἰδαρῇ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.*
B. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάραι, αὐτ' ἐνέχεας;
Γ. δὴ ἰδατος, ὦ —.
 Vel ἀπόθες. B. ὦ Γλύκη, ἰδ. De ἰδαρῆς Blomf. Gloss. Agam. 771.
431. B. Alexis: ——— Βρόμιος, Τρύφη;
ΤΡ. Θάσιος. ΞΕ. ὅμοιον.
All one, i. e. I have no objection. Vide Æsch. Agam. 1375. Τρύφη, Menander p. 162. Cl. §. 131. Bentr. ex em. Scal.

- Ib. D. Diodorus. Lege ————— δέκα,
 αἰὲ παρ' ἑκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
 πίνει τὸ λοιπὸν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεί.
Wine in, wit out. De ἐνδελεχῶς αἰὲ vide Pors.
 Phoen. 1422. Opusc. pp. 252-3. αἰὲ excidit Athen.
 xiii. 571. B. 1.
 Vide ἐξεμείς p. 443. E. loco suspecto, ubi malim
 οἶνον πολὺν, Οὐ κεκραμένον, σὺ π.
432. C. Epinicus, 7. νασμὸν Schw. e Fiorilli conjectura;
 male. Pro νασμὸν manibus pedibusque nititur E. H.
 Barkerus ad HSt. Thes. p. 99.
- Ib. E. Critias, 5. χειρωνασίατο γενης sine καὶ MS.
 Quare collato Porsono Adv. p. 120. lege Ἀγγε' ἃ
 Ἀνδὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογένης.
437. E. Eubulides. Hariolabar σῦκα δειπνῶν ἐντροφᾶς,
fastidis. Sed nunc displicet.
 σῦκα, vilis cibus, Hipponax vii. 304.
438. E. Ptolemaeus: τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους] Vide
 p. 437. A. Sed suspicor Ἰωνικοῦς. vide 440. B.
- Ibid. fin. λίθους] Qu. pretiosos?
441. E. init. οὔτι φέρετ' ἄμπελος] Qu. οὐχί.
- Ib. F. Plato, 10. Qu. τᾶλλα δὲ Ἦδῃ τὰ μετὰ ταῦτ'
 εὐτελῇ στ'.
443. E. Alexis, 3. ἥ (τις) Τιμοκλῆς. Me ad Pors.
 Hec. p. 142. col. 1. l. 31. Sed solent τις subjicere,
 non praeponere.
445. B. ἥ διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιήσεις. Recte,
 ut puto, Schw. non metro astricta, sed oratione
 rhythmica composita. Addo obscoeni argumenti.
446. A. Antiphanes, 4. στροφὴ λόγων παρελθέτω τις.
 ἡδὺ τοι ἔστιν —. Porson. Or. 228. Vide Adv.
 p. 120. Nescio tamen an recte Schw. ἡδί τοι, λέγω —.
 Vide Aristoph. Plut. 445.
- Ib. C. et xi. 494. D. Antiphanes, 4. Vide an legendum
 τοῦ τῆς ἐορτῆς, οὐ μενούμεν.

- II. 328 Ib. F. καὶ τῇ πῖε καὶ πῖνε πῖνε καὶ σὺ —. Ald. Totus locus forsan legendus: *πίε δὲ* (vel δὲ *ἄει*) *συνεσταλμένως. Μένανδρος* — καὶ, „τῇ *πίε.*“ καὶ σὺ οὖν, ὦ —, „*τοῦτω πρόπιθι,*“ ἵνα καὶ —.
447. A. Lege *ἀνίσωμα* — ὡς εἰς *τοῦπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι.*
448. F. Antiphanes. Lege *ὅποτε προστάττοιτό τις.* et *forsan* v. 4. *φέροι.* Deinde lege et distingue *λῆρον. οὐκ ἂν γινόμενον Οὐδέποτε γ' ᾤμην* — hoc Grot.
449. D. B. *σύνραν εἶπε, μὴ μακράν. Α. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῦμπαλιν λέγε, vel λέγω.*
450. B. init. Pessumdat Jacobs. ad Anthol. T. XII. p. 348. sed recte confert Sophocl. Plutarchi T. II. 1100. (Lex. Soph. v. *πάππος.*) Arnaldum Lect. Gr. p. 33.
- Ib. E. Antiphanes, 18. Malim ἦν, οὐκ ἦν ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτάς, πολλὰ λαλούσαις. Irrepsisse αὐταῖς puto ex vicinis. Vide an superiora, v. 7. *ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοῦς*, explicari possint per Priapeia Scalig. pp. 62-3. ut puer quidam sese prostituerit aenigmatum discendorum gratia.
- Ib. F. Antiphanes, 4. Verte *Aliis autem, quamvis praesentibus, non licet audire.* Possis τοῖς δ' αὖ παροῦσιν ἀκούειν *Οὐκ ἔστιν.* Vel οὐδὲ παροῦσιν — *ἔξ.*
453. E. 6. *Sophocles a Callia didicit* *διελεῖν τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ*, etc. Qu. *πνεῦμα* vel *ῥῆμα.* De elisione in fine versus loquitur Athenaeus, vel potius Clearchus.
- Ib. F. Callias. Personas distingue:
- A. *ἄλφα μόνον* —
μόνον λέγειν χρή; XOP. καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς.
- A. *ἦτ' ἄρα φήσω. XOP. τό τε τέταρτον αὖ μόνον*
1. π. οὖ, τό θ' ἕκτον ὕ λέγε (vel μόνον
λέγειν)
μόνον. τὸ λοισθιον δέ σοι φανῶ τὸ ὦ.

454. A. 5, etc. An huc facit Phot. v. ψό?

455. F. init. λῖνοσάρχους. Et de caso ineptum.

Ibid. Anaxandrides. Lege et distingue

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν, οἶμαι, λέγων.

(οἶμαι, Aristophanica.) Qu. an ἐν περικτίτοισι γαῖς? II. 329

γαῖ plurale alicubi notavi, e Strabone ni fallor.

456. E. F. Simonides. Imo nescio an τὸ τέττιγος ἄεθλον fuerit ἢ δρόσος, i. e. τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἰδρυσόμενον παραγενέσθαι.

457. C. An supplendum φιάλην. (ἁλσιν) κεκερασμένην? vide 458. F. (vel ἄλμυ.)

Ib. E. fin. ὅσα ἀπὸ ——— ἐχεται. Omitti solet praepositio. An ὅσαπερ?

459. A. Antiphanes, 5. Recte τοῦτον. vide Demosthenica, Philipp. p. 49. V. 6. εἰ ἔξοιδά τι Ντι δύν. MS. Lege εἰ ξύνοιδά τι, Ἥ τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω ——— ταχέως. A. ποῖον; Tum ut Schw. nisi quod v. 10. servandum περιφέρειν, to put round. V. 7. verte Is this a riddle, or what is it?

De totius loci sensu misere caecutiunt interpretes. κρέμασθαι est suspendi per collum. Vide Aristoph. Ran. 122. (Nub. 868. Vesp. 297. Aristophan Athen. iv. 161. ult.) Antiochus Athen. xii. 547. B. Etymol. v. κρήμνη p. 537. (Non quod ita semper significat: Ran. 632. Thesm. 1121. (Plut. 312.) Pollux ii. 41. iii. 79.) Hinc jocus, xiii. 585. F. Quare coronae κρέμονται? Quia ψυχαγωγοῦσι. Because they ENCHANT people; vel raise spirits. Vide Aristoph. Av. 1554. Athen. xiii. 595. ult.

Deinde in ἐνέχυρον, v. 12. latet nescio quis jocus: vide an ambigue, ut nos, pledge. Ceterum vide an aliquid lucis eliciendum e Menandro Athen. vi. 223. fin. (ubi qu. an delendum οὐκ.) Hermipp. xi. 478. C. apud Porson. ad Plut. 451. Gnathaenii jocus xiii. 585. B.

IN LIBRUM XI.

P. 463. C. D. Lege, partim cum VV. DD.

οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως
 ἤμιν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἷ τῶν πέλας
 οὐδὲν ἀδικοῦμεν οἷδέν'. ἄρ' οὐκ οἶσθ' (vel ἄρά γ.)
 II. 330 Tum *χαρίεν διατριβῆς* Grot. quod notare neglexit
 Schw. Sed stare potest vulgata: *Scin' illud, quod*
ludi jocique causa dictum est vita merum esse
nomen? Confer Eurip. Fragm. Incert. (Plutarchi T. II.
 p. 120. A.)

Deinde D. 5. lege *φῆσει*, et forsan *ἔχοιμ' ἂν σοι*
φράσαι, *"Εγνωνκα δ' οὖν* —.

464. init. Anaxandrides: ——— *παρεσκευασμένοι*
*πίνειν τρόπον ἐστὲ νυνί; λέγετε.*¹⁾ *B. τίνα τρόπον*¹
ἡμεῖς; τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
A. βούλεσθε δῆπου τὸν ἐπιδέξι'. *B. ὦ πάτερ,*
*τί φῆς*²⁾; *ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια*
*λέγεις*³⁾; *"Απολλων* —.

In his partim consentit Jacobs.

1. Delevi *πίνειν*. (Quaere an recte *τίνα* pro *ὄντινα*.
 Vide Aristophanica ad Nub. 664.) 2. 3. *λέγειν* bis
 vulgo. Possis etiam *B. βούλεσθε* — *λέγειν*;
A. ἐπὶ τῷ π.

Ceterum omnino confer VIII. 358. E. et me ibi.

Ib. D. Chrysippus, ab Horatio versus, Sat. II. 3.

781. D. (post 466. E. Supplem. in Schw. p. 211. vel
 Cas. Anim. p. 781. D.) *τῷ κληθέντι*] *τῷ κριθέντι*
ἀρίστῳ. Paullo post *ἐλευθέριον* δὲ *φῆσι* ex senariis
 contracta videntur.

782. A. = 214. Anacreon. *ὥς μὴ πρὸς* —. Malim *ὥς*
"AN.

¹⁾ Exscripsit Dobraeus *παρεσκευασμένοι* | π. τ. ε. γ.
λέγετε — nihil notans de quarto pede. J. S.

783. E. = 221. Amipsias. Lege et distingue

A. αὔλει μοι μέλος,
σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ'· (scil. τήν αὐλητρίδα.)
ἐκπíoμαι δ' ἐγὼ τέως.

B. αὔλει σὺ καὶ σὺ (ita Jacobs.) τήν ἄ. λάμβανε.
 Deinde pergīt cantare *B. οὐ χρῆ*, etc. ut recte Schw.

467. C. Eubulus. Vide an *μισῶ κάκιστα*. vide Ran. 1504.
 deinde lege *ἀτὰρ ὧ γ'* — cetera ut Porsonus. Sensus
exple ταῦτα φιλῶ, vel *τοιούτων δός*.

468. B. Antimachus, pen. Lege *ἐν σχερῶ ἔστηῶσι*,
 nulla fere mutatione. Sic Jacobs.

Ib. C. Ion. *Πελίου μέγ' ἄθλον*. Lege *μέν*.

II. 331

471. A. Theopompus, 7. *ξύνδουλον· οὔτοσι καλῶ*
Σπινθήρ. Θ. τάλαν (Jacobs.), πειρᾷς με. Σ. ναὶ —.
Vel οὔτωσι καλῶς. Θ. Σπινθήρ τάλαν —. Ultima
 recte Schw. Spīnther coquus, Anthol. Palat. Jacobs. vi.
 306, 9. mimi nomen apud Quintilian. et Plinium.

πειρῶν λαθεῖν recte MSS. in Theophr. iv. p. 20, 3.
 Needh. Recte exponit Schneiderus p. 103.

Ultima forsā legenda *ποιούσα δὲ πρῶτην ὀπόσον*
ἂν σοι θυμὸς ἦ, Ἐμοὶ παράδος.

Ib. D. *καθαρώτατον] καθαρώτερον* MS. A. Moeris et
 Mag. in *Θηρικ.* Bentleyius Phalar. p. 119. qui sensum
 loci non vidit. Dicit parasitus *Adeo diligenter omnia*
absumebam, ut fictilia redderem puriora quam, etc.
 Ludit in *ἐργάζεσθαι*, ut Crates Stob. cxv. Gesn.
 p. 591, 52. = *σxn̄*. 483. Grot.

Ibid. Id. Aleator. 2. *παρὰ] Qu. πάν.* Sed *π'ν* qu.
 an participiis jungatur.

Ib. E. Araros, 1. Male haec tractavit Lobeck. ad Aj.
 p. 345. Seneca Hippol. 1169.

— membra quis saevus Sinis,
 Aut quis Procrustes sparsit, aut quis Cressius
 Daedalea vasto claustra mugitu replens
 Taurus biformis, ore cornigero ferox,
 Divulsit?

ποῖος Κιθαιρῶν Œd. T. 421.

472. E. *ΙΣΘΜΙΟΝ* ipsius Athenaei errorem esse puto (qu. an antiqui interpolatoris), pro *ΗΘΜΟΝ* (de quo p. 501. E. et Schw. ad 480. B.), vel *ΗΘΑΝΙΟΝ*. p. 470. D. *θύσις* et *χρυσίς* p. 496. F. *ψαγδας* et *σαγδας* xv. 690. E. 691. C.

Ib. F. Epigenes. Collato Schweigh. lege

ἔστι γὰρ κροννεῖα; || ναί.
|| λουτήρι'. ἀλλὰ

|| Βασιλέως υἱόν τινα
λέγεις ἀφῖχθαι; || δηλαδὴ, Πιξ.

II . 332 Ibid. ult. Hedylus, 1. καὶ γὰρ τι semel delendum: quid substituendum, alia quaestio.

473. A. Hedylus: *Πασισωκλῆς*] Lege πάλι Σωκλῆς. Deinde qu. an οἷχεται valet, *vino succumbit*, ut nos, *gone*. Sic ἀπώλεσε ναύτην.

Ib. D. Amipsias. Lege ἡ Μανία. Sed vide x. 431. E. (imo 430. E. F.)

Ib. F. ult. ἄγωμεν] Vide an legendum ἀνάγωμεν. Certe ad res nauticas hic alludi videtur. An πέλαγος pro πάλιν?

474. B. Phrynichus. (Vide Porson. Advss. p. 127.) Pro τῆς, ἐκάστης Grotefend. et alia mutat. An legendum
ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
πένθ' ἐκάστης ἡμέρας ἂν εἶλεν

Nescio an jocus hic lateat in *κεραμεύειν*. In Agathoclis dicto p. 446. A. per *κεραμεύειν* intelligo *machinari*. Vide Aristoph. Av. 1537. (hanc enim lectionem potiore puto.) Adde Eccles. 253.

Ibid. Nicostratus, 3. Lege *περανώ*. Ita Jacobs. Demosth. Phil. i. 47, 27. Arist. Ran. 1201. 1316. Athen. xi. 503. E. notae ad xiv. 622. B. Deinde v. 4. τι *κεκεραμευμένον*, nisi delendus versus.

Ib. fin. Vertit Macrobius v. 21. *Asclepiades* — αἰτ — *navalis veli partem inferiorem πτέρναν*, etc. Legebat iste *ιστίου* pro *ισαῶ*.

475. A. 1. Vide an legendum ἄνωθεν, νεοίσας —.

Ib. E. Antimachus: *κῆρυκας* δ' ἄρα τοῖσι φ.

476. A. 1. τοὺς πρώτους] An excidit ἀνθρώπους?
 Ib. B. καλοῦσι γοῦν ἐνιοι οὕτω (vel forsān τοῦτο) τὰ
 ῥυτά. Vide p. 497. B.
477. A. Forsan τοῦτο γὰρ, φησὶ, λ. ἐ. σ'. ἀγρ. ἐνθα
 προσήκει μάλιστα τὸ κισσύβιον, ut τὸ ξύλ. ποτήριον
 primum irrepsert e sequentibus, deinde κισσύβιον in
 margine pro emendatione positum in alienam sedem
 migrarit. Dicet igitur Neoptolemus, Cissybium describi,
 etsi non nominari in Euripidis loco.
- Ib. F. ult. Qu. ὄρνις ἔχων καὶ γρῦπας. Vide Aristoph. II. 333
 Ran. 968. ut *Persae* e seqq. venerint. Deinde
 ψυκτηρίδιον, vel transpone καὶ κυμβίον καὶ κόνδν
 καὶ ψυκτηῖρα, ut desit syllaba in fine.
478. A. Pancrates: ἐν πρώτῳ Κογχορηίδος] Quum de
 Ægypto sermo sit, an Βογχορηίδος? (u u)
479. D. Recte, ut puto, ed. Cas. εὐδειπνίας, ut ὑγιείας,
 etc. *A good appetite.* Vide iv. 149. B.
480. C. 1. κυλικηγορεῖν. Vide p. 461. E. 6.
- Ibid. Pindarus, 1. Qu. ἄχμ' —.
- Ib. F. Hipponactis grammatici mentionem nemo, ut
 videtur, fecit. An legendum Ἑρμῶναξ?
481. A. B. Pherecrates: φάρυγα. B. δῶ σοι π. (N. B.
 δώσων p. 480. B.)
A. γλισχρόν γε μοῦστί τὸ σι.
B. ἄλλ' ἢ λάβω σοι τὴν κοτυλίσκην; —
 ut fere Cas. κυρι e margine ex v. l. κυρίσκην.
- Ib. F. Anaxandrides: μεστ'.] μέστ' ἔστιν optime Scaliger
 Euripidi restituit Cycl. 637. pro μέτεστιν.
- 481-2. Alexis: ———— τὰ τε κυμβία
 ἄρ' ἦν πορ. ———— παρθέτων;
B. νῆ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὦ τάλ. ἐγὼ κακῶν.
482. C. An poetam respici recte neget Antiochus, nescio;
 sed ob quid male audiebat iste Euripides, explicandum
 puto ex Aristoph. Eq. 1286. ubi me vide.
- Ib. D. Anaxandrides: τὸν χόα Ἀντίῳ σὺ, Κῶμε? An deus
 aut daemon aliquis apud veteres audierit Comus, non
 vacat quaerere. Sed potuit induci ut persona allegorica.

483. E. 6. ἐγὼ γὰρ ἂν — πίοιμι *manifesto legendum*.
Ceterum collum erat reflectendum, ob cothonis ἄμβωνας.
Vide C. 1.
484. B. 6. περιχεόμενος] παραχύνται xii. 518. C.
παραχέων xv. 665. B.
- Ib. D. In Menandri loco prorsus cespito. Qu. tamen
an -πώματ' εὐπρόσωπα.
- II. 334 Ib. E. Hipparchus: ὁ λαβρ. — ὄρνις; B. Ἡράκλ.
Prodigiū instar Schw. Imo an avis est? Plane idem
jocus in loco proximo Diphili; Antiphane, 500. F. 3.
Aristoph. Nub. 1289. *forsan* Philemon. xiii. 590. A.
- Ibid. Diphilus: — λαβρώνιος.
B. ἀνδραπόδι' ἩΛΗ ταῦθ', ὄρῃς; A. ἤμιστά γε,
ἐκπωμ. δ' ὀνόματα. B. πρὸς τῆς Ἑστίας;
A. ὁ λαβρώνιος χροσσοῦς δὲ — i. e. ὁ δὲ λαβρ.
485. B. Philyllius:
———— πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μεिरακίων
πινόντων, ἅμα δ' ἄλλα
γράφει ἦν μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπάσταις.
V. 2. Egregie Jacobs. p. 262. 3-4. Vel ὁμοῦ (vel
ὁμαδος) δὲ λάλων γραδίων.
- Ib. C. Theopompus: κέρμα φ. διαδοῦς, *distribuens*.
Ib. D. Pherecrates. Si cum Toupio mavis ὅστις ἂν,
legendum erit χαρυβδιεῖ. Sed potius existimo λαυρά-
μενος μεστὴν ἔχ. esse initium hexametri.
487. E. xv. 666. F. Vide an legendum ἐγὼ διδάξω
(vel ἡπιδείξω.) καὶ θ' ὅς ἂν —. Tum distingue
B. πλ. ποίαν; A. τοῦτο — μικρόν. B. τὸ πιν.
λέγεις; A. —
490. B. ὡς πολλοὶ] Lege ὡς οἱ π. ut D. 1.
491. E. fin. ἀναστάσεως] Qu. ἀνατάσεως.
494. E. Eubulus. Verte (In eo erat quidam, ut)
*publice ebiberet certam mensuram utriusque (vini
et aceti) seorsim: at jurejurando interposito hoc
refugiebat vinum, dicens se non esse vinum, etc.* Lege

αὐτὸ μᾶλλον cum Corayio, et ὅξος αὐτὸς — nisi
 mavis αὐτὸν et αὐτό. Sensus ultimorum vidit Ville-
 brunius. Potuissent Corayius et Schw. ὅτι ὁ μὲν οἶνος
 ὅξος εἶη γν. — οἶνος —. Sed illud verum.

497. A. Epinicus, 3. κρουνιζόμενον.¹ B. ἀμφότερα π. 335
 δ' οἶων.²

¹) A. ἔστι δ' ἐλέφας, A. ἐλέφαντα περιάγει;³
 B. ῥυτὸν

χωροῦν δύο χάας, οἶον οὐδ' ἂν⁴ ἐκπίοι
 ἐλέφας. A. ἐγὼ τοῦτ' ἐκπέπωκα πολλάκις.

1. Verte salientem liquorem ore excipiendo. 2. I will
 bet. Sed qu. an Γ. loquatur. vide mox B. 8. 3. Does
 our host lead elephants about? 4. Sed qu. an divelli
 possint οὐδ' ἂν et ἐλέφας.

Deinde περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησίν.

498. C. Anaximander. αὐτῷ καὶ πάλιν delenda, ut ex
 ΑΠΟΠΛΑΕΙ nata. Distingue ὃν εἴλετο (τὸν δὲ
 σκ. — Πτερέλεω) τοῦτον ἔχων ἀπέπλωεν.
 hoc Ald.

499. F. Sensus: Σκύφος derivatur a σκαφῖς, nisi forte
 a Σκύθης, unde et σκυθίζω: quanquam scio Hierony-
 mum hoc a σκύφος, non a Σκύθης derivasse.

500. E. Antiphanes. Lege τῷ σατραποπολότη. Vide
 ad vi. 264. A.

Ib. F. Antiphanes, ult. Malim ὅσοι προγάστορες. Cadi
 ventricosi vocantur gauli. Distingue autem B. πλοῖα;
 A. τοῖς κ.

Ibid. Rhinthon: ἐν ὕστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρ' ἀλφίτων
 ἀπερδρόφεις.

Certe duae lectiones simul textum occupant.

502. B. (Cas. Anim. 820, 4.) Alexis: κοινῇ κύλικα
 προπίομαι. — τήνδε v. praec. est ecce.

Ib. E. In Menandri loco non mihi satisfacit Bentley. §. 153.
 Quid si προῦπινεν αὖ (vel ἂν) τοῖς ἀθλίους ἀπολλύων?

¹) Ita MS. Utrum consulto an per errorem A bis praefixerit,
 vix scio. J. S.

Ibid. Strattis, ult. Lege κοτύλη δ' —. Sensus videtur esse *Prae inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque choenice tantum cotylen ponat.* Vide 478. F.

Ib. F. Alexis, 2. ἡσόνην] Sensus est *Me audacter et cum magna ostentatione intuli cauponae. I went into the inn with an air.* αἶθων est *audax*, non *niger*.

II. 336 508. A. 4. Distingue ὀνομάζουσιν. Τοὺς δὲ ———— ὄνομα, Εὐφ. Deinde τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα Schw. „Sed vide iv. 170. E.“ SCHW. Voluit 169. E. Adde xiv. 621. E. ubi lege εἰάν δὲ σεῦτλον.

Ibid. Εὐφορίων. Legendum suspicor Εὐφρων. De Euphorione vide Fabric. Harl. II. p. 304. Toup. Em. T. II. pp. 601, etc. In Cratetis Epigram. ibid. (Br. II. p. 3. Jacobs. II. p. 383.) certissime legendum καὶ τὰ Φιλητᾶ Ἀτρεκέως ἦδει. Et nescio an hoc aliquis monuerit. — De Phileta Fabric. IV. 490. VI. 376. Ruhnken. Ep. Cr. supra ad IX. 382. E.

Euphorion ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ, apud Harpocr. v. ὁ κατ. νόμος. qu. ἐν ἀπιδιδί i. e. ἀποδιδούση: vel (ἦ, καὶ, ἦτοι, etc.) Ἀπολλόδωρος.

Ib. B. Antiphanes Ἰππ. Saltem legendum et distinguendum

————— B. τὸ μὲν ἐφρίππιον
————— ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος,
ψυκτῆρ, τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθ. κ.

Sed de καλὸς subdubito. Ironice dici videtur.

————— Καρίνη. (Ita Schw.) Nisi desit vox post οἶνον, transpone

————— ———— τρίποδα καὶ
οἶνον κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε
μεθύσκεται.

Deinde qu. an

————— ———— ἔσται πότος
σφοδρότερος. οὐκ οὖν εἰ φράσων τις; οὐκ ἔτι
ἔξεστι, κυανίζειν γὰρ ————
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτίριον λαβὼν —.

lb. D. 2. Euripides. Qu. *ΑΕΝΑΡ' ΕΝ φίλ.* Sed haereo in *ψυκτήρια* adjectivo. Melius *δένδρων*.

lb. E. Antiphanes, 2. Lege *τις ἔχε* —.

505. C. Aristoteles. Nil extricant Fabric. Harles. T. III. p. 69. Sensus esse videtur *Igitur aut negemus necesse est, Sophronis qui vocantur mimos, scriptos illos* II. 337 *oratione soluta, esse imitationem sermonis ope factam; aut si hoc concedamus, concedamus etiam imitationem etc. esse Alexameni dialogos.* Jungo οὐδὲ ἐμμέτρους cum Valckenaerio ad Theocr. pp. 194. 200. (qui male *διαλόγους καὶ μιμήσεις*) et ante τοὺς Ἀλεξαμενοῦ repeto *φῶμεν*. Hoc certe liquet, tum ex hoc loco tum ex Arist. Poët. p. 3. ed. Tyrwh. Sophronem et Alexamenum ad idem *μιμήσεως* genus referri. *Εποποεαμ* esse hoc genus, miror quomodo sibi persuaserit Tyrwhittus. Locus de Poëtica p. 3. ita accipiendus: *Quod si ad eandem classem referre nolimus eos qui eodem imitationis instrumento utuntur; ne Sophronis quidem mimi, et Socratici dialogi, ad eandem classem referendi erunt.* Hoc non dicit quasi vel hos vel illos ad poësin, nedum ad epopoeam, referat; sed ut suam de poësi theoriam exemplis aliunde petitis (ut alibi a pictura, musica, etc.), illustret.

Deinde, quod imprimis notandum *πρώτους γραφέντας τῶν Σ. διαλόγων* fortasse reddenda, *scriptos ante Socraticos dialogos*, ut *πρώτός μου* in N. T. (Athen. XIV. 630. B. C.) Sed donec haec forma ex profanis scriptoribus defendatur, satius erit legere *προτέρους*. — Atque ista conjeceram. Sed nunc puto Aristotelem ita vocare per prolepsin quandam Alexameni dialogos: non quasi iste Socraten introducat loquentem, quippe quem suspicer Socrate antiquiorem fuisse (Laërt. III. 48.); sed quia omnes dialogi, formae dramaticae, argumenti philosophici, Socratici vocati sunt.

lb. E. ἦκουσε παρὰ Πλάτωνος] *Σωκράτους* Sch. Melius abessent duo verba. Sed nescio an lib. III. aut V. hoc narret Athenaeus.

506. C. 2. εἰς φῶς λέγεσθαι. Qu. an ἄγεσθαι.

Ibid. 7. Equidem suspicor delenda esse ista ὅτι δὲ — εὐπρόσωπον, quanquam ne sic quidem persanatus locus.

11. 338 Ib. D. 7. Potius suspicor τῆς Ἀριστείδου καὶ Μυρωνίδου. vel potius τῆς Περικλέους καὶ M. ut in Epit. Περικλέους e margine alienum locum invaserit, ut ὄζει pro χέζει xiv. 646. F. nisi statuas Περικλέους pro Σοφοκλέους mox reponendum. Sed omnia quae hic de libris Platoniciis tradit noster, merae tenebrae.

507. D. 1. κρατεῖν] κρατεῖν Coray. Vide an κρώζειν. Vide Aristoph. Av. 24. κράζειν Jacobs. vero proxime.

508. D. τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, i. e. τάνθρωπεια, ut recte Schw. Opponuntur istis τὰ κατὰ φύσιν, etc. supra C. Deinde ὅπερ ante οὐχ.

509. C. D. Ehippus, 1. ἔπειτ' ἀναστὰς (ita Jacobs.) εὐτροχος v. (vide R. P. Adv. p. 275.)

8. ——— πόδα τιθεῖς ὑποξύλῃ,
[εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα]
κνήμης ἱμάτων —.

πέδιλον ὑπόξύλον, cothurnus est basi lignea instructus. Vide Schw. ad xii. 535. F. p. 454. Subere utebantur mulieres. xiii. 568. B.

σχῆμα, 11. Alciphron i. 34.

IN LIBRUM XII.

P. 510. D. κυδοιμὸς] Aristoph. Pac. 254.

511. D. τῶν νῦν] Lege τὸν νῦν, vel τὸν τῶν νῦν.

514. B. χρεῖται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς
* * concumbit. Deinde sequebatur aliquid de comitatu et apparatu regis, qui regia exire solebat διὰ τῆς —
αὐλῆς.

516. D. E. F. Alexis. Initium mutilum. Vide ad x.

418. E. Tum οὐκ Ἐδῆδοκ' — πάνυ πολὺν corrupta:

qu. πάνν, καὶ ποικίλον, "Ο γ' ἦν παραθῶ —. Vel ποικίλον πάνν —. Tum *forasan* αὐτῷ γε χαίρων.

B. ἄνθρωπε, ποίει λευκά, καὶ βλέπ' εἰς (τὸ πῦρ). *Make your wool, as you call it, as white as you please; only mind your cooking, and don't prate.*

A. ἐπὶ ἀπὸ τῶν κ. τάριχος ἰχθύων,
κρεῖων βατάκιον εὐθέως * *

II. 339

δίπυρον π. —————

πύον, μέλιτος ὀξύβαφον ἐπὶ ταγηνιῶν,
(vide Polluc. vi. 79. vel Athen. xiv. 646. E.)

τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου π.

βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ

γλυκύν. τὸ —————

B. ἄνθρωπ' ἐπίπαιξε, μόνον ἀπαλλάγηθί μου.
(τοὺς σοὺς δὲ) κανθαίλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάκια πᾶσαν (ἀφανεῖς) τὴν ἡδονήν.

πᾶσαν τὴν ἡδονήν *praecedentibus adjungit Aldina, etsi primum inspicienti cui aliter videri possit.*

517. E. Transpone ἄλλα παρ' οἷς ἂν τύχωσι, καὶ
προπ. οἷς ἂν βουλ. τῶν παρόντων. Possis τύχωσι,
καὶ τῶν παρόντων προπ. possis et aliter. Deinde
ἀφροδισιάζεται est, Venerem patitur, non exercet.

519. fin. *Salubres esse τοὺς ποταμούς.* Manifesto
legendum τοὺς πότους. Vide 526. B. C.

520. D. E. *ἡαρις* MS. Vide an legendum *Νάρις*, ὁ
Νάρις.

524. F. Callias sive Dioc'es. Si senarii sunt, malim
εἰπὼν ὃ τι —. Vide Aristophanica ad Nub. 227.

524-5. In Hermippo videre videor metri vestigia Ionici
maj. Qu.

χαῖρ', ὃ διαπόντιον

στράτευμα. τί πράττομεν; (ut in proxime
praecedenti Calliae loco.)

κόμη τε νεανικῇ

σφρίγει τε βραχιόνων.

Quae si vera sunt, recte Aldus τὸν Ἄβυδον. Ἄβυδος
XIII. 586. A. Ceterum κόμη, etc. explicanda ex

Eurip. Fragm. 51. In *μαλακῶς* latet *μάλα* . . . ὥς. forsan *μάλα καλῶς*. Sed vide Xenoph. Hellenic. III. 4. 19.

Nempe *ξαναγὸς* quidam milites Asiaticos, specie egregios, re ignavos, contraxerat.

II. 340 526. A. ult. ἀφροσύνας] Lego ἀβροσύνας. Vide mox D. 8.

Ibid. B. init. Ad aliquem ex auctoribus hic citatis respicere videtur Cicero Nonii (Rep. VI. p. 308. ed. Maii.)

530. E. Phoenix, 4. οὐ δίζων ἐδίξ. MS. ἴσως Scal. unde patet suum fortasse habere Dalecampium. *And perhaps he never desired it*, vertit Jer. Tylor, *Holy Dying*, p. 10. in sequentibus identidem errans. — Imo Dalecampium, non Phoenicem, vertit Mercurius ille Christianus. Sed in ultimo versu σποδὸς δὲ πολλή ex ipsa vi sententiae posuit, *a little heap of dust*. Verte *mere dust*. Vide me ad Agam. 429.

540. C. 6. Recte Schw. *imbutae odoribus*; et confert 514. A. Ita Theocr. I. 129. ἐκ καρῶ σύριγγα, *cera compacta*.

542. E. fin. *perhibetur* Schw. Imo *male audiens apud Antipatrum*. Aristoph. Vesp. 504. Athen. XIII. 584. A. 4.

545. A. 1. φαιὸς χιτωνίσκος. Malim φανός.

549. C. ἴδιον ἐπιθυμῶ. *I wish to die in a peculiar way*.

551. C. Platonis comici locus de Cinesia, quem indicat Cas. in Galeni L. VII. ad Hipp. Aphorism. est T. V. p. 322. ed. Bas.

Ib. D. νοσώδης, *morbosus*, i. e. *impudicus*. Br. ad Av. 1378.

552. A. B. Plato Rep. III. p. 404. A. B.

Ib. E. 4. Numerosius ἐν ὀλίγαις ἡμέραις.

553. fin. προῦπογράφειν] Forsan προσυπογράφ. et simul innuere. Confer Epigr. apud Scalig. Catalect. p. 63. *Quam puero legem*.

IN LIBRUM XIII.

II. 341

P. 558. C. Anaxilas, 14. ὥστ' (vel τοῖς τ') ἀπαλλαγεῖσι ταύτης —. *Si vetulam effugeris, in juvenculam incidis, duplex malum.* Deinde v. 25. si sanum est σκίμπους, forsitan transponendum

εἰτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησὶ, τετράπους,
ἢ θρ.

Suspicio e seqq. orta φησὶ τὴν πρὸς (nam ita MSS.), et excidisse hemistichium; ut fuerit fere

ἢ μὲν οὖν ἤτησε· τετράπους μοι γένοιτό τις
θρόνος.

Nempe quum in utroque versu φησὶ casu omisisset scriba codicis, unde fluxit is quo usus est Aldus, et in posteriore quidem versu errorem suum animadvertisset, in margine posuit εἰτα φησὶ παιδίσκη δίπους, cum nota quadam (·/·. puta vel ς), cujus similis alia poni debuit supra εἰτα in contextu. Sed quum nota non supra εἰτα παιδίσκη, sed supra εἰτα τετράπους posita esset, errorem errore auxit alius scriba, pro supplemento accipiens meram correctionem; quasi loco prioris εἰτα ponendae essent quatuor voces.

Ib. F. 4. Recte explicat Cas. Ineptit Jacobs.

559. C. Eubulus; 8. Distinguere malim μέντοι τις, ut τις sit encliticum.

Ib. D. Antiphanes: σὺ τί λέγεις; i. e. tu, quid dicis? Imo quid ais? Quare transponendum suspicio τί σὺ λ. Sed vide Aristoph. Plut. 909.

561. C. Euripides, 5. τίμιος θεοῖς ἔσει. Imo sensus poscit βροτοῖς vel θνητοῖς. Nisi forte θεῶν, de quo vide mea Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 130.

562. C. Alexis, ult. ἐγγύς τ' εἰμί που τοῦ πράγματος. Vide Aristoph. Plut. 861. Propius ad literas σχήματος, vel χεήματος (ONOM, CXHM, XPHM.), sed πρᾶγμ. verum.

Ib. E. ὁ ποιητὴς οὗτος] An delendum οὗτος? Sed nunc suspicor ista inde ab οὕτως ὁ Ἔρωσ ab Euripide derivata, forsan e Med. 651. et vicinis.

II. 342 Ib. E. F. Chaeremonis esse *Traumatiā*, vix puto; neque multum esset haerendum, nisi locus II. 35. F. plane esset e comoedia sumtus. An igitur Athenaeus, vel auctor unde haec sumsit, Theophrasti verba male cepit; et quum ille e Chaeremone citasset οἶνος τῶν χρωμένων, etc. deinde ex aliis, forsan non nominatis, reliqua, putavit ista quoque ut Chaeremonis citari? — In eodem Theophrasti loco forsan sequebatur ῥῆσις de vino (Athen. II. 35. F.): sane ea, quae ibi de vino dicuntur, facile ad amorem trahi possunt. — Interim constat sive Athenaei ipsius, sive alius, errore Chaeremoni tribui verba Euripidis.

In fragmento FORSAN εἰ δεῖ γε — εὖ πόρους — ἀλκιμωτάτους.

563. C. Amphis. Lege τί φῆς σύ; ταυτὶ — ὠραῖον φιλῶν (Jacobs.) παρεῖς σώφρων τ' ἄλ.

Ib. E. παιδοπῖπαι ὄντες est interlocutoris, non Hermiae.

Ib. F. ἐπιδεικνύντα] Vertunt Dal. et Schw. quasi ἐπιδεικνύμενον. Verte Atheniensem quendam, qui jam grandem Dorum quendam ostentabat.

565. B. Alexis. Forsan — εἴαν vel ὅταν
τῶν πιττοκοπομένων τιν' ἢ ξηρουμένων
τούτων ὀρεῖς, νόμιζε πάσχειν θάτερον.

Non diffiteor τούτων me malle cum θάτερον jungere, si per metrum liceret. In vulgatis displicet τι θάτερον, et ἔχειν sine κακὸν positum. Deinde cum Jacobsio in στρατεύειν latere [puto] verbum = πασχητιᾶν. — νόμιζε, ut 572. C.

566. E. Lege „ταυτὶ καὶ τολμᾶς σὺ λέγειν,“ οὐ „ῥοδοδάκτυλος οὔσα,“ κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ „βολίτινον —. Haec ex Aristoph. Ran. 297. Priora, quae faciunt hexametrum, ex Cratino. De οὗ isto vide Addend. ad Plut. 555. [Porsoni Aristoph. p. (106).]

567. F. Timocles. Ridetur tragici cujusdam (Æschyli, ut puto; vide Eumen. 46, etc.) descriptio Orestis in templo Delphico inter dormientes Furias sedentis. Hinc autem patet fabulae argumentum versatum esse in Π. 348 comparandis per parodiam Oreste et Autocleida.

568. B. Alexis, 12. ἔχει; Τιτθί' ἐστ' αὐταῖσι Jacobs. Quare adjuncta Sylburgii emendatione, forsan nil quaerendum ultra:

κοιλίαν ἄδραν ἔχει;
τιτθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί.
ὁρθὰ προστιθεῖσα ταῦτα, ΤΟΥΝΔΥΤΟΝ τ. κ.
ὥσπερ εἰς τὸ πρ. ἀπήγαγεν.

Venter adducitur, ita ut superne tumeat; quo mammosa videatur.

Ib. D. 27. Si ista sunt Alexidis, facile potes
τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιοῦσιν
τεχνῶν.

Ib. E. init. Forsan πατρός σου πολλὰ σε —.

Ibid. 5. Bellum epitheton scorti φειδωλούς. Lege φιλόδους. Nempe αὐλητρίδας intelligit (non πεζῶς εταίρας. Vide Porson. Advss.).

Ib. E. F. Loca ex Pannychide et Nannio manifesto ex Euripide adumbrata.

569. B. Xenarchus, 3. Cogitabam ὡς οὐ παρουσῶν. Sed ὥσπερ, vel παρούσας, oporteret, ni fallor.

Ibid. 11. κάτωθεν εἰσδύναι — to creep in at the kitchen-window (vel cellar-window.) Deinde lege αὐταὶ βιάζ. Deinde, 18. qu. an ἄς δ' οὐκ ἰδεῖν ἐστ', οὐδ' ὁρῶντ' ἤδη σαφῶς. Sed ἰδεῖν potius est aspicere, ὁρᾶν videre. Quare in promptu esset οὐτ' ἰδεῖν ἐστ', οὐτ' ἰδόνθ' ὁρᾶν σαφῶς. Sed nisi fallor, temporum ratio repugnat.

Vide Sophocl. Stobaei p. 52, 32. (Fr. Inc. 10, 2.)

Butler. ad Æsch. Prom. 446.

Ib. E. Philemon, 2. σὲ γὰρ — πρ. βροτῶν parenthesi include, et junge εὐρες πρᾶγμα.

- Ibid. 8. Non persuadet Bentleius verum esse *τοι*. An *που*? (jungendo scil. *πριάμενόν που*.) Neque magis placet Bentleyi *ἐστυκότως*, v. 12. Morbi cujusdam nomen, forsan *σπασμός* vel *τέτανος*, ut apud Aristoph. Lysistr. 845. hic latere videtur. An *τυγχάνεις ἔχων ἴσως Σπασμός τις ἔλαβεν*. — Vide Horat. Sermon. 1. 2. 33. 116. qui in ista Satira hinc profecit.
- II. 344 570. A. Malim παρασημαίνεται ὅτι Περικλῆς — Θεραπαίνας ὑπὸ Μεγαρέων τὸ δεινὸν ἀνεξήριπσε [λέγων τὸν Πελ. πόλεμον], ubi ultima omnino delenda. Qu. an τὸ δεινὸν ex Aristoph. Pac. habuerit? Quod ad verba in MS. A. addita, fac scriptum Θεραπαίνας ὑπὸ μεγαρέων ἀνεξήριπσε ὑπὸ μ. τὸ δεινόν. Per se intelligitur erroris progressus.
- Ib. C. Epicrates, 11. Malim ὅπότε ἔτ' ἦν, [Meinek.] vel ὅπότε ἦν ἔτι, vel demum ὅτε ποτ' ἦν.
- Ib. E. Anaxandrides, 4. Malim
 — ἦνθι καὶ Λαγίσκη. καὶ τότε (vel τότε ἦν 'H)
 ἦν Θεολύτη μάλ' εὖ. καὶ καλῇ,
 ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὀκμιον λαμπρὰ πάνν.
 AE ita positum, Pors. Advss. p. 77. Alexis XIII. 574. C. 581. D. ibid. E. xiv. 642. D. (622. A. 3.) xv. 678. E. me ibi. ix. 404. D. me ibi. ibid. E. vi. 224. F. vii. 294. C. ult. Menander Stob. Gr. cxvii. p. 479. = 254. Cleric.
572. C. Ehippus. Puto „ὅταν“ γὰρ „τις ὦν νέος“ — ut γὰρ sit Athenaei. Vide ad 40. C. 1.
574. B. init. λέξοντι ὕμοι δεσπόται.
576. D. Quidquid dicat Schneiderus, Xenophontis nomen hic latere puto cum Schw. An συστρατευομένην, ὡς Ξενοφῶν φησιν ἦν * * φησὶ, vel ἦν φασὶ — ut Xenophon tantum citetur in istis τὴν Φωκαΐδα — γενομένην.
577. F. init. νάρδον — εὐχερῇ. Ita MS. Qu. parabilis, vilis? An legendum εὐτελῆ?

578. C. Macho, 6. Lege *κωλύσει*. Sensus forsān est
Pari jure ipsae artium nutrices Athenae barbaro
quodam cognomine donari possent.
- Ib. D. Macho, 14. ὅπου δὲ περὶ γυναικός, vel γυναικῶν.
 Vide Aristoph. *Lysistr.* 858. Deinde in ἐπίρρημ',
 v. 21. latere suspicor ἥρέμ' —.
- Ib. E. v. 26. Lege ἐνουθετήθη τοῦτό πως — monita II. 343
 est a Diphilo, Gnathaenam προΐεσθαι.
- Ib. F. Macho, 2. Qu. ΣΥΝΗΝ αὐτῇ —.
579. B. v. 22. Suspicio constructionem esse ἐπικροῦσαι
 εἰς δασύποδα, ut 580. F. 2. ἀνισταμένης, qu. an
mictum exire?
- Ib. C. v. 31. Collato Iacobs. malim ἐμέμψατ' αὐτήν,
 vel αὐτῇ.
580. C. v. 45. Qu. αὐτήν εἰσιέναι?
- Ib. D. v. 55. λοπάδας ἐνάλμους τ', εὖ ξ. (hoc cum
 Jacobs.)
- Ib. E. v. 64. *Χιπαρόν*] Lege ῥυπαρόν. Vide ad IV,
 135. B. 1.
- Ib. F. Post νῇ τῷ θεῷ excidit versus; *Debueram*
potius hunc vocare * * (qu. μελάνουρον) *quam Adonin.*
 Nescio an de Adonide pisce (vide VIII. 332. C. et
 Hesych. v. ἐξώκοιτος) cogitarit muliercula.
- Ibid. v. 72. Lege πρὸς ἔω γεγόμενον.
581. C. v. 14. εἶπεν δέ, ναι, δὸς ὅσον ἂν ἐπιθυμῇς, π.
 (ΕΙΠΕΝΑΕΝΕΔΟC.) Sed melius εἶπεν δ', ἐμοὶ
 δὸς —.
582. A. B. Ridet tragici locum, ubi epitheta κοῖλον et
 Δωρικὸν Argis tribuebantur. Vide *Œd. Col.* 391.
 1366. ed. Musgr.
- Ib. F. 2. Vide 583. D. xv. 679. D.
583. B. v. 45. ἀλλὰ κοτύλας τις ἐγγεάτω μοι τέτταρας
 εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ β.
584. A. ἐμέ τε ὡσαύτως. Miror in his Jacobsium non
 suspicatum latere ἄσωτία. Sed non nimis severe
 agendum cum Athenaeo, quum aliena verba contrahit,
Verte You ruin them, and so do I, that's all.

Ib. D. τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει. Nonne τοῖς -οῖς?

Ib. fin. Vide ad viii. 347. C.

585. F. init. Vide ad x. 459. A.

587. D. Nicostratus. Lege

— ὁδοῦ
πρὸς Ἀ. ἐλθ. π. στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησὶ, καὶ παρ' Ὀκιμον
χαλκ.

ii. 346 588. E. ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινὸς οἰκέτου] Malim
οἰκείου. *familiari*.

591. E. F. Posidippus, 1, 5. Lege πρό γ' ἡμῶν — εἰς
Ἡλιαίαν ἦλθε. Formula forensis εἰσελθεῖν εἰς
ὑμᾶς. — Ἡλιαία sine articulo, ut Equit. 893.

592. B. fin. εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλήν. Bella locutio,
et Lysia digna! An legendum παλλάκην?

Ib. C. fin. Parenthesi include ὁ δ' ὑμέν. ἐπιτήδειος.
Pulchre convenit.

593. B. [Vide ad Aristoph. Plut. 428.]

594. D. Μένανδρος] Vide Menandrum Clerici p. 234.

596. D. Posidippus, 4. ὁρθρίων. Imo ἱ. Deinde
ultimo versu ἔστ' ἂν ἔῃ (vel ἔῃς), et qu. στεγανή.
Sensus est *dum Naucratis perfugium navibus dabit.*

599. C. init. φεύγων οὐδὲ μένων —. Confer Oraculum
apud Herodot. i. 55. Athen. xiv. 630. E. R. P. MSS.

Ib. E. Æschylus, 1. ἐν πλείοσιν, sc. μάρτυσι. Prorsus
ineptiunt Dal. et Schw.

600. E. Critias, 6. Respicit Cleobuli vel alius hexa-
metrum apud Longin. §. 36. ἔστ' ἂν ἴδωρ τε ῥέῃ,
καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.

606. B. 8. Vide Aristoph. Nub. 349.

Ib. E. καὶ παραστησάμενος, et compos ejus factus:
sed potius credo legendum παραιτησ. *quum impetrasset.*

Ib. F. penult. Forsan sensus est *Neque ab elephante
divelli sustinebat infans, neque elephas sine dolore
infantis conspectu privari.* An legendum οὔτε —
αὐτό τε, εἰ μὴ —.

607. A. Vel τοῦ καλάμου, vel ἐκ τῶν παρατ.

608. B. Chaeremon, 6. λευχὸν μελαίνῃ στέρον ἀντηγύει σκιᾷ. Sed qu. de constructione.

8. ἄλλης πρ. recte MS. 12. ὑπνώμεναι δ' — 16. ἐκτριβεῖς ἀμάρακος.

Ceterum recte monet Schw. Chaeremonis eclogas esse transponendas.

Mox D. ult. lege ἐκπεπλασμένον, E. 6. τὰ (λευκὰ) II. 347 λειμώνων τ.

610. E. Alexis, ult. Pro ἔρρειν φασὶν lege ἐρρίφασιν.

611. B. init. ἐξαιτηθεῖς, accusatus, Schw. Potius *exproscente Zenone*. Menagii locus est x. 4.

612. A. Pherecrates, 1. κατὰ μυροπωλεῖν· τί παθόντ'; ἂν δὲ χρῆ, καθήμενον — 3. σὺν μειρακίοις? Sed potius ξυνέδρ. τοῖς μειρ. ἐλλαλεῖν — *to prate in* — ut post ἡμέρας abrumpatur oratio.

IN LIBRUM XIV.

P. 615. F. Dionysius, 4. Si de aliis constaret, facile posses ὃν ἐντυχόντα, vel, deletο τοῦτον, ἐντυγχάνοντα. Vide me ad Plut.

616. A. 2. Delendum suspicor αὐτός.

617. A. Telestes, 9. Forsan ἄπερ παρθ. vel delendum γάρ.

Ib. B. Collatis VV. DD. vide an legendum

Λυδὸν ὃς ἤρμοσε πρῶτος,

Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης, νόμον αἴολον, ὁμφᾶ — ut jungatur ἤρμοσε Λυδὸν νόμον, et ἀμφιπλ. αὔραν *flatum tidiae*, ὁμφᾶ *humanae voci*.

Ib. F. Pratinas, 16. Possis χυπὸ τ. Sed potius dele θυπα e. v. l. orta.

618. A. Ehippus, 1. An exstat μειρακίδιον?

Ib. B. Antiphanes, 6. Qu. ἤδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρίς.

620. E. Ἰωνικὸς λόγος] Lege Ἰωνικολόγος.

621. E. De *Iaconica* dialecto accipit Hemst. ad Lucian. Jud. Voc. 8. p. 93.
622. E. ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος] Mira structura. Saltem debebat ὁ μάγειρος. — Σόφων 662. C.
623. A. Antiphanes, 8. Distingue, B. λέγεις μάγ. ζῶντα; A. πλ. 10. κεστρεὺς λεπισθεῖς σπασθεῖς vel πασθεῖς MS. A. Malim λεπισθ^ΕIC, ἙΚΠΛΥΘ^ΕIC. Vide Cas. deinde χρωσθεῖς servandum: *fried brown and turned in the pan*. Deinde qu. 11. πρὸς τέλος δρόμον (vel δρόμον) περῶν, μέλος Ἥχεϊ — ῥανῶν, *ut conspergat*. Nempe servus hero dicit, se alicunde parasse unde coenent οἱ τρεῖς, adolescens, amica, cui scil. nomen erat Boeotia (ἡ ἔνδον οὔσα), et ipse servus. Miratus adolescens eum alloquitur ut magum et incantatorem. — Partim bene, partim secus explicat Jacobs.
- Ib. F. In Anaxila καινὸν ex superioribus natum videtur.
625. C. fin. πλὴν χρυσός] Lege πλὴν ὁ χρ. et de metro vide Gaisf. ad Heph. p. 357. Herm. Elem. Metr. 111. 16. 22. Ceterum in superiore scazonte χρυσὸν accusativum Atticum esse puto, qualis in εἰπέ τὸν νῖδον εἰ μεμάθηκεν, etc. — Vide an hic Pythermus memoretur ab Herodoto i. 152.
633. A. Λάκων ὁ τέττιξ. Malim conjunctim Λακωνο-τέττιξ.
634. E. Didymi ἀντεξηγήσεις πρὸς Ionem puto fuisse commentarium, in quo ipsius Ionis errores notabantur. Vide xi. 468. E.
- Ib. F. Ion, 1. Qu. παλαιφάτων.
635. A. Theophilus. Verte *Malum est hoc, canere filium*, etc. Minanti cuidam tormenta respondet servus *Frustra torquebis; nil confitebimur*.
638. D. Suspisor apud poëtam οὐκ ἂν praecessisse.
- Ibid. v. 4. μεστός. Qu. an *Quum satis cantaveris*. *When I have had enough of your music*.
- Ib. E. Cratinus. Ad Ran. 4. de χολή. An legendum Γνήσιππέ πω?

640. D. Sophilus. Pace Casauboni, istud οἷχὶ vitiosum puto. Malim οἷ Χίου δύο — ἐπίχει.
- Ib. F. Philyllius. Lege ἀμυγδάλαι (vel -λα) καὶ κάρ. In Archippi verbis lege ἱερίοις ἄλλοισί τ' ἐπιφορήμασι Γέμουσα.
642. A. 1. Hoc videre videor, legendum ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινος;
- Ibid. Amphis, 1. Lege, collato Schw. βίον Ἀθηλαμένον; B. καί. A. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς. De καί III. 117.
- Ib. B. Anaxandrides, 4. Qu. οὕτω παρέζων, Χρυσίς, II. 349 οὐκ (vel Χρηστὲ, κοῦκ) ἔζων τότε.
- Ib. C. 1. Clearchus, 2. Lege χεῖρον. Ἡ παῖς, ἐπιτίθει —.
- Ib. E. Ehippus, 5. Forsan εὖ τε κἀνδρικῶς.
- Ib. F. Alexis. Forsan ἀρτέος Τράπεζ', ἀπονίψασθαι δ.
643. B. fin. Qu. σταιτινὸς —.
- Ib. D. Antiphanes, 2. Lege πρώτιστα. Deinde, 7. κισσόπλεκτα.
644. D. In Euangeli loco videtur colloqui ἀλαζῶν quidam cum coquo, cui extollit suam liberalitatem. V. 6. μόσχον ἔλαβες ad coquum dicuntur. 5. forsan τῶν μὲν οὖν ἐλαῶν ἄφ. πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη.
650. D. ὁ Χῖος (vel forsan ὁ Κεῖος) — ποιεῖ. Nescis quo pacto Chii (vel Cei) amatalidas suas educunt? How they grow their pears? Vide Indic. Demosth. v. ποιεῖν. mox ad 658. B.
651. F. Melanippides. Distingue et lege: περὶ αὐτῶν τῶν Δαναίδων. οὐ γὰρ —. Deinde qu. an μορφᾶεν εἶδος· οὐδὲ τὰν διαίταν γυναικείαν ἔχον. Deinde lege ἂν' εὐήλι' ἄλσεα π. θήραις (hoc Porson. Adv. p. 39.) φρένα τ. — ἂν' ἀνήλια ἄλσεα Jacobs. — ἄλσεα, saltus vel rura.
652. E. In Phoenicidae loco ridetur quidam peregrinus, qui προπύλαια edulium esse putat. Inde explica historiam de Indo rege, mox F. Vide et ad Acharn. 900.
654. B. Nicostratus. Malim ταῦτ' ἄξι' ἦν, Τούρηνθ.

Ib. E. Antiphanes. Qu. σπάνιον ὃν τι χρ. et dele δ' [post πλείους.] ὥς verte cum Schw. ex quo.

Ib. F. Alexis: ——— (οὐκ ἂν) καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον εἶχον, οὐδ' ἂν εἰ λαγῶς, μὰ τὴν γῆν κ. τ. κατήσθιον.

Vel potius

κατ. αὐ. τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἂν,
Οὐδ' ἂν εἰ λαγῶς —.

Certe ineptum est γάλα, et vel e margine pro λαγῶ vel ex ἌΝ corruptum.

11. 350 655. A. Anaxandrides, 2. τοιοῦτους ἴδω MS. A. τουτοισὶ δ' MS. Ep. Unde patet, quam acutus fuerit Hermannus, qui non viderit sub his latere τοιουτουσί. Doctr. Metr. p. 136. Sed ne sic quidem omnia plana. Nescio an legendum, ut fere Corayus τοσουτουῖ δύο. *Quum non pluris constarent duae statuae.* Interim et hoc cogito; annon hic rideatur Euripides Electr. 388. ἀγάλματ' ἀγορᾶς (confer πόλεως ἀγ. Autolyc. fr. 3.), et legendum sit ἐξὸν τοιουτουσί λαβεῖν Ἀγάλματ' ἀγορᾶς. *What a fool one must be to feed peacocks at home, when (for less money one can buy) fine ones like these, the pride of the whole market!* Confer Demosth. Mid. 563, 7. — ἄγαλμ' ἀγορᾶς Metagenes Schol. Plat. Clark. (Gaisford. Catal. p. 78.)

656. B. Strattidis et Archippi loca vix expedio. κάπρου φλογίδες apud alterutrum delenda suspicor.

Ib. F. Ἀντιφάνης] Neque Physiognomicon neque Protrepticon fuisse potest Antiphanis. Qu. Ἀντιφῶν? Sed haec valde turbata videntur.

658. B. In Philemone malim τοὺς πυρούς. De ποιεῖν vide ad 650. D.

Ib. F. antep. Vide ad Eurip. Bacch. 1283.

659. D. Lege

B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ᾔην.

A. πότερ' οὖν ἀφείσαι; B. κατ' ἀγ.

A. Num igitur manu missus es? B. Minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur.

Nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat. Vide ad VII. 292. C.

661. B. Athenion, 80. Forsan, ejecto ἀκριβῶς, legendum
ἐρίφιον ἐτακέρωσε πνικτὸν, διέλαβεν
περικομματίῳ, διεγίγγρας ὑποκρούσας γλυκεῖ,
ἰχθῦν παρεισεκύκλησεν, —

Vel distingue γλυκεῖ ἰχθῦν, παρεισεκύκλησεν οὐχ
ὄρ. Acute vidit Grotius γίγγρας hic latere. Vide
Porsonum Advss. p. 94. fin. et confer Machonem VIII.
346. A. B. Damoxenum III. 102.

Ib. D. v. 45. ἄφες] Forsan ἄφεις, ut constructio sit II. 351
παῦσαι λέγων ὑπὲρ εὐσεβείας, ἄφεις ἐμὲ vel τὸν
λόγον. Deinde

A. ἤμαρτον. B. ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσιθι
ἐμοί.

Ib. F. Forsan Σικελικός. “ Παραπλ. ὁσμὴν λέγει ἀμφοῖν
(ὁ Κρατῖνος scil.) καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης —.

662. A. B. Forsan

τὰ τῶν ἀπόντων πάντα καθ’ ἕκαστον κακά.
ἀντερογολαβοῦντες ἔλεγον, ὁ μὲν ὥς οὐκ ἔχοι
δῖνα χρ. πρ. τ. ὁ δ’ ὅτι ἰστόμα —.

Pro ἐνιά τε, 6. putabam ἀνεῖτο, sed nunc displicet.
In ult. τοῦ τε πυρὸς ἔλ.

Ib. C. Bato, 2. In MSS. notat [Porsonus,] forsan huc
respiciens, ἀναγράφειν et βασανίζειν jungi in Harpocr.
et Suida. (v. βάσανος.)

Ib. D. 1. Σόφων] P. 622. E.

663. B. 1. τὰ μάλιστα. Latet vox a verbo μάσασθαι
fluens.

IN LIBRUM XV.

P. 665. D. πόρρω πίνειν Plato Sympos. p. 377, 18.
Bekk. = 176 $\frac{1}{2}$ HSt.

Ib. E. penult. Verte hoc non esse e veteri instituto.

666. D. Plato, 1. ἐγὼ Ἰὼν τὸ δ. σκευάσω. (De ἰὼν vide ad vi. 267. F.)

Ib. E. [ποιῶν φιλημάτων;] ἀγεννῶς οὐκ ἐῷ Παίξιν, τίθεμαι δὲ κοτταβεῖα. Haec omnia servi.

667. B. 5. Legendum videtur „Ἀγκυλοῦντα“ γὰρ „δεῖ σφόδρα τὴν χειρὰ πέμπειν εὐρύθμως τὸν κ.“ Supra xi. 479. E. non sunt ipsa Dicaearchi verba, sed eorum sensus verbis Hegesandri. De γὰρ vide ad ii. 40. C.

11. 352 Ib. D. 1. Recte suspicatur Schw. κόνταβος meram esse v. 1. vocis κόσσαβος. Malim ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοῦμὸν κάρα (hoc certissime VV. DD.) Quae sequuntur, hoc orsan dicebant: *et pro κοτταβίῳ matula utebantur.* Vide i. 17. D. (ubi ὀστρακισμένη coaluit ex ὀστράκου et alio verbo quod nunc non reperio; forsan βολή — vide Lycophron. 778.) quod inepte Butlerus ad *Cabiros* refert p. 241. Verba videntur esse Ulyssis, Eurymacho mortuo insultantis, et ex eodem dramate unde fragmentum de cottabo. — Huc alludere videtur Tzetzes apud Butlerum p. 208. collato Athenaeo 17. F.

In ultimo versu ἐμῶν latet, ut puto. Qu.

τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα
ὄσων ἐμῶν ἤβῳσα χειρὶ ἐφίετο.

Ib. E. Transpone πεσεῖν πλάστιγγα, πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ.

Ib. F. μὲν τῷ πόν.] An μέτωπον, i. e. χαλκῆον κάρα, sive Μάνεμ.

668. B. init. Lege ὃ τι κάλλιστον, i. e. ὅποτε τι τῶν καλλίστων λάβοιεν. Loquitur Linus. Vide Alexin iv. 164. B. Vide ad i. 23. D. de Satyris.

672. E. init. Lege ὅτι τισὶν τόνοις συνέβη περιεῖλ. De τόνος vide ad Lysistr. 922.

678. E. Alexis. Forsan οὕτοσιν Σύνων ἔχει στέφ. κυλ. ἀλλὰ γὰρ —. Vel transponendo οὕτος δ', servanda vulgata. Vide ad xiii. 570. E.

679. B. In monstrosis istis ὧ μάκαρ ἦτις, etc. vide an λεπτότατον περὶ et ἡδυπότατον περὶ sint v. ll.

Ib. D. Eubulus, 1. „Scorti nomen, ut scimus e lib. xiii.“ CASAUBON. p. 960, 55. Recte; Nico verum nomen mulierculae. Vide xiii. 582. F. 583. D.

Ib. E. R. P. Advss. p. 145. ubi quae Viro magno exciderunt, ipse repudiaverit necesse est. [Vide ad Plut. 361. Aristophanica p. 44. col. 1.] Posses etiam πωλεῖν ἅπαντα. Praeclare idem [Porsonis] in Aristoph. Av. 1364. Br. — Ineptit Reisig. p. 61. quasi non posset πότερον μυρτίνους ἢ ῥεπυλλίνους.

686. fin. Virgil. Georg. II. 464-5.

688. B. Anaxandrides, 2. ἐπικαιρέκακον ὥς εἶ] Forsan II. 358 -κόν πως εἶ.

Ib. C. Archilochus. Hinc in Hesychio lege Ἑσμυρισμέναι. Athenaei locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, A diversis formis μύρον et σμύρον fluxere μύρδα et σμύρδα. Vel potius μύρον et σμύρον a μύρδα et σμύρδα.

689. F. Cephisodorus, ult. Collato Corayo lege λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν; et verte potius quidvis patiar. λαικάσει. idem restituit IX. 383. A.

690. B. Achaeus. ψυκτ. πτεροῖς verte flabello. Vide Orest. 1427.

Ib. D. Pherecratis locum non intelligo: metrum resarcire licet

καὶ
ἐκέλευον (αὐτὸν) ἐγγέασθαι νῶν μύρον
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιούσιν ἐγγέη.

Ib. F. Strattis: φέρεις αὐτῷ μύρον. Medae verba sunt ad famulum, vel potius unum ex suis liberis, quem ad novam sponsam cum exitiali dono mittebat. Eurip. Med. 965.

691. B. Menander:

παιδάριον. (vel παῖ, NH ΔΙ') ἡδύ· πῶς
γὰρ οὐ;

Vel ————— μύρον,
παιδάριον. — ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδιον.

Vel ————— παιδίον,
νῆ τὸν ΔΙ' ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδιον.

Ib. E. Alexis, 4. τὴν αὐτὴν manifesto vitiosum, et ex
ταυτὸν natum. An τὴν ὁσμὴν? quod ad —.

Ib. F. v. 7. Ex Euripidis Telepho. Elmsl. Ach. 497.
p. 125.

693. A. 1. Lege Διὸς σὺ —.

Ibid. 4. οὐδέν σ' ὀνήσει Eurip. Androm. 161.

Ib. C. Eriphus, 1. ἐκπεπιη δεκας corruptum ex

ἐκπλή δὲ καὶ ἔπ

i. e. ἐπεκπίει δὲ καὶ —. Cetera non expedio.

II. 354 694. D. 8. Lege cum VV. DD. εὐφροσύναις, αἰοδαῖς
κεχ. Leviter corruptum est αἰεὶς ex αἰοδαῖ, quae
potior lectio videtur.

695. E. Κήδων. Diodor. xv. 34. [Tum] lege ἢ χρεῖ
τοῖς — δὴ forsitan natum e. v. l. δεῖ.

698. C. 2. Vide an ἐγγαστριχίμαιραν.

Ib. E. Hegemon, 9. ἀνδρῶν, sycophantarum. Vide ix.
407. B.

699. B. 3. In ἐγγείησιν alludit ad ἐγγεῖν, infundere.

Ib. C. Alexander, penult. ὅς δὲ Βοιωτοῦ Schw. ex
em. Jac. Qu. de sensu, qui esse potest, ne minimum
quidem.

700. D. fin. Potius τὸ στρ. λυχνεῖον, „σύνθετον,”
οὐ. ὄν.

Ib. E. init. Qu. A. τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον.
Nisi potius τι δεξιὸν delenda sunt ut v. l. et legendum
τῇ δεξιᾷ λ.

Ibid. Menander: *μόνον πολὺ ποίει*¹⁾ *μόνον*, vide Alexin
xii. 516. F. *ποιῶ φλόγα* Archedic. vii. 292. F.

INDEX.

ἀγαπητός, *vix unus*. xii. 477. iv. 146. E.
ἀγγεῖον, *bird-cage*. ix. 387. D. (sive v. 201. B.)
αἶξ, *εἰς αἰγας ἀγρίας*, *wild-goose chase*. iii. 83. A.
ἀναγραφαι, *dramatic register*. viii. 336. E.
ἀνθίζεσθαι, *flavescere torrendo*. xiv. 655. F.
ἀντιστοιχία, *literarum permutatio*. xi. 501. B.
ἄνω. τᾶν κατω. Menander Stob. xlii. p. 276. = 171.
 Nicolaus ibid. xiii. p. 148. 26. = 85. Vide Herodot.
 iii. 3. Philemon. Stob. Grot. p. 403. Cleric. p. 354.
 forsan Aristoph. Lys. 710.
ἀπογράφεσθαι = *ἀναγρ.* vi. 245. C. F. vii. 293. F. ii. 355
συναπογρ. v. 214. E. ix. 385. C.
ἀποδιδόναι, xi. 495. C. *reddere*, i. e. *interpretari*,
 xi. 487. C.

Diverse citata eadem loca apud Athenæum. iii. 96. D.
δέλφρακος ἡρινῆς. ix. 374. F. *ὀπωρίνης*. (Qu. *ἐπιχύνους*
 iv. 172. B. *ἐγχύνους* xiv. 644. D.)
δυνάμεις, *vires, properties*, ix. 378. A. *drugs*, Plutarch.
 ii. p. 436. B. (Bekkeri Anecdota T. i. ni fallor.)
βρωτικά καὶ συνοῦσ. *provocatives*, viii. 335. E.

ἐπίγραμμα dialogi, *titulus*: xi. 506. E. Alexis iv.
 164. C.
ἐπιρραπίζειν, *a rap on the knuckles*, i. e. *a jobation*:
 Schw. iv. 168. F. vide v. 219. A. x. 422. D. xiii.
 571. A.

---

¹⁾ Vide supra p. 271. ad Menandri locum. J. S.

ΓΑΡ, longe ab orationis initio: Alexis II. 60. A. 8. Idem IV. 164. B. VI. 237. E. 1. 257. E. 8. VIII. 339. E. IX. 377. D. 6. 405. B. 3. X. 422. C. sed ex em. XII. 516. F. 9. XIV. 633. F. 640. E. 642. D. 659. C. 660. F. XV. 679. E. Menander Cler. p. 40. 174. 210. fr. 46. e conj. Timocl. Stob. p. 616. = 509. et Ath. p. 223. ex MS. Athen.

γεγγαῖος ὄρνις, a game-cock. XIV. 655. C. (Aristoph. Av. 286.) Menander Stob. Grot. p. 443. = 248. Cler. *γῆρας*, *senium*, i. e. *moroseness*. IX. 374. B.

Grammaticis propriae voces:

ἀκούειν, XI. 494. D. IX. 383. A. Valck. Sch. N. T. II. p. 313.

ἄφωνα, *φωνοῦντα*. Eurip. Stob. p. 469. = 343.

γράφεται δὲ καὶ, XIV. 649. D., sed forsitan e marg. XV. 684. D.

ὀνομαστική, *συνήρηται*, *περισπαστέον*, XIV. 644. A. B.

παράδοσις (medicorum), XV. 665. penult.

συλλαβή, Eurip. Stob. p. 469. = 343.

II. 358 *κάραβος*, *craw-fish*; *ἄστακός*, *lobster*. Aristot. H. A. IV. 2.

καταισῖμοῦν, X. 432. C. XIV. 622. F. (id est *totum in αἶσιμα*, i. e. *portiones distribuere*) VIII. 365. E.

κατέχω δεδειπνηκώς, *memini*. (Lycophron.) X. 420. B. et notas. Cas. ad I. 5. E. et Schw. T. XIII. p. 391.

κῆραι, de mero vino, ut videtur. XV. 693. E.

κναδίξειν, XI. 503. C. XIV. 634. B. ubi verterim, *haurire mare navibus demersis, deinde in aërem sublatis, ut cyatho vinum*. Omnino vide Diphilum Stobaei III. p. 558. = 429.

κωβίδια, VII. 293. D. (III. 105. F. corrupt.)

Lectiones duae in textu, III. 109. C. 114. E. (IV. 130. D.?) Schw. ad VI. 269. D. 297. F. Vide me ad VII. 326. D.

ἰγος, the idea or notion. xi. 490. E. 507. F. ὁ περὶ β. λόγος, xi. 496. C. 1.

ῥοπάς, de pisce assato. vii. 288. F.

μέγας εἶ, a great man. 380. B. μέγα μεγέθει, ii. 50. B. xii. 568. A. viii. 347. fin. μείζων, 346. F.

μέτρον, e. ἔπος. vii. 313. ult.

μῆλα στρούθια, genus *Κυθωνίων*. iii. 81. A. C. D. F. et Schw. *Περσιὰ*, *citria*. iii. 83-5.

μητρόπολις malorum vinum. x. 448. D. Vide Diog. Laërt. vi. 50.

Olivæ prandium, xii. 542. F. (Diog. Laërt. vi. 50.) xiv. 644. E.

οὕτως in citationibus, Schw. ad x. 445. F. 1. T. x. p. 487. x. 422. E. e MS. Schw. ad xiv. 651. F. de formula, *φοίνικας τὸν κάρπον οὕτως ὀνομάζει*. xiv. 654. A. B. xv. 679. C. 700. E.

πατάξαι, *injicere*, etc. iv. 170. D. x. 446. A.

περίστασις, *ponp and circumstance*. xii. 547. F.

πλάγια διὰ μήκους, *crosswise at the two ends*.

πλὴν εἰς τις apud . . . . in πλὴν εἴ τις mutandum ii. 357 putabam: vide *Aristophanica*. Sed qu. ob Eurip. Stob. lii. p. 360, 6. = 205.

POCULA :

ἄγαθοῦ δαίμονος. xi. 486-7. xv. 675. B. 692. F.

Διὸς σωτήρος. xi. 487. xv. 675. B.

μετάνπτρον. (vel -ις). x. 423. D. xi. 486-7. xv. 692-3.

ὀνομάζειν, *ἔπον*. to give the toast. Schw. iv. 162. C. vel potius Toup. Add. in Theocr. ii. 151. *κιάθους τινός*, x. 423. C. 426. init. Plutarch. T. ii. p. 454. E. Athen. xi. 502. B. (Horatius, *cyathos amici sospitis*.) xiv. 640. D. E. viii. 365. A.

σπονδή, xi. 486. F.

ὑγείας, xi. 487. A.

Prima verba citationis repetita. iv. 161. D. E. vii. 280.
init. ix. 405. E. F.

προάγεσθαι = *τιμᾶσθαι*. xi. 506. A.

Ptolemaei Corintho oriundi? 201. D.

στρατεύειν pro *-εσθαι*, vox suspecta. xiii. 565. B.

συνήθεια, iii. 121. F. 122. A. (Meus index in Schol.
Aristophanis. Wytttenbach. ad Plutarch. p. 22. C.)

ix. 373. A. 5. B. 4. C. 2. 408. B. C. ἡ κοινή
συνήθεια, xi. 494. B.

τευθῆς, iii. 106. C., sed vide 96. B. 6. vii. 293. C.

viii. 340. D. (vide Hermann. Gr. p. 325. n. 411.)

xiv. 622. F.

τυραννικός, *insolent, overbearing*. xiii. 580. F. xi. 508. D.

τυραννίς, Lucian. Rhet. Prooem.

ὑπόνοια, i. e. *allegory*. i. 19. E.

χλῖταρός, xiv. 646. E. bis. *χλῖταρός* Nicander apud Maltby.
Epich. xiv. 648. D. ut videtur.

ERRAT de Idaeis Dactylis, p. 5. de *πόλεος*, 23. *νεῶν*
κατάλογον, 25. *μικρόν*, 102. *βιῶς* ἔτι, 106.
δοίδυκα, 111.

P. 214. Quantillum erat in Etymologo corrigere, *μῆ*
μοι βαιών· κακὸς ἰχθύς, etiam si non ita legeretur
in eo ipso loco Athenaei quem citas, vii. 288. A.

IN STOBÆUM.

- T. III. P. 35, 43. = 15, 21. Lege ἄρ' ἐστὶν ἀγαθῶν
 πᾶσι πλείστων αἰτία.
- XVII. 156, 20. Male, ut puto, distraxit Gr. Certe pessime
 mutavit ἐνταῦθ' ὑπάρχει. Verte *Ibi vitæ dux est
 temperantia ad ceteras virtutes.* Vide Valck. ad Phoen.
 1576.
- XXIX. 199, 52. (Sophocl. Fr. Inc. 17.) πόνου μεταλλα-
 χθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. An λόγοι, vel ἡ μνήμη
 γλυκύ?
- LVII. 376, 45. Lenius potuisset Grotius, B. τῶν γὰρ —
 τις; — Collatis VV. DD. apud Gaisf. nunc malim:
 A. δύστηνος —
 B. τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οἶει;
 Deinde, alterum fragmentum, vel forsán idem —
 στάδια γὰρ (vel δὲ) ἑκατὸν περιελθεῖν κρ.
- LVIII. 378. Simylus, 3. πάλι Sotades Stobaei xcvi.
 p. 528, 34. = 399, 19. sed ex Grotii em.
- LX. 384, 5. (Eurip. Alex. Fr. 7.) Lege τῇ φύσει
 κερτιμένοι, pro τύχη.
- LXI. 387, 36. Omnia occupata. Vide Gaisf. [*Scil. duo* II. 359
fragmenta ordinaverat, ut Tyrwhittus apud Gaisf.
deinde,] προστάττει, Amor hos monet, ut juvenes
 ἀφοσιῶνται.
- LXIV. 409, 43. νοῦν καὶ θεάσασθαι οὐδέν τι tres edd.
 nisi quod Gr. θεᾶσθ'. Malim cum Elmsleio ad
 Medeam p. 179. νοῦν καὶ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς
 εὐμ. — ἔχη; Vide de vocis repetitione Addenda
 ad Nub.
- LXV. 411, 21. Euripides Œd. fr. Lego χρημάτων Γυνή
 'στι κρεῖσσον. Sensum vidisse puto Heathium.
- LXVI. τὰς γὰρ εὐθ. μόνοι Ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου
 κεκτ.
- LXXIII. 439, 39. Antiphanes, 2. Porson. Adv. p. 304.
 διαφέρειν οἶει Plato Rep. II. p. 375. A. HSt. v. 467. B.

Euthyphr. p. 8. B. 48. Antiphan. Pollucis x. 106.
R. P. MSS.

οἶει τι διαφέρειν τούτους ἐκείνων Plato Gorg.
p. 520. A. 6. HSt. Philemon Ἀγροίκῳ Stob. II.
p. 31, 8. γυναιξὶ διαφέρειν οἶει δὲ τί; Antig. Caryst.
Athen. I. fin. οἶει δὲ διαφέρειν ἐταίρας σοφιστῆν;
Alciphron. I. 34. p. 144.

LXXXIII. 483, 33. Euripides: ΠΡΟΣΠΟΛΟΝΝΕΜΕΙΝ,
καὶ κατ' ὀφθ. ἐρεῖ.

LXXXIX. 503, 16. Euripides Palam. fr. 3. Malim
Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἱ τύχαι
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτου δὲ πάντες, —
ut constructio sit πάντες μοχθοῦσιν ὑπὲρ τούτου,
δηλαδὴ ὑπὲρ χρημάτων.

XCI. 507, 13. Euripides:
δεινόν γε ————— τοῦθ' ὥς ἔμφντον,
————— τοῦδε ταῖτιον;
————— συνηρεμεί,

XCVI. 528, 9. Sotades, 6.
ἢ μηχανικὴν τι ποιήμ', ἢ —————
————— ὅτε πινὼν τέθνηκε.

II. 360 πολύποδα Trinc. Qu. Numerosius, sed non necesse
(vide Herm. Doctr. Metr. p. 444, etc.)

πολύποδα φα|γὼν ὠμὸν ὁ| Διογένης τέθνηκε.

Mox 528, 31. possis, si opus sit δεῖ φύσει τὸν —.

Vide me ad Porsoni Aristophanica p. 98.

IB. 530, 2. Philemon: ὥσπερ τὸ τοῦ χρέους κεφ. vel
potius ὥσπερ κατὰ χρεως, τὸ κεφ.

XCVII. 539, 16. Antiphanes. Optime cepit Gr. Lege
λύπη γὰρ ἀνθρ. καὶ τὸ ζῆν κακῶς,
ὥσπερ πονηρὸν ζωγράφῳ, —
like two bad painters.

CI. 552, 18. Cratinus. ἀνολγει] Grotii MS. ἀνίσταται. Lege
ἀντόματα δ' αἰντοῖς (vel αὐ. τούτοις) θ. ἀνίει τάγαθά.
(hoc Br. ad Lysistr. 157.) Confer Aristoph. Ran. 1510.
eundem apud Stob. p. 609, 24.

CIII. 562, 18. Clitomachus. Videtur philosophus duo senarios citare, deinde soluta oratione uti. — Ita Gaisford. cv. 29.

CVI. 567, 46. Ita totus locus videtur concinnandus:

TOY AYTOY. Μηδ' ἔθελε λυπεῖν —

(Menandri) ὅτι καὶ τὸ λ.

καὶ τὸ κ.

EYP. ANTIG. Οὐδεὶς ἐπὶ μικροῖσι —

ΧΑΙΡΗΜ. Πειρῶ τύχης —

MENANAP. Ἄνδρα τὸν ἀληθῶς — ita R. P.

Adv. p. 290.

Ib. 569, 13. Antiphanes: τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν. Ἄν περίστασιν? i. e. luctum fovendo in calamitatem incidit.

CXV. 592, 13. Apollodorus, 3.

ἀλλ' ἐν μέγα τοῦθ' οἱ πατ. ἤλ.

5. ὁ πατήρ πρόθυμον, vel προθύμως,

CXVI. 594, 33. Anaxandrides. Qu.

4. ὅς δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν (hoc Trinc.) ποιεῖ.

7. κοῦφόν τε ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Vulgata e superiore nata.

CXVIII. 601, 45. Apollodorus. τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ. II. 361

Similem errorem sustuli Eurip. Ion. 556. ubi vide.

CXXI. 10. Gaisf. p. 608. (Om. Gesn.) Menander:

οὐδὲν τὸ θν. — (an καλῶ?)

τὴν ἀγανάκτησιν φέρει.

DE EPICCHARMI FRAGMENTIS.

NOVEM fragmenta vertit Cumberlandius, *Observer* LXXXIII. praefatus: *I have reason to believe they are the whole amount of what can be picked up from the wreck of this once valuable poet.* — Memini Burneium putavisse Bentleium alicubi, in collectione fragmentorum

MSta, genuina Epicharmea a spuriis dixstinxisse, et inde profecisse Cumberlandium. Postea, edita vita sua, Cumberlandius fassus est Benteleianis chartis se usum esse. Alioqui fidenter statuerem, eum ad Epicharmum memoriae vitio transtulisse quae de Archilocho dicit Benteleius Phalar. p. 197.

De Pseud-Epich. vide Fabric. T. II. pp. 302-3. ed. H. Novem ista fragmenta sunt :

1. Apud Stob. Grot. p. 353. Tit. 86. n. 6. Gaisford. Non est Epicharmi.

2. Grot. Excerpt. p. 477. Hutch. p. 282. *δαμάστης ἔρωσ*. Vix puto esse Epicharmi.

3. Stob. 3. Gr. p. 25. *νάφε*. E Clem. Alex. petivisse videtur Grotius.

4. Stob. 1. 14. p. 6. Gaisf. *οὐ μετανοεῖν*.

5. Stob. 20, 8. p. 103. *μὴ πῖ — νόμον*.

6. Stob. 29, 8 et 54. p. 131. *ἃ δὲ μελέτα* — et Stob. Gr. p. 125. *τῶν πόνων*.

II. 362 7. Stob. 38, 21. p. 151. Gr. *τίς δὲ βουλοίη* — duo priores versus.

8. *ὦν πολὺν* Grot. Excerpt. 477.

9. Stob. Gr. p. 289. (69, 17. Gaisf.) et male subnectit locum apud Stob. Gr. p. 281. (68, 9.)

CRATINUS Eunidis Stobaei LH. p. 201. Gr. = L. 358. Gesn. Synes. Epist. 129. p. 265. B. R. P. MSS. (ubi καὶ στένομεν μεμνημένοι *Ἡβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν*. Ipse addo Julian. Misopog. p. 339. fin.¹⁾)

Eupolis apud Galen. T. VI. p. 530. ed. Charter. = 1. 175 a. 47. Ald. *ἴ μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ καὶ γὰρ τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον*. Verba sunt Aristidis ad Nician. R. P. MSS.

¹⁾ Addidit etiam Gaisfordius. J. S.

- Menander Fragm. Porson. Advss. p. 294. [*Vide Opusc. p. 254.*] v. 5. „Forsan προσέβαλεν.“ R. P. προέπιεν Stephanus Athenaei xi. 469. B. (sed vide Pierson. ad Moer. p. 302.) προέρχομαι Menander Harpocr. v. Φυλί. προέλε Pherecr. Athen. xiv. 653. A.
v. 7. ἀντέχεσθαι R. P. Scil. infinitivus pro imperativo. Sed illi non hic locus.

IN ANTHOLOGIAM GRÆCAM.

(ED. JACOBS. LIPS. 1813.)

- TOM. II. Pag. 321. n. 8. Addit Murator. (p. 1321.)
τοῦτ' ἔσομαι γὰρ ἐγὼ, σὺ δὲ τοῦτοις γῆν ἐπιχώσας
εἴφ', ὅπερ ἦν οὐκ ὦν, τοῦτο πάλιν γέγονα.
Ita lego. *What I was when I was not*, i. e. *existed* II. 363
not.
P. 553. n. 22. μὴ λέγε, καὶ λέξεις —. Significatur
OYΔEN. *Ne dicas, tum dices, meum nomen, et te
necesse est (id) dicere, (non dicentem:) contra non,
si dicas meum nomen, dices.* i. e. Si taces, nil dicis:
si dicis „Nil,“ non nil dicis.
651. 92. Vide Corsin. Diss. *Herculis Quies*, p. 40. ubi
procul dubio praefigendus versus Οὓς ποθ' ὑπ'
Ἐὐρυσθέως ἀναγκασθεῖς [ἐτέλεσσε].
799. 122. Confer Reines. p. 683. Ceterum Gruterus
p. 676. n. 6. habet ἩΠΙΛΑΞΕ' ΑΦΩΝΩ, et
ΑΦΩΝΩ Gorius Inscr. Dorian. p. 363. e MS. Fulv.
Ursini.
824. 215, v. 7. Lege οἰῶ. V. ult. recte Br. σώσαθ'
ὥς —.
842. 268. Sed ex Muratorii versione liquet excidisse
quaedam: v. 6. *Nuper in ergastulo, parentum
spe fraudata, (7.) neque haeredibus scriptis, nec
viginti, etc.*

846. 281, v. 4. *ΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ, ΣΗ ΤΕ* —. Post *ἄνασσαν* adde *ΠΑΝ ΔΕ... Η ΜΕΓΑΛΟ.... Θ..... ΤΕ.... ΤΟΙΣΙ* —. Vide Choiseul-Gouffier's *Catalogue*, p. 74.

IN OPUSCULA RUHNKENIANA.

(Ed. KIDD. 1807.)

ANTIPHON.

- P. 12. l. 10. Simplicius est, dæletis ceteris, legere *οἵπερ οἱ περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. ἐγὰ δὲ* —. Annotarat ad verba *ὅσοι τ. ὅμοιοι* studiosus lector; *οἱ δημηγορικοὶ, καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας, καὶ ὁ πολιτικός.* Quae e margine in textum irrepserunt. Infra p. 20. *περὶ ὁμονοίας* Rhamnusio dat Ruhnkenius. Argumentum fuisse suspicor cocc virorum commendationem. Vocis vim declarabit Andocid. p. 10, 12.

IN BENTLEII EPISTOLAM AD MILLIUM.

(EDITIONIS 1713.)

- P. 4. In Orphei loco apud Mal. p. 89. legerim *χρυσέησιν, et σεῦ φαμένοιο, σὲ δ' αὐτόν.*
 11. Nescio an verba Malelae corrupta sint; et *ἀληθείας εἶναι* depravata sint ex *ἀληθείαισιν.* ut *αι* ex *ε* sequente natum sit.
 12. Aliud argumentum adferre potuerat Bentleius, Sophoclem scilicet de Diis patriis longe reverentius semper loqui, quam ut hujus *ῥήσεως* auctor esse possit.

17. *Alcmaeonida* carmen epicum fuisse, longe probabilius est: quae est sententia Heynii ad Apollodorum.
20. prop. fin. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ, ἀπέχεσθαι — διὰ τούτων. Forsan ἸΑΕΙ τ.
32. In Homero Il. E. 487. legisse videtur Hesychius ἀνῆϊσι λίνοιο, quomodo constaret metrum. — N. B. λίνον πανάγροιο Φαλόντες Bentleius, unice probante Heynio, qui ait ἁλόντες aliquoties citari apud Eustathium.
38. De Ennii loco apud Jul. Rufin. (p. 222. ed. Ruhnken.) non liquet. Primum *ego* melius in *arsi* collocaretur. Deinde modus subjunctivus per omnia servari debere videtur. Et *delinquas* quidem habet ed. B. Rhenani, quae sola ex MSS. petita est. An legendum *Egone plectar quod tu peccas? delinquas tu, ego arguar?* II. 365. Sed, ne quid dissimulem, valde displicent τῷ ΕΓΩ in *thesi*: quare ampliandum.
40. Pollux VII. 45. Postea, Dissert. Phalarid. 2da p. 245. expeditit Pseudo-Thespidis locum νευρίδ' ἔχειν. Sed *forsan* non delendum, sed transponendum σ. νεβρίδ' ἔχειν σ' pro νεβρίδα σ' ἔχειν.
42. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ, l. 5. καὶ ἰχθὺς, κ. τ. λ. Haec verba, gravissime corrupta, ad hunc fere modum sunt legenda: καὶ τὸ μὲν χθύντης ἰχθὺς, τὸ δὲ φλεγμῶ φλεγόμενος, τὸ δὲ δρόψ — N. B. τὸ (i. e. ο) infra τὸ κναξβί, etc.
48. fin. In fragmento Omphales, Athen. vi. 258. F. lege τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν. Mox Athen. xiv. 634. ult. = 271, 36. Ald. (non lib. x., ut male Bentleius,) qu. an legendum τὸν ξένον κοιμήσατε, quamvis ferri possit vulgata.
50. prop. fin. Malim καὶ ὁ αὐτὸς — καὶ τάχ' ἂν κεραυνία Πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι. κεραυνία πέμφιξ βροντῆς, ut *etesia flabra aquilonum*, etc. supra p. 37.

51. l. 14. Recte Bentleius ῥανίδος (ῥα^ντιδος.) Deinde Ibyci locus Sophocleo ex Salmoneo praeponendus. Hoc certum; et ita extra dubium ponitur eximia illa emendatio ὄψιν ἀγγέλω πυρός. Quae enim sequuntur, sunt istorum verborum explicationes. In Callimacheis forsitan legendum ξῶ. *In clouds brings on the day.* In Euphorione malim *ΗΠΕΛΑΝΟΙ*. Qu. *Θανόντι*?
56. med. In Etymol. dele λόγχας, vel potius λόγχης. *Agros dividere.*
58. fin. in *Τριαγμοῖς*] Malim λόγον παντός — ἔλασσον τούτων (omisso τριῶν), vel τῶν τριῶν. In fine lege τρία pro τριάς. Pro ἐν τούτῳ qu. ἐκ τούτων.

ON BENTLEY'S DISSERTATION ON
PHALARIS.

(Ed. 1699.)

P. 40. init. Simonides. Lege

ὃς ———— δουρὶ πάντας
νίκασε νέους ὑπὲρ δι —
νάεντα βαλὼν Ἀναυρον, κ. τ. λ.

Sunt sex Ionici a majore.

41. fin. Forsan ἤρχεν Ἀδείμαντος μὲν — sed vide.
52. not. m. Forsan βροβῆναι εἰς τοὺς —.
87. not. d. Lenius est περιτετυχώς.
206. init. ἐν Ἀθήνῃσ' Homer. Il. B. 549. ἐν ταῖς Ἀθήναις Eur. Phoen. 1719. ἐν Ἀθήναις Thucyd. v.
18. ibid. 23. ἐν Ἀθήνῃσι, see p. 372-3.

357. I would read the Locrian song thus:

μὴ προδοῦς ἄμ' ¹ ἱκετεύω.
 πρὶν ἢ ² μόλεν κείνον ἀνίστω,
 μὴ κακὸν μέγα ποιή-
 σης καμὲ τὰν δειλόκραν· ἄ-
 μέρα γὰρ ³ ἦδη· διὰ τὰς
 θυρίδος τὸ φῶς οὐκ ἔσορῆς;⁴

1. ἄμ'. 2. καὶ. 3. καὶ ἦδη τὸ φ. διὰ τὰς θυ.

4. ἐσορῆς. MS. A. i. e. *ICOPHC*. Et paullo ante pro ἡδέως τι πάσχειν, ἡδέω τι πάσχεις.

372. fin. They do indeed say ἐν Ἀθήναις: see p. 206. ἐν Ἀθήνῃσι seems to have crept into use in later times. See examples in Bast. Ep. Crit. p. 189. and Wytttenbach (on Plutarch, S. N. V. p. 16.) there quoted. These two learned men should however have left out the instances from Herodotus.

386. and note q. Warburton, *Divine Legation*, II. 3. and *Letters to Hurd*, p. 10. 8vo. allows that Jamblichus's words, *without reference to the context*, naturally give Bentley's meaning; but that *with such* II. 367 reference they must mean what Vizzanius makes them mean. Hence he concludes, that Bentley, having only seen the detached sentence, *as quoted in Vizzanius*, understood it in a way which he afterwards discovered to be wrong, when he looked into Jamblichus himself. This precious hypothesis is destroyed by the single fact, that Vizzanius does not quote the words, but only refers to the passage. — N. B. Vizzanius, Amst. 1661. is an exact re-print of ed. Bononiae, 1646.

484. init. Plato Ion. p. 146. B. Laemar. μέλος de *Homeri* versibus.

Typis expresserunt Stephanus Geibel et socius, in typographico aulico, Altenburgi.

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA

EDITIO IN GERMANIA PRIMA

CUM PRÆFATIONE

GUILELMI WAGNERI.

VOLUMEN IV.

**ADVERSARIA AD POETAS GRÆCOS
MAXIME SCÆNICOS.**

**BEROLINI,
APUD S. CALVARY EJUSQUE SOCIUM.
MDCCCLXXIV.**

29981 e. 18 (5)

Θ. INIT. i. e. 1—52. ut conjicio; Α. 654—802.
Φ. 385—515. recentiora esse putat Hermannus Praef.
ad Homeri Hymn. p. vii—ix. Idem p. ix. *Pugnam
ad naves, et Patrocleam*, utramque e duobus vel
pluribus carminibus conflata putat.

Spuria. Α. 218. (qu. 366—92.) Ε. 415. Ι. 63—4. 320.
qu. Α. 831.

Spuria? [*Odysseae*] α. 355—9, ex Iliad. Ζ. (vide
λ. 351. φ. 353.) γ. 198—200. (et forsā 197.) ex
α. 300. (vide mox γ. 211.) β. 5—9. 196—7. γ. 307—8.
δ. 52—8, ex α. 136 seqq. 322—31, ex γ. 92 seqq.
ε. 110—1, mox 133—4. 16, 141—2, ex δ 559.
λ. 300, ex ΙΙ. Γ. ϑ. 564—72, qu. ex ν. 172 ν. 347,
ex 103. φ. 356—8.

ΙΙ. Β—Η 420. One day and night. Η. 421—end, one
day and night. Θ. one day. Ι—Κ. one night.
Λ—Σ. 238. one day. Σ. 239—end, one night.
Τ—Ψ 57. one day. 58—108. night. 109—225. day
and night. 226—end, one day. Ω. 1—30. 12 days.

ΙΙ. Α. 11. τὸν] Qu. τοῦ, i. e. αὐτοῦ.

Ib. 530. ἐλέλιξεν. *Converteret* vertit Cicero de Republ.
i. 36.

Ib. 555. Qu. σε δέδοικα κατὰ φρένα μὴ παραΐειπη.
Β. 160—62. 164. Spuria videntur.

Ib. 165. Fors. μηδ' εἶα, ut modo 132.

- Ib. 333. 394. *Δ.* 125. Lege δὲ **Φίαχον**. *E.* 860.
H. 403. *I.* 50. clarissime *N.* 835. *Ξ.* 148. ἐ**Φίαχον**.
N. 822. 834. *P.* 723. forsan **Φίαχεν** δ' ἐπὶ — ut
Ψ. 766. (*Π.* *Ψ.* 216. *Odyss.* δ. 454.)
- Ib. 408. *αὐτόματοι ἀγαθοὶ* Plato *Sympos.* p. 174. *HSt.*
Ib. 448. Recte vulg. *ἡερέθοντο*, (aor. obsoletum.) *Elmsl.*
Ed. R. II. p. 321.
- II. 4 Ib. 488—93. *πληθὺν δ' — προπάσας*. Haec omnia
spuria censet Heynius; recte, opinor, quod ad 491—2
attinet.
- Ibid. *Νεῶν κατάλογος*. Apollodorus Stobaei XLIV. (XLVI.)
Γ. 65. Eurip. *Hippol.*
- Ib. 103. *οἴσσετε*. 105. *ἄξετε*. 250. *ὄρσεο*. *E.* 109.
καταβήσσο,
Δ. 47. Spurius videtur.
- Ib. 364. Imo *αὐτῷ* est *αὐτός*.
E. 36. **Φιόνεντι**.
- Ib. 272. Qu. *μήστωρι*, vel *Θ.* 108. *μήστωρε*.
Z. 90. ὁ **Φοι**.
- Ib. 329. *σὺ δ' αὖ μαχέσαιό κεν*.
H. 86. Hellespontus *ποταμὸς*, Herodot. VII. 35. Vide
de *πλατὺς Schw.* ad Athen. II. 41. *B.* ἀπείρων
Π. Ω. 545. De *πλατὺς pro salso*, Wesseling. ad
Herodot. II. 108.
- I.* 457. Delet, et ejus loco quatuor versus ab Aristarcho
damnatos reponit, R. P. Knight, Gr. Alphabet. p. 57.
Vide v. 565.
- Δ.* 187. 203. *ὄφρα ν —*.
N. 144. *ρεΐάδ' ἐλεύσεσθαι*] *ρέα διελ*. *Y.* 263.
- Ib. 812. Vide *M.* 37. Aeschyl. *Theb.* 608. [604.]
- O.* 191. *Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεντα*
Nicarchus Brunck. *Analect.* II. p. 350. sed simul
respexisse videtur ad *Y.* 64—5.
- Π.* 134. Schol. MS. Townleiani a Porsono excerptum:
ποδώκεος Αἰακίδαο: τινὲς κακῶν βελέων ἀλεωρήν:
καὶ γὰρ ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκε* δητῶν ἀνδρῶν
ἀλεωρήν. (Heyn. *Suppl. T.* VII. p. 783.) * *O.* 532—3.

- T. 147. Distingue δῶρα μὲν, αἷκ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν — εἴτ' ἐχέμεν παρά σοι· i. e. (εἴτε) παράσχεις, εἴτε ἔχει.
- Ib. 288. σε λείπον.
- Υ. 202. et 433. Qu. αἴσιμα.
- Φ. 28. ποινῇ] P. 207.
- Ib. 56—78. et 112—156. spuria censet Heyn. ad 75. Imo potius crediderim 75—155. Certe vel 47—53. vel 144—152. Deinde vide H. ad 214.
- Ib. 369. Hic puto amplificatum locum ex 383—4.
- X. 108. τό κεν. II. 5
- Ib. 199. Qu. φεύγοντα διώκων.
- Ib. 202. ὑπεξέφυγεν· τῆ' ὑπεξέφερε· ἔν' ἧ ὅμοιον τῷ, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται. Townl.
- Ib. 205. πῶς γὰρ τὰ ἡφαιστότενκτα ὅπλα εἰσὶν; Schol. Townl. apud Heyn. Legendum videtur ὅπ' ~~ΑΑ~~ εἰσιν i. e. δῖεσιν: quomodo penetrabunt, sc. Graecorum hastae.
- Ib. 385. προφασίζεσθαι Schol. Townl. apud Heyn. est *detrectare pugnam; excuse himself from* —.
- Ψ. 50. ὅσος' ἐπ.
- Ib. 139—40. Suspectos habeo. Vide 163 et 193.
- Ib. 145—6. Me reverso, meam comam se abscissurum, Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 299.
- Ib. 421. Schol. Vict. ἀπικῶς ἀντὶ τοῦ, ὁδοῦ· (lege ὁδόν·) χῶρον ἅπαντα: Ἀριστοφάνης χῶρον ἐνερθεν.
- Ib. 473. Qu. αἰσχροῖς. vel αἰσχροῖσιν ἐνίσσεν. vide Ω. 238.
- Ib. 483. νείκε' — (ἄλλα δὲ — Ἀργείων) collato H.
- Ib. 585. μὴ μὲν ἐμὸν σὺ Φέκων Heynius.
- Ib. 745. Eccles. [841.] Orac. apud Midiam. Virgil. Eclog. v. [68.] Æn. i. 724. Ovid. Fast. iii. 537.
- Ib. 751. λοισθήϊ] Qu. λοισθήϊα θῆκε, ut πρωτεῖα, etc. Vide 785.
- Ω. 46. Vide I. 628.
- Ib. 318. Legebat Scholiastes ἐν κληῖσ'.

- Ib. 614—17. damnat Heynius, putans 616 loco jam interpolato additum esse ab alio interpolatore. A Scholiaste Vict. non lectum esse monet idem.
- Ib. 748—59. Ex 419—23, 428.
- ODYSS. α. 236. ξ. 366. Imitatur Æschylus Choëph. 337.
εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίου —.
- ι. 116. *λάχεια* an nomen proprium? κ. 509.
- κ. 410. Forsan *πόριες*.
- μ. 253. *Horn in fishing*. Qu. *float*?
- ν. 341. Eurip. Troad. Æsch. Prom.

- HESIODUM edidit Schmidius 1601. (huic anno assignat Saxius: fol. primum deest in exemplari.) 1612. 1623. Tribus edd. ipse praeftit. Natus 1570. (male 1560 Saxius.) mortuus 1637.
- OPP. et D. 101. Athen. vi. 270. C.
- Ib. 105. Odyss. ε. 103-4.
- Ib. 233. Lege *τίκτουσιν δὲ γονεῦσι* **Fe** *Φοικότα τέκνα γυναικες*.
- Ib. 347—8. Luc. vi. 38. Alludit Cicero de Clar. Oratt. iv. De Off. i. 45. Ad Attic. xiii. 12. Vide Bergler. ad Alciph. i. 24.
- Ib. 428. Qu. *δμῶς*.
- Ib. 647. Ergo omnia *οὔτε τι ναυτιλῆς* — *ὕμνον αἰεῖδεν*, 647—660. damnabat Plutarchus.
- SCUT. HERC. 50. Et hic et in Oraculo apud Schol. et Eustath. II. E. 64. (p. 321, 33. ed. Rom.) lege *οὐ καθ' ὁμὰ* vel *κάθομα*, et vide Callim. Fr. 293.
- FRAGM. 48. *πλοῦτον δέ περ]* *περ* citat Davis. ad Cic. de Div. ii. 56. Malim *ἔπορ'*. Ineptit Osann. Philem. p. 147.

IN THEOGNIDEM.

- V. 215. Respicit Julian. Misop. 349. D.
 315—8. Olim Soloni vindicat Taylorus ad Dem. F. Leg.
 in Reisk. T. ix. p. 455. ex Basilio de leg. Gr. p. 91.
 ed. Grot. Plutarcho i. p. 79. F. II. 78. C.
 373 seqq. Haec adumbrata sunt ex egregio Archilochi
 loco apud Stob. p. 125. Grot. et alios. (Vide Gaisf.
 ad Hephaest. p. 364.) Hinc autem patet recte legi
 ἄνων in Stobaeo pro Clementis ουνους.

IN SIMONIDIS FRAGMENTA.

II. 7

(APUD GAISF. POET. MIN.)

- xxxiv. ἀνέθεντο] ἀνεθεν, i. e. ἀνέθεσαν, corrigunt. ἀνεθεν
 Inscr. apud Blomfield. Pers. Append. ad Not. 994.
 ἔσταθεν Simon. xxxiii.
 cxxix. Adde Julian. Caes. p. 333. B. et a Cantoclaro
 citatum Aristot. Eth. i. 10. p. 15, 19. Alludit Ps.
 Diog. Ep. MSS. du R. x. p. 278.
 cxcvi. Αἰτύλου] Recte Ἀστύλου Porsoni Photius v.
 περιηγ. Olympionices Ol. 73, 4, 5. Astylus. Vide
 Simsonum.

IN PINDARUM.

- OLYMP. II. 32. Si huc respicit Plato Cratyl. p. 404. A.
 HSt. nonne legit Κρόνος?
 Ib. v. 19. Schol. Ed. Rom. Φίλιστος δέ φησιν ὅτι ἐν
 τῇ τρίτῃ γελ. et τοίτους om. ante ἔλαβε. Lege
 ἔδραν] ὑπὸ Ἰπποκράτους — τυράννου (et forsitan
 ἰρᾶθῃ.) Tum qu. Καμάριναν κατέσκαψε — οἷδε
 γοῶν —. Vide Herodot. VII. 156. Thucyd. VI. 5.

Schol. in Argum. Pyth. fin. Supple in Euphorione
πέτρᾱ.

Pyth. IV. 246. Schol. **ΣΙΣΥΦΟΝ** lege, et vide R. P.
ad Aristoph. Fragm. **ΓΗΡ**. XVIII.

Ib. IX. 75. τὸν — *θιγεῖν*] Soph. Trach. 717.

NEM. I. 1. Schol. Ibycus Scholiastae Pindari („qui tot
suae nobis dedit imperitiae documenta,” Valcken. Diatr.
p. 151. C.) *πέδον νήριτον*. Emendat Musgr. ad
Phoen. 218. (220.) *νηρήιον*. Qu. *νήροτον*, vel etiam
ἀνήροτον.¹⁾

II. 8 Ib. III. 42. Schol. In Callimacho lege *αἰταγρεσίης* una
voce.

Ib. IV. 52. *ἐπηρεάζοντα* corrupte Stobaeus, quod fraudi
fuit Wassio ad Thucyd. I. 26. *ἐπεὶ ῥεάζοντα* (sic)
Schol. Rom. Sophocl. fol. 1. 2. verso. Vide Stanlei. ad
Æschyl. Choeph. 311. Senarius ibi laudatus est
Æschyli apud Stob. Ecl. p. 123. Grot.

Ib. VI. 73. *ἀσκήσις*] *δασκήσις* Schol.

ISTHM. II. 10. De *ἐργάτις* Archilochus Suidae v.
Μυσάχνη.

FRAGM. XLVIII. Adde ex Athenaeo τῷ παρῶντι δ'
ἐπαινήσεις ἐκὼν, ἄλλοι' ἄλλοῖα φρόνει.

LV. *ποτίκολλων*] *ποτίκολλον* Ald. utrobique: in lib. I.

MS. Ep. et in I. VI. MS. A.

CXXVI. Imo recte *κεροβάτης* Hemsterhusius.

IN THEOCRITUM.²⁾

ANNO 1825 mihi videbantur optima Idyll. II. III. IV. VII.

XI. XV. Bona I. VI. X. XIII. XVI. XVIII. XXI. XXII.

XXIV. XXV. XXIX.

¹⁾ Vide tamen de Athen. III. 86. C. τοῦ δὲ ἀναρίτου (μέμνηται)
Ἰβυκος sequente mox altera forma νηριτοτρόφους. J. S.

²⁾ Citat Kayserus, Philetæ Coi Fragmenta, p. 13. tanquam
Toupîi verba, ex Indice ad Addenda in Theocritum Wartonî in

- IDYLL. I. 129. Athen. XII. 540. C.
 v. 61. Confer Soph. Philoct. [1060.]
 XII. 2. Respicit Julianus Ep. 3.
 xv. 1. ἔνδοι Apollonius de Adverb. p. 610, 27. Bekker.
 ubi *πειράζουσα*.
 xvii. 53, etc. Sensus, Magno patre major Ptolemaeus.
 xxi. 22. Ovid. Trist. v. 10. 7. II. 9
 xxiii. 46. τὸ σοῖς τοίχοισι R. P.
 Ib. 56. ἐμίανεν] An despuendo in sinum?
 ERIGR. xxi. 2. μὴ πόθερτε τῷ τύμβῳ R. H. nescio
 unde.

IN MOSCHUM.

- IDYLL. v. 5. (Stobaei LIX. p. 229. Grot.) τὰ δὲ κύματα
 [μακρὰ] μεμῆνῃ. μακρὰ est Grotii supplementum.
 Forsan κύματα μακρὰ.

IN CALLIMACHUM.

- Καλλίμαχος pro καὶ Λάχης in Athen. III. 73. E.
 Valckenaer. Ep. ad Ern. p. 47. π
 Hymn. in Apoll. 50. ἔτι μηκάδες] ε μηκάδες [i. e. περί.]
 Dian. 251. Lege τό ῥα.
 Del. 246. Forsan καλῶς.
 Ib. 281. Forsan ἐκτίσαντο.

v. Philetas, „Philetas alius, ut videtur, poëta, alius glossographus, alius medicus. Sunt, qui de uno eodemque homine intelligunt. Quibus haud facile adsentior. Sed de hoc viderint eruditi.“ Horum nullum vestigium apud Wartonum, certe in exempl. Trin. Coll. (Sunt nempe e folio ultimo, quod accessit parti exemplarium. Unum est in Museo Fitzwill.) P. P. D.

Lav. Pall. 18—28. E Sophocle Athenaei xv. p. 687. C.
ut ibi monet S.

Ib. 82. *νὺξ ἔβαλεν*] Forsan *ἔλαβεν*.

Epigr. LXIV. Vertit Virgilius Catalect. xiv.

Fragm. XL. *Ἐκάλῃ*. fin. Vide Fragn. LXII. unde forsā
et hic legendum *Εὐκολίῃ*.

II. 10 cvi. Vide Simylum apud Wytt. ad Plut. p. 74.

ccccxxviii. Schol. MS. Homer. Odyss. E. 199. emendante

R. P. (MSS. in Suid.) *ἐκ με Κολωνάων τις ὁμέστιος*
ἵγαγε δῆμον Τῶν ἐτάρων. (*ἐκ μὲν — τῶν ἐτέρων*
MS.)

- LIB. II. c. 19. Phrynichus. *Πολυφράδμονος. ἢ Μινύρου.*
οἱ δὲ Χοροκλέους. Suidas. *Μινύρου*, vel forsan
Κινύρου, filius per jocum dictus fuisse videtur, ἀπὸ
τοῦ κινύρεσθαι. Vide Aristoph. Vesp. 219—20. Isti
autem qui Choroclis filium dicunt, cum histrione con-
fundunt. Quare non est cur dubitemus de patris nomine.
Ibid. THEODECTES. Mortuus est Theodectes paullo post
pugnam ad Granicum. Plutarch. Alex. T. iv. p. 41.
Reisk.
Ib. c. 22. ALEXIS longaevus, Plutarch. de Orac. Def.
p. 420. D. Demetrii (Phalerei an Poliorcetis?) meminit
ut aequalis, Ath. xiii. p. 610. E.
Ibid. AMPHIS Phrynes, quae Alexandro aequalis fuit, me-
minit, Athen. xiii. p. 591. D. E.
Ibid. APOLLODORUS Carystius Philadelpho aequalis, Athen.
xiv. 664. A. (i. e. Olymp. 125. vel 130.)
Ibid. CRATINUS.¹⁾ *Νέμεσις* diu post Aves acta. Schol.
Av. 521.
Ὀδυσεὺς oligarchiae tempore acta. Platonius Kuster.
Χείρωνες. Solon loquitur. Laërt. i. 62.

---

¹⁾ Etymol. p. 267, 18. *Κράτης Πυλίνης.* Lege 'e Schol.
Aristoph. Pac. 1081. *Κρατῖνος Πυλίνης.* et forsan ποίτην. —
Λέγε διαχαννιάσαι. Exc. Com. Grotii p. 495. male fragmentum
tribuitur Cratino, ut ex Platonis mentione liquet. P. P. D.

Ibid. EUPOLIS. *Δῆμοι*. Elmslei. ad Med. p. 146.

Κόλακες. Plutarch. T. II. p. 778. E.

Μαρικᾶς. „Apollon. Reiz. p. 428. Athen. xv.

690. E. 691. C. Sch. Plat. p. 7. Hesych. *δούλων*.

II. 14 Suid. *ἀμφορεαφ*. | *μικροῦ τοῦ ὀ*. | *ψῶζα*. Pollux
10, 20.“ Blomf. E. R. 42. p. 330. qui *Μαρικᾶντα*
ex Arist. Eustath. II. B. 300, 22. oblitus loci Nub.

Ibid. MENANDER. *Πολέμων*. Agathias Epigr. VII. p. 453.

HSt. = III. 38. Br.

Ibid. POSIDIPPUS Phrynes meminit, Athen. XIII. p. 591. E.

Ibid. TIMOCLES. Phrynes, ergo Alexandri, aequalis, Athen.
XIII. 567. E. 591. E.

IN ÆSCHYLUM.

BASIS hujus editionis [*Victorianae vel Stephanianae, Parisiis* 1557.] fuit exemplar, cui MStorum lectiones adscripserat Victorius. Tres codices designat Victorius:

SUUM, vetustissimum et nobilissimum, cui tamen deerant folia aliquot, finem Agamemnonis et initium Choëphorarum continentia.

ALIUM, in quo Agamemnon erat integra.

FARNESIANUM, a Sirleto collatum; in quo Agamemnon integra quidem fuisse videtur, sed in quo multum grassatus est interpolator quidam metricus.

Ceterum ex eo quod nuspiam initium Choëphorarum invenit, colligit, nostra illius fabulae exemplaria e suo codice jam mutilo fluxisse.

Cum ed. Aldina codices suos contulisse Victorium, patet ex initio praefationis.

Victoriani codicis lectiones plerumque exhibet Stephanus. Alium codicem „non omnino malum“ interdum sequitur, ubi vel nulla, vel aperte mendosa lectio e Victoriano annotabatur. E conjectura nihil nisi interpolationem mutavisse se profitetur.

In Italia codices xv, quorum plerique ad tres priores fabulas spectabant, *pervolutavisse* se dicit, p. 356½.

PROMETHEUS VINCTUS.

II. 15

V. 2. ἄβροτος probabiliter Brunck. in *Æschyli Fragm.* apud Schol. ad Av. 277. [*Ἡδωνοί*, *Fragm.* 2.] ἄβροτον ἐρημίαν e Stephani Thes. L. Gr. T. III. p. 700. H. huc retulit Morellus Thes. Pros. p. 3. ed. nov.

59. Callistratus in Statua Memnonis IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. R. P. MSS.

Marcellinus, Vit. Thucyd. p. 2. Duk. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὗρίσκει πόρους. Eurip. Hippol. priore, Stob. I. XIII. p. 245. Grot. Aristarchus Stobaei LXI. p. 387, 23. = 241. Grot. Chaeremon Athenaei XIII. p. 562. fin. *Amatores esse oportet ποιητικούς, ἱταμούς, προθύμους, εὐπόρους Ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας.* Lege εὐ πόρους cum Jacobsio Exercit. Crit. T. I. p. 213. — Ceterum suspicor hunc versum olim lectum in scholiis ad Demosth. ubi nunc Pseudo-Ulpianus δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὗρεῖν ἀφορμὰς. Ad Androt. p. 395. § 92. ed. Paris.

75. Œd. Col. 1341.

87. Omnino confer Platon. Protag. fin. ᾧ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ προμηθεύμενος.

90. γέλασμα] Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Quem huc respicere suspicatur Jungermannus.

91. Suppl. 298—9.¹⁾

106. 205—6.

112. 638.

¹⁾ Cum variis editionibus utebatur Dobraeus, omnes redegei annotationes ad numeros meae editionis. J. S.

163. Eur. Suppl. 971—2. ed. Gaisf. S. Judae Ep. v. 12.
 167. 250—1.
 188. Choëph. 29.
 194. 410. 552. Demosth. Dionysodor. 1286, ult. αὐτὸς αὐτῷ νομοθετῶν. Confer c. Steph. II. 1136, 10.
 II. 16 Plato Theaetet. p. 161, fin. HSt. (387. Heind.) ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. (χειρὶ πτώμενοι τὸ κρατεῖν, Thucyd. III. 82, fin.)
 223. Œd. Tyr. 857—8.
 224. Equit. 30.
 234. 201—3. 263.
 249. (not. Blomf. „lege μέτρων.“) Recte μέσων.
 250. Hecub. 300. [296.] Horat. Carm. I. 3. 9.
 265. 774.
 334. 347.
 358. 437.
 362. Θούρον, ὅστις ἄ. R. P. Nulla frequentior quam πᾶς vox irrepsit. E Phoen. 509. Valck. Θεῶν πάντων citat Gatakerus.
 373. ἱπνούμενος sine controversia verum esse statuit Hemsterhusius ad Plut. p. 279. quocum consentit Brunck. ad Lysistr. 291. errorem suum agnoscens qui ἱπνούμενος reliquerit.
 392. Heracl. 990. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον.
 408. Valck. Pors. ad Phoen. 381.
 456. 559. Valck. Phoen. 1538.
 467. Gorgias pro Palamede p. 190. sub fin. Valck. Phoen. 544. Sophocl. Nauplii Fragm. v.
 480. αἰκῶς: χαλεπῶς. διςυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω Πλάτων: — Lex. SG. p. 360.
 513. Pers. 709. Agam. 612. Orest. 748. Phoen. 931.
 573. τοῖς ὀρείοις addit Schol. B. glossema esse patet e Schol. A. ut recte Stephanus, qui e cod. Victor. (Mediceo) abesse testatur. Et sibi et veritati contradicit Schutzins, cum glossema a Turnebo abesse dicit: τοῖσιν ὀρείοις Turnebus, neque quidquam variae lectionis annotat.

670. βαθύν] Eur. Androm. 637. Wetst. ad N. F.
 724. σὺ δ'] Citat Butlerus Prom. 669. Pers. 828.
 Eum. 89. Adde Soph. Philoct. 1261.
 725. Il. O. 566.
 748. 426.
 788. γαμεῖ γάμον] Eustath. Il. I. 784, 4. Rom. II. 17
 789. (not. Blomf. v. 795.) II. Porson. Or. 581. III. Pors.
 Advss. 299. iv. Ibid. 59. v. Ibid. 99.
 864. Suppl. 532.
 900. Choëph. 1014. Suppl. 765.
 902. Choëph. 1011.
 922. Plato Euthydem. p. 291. A. 4, 7. (52, 9, 11. R.
 quem vide, et Heindorf. p. 365.)
 993. Cum Plauti loco apud St. (Asin. v. 1. 13.) omnino
 confer Terent. Eunuch. iv. 3. 13.
 1015. Aristoph. Pac. 320.
 1074. 954.
 1078. εἰ δ' εὐτυχῇ] Fors. εἰ δ' εὐ+υχεῖ, τι χαλᾷ
 μανιῶν.
 1092. αὐ' ἐγὼ] αὐτ' ἔπαθον ex Acharn. 377. [355.]
 citat Auctor vitae Aristophanis p. xiv. Kust.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

- Diodor. Sic. iv. 64. init. 66. init. XIII. 97.
 V. 42. ἐπιπᾶν.
 82. Suppl. 176.
 142. GUL. MASON, Caractacus Act. iv. *Wide wav'd*
the bick'ring blade, and fir'd the angry air.
 158. δορίπονον] 624.
 160. πανδίκους] παιδικάς.
 195. πυριγενεῶν] 934.
 196. τίς οὖν ὁ ναύτης (ἄρά γ' — πρῶμνηθεν;)
 εὔρε — Vide Kidd. ad Dawes. p. 618.
 236. κνυλουμένων] 114.

239. οὐ σῖγα;] Dele interrog. Confer Eurip. Orest. 1020.
 Vel, quod eodem redit, distingue cum Elmsl. ad Herc.
 F. Hermann 1042. οὐ (σῖγα) — πτόλιν;
 243. Locis a Blomf. citatis [240.] adde Œd. Col. 754.
 ὠνειδίδω' εἰς σέ κ' αὖ καὶ τὸ πᾶν γένος.
 II. 18 258. Θυσιάδος] Hesychius v. Θυσιάδες. — τὴν τῶν
 βακχῶν φωνὴν Θυσιάδα φασίν. Error Hesychii esse
 videtur pro ΘΥCTΑΔΕC et ΘΥCTΑΔΑ.
 267. Agam. 561—2.
 273. Eur. Phoen. 760.
 291. 210.
 359. Th. Kidd. Br. Cr. Oct. 1805. p. 429.
 385. νκτὸς ὀφθαλμοῦ] Eur. Phoen. 553. Arist. Nub.
 285. Soph. Antig. 104.
 397. ἡ ἄνοια] εὐνοία τινί.
 421. Idem fere versus 544. Eur. Phoen. 184.
 483. Eur. Phoen. 1191.
 447. Eur. Phoen. 187.
 454. II. H. 182. ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης.
 475. Scaliger ad Priapeia, p. 189. ed. 1617. = 452.
 ed. 1572.
 484. Valčk. Phoen. 994. Scal. ad Varron. p. 49. ἄλω,
 vide Hesych.
 532. Eur. Phoen. 146.
 537. Eustath. II. Σ. p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῇ
 τινι ἐκινούντο, ἐκκρουστα ὄντα καὶ οὐ διόλου
 προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς
 ὁρῶσι τὸ αὐτοκίνητον. ὅποιον δὲ τι πλάττει καὶ
 Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.
 538. Phoen. 1154.
 543. Hinc Euripides, ut videtur, Suppl. 888—91.
 572. καὶ τὸν σὸν αὐτ' ἤεις πρὸς μόρον καὶ ἀδελφὸν
 580. πηγὴν — κατασβέσει] Prom. 540. Shaksp. 2 Henr. vi.
 Act. iv. Sc. i. *Like ambitious Sylla, overgorg'd*
With gobbets of thy mother's bleeding heart. K. John
 v. 2. *You bloody Neroes, ripping up the womb*
Of your dear mother, England.

596. 690.
 604. Θεοῦ μάστιγι] II. N. 812. Διὸς μάστιγι κακῇ
 ἐδάμηνεν. M. 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. Prom. 700.
 μάστιγι θείᾳ. Rhesus 36—7. Πανὸς — μάστιγι
 φοβεῖ;
 605. Eur. Phoen. 994. (= 1001 Pors.) et Valck.
 615. Œd. Col. 1430. Supra 1.
 643. Tautologia. Iph. T. 50. II. 19
 647. σὺ δ' αὐτὸς, etc.] Qu. ex seq. nata.
 679. Œd. Col. 1519. 727.
 703. Qu. λήματος ἂν τροπαίᾳ χ. Agam. 212. τροπαία
 φρενός.
 705. Suppl. 29. 157.
 728—30. Phoen. 1463—4. Œd. Col. 789—90.
 736. λούσειεν] λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733.
 Stanl.
 755. Suppl. 463—4. Agam. 1152.
 778. Eur. Med. 432.
 794. 205. 223.
 812—3. 724—7.
 838. ἄπιστοι] 1024.
 853. τὰν ἀνάλιον delenda videntur.
 982. 70.
 1003. στυγῶν pro εἰργων alii. Qu. στέγων. Supra 205.
 223. 794.
 1026. καὶ πὸ] καὶ τὸ.
 1034. καὶ τῇ] καὶ γῇ.
 1067. De τε vide Elmsl. Heracl. 622.

PERSÆ.

- V. 124. ἔσσεται] αἴσσεται Burneijs. (MS. Colbertinus
 apud Askew. (Needham.) ἔσεται) Lucian. de Domo III.
 192. 86. συναισθημένος Porsonus pro συνεσ —
 307. Phoen. 1167.

373. Darius Datidi εἶπεν ἦκειν ἄγοντα Ἑρετριέας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Plato Menex. II. 240. A. HSt.
397. πάντα ταῦτα Aristoph. Eq. 99. Cratinus Pytina (Schol. Arist. Eq. 523.) ἅπαντα ταῦτα. Plato Comicus Eustathii, etc. (Koen. ad Greg. p. 48. ed. nov.) Aristoph. Pac. 317. Pherecr. Athen. VI. 268. F. 1. ἐκείνα πάντα. Herodot. VIII. 50. fin. IX. 76. Livius V. 44. Haec omnia Galliam fieri. VII. 33. med. Illa omnia. Vide Blomf. Gloss. ad Pers. I.
500. νομίζων οὐδαμοῦ] Forsan nihili faciens, ut Soph. Antig. 183.
687. ἐνδυναστεύειν. Xenoph. Hellen. VII. 1. 42.
778. νέον φρονεῖ Elmsl. ad Heracl. 387. forsam etiam R. P. „μικρὸν φρονεῖν (Isocrat. Paneg. T. I. Auger. p.) 268, 4. Eur. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. ὀλίγα φρονεῖν Hipponax apud Tzetz. ad Lycophron. 579. Menander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234.“ Haec R. P. in MSS. Sed neque h. l. nec Soph. Aj. [1120.] citat. Hipponactis versus est ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.
- 788—90. Herodot. VII. 49.
812. Qu. τόσοσπερ. Agam. 138. τόσον περ εὐφρων.
914. ἐπὶ γόνυ] Herodot. VI. 27. et notas.

SUPPLICES.

- V. 8. Qu. an scribendum φευξάνορα pro φνξ.
13. κύδιον· κρεῖττον· αἰρετώτερον. Hesych.
19. γοῦν] οὖν Ald. Rob. Lege τίν' ἂν οὖν.
53. „ἀνόμια Ald. (Eumen. 161. αἰρούμιον Ald. pro αἰρούμεν.) Dele ατ male repetita, et lege ἄτ' ἀνόμῃ i. e. ἀνόμενα, et pro οἶδ' οἶμαι.“ R. P. οἶμαι extritum Aristoph. Pac. 1285. ἀνομένων Choëph. 785. —

- Suppl. 115. *πελομιῶν* Ald. 546. *διορνμία* Ald.
 Vide Blomf. Ag. 1187.
78. Infra 186. Eur. Heracl. 261.
81. Choëph. 801—3.
102. Theb. 604.
148. *Ζῆνα*] Infra 227.
151. *τυχοῦσαι*] Antiph. Athen. vii. 299. E. Eurip. Hippol.
 328. Vide Choëph. 309. Lys. *ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου*
 p. 170, 34. si recte explico.
157. Supra 29. Theb. 705. II. 21
159. *ἐντεύξεται*] *ἐνέξεται* R. P. A seculo ix ad xii. C
 et *eu* eodem prorsus modo saepe scribebant.
175. Prom. 808. Infra 968.
198. *εἰ ξένη*] Lego *ἤ ξ.* ut *exulem decet*.
203. Infra 229. Soph. El. 85.
239. *συνόλσεται.*] Qu. *συνείσεται.* Vide ad Soph. Philoct.
 1085.
252. Plato Menex. ii. 239. E. HSt. Darius *μέχρι*
Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὥριστο.
258. *ἐκ πέρας*] Qu. *ἐκ πέτρας.*
262. *μηνίτη δάκη* Porsonus apud Cens. Edinb. N. 30.
 p. 318. (N. B. Elmsleio, ni fallor, non satisfacit.)
 Vide et Kidd. ad Dawes. p. 162.
289. *κρατεῖ*] Pers. 734.
331. Verte, *And who can purchase a friend in a lord*
and master? Nubendo dominus emitur, non amicus
 invenitur. Linguae repugnant Butleri oracula, Schützius
 et Interpres Gallicus.
353. Qu. *TANA' ANATON.*
361. *λαὸς*] 511.
374. Hinc expressum putat Marklandus Iph. A. 46.
387. *ὑπαστρον*] Brunck. Œd. T. 795.
404. Supra 193.
409. Agam. 150.
429. *μένειν* (vel *μενεῖ*) *ἀραις τίνειν*, vel *ἀραίαν τίνειν*,
 ex vestigiis ed. Ald. Elmsl. E. R. 35.

439. ἄτην γε μείζω — γόμον Ald. Rob. ἄτης γε — γόμον^{αι}
 Turn. Ita Steph. sed γρ γεμίζω in notis: quod vel
 verum vel vero proximum liquet ex Agam. 978.
440. Ex *Leucippae libri* citat Mussambertius, Common.
 ad Ram. de Pr. λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης
 βέλει θεραπύεται. Qu. an voluit Achillem Tatium.
458. αἰνιγματῶδες] Anaxilas Athen. xiii. 558. D. Mea
 ad Athen. iii. 117. E.
496. πολυστομεῖν] Lege παλινστομεῖν. Vide Theb. 247.
- II. 22 502. ἐπιστρέφον] ἐπιστρέφω Ald. Turn. Guelph. — φου
 Rob. Steph. Lege ἐπιστρωφῶ.
550. Prom. 898. ἰκν. διακναιομένα Elmsl. E. R. 35.
553. χιονόβοσκον] Phoen. 815. χιονοτρόφον.
598. ὅποι] Paullo melius ὅπη.
664. Plutarch. Erotico p. 758. ult. τῷ θεῷ ἀνίεται καὶ
 βακχεύεται ἄχαριν, ἀκίθαριν, ακ * * * γονον ἀρ
 * * * τᾶτε δῆμον ἐξοπλίζουσιν (lege — σα.) Vide
 R. P. Hecub.
680. προμαθεὺς Ald. Turn. προμηθεὺς Guelf. Rob.
 Qu. προμαθής. Sed διαφθορεῦ Hippol.
733. Confer Agesilaum Xenophontis, Hellen. iii. 4. 11.
764. ἄφρυκτον] Qu. ἄφρικτον vel ἄσφρυκτον.
765. Choëph. 402—5.
821. Vide Hesych. v. ἌΜαδα. unde forsitan hic et 826.
 legendum ἈΛΙΑΛΑ.
883. ἀκοῦ ἐξυτῶν Ald. ἀκούεις σὺ Rob. ἀκούετ' ὅξυ
 R. P. conferens Eur. Orest. 1544. Soph. El. 30. qui
 nostrum imitatur. Addit Censor Edinb. N. 30. Iliad.
 P. 256. Thucyd. ii. 11. Adde Platon. Ion. p. 146. B.
 Laemar. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως.
895. τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω R. P. conferens Ed.
 Col. 832. Adde Eurip. Heracl. 176. τᾶμ' ἐὼν ἄγειν
 ἐμέ. Vide et 268. (Porson's Tracts, p. 217—8.)
927. ἢ "σται τὰδ', ἢ δεῖ πόλεμον αἰρεσθαι νέον R. P.
 (αἰρεσθαι furatus est, ut videtur, Elmsleius ad
 Heracl. 505. ex. Ed. Rev. 30. p. 320.) ἔσται τὰδ'.

- ἤδη πόλεμον αἶρει σοι νέον (Blomfield. ni fallor)
Q. R. ix. (18.) p. 358. ἔσται τὰδ', *I will.*
936. εὐθυμόν ἐστιν] An legendum ἔτοιμόν ἐστιν — *licet*
vobis? Tum 940. quaerendum an leg. 'ΩΤΙΣΑΣΘΕ.
(vide Hesych.) et ὅς' ἐστ' pro πάρεστι, quod e
vicinia irrepsit.
975. ὀπώρα. Pindar. [*Isth.* ii. 8.] Chaeremon Athen.
xiii. 608. F. ubi mirare Schweighaeuseri stuporem.

AGAMEMNON.

ii. 23

- V. 2. Infra 13. εὐνήν.
11. ἐλπίζω, *puto*, Eur. Androm. 721.
17. ἄκος τεμεῖν Eur. Androm. 121.
71. ὀργάς. Eur. Med. 1169.
82. [*Glossar. Blomf. in ἡμερόφαντον.*] φιάλη ἄοινος
Aristot. Poët. § 85. Tyrwh. Choëph. 267. recte HSt. et
forsan 685. loco corrupto. Æschyl. Athen. xi. 491. A.
Ib. Eur. Phoen. 1539. et Valck. (= 1561. Pors.)
99. Qu. παιῶν γίγνον.
101. ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἄγανὰ φανεῖς Rob. ἄγανὰ
φαίνεις Turn. et MS. Guelf. Schutzii. Forsan
ἄγανὰν — ἐλπίδ'.
172. Recte confert Schütz. infra 1090. Choëph. 175.
177. 198. 518.
204. Choëph. 330.
230. Eur. Hecub. 556—9. Recte, ut videtur, Butlerus,
infulas. καταχέω, vestem etc. defluere sino, II. E. 734.
Aristoph. Lys. 646. [645.] sed loco forsan corrupto.
(καταστάζοντα Soph. Laocoont. 3. si νῶτον verum est.)
231. Suppl. 982.
242. ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, vel τὸ δὲ
προκλύειν τὸ μέλλον. Qu. de metro.
247. ἄγχιστον] Suppl. 1017.
275. πανὸν] Athen. xv. 700. E.

339. κλύοις] Forsan κλύεις.
 355. πάλαι] Forsan πάλιν.
 357. Forsan ἡλιθιοῦν. Prom. 1082.
 377. προβουλόπαις] 216.
 381. Vide Schaefer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240.
 D. E.
 415. πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις. *Non amplius somni comes.*
 416. ἐφ' ἐστίας] ἐφεστίους Stanleius, citans infra 824.
 Adde Theb. 73.
 II. 24 420. δόμων] δόμῳ ἴν.
 429. βαρὺ ψῆγμα defendi potest. Eur. Suppl. 1125.
 βάρος μὲν οὐκ ἄβριθες, ἀλγέων ὕπο. (Sic Markl. pro ὑπερ.) Sed melius puto βραχύ. Soph. El. 1113.
 μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ Τεύχει θανόντος. Ib. 757.
 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Metam. xii. 615—6.
 Qu. de Phoenice Athenaei xii. 531. A.
 438. Supra 41.
 448. Eumen. 351, seqq. 339.
 470. Qu. an delendum ταχύπορος, ex seq. ταχύμορον.
 495. κάπαγώνιος] Qu. καὶ παιώνιος.
 520. ἀμάρτιον Graecum esse negat cum Brunck. ad Pers.
 Elmslei. Cens. Burnei. p. 168.
 533. καὶ θανεῖν] Fors. ΚΑΤΘ.
 558. τῷδ'] Qu. τόδ' εἰκὸς, ut τάδε et ταῦτα saepe usurpat Aeschylus.
 580. κοιμῶντες] κοσμοῦντες.
 612. Eur. Phoen. 931. Pors.
 632. An χειμῶν' Ἀχαιοῖς — θεῶν; non expertem irae deorum in Graecos.
 639. Simplicissimum τυφῶ, i. e. ξὺν τυφῶ ζάλη τε. Vide Append. ad Kiddii Porsoniana p. 386. et me ad Phoen. 372.
 727—46. Ad eandem γνώμην, ad quam Aeschylus, alludit Longinus xliv. p. 101. Toup. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ etc. οὐ νόθα ἐαντῶν γεννίματα, ἀλλὰ πάνν γνήσια.

787. ἀνδροθνήτος Ἰλίῳ φθορᾶς — ψήφους ἔθεντο.
Non meris verbis litem [decernentes scripserat, postea eraserat] excidii suffragium Trojae apposuerunt. 396.
 ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθοράν.
797. ἀγρίου δάκους, Ἰππου, νεοσσός, — Conf. *El. Rev.* 37.
884. δίκη, *juré*.
919. ξὺν τοῖς plane non spectat ad ἀρβύλας, et ἄλουργέσιν ab ἐμβαίνονθ' regitur, ut 896—7. 909.
 Quare lego ξαντοῖς, vel ξυστοῖς, quanquam nullum exemplum invenio.
942. σημαίνει μολόν. σημαίνων neutro sensu. *Æd. Col.*
951. ἄμισθος] *Choëph.* 720.
978. Vide *Theb.* 766, seqq. *Suppl.* 437—45. *Eumen.* II. 25
 523—35.
- 987, seqq. Cum corruptissimo loco aequè corruptum confer, *Suppl.* 437, seqq. Adde *Eur. Suppl.* 775—7.
1022. σχολή] *Qu. σχολήν.*
1047. De hoc etymo vide *Platonem Cratylo* p. 404. C. et 405. E. *HSt.*
1049. οὐ μόλις, *Eur. Helen.* 341. Sed qu. ob *Elmsl. Med.* p. 172. (k.)
1050. χρήσειν] χράειν (sic) *Ald. κλάειν Turn.* unde λάσκειν *G. Burges.* sed debuit λακήσεσθαι.
1059. αὐτόφονά [τε] κακὰ, καρτάναι. *Qu. de ictu in τέ Iamb. Dim.* De συνίστορα *Eur. Suppl.* 1174.
1060. ἀνδροσφάγιον (melius -γεῖον) *Casaub. apud. Ask.*
1087. *Qu. θυματος λυσίμον, expiatory of the crimes of Atreus, etc.*
1090. *Choëph.* 177. *Supra* 172.
1112. φεῦ ταλαίνας (sic) *Ald. Rob. Turn. φιλοίκτοις ταλαίνας HSt.* duabus lectionibus confusis. *Malim φεῦ, φιλοίκτοις —.*
1115. Ob metrum lege ἀηδοῦς.
1134. πέπληγμαι δ' ὑπαί] *Malim δ' ἦπαρ, ut Canterus; ut supra 421. 765.* Hinc autem defenditur *Eur. Hippol.* 1303. δηχθεῖσα κέντροις, contra *Valckenaerium.*

1158. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγειν. *It is not proper to name them: ut Eurip. Orest. [404?] Sed vide mox 1161.*
1167. Mirum ni legendum τὸ μὴ εἶδέναι, ob παιώνιον 1170.
- 1174, etc. Transponere malim
 προτοῦ ————— τάδε,
 ἀβρύνεται —————
 XO. μῶν καὶ —————
 KA. ἀλλ' ἦν —————
1177. Infra 1206—7.
1204. Recte Blomf. in Glossario [1203.] Adde Choëph. 938. Alexin Athen. x. 443. E. Monkium ad Hippol. 828.
- II. 26 1281. *Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis?*
 i. e. odor cadaveris. Vide me ad Plut. 1021.
- Ibid. [Blomf. Addend. in Not. de καὶ πῶς;] Ag. 532. Adde 1169. Choëph. 173. [171.] Suppl. 503. et forsan Choëph. 525. [523.] Sed Choëph. 763. πῶς δ' Bl. ad 526. [sc. Agam.]
1299. ἀντρέψειν] ἀντρέψει' ἄν —.
1304. Martialis Ep. i. 26, 5. „Ante fores stantem dubitasne admittere famam?“
1347. Pers. 97, seq.
1360. Imitantur Sophocles Antig. 1238. Auctor Rhesi 790. vide et Soph. Aj. 918—9.
1363. γᾶν, εἰ] γάνει σπ. „In similibus structuris Attici ad nominativum quam citissime revertuntur: dicunt scil. ἔξεστι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν (Aristoph. Ran. 305.) -χψ. Iones contra obliquam constructionem continuant.“ R. P. Iliad. Ψ. 597. τοῖο δὲ θυμὸς Ἰάνθῃ, ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση Διῖτον ἀλδύσκοκτος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.
1501. δούλιον ἄτην. Vide Choëph. 68. R. P. Med. 822.
1529. πρὸς ἡμῶν, i. e. ἐστι. Dele κάππεσε, κάτθανε. R. P. Vulgatam ut certum exemplum augmenti omissi citat Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1., sed dubitare videtur ad Med. p. 293.

1622. ἀλλά σοι γυνή. Nil ad rem Sophocl. El. 302.
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. σὴ γυνή Stanl.
curis secundis.

CHOEPHORÆ.

- V. 104. Fors. ἐπεύξωμαι.
137. ἀντικατακτανεῖν v. l. Schol. unde possis ἀνταποκτ.
ut Eur. Hec. 266. (Nil opus. R. P.) Vide Iph. T. 715.
Ibid. δίκη R. P. Vide Agam. 331. infra 490.
138. ἐν μέσῳ] Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815. II. 27
164. πλὴν ἐμοῦ] Lege πλὴν ἐνός. *One person.* Et de
constructione Monk. vide ad Alcest. 117.
189. σάφ' ἤδη et ἀποπτύξαι Porsonus; hoc ex Rob.
ἀπολέξαι pro -σαι Kust. e MSS. in Lysistr. 576.
267. *Sævientem in eos mulctis, non pecuniæ (sed*
sanguinis). Ita HSt. Vide Blomf. Ag. Gloss. 81.
270. δυσφρόνων, i. e. *Furiarum.* Vide Schütz.
274. λευκὰς δὲ κόρσας] *Morbo usque ad senectutem*
vexatum iri.
277. An conf. Suppl. 83?
Ibid. Excidit versus: τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ
χθονός. Ceterum hæc universe, vv. 270—88. de
quovis patris caedem ulciscendo, non de Oreste solo.
281. διώκεσθαι Ald. -κεται Rob. Porsoni διωκάθει
ut barbarum improbat Elmsleius ad Med. p. 113. not.
286. μῆριν· δέχεσθαι δ' Elmsl. Œd. T. 817. et in
Cens. Edinb. 33. Hermann. in Pindar. Heyn. T. III.
p. 201. qui et συλλοῦειν. συνθύειν pro συλλύειν
Porsono tribuit Burgesius Troad. p. 195. Sed, nisi
me omnia fallunt, hoc servandum esse me monuit ipse
Porsonus, explicans, *una deversari.*
289—93. Distingue et lege πεποιθέναι, καὶ μὴ' πεποίθη,
τ. -έον, (πολλοὶ γὰρ ——— ἀχρηία.)
309. Nescio an ref. ad loca citata ad Suppl. 151.

337 etc. Odyss. ξ. 366. — ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
ἢ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαῖοι,
ἦδ' ἐκε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.

Vide ω. 30—3.

379. Supra 259—60.

440. χαίρουσα] Fors. ῥέουσα. (χέουσα.)

476. ἐν πυροῖσι] Recte Canter. ἐμπύροισι.

II. 28 497. In Clem. Alex. Str. II. p. 504. ed. Potter. lege
κατεανόντι, i. e. κατθανόντι.

518. Stesichorus Plutarchi S. N. V. p. 555. A.
(39. ed. 1. Wytt.) Vide Lobeck. ad Aj. 801. quem
non capio.

556. καὶ δὴ VV. DD. apud Butl. Sed verte, *Suppose
the servants* — ut Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνήσκει.

569. Qu. an ref. ad morem de quo Blomf. Gl. Ag. 237.
Vide infra 1062.

585. ἂν requiri concedit Hermannus ad Aj. 904.

643. φιλόξενος τις Elmslei. Med. p. 207. (r.) Vide
Addend. ad Porsoni Aristophanica, Ran. 607.

685. Pearson. κακῆς. Qu. Vide Bl. Gl. Ag. 81. Deinde
in ἐγγράφει latere videtur ἀναστρέφειν.

710. Fors. ναυάρχου.

717. Lege XO. (ὁ ξένος, ironice.)

748. Qu. ἔγνων διπλᾶς γὰρ —.

760. Confer 834-5.

774. διαδικάσαι] διὰ δίκας Schol.

795. νιν. Orestem. *May his eyes be closed by death,
honourably, etc.*

831. Vide Alexin Athen. ix. 379. C.

872. Soph. Electr. 1417. Recte Rob. λέγω. Vide Stanl.
apud B. Confer Soph. Trach. 1165—6.

874. ὥσπερ οὖς Pors. Advss. p. 160. sed vide Platon.
Cratyl. p. 405. C. HSt. Comicus Athenaei, ὥσπερ
οὖν οἱ ῥήτορες olim emendabam.

979. Lege et distingue βάρος (Φίλον — κακὸν) Τί σοι (Ὁ Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχ. ἔρν, — μάλ' εὐστομῶν; Ἀρχὴν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους Ἀργεῦμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν Τοιοῦτον —.

981. γ' ἢ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἢτ' Rob. Recte εἴτ' Herman. apud Butl. (γ' εἴτ' ad Viger. § 811.) Sibi respondet: *Nempe videtur ut muraena (sive quis viperam vocare mavult) tactu ipso infectura.*

1029. Forsan transponendum:

II. 29

καὶ μαρτυρεῖν μὲν —

τάδ' ἐν χρόνῳ

tum v. 1031. qu. an legendum

εἶμι pro τῆσδε.

1031. Agam. 1253.

EUMENIDES.

V. 65. πρόσωθ' Porson. apud Burnei. M. R. Feb. 1796. p. 122. „κάτωθε Alexis (Athenaei) III. 76. E. Eubulus xv. 666. E.“ R. P. in MSS. ἔμπροσθε Nicomach. ibid. VII. 291. l. 8. ἄνωθ' Aristoph. Eccles. 693.

118 Schütz. in textu, nam in notis in omnia alia abit, οὐκ ἔμοι, quod verum videtur. φίλοις, i. e. Oresti. προσίκτορες, sc. θεοὶ, ut Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1. ubi vide Stanl. et Schol. De φίλοις vide Valck. ad Phoen. 437. et adde Iph. A. 932. Agam. 1207.

292. ἐναίματον v. l. Schol. Confer 254. ut βόσκημα sit cibis, ut in Soph. El. 364.

319. αὐονὰ βροτοῖς Ald. Rob. Turn. hic et 328. αὐονήν pro κρανήν Simonides c. mulieres v. 20. Hesychii locum, Butlero citatum, non invenio. Voluit, ni fallor, Etym. M. p. 170, 45. 171, 52.

359. μένει] Qu. μέλει, ut Theb. 276.

422. Vide 431.

453. ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἰρώμαι —. Conf. 640.

494. δειμαίνει] δεῖ μένειν nescio quis in marg. Aldinae
Bibl. Publ. Cant. Hunc et sequentem versum omittit
Rob.
513. Soph. Antig. 854—5.
577. Robert. in erratis γ' εἰ. Lege πῶς γ', ἥ σ'
ἔθρεψεν —. Qu. πῶς, ἥ γ' ἔθρεψε σ' —.
681. Recte Schütz. confert 690. Adde 384. 984.
686. μένων] Forsan μολών.
- π. 30 725. ἐστερημένον, σύ τοι — lego et distinguo, ut vitetur
inelegans positio vocum σύ τοι. ἐστερημένον pertinet
ad ἐμοῦ in ἐμούς latens.
740. παρόρνιθας, πόρους τιθέντες, ὥς αὐτοῖσι μεταμέλη
πόρος. παρόρνιθας, sc. ὁδούς.
744. ἐσμεν εὐμενέστεροι] Forsan ἐσόμεθ' εὐμ.
769. Pro δαιμόνων recte videtur Wakefieldius conjicere
πλευμόνων (potius πνευ-): 767—70. enim manifesto
ex 750—56. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων
σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν, v. 753.
vide 457. Sed de δαιμόνων vide 292. — Qu.
λαιμῶν.¹⁾
819. ὅσῃ] Qu. ὅσων, vel οἷαν.
850. ἀμοίρον MS. D. Askewii. Ald. δ' ἀμοίρον (sic)
Rob. Turn. γ' εὐμοίρον. Olim correxi, τῇσδε γαμόρω
(*Classical Journal*), quod surripuit censor nescio quis
(*Quarterly Rev.* 18. p. 352).

FRAGMENTS.

Λαναῖδες. Fr. 2. v. 6. δένδρων τις ὥρα MS. Veneto-
Paris. Legendum videtur δενδρῶτις. Vox apud Eur.
Herc. F. 792. Musgr.

¹⁾ Quae quidem conjectura, alia paginae parte memorata,
Viro doctissimo excidit metrum minus attendenti. Nisi voluit,
quod non credo, λαιμάτων (Av. 1563.) J. S.

Εὐρώπη ἢ Κᾶρες. Fr. 1. De quo loco Valck. Diatr. 225. ἀμῶν forsán legendum, ut Aristoph. Plut. 645. φιλεῖς δρῶσα.

Νιόβη. Fr. 5. v. 2. οὐτ' ἄν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς. Sic Trinc. et Gesn. [in *Stobaeo* sc.] Stanleius p. 642. sed idem p. 859. ex Eustathio Il. ix. citat λάβοις. (Schol. Venet. ad Il. i. 158. Eustath. p. 744, 3. = 641, 2. Bas. λάβοις Οὐδ' ἐστι βωμός). In λάβοις alicubi acquiescit Blomfieldius; ad Alc. 436. Monkius. Qu. ἄνοις ab ἄνω pro ἀνύω sive ἀνύτω. II. 31 Theb. 710. malim ἄνη τις. Male ἀνῆ Blomf. ἀνομένων Choëph. 785. ἀνόμενα Suppl. 53. ex praeclara Porsoni emendatione. ἄνοντος Aristoph. Vesp. 368.¹⁾ In Androm. 1121. ed. Gaisf. unus MS. ἦγεν. ἄνοις ipsum Phrynich. Suidae in v. Sturz. Lex. Xenophont.

Προμηθεὺς Ἀνόμενος. Fr. 6. v. 7. στρογγύλων [pro quo Pors. γογγύλων.] γόγγυλος λίθος Inscriptio apud Wilkins. *Topogr. of Athens*, p. 197, 204. Schol. ad Aristoph. Pac. 28. — γογγύλαις MSS. in Athen. xiv. 651. D. Vide Etym. Gud. p. 330, 56.

Ὁρείδυια. v. 2. Forsan ἐστιοῦχον ὄψομαι ΔΟΜΩΝ. Si quam domi conspexero. De constructione vide Eur. Suppl. 1.

Fragm. Incert. 107. [Vide ad Eurip. Hec. 914.]

IN SOPHOCLEM.

LITERIS R. P. designantur notae ineditae R. Porsoni, ab ipso mecum humanissime communicatae.²⁾

¹⁾ Ubi vide ipsum in *Aristophanicis*, p. (133.) J. S.

²⁾ E quibus quas in Opusculis Porsonianis jam olim congescit Kiddius, nonnullas hic etiam retinui; eas praesertim quibus suas Dobraeus adjecerat observationes. Idem dictum puta de Porsoni in Aeschylum notis. J. S.

ŒDIPUS TYRANNUS.¹⁾

- V. 4. Citat Athen. x. 420. F. Plutarchus Anton. 926.
 A. = v. 139. Reisk.
 12. *δυσάλγητος*] Sic *ἀναλγήτως* Aj. 1333.
 17. Herc. F. 1039. [1033. Herm.]
 Π. 32 18. οἱ δέ γ' vel οἶδε δ' — Editor Lond. apud. Heath.
ιερεὺς. Qu. *βαρεῖς*. (*ιερεὺς ἐγὰ μὲν Ζηνός.*)
 19. *φῦλον, σεπυς*.
 49. *μεμνώμεθα*] Vide [*Elmsleium*] ad 903. et ad
 Heracl. 559.
 60. Vide 1355.
 64. Vide VV. DD. ad Æsch. Theb. 240. Bl. [243.]
 72. Procul dubio legendum *λυσαιμην*. BURNÆIUS. Vide
 Burges apud Kidd. ad Dawes. p. 287.
 74. *περᾶ*, deleteo 75. R. P. collato Suida v. τοῦ
καθήκοντος. Vide 674. = 689. Musg.
 78. Recte Aldus οἶδε τ'. Infra 445. *τε τὰμποδών*.
 Col. 488. Antig. 1096. Trach. 143. 286. 333. 336.
 Philoct. 292. 528. Electr. 554.
 92. *εἴτε καὶ στείχων ἔσω*. sc. *κλύειν*.
 108. οἶδ'] οἱ δ' — *Illi autem* — Trach. 1174.
τὸ δ' lege (ut Aristoph. Av. 19. *τὸ δ'* —. Eur.
 Phoen. 17. 21. 30. 41. 67. 75. etc.) Electr. 275.
lege ἢ δ'.
 125. Thucyd. v. 83. *ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ*
Ἄργους ἀντόθεν πρασσόμενον, quem locum citat
 Casaubonus ad Polyb. p. 839. ed. Ernest.
 172. MS. apud Br. *κλυτὰ χθόνος*. Aj. 375. *κλυτοῖς*
αἰπολίοις.
 175. Qu. *ἄλλον δ' ἂν ἄλλα* —. Antig. 138. *ἄλλα* —
ἄλλα —.
 189. Qu. interpung. *Διὸς, εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.

¹⁾ Brunckii ordinem fabularum et versuum numeros sequor. J. S.

249. Forsan se ipsum intelligit. vide 814. „Si ἐμοῦ retines, potius post 272. haec collocanda erant: sed frustra negatur subaudiri posse αὐτὸν ante παθεῖν. Antig. 1102. Œd. T. 1179. Orest. 1054.“ Anon. Cant. apud Dalzel.
325. Forsan ὥστ' οὐ μὴδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω.
361. γνωτόν. Vide Elmsleium ad Heracl. 436.
624. Malim ὦ τὰν, προδείξεις — ὦ τὰν est leniter objurgantis, ut Philoct. 1387. Vide Tyrwhittum et Musgravi-um ad Bacch. 201. adde infra 1145. Ruhnken. ad Timaeum p. 281.
656. ἐναγῆ] ἐναργῆ? Qu. de metro. Qu. an om. τόν.
695. ἐν πόνοις σαλεύουσαν. Supra 23. Antig. 163. II. 33 Electr. 1074. Rhes. 248. De ἀλύειν et σαλεύειν Musg. ad Eur. Cycl. 433.
810. συντόμως] συντόνως, a smart rap. συντόνῳ χειρὶ Trach. 925.
817. ὃν μὴ — Vide supra 236 — 41. quo alluditur.
883. ὑπέροπλα. Vide Br. ad Antig. 130.
899. Ἀβαιο] Herodot. VIII. 33. Vide Wess.
959. εὐ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' R. P, indicans similem varietatem in fragmento Προμηθεὺς λυόμενον Æschyli [Fr. 6.] apud Strabonem IV. 1. ubi Dionys. Halicarn. I. p. 34, 8. ed. Sylburg. pro σάφ' οἶδα dat εὐ οἶδα. Vide Leopard. Emend. v. 17.
1244. ἐπιφράξας'. Plato Protag. p. 314. D. HSt. τὴν θύραν ἐπήραξε.
1271. ὅθ' οὐνεκα Trach. 943.
1273. Oculos suos non amplius eos visuros, quos videre non debuisset (matrem scil. uxoris loco habitam); neque praetervisuros, quos agnoscere voluisset, (patrem, in τῇ σχιστῇ ὁδῷ). De ἐν σκότῳ vide Elmsl. ad 419.
1279. χάλαζά θ' αἵματοῦσσ' — R. P. apud E. Maltby.
1280. οὐχ ἐνὸς μόνου Porson. Advss. p. 261.
1348. μὴδ' ἀναγνῶναι] Malim μηδαμὰ γνῶναι.
1351. ἔλαβε, quod pro ἔλυσε posuit Elmsleius, apud Scholiasten videtur esse mera explicatio vocis ἔρῳτο.

1428. προσδέξεται] προσδέρεται Coraë's ad Isocrat. p. 242. Sed vulgatam defendit Euripides Orest. 1084. Pors. Hippol. 1080. Beck.
1430. μάλισθ' ὄρεῖν Μόνοις τ' ἀκούειν] Legendum videtur μόνους ὄρεῖν. Vide Œd. C. 742—4. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ, Μάλιστα δ', ——— Κάκιστος ——— γέρον. ut emendat R. P. Opusc. p. 217.
1451. κληῖται] Eur. Orest. - 325. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ŒDIPUS COLONEUS.

- V. 152. Aristophanica, ad Av. 150.
278. Valck. ad Herodot. III. 155. p. 276. c. 2. ὄραν legendum innuit; sed μοίραν defendit Schaeferus e Philoct. 498. Herodot. II. 172.
300. Ald. ἀπόνως τ'. Lege αἰτὸν ὥστ'. Infra 385—6. R. P. Elmsl. Œd. T. 222. Vide Kidd. ad Dawes. p. 116. Trach. 671. ὥστε μὲν ἂν παραινέσαι. Me ad Aristoph. in ὥστε—ἄν.
323. Forsan ἐξέσται.
335. ποῦ ——— πόνων¹⁾;
363. Eurip. Auge apud Diog. Laërt. Longinum: ταῦτ' ἔῃν ἀφειμένα. Idem, ut videtur, Plutarchi II. 24. C. παρεῖς ἔῃ. Vide Valck. Diatr. pp. 71—2.
- 504—5. χρεὶ στέμμ' ——— τοῦκείθεν ἄλλος ——— τόδ' Elmsl. E. R. 37. p. 80. et, ni fallor, in textu Sophoclis, quem olim impressum ipse abolevit. Memini emendationem, in textum istum receptam, Porsono minus certam esse visam.
547. καὶ γὰρ ἄλλους [Br. ἀγνώς] ἌΝΟΥΣ R. P.

¹⁾ Vulgatam defendit Eur. Orest. 1479. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες; J. S.

563. χ' ὃς πλεῖσθ' εἰς ἀνὴρ, vel χ' ὅς γ' εἰς πλεῖστ'.
Vide Fl. in Hipp. 258. Pors. Adv. p. 261. me ad
Eur. Andr. 765. Blomf. Gloss. Pers. 333. qui χ' ὡς
εἰς πλεῖστ'. Herodot. vi. 127. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ
χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἰς om. MS. sed forsitan ob
præcedens ἡς. Alia exempla apud Valck. ad h. l.
(Rhesus 500. ἀνὴρ sine εἰς, sed nil ad rem.) Troad.
606—7. Aristoph. Plut. 441.

Vide de superiore versu. Qu. καὶ τὸς — καὶ
πλεῖσθ' εἰς —

570. δεῖται pro δεῖ apud Bekker. Anecd. p. 88, 21. Qu.
igitur an ἐμοὶ δεῖσθαι, ut pro ἐμὲ δεῖν.

646. [Ad Musgraviū notam, Nīmis curiosi sumus:] Recte. II. 35
Χᾶρος est Colonus. Supra 52. seqq.

664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere
Herm. ἐγωγε, καὶ ἄνευ γ' ἐμῆς.

668. Id est τῆς Ἀττικῆς ἵκου ἔνθα ἐστὶ τα κράτιστα ἐν
ἀνθρώποις ἔπαυλα, εἰς Κολωνόν. Vel τῆς Ἀττ. ἵκου
εἰς Κολωνόν, τὰ κράτιστα ἐν ἄν. ἔπαυλα. Genitivi,
τῆς Ἀττ. εἰς Κολωνόν, notissimus usus. Vide Addenda
ad Porsoni Aristoph. p. 144. Alius genitivus, κράτιστα
γῆς pro κράτιστα τῶν ἐν γῇ, et ipse satis notus.

674. οἰνώπα] Male interpretari videtur Brunckius *nigri-*
cantem. Hederae nigrae crocei erant corymbi. Heyn.
ad Virg. Ecl. iii. 36. οἰνωπός, atque adeo οἰνώψ
(vide Pors. Med. 1363.) significare potest πυρρός.
Valck. Phoen. 32.

687. ποταμοὶ πολύνεκροι Æsch. Suppl. 1005. In Schol.
qu. Ἀκαδημία,

711. εὐπῶλον] εὐοπλον Geo. Burges, quod minime sper-
nendum: *equite, pedite, navibus*. Sed obstat, quod
tota antistrophe Neptuni, ἱππίου et θαλασσίον, dona
praedicantur.

739. Spurius videtur, ex 741—4. conflatus.

743. ὄσπερ] μάλιστα δ' R. P. (Brunckii MSS. pro
κάκιστος vers. seq.)

790. Æsch. Theb. 728—30.

806. Ut Sophili citat Gaisfordii Append. Florentina Stobaei, T. iv. p. 29, 1. et ἐξαπατῶν.
879. Recte Br. *Hanc non amplius censeam civitatem esse*, liberam scil. Vide Eur. Heracl. 198—9. 245—7. Iph. A. 952. ed. Gaisf. et quae praeterea notavi in Demosthenicis ad Aristocr. 638, 11. [*Advss. T. i. p. 472.*]
927. Aesch. Suppl. 894.
949. *Forsan* melius ἀλείτας, modo sit verbum tragicum.
955. Praeiverat Aeschylus, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν. [*Philoct. Fragm. 1.*] Vide Brunck. fin. not. ad Philoct.
1170. Qu. μή μοι δεηθῆς. Sed forsan v. seq. intelligitur περὶ.
11. 36 1192. Qu. ἀλλ' ἔασον. Iph. A. 671. malim ἔασον. Ran. 1243. ed. Br. MS. Barocc. apud R. P. ἔασον pro ἔ' αὐτὸν. unus Brunckii ἔασον αὐτὸ. — Vel ἔα τὰδ'.
1226. ἐπεὶ φανῆ] ἂν subintell. Pors. ad Orest. 141. Mox malim κείσ' ὄθεν ἂν περ ἦκη. Menander Hypobolimaean, Stob. Grot. cxxii. p. 497. ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν ταχύ. qui locus forsā hinc desumtus.
- Nunc malim κείσε βῆναι — Ceterum de locutione confert R. P. in MSS. Suid. Ἀπέθανεν. ubi legit ἦλθεν pro ἦν. Menandr. Stob. p. 497. Eurip. Herc. F. 1250. Epicharm. Plut. ii. 110. A. ἀπῆλθεν οἴκαδε Alexis Athen. xi. 463. E.) Ceterum Alexin Athen. iii. 124. B.
1231. Luce clarius est πλάγχθη in locum substantivi cujusdam irrepsisse. πάθη sensui satisfaceret.
1262. ἀδελφὰ Antig. 192.
1265. τροφαῖς. Vertendum fere ob. *I confess myself a great scoundrel, when I see the state you have been reduced to.* — τροφή, vide 362.
1266. τᾶλλα] Egregie Musgravius *TAMA*. et sic Porsonus, teste Maltbyio. vide Advss. [*In Porsoni nota, Opusc. p. 218.*] Aesch. Prom. V. 197—8. Aristoph. Lys. 713. aliena sunt. Adde Eur. Heracl. 268.

1341. πόνω. Æsch. Prom. 75.

1370. τοιγάρ σε δ. — δς αντίκ'. *Non eadem fortuna.*
Vide Electr. 917.

1389. τοῦ Ταγάρου] τὸ recte Herm. Hec. p. 109.

1436. οὔτοι conjiciebam; sed verum est οὐ μή.

1494. Ποσειδανίω.

1524. δορὸς ἀλκή Eurip. Phoen. 1114. alio sensu.

1596. Vide an legendum καὶτολαῖνον. Spelunca scil.
nativa, ubi sepultus erat heros aliquis.

1773. πάνθ' ὅπ' ἰσ' ἄν — Sic Porsonus in Advss. (vide
tamen eum ad Toup. p. 435.) ὀπόσοι Antig. 214.
Prometh. 121. ὀπόσον Med. 1405. ὀπόσα Œd. T.
1407.

ANTIGONE.

II. 37

V. 40. ἡ ῥάπτουσα] εἴθ' ἄπτουσα. Vide Aj. 1317.
Œd. T. 517. Aeschyl. Agam. 1374. R. P. Adde Choëph.
981. Ad Plut. 598.

Qu. Agam. 1405. P. [1374.] ἐφάρπειεν Trach. 935.
ubi vide.

53. ἔπος et πάθος confusa. Herodot. vii. 143, 23.

159. ὅτε σύγκ.

163. Citat Plutarch. Fab. Max. fin. ubi σεισθεῖσαν. Ad
propositum suum detorquet scil.

175. Demosth. F. Leg. p. 418. et Schol.

189—90. Pericles Thucydidis ii. 60. Sophoclem videtur
respexisse, vel eum Sophocles.

320. δῆλον] δειλὸν Musg. Malim δεινὸν, et sic Burges.
ad Troad. 432.

321. Pro ποτε MS. ἐγὼ apud Valck. Phoen. 712. unde
idem conjicit ἔχω. — Lege τό γ' ἔργον.

423. πικρᾶς ὄρνιθος. Qu. πικρῶς.

455. θνητὸν ὄνθ'. Nempe σέ, non ἐμέ, ut male Valcke-
naerius Diatr. p. 175. A.

456. νῦν γε] νῦν τε recte citat *Edin. Rev.* xiv. 306.
 467. ἐσχόμην *Ced. T.* 1387.
 520. λαχεῖν, scil. ποθεῖ. *Valck. Ph.* p. 140.
 560. ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν *ridicule vertit Br.*
ita ut nihil cuiquam nisi inferis debeam. Imo, Quare
in mortuae gratiam haec facis. (σε nempe subintell.)
Malim autem ὠφελεῖς.
 602. κοπίδος pro κονίδος emendant in Luciano T. II.
 p. 608, 27. οὕτως, etc. i. e. οὕτως ἀμύνειν ἡμᾶς
 χρεὶ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ μὴ γυναικὸς ἡσσᾶσθαι.
 736. Vide ad *Plut.* 913. *Adde Aj.* 1367. τῷ γάρ με
 μᾶλλον εἰκὸς ἢ ᾿μαντῷ πονεῖν;
 747. Forsan οὐτ' ἄν. Et ita Erfurdcius, probante *Elmsleio*
Mus. Cr. 4.
 759. χαίρων ἔτι ψόγοισι. — χαίρειν ἔτι, *Arist. Plut.* 64.
 II. 38 827, etc. Vide *Ovid. Met.* vi. 30. *Callimach. Apoll.*
 22—5. *Iliad. Ω.* 614. *Electr.* 150—2. *Senec. Herc.*
F. 391. *Heyn. ad Apollod.* iii. 5. 6.
 836. *Hermannus de Metris* p. 296. καίτοι φθιμένῃ
 τοῖς ἰσοθέοις Ἑγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι. *Qu.*
Εὐκκληρα. — Forsan, καίτοι φθιμέναν γ' Ἑγκληρα
 λαχεῖν τοῖς ἰσοθέοισιν, μέγ' ἀκοῦσαι.
 854—5. *Æsch. Eumen.* 534.
 865. δυσμόρου] δυσμόρῳ.
 1021—2. ὄρνις — βεβρωῖτες] *Aristoph. Nub.* 985. [976.]
 quem locum male mutare videtur *Bentleius*.
 1083. ἐς πόλιν valde languidum post πόλεις v. 1080.
Sacer quidam locus postulatur. *Qu.* ἐστιοῦχον ἐς
 σποδὸν, i. e. βωμόν. Hoc enim ipsum est quod exsecra-
 tur *Tiresias*. vide 1016. — σποδός. vide *Ced. T.* 21.
 (supra 1007.) *Eur. Troad.* 483. Ἐρκίου Διὸς πυρεῖ,
 i. e. βωμῷ.
 1182. Recte. *Pors. Phoen.* 1360.
 1200. Recte *Brunckius*, ut placidi remitterent iras.
 1238. *Æsch. Agam.* 1360—1.

TRACHINIÆ.

IN Trachiniis versus qui melius abessent:

24—5. Tautologia post ἀταρβής.

362—3. Tautologia.

698. τῆς οἰός, etc. Suspectus ob constructionem; nisi legas φλόγα ἀκτῖνος ἡλιῶτιν.

1175. A poëta quidem, sed languidus.

V. 3. Θάνοι] Θάνη Fl. 1547. et Stob. 105. p. 562.

Infra 164. lege ἥνικα sine ἄν. 689. ἕως νιν. V. D. *Quarterly Rev.* 14. p. 453.

7. Lege ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλ. Ita Kidd. ad Dawes. De ἔτι, R. P. Advss.

40. ὅποι recte Br. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 305.

47. ἔξεργασάμην oraculum, Aristoph. Av. 982. Vide II. 39 Herodot.

53. τόσον] τὸ σὸν Pors. Med. 461. Eur. Iph. A. 1167.

ἢ μὲ χρη λέγειν τὰ σά;

65. Matri non dixerat Hyllus ubi esset Hercules; neque Hyllō mater, patrem in summo discrimine versari, 86¹).

85. Dele hunc versum ex interpretatione τοῦ οἰχόμεσθα natum. R. P. et sic Vauvilliers.

95. κατευνάζει τε (ἀνεγειρομένη).

98. Pors. Hec. 1030. Schol. in ed. 1547. τὸν Ἀ. παῖδα. Distingue, τὸν Ἀλκμήνας: παῖδα: — Omittebat, ut videtur, παῖς. Monet Pors. l. c.

102. κατ'. Vide 379.

114. Forsan κύματ' ἐν εὐρείῃ. Imo ἄν —. Illud citat Elmsl. Med. 806. hoc Kidd. Dawes. p. 441.

143. νῦν δ'] Lege τ'.

164. Abfuerat xv menses. Supra 45. Vide Musgrav. ad 838. [827.]

¹) Hoc notaverat V. D. supra scripto „TRAGOEDIARUM OËCONOMIA“; cujus quidem alia exempla colligere procul dubio in animo habuerat, adjecerat tantum „Heracl. 115. nescit ὁ κῆρυξ quis sit Athen. Rex“. J. S.

166—8. Ipsum oraculum vide 1166—75. Aliud 1161—5. In utramque partem interpretatur, et recte quidem, Deianira 76—81. Sed hic, ubi omnia pessima ominatur, inepta sunt ista 167—8. neque audivisse videtur Chorus 823—42. Deinde tres versus adeo frigidi, ut eo solo nomine suspectos haberem. Satis sunt *τοιαῦτ'*, etc. ut 46.

Neque defendi potest repetitio priorum ex Œd. T. 236—41, 817—9, Antig. 23—30, 194—206.

Sed demus hos tres delendos; vix minus offenderis in priore loco. Neque enim de Euboea loquutum erat oraculum, — (utcunque respondeas, *τῇσδε τῆς χώρας* non esse Euboeam, sed Trachina, ut 165.) neque ista cohaerent cum 40—1, 73, 97—102. (in 77. expectares *πείρας, ὁδοῦ, ἀγῶνος*, ut 159. vel simile:) neque 79—80. ferri possent in Euripide, nedum in Sophocle.

II. 40

Quare suspicari liceat fabulam a *διασκευαστῇ* fuisse interpolatam. V. 1167 etiam abesse mallet. *συμβαίνειν ἴσα* aliud est atque *συνήγορα εἶναι*. (Cavillator etiam objicere posset, *παλαιὰ* esse, non *καινά*: vide 157.)

169. De *τοῖος, τοιόσδε*, vide Elmslei. Cens. Ed. 33. p. 240. Sophocl. Athenaei [xiii. 564. b.] *τοίαν Πέλοψ ἕνγα*.

263—4. Sensus est *πολλὰ ἐφύβρισε καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ*. Post *φρενὶ* scil. supprimitur verbum, ex opposito *ἐπερόδοθησε* supplendum. *λόγῳ*, 265—8. *ἔργῳ*, 268—9.

316. Ald. et membr. *μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν*; MSS. Brunckiani, *μὴ του*. Possis distinguendo, *μὴ του τυράννων; Εὐρύτῳ σ. τ. ἦν*; vel etiam transponendo, *μὴ τῶν τυράννων ἦν τις, Εὐρύτου σπορά*; Sed mihi videtur *Εὐρύτου* esse glossema.

330. *μηδὲ πρὸς κακοῖς Τοῖς οὔσι λύπης, πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι*. Vulgo transponuntur *λύπης* et *λύπην*.

339. Forsan *ὑφίστασαι, subsistis*. Metaphora a *venatione* ducta. PORS. (E. M.) Vide Pors. ad Phoen. 1373.

Si *με* servandum, verte *cūr hunc gressum ad me dirigis?* vel *hoc gressu ad me contendis?* Duplex accusativus, ut Musg.

384. ὄς. Hercules an Lichas? Puto, Non Herculi quidem, sed Lichae, omnia mala precor. Vide Eur. Med. 82.

529. Ald. membr. *βέβακεν ὥστε*. Lege *βέβαχ' ὥστε*.

536. οἴμαι γ' Wakefield. si memini.

538. Antig. 1063.

562. Contra metrum et linguam Br. — Ald. Junt. 1. τῶν πατρῶων ἦνικα στόλων. MSS. duo Brunckij, Vatic. Palat. 287. collatus a Dorvillio, Junt. 2. τὸν πατρώον — στόλον. ΣΤΟΛΙΟΝ Schol. Ita Schaefer. εὖνις pro *υπορε* capiens. Vide Porsoni Opusc. p. 219. Qu. an στόλον regatur ab ἐσπόμην, quasi dicatur τῇ πατρὸς πομπῇ? Vide supra v. 155—6. 159. Æsch. Suppl. 183. (195. St.) Œd. Col. 358. Aristoph. Av. 46. Eur. Heracl. 38. et Elmsl.

574. De ἰός vide 719. Θρέμμα Musg. ad Eur. Cycl. II. 41 189. Brunck. ad Trach. 910. Vertit Brunckius. *Vulneris sanguinem, concretum circa cuspidem intinctam tabe Lerneae hydrae.*

Ænigma Sophocle dignum. 1. ἰός, *telum an venenum?* 2. ἔβαιψεν, *instillavit, an tinxit, an infixit?* (ut Phoen. 1594.) 3. Θρέμμα, *hydra an hydrae soboles?* 4. Θρέμμα an αἷμα nominativus? Vide an legendum μελάγχολος—ἰός. *ubi venenum, hydrae soboles, (quomodo poëtae dicunt vinum sobolem vitis, etc.) tinxerat vulnus.* Sed vulgatam servo, vertens, *ubi (circa eam partem cuspidis, qua) sagittas tinxit hydra.*

664. Leptinea 502, 21. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. Sed qu.

717. Recte Aldus et membr. *χῶσπερ*. Schol. ed. Rom. ΧΩΣΠΙ ΕΡΑΝ ΘΙΓΗΙ. καὶ ὅσα ἂν —. Lege ὅς ἂν. R. P.

χῶσπερ, i. e. καὶ ὅσπερ. Sensus idem est, ὅς ἂν θίγῃ τοῦ βέλους, vel οὗ τὸ βέλος. Pind. Pyth. ix. 75. τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν.

770. Forsan distinguendum *πλευραῖσιν*, ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος, ut sensus sit, quasi a fabro recens fuisset adglutinata.
789. Lege *λάσκων*, ὑζών· ut fere Wakef. e Diog. Laërt. tum e D. L. lege *Λοκρῶν τ'*.
833. *νεφέλα*, *rete*?
838. ὕδρας φάσματι = ὕδρα. Br. ad 910. Vide supra ad 574.
858. *κελαινά*] Si sinat metrum, qu. *κλεινὰ* (*κλαινά*).γ
935. *Se iracundis dictis matrem ad malum hoc facinore cumulandum impulsisse*. ἐφάψειεν scil. τὸ κακόν, ὥστε γενέσθαι τούργον.
971. Forsan *κάθυπνον*.
997. Primo restitue *οἶων ἱερῶν*, quae v. 996. irrepsit e margine. Deinde suspicor ipsum *ἱερῶν* delendum: ὦ Κ. — *βωμῶν*, *Οἶαν* — *μοι*-. De formula *οἶαν ἂν θ'* *οἶων*, Bl. apud M. Alcest. 145.
- π. 42 1010. *You have overturned (disturbed) the little which might have winked; i. e. the little sleep I might have had.* PORS. (E. M.)
1076. *εἰπόμην* e Schol. Aj. 318. pro *soloeco* ἐσπ. Elmsleius Heracl. 634.
1154. *συμβέβηκεν*, *agreed with, acquiesced in.* PORS. (E. M.)
1162. *ποτε* etiam Schaef. Lege *ποτ' ἄν*. Vide Prometh.
1166. *συμβαίνοντα*] Vide 1176.
1167. *τοῖς πάλαι* non = *τοῖς πάλαι* (i. e. modo) *λεχθεῖσιν*: ergo *καινὰ* est *recentia*. Vide (Ed. T. 916. Quomodo igitur *παλαιὰ δέλτος*, 157? An veteris oraculi vaticinium, ut 825. *τᾶς παλαιφάτου προνοίας*? — Sed utut haec sunt, versum deleri malim. — Imo falsum est hoc oraculum alteri fuisse *συνήγορον*; hoc enim longe aliud atque *συμβαίνειν ἴσον*.
1169. *εἰσεργαυάμην*] ἐξεργ. Elmsl. M. C. 6. p. 290. Vide Aristoph. Av. 982.
1178. Recte Br. *dum te acrius instigem.*

1181. i. e. *in hujusmodi colloquium delatus*. στάσιν, ut
Ran. 1814. [1279.]
1240. Vide Br. ad Antig. 740.
1252. Qu. τοῦργον, i. e. δείξας τοῦργον (ὄν) τὸ σόν.
1261. Malim ὥστ' ἐπ. Τελεῶσαι ἐκούσιον ἔ.

AJAX.

- V. 50. *μαιμῶσαν*] διψῶσαν Athen. x. 433. F.
77. ἀνὴρ] Recte Hermannus *homo*, i. e. *mortalis*. Nonne
et antea fuit hic (Ajax) *homo*, (et nunc est?) Vide
Aristoph. Acharn. 46. Lysistr. 848.
109. Male Br. ἐργάσει.
167—71. Locus in vexatissimis, quem nemo adhuc mihi
reddidit expeditum. μέγαν αἰγυπιὸν, ὃ ὑποδείσαντες II. 48
Toup. ad Suid. P. 3. p. 39. probante Porsono p. 465.
Lobeckius in Ajacis editione Lips. 1809. ὑποδείσαντες
post φανείης ponit. Verum omnino delenda est illa
vox, quae irrepsit e scholio. Subintellige ἀγέλαι (πα-
ταγοῦσιν ὅτε ἀπέδραν) μέγαν αἰγ.¹⁾
205. νῦν γὰρ ὁ δεινὸς, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς Αἴας]
Delendi articuli; saltem ante μέγας. Infra 914. delen-
dum ὁ ante δυνάμεις censet Porsonus ad Orest.
1297.
277. Porson. ad Av. 798.
377—8. Vide ad Demosth. Ol. III. 30, 8. [Tom. I. p.
353.]
419. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΙΟΙ Schol. Rom. Porsonus cum
Aldo Σκαμάνδροιο. M. R.

¹⁾ Totus locus ex correctione summi Viri ita, opinor,
legendus:

ἀλλ', (ὅτε γὰρ δὴ τὸ σόν ὅμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι
μέγαν αἰγυπιόν)
τάχ' ἂν — J. S.

456. φύγοι τ' ἄν.
 516. Lege καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε.
 R. P. — pleniore scil. distinctione ad δορὶ 515. posita.
 522. χάρις χάριν. An delendus versus?
 558. Recte Musgravius. Vide Trach. 144—6.
 563. ἔμπα κει R. P. collato Suida v. τηλωπὸς, ubi κει
 τὰ νῦν C. C. C. teste R. P. in MSS. κα' νῦν edd.
 Med. Ald. εἰ τὰ νῦν Kust. sine κ. — Conjecturam
 occuparat Reiskius. confer supra 122.
 586. καλὸν, i. e. καιρὸς, ὥρα, etc. ut Electr. 386. νῦν
 γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. (Ed. T. 78. εἰς καλὸν, opportu-
 tune. Fragm. Ἀχ. Συνδ. 7. (Valck. Phoen. 723.) Vide
 Thes. Gr. nov. ed. T. iv. p. 4719. 4721.
 588. προδοὺς] *Deseras*, Terent. vide Alcest.
 602. Ex Æsch. Agam. 543? Vide et an infra 1208.
 eodem spectet.
 607. ἔτι] Elmsl. ad Ach. 306. Me ad Thesm. 726.
 II. 44 645. Malim αἰῶν' — οἶον βίον οὐδεὶς Αἴακ. ἔτλη. (αἰῶν
 fem. Valck. ad Phoen. 1493.) ἄν=οἶαν, vide ad
 Philoct. 509.
 714. Stob. Ecl. p. 143. Grot. ὁ χρ. ὁ μεγ. μαραίνει.
 719. An ἄνδρες, φίλοισι πρῶτον—*Vobiscum, O socii,*
ante omnia, communicabo nuntium quem fero Ajaci.
 775. καθ' ἡμᾶς, quod ad nos attinet. HERMANN. Vide
 Demosth. p. 309, 17. Sed rectius, opinor, Brunckius,
ubi ego pugno. Κατὰ in tacticis plerumque est adver-
sus, e regione: potest etiam accipi, apud. In Thucyd.
 iv. 43—4. κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων, *Athen.*
laevo oppositus: mox κατὰ τὸ δεξιὸν, in dextro cornu.
Eodem fere recidunt hae interpretationes: Nunquam
hostium ea pars, cui oppositus sum, erumpet (nobis
terga dantibus): — nunquam in illam partem aciei
nostrae, ubi ego pugno, erumpet hostis.
 ἐκρήξει. (Ed. T. ἀναρρήξει κακά.
 776. τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν] An Graecum pro τοῖς
 τοιοῖσδε? Qu. τοι?

875. Confer Aristoph. Nub. 731. [723.] et omnino Eurip. Cycl. 677. ed. Matth. Livius iv. 49. *Dignos* (Tan. Faber *Dignum*) — *esse*, *eorum urbem* — *esse*; — *Malum quidem militibus meis*. *They deserve* — *Yes, a mischief*.
921. ἀκμαῖ' ἄν R. P. Vide Herm. ad Viger. n. 284.
954. κελαινῶπαν θυμὸν, id est, μέλαιναν χολήν *insults over his frenzy*.
966. Emendat quidam, (vide an sit Porsonus,) εἰ κείνοις γλυκὺς. *It may gratify them, it may please him; but it grieves me*¹).
1084. Porson. Av. 798.
1098. Confer Eurip. Troad. 413. Matth. et me ibi.
1101. ἦγεται Elmslei. Heracl. 371. et *Ed. Rev.* quem vide de ἀγεσθαι ad Heracl. 808.
1120. σμικρὰ citat Schol. Aristoph. Ach. 710. σμικρὸν II. 45. Elmslei. ad Heracl. 387. Adde tragicum Plutarchi II. p. 28. C.
1132. An distinguendum καλόν;
1136. Nos, *He missed that, he failed in that*.
1141. Male mutatur. Est pro ἐγὼ δέ γέ σοι φράσω. Studiose inhaeret orationis formae.
1253. πλευρὰ S. Maximus in Eclogis, c. II. p. 166. citante Villoison. ad Longum, p. 274. apud quem MS. Maximi habet πλευρᾷ. — Post πορεύεται 1254. addit Maximus in ed. et MS. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει.
1312. Vide an legendum ἢ σοῦ τοῦδ' ὁμαίμονος λέγω; *Or am I to call her the lady of your brother here?* — ut adstet Menelaus, κωφὸν πρέσωπον.
1366. Malim ὁμοῖα πᾶς — *You are all alike; each for himself*.

---

¹) Nonne potius, sine emendatione, *Utcunque vel mihi acerba, vel optabilis istis; certe ipsi jucunda mors fuit*. J. S.

1392. τόνδ' Ἄνδρα Bandinellus, nescio unde.

1404. τὸν δ' Suid. v. ἀμφίπυρον, unde τόν θ' Elmsleius Œd. T. 220.

PHILOCTETES.

V. 23. τόνδε γ'] Recte Elmsl. E. R. 37. ἔτ' — Œd. C. 1622. οὐδέτ' vel οὐδέ τ' ὠρώρει βοή Ald. Junt. 1. 2. Turneb. HSt. οὐδ' ἔτι Turnebus pro v. l. οὐδ' ἔτ' ὠρώρει Canterus. Idem in Electr. 1189. τῶνδ' ἔτ' pro τῶνδ' τ', approbante Br.

25. Schol. in MS. Paris. 2712. εἴη: πονοῖτο, διανοοῖτο. οἱ κωμικοὶ δὲ τῇ οἱ διφθόγγῳ ἀντὶ βραχείας χρῶνται. Id est, *ei ante vocalem hic brevis est, ut saepe oi apud comicos (in ποιῶ, e. g.)*

55. δόλοισιν — λόγων Erf. Illud forsā recte.

79. ἔξοιδα καὶ φ.] Quicquid dicat Buttmann. malim. ἔξ. μὲν φ.

105. Usitatius, *λοῦς γ' ἀφ.*

II. 46 137. Videtur sensus esse *τέχνη γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων τεχνῶν προὔχει, ἡ τῶν βασιλέων, καὶ γνώμη, ἡ τοῦ Διὸς πάρεδρος*. Comparant Œd. T. 380. *There is a station superior to all others; there is a wisdom, supported by which Jove wields his sceptre.*

316. ἀντάποινα Schol. Ceterum ἀντοῖς verte, *Quibus dent Diū, ut ipsi poenas luant.*

321. Vide 314. 406.

333. Vide 414.

369. Optime Schol. ὦ ΣΧΕΤΛΙΕ. πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

435. Lege σ' ἐν βραχεῖ, ut 1393.

437. αἶρει defendit Schw. Lex. Herod. p. 15.

443. Ἄν ἀνείχετ' εἰσάπαξ εἰπὼν — vel etiam ἂν εἴχετ' —. Vide Antig. 467.

476. εὐκλειῆς ex εὐκλείας 478. natum. Qu. εὐχερής. Vide 519. 874—6. De δυσχερεΐα 900—6.

482. πρύμνην Elmsl. Heracl. 19. et M. C. 6. p. 278. ubi fere praefert ἔπον.

502. An pro δεινὰ legendum κοινά? Vulgata ex 504.

509. ἄθλους, ἄ — *qualia*. ὅς pro οἶος. Aj. 645. et me ibi. Electr. 1128. Troad. 477. 499. ἄθλος et ἄθλον, Graev. ad Lucian. Soloecist. T. III. p. 555.

528. Lege ἔκ τε.

550. οἱ νενανύστοληκότες] CYNHEN. Æsch. Prom. 724.

OIT' i. e. CYT' Steph. Byz. v. Ἰναχία.

572. Forsan ποῖον αὐ.

584. Forsan χρηστά θ'.

645. ἔνδοθεν λαβόνθ'.

675. ἔλαβ'] Forsan ἔβαλ'.

682. ἐσιδών.

692. ἔγχωρον.

728. ΠΛΑΙ natum puto ex ΠΛΑΘΕΙ. sed qu. de metro.

736. Vide Aristoph. Ran. 672, etc.

800. An ἀναπολουμένω? Vide 1238.

852. ταυτὰν εἰ τοῦτω] ταυτᾶ. Barbarum est ταυτὰν pro τὰν αὐτὰν. Brunck. ad Aristoph. Plut. 253. T. III. 195. ταυτῇ Trach. 722. Infra 1448. γνώμη ταύτῃ τίθεμαι. II. 47 qu. γνώμην. qu. ταυτῇ. Herodot. I. 120. ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί. Vide VII. 220. — Vel etiam, ταυτὸν εἰ τοῦτω γνώμας, i. e. γνώμης. Sensus est *Si, ut vult Ulysses, arcu non contenti, ipsum Philoctetam insuper abducere conamur, huic consilio inesse inextricabiles molestias (vide 892.) vides, si sapias*. Ita Erf. si eum intelligo.

Jam ante obscure suadet, 835 — 8. ut vela det. Ultima 863—4. τόδ' ἄλωσ. — ἀδεῆς πόνος ἐσθλός (ita enim pro glossa restituendus versus, qui leviter corruptus e margine in alienum locum migravit 859.) ultima, inquam, ita capienda: *Equidem hoc intelligo; consilia tuta esse optima*. Ita Matthiae.

Constructio v. 853. ἄπορα πάθῃ (ἐστὶ) τοῖς πνικνοῖς ἐνιδεῖν (τῷ πράγματι). Vide ad Aristoph. Plut. 48.

859. ἀλεῖς ὕπνος] ἀλεῖς πόνος. — Qu. an vel hic vel 864. delendus.

1085. συνοίσει] Lege συνείσει. Pierson. ad Herodian. post Moerin. p. 442. Electr. 93. Eurip. Androm. 999. (Æsch. Suppl. 239.)

Secundum Hermannii mentem verte [συνοίσει], *But you will be a fit place for me to die in*: i. e. I can expect nothing better. Omnino confer Aj. 431.

1091 etc. Vide annon haec alio ordine legebat Schol.

1093. Recte Br. πλωάδες. R. P. In scholiis hae lectiones memorantur: δρομάδες πτοχάδες (melius alibi πτωχ.) πτωκάδες, πρωτάδες et ὀξύτονοι, -τόνου.

1094. Lege εἴ ἀρκῶ. R. P. (ut Electr. 186.)

1251. Recte, opinor, Herman. apud Erfurt.

1276. Lege ἂν εἴπῃς σὺν, quomodo Eurip. Bacch. 654. corrigebat R. P.

1361. παιδεύει κακά.] Lege κακοῖς. (Ed. Col. 562. ὡς οἶδά γ' αὐτὸς, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος. 919. καίτοι σε Θῆβαι γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν. Similia apud Musg. ad Eurip. Heracl. 576.

II. 48 1364. Qui duo versus, non optimos quidem illos, textu eliminat, Brunckius, miror quomodo non viderit neque sic vitium tolli. Quum enim longam istam fabulam, vv. 319—465. a Neoptolemo confictam esse jam pateret, cur Philoctetes ista de armorum iudicio ceteris veriora esse crederet?

1381. κοῖν' ὁρῶ R. P. Vide Markl. Suppl. 728. et ibi Gaisf. p. 162.

1402. Dele εἰ δοκεῖ, ut trochaici a versu sequenti incipiant; et 1407. lege τῆς πάτρας. NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ Ταῖτα δρᾶν, ὅπως περ ἀνδᾶς, — Sic duo parietes una fidelia dealbavit RICARDUS PORSONUS, Opusc. p. 197. Vocem ὅπως περ solus usurpat Sophocles, eodem monente. (Ed. T. 1336. Aj. 1179.) ὅπως περ Crates Athen. ix. 396. E.

Haec emendatio non satisfacit Elmsleio, E. R. 37.

p. 92.

1406. [*Vide Tom. i. p. 340. ad Æschin. 77, 28.*]

1448. γνώμην ταύτην καταθέσθαι Theognis 717. ed. Bekker. (Aristoph. Eccles. 654. [658.] unde et hic ταύτην Elmslei. Heracl. 1053.) Lysias pro Invalido p. 170, 24. μηδαμῶς — ταύτη θῆσθαι τὴν ψῆφον Taylor. et Bekker. pro τῇ ψήφῳ. Vide supra 852. Isaeum Ciron. fin.

1461. γλύκιον] γλυκερόν Burneijs M. R. 1799. p. 432.

Λύκιον v. l. Schol. Vide Hesych. et Suid. in v. Λυκεῖον ποτόν.

ELECTRA.

V. 2. Odyss. ψ. 5. ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδαι ἡμᾶτα πάντα. Macho Athen. xiii. 578. A.

4 etc. Ridet Auctor Agenis Athen. xiii. 595. F.

21. ἐνταῦθ' ἵνα Οὐ καιρὸς ὀκνεῖν, ἐσμέν. R. P. ἐνταῦθ' ἵν' οὐ Καιρὸς κατοκνεῖν, ἐσμέν. G. BURGESS. κατοκνεῖν Prometh. 67. et alibi. ἵνα in fine senarii II. 49 Trach. 1159. Confer Antiphont. Photii. v. ἵνα: ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

45. Φανοτέως] Φωκέως R. P. De Strophio interpretatur Stanl. ad Choëph. 914.

104. Forsan γόων, Ἐς τ' ἂν λείσω παμφεγγεῖς Ριπὰς, delete ἄστρων. — παμφ. ῥιπαὶ sunt solis radii; ut νύχαι ῥιπαὶ Œd. Col. 1248. Neque quidquam refert, quod statim sequitur ἡμαρ. Vide Aj. 856—7.

113. Aldus, Junt. 1. 2. τὰς omittunt. Nisi omittendus est 115. cum Porsono, perspicue legendum ὀρᾷθ', (Αἰ) τοὺς εὖν. ut AI ab E absorptum sit.

124. ἀθρώτατα Kidd. Erfurdt. R. P.

In comparativis neutro singulari utuntur; in superlativis neutro plurali. Dicunt utique δεινῶς, δεινότερον, δεινότατα. Non dixissent ἀθρωτάτως pro ἀθρώτατα, nisi per licentiam. — Haec, puto, volunt, quae, Porsono procul dubio dictante, ad finem libri hujus ascripsi.¹⁾ — Elmsl. ad Ach. 193. p. 121. et ad Heracl. 544.

128. Choëph. 40. δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

152. Antig. 831.

153. Cic. Tusc. III. 33. „Ne illa quidem firmissima consolatio est, quanquam et usitata est, et saepe prodest: *Non tibi hoc soli.*“

168—9. Vide infra 317. seqq.

333—4. Isaeus Cleonym. § 40. προσηπείλησεν ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ ὥς διάκειται πρὸς αὐτόν.

400. Antig. 65.

440. Forsan ἐβλαστε πασῶν.

442. Qu. δέξασθαι αὐτῇ? — δέξασθαι Elmsl. M. Cr. 4. p. 475. nolente Hermannō ad Aj.

476. φερομένα κράτη. Supra 84.

- II. 50 492. 1. ἡ ἐριννὺς ἐπέβα ἀμιλλ. γάμων, οἷσιν —
 2. Κλυταιμνήστρα —
 3. τινὲς ἐπέβα vel -βαν —
 4. ἀμιλλ. γάμων ἐπέβα αὐτοῖς οἷσιν —

514. οἴκου] Qu. οἶκον?

531. Æsch. Agam. 1504.

564. ποινάς? (Musg.) vel -νήν?

591. τοῦτ'. Forsan ταῦτ'.

593. οὐ γὰρ] ποῦ γὰρ — οὐνεκα; Vide Porson. ad Hecub. 296.

609. καταισχύνω] Iph. A. 505.

614. Pors. Av. 798.

734. ἔσχατος. 720.

¹⁾ Scil. Sophoclis Musgraviani, Tom. I. unde haec deprompsi. J. S.

760. Recte Erfurdcius ἐκλάχῃ ex cod. Jen. Vide Musgr.
 770. Male Valckenaerius. Sensus poscit γάρ, neque unquam junguntur οὐδὲ καί. R. P. οὐδέ γάρ etiam Stobaeus LXXIV. p. 451, 24. Gesn. = LXXVI. 329. Grot. Grotius Excerpt. p. 71. καὶ est emendatio Valckenaerii ad Phoen. 358. locum similem.
818. Recte Dawesius p. 281. ed. pr. ἔσομαι ξύνοικος. R. P. — Quod ut suum protulit Hermannus ad Hec. p. 116. deinde apud Erfurdcium, ξύν. ἔσομαι. τῇδὲ γ' ἀλλὰ — postremo Doctr. Metr. p. 49. ξύν. ἔσομαι· ἀλλὰ (sic). Cum τῇδε confer Aesch. Choëph. 4.
838. ἔρκεσι, *retibus*. Vide Br. ad Aj. 60.
841. πάμπνυχος = παντελῶς ἔμπνυχος.
- 857—9. ἐλπίδων ἄρωγοὶ = ἐλπίδες ἄρωγῶν. — ἄρωγαὶ Schol. ad 854. probante Musgravio.
973. λόγων γε μὴν.
997. Antig. 61. ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι ἔφηνεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
1065. δαρόν γ' οὐκ —.
1079. Orestes, Choëph. 430. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
1096. φέρεσθαι τὰ πρῶτα, πρωτεῖα, semper Graeci, nunquam φέρειν. Hase, MSS. du Roi, 9. p. 177.
1128. Lege ex Schol. ed. Rom. ὄνπερ. Probat Kidd. II. 51 ὥσπερ Brunck. ed. 1779. forsā ex Eurip. Androm. 1173—4. ὥσπερ male Suid. in Aristoph. Ran. 323. [320.] ὥσπερ Florens in Pac. 1089. [1055.] Ibid. 675. [659.] recte Inv. οὔπερ Vesp. 619. [621.] ὥσπερ Rav. Qu. de Fragm. apud Schol. Platon. p. 85. — De ὅσπερ et ὥσπερ Elmsl. Ach. 441. et Add.
1239. ἀλλ' οὐ μὰ τὰν . . . ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν. — μὰ dat Juntina 1522. „ἄδμητον procul dubio verum.“ Kidd.
1311. Plato Menex. §. II. 245. D. HSt. ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτμε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτριᾶς φύσεως. ubi nostrum confert Gottleberus p. 53.
1458. πύλας] πύλαις, ante fores.

FRAGMENTA.

Qu. an omiserit Br. fragm. apud Valck. Phoen. 544.
 Anapaestici ex Incert. Fab. apud Strabon. vi. p. 391.
 ed. Oxon. quem locum, ni fallor, tractat Erfurdcius.
 (Beck. Act. Semin. T. II. p. 485—6.)

ΑΛΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

- FR. I. v. 2. ἐξέλαμψ' ἐναίσιον φάος Porsonus, ni fallor.
 II. Vide Schol. Plat. p. 188. Schol. ad Thesmoph. in Append. ad Porsoni Aristoph. Chardon La Rochette, T. II. p. 412.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

- I. 1. τοῖνν] τοῖσι edd. Ald. Cas. Malim τοί σοι. — Sic Porsonus et MS.

ἈΛΩΛΛΑΙ Σάτυροι.

- IV. Ut Menandri, et σιωπή, Apostolius xxi. 16.
 XI. 3. Θακοῦσιν est conjectura Salmasii apud Grot. Vide R. P. Adv. p. 151. ad Prom. 389. ἄκουσιν ed. Trinc.
 Cum ultimis confer Menandrum Clerici p. 154.

II. 52

ἈΜΦΙΛΑΡΟΣ Σατυρικός.

- V. Verba partim dat Siebenkeesius p. 55. ἔτ' αὖ . . . ὥπερ ἄλιενς πληγεῖς ἐνῶν διδάσκαλον.

ἈΧΙΛΛΕΩΣ ἙΡΑΣΤΑΙ Σάτυροι.

- I. 1. ἔρωτος γὰρ νόσ. τοῦτ' ἐφίμ. Forsan τὸ γὰρ νόσημα.
 Ib. 6. οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει Tr. Forsan θυμὸς οὗθ' ὅπως ἀφῇ θέλει.

Ib. 8—9. Pro his Tr. οὔτε τοὺς ἐρ. αὐτὸς ἱ. δρᾶν.
tum ut alterius fragmenti init. *Ἡ καὶ* —.

ἙΛΕΝΗ.

ἦν καλλίστην] Eurip. Hec. 632—4. Pors. ad Toup.
p. 504.

ἘΠΙΦΥΛΗ.

III. 1. τὰ ῥᾶσι'] Lege τᾶρισ'. Vide Antig. 179. Aliter
alii. Vide Reisig. p. 129.

ἩΡΑΚΛΗΣ ἘΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ Σατυρικός.

Eustathius II. B. p. 297, 36. ἐν γοῦν τοῖς Ἡρωδιανοῦ
εὔρηται ὅτι Εἰλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ Σάτυροι.

ἸΝΑΧΟΣ Σατυρικός.

„Ad Inachum Sophoclis refert fr. de quo Valek. D.
p. 11. Ruhnk. Tim. p. 9. forsan inconsideratius,
Blomf. Mus. Crit. T. I. p. 145.“ Boiss. MSS. du R.
x. p. 241. Ad Inachum refert Erotiani locum v.
κερχνώδη, legens, α. φησιν ἰοὺς, Τραχὺς χελώνης
κέρχνος ἐξανίσταται, Elmsl. E. R. 33. p. 237.

ΚΗΛΛΑΙΩΝ Σατυρικός.

II. Potius distingue et lege ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ'
ονου σκιά. i. e. τᾶλλα οὐ φροντιστέον.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

IV. 6—7. Aristoph. Av. 605.

ΚΡΙΣΙΣ Σατυρική.

II. 53

I. Hinc profecit Callimachus l. c. notante Sch.

Dobree, Adversaria critica. IV.

4

ΛΑΟΚΟΩΝ.

- II. 2. Dele μέδεις collato Aristophane.
 III. 3. μόνου praeferat Bachetus ad Ovid. Epist. T. II. p. 134—5. ed. Hag. 1716. quod memini probasse et Porsonum. Vide Heyn. Exc. 17. ad Æn. 2. p. 316.
 Ultima etiam Heyn. ad Virg. Diss. II. ante Æn. c. 5. p. 79. ed. 1793. nisi Tyrwhitto sublegit.

ΝΙΗΤΡΑ ἢ ὈΛΥΣΣΕΥΣ ἈΚΑΝΘΟΙΛΑΗ.

Vide Hemst. ad Plut. p. 96. Kuster. ad Schol. 303.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

- V. Cicero Deiot. 11, 18. *Fit in dominatu servitus, in servitute dominatus.*

ΠΟΛΥΙΛΟΣ ἢ ΜΑΝΤΕΙΣ.

- III. ποῦ? ἤξει Stob. Forsan leg. ἔξει. [*Postea addidit*]
 Ita Reisig. Aristoph. p. 295.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

- III. 5. Gesnerus ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων, quae levicula est depravatio verae lectionis. Lege φίλος. Βροτοῖς ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον, δίκην ὄφλοι — vel βροτοῖς δ' ἂν — Aristoph. Eq. 1300. [1297.] ξυνελθεῖν εἰς λόγον. Nub. 471. [465.] ἐς λόγον ἐλθεῖν Ald. sed omnes fere MSS. λόγους. Mirum est istud λόγων δίκην concoxisse Schaeferum ad Bos. p. 69. ed. Ox. εἰς λόγον Junt. Rav. in Lysistr. 469.

ῬΙΖΟΤΟΜΟΙ.

- II. 3 seqq. ἔγχος δ' ἥτις Ὁ. πιλοῦσα φέρει — πλείστους ὤμους σπείρουσι δράκοντες MS. Vatic. apud Inv. ad Lysistr. 701. Forsan στίλβουσα, vel τὸ δι' Οἰλύμπου πάλλουσα φέρει.

ΣΚΥΘΑΙ.

II. 54

- I. Merae tenebrae: hoc solum sentire videor, legendum
βλάσταν εἶχε vel ἔσχε, ut Oed. Col. 972—3. — Qu.
an ex Choro.

ΤΗΡΕΥΣ.

- VII. 6. εὐφρονες] ἔμφρονες.

ΤΡΩΛΑΟΣ.

- μασχαλισθήσει ποτέ: Schol. MS. Platonis apud Fabric.
Harles. T. II. p. XVI.

ΦΑΙΛΡΑ.

- VIII. 2. ᾧ κε Z. — ση Trinc. Gesn. Grot. Forsan ᾧπερ
-ση, ἂν subaudito.

ΦΘΙΩΤΙΛΕΣ.

Vide Fragm. Inc. CI.

ΦΙΝΕΥΣ.

Vide Hesych. Κηρίωμα.

ΦΡΙΞΟΣ.

- III. Etym. Gud. p. 330, 43. ubi in ἐξέπραξαν vide an
lateat ἐσπάραξαν. Sed metrum laborat.

ΦΡΥΓΕΣ.

Brunck. not. I. 4. ex librarii errore] Non librarii, sed
vel ipsius Scholiastae, vel interpolatoris.

FRAGMENTS INCERTA.

- FR. XIX. v. 3. Vide me ad Menandrum.
 XXIII. E dramate Satyrico.
 XXXVI. Gnom. εἰς ὄρκον. ἀνδρῶν δὲ φάυλων ὄρκον εἰς
 ὕδωρ γράφω.
 II. 55 XLIV. Ad Eurip. Med. 300. respicere videtur Sophocles.
 LXX. 3. Recte τὰ γένητα Porsonus, ni fallor. Vide Advss.
 p. 175. 237. τὰ γένη τὸ Plutarch.
 Ib. 4. ἀθροῦντος] Imo αἰθροῦντος Plutarch. αἰ θροῦντο
 v. l. θροῦντε Lobeck. Aj. p. 342.
 LXXVII. Vide ad CEd. T. 1237. ed. Ox. 1820. Ulpian.
 ad Demosth. Leptin. init. ὅψις ἀκοῆς ἐναργεστέρᾳ.
 LXXXIX. Vide an ad Antig. 450. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς, etc.
 referendum.
 CI. Lege Σοφ. Φθιωτίσιν Elmsl. Heracl. 194.
 CIII. Adde Stob. p. 317. Grot. (437. Gesn.) ubi pro
 Antiphane reponit Sophoclem Porsonus, et legit εἶτα
 τοῦτο τὰδικον, Advss. p. 304.

IN EURIPIDEM.

PORSONI PRÆFATIO IN HECUBAM.

- PAG. 2. lin. 8. Herman. Gr. p. 336. n. 120. In Isocrate
 κᾶειν et κλάειν Urbinas, ut p. 281. B. 288. A.
 362. B.
 Ib. 11. Phrynichus Bekker. p. 10, 28. Kidd. Dawes.
 p. 150.
 Ib. 28. Augmentum [omissum] ἔχες anapaesticis concedit
 Valck. Hipp. 1288.
 3, 26. Anapaestus 4to loco Eurip. Philoct. Fr. 12.
 6, 25. Valck. ad Phoen. 408.
 7, not. post l. 2. Thucyd. II. 51. Herodot. III. 130.

- 8, 24. Ita *ἀντὸν* Ran. 776. [763.] Thucyd. II. 62, init.
9, 10. Vide alia apud Elmslei. ad Hermannii Suppl. 68.

SUPPLEMENTUM AD PRÆFATIONEM. II. 56

- PAG. 13. l. 1. infinitivis] Elmsl. Praef. Œd. T. p. 8.
Ib. 15. Elmsl. ad Eurip. Suppl. Markl. 158.
Ib. 23. Ran. 819. [806.] Bacch. 285. *οὔτε γὰρ* versus initio Alexis Athenaei I. 23. D. (apud R. P. Advss. p. 232.) Philemon Stob. CII. p. 423. Grot.
14, 4. De *ᾱεὶ* citat Hermann. Praef. ad Herc. F. p. III—IV. Grammaticum apud Heyn. ad Homer. T. VI. p. 638. Apollon. Dyscol. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 347. Gaisf. ad Suppl. p. 75. Vide Vit. Thucyd. p. (8) ed. Duker.
Ib. penult. Vide Brunck. Acharn. 543.
18, 28. Æliani] H. A. VII. 39. Pors. Advss. p. 9. Vide ad Orest.
19, 23. Citat in MSS. Œd. C. (1436?) Æsch. Pers. 846. Eurip. Æol. Stob. 43. p. 167. Gr. Alexin Athen. II. 63. F. (sed *ἐρῶν* Jacobs.) Philemon. 293. p. 266. Cleric. (Rutg. p. 357.) Soph. Trach. 677. Ipse addo Æsch. Suppl. 6. (in anap.) Vide Markl. ad Iph. T. 1223. Blomf. ad Pers. 839. 855. Burnei. Censur. Hecub. ad v. 906. Lobeck. ad Aj. p. 340. (qui ducit ad alium locum, Athen. x. 450. B.) Monk. ad Alcestitidis locum.
21, 3. Trochaicos esse viderat Davis. ad Cic. Tusc. I. 43.
Ib. 7. *Μητίχη* Athen. XIII. 567. D.
Ib. fin. *Μενέλαε ποῖ σὸν | πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς* —. Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1502.
22, 21. *ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίς' | ἐξανδᾷν σε χροῖ;* Helen. 86. ex emend. Erfurdtii (Beck. Acta Semin. Reg. T. II. p. 377.) comparantis Ion. 258.
23, 8. pedes tertius et quartus] Eur. Hel. 1390.

- Ib. 28. ἀπεμορξάμην] Post Scaligerum. Vide Kidd.
[Pors. Opusc.] p. 193.
- 28, 14. 23. Vide p. 31, 6—7.
- II. 57. 32, 17. fortasse semper] Non concedit Elmsleius Praef.
Œd. T. p. 10.
- 33, 5. Eurip. Fragm. Inc. 78. citat E. Maltby, Thes.
Gr. Poës. v. μεταμέλεια.
- 34, 19. Œd. C. 664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798.
possis, ut fere Herm. ἔγωγε, κὰν ἄνευ γ' ἑμῆς.
- 37, 20. Male Advss. p. 275. Qu. κεδνὸν ἐς λέχος, vel,
ut Elmsleius Ed. R. 37. p. 7. πρὸς κεδνὸν λέχος,
vel etiam κεδνὰ πρὸς λέχη.
- 38, 16. Hermannum ridet, qui de Metris pp. 176—7.
tria ista portenta bona fide citat ut rotundissimos
versus.
- Ib. 23. ἐπιθυμεῖς Canterus p. 211. et MS. A. teste
Schw. μελιλωτίνους. ΕΠΙΘΥΜΙΑΕΣ. Σέλευκος, etc.
Casaubon. Ceterum Porsoni verba serio accipit
bonus Sch.
- 40, 17. τὸ λιβανωτὸν Schowius p. 9, 6. in Stob. i.
p. 4, 5. Gesn. male reprehensus a Boisson. ad Marinum
p. 64.
- 41, 3. Markl. ad Iph. A. 384.
- 42, fin. In Philemone Pollucis ix. 38. errat Bentleius
Em. § 268.
- 48, 2. ἔπειτα μετὰ τοῦτο Plato Euthyphr. p. 3. A. HSt.
(Addit R. P. in MSS. Demosth. c. Leochar. 1084, 26.)
Adjicio Joh. Evang. xi. 7. et Schleusn. ἔπ.
- Ib. 9. λέγων λέξαιμι Eubul. Athen. iv. 169, ult. si
sanus. vide quae ascripsi ad Phoen. 1231.
- Ib. 31. Plato Cratyl. p. 399. A. HSt.
- 51, 2. infra 583] Sc. Plut.
- Ib. 24. restituit Thesm.] Sc. Kuster.
- 52, 30. ἄνδρες omittitur] Aristoph. Plut. 258. ubi vide
R. P. Vesp. 918. Suid. MS. χαρίεργος apud R. P. ad
Plut. 144. (Vide Suid. πειράζν.)

- 53, 17. Eurip. Hec. 707. Hipp. 849. Bacch. 370. Heracl. 567. Sophocl. (ut videtur) Athen. xiii. 584. E. quorum locorum partem indicat Anonym. apud R. P. MSS.
- 55, 23. latere vidit] Quod aut ignoravit aut dissimulavit Huschke Analect. Crit. p. 291.

H E C U B A.

II. 53

- V. 13. not. Pors. Demosth. Eubulid. 1316, 16. Theocrin. 1341, 25. Aristog. i. 779, 13. ii. 802, 20. Lycurg. 155, 7. 158, 11.
21. not. Pors. de Eustathio] Et ad X. 325. p. 1271, 62. ubi frustra dubitat Heynius T. viii. p. 308.
22. not. Pors. l. 2. Notabile illud Ciceronis Rep. iii. 8. „Philippus qui cogitavit, et Alexander qui gessit, hanc bellandi causam inferebat.“
- Ibid. Ad 22. Indicat Coraës loca Isocr. de Pace § 169. Paneg. 216. Epist. 8, 6. Antidos. 77. De Bigis 6. Vide Hemst. ad Plut. 566. Matthiae. Gr. § 435.
41. not. Pors. MSS. meliores] Consentientibus aliis apud Schow. Chart. Papyr. p. 143. citante Kidd. p. 373.
109. not. Pors. Eccles. 810. [815.] ἤνίκα Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; Aristoph. Athen. i. p. 21. F. Lysist. 1140. 1152. [1138. 1150.] Vesp. 447. 1196. 1201. [449. 1201. 1206.] Xenoph. Paed. i. 6. 8.
131. δημοκρατία Strabo xiv. p. 961. 26. ed. Ox.
150. not. Pors. Acharn. 257. notante ibi P. E. Homerum forsitan respexit Hippias Athen. vi. 259. D.
242. Æsch. Agam. 778.
246. Achill. Tat. Erotic. iii. p. 171, 1. ed. Salmas.
258. Lysias p. 113, 3.
296. not. Pors. πῶς γὰρ οἶόν τε in Phot. κληροῦχοι lege ex Harpocr.

298. not. Pors. Haec regula] Elmsl. Ed. R. 37. p. 91. et ad Herm. Suppl. p. 429. Antiph. Athen. xiv. 655. B. Pors. Med. 294.
309. De ἄξιος Plato Theaet. p. 167. D. E. HSt. Alcib. i. p. 30, 15. Etwall. Lysias 121, 3.
319. not. Pors. ἄξιοῦν, *honorare*] Thucyd. v. 16.
323. ἦδ'] Markl. ad Iph. A. 812. R. P. Advss. p. 42. Kidd. ad Dawes. p. 500.
- π. 59 358. not. Pors. Xenoph. Hellen. ii. 1. 28. *δισκεδασμένων — τῶν ἀνθρώπων ὄντων*. Lysias pro Invalido 168, 38. *ἐξδωμένῳ ὄντι*.
427. Philemon Stob. xcvi. p. 538, 6. Astyd. Stob. cxix. 602. ubi confer Orest. 1082. Heracl. 600. Hel. 597. Murator. Inscr. p. 1437. n. 13. Ita in *salute* ludit Ovid. Her. iv. xiii. xvi. xix. Trist. iii. 3. 88. v. 13. 34.
484. νῶτα [*quae vox scil. Wakefieldio displicebat.*] Bacch. 683. Beck. αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην· Αἱ δ' ἐν δοῦρος φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα Εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως. Vide 692.
502. Philoct. 343.
578. λέγων, λέγω confusa Av. 659. Hic λέγων, quin nescio an λέγω, MS. Par. 2713. a m. pr. certe non λέγον. Θέλων Ald. MSS. in Bacch. 475. λέγων vel λεγῶν Ald. Rob. St. in Æsch. Suppl. 104.
594. Xenoph. Memorab. i. 2. 19.
601. τοξεύειν, *proferre, eloqui* Musgr. ad Troad. 446.
655. Vide Elmsl. Heracl. 448.
762. οὔτινος ὑπ' Elmsl. Med. 1334. (f.) Qu. τίνος δ' —. Vide Pors. ad Phoen. 603.
782. not. Pors. p. 114. col. 2. l. 26. Thucyd. vii. 55. fin. vi. 78, 73. iii. 82. Lysias pro Invalido p. 169, 10. Schaefer. ad Pors. Med. 735. ἦσαν pro ἐτύγχανον MS. Bekkeri in Isocr. Archid. 129. E. HSt.
- Ibid. p. 115. col. 2. l. 5. *πραθῆναί, προσθ.* Herodot. ii. 56.
- Ibid. p. 116. col. 1. l. 29. in Aristophane] Vesp. 1429. Vide p. 113. col. 2.

- Ib. ib. l. ult. Vide de *τυγχάνει στάζων*, etc. Mus. Cr. 3. p. 351. Addenda ad Porsoni Aristoph.
- Ibid. col. 2. l. 14. Diphilus Athen. iv. 165. F.
- Ib. ib. l. 37. Apud T. Kidd. p. 151. quam vel ignoravit vel dissimulavit Hermann. ad Aj. 9.
870. *τροφέᾳ* Theophilus Comicus apud Schol. MS. Dionys. Thracis. Bast. Ep. Crit. p. 149.
914. *ἀτέρμονας*] *περιφερεῖς* interpretatur Schol. Sic II. 60 *ἀπείρων* Aristoph. Schol. Venet. II. E. (vide Aristot. *Φυσ. Αἰορ.* III. 9. = 6. p. 56, 24. Sylb.) Lex. S. G. p. 420, 19. *Æschyl. Fragm.* 107. ubi lege *περίστατ'*.
- 954—8. Herodot. i. 42.
957. Vide ad 782.
1062. not. Pors. Vide Elmslei. Heracl. 19. 46. Adde Heracl. 529. Q. R. ix. (18.) p. 352. Mus. Cr. 6. ad Iph. T. 89. 110. 118. 358. 1285.
1141. not. Pors. p. 138. col. 2. l. 4. Ibid. 145. *γίνονται* Dorv. contra metrum. Myrtilus *Τιτανοπᾶσιν* Aspasii (vulgo Eustratii) ad Aristot. Ethic. p. 53. b. 17. ed. Ald. 1536. Thucyd. v. 75. *Κάρνεια* — *ἐτύγχανον ὄντα*. quem locum, et alios, citat Fischerus ad Weller. III. p. 343. ubi saepe errat.
1161. not. Pors. p. 140. col. 2. penult. *αἰθῆς* apud Suidam, simili omissione. Hemst. ad Plut. p. 272. (Schol. ad Rañ. 1337.) Schol. Equit. 980.
- Ibid. p. 141. col. 2. l. 8. Vide ad Lysiam p. 126, 38. Alia ratio Thucyd. iv. 39. 101. (v. 44, 69. *τῆς* om. MS.) ibid. l. 63. v. 37. fin.
- Ib. ib. l. 21. *πάλιν* om. MS. in Thucyd. i. 109.
- Ibid. p. 142. col. 1. l. 25. Aristoph. Pac. 389. 649. [383. 633.] Thesm. 347. [340.] Elmsl. ad Ach. 569.
- Ib. ib. l. 31. Elmsl. E. R. 37. p. 88. Me ad Athen. x. 443. E.
- Ibid. p. 144. col. 1. l. 2. Vide ad Orest. 494. Comic. apud Valck. ad Phoen. p. 176. c. 1.
- Ib. ib. l. 23. Thucyd. III. 20. apud HSt. p. 771. A.

Ibid. col. 2. l. 22. Nub. 1230. [1209.] ἐξηπλοτατο.
Gl. MS. Harl. 5725. ἦν μαθών.

Ibid. p. 145. col. 2. l. 14. Schol. ad Aristoph. Nub. 33.
1164. not. Pors. l. 4. sycophanta] G. Wakef. Diatr.
p. 36. (Burnei. ad h. l.)

II. 61 1166. not. Pors. l. 17. Schaef. ad Gnomicos p. 155.
Adde Eurip. Troad. 170. Schaef. ibid. p. 364.
φθονήσητ' MS. in Alexide Athen. xv. 691. F. Elmsl.
Mus. Cr. 4. p. 482. μὴ — ἐπιθυμησάτω Diocles apud
Bekker. Lex. S. G. p. 339. Vide Æschin. p. 3, 33.
HSt. apud Elmsl. Med. p. 107. (μὴ ἐάσαι — vide
Elmsl. ibid. p. 146.)

1167. not. Pors. l. 23. Eccles. 818 [823.] ἡμεῖς om.
Ald. Junt. 2. non 1.

1176. Suspectus Valckenaerio Diatr. p. 259. B.

O R E S T E S.

V. 1—3. Citat auctor *Timarionis*, MSS. du R. 9.
p. 165. et Theodor. Prodromus βίων περ. ib. 8.
p. 142. ξ. Timar. et Th.

5. not. Pors. p. 162. col. 2. l. 24. In ed. i. erraverat
Porsonus, καὶ pro ὧς Bentleio tribuens, ut monet
Schw. ad Athen. xiv. 628. A. Vide ad Med. 140.
p. 417. col. 1. l. 2. Cum Bentleio Tyrwhittus ad
Aristot. p. 130.

10. Alludit Heraclid. Pontic. init. Simocatt. Ep. 67.

26. not. Pors. Dorismis tragicis addit Censor Q. R. viii.
(15.) p. 224. πρηνής. (Pierson. Moer. 318. Ruhnken.
Tim. 221.) βᾶλος. (Lex. Rhetor. Bekker. p. 224. 16.)
De βᾶλος adde Hermannii Gram. p. 444. 105. De
Ἀθάνα Herm. Gram. p. 329. 70. (Ἀθηναία Pac. 271.)
De γάπονος Elmsl. ad Herman. Suppl. 420.

Ibid. l. 8. laudatus] Ad Phoen. 11. quem vide etiam ad
1113. Vide R. P. ad Xenophont. p. LVII. Platonem
Cratyl. p. 417. E. Male Heindorf. p. 114.

37. Eubul. Athen. vii. 300. C. Coquus ix. 376. D.
 45. Eubul. Athen. iii. 108. B.
 54. Iph. T. 324. Ovid. Met. viii. 168. *implet Innumeras errore vias.*
 64. not. Pors. l. 21. xiv exempla apud Elmsl. ad Herm. ii. 62 Suppl. 296.
 72 et 99. Plutarch. De Ira Cohib. p. 454. E.
 86. δ' ἡ probat Valck. ad Phoen. 1637.
 141. μὴ "στω Elmsl. ad Herm. Suppl. 68. et ad Med. 34.
 154. Vide 141.
 250. κύνας Porsonus ad 605. κόρας citat Plutarch. Plac. Philos. p. 900. F. (Stanl. ad Choëph. 1051.)
 262. Hinc Ovid. Amor. i. 7. 9—10.
 273. Laërt. vi. 52.
 339—40. ἄλλον ἔτερον. Menandrum [*in Porsoni Opusc.* p. 200. *correctum*] infeliciter tractat Reisig. in Aristoph. p. 61. ἔτερος de tertio Vesp. 1499. [1508.] τρίτον ἔτερον Demosth. Aristocr. 644, 16. ἄλλος: ἐπὶ τοῦ ἑτέρου Antiatt. p. 82, 1. Vide Lex. S. G. p. 379, 11.
 377. Malim ἀφύλλους.
 473. Πινδαρικῆς ἐχίδνης Plut. S. N. V. p. 567. F. Wytt. Anim. p. 126. Vide Hase MSS. du R. 9. p. 187.
 499. not. Pors. l. 18. Thucyd. vii. 48. init.
 501—8. Demosth. Aristocr. p. 632.
 545. not. Pors. l. 2. ab Æschylo] Potius ab Anaxagora. Valck. Diatr. p. 29.
 581. not. Pors. l. 23. ἀποκοιμῶμαι] *somnum brevem capere.* Xenoph. Cyrop. ii. 4. 22, 30. Hellenic. v. 1. 19. Herodot. viii. 76. fin.
 606. not. Pors. rarissimo usu] Æsch. Suppl. 697. [683.] Herodot. viii. 114. Theognis 45. ed. Bekker.
 614. not. Pors. l. 32. Conjunctiones istas] Thucyd. vii. 56. καὶ ἣν δὲ ἄξιος. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 304. R. P. Phoen. 428. Bl. Prom. 1009. ed. 3.
 644. ἀπέδοτο. i. e. ἀπημπούλα. Phoen. 1243.

725. Cratinus Athenaei i. 8. A. Philo Jud. Vit. Mos. i.
626. D. Boissonad. MSS. du R. x. p. 166 et 283.
740. *σπείρας* servat Grammaticus *περὶ τρόπων* MS.
Trin. O. 1. 2. p. ult. (Mus. Cr. p. 58.)
11. 792. not. Pors. l. 11. Vide ad Hec. 296. *ποῦ γὰρ*
Demosth. Pantaen. 978, 14.
795. *συντακῆ*. Plato Sympos. p. 391, 10. Bekk. =
183. fin. HSt. ibid. p. 408, 9 et 17. = 192. HSt.
827. Vide Beck. ad Bacch. fin.
837. not. Pors. l. 19. Electr. 954—6.
891. Vide Pherecr. vel Stratt. Athen. xv. 685. B. quem
cito ad Porsoni Aristophan. p. 195. et Astydam. xi.
496. E. Andocid. p. 14, 14.
927. Plut. 14.
1004. Duce Musgravio conjicio hic ludere poetam in
etymologia a *θύνειν* et *ἔστία* deducenda.
1013. Falso ait Wakefieldius, Crit. Rev. Feb. 1801.
p. 143. *ἰθύνων νοσερόν πόδ' Ὀρέστον* citari ab
Heraclide Pontico.
1081. Ad Hec. 427. Shaksp. 2 Hen. vi. Act. ii. fin.
Sheriff, fare well, and better than I fare.
1084. Œd. T. 1428. Hippol. 1030. Beck.
1110. not. Pors. Qu. *οἶοι* — *ἐπιστάται*, deleteo
εἶναι.
1155. Gregor. Naz. Or. vi. init. *φίλον πιστοῦ οὐκ*
ἔστιν ἀντάλλαγμα τῶν ὄντων οὐδὲν, οὐδέ τις
σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
1160. Iph. A. 979. ed. Gaisf.
1167. Isocrat. Paneg. p. 52. E.
1259. not. Pors. *παλινσκοπιὰν* 2 MSS. apud Matthiae.
Praef. Eurip. p. x.
1263. *ὅδε τις*] *τις* etiam ed. 1798. sed lege *τίς* cum
Matthiae.
1279. Vide Greg. Cor. p. 908. ed. Schaef. *ἐκκεκωφημένος*
Damasc. Photii p. 1070, 10. (570, 24.) *ἐξεκκώφει*
τὸ κάθαρμα Synes. Ep. 4. p. 163. B. Vide Abresch.
Append. ad Aristaen. p. 25. Theodor. Prodrom. *Βίων*

πράσει (MSS. du R. 8. p. 136.) ἐκκεκώφωμαι ὑπὸ
τῶν ἀλαστόρων γραμματικῶν.

1338. not. Pors. fin. ἐκείνοις, ut vulgo, Ald. 1525.
Junt. 1516. in Hellenic. III. 5. 9.

1364. not. Pors. εὐμᾶρεα Epich. Athen. III. 85. D. II. 64

1427. Athen. xv. 690. B. „Pancrates Athen. xi. 478. A.
Helen. 37.“ Q. R. ix. (18.) p. 362. Alienus locus
Helenae.

1531. not. Pors. Xenoph. Cyropaed. vi. 4. 6. Panthea
ad Abradatum ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν
φιλίαν.

1603, 4. Aristot. Rhet. III. 2. p. 122, 13. Sylb. (Victorius
p. 568.)

1645. not. Pors. l. 28. ἐγκίρνα Sophron Etym. v. ἀπῆμεν.
p. 121, 30. Supplem. lib. xi. Anim. Cas. p. 781.
D. = 212. A. Sch. forsan e poeta scenico.

PHOENISSÆ.

V. 3. Citat Aristides T. I. p. 279, 1. Jebb.

5. not. Pors. „Lysistr. 306. Œd. T. 661.“ REISIG. p. 77.
Vide Kidd. ad R. P. Opusc. p. 290. et ad Dawes.
p. 469. 624. Aristoph. Plut. 859. Nub. 577. Dorv.

91, 2. not. Pors. Lysias pro Invalido 168, 42. Demosth.
F. Leg. 424, 16. Andocid. 34, 9. Me ad Lys.
117, 3. — Similiter variatur in Leptinea 475, fin. ubi
Wolf. p. 283.

109. Æn. xi. 601.

119. ἄγει Julian. ed. Paris. 1583. ἡγεῖται MSS. duo
apud Spanh. in versione, et Heusing.

170. not. Pors. Infra 1731.

187. not. Pors. Citat [Suid.] et v. Ἐμοί τ'. Errat
Seidler. Doehm. p. 252.

209. Vide Phrynich. Pors. Opusc. p. 283. Me ad Vesp.
220.

249. Infra 580.
335. Lex. S. G. p. 389. ἀμφιτρονχῆ: κατεργωγῶτα: — 371. V. 1433.
- II. 65 372. not. Pors. ἦκεις. Herodot. vii. 157. δυνάμιος ἦκεις. Sed vide Valck. „τάρβος verum videtur.“ Pors. Opusc. p. 385. fin. [*Exemplis ibi citatis*] Adde Œd. T. 734. 761. et forsā 1342. ed. Elmsl. Monk. ad Alcest. 114. Elmsl. Cens. Markl. p. 456. ad Heracl. 131. et Addend. et ad 622. Reisig. ad Aristoph. p. 241. Addenda ad Pors. ad Vesp. 1076.
379. ἐνετράφην. Plutarch. ii. p. 526. F. citatus ab R. P. MSS. et apud Erfurdt. ed. Lips. p. 569.
384. not. Pors. init. Suppl. 805. ἰὼ, ἰὼ, τῶν γ' ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
392. An δὲ — δέ?
404. Gnom. εἰς ὑπομονὴν, Τὴν τῶν κρ. μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
412. not. Pors. l. 16. edidit] Post Kusterum.
421. not. Pors. Orest. 209.
438. not. Pors. l. antep. Nil ad Med. 284. neque suo loco neque in supplemento Musgr. Legendum videtur, Iph. A. 124. ex Porsono ad Equit. 803. et ex Musgr. ad hunc locum.
463. not. Pors. l. 36. ὀπόθεν] ὀπότε. vide ad Nub. 271.
488. ἀνὰ μέρος] Infra 496. Athen. xiii. 556. F.
489. Athen. vi. 241. init. Schol. Vesp. 220. l. 6. ed. Kust. διὰ τιμῆς ἐστὶ Athen. vii. 282. B. πρὸς μέρος Demosth. pro Phorm. 954, 19. Dionysodor. 1286, 25.
526. ἐξαίρει] Ita ed. 1799. Isocr. locus apud Musg. est p. 267. C. Soph. Antig. 542—3. τοῦτον — λόγοις.
539. Si huc respicit Isocr. Epist. vi. p. 419. A. B. potius ἐμπειρίᾳ legisse videtur.
- 539—40. not. Pors. l. 3. Lucianus] Sed longe meliorem sensum in Luciano dat δεῖξαι. Locus est Amor. T. ii. p. 426, 22. Confer Ovid. A. A. ii. 675.

- 556—8. Aristoph. Nub. 1281. [1260.] seqq.
 560. ἤγησαι τόδε, περιβλέπεσθαι; G. W. Crit. Rev.
 Apr. 1801. p. 385. Vide Androm. 371. ed. M. Hemst.
 ad Plut. 1151.
 576. not. Pors. fin. In Isocr. Helen. p. 216. C. vera II. 66.
 lectio videtur Διὸς κληθῆναι κηδεστῆς, et Panath.
 p. 247. C.
 586. Plutarch. Alex. T. iv. 39, 1. R. = 673. D.
 Aristophon Athen. xii. 563. C. 1.
 603. δὲ Soph. Œd. T. 379.
 627. Plaut. Asinar. iii. 3. 2.
 628. Hec. 201.
 652. μιν Hipp. 1268. Andr. 1139. R. P. MSS.
 Addo Erechth. i. 21. 29. Soph. Trach. 388. MSS.
 Hec. in A'd.
 725—6. Plut. 1056—7.
 733. not. Pors. Theod. Prodr. de Providentia, MSS.
 du R. 9. p. 83. τὸ, τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, τῆς
 τραγωδίας ἀποτεμνόμενοι. Vide Nicostr. Athen.
 p. 693. R. P. Advss. p. 147.
 Ibid. fin. Herm. ad Vig. n. 303.
 737. Philoct. 311. Demosth. Eubulid. 1304, 9.
 798. Battier. κούκ ἐπὶ —. Qu. οὐδ' ἐπὶ.
 799. Ovid. Fast. iii. 2.
 854. Antig. 1000.
 869. V. 1063.
 892. Probat Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. p. 438. recte
 supplens ἔργα.
 Ibid. not. Pors. l. 4. [post conjicit] καὶ γὰρ τί μὴ δρῶν,
 Valckenaerius —. Inserere ex ed. pr. KIDD. p. LXXXI.
 909. Thucyd. vii. 48. p. 476, fin.
 931. Confer Æsch. Prom. 513. Pers. 709. Ag. 612.
 Eurip. Or. 748.
 942. Vide Iph. T. 40.
 948. not. Pors. Æschyl. Pers. 525. Herodot. vii. 169.
 Μεγελέω τιμωρημάτων.
 951. καρποῦ. Vide 953. Confer Æsch. Choëph. 126—7.

956. *Æd. T.* 968.
 993. Confer *Ion.* 1020.
 1001. not. Valck. Adde *Andr.* 805. 1244. *Suppl.* 928.
Bacch. 230. 911. *Heraclid.* 643.
 II. 67 1111. *ἑφ' ἑδρους.* *Diodor.* XIII. 85, med.
 1215. Valck. et supra 155.
 1231. not. Pors. fin. Adde *iv.* 2. 27. Vide ad *Supplem.*
Praef. Hec. p. 48, 9. Adde *Aristoph. Vesp.* 577.
 1273. [579. 1282.] *Elmslei. E. R.* 35. p. 180. *Equit.*
 286—7. *Plato Hipp. Maj. T. v.* 432, 16. *Bekker.*
 1244. *HSt. i.* 1655, init. *Nub.* 952. [943.]
 1271. *Schol. Æsch. Prom.* 492.
 1277. not. Pors. *ἑπαθλα δὲ οὐχ εὖρηται, εἰ μὴ ἅπαξ*
παρ' Εὐριπίδῃ. *Schol. Demosth. Phil. i.* 41, 24.
 1372. not. Pors. Ad *Plut.* 314.
 1381. not. Pors. fin. *καταστήναι εἰς τὴν ἀρχὴν* notum,
 ut *Lys. p.* 125, 17.
 1403. *Thucyd. vii.* 71.
 1422. Vide Valck. et *Musg. Aristoph. Ach.* 390. 704.
 [366. 669.] *Eur. Androm.* 1140. *Beck. Aristoph. Pac.*
 701. [686.] *Nub.* 1018. [1010.]
Ibid. not. Pors. l. antepen. *ἀεὶ πανταχοῦ* *Lysistr.* 1232.
 [1230.]
Ib. ib. fin. *Diodor. Athen. x.* 431. D.
 1467. *Lucian. T. i.* p. 727. *Virg. Georg. iv.* 497.
 1490. *Clark. ad II. H.* 409.
 1508. *Etymologia in propriis nominibus. Æsch. Prom.* 86.
 736. 860. *Theb.* 574. *Suppl.* 45. 309. *Agam.* 670.
Eur. Troad. 983. *Iph. T.* 33. (*Soph. Polyx. Fragm. ii.*
G. B.) *Horat. Epist. i.* 4. 1. i. 13. 8. *Aristot.*
Rhet. ii. 110. *Sylb. Schol. ad Philoct.* 927. *Aj.* 574.
 et 430. ubi *Br. Æd. T.* 1036. *De Ὀδυσσεύς Vita*
Sophoclis editt. prae fixa. Valck. Diatr. p. 62. B.
 138. A.
 1576. *παῖδε στενάχεις;*
 1584. *Orest.* 520. 831. *El.* 1215.
 1592. *Æd. T.* 30. *Orest.* 313.

1614. ἄγονος Eubul. Athen. x. 450. A. 2.
 1622—3. not. Pors. l. 30. Adde Antholog. i. 4. 1. p. 4.
 HSt. = II. p. 231. Br.
 1651. not. Pors. l. 10. ἡδέως] Ps. Eur. Iph. A. 1596. II. 68
 χρεῶν monosyll. Temen. Fr. xv.
 1730. not. Pors. l. 9. Menandri] Apud Lucian. T. II.
 p. 446. Sed χαλεπώτατος videtur esse Grotii con-
 jectura; χαλεπωτάτων edd. antiquae, ni fallor.
 Ib. ib. l. 10. Bentleio] § 213. Vide Schaeferum ad Dionys.
 p. 236. Tyrwhitt. Babr. p. CLXXXVII. ed. 1810.
 1751. Solon Brunck. Anal. i. p. 65.

MEDEA.

- V. 48. Ion Chius apud Toup. T. II. p. 532.
 82. Soph. El. 128.
 125. not. Pors. Confer Thucyd. vi. 39.
 139—40. not. Pors. VIII. l. 27. Vide Porsoni Opusc.
 pp. 204. 374. 388. Lord Byron, *English Bards* etc.
 821. (Confer. fab. apud Dion. Chrys. Orat. XII. p. 373.
 ed. Reisk.)
 157. not. Pors. l. 17. tam raro] Æsch. Pers. 1001. Suppl.
 260. Qu. an et alibi.
 216. Sensus esse videtur *In publicum prodii, ne superbe
 agere videar: quamvis enim probe sciam communem
 esse superbiam iis qui conspectum civium fugiunt, et
 iis qui in publico versantur; fateor illos potius quam
 hos in eam accusationem incidere, ut qui prae ignavia
 et vitioso pudore (vel laudis contemptu) alienos oculos
 refugere vulgo putentur; injuste id quidem etc.* Recte
 σεμνός explicat Elmsleius, et οἱ μὲν — οἱ δὲ idem
 post Muretum; sed τοὺς ἀφ' ἡσυχον ποδός male
 opponit τοῖς σεμνοῖς. Vide igitur an pro οἶδα γὰρ
 legendum οἶδα μὲν.

οἶδα μὲν γὰρ πολλοὺς σεμνότητος δόξαν κεκτη-
 μένους τῶν τε ιδιωτῶν τῶν τε τὰ κοινὰ πραττόντων.

ὁρῶ δὲ ἐκείνους μᾶλλον ψεγομένους, ὥς ἀργούς καὶ ὀλιγώρους. Miror neminem monuisse, quod quidem meminerim, philosophorum causam, et ipsius Euripidis, hic agi.

II. 69 ὁμμάτων ἄπο—confer Orest. 506. εἰς ὁμμάτων ὄψιν.
218. Fragm. Incert. 97. ubi sensus est πρὸς ἄνδρας ὁμοίους.

224—5. Bias Laërtii i. 85.

247. not. Pors. fin. Similis variatio 1198. Soph. Aj. 1182. μολὼν μεληθῶ Etym. v. ἐς τε. Lysias p. 148, 27. (173, 33.) Isocr. Antidos. 151. Arist. Plut. 549. Eq. 5. in Rav. Fragm. T. III. p. 233. Ita verba et participia invertuntur. Athen. iv. 169. F. 5. Acharn. 91. in Rav. Reisig. p. 141. Av. 659.

289. φασὶν—ὥς ἐγὼ κλύω Bacch. 770.

298. not. Pors. l. 5. ἀνδρῶν Ald. ἀστῶν Sylb.

300. Ridere videtur Sophocles Athenaei x. 433. E. (Fr. Incert. 44.)

325. not. Pors. l. 23. Ad Orest. 92. πρὸς Θεῶν Diphil. Athen. vi. 247. C.

345. Alludit Schol. Eur. Androm. 529.

379. not. Elmsl. [373.] Nempe Didymus legebant —

πότερον ὑφάψω
σιγῇ δόμους —
ἢ θηκτόν ὥσω —

ἐπὶ τῶν β̄ significat, ad utrumque, τὸ ὑφάπτειν et τὸ σφάζειν, referentes versum σιγῇ δ. Isti igitur ordinabant ut vulgo. — Schol. ad 350. et hoc plane ad eundem locum pertinent, nempe ad ἢ θηκτόν. Vide an transponendum ἐπὶ τῶν β̄, καύσω ἢ σφάξω αὐτοὺς, τὸ σιγῇ.

475. not. Elmsl. [462.] Imo qu. an ista distinctio sit hypodiasole, τῶν, δὲ) (τῶνδε.

476. not. Pors. l. 9. Euripides, ut suspicor, apud Plutarch. Anton. p. 253. A. = v. 239. Reisk..

Ibid. l. 24. Platonem] Ex p. 1379. conjicio εὖ γ' ὅτι praecessisse. Vide Nub. 864. [856.]

- Ibid. l. 31. Helladius] Vide Scal. ad Euseb. p. 113. C. 2.
 493. Æsch. Ctesipp. p. 83, 42.
 524. Ran. 1030. [997.]
 553. not. Pors. l. 8. Similia apud Hemsterh. ad Plut. p. 398.
 664. not. Pors. Athen. xiv. 637. A. II. 70
 734. not. Pors. p. 464. col. 1. fin. Ita, vel quam proxime,
 codex Clarkianus.
 744. not. Pors. ἀπολλύει inepte Grotius, Stob. p. 439.
 (Eur. Andromed. Fragm. 20.) Vide Athen. x. 424.
 D. Qu. de Herodoto. Vide i. 30. ubi alii -δείκνων
 alii -σαν.
 852. not. Pors. l. 8. Porsonum recte reprehendit Bastius
 ad Greg. Cor. p. 156.
 885. ἐσμέν οἶον ἐσμέν] Aristoph. Eq. 332. ὅθεν περ
 εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ. D. Joan. xix. 22. ὃ γέγραφα
 γέγραφα. Cic. de Orat. ii. 28. *Qui sum quantus-*
cunque sum ad judicandum. Æsch. Choëph. 767.
 μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλη πέρι. Markl. Iph.
 A. 649. Abresch. ad Æschyl. Vol. i. p. 253—4. Her-
 mann. ad Viger. p. 709. Burges. Append. ad Troad.
 185. A. B. qui mihi communicavit Herodot. i. 206.
 σπεύδων τὰ σπεύδεις.
 929. not. Pors. fin. βεβλήσομαι] Ad Orest. 265.
 1002. not. Elmsl. [974.] τρέπω, στρέφω. Araros Athen.
 iii. 95. E. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ὄνυχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.
 1008. not. Pors. l. 4. διὰ] In Ion. 286. ed. Musg. lege
 ob sensum τί δ' αὖ.
 1011. not. Pors. l. 43. Euripidem] Herc. F. 19.
 [ib. ib. l. 44. Et Diodor. iv. p. 267. B. ed. Rhod.
 1086. Totum hunc locum respicere videtur Plato sive
 alius Alcib. ii. p. 142. HSt.
 1225. φύσει] ἀνὴρ voluit, monente Elmsleio.
 Ib. not. Pors. l. 7. Me ad Aristoph. Pac. 1164.
 1314. not. Pors. l. 23. Locum similem ex *Timarione*,
 opere inedito (vulgato in MSS. du R. ix. p. 164, etc.)
 attulit Bast. Ep. Crit. p. 184. not. Locus est p. 165.
 sed hic ex Heliodoro sumsisse videtur.

- Ib. ib. pr. fin. Euthydemo] Plato Euthyd. p. 302. C.
 HSt. = 82. Routh.
 1343. not. Pors. l. 12. De quo versu vide Wytttenbach.
 ad Plutarch. p. 33. C.
 II. 71 1382. Athen. xiii. 585. E.
 1388. δέ] Ad Phoen. 603.
 1410. ὄφελον πρὸς Elmsl. Q. R. xiv. p. 455. citans
 Æsch. Pers. 899. Ag. 1530.

HIPPOLYTUS.

(AD NUMEROS EDITIONIS MATTHIÆANÆ.)

- V. 49. Plato Repub. v. 450. D. πιστεύοντος — ἐμοῦ
 ἐμοί.
 66—7. Troad. 1251. ἀνδῶ λοχαγοῖς οὐ τετάχθε. Helén.
 1519. οὐ ναίειτ' οὐράνιοι.
 76. μέλισσα ἡρινὸς, *the vernal Bee*. Jortin. Eccl. Hist.
 II. p. 131¹⁾.
 77. Non dubito quin αἰδῶς sit verum. *Religio*.
 78. ὅστις διδάκτον Porsonus, conferens Soph. Antig.
 707—9. et mox 79. ὁμῶς ex *membr.* In Bacch. 310.
 idem ὡς φρονεῖν — ἀλλ' εἰ — ἀεὶ, τοῦτο — collato
 Menandro Stobaei cVIII. p. 455. Gr. (Cleric. p. 30.)
 89. ἦ γὰρ, *alioqui*.
 105. νυκτιθαύμαστος conjicit ..... Imitatur Menander
 Cleric. p. 74.
 106. Iliad. Γ. 65.
 175—265. recitans Porsonus in his fere a textu Valckenaer-
 riano discedebat: 187. χειροῖν. 191. ἀμπίσχων. 208.
 πᾶμ'. 215. καὶ παρὰ πένκας· (κείνων ἔραμαι, κείθι
 γενοίμαν) ἵνα — vide Schol. Aristoph. Vesp. 748.—218.
 vide Aristoph. Athenaei iv. 133. B. (unde colligo in
 Aristophane legere Porsonum πρὸς θεῶν ἔραμαι. vide

¹⁾ [Quid sibi voluerit Dobraeus non facile intellegas.]

- ejus Advss. p. 69.) 223. μελέτη; 226. ὄθεν σοι. 231. παράφρων (οὔσα subaud. vide Hecub.)
- 208, etc. Confer Xenoph. Hellenic. v. 3. 19.
- 218—9. In opusculo, *Timarion* cui titulus, MSS. du II. 72
R. ix. p. 170. ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐρῶσα τοῦ Ἱππολύτου
ἢ Φαίδρα ἐνιππάζαιτο εὐφυνῶς καὶ κυσὶ θωῦσαι
(MS. -ξει) καὶ βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχρίψαιτο.
287. ἄγ' — Vide Suppl. 258.
340. Plato Protag. pp. 352—3. HSt. et 353. C. 1.
- 462 etc. Sublegit, ni fallor, Auctor orat. c. Aristogit.
apud Demosth. p. 796, 10. seqq.
471. ἀλλ' εἰ γε πλείω τῶν κακῶν τὰ χρηστὰ ἔχεις, —
κάρε' ἂν εὖ — Vide Suppl. 199. πλείω τὰ χρηστὰ
τῶν κακῶν εἶναι κακοῖς.
486. Vide Diatr. p. 256. C.
517. *Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo
uti voluit.* Cic. Divin. i. 18.
- 543—4. Qu. ἔντα θνατοῦς —.
568. De constr. Elmsl. Med. 1242.
648. Alex. Ætolus Parthenii p. 373, 8. ed. Gale.
666. λύνει recte Monk. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 292—3.
816. κατακονᾷ μὲν οὖν ἄβ. βίου. Mihi vix dubium quin
haec sint nil nisi v. l. pro 862—3. κακὸν ἐμοὶ μὲν
οὖν ἄβ. βίου. Videndum autem an per metra hoc
verum esse possit. (Monk. ad 826.)
817. πόντος ἀγαθῶν Sophron Schol. Aristoph. Plut.
1051. Phoenix Colophonius Athenaei xii. 530.
840. Vide 871.
857. μηδὲ χρυσήλατον σφενδόνην τοῖς δακτύλοις σου
περιθῆς. Constit. Apostol. iii. T. i. p. 202.
1057. λύω recte Monk. Elmsl. ubi supra.
1279. Flor. δεῖλ' pro δ' ἔσχεσ. i. e. δ' εἰλ'. Lego
φανερὰ δ' εἰλὲν σ' ἄτα.
1386. Ovid. Met. ii. 621. *Neque enim coelestia tangi
Ora decet lacrimis.*
1393. ἥσθημαι Κύπρις Ald. μία Κύπρις Lasc. unde

verissime Valckenaerius ἥσθημαι, μία. quomodo edidit Musgr.

1439. πόνου forsan ex hoc loco citat HSt. Thes. i. p. 1178. D.

II. 73

ALCESTIS¹⁾.

ARGUM. ambo habet Schol. Plat. p. 44. unde adde παρ' οὐδετέρῳ κείται ἢ μνηστοποιῖα.

V. 3. Plato Polit. III. 408. B. HSt. Pindar. Pyth. III.

48. οἶδ' ἄν] Qu. ἄρ'.

51. ἔχω verte *teneo*, i. e. *intelligo*, ut fere Orest. 747. [739.] Ob σέθεν verte, *teneo rationes istas, et tuum in me studium*, QUAE MEMORASTI, SC. V. 38. ubi λόγους ex hoc loco defenditur.

76. MS. ἀγνίσῃ, quod malim. Vide R. P.

79. τις—οὐδείς. Qu. τοι.

114. Qu. Λυκίαν, ut regatur ab ἐπὶ sequente. Vide Phoen. 372.

130. δὴ—ἥδη Thucyd. i. 49. VIII. 1. (Eurip. Med. 1289. sed qu. an corrupt.)²⁾.

160. Ex Orest. 1365.

180. Lego μόνον. *Tu, O lecte, solus*—.

197. κατθανών τ'—ἐκφυγών τ'—.

204—5. Qu. transponendi? Recte autem Heath. de βάρος, ut Bacch. 1168.—Vel, ordine non mutato, νόσφ, Παρειμένη δὴ,—.

307. Lege καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον Οὐκ ἄν—Qu. an sic Valck. ad Phoen. 761.

313. Citat Stobaeus Gesn. p. 601, 29. Grot. 491. Ad Fragm. Inc. 79. refert Musgr. ad Meleagrum Valck. Diatr. 140.

¹⁾ Una harum annotationum series anno 1810. inchoata est; sed ex schedis tam variis conquisitae sunt, ut suo quaeque tempori adsignari nequeant. J. S.

²⁾ Hanc notam in ordine reposuimus ex editionis Cantabrigiensis 'addendis' II. p. 394. — G. W.

326. Servo ποίας. deinde lego ἡ σοι cum Reisk. et διαφθερεῖ. ποίας idem fere valet ac πῶς;

337. Qu. εὖ πεφνκέναι.

505. μ' ἦν πόνους] MSS. τοῖς πόνους. Malim τοὺς πόνους. — Qu. μὴν [pro μ' ἦν.]

517—9. Malim ἢ τόνδε — λέγεις· Σκληρὸς — ἔρχεται· Εἰ χρεὶ — (hoc e MSS. Musgravius.) Sed [in v. primo] non malum καὶ, *Et hunc — This labour as well as my former.*

524. Malim πολεμίαν.

II. 74

539. ἀλγύνει δ' —.

558. ὀχληρὸν, εἰ μόλοι ξ. vide 367. et VV.DD.

560. Qu. ἀλλ' αἰσχροῖ — vel αἰσχροὺ γε.

569. προσκειμένης legendum, ut corrigunt infra 850. προσκειμένη ξυμφ. est *malum evidens et mox affuturum*; προσκ. *praesens*.

606. not. Monk. Imo recte capit Scholiastes, sive potius Barnesius.

650. σὺ δ'] Qu. νῦν δ' — ut respondeat τῷ τότε v. 649. νῦν δ' Androm. 459.

651. Inter ἀποιμῶξῃ et -ξεις fluctuant MSS. Nescio an Atticum sit vel οἰμῶξομαι vel οἰμῶξω. Malim igitur -ξει, vel potius -ξεις.

657. καὶ μ' οὐ νομίζω, etc. Insulsiſſimus versus, neque hujus loci. Cum tamen utcunque defendi possit, non temere delendus; loquacitati quippe Euripideae fortasse tribuendus.

695. ἄγαν ὑβρίζεις sine μ' MSS. pars; quod forsā verum, ut Soph. Aj. 589. ἄγαν γε λυπεῖς. — Vel prorsus omittendum μ', vel legendum ἄγαν γε, ut 826.

766. ξένου] Qu. ξένον.

819. συμφορᾷ] Isocr. de Pace p. 178. B. Augustin. Conf. vi. 12. apud Bayl. August. not. B. *Sine quo vita mea — non mihi vita sed poena videretur.*

834. δόμους] Qu. δόμοις — *for the house to —*.

940. Qu. an aliquis legat ἀριστέων.

967. Qu. ἔξελῶσι, *will drive me out of company*. Sic ἐλαύνειν Androm. 906.

1015. Lege vel *τοίαισιν*, vel *τοίαις νιν*, et *φήμαις*.
 1020. *Μαλίμ δ' ἐν σοῖς*.
 1035. *πολλῶν δὲ μόχθων* supra 954.
 1068. *Qu. με λέξῃ*.
 1133. Interpunge *τί λέξω θαυμ' ἀνέλπιστον τόδε;*
Γυναικα λεύσσω (sic MSS. alioqui *μαλίμ λεύσσειν*) —
ἐτητύμως, Ἡ κέρτομος, etc.

II. 75

ANDROMACHE.

- V. 14. Adde locis a Dorvillio citatis Thucyd. vii. 5, 47.
 Dio. Chrysost. lxiv. p. 495, 20.
 25. Lege *δεσπότη δ'*, ut Hec. 532. Troad. 49. lege
μέγαν δέ. Infra 247. *δὲ* pro *γε* Lasc. sed male, ut
 videtur.
 52. Lego *ἦν* — *οὗ κτείνει* (vel *ὄν*) — quasi dixisset
ἦν ἐμαίνετο αἰτῶν Φοῖβον δίκην Ἀχ. ὃν ἔκτεινε.
 53. Lasc. et MStorum pars *οὗ κτείνει*. Qu. *ὃν κτείνει*,
 ut Bacch. 2. *ὃν τίκει ποθ'*, etc.
 80. Scholiastes: *νωθῆς] βραδὺς, κ. τ. λ.* Sic ed. princ.
 et P. Steph. — interpolavit Barnesius. Vera videtur
 illa lectio, cujus *γέρων* est interpretatio. — Gl. ad Nub.
 129. in Cant. 2. *γέρων ὦν] ἀσθενὴς ὑπάρχων*. Anti-
 phon 138, 38. *γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστε μοι βοηθεῖν*.
 101. *τελευταίαν] ημέραν δηλονότι*, Schol. a cujus
 exemplari versus sequens abfuisse videtur.
 161. *οὐδὲν μ' ὀνήσει* in Alexide Athenaei xv. 693. A.
 restituit Pierson. ad Moer. p. 72.
 176. *οὐδὲν αἰσχρὸν* Apollodorus Stobaei xlv. p. 307,
 45 = 179 Gr. *οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶν αὐτοῖς ἀπο-*
τυχεῖν Πράττουσι πάντα. (*αὐτοῖς* recte Gesner.)
 Aristoph. Av. 769¹).
 181. Collato Valck. ad Phoen. lege *ἐπίφθονόν τοι* —.
 194. Scal. *τῆς Φρυγῶν*, quod expendi meretur.
 197. *πόλεως τε μεγέθει*, etc. Totus locus impeditissi-
 mus. Unum liquet, verum hunc amovendum esse.

¹) [Ex addendis.]

Nunc malim inter 193. et 194. ponere; ut scopus loci sit, *AN urbi*, etc. *confisa*, *UTPOTE majori quam Sparta*; *AN juventuti*, etc. — Certum est, 194—198. inquiri, *qua FIDUCIA?* 199—204. *quem in FINEM?* Subdubito autem, annon ἢ vel πότερον non requiratur. Vide tamen Electr. 372, seqq.

Vel hic versus [197.] vel 194—5. delendi. Tolerari possent, si hic collocaretur totus locus:

199—204. 196—198. 194—195.

Et hoc forsán mallet aliquis, Scholiasta fretus, qui ad totam hanc ῥῆσιν mirum in modum perturbatus est; ex. gr.

203—204. 199—202. 206—210. 219. 222—223. II. 76
229. 214. 211. 217. 220—221.

Sed haec malim negligentiae sive Arsenii sive scribarum tribuere. Hodierno ordini accommodavit P. Steph. sive Basil. editor.

Scholia ad posteriorem fabulae partem mirifice luxata sunt.

[*Januar.* 1825.] Omnium facillima ratio delere versum 197. πόλεως etc. Exspectares potius γένους quam πόλεως.

220. Corn. Nepos Alcibiad. xi. 4. Ovid. Metam. vi. 459.

227. Hamlet, i. 2.

240. οὐκ ἂν — ἀλγήσεις. Flor. et membr. ας alius ἀλγήσης. Qu. ἀλγήσεις. vel οὔκουν — -σεις.

242. καλῶς pro καλὰ mallet ex MSS. — scil. χρωῶνται.

254. μὲν Scholiastes, ita forsán refingendus: εἰ μὲν θανοῦμαι: ἐγκαταλ. τὸ τ. τῆς θεοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνω, καὶ — ἐνταῦθα. Utraque lectio proba. μὲν quodammodo firmatur ex 262. Sed dubito de μὲν — γε.

Optime se habet vulgata, quidquid dicit Br. Recte hunc versum exponit Barnesius. Sequentem verte, *Decretum hoc* (i. e. te morituram) *scias* — ut Med. 323. Quod ait Brunckius de Hermiones indole, non verum videtur: erat ea ferox, non callida: vide 159—66.

271. ἃ δ'] Mirum ni legendum ὅ δ'.

294. ἀλλ' εἴθ' ὑπέρ Schol.

312. Malim σώσειν.

320—1. Citat Boëthius Consol. III. 6.

324. Forsan πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον. Confer Heracl. 740. seq.

327. Schol. μὴ προκοψάσης τῆς ἡλικίας (qu. τῇ — α.)
legebat igitur ἀντίπαιδος.

331. Schol. τοὺς γὰρ φρονίμους περιττοὺς ἐκάλουν οἱ
παλαιοί. Quorsum haec? Lege autem τύχης ὑπεροχὴν.

331—3. Mirum mi delendi; adscripti forsā ad 320.
Interim quid sibi vult Scholiastes, περιττός pro φρό-
νιμος dici aiens?

II. 77 333. Delet Brunckius. Et sane in alio poëta delendus
esset. Qu. an natus ex 324. De sententia confer Troad.
413—4.

338. Qu. συνδράν. *Res ipsa te coget participem esse.*

343. Vide Electr. 1050.

366. Qu. ἐξετόξευσας, vel -ξεύσω voce media.

399. etc. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν „alieno scholio praefixa.“

Pors. Opusc. p. 382. Nisi potius ibi relinquas, hic ut
ab Arsenio deleta restituas. Tum dicet Scholiastes
Lamentationem autem ipsam, cujus haec sunt quasi
praeludia, orditur Andromache a verbis Τί δῆτ' —.

Non poenitet eorum quae de Scholiaste disserui in
Append. ad Porsoni Opusc. nisi forsā legendum sit,
ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν, Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν:
~ Τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάζω: quasi dicat *Andro-*
maches lamentatio non incipit ante 405. priora sunt
quasi parenthetica, (vel prooemii loco). Sed non
dubitandum puto, quin 398—9. loco moti sint; po-
nendique post νυμφεύομαι, 404. De 405—6. res non
tam certa.

441. Recte οἶσομεν. Imitatio Homeri Il. X. 365. Vide
Virg. Aen. x. 743.

465. Lege ob syntaxin οὐδέποτε δίδυμα.

473. Qu. an legendum fere cum Duporto, τεκτόνουν δ'
ὑμνοῖς συνεργ.

494. Malim αἵματηροῖς.

511. καὶ γὰρ ἄνοια Μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
Ἐξὸν κτείνειν] ἐχθρὸν ed. Lasc. recte, ut videtur,
si transponas κτ. et ἔξ. Sed utut haec sunt, lege ἄνοίας
μεγάλης ob metrum: sc. ἔργον ἐστὶ. ut Aesch. Eumen.
330. 341. Thucyd. iii. 45, fin. Soph. Electr. 1053.
ἐπεὶ Πολλῆς ἄνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. —
ἀγνοία vide Philoct. 129. et Br. Trachin. 350. Blomf.
Addend. ad Theb. 398. Vel ἀνοιά vel ἀγνοιά Soph.
Terei 7. Fragm.

546. An ἐμπλεύσομαι? *Bear down upon her as if I
were under sail.*

580. Post h. v. esse puto lacunam, in qua ultimus versus II. 78
fuerit hujusmodi: γυναικὸς οὐνεκ' εἰς μάχην ἵκεις
φίλοις;

581. Herodot. iii. 120. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς λόγῳ;

582. Lege σοὶ ποῦ.

600. Pro τε malim γε, nisi legendum τελούντα. *You
should have let him keep her, and even pay him to
keep her from you.*

652. Qu. ἅμα?

663. σθένει, i. e. eadem res est, ut Hec. 295. Cogitabam
στένει, eadem injuria est.

670. Qu. ψέγων.

681. μείζων, i. e. potior, vide 370. *Of greater account,
or moment.*

694. ὥς] Malim ὦν. *Quorum in numero tu.* etc.

755. Lego καὶ γέρων εὐψυχος εἷς—De sententia Aristoph.
Vesp. 1063—5. [1067—9.] Eur. Electr. 388. — Vul-
gatam non moveo: ordina εὐψυχος, καὶ ἢ γέρων.

758. πολυκλήτων] Qu. πολυκλείτων?

796. φύλακες] Nisi valde fallor, legendum φυλακαῖς.

805. Malim ἀγγελοῦσα.

828. Malim cum Lasc. et Ald. ἀλλ' εἴ σ'. ut Phoen.
1698.

845. Malim ἢ διὰ κυανέας. Ut enim de constructione
taceam, quare se *Argo* fieri potius vellet quam *navim*

simpliciter, ut supra ὄρνις? Sed vide Porsonum ad Med. 542.

852. Malim φανύλης.

865. Lege ὦν σὺ — Vide Elmsl. Med. p. 287. c. 1.

912. Ridet Comicus incertus in γνωμ. μονοστ. post Theocr. Ald. πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδος μ' ἀπώλεσεν, notante Grotio Exc. pp. 913. 1001. — imo Stephano ibid.

946—8. μένων ἐπιστολὰς, Εἰ δ' Πέμψων σ' (hoc Heath.) supra 943. recte ἔμμινον. *Expectabam — et nunc veni, non expectato tuo nuntio, sed certus te abigendi, si modo me audires.*

959. Malim τῆς τ' ἐμῆς.

II. 79 978. Certo certius legendum βρόχοις ἀνικήτοισιν, quomodo tacite edidit Barnes. Catull. Nupt. Pel. et Thet. *invicto numine.*

994. Recte Matthiae. *Quare artificem manum fabricationis munere vel officio privantes?*

1012. Qu. ὁ κτανὼν μητρὸς φόνον' (κτενων).^a

1034. Lege ἀντὶ παιδὶ θ. β. — βουλευεῖν τι τινί Hec. 844. 858. De simili verbalium constructione vide Valck. et Pors. ad Phoen. 941=948.

1054. Comparat cum Aristoph. Vesp. 990. [996.] Berglerus.

1074. Constructio ἀρχαί τ' ἐπληροῦντό τε ἐς βουλευτήρια, ἰδίᾳ τε ἐτάξαντο, ὅσοι (αὐτῶν) ἐφέστασαν. Ὅσοι nempe refertur ad ἀρχοντες, quod significat vox ἀρχαί. Trajectio particulae τε nemini mira erit, qui Elmsleium legerit ad Iph. A. 508. Iph. T. 340. Heracl. 131. 622. Addend. 131. 622. Soluta oratione exprimas οἱ τε ἀρχοντες ἦσαν εἰς τε τὰ βουλευτήρια, πληρώσοντες, εἰς τε τὰ ἱερὰ, φύλακας τάξοντες.

1138. Pro τοῖς ἄλλοισι malim τοῖς Ἑλλήσι. ἄλλοις in Aristoph. Nub. 413. Br. Diog. Laert. II. 27. In seq. versu τοῖσιν ἄλλοισιν pro πᾶσιν ανοῖς. Mea ad Demosth. F. Leg. 362, 20.

1183. Recte legebatur ἄπαιδα νοσφίσας verte *occidens, perdens*; ut Æsch. Choëph. 430. 482.
 1194. Qu. φροῦδ' οἴχεται. — An κείνα legendum pro κείνται? Supra 638. certe malim πατρός κείνου, non κλεινοῦ.
 1195. Recte Heath. [*retinet vulgatum κόμπω μετασίφ.*]
 Vide Horat. Carm. i. 34, 15.
 1207. Malim χάριν σήν.
 1224. Forsan Μολοσσίας.

SUPPLICES.

II. 80

(AD EDIT. MARKLAND. GAISF.)

- V. 8. γὰρ recte interpretatur Markl. Vide Soph. Trach. 298—306.
 32. Marklandum miror. Rectissime Heathius. Vide Musgr. et adde Æsch. Choëph. 484. πέδαις ἀχαλκείτοις.
 41. Lege οὔτινες σοφοί. Si femininum retineas, γυναῖκας legendum erit.
 98. Qu. γόους. WHOSE lamentations — Vel τίνας γίους, quod facile in τίνα γόον mutari potuit, hoc autem in vulgatam. Vide R. P. ad Phoen. 1355.
 149. ἄπαιδος ἀρρένων παίδων MS. in Dionys. Hal. T. i. p. 110, 11. Reisk. παίδων om. Rav. Nub. 1044. De Trach. 98. vide Porson. ad Hec. 1030. τέκος excidit Hesiod. Scud. 216. νίδος Vesp. 98¹⁾.
 165. ταυτὶ] Conjeceram ταῦτ' ἦν. δικάζων δ' — Sed malim τούτῳ, quod in τοῦτο, deinde in ταῦτα mutatum fuerit.
 175. ἔχω, sum. Bacch. 89.
 215. Qu. ὥς γεγωνίσκειν. Vox occurrit Æsch. Prom. 645. Thucyd. vii. 76.
 264. Profectum esse suspicor a glossa ad δικαστήν, nisi mavis ἱατρὸν meram esse v. l. pro ὀναίμην 267.

¹⁾ Ex 'addendis' ed. Cantabr. II. p. 394. — G. W.

306. Qu. *χρήσι'* ἔπη χρ. — ἔπη Hermannus, citante Q. R. (apud Erfurdt. ad Œd. T. 635 ?)
351. Vide Hippol. 980. [984.]
446. Collato Marklando lege ταῦθ'.
492. *ἐαυτοῦ*. Vide tamen 506. sed hoc parum ad rem.
505. Malim cum Barnesio ὑβρις οὖς —.
506. Optime Marklandus οὐτ' ἄρα — vel potius οὐτ' ἄρα. Vide Iph. A. 1189. Soph. Trach. 322.
531. οὕτως] Lege ὅντως — *would* INDEED.
- 532—3. εἰς τῷ φῶς] Plato Rep. v. 461. c. HSt. εἰς φῶς ἐκφέρειν κήμα μηδέν¹⁾.
544. Ps. Lys. Epitaph. p. 193, 1.
590. δέ τ'] δέ γ'.
599. *Forsan* spurius.
646. Qu. ἦν οἱ —.
659. ἀπόντας] Bene Musgr. Theocr. xv. 25. ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.
- II. 61 665 etc. Omnino vide Musgr. Per ὥς μὲν ἦν λόγος, intelligo, *Sic enim vocari audiri istum collem*. Sic ὥς λέγουσιν, v. 116.
669. αὐτὸν δέ] Cogitabam de ΛΑΟΝ vel φῦλον; sed in Musgravii lectione [τρίτον] acquiesco. αὐτὸν δέ scil. nata sunt e v. l. eaque vera, pro αὐτόν τε, 666.
709. Lege -ξαντ' ἐς μέσον — i. e. ξυμπαταξάντων τοῖν βασιλείοις — ut ἔχων 418. De nominativo absoluto Markland. ad v. 1200. Iph. T. 947.
- 751—4. Junge ὁ δ' αὖ Κάδμον λαὸς, et 752. parenthesi include, punctis deletis post λαβὼν et ὥς. Similis positio Æsch. Prom. 1030. — Haec optime dispungit et vertit Barnesius. Sic Bacch. 1228. τὴν μὲν — Ἀγαθήν. Helen. 1031. τὴν μὲν — Κύπριν. Electr. 16—9. 781. Soph. Philoct. 371. ὁ δ' εἰπ' Ὀδυσσεύς.
753. αὐτός. Iph. T. 715. Hel. 106. Troad. 97. Sed Hel. 414.
777. Ante hunc versum lacuna est. Quot versus inter-ciderint, nescio; hoc video, proxime ante haec verba

¹⁾ [Ex add. π. p. 394.]

Thesei humanitatem laudavisse Adrastum. Respondet nuntius, Angl. *You might well say so, if you had been by* WHEN (ὅτε, non ὅτι) *he was taking care of the dead bodies — not dead PERSONS.* R. P. ad Hec. 665. ἡγάπα Helen. 937. ἀγαπάζων Phoen. 1347.

Lege

————— πόνω.

ΑΔ. * * * * *

ΑΓ. φαίης.

ΑΔ. ἐνιψεν — Qu. κἄνιψεν, vel ἡ ἔνιψεν.

ΑΓ. κᾶστρο.

ΑΔ. δεινόν.

ΑΓ. τί δ' αἰσχρὸν — ut Markl.

851—5. Priora recte vertit Musgr. Deinde malim εἶπον (imperat. aoristi: vide Ion. 334.) — γὰρ εἶ, ἸΩΝ ΤΑ ΤΟΥΤΩΝ — *Pulchre enim hos cognosti, ut qui adfu-eris.* ἰδὼν pro ἴδον eximie Brunck. Antig. 404. De εἶπον Sturz. ad Maitt. p. 293. et de Dialecto II. 82 Alexandrino Schaef. ad Greg. Cor. p. 482. Idem ad Dionys. p. 436. Xenophonti restituit εἶπον. Menandrum Etymol. M. p. 302, 27. Simonidem Ursin. p. 161. Brunck. Anal. i. 140. Theocrit. xiv. 11. attulere Fisch. ad Weller. II. p. 383. Koen. ad Greg. p. 340. ed. nov. Addo Epigram. III. Q. Moecii. Brunck. Anal. II. p. 237. Platonem Menone p. 71. D. HSt. Me ad Aristoph. Nub. 227.

ἐνεγκον pro ἐνεγκε in Anaxippo Athenaei XI. p. 486. F. Porson. Adverss. p. 129.

913. σοφιστῆς — σοφά.] παλαιστῆς — σοφός Valck. ad Hipp. 921. Contra σοφισμα pro πάλαισμα in Athen. VII. p. 308. B. Porsonus Advss. p. 98.

980. τῶνδ'] τάνδ'.

994. τοῦ καταφθιμένου] τὴν τοῦ φθ.

1001. τάλας] Inepte Duportus τάλως, quae vox apud Hesychium forsitan nil est nisi **ΦΑΛΙΟΣ** corruptum.

1065. κλεινόν] Lego ΚΑΙΝΟΝ, ut mox 1067. νεοχμόν. νέοις πίναξι Æsch. Suppl. 457. quem locum confer.

De καινός et κλεινός Markl. ad 603. ubi recte statuit Musgravius.

1145. Malim ἐμοὶ τόκων, *partuum*, ut ὠδίνων πόνον Phoen. 30. Vide etiam Med. 1257. Deinde recte MStorum lectionem divinat Musgr. sed vulgatam frustra, ut videtur, mutat.

1156. ἔλθοι] ἔλθῃ.

1158. αἰ, αἰ' γόων] Lege Αἰῖς γόων. deinde qu. an literae supplendae sint (πότ' οὖν, π)ότ' Ἀσωποῦ —¹⁾.

II. 83

IPHIGENIA IN AULIDE.

V. 3. σπεῦδε, vel -σον. qu. σπεύσεις;

14. τῇδε] τήνδε.

23. γλῆκὺ μὲν ἄπὸν interpretatur Elmsl. Heracl. 131. Vide Ion. 624.

32—3. καὶ — ἔσται] καὶ — ἔστιν citat R. P. in MSS. sed forsitan casu.

43. παρὰ σοὶ R. P. in MSS.

115. Vide 891.

247. Ἀτθίδα.

317 etc. Vide Ciceron. Tusc. Disp. iv. 36.

333. πονηροῦ.

340. Confer Xenoph. Hellen. v. 1. 14.

357. ὥστε μὴ στερέντας Musgr. sed male explicat, ut nos pro ego dicat Agamemnon. Intelligo ne ego et tu, Menelae, amittamus.

378. εὖ διαβαλὼν Thucyd. iii. 42. εὖ λέγων διαβάλλοι vii. 48.

452. ἀντις ἀδυνατῶ Musgr. αἰδοῦμαι frustra defendere videtur Marklandus. Dicere possit Agamemnon καὶ δακρύειν καὶ μὴ ἀδύνατον, vel ἀλγεινόν, (vide Æsch.

¹⁾ Markl. Suppl. ed. nov. p. 258. l. 9. dele πότος.

Ibid. p. 209. [not. Gaisf. col. 2. voc. καλλίων, fin.] Nisi legendum ἡμῖν, ut respiciat Cicero ad Menandrum Stobaei i. p. 200. Heeren. 100. Cler. P. P. D.

Prom. 205. 106.) vel *δεινὸν* (infra 1257.) sed non *αἰδοῦμαι*. Quae enim *αἰδῶς* eum ad lacrimandum impellebat? An *αἰδοῦμαι* ex versu praecedenti in locum alienum illatum est, ut fuerit *οὐκ ἔχω*, vel *οὐ σθένω*?

Lysistr. 713. *αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν*.

Antig. 1096. ubi repone *δεινὸν* et *ἀντιστάντα τε*.

508. *διὰ τ'* R. P. not. MS. ad Pac. 649.

600. Transpone ob synapheam, *σφαλερώς, ἀγανῶς δὲ χερσὶν Ἐπὶ τὴν γαῖαν* — Mox qu. *μὴ ταρβήσῃ (τι) νεωστὶ μολὼν* — *Καὶ μὴ θόρυβον* —.

619. *οἱ δ'* —.

644. Dele *μ'*.

649. Ut Barnes.

652. *φῶ σ'*.

II. 84

653. *λέγουσ' ἄν* — *ἄγοις*.

662. *οἰκίσθαι*. sed v. 706.

664. Dele (;)

671. *ἔασον*.

714. *ἀπάξεις*.

721. *ἄ' μὲ χερῶν*.

728. *ἄν με* Ald. Qu. *ὧν μὴ*.

791 etc. *εὐπλοκάμον κ. ῥεύμα δακρυόεν τάκουσαν* (hoc fere G. B. Troad. p. 183. C.). *τάκεις οἰμωγὰν* Soph. El. 123.

801. Arist. Ran. 435. [432.] Soph. Phil. 16.

813. *ταῖσιδ'*.

838. *παρανοοῖσα*] *Perperam intelligens*. HSt. Thes. II. 1079. D.

844. *τὰ παρὰ τὰ πόδ*.

858. Malim *τάδ'*.

862. *παρόντε* legendum, et nescio an sic Porsonus. In *πάροιθε*, quod ex 860. fluxit, acquiescit Elmsleius ad Heracl. 583.

908. Terent. Heaut. v. 4. 1—2.

952, 4. Recte MSS. *πόλις, τοῦμόν τ'*. Vide me ad Œd. Col. 879.

971. Forsan *αἵμακταῖς*. Vide Iph. T. 644.

- 1006—7. σε καὶ — σὴν σώζων.
 1013. γὰρ.
 1086. ῥοιβδῆσει.
 1109. οὐ σου.
 1130. δεῖ σ'.
 1139. Plato Gorg. p. 279, 8. Routh. 519. D. Steph.
 τούτου τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἶη πρᾶγμα;
 1144. τί δεῖ —.
 1168. Μενέλεως.
 1180. σε δεῖ interrogative.
 1190. Cum ἄσόμεθα, non ἄσομεν, dicant Attici, (Dawes.
 p. 290. ed. Cant. Burneijs Tentam. Pierson. ad Moer.)
 debuit Musgravius scribere ἄσομαι, enallage frequen-
 II. 85 tissima. Sed qu. εὐφρον' ἦσομεν. proferemus, vel
 eloquemur.
 1199. not. Markl. Vide Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd.
 1279. οὐ γὰρ μῆτερ· ταῦτόν γὰρ δὴ.
 1298. Qu. *ΑΙΙΙΙΙ*.
 1330 etc. ἡ πολύμοχθον γένος ἀμερίων. Τί χρὴ δὲ
 (θεοὺς) Δύσποτμ' ἀνδρῶσιν ἀνευρεῖν;
 1349. ἔγωγε καὶ αὐτὸς Plato Gorg. p. 245, 10. Routh.
 1394. ὀρᾶν] An ὀρᾶν?
 1494. ἵνα γε.
 1502. ἐθρέψαθ'.
 1558. πόρον.

IPHIGÉNIA IN TAURIS.

- V. 50. Legebat R. P. monente J. Cleaver Bankesio,
 μόνος λελειφθαι στυλὸς *IC* ἔδ. μοι.
 113. Qu. γείσω vel γεῖσα.
 258. Putabam οἶδ', ἀφ' οὗ — Sed verum puto οἶδ',
 ἐπεὶ — eodem sensu. Ita Seidler. et Erfurdt. Vide
 R. P. ad Med. 138.
 405. περικίονα ναὸν, et supra 403. qu. κόρυας, Dianae.
 Vide Erechth. Fr. 6.

481. Forsan ἔσσεθε δὴ κάτω. Vide Hec. 414.
500. Horat. Ep. i. 7. 92—3.
556. παῖς] πῶς Ald. Tum forsan αὐτὸς legebat Markl. vide eum ad Iph. A. 1139.
587. Forsan θνήσκειν, θεοῦ δίκαια ταῦθ' ἤγ'.
679. Recte, ut videtur, VV.DD. (vide Mus. Cr. 6. p. 292.) σωθεῖς τ' — minore scil. distinctione post μόνος, ut constructio sit, δόξω ῥάψαι, (ῆ) προδοὺς σωθεῖς τε, ῆ καὶ φονεύσας.
796. Forsan legendum ἀπίστω cum Marklando, et interpungendum ἐκπεπληγμένος Ὅμως, ἀπίστω περ.
820. Interpunge τί γάρ; κ. et repete ἀνεδέξω ex 818. II. 88
964. Interpunge πέρι, Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ut sit anacoluthon, de quo vide Markland. ad 947.
- 973—5. Confer quae narrat Herodotus vii. 141.
986. ληψόμεθα ex MSS. lege. Vide R. P. Med. 139. § 1.
1025. Optime MSS. ἐκσωθεῖμεν. Sic Æsch. Choëph. 979. ἐκ σοῦ Ald. Turneb. ἐξ οὗ Robort. In Hermesianacte v. 62. ἐξ ὀνύχων pro Ἐκσυνοχῶν Blomfieldius Class. Journ. Parodia Suppl. ἐκσογοκοῖτ'.
1027. Qu. ἐνδὸν ἱεροῦ?
1035. Lege σε cum VV.DD. et ὥστ', quare.
1044. Lege σὺ δ', ῆ τις ἄλλος — ut liquet ex responsione. Vide 1166—7. Nil ad rem 1168—9.
1114. Conjeceram ἀμφ' ἀμφίπ. sed vulgatam defendit Musgr. Mox qu. an legendum τὰν βωμοὺς μηλοθύτας ζηλοῖσαν, τὰν—.
1168. ῆ τι τῶν—.
1171. Recte habet τὸν φόνον. THE murder which they had committed was a—.
1174. Qu. Ἀπολλων, Οὐδεις ἂν, οὐδ' ἐν βαρβάροις, ἔτλη τόδ' ἂν. Ut Ἀπολλων sit extra versum.
1181. καθεῖσαν. Vide Brunck. ad Œd. T. 1405.
1207. κραῖτα κρ. Musgr. Vide 1218.
1217. Lege ἡνίκ' ἂν δ' — ut in Aristoph. Nub. 1124. [1108.] ἡνίκ' ἂν γὰρ — Sic πρὶν ἂν γε recte Elmsleius Acharn. 296.

1243. βακχεύουσιν] *ΒΑΚΧΕΥΘΙΣΑΝ*. Bacch. 1248.
 ἐξεβακχεύθη πόλιν.
 1346. ταρσῶν κατήρη π. Vide 1050.
 1360. Qu. τίνας, τίς ὢν, (τί) τήνδ' —.
 1387. λαβέσθαι, κώπαις τε ῥόθια λ. Vide notas.
 1437. Qu. ῥῦμα τ'. Vide *Æsch Pers.* 149. — Sed nil
 mutandum. κῦμα *Æsch. Theb.* 64. 108. 1072. ῥεῦμα
Pers. 90. 414.
 1454. Lege γῆς Ταυρικῆς, i. e. Ταύρων.
 11. s7 1458. Lege θές τόνδ'· ὅταν (hoc MSS.) ἐορτάζῃ λεώς, Τῆς
 σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξ. — ἄποινα, *by way of*,
 etc. ut *Alcest.* 7. *Æsch. Agam.* 1398. et alibi passim.

RHESUS ¹⁾.

RHESUM Euripidi tribuunt Bentl. et Muret. apud Kidd.
 Dawes. p. 536. [559.]

V. 3. Ob vitandam repetitionem syllabae ων malim νέαν.

23. Lege ὀπλίζου χέρα, συμμάχων, Ἐκτορ, βᾶθι πρὸς
 εἰνός.

37—8. φυλακὰς — στρατιάν dele, ex 18—9. repetita.

115. Malim τῇδε μὴ οὐ — subaudito δέδοικα vel ὄρα.
Vereor ut hac redire possis.

187. Malim αὐτὸς.

239. Ἀρή MSS. ἄρα Ald. i. e. ἄρ pro ἄρ. Vide R. P.
 addend. ad *Odys.* A. 58. Lege ἄρην.

277. δις τόσον recte MSS. ut *Hecub.* 392. supra 160.
 R. P. Med. 1191.

279. Qu. χάμαξιτοῦ.

392. διπλοῦν οὐδὲν *Xenoph. Hellen.* iv. 1. 32.

427. De πέλανος vide etiam *Æsch. Eum.* 255.

534. ἐκηρύχθῃ] Forsan ἐκληρώθῃ. Vide 541. *Troad.*
 29. δεσπότης κληρουμένων.

542. Pro αἰτωσιμόεντος qu. αἰόσι σιμόεντος. αἰόνας
 (Σκαμάνδρον) *Æsch. Agam.* 1128.

¹⁾ Jam ad numeros reditur Matthiaeanae. J S.

572. ἔγχορ, *ensais*. Brunck. ad Ajac. 658.
 619. Qu. πάρεσ σφε.
 693. Ulyssi tribui malim.
 740. Qu. ἀφανῆς φροῦδος, φ.
 745. N. B. Hiatus.
 786. Ex Æsch. Agam. 1360. Vide Soph. Antig. 1238. π. 83
 Aj. 918—9. 1411—3.
 790. Vide notas. Qu. νείατ' ἐς πλευρά ξ.
 868. δὲ etiam Ald. Lege δὴ —.
 921. κείνω] Possis κλεινῶ. deinde lege κάτυφλώσαμεν
 ob augmentum. (δέχθαι 521.)
 973. Procl. Chrestom. p. 479. Gaisf.

TROADES.

- V. 1. Ion. (Schol. Phoen. 219. ed. Valck.) πόντου πεδῖον
Αἰγαῖον. Belleroph. (Aristoph. Pac. 139.) ἰγρόν
 πόντιον βάθος.
 27. De θέλει Boiss. MSS. du R. x. p. 269. et ibi cit.
 VV.DD. ad Greg. Cor. p. 135.
 36. Qu. ἱστορεῖν?
 49. Lege δὲ δαίμ.
 72. ἔπερσάν τ'] Lege ἔπερσάν γ' — vide Pors. ad Phoen.
 1638.
 98. Adde locis citatis a R. P. Med. 325.
 101—2. Citat Stob. cvi. p. 568. (449.)
 102. πλεῖ κατὰ δαίμονα forsan delenda.
 128. In vulgata acquiesco. πλεκτὰν adjectivum est, ut
 Hippol. 762. *Tortiles funes, quorum usum Graecos
 docuit Ægyptus* (Danai pater).
 139. Ἀγαμεινονίαις σκ. ἔφ.
 153. θεοῖς Reisk. sed idem Φρυγίοις male.
 166. Collato Musgravio lege *HMIX*. ἰὼ μέλαι· μόχθων
 Ἐπακουσίμεναι, Τρ. *Huc adeste, Troades, ut
 vestros audiat labores*. Confer 177, etc.
 170 etc. Deesse quaedam videntur.

171. Lege πέμψησθ'. Vide Elmsl. Heracl. 559.
- II. 89 183. Haec Hecubae non dari possunt. 183—6 proferri videntur a persona quadam e Choro, quae non antea locuta erat.
207. ἔρροι MS. Lege αῦτα. Verte *pereat talis concubitus, et talis fortuna! εὐφρόνη* pro *concubitu* Hec. 816. infra 667. Sic Latini *nox*.
219. εὐαλδεῖ τ' εὐκαρπεία. εὐαλδεῖς pro εὐθαλεῖς restituit Bentleius Aristoph. Av. 1062.
239. ἐγνωσμένος — γῖναι. Spurius videtur.
240. Lege καινόν, ut Med. 272. supra 55. infra 710. καινόν legendum liquet vel e 233.
256. νυμφευτήρια, i. e. νύμφην. Sic Θοινατήριον Rhes. 511. βουλευτήριον Æsch. Theb. 571.
267. Cicero Phil. II. 43. Planc. 40. Callim. in Jov. 8. Aristoph. Thesm. 895. [888.] Epitaph. in Leonidan. Plato Rep. III. p. 391. B.
285. ὦ πάντ' ἐκεῖσε κἀνθάδ' ἄν, καὶ πάλιν αὖθις ἐκεῖσε, — τιθέμενος. Scil. pro ἀντιπαλ' legendum ἀνκῆπαλ' —. Sed multo melius πάντ' ἐκεῖθεν ἐνθάδ' ἄν καὶ π. — ἐκεῖθεν ἐνθάδε Ion. 1505. ἐκεῖσε δευρό τ' — πάλιν Androm. 609.
- 390—3. Recte corrigunt Ἐκάβα. Lego εἰς αἴγλαν. (ὦ Ὑμέναιε) Σοῦ, παρθ. Verte *I, lumen ferens*. Hesych. Σοῦ, ἴθι, (sic Porsonus pro MSti IOI.) τρέχε, ὄρμα. Vide Æsch. Theb. 31. Aristoph. Vesp. 209. 456. [458.] Soph. Aj. 1414.
329. ἄγοῦ, Φοῖβε, νῦν, (τῶ) κατὰ — θυηπόλῳ.
367. πόλιν δὲ δείξω recte, sed tacite, Burges.
370. Malim οἷ δῆ.
- 372—4. Vide Iph. A. 1170.
383. ἄλλως recte VV. DD. ἄλλοις esset, *aliis servituros*, ut 488.
- 385—6. ἡ τοῦδ'] τοιοῦδ' vel καὶ τοῦδ' — σιγᾶν δ' ἄ. — Collato Musgr. lego ἡ τοῦτ' ἐπ. τὸ σιγ. ἐπάξιον; *An laude digna?*
390. νεκροὶ γ' — ἔπο forsan spurius et ex 392. natus.

401. τι cum Burgesio, deinde εἶχεν ἂν δόμοις, Elmsl. ad Med. p. 150. οἴκοις Trachin. 732. Vide Reisig. ad Aristoph.
- 413 etc. Vide an respexerit Isocrates de Pace, p. 182. B. II. 90 Confer Soph. Aj. 1093. et ibi Brunck.
434. De χρυσὸς Wytttenbach. ad Phaeton. pp. 180—1.
468. Rectissime Aldus τὰ μὴ φίλ'. Vide Phoen. 828. Bacch. 488. (Confer Herc. F. 308. ex emend. Porson. ad Phoen. 5.) Hec. 282. et R. P. Platon. Stob. v. 70, 47.
482. τύμβον] τύμβω malim.
485. πυρὶ, non πυρῷ, praefigitur notae Barnesii, nescio cur aut unde.
492. Confer Androm. 13.
510. κρήδεμνα, *pulvinaria* Barnesius. κρήδεμν' locum occupavit vocis significantis *lectum*, *cervical*, vel tale quid; forsán δέμν', ut στερόδοις λέκτροισι supra 114. Optat scil. Hecuba, ut humi projecta, ipso moerore contabescat. Vide Soph. Electr. 818—9.
535. Si per metrum licet, malim πεύκαν οὐρείαν, scil. *equum Durateum*.
- 545—9. Malim ἐπεὶ κνέφας——βοᾶν ἔμελπον. *Quum autem labori et laetitiae supervenit nox, — puellae inter saltantes canebant.* Tum autem in antistrophico 525. legendum erit Τρωιάδος, quae forma occurrit Hecub. 94. Cum hoc loco omnino confer Heraclid. 777.
580. Qu. παιᾶνά μοι.
581. Personas divido:
 'ΕΚ. αἶ αἶ αἶ αἶ τῶνδ' ἀλγέων.
 'ΑΝ. ἰὼ Ζεῦ· καὶ συμφορᾶς.
 'ΕΚ. τέκεα, ποῖν ποτ' ἤμεν.
 'ΑΝ. βέβακεν ὄλβος. βέβακε Τροία. τλάμων.
 'ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. 'ΑΝ. φεῦ, φεῦ.
 'ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν.
 κακῶν. 'ΑΝ. οἰκτρά γε τύχα. 'ΕΚ. πόλεώς θ'
 ᾧ καπνοῦται. Vide Alcest. 875—8 892—5.

609. ἀδάκρυτος forsan delendum, ut sit hexameter. Forsan imitatio est Æschyli apud Stob. Grot. p. 493. quocum Soph. Œd. C. 955. confert Brunck. ad finem Philoctetae. Vide infra 640—4.
- II. 91 615. Lege τὸ μηδὲν ὄντα. Vide 414. Cycl. 355. Heraclid. 167. Iph. A. 945. Electr. 868.
- 663, seqq. Ex Homero Odyss. O. 20—3.
675. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. E. ibid. forsan ἀποχρῶν ἀνήρ.
705. Recte Harl. Τροία. Æsch. Prom. 631. Aristoph. Eq. 833.
720. καλά.] Qu. κακά. MS. Harl. λέγειν κακά.
727. Recte δεῖν edidit Burgesius ex emend. Jacobsii, Animadv. ad Eurip. p. 97—8.
730. Shakspeare, King Lear, II. 4. *I pray you, father, being weak, seem so.*
745. Vide Alexandrae Fr. 5. (Stob. p. 222, 53.)
749. Forsan οὐ σφάγιον ὡς τέξουσα Λαναΐδαις τέκνον. Vide Iph. A. 1200.
753. Certissime legendum πτέρυγος et ἐμῶν. Constructio est καὶ εἰσπιτνῶν ἀντέχει πέπλων ἐμῶν, νεοσσὸς ὥσει πτέρυγος. πτέρυξ, *it's fostering mother*. Sic πτερὸν Androm. 442. ubi recte VV. DD. ἀπὸ πτερῶν. Soph. El. 241. γονέων πτέρυγας. Androm. 497. σᾶ πτέρυγι.
- Possis πέπλων (Νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπιτνῶν), ἐμῶν. 1171. εἰσπίπτων πέπλους.
- Nil mutandum. Vide Herc. F. 71—2.
766. Citat Plutarchus Ages. p. 603. F. De Superstit. 166. A. optime a Bentleio emendatus, *Remarks on Collins*, p. 210—4.
776. καὶ ante ῥίπτει' Harl. male. Lege (ἀλλ') ἄγετε, φ. ῥ. et mox ἔκ τε cum Ald.
- Possis εἰ' ἄγετε, sed ἀλλ' longe melius. ἀλλ' omissum Phoen. 803. Aristoph. Av. 1693. [1691.] R. P. cens. Arist. Br. ex Schol. ad 1565.
790. Optime ἡμετέρας Tyrwhittus, 784—791. Talthybio tribuens. Verte qui magis immisericors et impudentior

est, QUAM EGO. ἡμετέρας γνώμης, sc. ἡμῶν = ἡμῶν.
 ἀνδρὸς γνώμην = ἀνδρα Cycl. 348.

793. Quin Aldus, ut videtur, habet ἀδίκως.

809. ἀφ' Ἑλλάδος. Qu. an delenda, ut e seq. orta. II. 92

833—4. Qu. νεαραῖς — καλλιγλانا.

856. Post hunc versum excidit alius, ad hunc sensum explendum: *quī multum laboravi, et exercitum Achivorum (huc adduxi)* Ex. gr.

πρὸς πεδία Τροίας {ἐναλίῳ} στείλας {δορί.}
 {ἐναλίᾳ} {πλάτῃ.}

κλειναῖς πορεύσας ναυσὶν εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

(Vide Electr. 430. Cycl. 284.)

κώπη διορίσας ἐναλίᾳ Τροίαν ἔπι.

(Vide Helen. 394.)

884. ὄρῃν Reisk. sed qu.

886. Lege πίμπρησιν οἴκου.

889. ἐν γὰρ Flor. sed qu. πρὸς δὲ, ut 1204.

905. Paulo melius puto μάθης. Scias vertitur in ed. Commelin.

915. Lege τότε.

957. Legendum ἐδούλωσ'. *Hic me vi ducit: illi vero, affines inquam et populates mei, pro corona, quam mihi debet Graecia servata, servitutem acerbam imposuerunt.* ἀντὶ νικητηρίων optime explicat locus 925—30. quo respicit Helena.

958. ἐστι σοι τάδε 3 MSS. Qu. σοῦ.

967. Recte defendere videntur Musgr. et Heath.

978. οὓς Elmslei. Heracl. 7. Vide an legendum ἥσυχος κατ' οὐρανόν, ut Hippol. 67. 71.

990. Forsan ταῖς σαῖς τ' —. Sed vulgata melior videtur.

1027. Qu. κἀφέλου, πρὸς Ἑλλάδος, Ψυχῆς τὸ θῆλυ, κεύθενῆς — per Graeciam obtestamur, animo pelle muliebrem misericordiam, et sic apparebis, etc. Sic Iph. A. 1208. — Vel potius πρὸς σ' Ἑλλ. sed vide Med. 64. Soph. El. 1208.

1065. καὶ παννυχίδες θεῶν Musgr. e MSS. Vide Helen. 1365.

1108. Lege *καιναὶ ἢ καινῶν* — ut Suppl. 507. sanavit Marklandus; et *μεταβάλλουσι*.
- II. 93 1114. *τάφον* natum e 39.
1145. Recte, ut videtur, Reiskius *ὀρμήσῃ*. Vide Orest. 346.
1150. De *καινὸν* me vide ad Suppl. 1065. *καινὸν* non movendum. *καινὸν* aut *νέον* est, quodcunque *modum excedit*. Anglice diceres, *a murder not authorized by the laws of war*. Supra 766. *ἘΞΕΥΠΕΙΝ* κατὰ vocat Euripides, i. e. *καινὰ κατὰ εἰσφέρειν*.
1155. Interpunge *αἰνῶ, φόβον Ὅστις φ.* Non ILLUM laudo, QUICUNQUE timorem concipit, etc. — Possis ὃν τις — (vide Theogn. Aristoph. Plut.) — Sed qu. an recte se habeat vulgata: *εἰς μετὺν, quicunque* — ὅστις scil. = *εἴ τις*, ut Helen. 267. et 272. Iph. T. 606. Androm. 185.
1178. Malim *πόνου τ'* — ut Suppl. 1145. ad quem locum me vide.
1186. σοὶ pro σὸς Reisk. et Musgr. Malim *σῶ*.
- 1194—5. Recte transponit Harl. nec *τρόποις* mutandum. Vide v. 67.
1195. *ἐμπλήκτως* et *ταραχωδῶς* jungit Isocr. Areop. p. 145. D.
1197. Possis *πρόχειρον*. Sed nil opus: vide Musgr. et adde Iph. A. 36.
1201. Qu. *θωινωμένῳ*.
1210. *χροὸς* ex 1208. natum videtur. Malim *νεκροῦ*.
1235. *ἀθλίῳ τύμβον νεκρῶ* Ald. *τύμβῳ νεκρὸν X. II.* et MS. Harl. Malim *ἀθλίον τύμβῳ νεκρὸν*.
1236. *δεῖ σφε*.
1271. *καὶ τί* recte Harl. Vide R. P. Or. 412. Phoen. 1373.
1288. Vide 1312.
1297. *κροτοῦσα, κρύπτουσα*] Qu. *δρύπτουσα*.
1307. Forsan *θάνατος ἀνοσίῳν ἀνοσίαις σφαγαῖς*. Iph. A. 1318. *σφαγαῖσιν ἀνοσίαισιν ἀνοσίῳν πατρός*.

CYCLOPS.

II. 94

V. 39. *Qu. κώμοις.*

48. Recte, ut videtur, Casaubonus οὗ σοι. Vide 56—62. 206.

91. Malim *χθόνα*, quod primum in *γῆν*, deinde in *στέγην* mutari potuit. Contra, infra 381. priorem Musgravii conjecturam, *στέγην*, veram puto.93. Melius *τὴν ἀνδροβρῶτα*.124. Longe melius MS. *ἄχορον*. Et sic legi malim infra 486.175. Malim *διαλαλήσωμεν*.197. Languet οὐ. Malim *ποῦ*, ut Orest. 792. ubi vide R. P. Vide Heracl. 510.204. Porson. Advss. p. 268. οὐχ ὁ Δ. Malim οὐχί, ut Cycl. 63. Androm. 168.¹⁾

220. ἐπεὶ τ' ἂν —.

244—5. Malim, fere cum Musgr. ἐμὴν, ἀπ' ἄνθρακος *Θερμὴν ἐλόντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμου* (vel -μων).

251. καὶ γὰρ οὐ —.

280. μετήλθεθ' *verte, poenas raptus exegistis ab urbe*, ut Bacch. 490.290. Rectissime Aldus *νεῶν ἔδρας*. Verte *Qui patrem tuum Neptunum PORTUUM PRAESIDEM sacravimus*.

325. Lege καὶ (μόσχον * * * * *

* * * * * ὑπτίαν,

* * * ἀμφορέα) πέπλον

Vide Androm. 1240, seqq.

338 etc. Athen. XII. 545. B. C.

343. *λέβηθ'*, ὅστις vel ὅπερ.370. *Qu. ἐσθίει*.381. *στέγην*, quod in *γῆν*, deinde in *χθόνα* mutari potuit. [Vide ad v. 91.]¹⁾ [Ex addendis II. p. 394.]

386. Recte, opinor, Piersonus ἔστρωσεν. Vitiosum enim esse ἔστησεν patet ex χαμαιπετῇ. — στρωῶσαι εὐνὰς Suppl. 776.
- 415 et 247. Qu. an ἔκπλεως sit Graecum hoc sensu. Forsan ἔμπλεως.
- π. 446. ῥυθμοῖσί νιν] Forsan ῥυθμῶ τινι, ut 397.
453. Forsan ὑπνωσθῇ.
459. Lege ὥσεί τις.
467. Malim ὥσπερ σπονδῆς θεοῦ, Bacchi. vel θεῶν. Vide Æschin. F. Leg. p. 39, 16.
- 553—5. Male Tyrwhittus. Silenus scilicet, occasionem clam bibendi captans, vinum aqua miscere simulat; Cyclops, qui meracum vult, cyathum poscit ὥτα ut est, sc. nondum mixto vino.
562. Malim λάβ', ὃ ξέν' — τέ μοι γ.
569. Legendum videtur σπάσης ob ἐκλίπης.
628. μακροτέρω mallem, si exstare vocem constaret.
671. Qu. ΚΑΤΕΚΛΥΣΕ. drowned my senses in liquor.
677. Soph. Aj. 875. et me ibi.
688. κακῶς hoc sensu, i. e. = μᾶτην vel ἄλλως, insolens videtur. Lego καλῶς, ironice. Sed vide Heracl. 171. et 56.
699. Lege συναντήσαι una voce, ut 424. 702.

B A C C H Æ.

- V. 32. Recte Ald. νιν αὐτὰς Elmsl. Med. 1263.
111. τ' ἐν ἄντροις Ald. Malim τρικῶρυθας ἐνθ' ἐν ἄντροις.
114. βακχεῖα δ' ἀνὰ συντόνῳ κέρασαν (ἡδυβοῶν Strabonis MSS.) i. e. ἀνεκέρασαν αὐτό.
116. καλι in Strabone ortum ex praecedenti καν. Aldinus enim Euripides ματρός τε δέας εἰς χέρα θῆκαν, κτύπον — sed mox Strabo εὐασμα pro Aldino ἐν τ' ἄσμασι. Malim εὐάσμα.
- 123—4. Malim ἡδύ γ' — πέσης.

127—8. Transponendi videntur ὁ δ' ἔξ —

ἰέμενος —.

134. καὶ χοροῖς Ald. Forsan πλανόταις.

151. Forsan τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει — in II. 96 imperativo, ut Phoen. 1083—4. (Nil opus videbatur R. P.) Pac. 178. τίς ἐν Διὸς θύραισιν; Vide Helen. 435. 437.

159. Confer Hecub. 1096. et ὡς verte nam. Haec scilicet inter intrandum loquitur Cadmus, non adhuc viso Tiresia.

163. Spurius videtur, et ex δεῖ γὰρ, κ. τ. λ. 39—42. et v. 815. conflatus: unde in 815. v. l. lucramur, πέφηνεν ἀνθρώποις, pro πέφηνεν ἐν τέλει Aldino. Totus ille locus, qui in corruptissimis est, sic legendus videtur:

——— ὅς πέφηνεν ἀνοσίους θεός (vel θεῶν)

δεινότητος, ὁσίους δ' ἡπιώτατος πέλει.

ἀνοσίους scilicet loco suo a πέλει motum, sedem τοῦ ὁσίους occupavit; et in ἀνοίς degeneravit. Rhes. 970. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.

169. Palmariam emendationem ἡδέως Miltono surripuit Barnesius (vide R. P. Jodrell. *Illustrat. of Euripides*, Vol. II. p. 335. ed. 2.), Barnesio Brunckius.

172 et 174. Interrogative legendi.

181. Qu. de personis. Mox 183. lego λόγοις. Vide mox ad Heraclid. 614.

274 etc. Interpunge et lege ἔθηκε τόνδ' Ὀμηρον, ἐκδιδοὺς Διόνυσον Ἥραι νεικέων. i. e. ἔθηκε τόνδε τὸν ἀπερὸρρηγμένον αἰθέρα Ὀμηρον νεικέων, ἐκδιδοὺς Ἥρᾳ ὡς Διόνυσον. Vide Helen. 582. ubi confer 34. cum 611.

279—80. Citat Plutarchus de Orac. Def. p. 432. F.

295, etc. (Porson. Advss. p. 265.) Isocr. Lochit. p. 296. E. καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν (χρῆ) εἰ — ἀλλ' εἰ —.

298—9. Citat C. Cephalas Praef. ad Stratonis Anthol. (F. Jacobs. Anthol. T. VI. p. XLVII.)

308. Qu. νόσου.

314. ἔστι. Aristoph. Nub. 366. 825. [817.] 1472. [1453.]
 Livius VIII. 6. *Est coeleste numen! Es, magne Jupiter!*
365. Lucian. Pseudolog. fin.
- II. 97 371. πρόσω γὰρ ὁμῶς Δ'ΑΙΘ. Æsch. Eumen. 287.
 κλίει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός. vide et 375.
 Agam. 925. Odys. γ. 231. Sophoclem Plutarchi II.
 625. C. citat Valck. Diatr. 32. C. 33. B.
424. λάζυσθε ineptissimum est. Brunckii MSS. μαίνεσθε.
 qu. μέθεσθε. De sensu liquet. λάζυσθε ex 476.
 natum videtur: certe ex isto loco et sequentibus patet
 vinculis solutum fuisse Bacchum.
431. Forsan post 428. ponendus, ut ad *comam* referatur.
 σκητροφέουσι (τὰς κεφαλὰς scil.) Herod. III. 12.
435. Dele interrog. post κλύων. Vide Androm. 554.
441. Possis cum Barnesio Σεμέλης — γάμους.
494. Confer Meleagri Epigr. cxiii. Brunck. I. p. 32 = 82.
 HSt.
497. Lege ἴθι, Διθ. et 512. ὅς ἐμ' ἐν βρ. vide 571.
499. ἀναφαίνω. 514. δ' ἐντὸς.
526. συνάγει, ut τίκτει v. 2. et similia passim. Vide
 Valck. Diatr. 60. B.
527. Lege μάκαρ, ut Helen. 375. Eubul. Athen. xv.
 679. B.
548. εἶδετε, cum interrog. *Vidistis?*
550. Nonnus 44. p. 764. Falck. 1569. ἑπταπύλον δὲ
 πέδον περιδέδρομε Θήβης.
551. ἀλάλαξε τᾶς — fere ut Tyrwhitt.
608. ὠνειδίσας — καλόν. Post haec deesse videtur
 aliquid. Sequentia sic personis divido:
 Π. κλείειν —
 Δ. τί δ'; —
 Π. σοφὸς —
 Δ. ᾧ δεῖ —
 κείνου δ' —.
668. Forsan τὸν θεὸν ἄν, ὃν νῦν ψέγεις. Herc. F. 249.
 recte Piers. Electr. 277. Androm. 794.

672. Qu. male ex 623. repetitus?
679. αἰτάς Elmsl. Heracl. 144. *hiding ourselves from them.*
680. ὦραν. Andocid. 18, 4. Æsch. Eumen. 109. Dem. II. 98 Philipp. I. 49, 6. Pherecr. Athen. III. 75. B. Theophrast. ibid. 83. F. Diphilus ib. VI. 228. A. 3. ubi recte Sch.
710. συμῖρος σοφίας Plato Cratylo p. 401. E. HSt. ἔσμός λόγων Rep. v. init. p. 450. A. B. Basil. de leg. Gr. lib. p. 92, 2. Grot. καὶ πάντα ἔσμον ἡδονῆς ἐξηρημένον ἄγειν, *apparatum* Gr.
717. τῶν] τοῖς optime MS.
757. Recte ὅς Brunckius.
775. δ' οὐ σοι φθονῶ.
790. τε] γε (Nil opus. R. P.)
795. ἀστέως.
- 828 — 9. μοχθοῦς' — ἀμίλλαις θρώσκει. 828 — 7 parenthesi sunt includenda.
859. Διόνυσον Ὡς —. Vide Aristoph. Nub. 840. ὥς in ὅς migravit in Eurip. Antig. apud Schol. in Pind. Pyth. III. 177. Soph. Œd. Col. 1192. 1261. Aj. 848. R. P. MSS.
875. Qu. μορφήν.
876. Citat Lucian. Pseudolog. T. III. p. 177, 31. ubi vide notas.
919. κέρᾱτα Aristoph. Av. 903. κέρᾱτος Hermippus Athen. XI. 476. D. κέρασι Æschylus paullo ante, qui locus imposuit Blomfieldio Praef. ad Persas p. xxvii. κερᾱτίνην Comicus Diog. Laërtii Euclid. II. 108. Suidae ῥομβοστω μ. Vide Maltby Thes. Prosod. p. LXXX.¹⁾
954. ^πε (ἐπι) σὰ — *adversus.*
962. Forsan τὸν αἰεὶ.
974. Βακχεῦ. 579. Βακχεύς. (Euripidis aetate Βάκχος non Bacchum, sed *bacchantem* significabat. R. P.)

¹⁾ [Notas ad v. 710. 859. 919 sumpsimus ex Addendis.]

981. Post hunc versum addendum putat R. P. ad Med. 54. *κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάνεται.* Et sane, si illum retineas, hunc addas necesse est. Sed ambo melius abesse puto. ὁμῶς in sententiae fine Hec. 831. Med. 282. Herc. F. 100. Electr. 757. Alcest. 989.
1008. Lege *κισσὸν κομήτην* — Helen. 1360. *κισσῶ στεφθεῖσα.*
1018. Sanum putare videtur Elmsl. Med. 1219.
1067. Qu. *ἱερίᾱ.* Qu. de quantitate.
1104. *τὰντὸ* Reisk. Vide Hipp. 349. et Thucyd. vi. 82. fin.
1121. *δὴ ὄρθεῖς* Ald. Egregie Duportus *ΘΡΟΕΙΣ.*
1144. Qu. *ἄναξ ζαγρεῖς.*
1156. Forsan *τε δύγατρες.*
1172. Lege *πεσὸν* cum Reisk.
1173. *δυσευρέτως.*
1178. *τὸν παῖδα κατῷ.* Sed forsan nil opus. Vide Suppl. 1046.
1220. Forsan *κάτι διπετέστερος.*
- II. 99 1234. *ἄθρησον αὐθῆς* pro *αὐθ* — Qu. *αὐτε.*
1250. Lege *ὑβριν γ'* — *ὑβρεις* defendit Herc. F. 726.
1261. Lege *ἀνέβλεφ'.*
1265. *ἂν ἔλαβεν ἂν* Elmsl. Med. p. 150. Ipse cogitabam de *γ' ἂν* vel potius *τᾶν.*
1283. Dedit Schol. MS. Dionys. Perieg. apud Bredow. Epp. Paris. p. 45. Vide an ex hac scena provenerit senarius apud Athen. xiv. 658. F. *ἐγὼ δὲ φεύξομαι (γ') ἐλεύθερος γεγώς.*
1285. *ἦν τ'.*
1298. Vide Elmsl. Ach. 323. p. 122. *οὐκ εἰδότες,* si memini, R. P. in not. MSS.
1299. *ἐγνώκαμεν.*
1310. Malim *ἀγρίας.* Vide Ion. 992.

HERACLIDÆ.

V. 37. Malim ὄντος.

63. Qu. μῆ — ut Aristoph. Ach. 1107. 1112. [1073. 1078.] Alias τῆδε χερὶ verte, *by this resistance of yours.*

68. Nescio an recte mutata sit [apud Elmsl. scil.] vetus lectio νομίζων.

75. 78. Utrobique præfige ἩΜΙΧΟΡΟΣ.

80. Malim σὺ δ', ω γ. — ὅδ' e 78. ortum. σὺ δ' infra 340. Troad. 423. 1139. Hecub. 607. Phoen. 141. Helen. 1285.

89. σῶμα minime movendum: scribi tamen potest non deterius ὄνομ'.

95. Legendum opinor λόγον. *Quid dictum aut factum expetentes?* Infra 138. 537—8. Œd. T. 72. Sed vide an omitti possit τίνα. Phoen. 1355. Orest. 154.

129. Lego μ' ἐκβαλεῖν, ut Hec. 298. Iph. A. 451. 477. Iph. T. 227. Ion. 924. Helen. 1547. Æol. Fr. xxi. (Et sic forsā Reiskius.)

140. Forsan κυχών.

147. Malim ἀλλ' ἢ — ἐς κίνδυνον, *Sed enim isti hoc* II. 100 *periculum subierunt.* — ῥίπτοντες αὐτὸν, i. e. τὸν κίνδ. Ceterum, etsi non temere scriberem ita, explico ἀλλ' ἢ per ἄλλ' ἢ —; *an aliud faciunt quam —?* quod plenius aliquando dicitur ἄλλο τι ἢ.

158. λόγους, *empty words*; ut Bacch. 183. Aristoph. Eq. 210. Wolf. ad Leptin.

161. Lege certissime ἄγῶνος, et forsā τοῖσδ'. — Quod olim conjeci, etiam nunc arridet ἄγῶνος τοῖσδ'.

169. Qu. ἐλπὶς, ut Helen. 432. *Dices, „Spes est ut eventus faustus sit.“* ἐρεῖς, Phoen. 570. ἐρεῖ δὲ δὴ τις, ibid. 589.

181. Interpunge χθονί· Εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' —. De phrasi vide Soph. Œd. Col. 1288.

185. Potuisset οὐ μέτεσθ' —.
197. Nescio an mutandum κρινοῦσι, scil. νικᾶν. Vide Aristoph. Eccl. 1147—9. [1155—7.] Æsch. Agam. 456.
213. Si cum Porsono ad Phoen. 372. ἦκεις interpreteris προσήκεις, vide annon legendum sit γένος — quod ad — γένος absolute Androm. 656. Cycl. 277. Iph. A. 953. ubi male Marklandus. — Vide an γένους ὥδε ἦκεις sit reddendum, *You come to this degree of relationship.*
217. Qu. annon aliquid post hunc versum desit.
245. Qu. Ἀργείων δ' ὅκνω, ut Μυκηναίου δορὸς φόβῳ Phoen.
251. Lege τοῖσδε τ' — τοῖσίδ'. (hoc Musgr.) Sic supra 145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσίδ' —.
252. Malim κυρήσειν.
255. ἀλλ' οὐ σοὶ βλάβος. Sic fere Musgr.
260. Æsch. Suppl. 79.
262. τῶν ἐνθ. Reisk. Forsan τῶν γ' —.
263. βλάπτων γ' —.
271. τολμήσῃς legendum, quomodo in nota citat Barnesius; edens tamen cum Aldo τολμήσεις.
286. Malim πόλιν. βασιλέως ὑπήκοος Æsch. Pers. 236. Possis versu seq. γῆν pro τήνδ', sed illud melius.
317. Qu. κατηλλάξαντο.
324. Malim εὐγενῶς.
- II. 101 339. ἔρπει Reisk. male, ut videtur.
352. Legebam δὲ pro γὰρ, parenthesi scilicet includens φημί δ' — τυχεῖν. Neque poenitet conjecturae. Si retineatur γὰρ, referatur necesse est vel ad Θεοῖσι δ' — ἄναξ, 347—8. vel ad φημί — τυχεῖν, 350—1. Hoc si statuas, ὑπάρξειν legendum erit: si illud mavis, ideo mendosus erit locus, quod non nominatur Pallas in Θεοῖσι δ' — ἄναξ.
- Retine praesens tempus [ὑπάρχειν] ob τὸ γνωμικόν. Confer Æsch. Theb. 505—15.
355. Lege ὦ ῥγόθεν ξέν' ἐπελθών. — Qu. ὦ ξέν' ἄργόθεν ἐλθών.

374. οὕτως = ῥαδίως. Cum Alcest. loco [682. *quem confert Elmsl.*] confer supra 268.
386. Forsan εἰσιν, i. e. πορεύσεται.
- 387—8. Ex Æsch. Pers. 823—4. Apostolius xiv. 1.
390. δέ] Lege γὰρ ob metrum. Ceterum non dubito quin tragicum aliquem rideat, forsan Æsch. Theb. 36. 364—649. etc. ut Phoen. 763. Suspisor etiam 671—2. tangi aliquem.
396. An hic latet γῆς ὄροις? Certe ἄνευ δορὸς alienum videtur.
- 401—2. Recte transponit Tyrwhittus. — Non obstante Elmsleio, propendo in Tyrwhitti sententiam.
402. Lege σωτήρια adjective, ut Æsch. Theb. 170.
407. Lego πᾶσι pro πάντων, et cum κελεύουσι (participio) construo.
- 408—9. κόρη Δήμητρος Barnesii ad 601. melius quam Piersoni κόρη Δήμητρί 9'.
411. Lege κτενῶ. Vide R. P. ad Orest. 929.
415. πικρὰς ἂν MS. Lego πικρὰς ἂν.
416. Qu. δίκαιος ἦ (imperfect.) ut supra 142. ubi Musgr. *I was right in helping.* — Possis δίκαι' εἶη. Sed bis peccat hoc, in tempore et in persona.
417. Lego ἐμοῦ, quomodo construere solet Euripides.
418. δράσω τόδε vix potest aliud significare quam ἐὰν ἀρήξω. Vide an legendum ἦν δὲ δῆ.
435. Legendum θέλει.
437. Malim εἰ δὴ (vel forsan δὲ) θεοῖσι δεδόκηται τάδε.
460. καὶ τυχὴς Tyrwhitt. post Grotium; quomodo citat Barnes. ad Herc. F. 299.
461. τῶνδ' conjicit, sed non valde audacter, Valck. ad Phoen. 632.
474. Pro μοι malim μὲν, cui respondet δὲ mox 478.
479. γένους verte ex familia. Vide R. P. ad Orest. 887. Musgr. ad Heraclid. 609.
481. Distingue μάλιστ', vel potius ἄλλ' (εἰμὶ γὰρ — πέρι).

II. 102

488. Si hariolari licet, propono :

σημαίνειν τόδε·

οὐ τ.

σφάξαι κελεύειν, ἥτις εὐγενὴς ἔφν. (vel ἥτις ἐστὶν εὐγενής.)

ἔστι πατὴρς εὐγενοῦς Alc. 333. Temenid. xiii. 1.

σημαίνει vates, κελεύει deus. Vide orac. apud Demosth. Mid. 531, 16—7. 24. In Rhesi loco apud Elmsl. vide an legendum κελεύθου.

491. Bis legendum *χρὲ* — et Helen. 1300. ubi vide 1407. et infra 644. Contra 954. *χεῖν* Reisk. — De *χρὲ* et *χεῖν* Alc. 942. Helen. 1415. 1433. Electr. 1056.

493. σφάξιν.

497. βούλεσθαι Reisk. ἡμᾶς μὲν εὐρίσκειν, αὐτὸς δὲ βούλεσθαι. Demosth. Mid. p. 580, 10.

502. Qu. an *ἔτοιμος* an *ἐτοίμη* fem.

511. Ironice haec, ut optime Barnesius. (οἶμαι 963.) κάλλιον, ut saepe ἄμεινον, quasi superlative. Orest. 771. Iph. A. 1462. Mox lege et distingue *πεσεῖν*, *Κάπειτα δεινὰ*, ut egregie Tyrwh.

528. Legendum puto ὅποι, i. e. ἐκεῖσε ὅπου, et forsan ποῖ 625.

544. Forsan *τῇδε δεῦρο*, ἐκ παραλλήλου, (hunc pleonasmum alibi vidi, nisi fallor) — vel *τάσδε*.

558. Mendosus procul dubio est locus. Nunc malim *ἐλεύθερος θανεῖ*, scil. *μιάσματος* vel *ἄγους*. Æsch.

II. 103 Eumen. 324. ΘΑΝΩΝ δ' οὐκ ἄγαν ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ. Idem Suppl. 410. Vide Hipp. 1450.

566. Pro Io. lege ΔΗΜΟΦ. et 564. τοῦδε *χεῖν* verte *ab hoc* (Demophonte) *impetra*. Demophontem adesse patet ex 488. Sic VV. DD.

614. Qu. an *σοφία*. Similiter dubito in Soph. Antig. 605. Eurip. Bacch. 183.

624. Lege εἰ δὲ *σέβεις* σύ γε *θνατῶν ἀγαθούς*, — Totum enim systema dactylicum est, non anapaesticum. (θνατὸς, θάνατος, confer Æsch. Eumen. 321.)

644. Lege *χρὲ*, et mox 646. ἥτ' ἄρ' — *alioquin*.

647. Qu. de futuri forma; annon legendum sit προσθίζει.

Hipp. 1086. θίξεται. 2 futur. ἐξελῶ Hel. 1279.

653. Tentabam ἤσμεν. Sed vide Elmsl. et Aristoph. Eccl. 828. [833.]

675. Sanissimus est versus. Verte, *Et ego tecum ibo; idem enim, ut videtur, cogitamus, ut amicis praesentes opitulemur.* - Sic ὥς ἔοικας Med. 338. Iph. T. 591. Helen. 793. ὥς εἴξασιν Iph. A. 848. Helen. 497.

Non contemnendum (v. 676.) Barnesii ἔοικεν. — Male. Vide mox 677.

677. Dele punctum post ἤμισα, et interrog. post φίλοις. NUNT. *A te alienum est ita stulte loqui.* IOL. *Æque alienum amicis periclitantibus deesse.*

684. Lege ἄλλ' οὖν μαχοῦμεθ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονες. *Well, but I shall fill up the ranks as well as ever.* ἀριθμὸς de uno infra 992. Herodot. II. 6. Voci autem subest notio vilipendendi, ut 992. Troad. 478. Aristoph. Nub. 1205. [1185.]

689. *Forsan* ὀπλίτης, ut Androm. 459.

698. Non cogitandum est de ἡβῆς.

706. πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.

716. συγκρύπτειν non dici puto, nisi de *secreto* occultando, ut Euripides et Demosth. F. Leg. 419, 15. vel certe si de *corpore*, etc. *tegendo* usurpari posset, συγκρύπτειν πέπλοις, etc. = ἐγκαλύπτειν, *to cover* UP. Sic συγκαλύπτειν, de quo Dawesius p. 209. ed. Cant. II. 104

Malim igitur σὸν κρύπτων δέμας, ut 819. et saepe.

717. (ἀγὼν vel Ἄρης) γὰρ ἄνδρας οὐ (φιλεῖ vel μένει) λειψιμμένους.

738. Lege οἶος, ut Soph. Philoct. 1007. Sic Aldus.

748. Qu. ἀρχέλαν, ut Electr. 1153.

765. Malim καὶ γὰρ, vel fortasse γαίας pro γᾶς σὸν versu seq.

783. Qu. διήγαγεν, ut ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα Demosth. Philipp. III. 120, 17.

788. ὅδε, *is quem nosti*, ut οὐτοσὶ apud Dem. τόνδε λέβητα Cycl. 843. Sic enim Ald.

794. *Malim σημαεῖ.*

800. Recte statuit Heathius mutilum esse locum. Necesse est ut Hyllus non minus Demophonta et Athenienses compellarit, quam Eurysthea. Vide modo Phoen. 1234—5. 1238—52. (Sed vide Phoen. 1248—9. Spurius est 1250.) — Deinde quis credat Euripidem, qui in omnes partes disputare solet, argumenta reliquisse vix inchoata, atque in unam tantum partem?

λέγοιμ' ἂν ἄλλων. (Valck. ἄλλον.)

846. *Ἡβη*, Herculis scil. conjugi. Vide 851—2.

847. *Malim δίκη*, sed vide 877.

851. Lege *παῖδά θ'* cum Reiskio, vel *παῖδ'*, ὅσοι σ.

863. Melius homo, quam dies, diceretur *φόβον ἐλεύθερος*. Possis νῦν ἐμοὶ κ δ. tum *ἐλεύθερον ἡμᾶρ* recte se habebit, ut *ἐλευθέραν ἡμέραν* Rhes. 988. ut Homerum taceam. Vide R. P. Phoen. 550. — Sed multo lenius *ἐλευθέρω*. Durissimum enim, et satis obscurum, subaudire ἐμὲ ante *ἐλεύθερον*, ut Soph. Electr. 479. *ὑπεστί μοι θάσος* — *κλύουσιν*. Vulgata orta est ex Homérico.

883. *μοι* cum Reiskio legendum videtur; neque morandum asyndeton. Vide Burneium Cens. Menstr.

919—20. Recte vertit Musgr. *Cui furor juri praelatus erat.*

927. Qu. *πολυπόνωι ξὺν ἀσπίδι. πολύμοχθος Ἄρης* Phoen. 796.

II. 105 929. Subaudiendum puto *ψῆφον*. Hac metaphora utitur Æsch. Agam. 789. Eurip. Hel. 1006. Sic autem retinendum erit *τύχας* 930.

938. Ferri quidem fortasse possit *ἐναντίους*, et verti *te coram intuentes*. Sed melius *ἐναντίον*, ut Hec. 954. Med. 470. vel fortasse *ἐναντίος*. Vide Suppl. 866.

945. Pro *κατήγαγες*, 944. Reiskius *κάτω τε γῆς*, satis eleganter, sed contra historiam; non enim inferos petebat Hercules, cum leonem et hydram interficeret. Malim igitur *χῦδρας*, ut tres labores, Cerberi, leonis Nemei, et hydrae Lernaee, intelligantur.

957. Dele interrogandi notam.
 963. Dele δ'.
964. Proxime ad mentem Musgravii lege μηδὲ φῶς
 ὄρεῖν ἐτι.
976. Verte *Gravissimam et venia dignissimam odii causam habes*. Prorsus aberravit Musgravius.
982. Violenter Elmsl. οὐ δῆτα. Legendum puto ἤδη.
I was well aware — I did not forget. Eodem sensu
 θανουμένη γὰρ ἐξήδη Soph. Antig. 460.
990. Qu. διώσας, *profligatis et caesis*. Sed vereor
 ne sic scribendum foret διωσάμενος. Qu. διώξας.
 Vide 1002. Iph. T. 1175. In Æsch. Fragm. ap.
 Elmsl. p. 129. [*Prom. Solut.* 6.] olim cum Blomf.
 malebam διώξεις, nunc διώσει.
1000. ἂν, λαβοῦσα — et sic Reisk.
1021. Legendum τήνδε δὲ πτόλιν.
1025. Melius θάψαθ'.
1036. Frustra Reiskius ἐάσητ'. Vide 1027. — μὴ ρεῦμ'
 ἐάσης ἐμὲ στάξαι ποτόν Q. R. *Ne istos sinas*, etc.
 „ne scil. animam meam placando ista mala effugiant.“
 Sed quare non victimae, etiam humanae, meminerit?
 (Polyxena.)
1049. Legendum ὑμῶν. Quod enim vos facietis, minime
 reges nostros piaculo obstringet. ὀπαδοὶ sunt Alcmenae
 famuli, (δμῶες 1045.) Vulgata significaret, Chorum
 recusare quominus ipse Eurystheum interficeret; quod
 longe ineptissimum.

H E L E N A.

II. 106

- V. 8. Malim τοῖσδ' ἐν δώμασιν, ut Herc. F. 44.
 20. Interpunge ἐξέπραξ', ὑπ' αἰτοῦ Δίωγμα φ.
 59. Qu. ἦν μὴ.
 63. Lege ἐγὼ pro ἐμόν.

77. Egregie Reisk. [ἀπόλανσιν.] Similiter Canterus in Herc. F. 1342.
78. Verte, *Quid autem me ob ejus calamitates odisti, quicumque tandem es qui* —. Alia ratio loci Phoen. 293. — Malim τί δ'; Suppl. 778. (qu. Herc. F. 1203.) Hypallage Herc. F. 1078.
86. τὰ σ' pro τίνος Elmsl. Œd. T. 329. πόθεν ποί'; nescio quis, Q. R. III. (6.) p. 393. Vide me ad Praef. Hec. 22, 21. Soph. Trach. 242. τοῦ πότ' εἰσι καὶ τίνες; unde vide an τίνος, πόθεν, τίν' ἔξ. Iph. T. 916. ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
Transponendo possis ἀτάρ σε χρη' ἔξανδᾶν, τίς εἶ; πόθεν; τίνος; numeris, etsi non optimis, non plane insolitis. Vide Æsch. Theb. 1040. Soph. El. 1038. (apud R. P. Suppl. Praef. p. 22.)
90. Soph. Œd. Col. 1292. γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέλαμαι φυγᾶς.
97. Lege μανέντ'; (μανεῖσαν Med. 1281.) Vide Herc. F. 1109.
122. καὶ νοῦς ὀρθῷ] Lego ἡ νῦν σ' ὀρθῷ. *quomodo*. Vel ὡς νῦν σ' ὁ. Vide supra 118. De καὶ et ὡς, i. e. S' et ὦ Markland.¹⁾
135. ἦπου Musgr. Legendum esset οὔπου, si constaret hoc Graecum esse pro οὐ τί που vel οὐ δήπου. Vide VV. DD. infra ad 575. 791. Herc. F. 1073. 1145. Electr. 233. De πω Ion. 1277.
146. Lege σὺ προξένησον. Vide Ion. 338.
- II. 107 176. Lege et interpunge φόνια· χάριτας ἔν' ἐπὶ δάκρυσι παρ' ἐμέ θ' ὑπὸ τε μ. ut in horum gratiam et apud me et in inferis naenias in mortuos accipiat. ἐπὶ δάκρυσι Troad. 315.
228. Forsan καὶ θεὰν Χαλκίοικον. scil. Minervam; de qua vide mox 245. VV. DD. hic et ad 1464.
264. Recte VV. DD. κακάς. Proximo versu malim τὰς δὲ δὴ καλὰς —.

¹⁾ Vide et ipsum, Advers. T. I. p. 467. J. S. (= vol. II. p. 127 editionis nostrae.)

277. ὥχει citat R. P. ad Orest. 68. — Versu sequente lege ἀπαλλάξειν.
334. οὐ μόλις est *omnino*. Æsch. Agam. 1049. Junge igitur cum θέλονσαν.
344. Possis ἢ ἂν νέκυσσι. Sed melius Heath. νέκυσ.
356. Malim ἄμιλλαν. (ξίφοκτόνον δίωγμα et αὐτοσίδαρον ἄμιλλαν per appositionem.)
358. Qu. αἰδαῖς σέβιζον.
360. Lego ἄλλοις, i. e. ἡμῖν.
377. ματρὸς procul dubio mendosum. Nihil hic de Leda, sed a 366. usque ad 392. agitur de nuptiis (imaginis) cum Paride, et de malis inde ortis. Felices quibus ita illuserunt superi, ut post dedecus illatum in bestias mutarint, et qui formam, malorum causam, non retinent, ut ego!
380. Lego ἔσχεο λύπης. In choricis enim, praesertim in dactylicis, non nimis severe excludendae sunt formae poëticae.
382. χρυσοκέρων ἔλ.
395. Forsan οὐδέ. Aristoph. Av. 695. γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.
419. Qu. πίπτειν κακίων, subaudito ἐστί.
446. Mirum hyperbaton. Qu. σὺ δ' αἴτιος· πείθει γὰρ οὐδὲν ὢν λέγω. Sed non absimile hyperbaton Bacch. 450. qui tamen vix sanus. Electr. 282. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεξεύχθης νέου.
- 483—8. Haec, ut nunc leguntur, merae sunt ineptiae: non enim tam stulte uxorius erat Menelaus, ut, Helenam ipsam possidens, ejus nomen aliis invideret. Lego II. 108 484—8. κλύω. Ἡ τὴν — δόμοις; Per συμφορὰς 483. intelligit calamitatem quam *timebat*; scil. Helenam ex antro ereptam esse. Vide supra 475.
513. QUÆRE an legendum σοφῶν δέ του.
532. Euripidea forma est πεπλευκότα.
540. Recte Musgr. οἷμοι, πόθ' ἤξεις; quanquam lenius esset ὠἷμοι.
555. φόβον. Valck. ad Phoen. 522.

565. Malim ἄρ' — Si γὰρ retineatur, interrog. post
 δυστυχ.
580. ἢ τὰ σ'] Lege ἢ σά γ' —.
581. Frustra Scaligero obloquuntur. Confer Ion. 366—7.
586. Cum Scaligero lege "Ἡρας, et dispunge ante διάλ-
 λαμ', quod accusativum est. *By way of* — Soph. Electr.
564. Eur. Electr. 229. 1262.
601. θαυμάστ' — ἔχων Ald. ἔχον Musgr. sic supra
 δυσπρεπές 300, Sed qu. ἔχει.
620. Pro ἄδην malim μάτην, ut ἄλλως 707. Vide 1220.
679. τί δ' ἐς κρίσιν σοῦσθ' ὧν γ' ἔθιχ' "Ἡρα κακῶν;
 Vel σοι, τῶν γ' ἔθ.
696. Forsan ὅτε.
697. Malim εἰ γὰρ — *utinam*. — Male: recte vertit Bar-
 nesius.
733. Male Musgravius. Verte *et ab aliis vocari alius*
cujuspiam servus. δοῦλος τῶν πέλας, Soph. Antig.
 479.
741. Qu. καὶ τῆσδ'έ πως.
757. Non spernerem ἄριστος, si darent MSS.
765. ἐνὶ λόγῳ, μὲν θ' ὁδῶ Piersonus. Confer Diodor.
 Sic. . . . ex emendat. Porsoni.
766. συμφορὰς.] Qu. τύχας.
775. ἐνιαυτός est spatium vii. annorum. Vide Apollo-
 dorum, et supra v. 112.
798. Recte Musgr. ταλαίνας τάλαιναι στιβάδες respon-
 dent ἀθλίους ἔδραις 797.
842. Legerem κτενῶ, si constaret ἐμὲ κτενῶ dici posse
 pro ἐμαντὸν κτενῶ. Vide 982—3.
- II. 109 866. De sulphure hic agi liquet, quidquid ait Musgravius.
892. Recte Scaliger. Servis scilicet suis, quas dimiserat
 (vide 871—2.), haec mandare se fingit Theonoë, se non
 auditum iri sciens.
905. ἐατέος etc. qu. an delendum.
913. Corrigunt, si memini, ἀποδοίη ποτ' ἂν. Sic certe
 legendum.

953. Lege ᾽γὼ πρόσθε τῆς εὐψυχίας. Vide R. P. ad Med. 722.
955. Recte Reiskius ζητοῦντά μ'. Necessarium est pronomen ob ἐμὴν. Similiter emendavi Soph. Antig. 736.
1010. Lege ἀδικοίην νιν ἄν, scil. τὸν πατέρα.
1019. Lego τῇ κασιγ. Vide me ad Ion. 1015. Scal. ad Androm. 194. VV.DD. ad Phoen. 145.
- 1026—7. Malim εὐνοίαν (hoc alii) — σωτηρίαν, salutare.
1045. οὐτ' ἄν.
1059. Lege παρήκεν.
1069. Malim σὲ γὰρ —.
1089. Lege χερός.
1130. Malim ἐνάλοις (hoc Musgr.) ἄγκραις. Sed vide Troad. 89.
1133. Lege ἔτ' ἔσντο. Qu. an sic Canterus.
1135. νεφέλαν MSS. sed genitivum tuetur locus simillimus Phoen. 820. τέρας Σφιγγός.
1141. Pro δεινὰ legendum δεῦρο. Aristoph. Ran. 1109. [1074.] καὶ πλεῖθεν καὶ οὐδὲν ἐκείσε. Av. 649. et Schol. ad 347. 425. De τὰ θεῶν Elmsl. Heracl. 618. — Hinc autem liquet Troad. 1194—5. recte a VV.DD. transponi.
1142. Qu. ἀμφιλόγοις.
1147. Malim ἰαχεῖ γὰν — et vocaris in Graecia.
1158. Partim cum Musgr. partim cum Duporto, ᾗ — ἔριπον. Qua (contentione) —.
1201. Qu. μόλοι δ' ἄρ', οἷ σφ' — eat, quo precor! Scil. ambigue loquitur. Theoclymenus intelligit, eat in malam rem (vide 1215.): ipsa, patriam incolumis revertatur! — Qu. μόλοιεν δ', ους —.
1209. Qu. ὑγροῖς ἐν κλ.
1230. εἰ σὺ σὺ πόσει, vel εἰ τις.
1287. πάλιν Reisk. pro πόσις. Qu. ποτε.
- 1292—3. οἶαν — παύσω — Hos versus transpositos mallet.
- 1317—8. Forsan οὐρανίων αἰλᾶν — et forsan Ζεὺς excidit. Sed qu. de antistrophico.

II. 110

1358. Lege *νεβρίδων*. Phoen. 1768. Glyc. Polysch. puro respondens.
1374. Mendosus. ἀνηρ³ | πασεν⁴. Vide R. P. Suppl. Praef. p. 23.
1421. Qu. ἄλλως.
1460. Qu. διδόντες.
1470. Lege *νύχιόν τ' εὐφροσύναν*.
1472. Lege *τρόχῳ τέρμονι*, i. e. ἀτέρμονι. Hec. 914. ἀτέρμονας αὐγὰς.
1509. Forsan *ποινηθεῖς*. Qu. de verbo.
1510. Qu. ἐλθούσαν ὑπ' Ἴλιον | Φοιβείους τ' — In strophico 1493. lege *Μενέλεως*.
1512. Qu. *κάκιστα τὰν δόμοις εὖρ*. Si sensum assecutus est Piersonus, possis *κάλλιστά σ', ὧ νᾶξ* — vel, quod longe melius, *ἄναξ, σε κάλλιστ'* — Qu. *τὰ μάκιστ'*, de qua voce vide Br. ad Œd. T. 1301.
1539. Lege *ῥσκημένοι*. Ion. 329. Vox apud Æsch. Pers. 184.
1555. Barnesius *κουφισθέντα*. τᾶλλα sunt *vestes* etc. de quibus supra 1261—65.
1575. Legendum *ῬΟΘΙΑ Δ' ἐξεπίμπλατο Βοῆς, ΚΕΛΕΥΣΜΟΥ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν*. — βοή scil. remigum erat; *κελευσμός, κελυστοῦ*. Possis etiam *κελευστοῦ*, quod annon melius.
1580. Paullo melius videtur *σοι* quam *μοι*.
1653. Recte *τοῦνομα* corrigunt. Vide Iph. A. 128.
1654. *γάμοις* qu. an ex 1646. natum; ut legendum sit *καχοῖς*.
1658. Malim *ἐξεσώζομεν* ob ἤμεν 1660. Verte *servare conabamur*.

II. III

ION.

- V. 41. Frustra difficultates movet Musgravius: acquiescere debebat in ἅμ' *ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ*, ut mox 122. ἅμ' *ἡλίου πτέρυγι*.

67. ἔρωτι παίδων] Vide Danaë's Fragm. vi.
 79. Forsan προνάου, una voce.
 99. Lege ἐλθοῦσιν.
 113. Malim κάλλιστον. vide 127.
 189. Lego τᾷδ' — ut πάντα 203.
 189—216. Pro Ἰών et Χορ. ubique pone ἙΜΙΧ.
 Chorus enim inter se loquuntur.
 206. Qu. delendum ὦ — Glyc. Polysch. vel lege δερκόμεθ'.
 239. Forsan παρούσας δ' ἀμφὶ τᾷσδ' ἐρωτᾷς — de
 Creusa, scil.
 240. Qu. γενναῖος εἴ τις, εἴ τρ. vel servato καὶ —.
 248. οὐ Piersonus, quod vertendum cum Musgr. ubi, ut
 Herc. F. 264.
 254. Qu. ἐνθάδ' οὐσά περ. (π_b sc. pro π₈.)
 258. Recte Musgr. Verte *Quid rei est? num ob aliquid
 doles, quod mihi non fas est sciscitari?*
 259. τόξα] Hec. 601. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν
 μάτην. τόξα pro τοξεύματα infra 526.
 267. Dele punctum post τοσαῦτα. Verte *Hoc scilicet est
 summa nostrae felicitatis.* De καὶ, 349. Androm. 888.
 317. Lege ἦ.
 322. Lege ἦ δ' — et construe cum 324. Sic mox 417—9.
 ἄλλοις — οὐ θάσσουσι — ἀριστεῖς. Herc. F. 1135—6.
 ἄλλοις οὐ — κόροι. Vide et Electr. 32—3.
 327. Malim τάλαιν' ἄρ' ἢ τεκοῦσά σ' ἦτις ἦν ποτε.
 Possis et aliter. (μήτηρ δέ σ' ἢ τεκοῖσα Electr. 262.)
 338. Lege δ' ἀλλὰ.
 345. Qu. οὐ φησιν, et mox lege ἄθλια.
 364. Frustra καὶ sollicitat Musgr. Œd. C. 1432. Sed
 legendum ἡλεήσμεθα, plusquam-perfecto.
 385. Malim ἓνα δ' ἂν εὐτυχῇ. Vide Med. 1225—7. II. 112
 388. Lege ἥσπερ εἰσιν. Subaudi περί. Vide R. P. ad
 Phoen. 1360. — Male.
 389. Legendum σύ τ' — Sed malim ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας —
 vel εἰγ' —.
 437. Forsan προσήκει γ' οὐδέν. Vel προσῆκον οὐδέν,
 ut saepe alibi et apud Thucyd. vi. 82. et c. 84, init.

440. τί πάσχω (hoc Canterus) Προδίδωσι, παῖδας
ἐκτεκνούμενος. Sed qu. de hoc composito.
462. Lege ἢ χρυσέων.
465. Musgravii citationibus adde Soph. Œd. T. 480. τὰ
ΜΕΣΟΜΦΑΛΛΑ ΓΑΣ — μαντεία. Supra 223. μέσον
ὀμφαλὸν ΓΑΣ — ubi Barnesius.
- 475—80. Recte constructionem instituit Heathius. 478.
malim καρποφόροις. vel forsā κουροτρόφοις. Vox
apud Eurip. Troad. 567. Callimach. H. in Del. 2. 276.
539. Qu. δῶρον ἄλλων; — δῶρον; ὄντα γ' — Sed vide
1532—6.
554. Lege ἐθιάσενσ' — θιασέεται Bacch. 75.
556. Olim emendavi τοῦτ' ἐκεῖν'. ἔν' ἐσπάρημεν. et sic
Elmslei. ad Med. p. 98. Vide Reisig. Aristoph. p. 279.
Eur. Troad. 626. Helen. 622. 788. Aristoph. Ran.
321. [318.] 1381. [1337.] Pac. 288. Av. 353. (non
759.) Plato Rep. i. p. 337. A. HSt. Demosth. Mid.
583, 19. De Latinis Bentl. ad Ter. Andr. i. 1, 99.
ἐκεῖνο restituo in MSS. ad Stobaeum, cxviii. 601, 45.
Contrario modo peccatum erat Helen. 581.
574. ὃ δ' ἦξας ὀρθός, ut Phoen. 1474.
590. Pro πέρι malim περ i. e. πάτερ.
- 612—3. Lege πικρῶς, Πῶς οἶχ—.
- 616—8. Lege κατ' ἦν — συγγέας ἔχης, Πόσας
σφαγὰς δὴ, θανασίμων τε φαρμάκων Ἰνναῖκες etc.
Sed vide R. P. Ep. ad Dalzel.
622. Legendum puto ἀπαιδίᾳ.
623. Huic loco simillima habet Isocrates Helen. p. 214. E.
634. Proxime ad Duporti mentem malim εἶη δ' ἔμοιγε —
ut Med. 542.
- II 113 636. Lego ἀνθρώποις. Vide infra ad 1510.
645. Qu. αἰὲ pro εἶναι.
684. εἰς ἑμν.] Dele εἰς. Metrum Dochmiacum.
718. Qu. συμβάχχαις vel -χοις, ut Troad. 502.
792. πῶς, corr. παῖς. πῶς pro παῖς Ald. in Iph. T.
556.

795. Lege *ἀμπαίην*, *utinam* — ut Hec. 1083. αἰθέρ' ἀμπαίμενος οὐράνιον.
835. Qu. *κὰν τῶνδ'*, ἅπ.
841. γάμων] Lege γόνων, vel 'κγόνων. Aliquem ex *Æoli* posteris adoptare.
848. θάτερον pro τὸν ἕτερον. — Imo pro τὸ ἕτερον.
855. οὐδεὶς] Lege οὐδέν — nihilo pejor. et El. 941. οὐδέν lege. Conf. Markl. ad Iph. A. 1251.
862. Lege ἀγῶνας. *Quicum certamus virtute?* i. e. cum quali marito?
863. Alcest. 504. οὐ, ubi MSS. εἰ. Reisk. οὐ, male, ut videtur. Qu. an hic legendum εἰ. (εἰ et οὐ Troad. 358.) — Malim ἀρετῆς, Οὐ — Mox forsán legendum στερόμεσθ'.
874. Lex. S. G. p. 421, 16. in ἀπενήσω, et 432, 28. in ἀπονησαμένη.
890. Malim fere cum Reisk. ἐμφὺς καρποῖσιν, vel λευκοῖσιν δ' ἐμφὺς καρποῖς.
932. Qu. ποῦ 'κθεῖναι.
934. Dele σ'.
959. πῶς in resp. pro ὅπως; Forsan πῶς γ' —.
964. Qu. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' ἐσῆλθεν.
999. Lege quantocius ἢ τι πού.
1004. Malim ἔχοντας.
1012. Qu. χρῆσθαι, deleto puncto. *Quomodo eo utendum est, ut* —.
1015. Lege τῶν Γοργόνος. Qua forma utitur noster Electr. 860. Herc. F. 970. Erechth. Fragm. i. 51. ubi altera Γοργοῦς per metrum admitti nequit. — De Γοργόνος, — γοῦς Valck. Phoen. 458.
1095. Lege ἄροτον.
1106. Malim ξέναι γυναικες, ut Phoen. 285.
1115. Qu. ἐξισούμεθ' ὅστ.
1133. Lege σεμνῶν. Supra 805. et 982. σκηναὶς ἱεράς.
1136. Qu. ἀκτίνος.
1137. Optime Elmsl. Med. 1150. (a.) εὐγωνίαν.

1146. ὕφαντοῖς Musgr. Vel hoc vel γράμμασιν τοιοῖσδ
legendum.
1154. Forsan χρυσήρη πόλον. *Aureum polum versans*
TANQUAM caudam. Vel, si πόλῳ retineas, *versans*
auream caudam apud polum.
1167. Ex formula lege τὸν θάλοντ' ἐγχωρίων.
1171. (δείπνων,) παρελθὼν etc. Vide 1032.
1177. Qu. ἦκον.
1187. Malim ἦδειν. ἐν χεροῖν δ' ἔχοντι δὴ —.
1191. Lege εἰς cum Heathio.
1195. Qu. an δρόσον — ἱερᾶς cum Musgr. et Reisk.
1213. Sensus procul dubio est *Senem in turba latentem*
quaesivit. Qu. an interpungendum ἐρευνᾷ· γρ. ut, si
senem apprehenderet, convinceret, utpote in flagranti
delicto. ἔλοι· scil. sensu forensi, ἔχοντ' = ὄντα, de quo
ad Suppl. 175. Musgravianae emendationi obest quod
mox dicitur, senem *via tandem confessum* de veneno:
qui hoc, si cum veneno deprehensus est?
Si Graecum, facilius esset λαβεῖν — ut fere 331.
ἦξας εἰς ἐρευναν ἐξευρεῖν.
1232. Lege σπονδᾶς, ut Herc. F. 874 — 5. et forsan
δοαῖς.
1251. Legendum certissime ἔν' εἰ τύχης. Helen. 1445.
Electr. 236. ubi recte corrigitur συμφορᾶς.
1272. δωμάτων] Melius et signantius esset δικτύων, et
magis conveniret τῷ περιβαλοῦσα. Vide Orest. 25.
1279. οὗ Heath. sed malim οἷ. πτήσσειν enim verbum
motus hic est. Possis ἦ.
1282. ὑπὲρ ἐμαντῆς, μεο nomine.
1288. Paullo melius σὺ δ' οὐκέτι.
1289. Lego vel εὐσεβίς γε (ut scil. ad νῦν δ' ἐγὼ
referatur, reliquis neglectis, ut 1408.), vel εὐσεβεῖς σὺ.
1293. MS. πτανοῖς, unde recte Musgr. πανοῖς. Vide
supra 194.
- II. 115 1315. Qu. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους.
1320. Qu. θριγκοὺς τοῖσδ' —.
1325. Malim αἷς pro ὡς.

1333. Qu. de τοι sic posito. An τις?
 1371. ἐπέσχεν, ut 1493. Androm. 225. Nub. 1385.
 [1364.] ὑπέχειν de recipiente, Acharn. 1061. [1027']
 1385. Qu. σέσωκε.
 1397. Aldus δὲ ξέσθηκ', pro quo corrigunt ᾧ 'ξ. — ut
 infra 1412. Sed nulla fere mutatione lege οὐ 'ξ. —
 ubi sive in quo, ut Phoen. 854.
 1415. Qu. an legendum ἦ γε τόλμᾳ σου.
 1422. Lege κεκρασπέδωνται τ' ὄ. Possis quidem κάκρασ-
 πέδωσά γ' — sed hoc deterius.
 1427. Lege δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.
 (ἢ Ald.) νεοτέρων δωρήματα Orest. 123. Supra 25.
 ὄφρ' ἐν χρυσηλάτοις Τρέφειν τέκν' —.
 1440. Lege cum Heathio χθονίων μέτα, Π. quem cum
 mortuis et Proserpina existimabam.
 1465. Certo certius legendum ΓΑ Δ' ἔχει τ. the house
 has found it's master, and the country it's king.
 1490. ἐμοῦ Barnesius; sed multo melius ἐμὰ constructione
 notissima, cujus exempla congessit Valck. ad Phoen.
 1518. p. 515.
 1493. Qu. πόνους. Opus vertunt.
 1510. Lege ἀνθρώποις. Vide Soph. Antig. 388. Archiloch.
 1523. Eleganter Musgr. sed parenthesin usque ad γάμους
 continuare debuit.
 1549. Θεοδότων non dicunt Attici, sed Θεοσδότων. Hoc
 me docuit Porsonus. Lego Θεοδόκων, ut supra 513.
 quod melius ad sensum. Vix dubito quin ita conjecerit
 Scaliger. Adde Androm. 1134.
 1562. Qu. κομίζοι'.
 1570. Lege ἔξενξα θᾶματ' — Erravi: recte Scaliger.
 1579. Qu. an mutilus sit locus.
 1608. Lege καὶ πρὶν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί.
 1618. ἐκκηρηνάμεσθα recte Ald. κρηναμέναν Æsch.
 Theb. 218.

HERCULES FURENS.

II. 116

- V. 27. Lege *Δίρκης* (τις) *εὐνήτωρ* — ut Med. 681.
 35. Forsan *ἀνημμένον*. Vide 472.
 51. Lege *χρεῖοι*, a *χρεῖος* adjectivo, quod occurrit infra 1308. Æsch. Suppl. 198.
 62. Forsan *ἐκ θεῶν*.
 72. Forsan *ὑφημένη* vel *ἐφημένη*.
 94. Lege *γε* pro *με*.
 107. Qu. (*λιπών*) *ὑπόροφα* — et metra constitue, Iamb. Dim. Id. Hyp. Iamb. Trim. *ὑπόροφος* Orest. 147. per *ω* Electr. 1170. sed qu.
 112. Qu. *ἐννύχων ἔχων ὀνειρώων Τρομερά τε μέλε' ἄλλ'* —.
 119. Lege *ὥς δὲ πρὸς* etc. — *ὥς βάρος*, et serva *κάλου*
 121. Verte *sustinens ejus gravem pedem tactu tuo, more plaustrī, provectum*. Hinc autem defenditur *ἀπῆνης* Phoen. 861.
 137. Vel desunt quaedam post *ξυνάορον*, vel, quod crediderim, *ΛΥΚ.* ponendum est ante *τὸν Ἡράκλ.* et comma post *ξυνάορον*.
 149. Porson. p. 271. *τί δῆτα* — Male. Bacch. 492. Lysistr. 366. Œd. Col. 598. Chrysost. Orat. i. de Paulo p. 32, 8. ed. Valck. Verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito praedicās?* Sic *τὰ δεινὰ* Phoen. 184. Iph. T. 617¹).
 154 seqq. Confer Suppl. 324 seqq.
 166. *δίρκην* ex 721. vel 738. natum videtur.
 180. Malim *ἐκκρίναιεν ἄν*.
 188. Qu. *κάν τοῖσι σ.*
 233. Intelligerem *αἱ τύχαι Θνητοῖς ἔχουσιν*, i. e. *παρέχουσιν*. Propius ad literas esset *αἱ πάθαι*. Sed vox non est Euripidea, etsi Sophoclea.
 236. Vide Demosth. Leptin. p. 488, 22.
 238. Malim *ἐλθόντες*.
 243. *τανῦν τάδε*.] Iph. A. 537.
 254. Qu. *τῶν ἐμῶν*. Vel *τῶνδ' ἐδῶν*, vel potius *ἐδέων*. (*ἔδη* plur. Æsch. Pers. 406.)

¹) [Ex addendis II. p. 395.]

269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις, i. e. αἷς ἐντροφᾶς. Electr. 68.
(Androm. 210.)

279. τρόπῳ] Qu. πότμῳ.

280. Lege βροτῶν.

293. Lege γαίας ὕπερ;

302. φεύγουσιν φίλοις Ἐν ἡμαρ. Ita lege, ut fere Elmsl.
Med. p. 167. (c.)

306. Qu.

* * * * * ἐκμοχθεῖν τύχας

(ὀκνεῖ * * * * *)

πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρον.

Sed vide R. P. ad Orest. 626. De πρόθυμος vide
Heracl. 615. — Qu. v. 307. προμηθία. V. seq. lege
μὴ χρεῶν cum R. P. ad Phoen. 5.

312. Malim διοίσεις. Vide Hipp. 1143. Helen. 10.

345. Citat Athen. xiv. 619. C. — Si per metrum licet,
malim εὐηχεῖ. Sed quomocunque hoc se habet, ἐπὶ
non vertendum οὐδ cum Musgr. sed fere otiosum est,
ut ἐπὶ δάκρυσι Helen. 176. ubi me vide.

363. ἔστρωσε Reisk. ut κατέστρωσεν infra 980. στῶσαι
προτρῶσαι in Lesbonacte emendavit Valck. ad Phoen. 481.

410. κόρας Ἀρείας πέπλων χρυσεόστολον φάρος. Latet
participium [in πέπλων]. Cogitabam στελῶν. sed qu.
ob voc. seq.

435. Lege ἀλκᾶ. Auxilium. Adessem auxiliator.

438. ἐνδῶμ' — Qu. de quantitate. An ἐνδύτ'?

448. Ob τέκν' ineleganter positum lege ἀγόμεθα.

463. Legendum videtur κατασπ. με. Patrem meum
Creontem.

465. Qu. ξύλον κ. δαίδαλον, ψευδῇ δ. irritum donum.

490. Qu. χοῦ.

525. Pro με. lege αμ. Senex scil. loqui coeperat, sed
a Megara, v. 528. excipitur.

535. Malim καινός. Vide 561. et Musgr. ad 750. Etiam
38. lego καινός. Liqueat de 750. ex παλαιότερος
sequenti.

537. Malim στάσει· τὸ Κάδμον δ' —.

540. Qu. προταρβῶν.
 549. Interpunge βία· πατήρ —.
 609. Qu. an delendum τ²; et vertendum *urbs Hermion, Chthoniae* (Cereri) *sacra*. De ἄλλος vide Musgr. ad
 II. 118 Soph. Electr. 5. In Phoen. 1721. dubito annon retinendum δῶμαθ'.
613. Qu. ἐξ Αἰδου, ut haec sit constructio, ἐχρόν. κομ.
 Θ. ἐξ Αἰ.
630. Interpunge post διάφοροι, et ante ἔχουσιν subintellige οἱ μὲν, de qua ellipsi vide R. P. ad Orest. 891.
648. Quid olim conjecerim, nescio; sed erravi: legendum enim ut Musgr. vel κ²θανόντες τ' εἰς — [*Olim sane conjecerat K ΑΓΑΘΟΙ pro ΚΑΙ ΘΝΑΤΟΙ.*]
666. Athen. XIII. 606. F.
- 675—88. Locus mihi quidem planissimus. Sensus est *Æque ac Phoebus dignus est Hercules, cujus domus praeantibus salutetur*. Forma locutionis similis est supra 345. Horat. Carm. I. VII. — ἀμφὶ πύλας 676. = ἐπὶ μελάθροισ 679. Vide Alcest. 90.
683. Interpunge ὑπάρχει. Αἰὸς ὁ παῖς· τᾶς δ' — Ceterum v. 680. κύκνος ad sacros cynos alludit, qui in λίμνη προχοεῖδει Deli versabantur. Vide Ion. 165. Iph. T. 1103. et notas.
702. Melius intelligerem interpungendo τί χρῆμα; δ.
 722. Forsan delendum ὁ.
- 825—6. Vel φίλοις, vel mox φίλους, ex altero natum. Qu. 826. φόνους.
841. Malim πνεύμασι — λάβρος. πνεῦμα, κῦμα confusa Dem. F. Leg. p. 383, 6.
857. Lego *μανιάσιν λύσσαις*, de quo adjectivo R. P. ad Orest. 221. Deinde retinendum ἐναύλους, ut liquet ex 851. Vide Ruhnken. ad Timaeum.
892. Personas pone: ΧΟ. μάντιν — ΑΓ. στενάζεθ' — ΧΟ. δάϊοι φόνου. ΑΓ. οὐκ ἄν —.
926. Malim *συντριαινῶσαι* πάλιν (hoc Scaliger.). Vide Bacch. 329.
936. Lego ὥς ἔχει.

940. *κάκκηρύσσειτο* ante Piersonum Barnesius; sed recte Reisk. *κάκηρ*. Eodem errore mox 946. *ἐκβάκχενσε* Aldus.
941. Interpunge cum Tyrwhitto post *οὐδενός*, et forsán legendum *ἀκρανθ' ὑπ'* — Cogitabam de *ἀνόηθ'*.
958. *χόρευμα* Musgr. et Tyrwhittus. Illius explicatio vix II. 119. Graeca; hujus durissima. *τόξευμα* Reiskius; sed tum friget *δεινόν*. Lego *τόρνευμα*. *Ille autem puerum a columna avulsum circumagens (terribilem rotationem!) adversus stans etc.* Senec. Herc. F. 1005. *Dextra precantem rapuit, et circa furens Bis ter ROTATUM misit.* Sensus quasi per transennam vidit Barnesius. — *ἐν κύκλῳ βωμοῦ* supra 906—7. *δεινός* similiter in metaphoris adhibetur, cum *ἀγών* Iph. A. 1456. Ion. 939. *πυρόξιχη* Androm. 1112. *ἔπαθλα* Phoen. 1277. *πάλαισμα* Med. 1211. *σήμαντρον* Iph. T. 1372.

Non verti potest *puerum circa columnam INSECUTUS*; nam *tergum*, non *ἦπαρ*, feriendum esset. Musgr. *cursui DEINDE ejus se opponens* — quod nescio an defendi possit.

- τόρνευμα δεινόν* διὰ μέσον, ut *κελάδημα* Phoen. 220. *χόρευμα* ibid. 664. *ἔργον* Orest. 492.

Sed tum puerum solo allisurus fuisset, non sagitta percussurus. Quid si

ὃ δ' ἐξελίσσων κίονος κύκλῳ πόδα,
χόρευμα δεινόν (cum Musgr.) *παῖδ', ἐναντίον*
σταθεῖς —.

971. *ἐντός* — *τοξεύματος*] Sensus est *Quum puer propius accessisset, quam ut arcu uti posset Hercules.* Qu. an legendum *ἐκτός*.

972. Sensus *clavam supra caput suum attollens, ut malleum faber.* Theocrit. xxv. 255. *κόρσης ὑπερ αὖτον αἰείρας.* Alia res Androm. 294. *ξύλον* supra 465.

1005. Malim *τίν' Αἶδα*, delete *ἐς* 1004. si per metrum licet.

1008. *κλίνεται* Ald. *κλίνοντ'* Steph. MSS. Malim *ΚΛΙΝΘΕΝΤ'*. Sic *εὐ³ θέοντα* Aesch. Suppl. 485. pro quo recte R. P. *ΕΥΠΕΘΕΝΤΑ*. *κλινθεῖς* occurrit supra 936.

1018. Lege ἐκ παίδων φόνον.
 1029. Certo certius legendum διὰ μ' ὀλεῖτε. Vide Orest. 158.
 1036. ὕπνον bis Aldus. Lege ὕπνον ἄϋπνον. Vide Soph. Philoct. 848. Iph. T. 832. δάκρυ' ἀδάκρυα optime Musgr.
 1069. Lego καὶ μὴν.
 II. 120 1092. Lege εἰς ὑποπτον, ut Phoen. 1225.
 1118. Qu. τί δῆτα—
 1128. φιλιότων] Malim φιλιότω.
 1156—62. Sic pone:
     1. τί φῆς; τί δράσας—
     2. πλαγχθεῖς——ὑδρας.
     3. ὦ δ. λέξας——πιανοί.
     4. εὐφημα etc.
 1177. Si βάρος pro dignitate tragicum est, hunc versum Theseo tribuerim.
 1182. ὥς] Qu. ὅτω.
 1199. Imo γε delendum erat, non τῶν. τὰ τῶν θεῶν mox 1203. Troad. 27.
 1203. Retinenda forsitan vetus interpunctio τί δ'; οὐ μ. Suppl. 778. Electr. 404. (1012. ubi recte Heath.)
 Alcest. 1092. Androm. 241.—Aliter vereor ne dicendum foret τί δὲ μή; De sententia Soph. Antig. 1044.
 1208. Lege οἰκτρὸς γάρ εἰμι. Contra Electr. 641. lege ὁδὸν παρ' αὐτήν.
 1211. Qu. ἅπαν—
 1214. πρὸς ἐμὲ supplet Barnesius; recte, ut videtur. Non absimilis ellipsis Iph. A. 1183—4.
 1231. ἐγείνατο] Qu. ἔτικτε. Alterum facile oriri potuit ex 1234.—Qu. ἐγγίμε, ut ad Amphitryonem referatur.
 1242. Lege πόσους.
 1245—7. Forsan τὴν δ' ἄμφ.—φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων Ἀγέλας διελθὼν εἰς ν. De participio et verbo pro duobus verbis copula junctis, R. P. ad Hecub. 1161. [p. 143. col. 2. fin.]
 Possis etiam 1244. ἐξήνυσσα, Τὴν ἄμφ.
 1250. Recte Reisk. πόνον. Vide mox 1382—3.

1251. *Φριγκῶσαι*] Vide Troad. 491. Æsch. Agam. 1254.
 1252 etc. Confer Soph. Œd. T. 1378—85.
 1257—8. Seneca Herc. F. 1331. *Ubique notus perdidit exilii locum.*
 1264. Pro *συγγενῶς* reponenda est vox quaedam = *συνε-* II. 121
χῶς. quod tum ex sensu patet, tum ex simillimo loco
 Iph. T. 1118—22. ubi v. 1120. legendum, fere cum
 Musgr. *μεταβαλεῖν*.
 1275. Malim *κρούουσ'* *Ὀλύμπου δώματ'* *ἀρβύλη ποδός*.
 1287. Qu. *ἐν ἀλλήλοισιν*, et mox *τυραννίδα*.
 1302. Lege *θανόντα δ'* — Mutatum est ob *ζῶντος*.
 1311. *πάρεργα*] Vide Helen. 925. Electr. 505.
 1314—5. Recte transponit Piersonus: legendum autem
οὐτ' ἄλλον, et forsan *οὐκ ἠξίωσα* — *οὐδὲ πείσομαι*.
 1324. *μυρίαν* fidenter legerem, nisi dubitarem ob *μυρίων*
 v. seq.
 1341—2. Lego *ἀγὼ παρσκεύαζον ἐκμοχθῶν* (sic jam
 Heath. et Reisk.) *βίου Εὐκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπό-*
λανσιν καλήν.
 1362. *τάφον* recte vertit Barnes. Vide Alcest. 96.
 1363. Legendum *ἅπαντας* liquet ex seq. *πάντες ἐξολ*.
 1379. Interpunge *ὥς δὴ τί;* — *ἔσει;*

ELECTRA.

- V. 15. Malim *Ἥλέκτραν*.
 22—3. *παῖδ' ἀριστέων* — *ποινάτορ'*, R. P. ad Med. 5.
 Vide infra 266. et 26.
 36. Qu. *οὐδὲ*.
 65. Malim *πόνους δ' ἔχουσα*, ut participium regatur ab
ἀφίστασαι.
 96. Malim *πόδα*.
 108. *ἐν κεκαρμένῳ*.
 112 et 127. Lege *συντείνειν ὥρα* —.
 130. Qu. *τίν' ἀν' οἶκον* —.

140. Θῆς] *Malim* Θῶ. *Let me set down.*
 143. *Malim* ἰαχᾶν.
 148. Vide *Troad.* 280. *Orest.* 955. *Adde Androm.* 1187.
 II. 122 158. Θανάτου] *Qu. θαλάμουν.*
 170. Lege ὀρεῖβάτας. *Glycon.* purus, cui respondet polyschem. Sic mox 173. Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ³ραν — respondet ad 195. ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί³ζουσ' —.
 178. Forsan οὐδ' ἰσῆσα χοροὺς, ut *Iph. A.* 676. *Aristoph. Ay.* 219.
 198. Forsan ὦ παλαιῶν.
 222. ἄν delendum videtur.
 233—6. Citat *Dio Chrysostom.* xiii. p. 420. *Reisk.*
 236. Accentu mutato lege συμφορᾶς. ὅπου συμφορᾶς ἔχεις, *qua fortuna utaris.*
 272. *Qu. an interpungendum πρὸς τόδ', Ἄργος —.*
 285. ἀρχαῖος non est *grandaevus*. Sensus est *Senex, qui OLIM*, etc. Sed v. 857.
 289. Lege καὶ τῶν —.
 331. πολλοὶ — Vocem scil. tribuit manibus, et reliquis sui partibus, quas mox enumerat. Vide *Hecub.* 824. et *R. P.*
 367. *Malim γενναίου* 'x π. sed vide 527.
 375—6. Vide *Suppl.* 856—62. ubi poëtam nescio quem tangere videtur.
 386. Recte δόρν corrigunt. Vide *Heracl.* 739. *Herc. F.* 160. δόρν *Stobaeus* LXXXIII. p. 492. (353.) ubi κεναὶ βροτῶν e praecedenti βροτούς. Confer *Demosth. Philipp.* I. p. 34. 34 = 50, 25.
 416. Verte *Cum nostro malo nuntiaremus*. Sic *πιχρῶς Androm.* 284. *suo malo*, Versio.
 442. ἔφερον longe ineptissimum. *Qu. ἔμολον*. Sensus enim est, *Nereidas et Nymphas ad naves Graecorum et arma Achillis spectanda ex consuetis sedibus venisse.*
 478. *Qu. ἃ μελέα.*
 500. Lege ἀνέμνησεν. *An mea infortunia tibi in memoriam revocarunt* (domus nostrae mala?)

504. Qu. ἡσχυνόμην. *Non erubui illud ministerium gessisse; neque dubitari amicitiam erga vestram domum testari, libatione etc. facta.*
539. Malim ταυτὰ νῦν ἔχοι φ.
542. Malim, fere cum Piersono, ἢ τῆσδ' ἐκ χθονός, II. 123 σκότος λαβίων.
562. Possis ἢ τί δὴ — sed malim καὶ τί — Forsan εἴ τι δὴ λέγεις — *if after all there is any thing in what you say.* ut Œd. T. 1475. Confer mox 564.
611. Lege γάρ τοι.
624. Pro ΠΡ. legendum credo ΗΛ. usque ad 650. inclus.
638. MSS. ΑΙΛΩΝ et ΑΛΛΩΝ, unde egregie Porsonus ΑΜΩΩΝ.
654. Qu. ὑπηρετοῖ τὰν, ἐν, δ.
655. Pro ΠΡ. lege ΟΡ.
657. Lege τόκον.
672. Lege ὥστ' ἀντά γ' — Alcest. 359. recte Reisk. ὥστ' ἢ —.
677. Qu. οἴκτειρον.
699. πρᾶστέ, i. e. σημαίνετε. Quasi hodie diceret, *Send me intelligence by TELEGRAPH.*
710. Qu. χορεῦσαι. Sensus, *Vetus traditio servatur apud montes Argolicos, FUISSE quondam agnam auream etc.* Hoc autem amplificans Poëta agnam, adhuc lactentem, ad Panis fistulam lascivientem fingit.
785. Lege Θεμᾶ.
788. ἄποροι ὁρόσου.
774. Recte Portus ταῦθ'.
779. Lege ἤμεν, *ivimus.*
804. Malim σφαγεῖον ἔφερον.
828. Confer Med. 1178. et R. P.
832. Pro πέλας malim πλέαι, *plenae.*
872. Pro ἀμπυχαὶ Reiskius ἀμπνοαὶ — recte quod ad sensum. Qu. ἀμπυχαί. ἀναμπυχαί restitutum Suppl. 625. Sed vix sumitur hoc sensu.
907. Demosth. Leptin. 506, 14. οἷς μηδεὶς ἂν νεμε-

- σῆσαι. V. 906. φθόνῳ contra Tyrwhittum, φθόνος emendantem, defendit Pors. ad Thesm. 902.
941. Certissime lege οὐδέν. οὐδέν pro οὐδεὶς Markl. et Valck. legunt in Iph. A. 1251. ex Stobaeo οὐδεὶς = οὐδέν Antiop. xxix. 5. Beller. xvi. 15.
- II. 124 959. Vide R. P. ad Orest. 857. de δίκη et ἀγών.
970. Lege ὅχοις γε. Vide R. P. ad Phoen. 1638. et Troad. 72. corrige.
986. Lege οὐ μὴ — πεσεῖ.
991. Lege εἰ δὲ θεοῖς — et cum Musgr. δ' οὐχ ἡδὺ —.
- 1019—20. Malim τὸ πρᾶγμα δὲ Μαθόντας, ἦν — ἔχη, vel εἰ — ἔχει. Ad μαθόντας subintellige τοὺς ἀνθρώπους, et ad ἔχη sub. τὸ πρᾶγμα.
1031. Malim ὅς τ' αὖ — et (ejus) qui — scil. Menelai. Hinc mox 1033. τούτων ἕκατι — for them.
1038. κατεῖχ' ὁμοῦ emend. Dawes. p. 592. ed. K. pro κατείχομεν, quod defendunt Burgess. et Kidd.
1044. Punge κακῶς;
1046. Lege certissime κτανεῖν μ' — χρῆν, κασ. πόσιν M. An mihi occidendus fuisset Orestes, ut sororis (Helenae) maritum servarem?
1062. Lege ἄρ' οἶν.
1066. Malim φέρειν.
1072. οἱ γάρ σ' —.
1081. Porson. p. 273. Θύραισιν. Aristoph. Thesm. 799¹).
- 1101—3. Stob. Gesn. Lxx. p. 480, 26. (295. Gr.) ubi ἔχειν pro λέχη.
- 1148—9. Ex Æsch. Choëph. 892.
1149. Lege τοσήνδ', junctim.
1193. Qu. ἄδικα. Vide Orest. 162.
1196. Legendum videtur ἀπόπρο. Vox occurrit Phoen. 1752.
1231. Optime Reisk. φίλα bis.
1252. σοι — κτείναντα. Br. ad Soph. El. 480.
1273. Qu. εὐσεβέσι. Clark. ad Iliad. A. 242.

¹) [Ex addendis II. p. 395.]

1286. Qu. *ἐκπορευέντω*. Sed vide de geographia.

1290. Malim *ῥχθον*. Vide Ion. 12. 1578.

1300. Lege καὶ δὴ φθιμ. ut Suppl. 1124.

1304. τί δέ μ' Ἄπ.

1305. Qu. *ἔθεσαν*.

FRAGMENTA.

II. 125

SUIDAS V. *Εὐριπίδης*. T. i. p. 906. fin. (vide Valck. Diatr. p. 10.) *δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οἷα κατὰ δὲ ἄλλους ἐννεμήκοντα δύο. σώζονται δὲ οἷς.*
Malim κατὰ μὲν τινὰς ρε. i. e. 105.

Euripidi tribuit sex versus, quos Antiphani dat margo Stobaei LXXIV. p. 437 = 317. Elmsleius M. C. 6. p. 302. sed Sophocli Porsonus Adv. p. 304.

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα. Theodor. Prodrom. *Βίων* πρ. MSS. du R. viii. p. 143.

φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις. Ibid. An φύσει γὰρ ἐχθρὸν τοῖσι δεσπόταις {ἔφν} Τὸ δοῦλον.
{ἀεὶ}

Sed bono Theodoro ista pro praeclaro senario facile se approbassent.

ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι

ἀντὶ (μὲν) οὐδὲν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ.

ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Inscript. apud Murator. p. 1776.

Euripidis videntur.

Eur. Fragmenta. Beck. p. 496. N^o. vi. ex Heraclid. 408. vii. Ib. 389. viii. Hippol. 223. ix. Phoen. 68. x. Soph. Electr. 466. xi. Vide Valck. et Pors. ad Phoen. 84. xvii. Legendum opinor *πλουσίαν* vel *πολυτελῆ*. xxxv. Soph. Electr. 624. xlvii. v. 2. Hec. 799. liii. Hec. 292. liv. Phoen. 32. lv. Ib. 972.

Ægeus. vii. (Stob. LXXIII. p. 309. Grot. = LXXI. p. 432, 29. Gesn. Clem. Alex. Str. vi. p. 742.) Malim ἀντὶ

γὰρ πυρὸς Πῦρ ἄλλο μείζον, δυσμαχώτερον πολὺν,
ἐβλάστομεν γυναῖκες.

ALCEON. XI. σὺ δ', ὦ γεραιέ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ
Γ. νομίζει. μὴ δῶς Ph. ex gl. ἤν δῶς, leviter corrupta.

Ib. XIV. Priscian. Ald. ἐπ' οὐτ' ἐκόντος. Putsch. τί
τοῦτ' ἐκ. Lege εἰ τοῦ τ.

II. 128 Ib. XVII. Malim ὁ σὸς γόνος δ' ἀπώλεσ', Οἰδίπους,
ἐμέ. De Οἰδίπους vocativo Valck. Phoen. p. 483.

ANDROMEDA. II. Collato Rav. malim ποῖται λιβάδες,
ποῖα σειρήν.

Ib. VII. Andromedae Fragn. (de quo Lucianus de Hist.
Scrib. init.) Athen. XIII. 561. B. 7. Stob. LXII. 399,
5. = 261. Grot. Valck. Diatr. p. 158.

Ibid. v. 1. θεῶν τύραννε κἀνθρ. Luc. Stob. ὦ κἀκίστε.
Forsan κράτιστε.

Ibid. 4. Qu. εὐ τύχας συνεκπόνει.

Ib. XXIX. Achill. Tat. III. p. 169.

ANTIOPA. XXIX. Praeter Diphilum (de quo Valck. Diatr.
p. 84. R. P. Advss. p. 84. 138.) huc alluisse videtur
Eubulus Athen. VI. p. 239. A.

Ib. XXXIV. 4. κράτιστος ex Alcib. II. p. 146. A. HSt.
firmat Heindorf.

Ib. XLII. Collatis Schol. Ruhnken. p. 115. et Olympiodoro
apud Valck. p. 85. B. liquet haec omnia de armis,
non de foro, dici debuisse; igitur non Euripidis, sed
Platonis, verba esse.

BELLEROPHONTES. V. Diog. Laërt. IV. 26.

Ib. XXIII. 3. Malim δρῶντα μὴ ᾿νδίκως.

Ib. XXVII. Apud Schol. Orest. 872. Lege ἐδράσματα.

CHRYSIPIUS. VII. ult. ἐτέραν vertit Lucret. II. 1004. ἰδίαν
Vitruvius apud Valck.

CRETENSES. II. 10. ταυροδέτους R. P. ad Toup. p. 490.
Vide Lucret. VI. 1069.

DANAE. 19—20. Qu. ——— νικώμενος,

Δανάην· πρὸ δ' ὠνόμασε τήνδ' — i. e. πατήρ δ'.

INO. VI. 3—4. Malim κἂν (vel χἂν) πρὸς ἄνδρ' εἵπης
ἕνα, — οὗς κρύπτειν χ.

Ib. x. 3. Malim κατ' ὀφθαλμοὺς ἔρεϊ, ut Aristoph. Ran. 636. [625.]

Ib. xiv. 2. Julian. Caes. p. 328. D. λέγειν θ' ὅπου χρεὶ καὶ σιγαῖν ὅπη καλόν.

LYCIMNIUS. Stob. Canteri p. 129. recte videtur Valckenaerius II. 127 legere καὶ Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. (Diatr. p. 17.) Malim in seqq. (Οὐ δὴ) παγαῖς μυρομέναισιν Δακρύων, etc. Proxima Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖς, Euripidei senarii pars esse videntur.

LYCURGUS. (p. 443—4. Ald. et Plutarchi II. p. 604.)

V. 11. Lege ῥῆκην.

14. Malim εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον κομπάσαι γυναῖκα χρεὶ. Vide Orest. 672. Androm. 365. εἰ δ' αὖ πάρεργον χρεὶ τι κομπάσαι γύναι citat Casaubon. ad Athen. ix. 3.

17. Male Musgr. οὐ, judice etiam Wytttenbachio in v. II. ad Plutarch. Vide Thucyd. II. 38.

21. Lege, ut fere Musgr. πολλοὶ δέ μιν Ναίουσι. Hoc clare MS.

25. Malim εἰς ἂν οἶκος — σθένει — φέροι.

36. Forsan εἴλοντο παῖδας sine ζῆν.

Qu. δύο θ' ὁμοσπόρῳ honore afficiet, ut potius credo; sed vocem non reperiō.

59. Lege ὡς ἐγὼ, καὶ ut MS.

MELEAGER. x. 3. Imo certissime legendum ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν. Citat ipse Valck. p. 142. Alcmaeon. VIII. Adde Antiop. XVIII.

Ib. xi. 3. Lege ἂν ἐκπεπτωκότες.

Ib. XII. 2. Θύρασι Trincav. Malim Θύραισι δ' ἀξία. Vide Electr. 1078.

Ib. XVII. 2. Qu. οὐδείς ἂν οὐδ' ὄνειρον ἄνθρωπος μόλοι.

PHAETHON. (Class. J. T. XXII. p. 158. v. 6.) οἱ θασσεὺς ομολγον εἰ] οὐ θάσσον, οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε; Vide Œd. T. 430. 1146.¹⁾

¹⁾ Add. p. 114.

PHRYX. VIII. (Stob. 97, 5 = 50. Vide Valck. Diatr. p. 216.) ἀνδρὸς οὐκ ἄ. δειλῶ —. Dele ἀνδρὸς, quod est v. l. pro ἀνὴρ δ' ὅς — et lege ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησιν, οὐκ ἀνάξιον — νόσον; Si hanc lectionem probas, verte *Nonne indigna res est eo, qui se dicit* —. Sin ἀνδρὸς, *Nonne viro, quem te esse dicis, indigna* —.

POLYIDUS. I. 1. Qu. ὀρᾶς —;

Ibid. 2. Qu. χερσεύειν.

SYLEUS. IV. 5. Confer Æsch. Agam. 262.

II. 128 TELEPHUS. Vide XANTRIAE. An ex prologo Fragmm. VIII. et XXII. ut novum istud Fragmentum ante VIII. ponatur: (ἤκω δὲ) πτωχ' — λαβὼν ῥάκη, Ἀρκτήρια (ψυχὸς forsā legendum) — Δεῖ γὰρ —.

Ib. IX. Legendum videtur καλῶς ἔχοι μοι —. Vulgatam Elmsl. ad Ach. 446.

TEMENIDAE. IX. Lego τοῦ δὲ στρατ.

XANTRIAE. „Vide Valck. Diatr. p. 11. Ruhnken. Tim. Blomfield. Mus. Cr. I. p. 145. Boeckh. Trag. p. 29. Pseudo-Diogen. Ep. ined. 5. p. 241. τῶν τραγωδοποιῶν οὔτινες Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίον σχῆμα ἀναλαβεῖν νύμφαις κρήναισιν¹ κυδραῖς θααῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχον Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους ἦνίκα εἰς Ἀργὸς παρεγένετο πολὺ χεῖροσι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι πτωχὰ ἀμφίβλητα (sic) σώματος λαβόντα ῥάκη² ἀρκτήρια τυχῆς. (1) Lege κρηναῖαισιν vel κρηνίσιν. (2) Confer Helen. 1079.“ Boissonad. MSS. du R. x. 241. qui et in Helen. -ητα mavult.

FRAGM. INCERT. VI. (Stob. IV. p. 52, 33.) Menandri potius quam Euripidis.

— IX. (Stob. p. 53, 29.) ἔχθιον κακῆς. Lege αἷσχιον.

— XVI. Lege fere cum Musgr. μέλλῃ, et forsā [v. ult.] κειμένην.

— XXXIV. Lege μυρίοις τοι τὰ x.

- FRAGM. INCERT. LXXV. ult. Malim *παράνθ' ὅδ' ἡσθεῖς* —
παρὰντὰ occurrit Æsch. Agam. 716.
 — LXXIX. Est Alcest. 312.
 — CXXIX. Plutarch. de Orac. Def. p. 432. C.
 — CLV. 3. Qu. *αἰθέρα πολὺν*, ut Orest. 1370.
 — CLXXIX. Qu. *δ' ὅσοι σοφοὶ* —.
 — CCXXIV. CCXXVII. Sunt ex Phoen. 908. 511.

IN ARISTOPHANEM.

II. 129

Quod de Joanne Chrysostomo narrat Aldus, ex Scholiasta quodam derivatum suspicabatur Porsonus; et in Chrysostomi dictione Aristophanis imitationem apparere putabat.

PROLEGOMENA.

- PAG. XII. l. 42. ed. Kuster. Lego *Φερεκράτης Ἀ. νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου* (Ol. 85. 3.) *γενόμενος δ' — αὐτοῦ μὲν τοῦ λ.*
 Ip. 50. *ἐπιφαίνει]* An *ἀποφαίνει*? scil. *Κρατῖνον*.
 Ib. col. 2. l. 13. Persuasum habeo excidisse quaedam, et pro *Stephano* reponendum esse *Alexin*. Quod magnopere confirmatur ex mentione Demosthenis, qui Diopithi, Alexidis fratri, favebat, ut notum est.
 XIII. 14. An *καθ' ὁμωνυμίαν*, ὥστε *διάφορα εἶναι τὰ νοούμενα*, οἷον *τὸ, μέτρον*. Nub. 641. Vel *ὅταν ἡ διάφορα τὰ ν.*

P L U T U S.

PRAEFAT. ad Pors. Aristophanica, p. III. l. 9. *viro summo dictante]* Alienae emendationes mihi dictabat, non ut suas, sed ut rectas.

Praefat. Hemsterhus. p. xiii. In aetate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Nota anni haec est:

ἔτους ^{ου} Ϻ Δου μθου ἡμδικτ^{ος} ιε (Anno Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451.) Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris. R. PORSONUS.

II. 130 DRAM. PERS. (Hemst. p. 8.) In Themistii loco apud Hemst. senarius comicus latuit editores, non Grotium Excerpt. p. 925, 11.

V. 6—7. Pearson. ad Symbol. Apost. p. 257. ed. Lat. = 145. Angl.

11. Pseudo-Demosth. p. 780, 21.

14. Eurip. Orest. 927.

22. Infra 1103. Eccl. 373.

25. πάν σοφόδρα] ἐνδελεχῶς ἀεὶ, mea ad Athen. x. 431. D. τυχὸν ἴσως Boissonad. Eunap. 163, 5. Idem ad Ps. Diog. Ep. ined. p. 253. ubi τυχὸν ἴσως et τάχ' ἴσως ex Ep. Ald. iv.

48. τῷ] Vide Elmsl. Ach. 702.

Ibid. De δόκῳ μοι ἄξειν, etc. Schaefer. ad Dionys. p. 55. Qu. an unquam hoc sensu δοκεῖ μοι λέγειν. Eccles. 123. cum Fabro vertit Brunckius. In Comico incerto (non Philemone) Stob. LV. p. 374, 11. (221.) δόκῳ Trinc. Gesn. Grot. διατηρεῖ Trinc. Niobeidum acutissime Grotius. Vide Eur. Phoen. 161. Lys. 115. Eq. 617. (Cicero Brut. c. 5. sive 18. Videor jam te ausurus appellare.) Pac. 305. (709.) Ach. 993. Vesp. 250. δοκῳ μοι cum praes. Lys. 320. Plut. 1188.

Æsch. Agam. 1627. εἰ δοκεῖ τάδ' ἔρδειν Stanl. et Blomf. Hermannii mentem ad Aj. 1061. non intelligo. (Errat idem Hermann. in explicando θανεῖν ibid. 1631. Accipio omen mortis tuae. Materialiter θανεῖν.) δῆλον ὅτι γὰρ Andocid. 5, 12. King Lear, iv. 6. A man may see how this world goes, with no eyes. Plato Alcib. I. prop. init. καὶ τοῦτο μὲν δὴ παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδει. Isocr. Trapez. 364. C. τόδε ῥάδιον πᾶσι γνῶναι. (Soph. Philoct. 853.)

Ibid. not. prop. fin. Post *πᾶσι γινῶναι* adde, ubi sensus idem maneret, si abesset *φανερὸν*. (Phoen. 1491. *οἰκτίσαι φίλοις*.) Matth. p. 806—7. Andr. 413. *σφάζειν, φονεύειν*. sed de hoc Elmslei. Cens. Markl. p. 460.

63. Schol. l. 4. *ἐκφρευκτικὸν*] *ἐκφοβητικὸν* Valck. Lege II. 131
• *ἐφρευκτικὸν* e Suida v. *ὄρνις*, et MS. apud Kusterum in Hemsterhusii Addendis ad Plut. p. 483. *ἐφρευκτικὸν* occurrit in gl. Leid. ad 1052.

69. *κᾶτα λιπὼν*] καὶ ante *κᾶτα* in A. 1. 2. praefigi notat Porsonus; *κᾶτα* ipsum non mutat. Ergo dicit quidem quod hic; sed vide an voluerit καὶ καταλ. MSS.

Vide Eq. 56. 262. Vesp. 329. Plut. 382—3. 615—6. 1134. Thesm. 502. Av. 502. 1364—6. Eur. Suppl. 894—7. Nub. 1133. *ὁμνῶς — θείς*. Lys. 705. 106. 308—9. Vesp. 329. Bentleyi emendationem probat Elmsl. Ach. 127. p. 118. qui de participiis *ἀσυνδέτοις* apud tragicos videndus, Cens. Markl. p. 452.

75. De *ἡμῖ* vide ad Av. 947. *μεθ' ἱέντες* Callinus Stobaei XLIX. p. 355 = 197. Me ad Stob. ci. p. 552, 18.

79. Schol. Malim περ. οὐ ποιεῖται πρὸς τοὺς θ. τὴν ὑπ.

98. In exempl. edit. Porti conjecerat Porsonus, αὐτοὺς γὰρ οὐχ ἑώρακα πολλοῦ τοῦ χρόνου.

99. Eccles. 344. οὐδ' ἐγὼ γὰρ tres primae, et procul dubio Rav. οὐδ' ἐγώ γε Elmsl. Ach. 127. p. 118.

112—3. *παρ' ἡμῖν — γενίσει' ἀγαθὰ* 1. 2. 3. 4. A. 6. teste Kidd. Dawes. p. 524. Porsoni sententia de elisione apud Kidd. Ind. Dawes. p. 646. Elmsl. ad Marklandi Iph. A. 407. 1141. De Menandri loco vide me ad p. 278. ed. Cleric. Locus apud Stob. cxv. p. 590, 38. (479, 6. Gr.), ubi lege e Gesneri margine ἐν θνητῷ (-ῶν) γένει. Vulg. e seqq. nata. Thesm. 288. ἀνέρχεθ' ὑπὸ —.

ὅσα ἀγαθὰ Herodot. viii. 106 bis. ὅσον ἀγαθὸν
Eq. 187. in Rav.

115. not. c. 2. l. 14. Plato Symp. p. 416, 5. = 196½.
ἔχει — Ἐρως Ἀφρ. Eurip. Heracl. 981. forsan ὁ
ἔχει νεῖκος, ut distinguatur post τόνδε, et γινώσκω
καλῶς per se ponantur, ut Med. (230.) 931. Exemplis
adde Æsch. Choëph. 744. Pers. 747. sed de Choëph.
744. vide Elmsl. Med. 480. τόδε θαῦμα ἔχει με
Philoct. 687.

118. Eccles. 806. [811.]

II. 132 119. Qu. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ἔμ' εἰ τὰ τούτων μῶρ' ἔπη
Πύθουτ' ἂν ἐπιτρίψει. (εἰδὼς schol. ad πύθουτο.
vide schol. ad 25. ἔμ' εἰ in alienum locum e marg.)
Nunc in eo sum ut propendeam in ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ'
οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθουτ', ἂν εἰ.

129. μεῖζον an μεῖζω] Elmsl. Heracl. 933. Eurip.
Heracl. 1013. Aristoph. Nub. 1079. [1065.] Eur.
Suppl. 514. μέγα δύνασθαι Andocid. 30, 24. 32, 1.
sed 33, 6. μεῖζονα πάσης, forsan μεῖζον ἀπάσης.
Ran. 141. Æsch. Eumen. 947. μεῖζον φρονεῖν est,
to have higher notions of one's self. πλείον, μᾶλλον,
vel ἄμεινον, *to be (or think one's self) more wise.*
Q. R. ix. (18.) p. 357.) μεῖζω, μεῖζον. Pac. 1081.
[1047.]

130. διὰ τίν'] τί Porson. in ex. ed. Porti. Vide 133.
Nub. 378.

144. ἔστι, ἔνεστι conf. 763. Nub. 247. [249.] De
ἐνεστι, ἐνεστιν ἐν Reisig. p. 248—50.

148. Qu. divid. δοῦλος γεγένηται. ΠΛ. διὰ τ.

159. not. l. 7. Imo monente Gaisfordio Porsoni nota
spectat non ad περιπεπεμμένοι, sed ad sequentia, καὶ
μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρον.

Ibid. l. 17. In Thesm. secundarum loco tempora melius
congruerent, si legeretur περιπέττοιεν. Vide ad
Plut. 329. περιπέττοιει forsan legendum pro παρα-
κεντοῦσι in Batone Stob. vi. p. 79, 51 = 43.

166. not. p. 19. c. 2. l. 4. Pro *adde πόριος* lege, *Confer Mauissacum ad vv. Ἰωνία. Πόριος*, et Hemsterhus. ad Plut. p. 152. c. 2. In *ἐσπαθᾶτο* omnia post *σπαθᾶς* dele cum Valesio. De *κναφ.* vide Blomf. ad Pers. 582.

Ibid. *ΚΝΑΦΕΥΕΙ* et *ΓΝΑΦ*. Eustath. Od. μ. p. 1723, 20. Aristophanes est *παλαιᾶς Ἀτθίδος*. Ibi agitur de *τύπη* et *τύπτει*. (Suid. in *ἄπτεισθαι*, qui corruptus est.) Sed Π. B. 235, fin. *παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς*. An ex Av. 1493? Od. μ. 1722, 55. *οἱ παλαιοὶ γίγνομαι, οἱ ὕστερον γίνομαι*. Sed Π. Π. 1064, 2. *οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ γινώσκουν, ὥς καὶ ὁ κωμικός* — *Ὅμηρος ἀρχαϊκώτερον* uno γ. *Ὀπτατι εἰμεν, εἴτε etc. ἀρχαίας Ἀτθ.* Heraclid. Eustath. Π. 133 Od. φ. 1907, 45. *ἀρχ.*)(*ὑστέρᾳ* ib. lin. 49—50. *οἱ νεώτεροι Ἀτθ.* Herodian. Eustath. Π. B. 217, fin. et E. 531, 6 a fin. *οἱ παλαιοὶ*)(*οἱ νεώτεροι Ἀτθ.* Π. Σ. 1156, 20. Aristophanes est *παλαιᾶς*, Eustath. Od. η. 1579, 28—30. Heraclides, vel certe Eustath. Od. ν. 1892, 40—4. *οἱ νεώτεροι Ἀτθ. ἅττα, τήμερον, etc.* (ubi satis liquet Aristophanem *νεωτέροις* accenseri) Π. K. 813, 34—52. *Ἵomerus ἀνύειν, οἱ δ' ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύειν, ἀρύττειν, ἀρύταινα*, Π. Y. 1216, 61.

Demosthenes *παλαιᾶς*, Dionys. Hal. apud HSt. D. A. p. 237, 15. 238 $\frac{2}{3}$. Si locus est p. 965, Reisk. (vide Steph. p. 236, 1.) quod conjicio ex p. 245 $\frac{1}{3}$, ineptit Steph. Vita Thucyd. p. (8.) lin. 41. ed. Duker. *χρηται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ. οἱ ἀρχαίως Ἀττικίζοντες, ὥς Ἡρόδοτος*,)(*οἱ ὕστερον*, Magister v. *λογίους*. Aristophanes *παλαιῶν*, Schol. Eq. 789.

168. Vide 147.

173. Schol. med. *συνέβαλον*] Lege *συνέλαβον*. *Opem tulere sociis deficientibus a Lac.* Tum *τινὲς δὲ φασὶ* — sunt alius Scholiastae.

178. not. col. 2. In Schol. ad Vesp. forsan transposita clausula legendum *μυριάδας δ. τοὺς δὲ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρ. διακ. μ. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἐκάστῳ δοθῆναι μ μεδ. (non πέντε.)* Nil expedit Siebelis, Philoch. pp. 51—2. (Psammaticus, *Burckhardt's Travels.*)
179. Schol. p. 56. n. 6. ed. T. H. quo collato lego *διδαχθέντι ἐπ' ἰθυκλέους* (Ol. xcv. 3. Diod. Sic.) Scil. 17mo anno (post Chabriam.) Paulo ante qu. *Φάωνι [pro Φαίδρω.]*
- 190 etc. Similem prorsus alternationem divitis et servi vel parasiti detexit Lennep. ad Phal. p. 321. in Antiph. Athen. III. 100. F. Contra Eccl. 617. vide mea.
196. *ἀνύση τις* Reisig. p. 234. De *ἀνύσασθαι* vide Kidd. ad Dawes. p. 373.
197. Vide infra 970. Demosth. Mid. p. 557, ult. Timocr. 744, 19. Epitaph. 1399, 2.
- II. 134 203. Vide Porson. ad Orest. 626.
216. *κἂν δέη* Porson. in ed. Porti. *μηδ' εἴ σε χρὴ* Trachin. 800. Vide Athen. x. 416. F. In Eurip. Inone Fr. 14. male Luzacius *κἂν — ὦ*. Recentibus concedit *κἂν δεῖ* et similia, sed probatis scriptoribus abjudicat, Schaef. ante Hemsterhusii Plutum p. xxxix. *κεῖ — εἴσ' recte MSS. Nub. 1494. [1475.]*
226. *μετέχειν μέρος* Æsch. Choëph. 283—4. quem locum cum aliis citant VV. DD. ad Bos. p. 174. ed. Ox. Habet Matthiae. Gr. § 359. Obs. 1.
227. Antiatt. p. 103, 13. *κρεάδιον οὐ φασι δεῖν λέγειν τὸ ὑποχοριστικόν.* (Male Schw. in Menandro Athen. IV. 172. et XIV. 644.)
- Ib. not. fin. *ἄττα]* *ποδάριον* Comicus incertus Athen. XIV. 664. D. sed forsan excidit *καί.* — *κρεάδι'* ad Athen. IV. 383. D.
229. De phrasi *ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γε*, vel *ταῦτά γε* vide R. P. Thesm. 1219.

237. εἰς de persona dici non posse statuit Elmsleius Acharn. 1222.

240. τι locum saepe mutare docet Porsonus Hec. 1161. p. 143.

μικρός. Kidd. ad Dawes. p. 34. (Emenda ibi Menandr.) Pors. ad Plut. 147. Hegemon Athen. xv. 698. F. (Vide Kidd. ibid. p. 248.)

253. ταῦτὸν ponipro τὸ αὐτὸ, non τὸν αὐτὸν, monet Brunckius. Vide ad Soph. Philoct. 852. Errat Grotius in Menandro Stob. xcviij. p. 403. (530, 12. Gesn.) ταῦτὸν τρόπον legens. Neque proficit Clericus τοῦτον τρόπον clam supponens p. 246. ἄτερα in eodem ibid. cxx. p. 608, 29. Gesn. (497.) Bentleius § 147. Θατέρων, et pro anapaesto, in Antiphane Grotius Exc. p. 633. Vide Schaef. ad Greg. Cor. p. 303. De Bentleii errore monet Porsonus.

256. παρόντας I. (i. e. Porsoni A.) et alius apud Kidd. Dawes. p. 346. qui in T. (meo 6.) παρόνθ' ἀμύνειν esse putat.

Transit pluralis in sing. etiam Eccles. 420. Vide II. 135 Hermann. ad Eur. Suppl. 1141. (1122 Gaisf.) Crates Athen. vi. p. 267. F. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσσεισιν αὐθ' ἑκαστον τῶν σεναρίων ὅταν καλῇ τι. ubi ὅ τι ἂν καλῇ τις Elmsleius. Alia dat Reisig. p. 151. et seqq. Elmslei. Med. 552.

Ibid. Demosth. Olynth. ii. p. 24, 21. Phil. i. 41, 20. 47, 1.

258. De ἀνῆρ omisso vide ad Vesp. 396. et Addend.

263. Antiatticista Bekkeri p. 97. Ζήσει Πλάτων Πολιτείας ἔκτω, οὐ ζήσεται: — quem citat Kiddius ad Dawes. p. 149. et Elmsleium ad Ach. 590.

266. Schol. in μαδῶντα, δυσώδη ἀποπέμποντα] Malim δυσωδί' i. e. δυσωδίαν.

277. Nondum omnia expedito. Qu. an νῦν εἰ (ibis) λαχών? De annua judicium 6000 electione mira habet Matth. p. 252. — Ad hoc γράμμα alludi putat in Eurip. Hipp. 389. Monk. = 387. Beck. Censor Q. R.

viii. (15.) p. 221. In Schol. τὰ λαχόντα Aug. Matth. *Dissert.* ii. de *Athen. Judiciis*, in *Miscell. Philolog.* T. i. p. 255. sed nil expedit. Post Petitum p. 394. de Ephetis somniat Matth. pp. 158. 252. neque melius Sigonius p. 83. b. recte reprehensus a Leisn. ad Bos. p. 148.

λαχὸν etiam Harl. 5664. teste Kiddio ad Dawes. p. 613.

Ibid. Schol. Hoc dicit primus Scholiastes, *e quibusvis et iudicibus unum venire e quaque tribu*. Ineptissimi autem Graeculi notam esse patet e voce ψήφισμα pro *tessera electionis* (Angl. *a return at an election*; de qua significatione vide Ducangium: qu. quo sensu Thucyd. i. 84, 99. omnino confer Schol. ad Vesp. 772.) et ex eo quod dicit viros illustriores, ἐπισημοτέρους, ad munus iudiciale electos esse; quum potius imam plebis faecem iudicasse constet. Tum ex mentione πέντε ἀνδρῶν probabile admodum est, haec esse contracta ex eodem grammatico, unde sua hausit Scholiastes qui incipit l. 35. ed. Kuster. ἐγράφοντο δὲ ὅτι ἐπεὶ ἦν — et ipse forsán mutilus, certe corruptus. Lego ἐγράφοντο δὲ οὕτως· ἐπεὶ — ἐκκληροῦντο πέντε γράμματα. Ἐγράφοντο scil. οἱ δικάζειν μέλλοντες nomen suum profitebantur. Vide Plut. 1168. et Schol. ad 973. Γράμματα etiam Hemsterhusius in notis MSS. Paulo ante lege καὶ τὰ λαχόντα ἴσα τὸν ἀριθμὸν — scil. γράμματα. Praeterea suspicor verba τοῦτο οὖν ἔστιν ὃ λέγει — δέον ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ, hinc amovenda. Nempe, ut conjicio, is, unde haec profluxere τὸ γράμμα σου interpretatus, *tesseram litera signatam, quam domo attuleras*, tum λαχὸν legens et male accipiens, quasi τοῦ γράμματός σου λαχόντος, i. e. κληρωθέντος, confundens denique Senatus electionem, vel forsán concessum κατὰ γράμματα (de quo egregia dat Schol. ad 973.), cum iudicum sortitione, talem fere historiam producit:

„Ibant tribules, et *γράμματα*, i. e. tesseras suas, „magistratui tradebant. Is tesseras in tot classes „dividebat, quot erant judicia constituenda; tum ita „divisas (*τὰ λαχόντα*) suo quamque tribunali assignabat. „Tum apud ipsum tribunal denuo sortiebantur, quis „judicaturus esset, quis domum rediturus. Prima autem „illa sortitio apud magistratum sic fiebat: si quinque „judicia essent constituenda, e primis quinque tesseris, „prout fors illas obtulerat, unam cuique iudicio tribuebat; „tum quinque alias simili modo distribuebat, et sic „porro.“

Sed tota ratio falsissima, primum quia *γράμμα* non ad tribus sed ad diversa judicia spectat, ut recte Scholiastes secundus; tum quia certum est e Plut. 1168. eundem hominem saepe *ἐν πολλοῖς γράφεσθαι γράμμασιν*, quod non potuisset fieri.

Ibid. l. 11. *τὸ δ' καὶ τὸ ἐ* — *ἐν Ἀθήναις*. forsan ista verba delenda.

Ibid. l. 25. *εἰς τὸ* forsan delenda, ex proximis *ἕκαστ'* nata.

Ibid. l. 37. *Ista καὶ οἱ δικάζοντες* sunt alius scholii initium.

278. De *τῇ βακτηρίᾳ* iudicium, Lex. Rhet. Bekkeri II. 137 p. 220, 17. *ἐβάδιζον* ad *τὴν ἐκκλησίαν*, vide Eccles. 30. ad judicia, Vesp. 232.

279. Schol. *σκληροῖ*] Vide Schol. Vesp. 9.

286. Vide ad Thesm. 426. *προσελθόντα* Demosth. Phil. III. 117, 23. Elmsl. ad Oed. T. 817. 913. 993. ad Heracl. 7. In Heracl. 868. [863.] *ἐλεύθερον* nescias utrum ad *ἐμὲ* an *ἡμᾶρ* referas. In Heraclid. 7. *ἡσύχω* praefert V. D. QR. IX. (18.) p. 352. citans Soph. El. 366. (*παιδὶ em.*) ibid. 911. Aesch. Eumen. 888. [850.] *γαμόρῳ* (sic.) Eubulus aut Philippides Athenaei XIII. 568. F. *θεωρήσαντι*. sed Xenarchus mox 569. — B. *ἐκλεξάμενον*. Apollodor. Athen. I. p. 3. C. *εἰσιόντα* Sch. in Supplem. ex MS. a Eurip. Andromed. 10. *τί πλέον, τούτων ἀποροῦντι, πλοντεῖν* = *ἐὰν τούτων*

τις ἀπορῆ, τί πλέον πλουτεῖν, καὶ οὐδὲν ἥσσον ἀπορεῖν; Pone ἀποροῦντα = τί πλέον πλουτεῖν μὲν, ἀπορεῖν δὲ τούτων; Dativus rem ita esse sumit, et futuram esse innuit; accusativus, „si ita futurum sit.“ Dativus, protaseos; accusativus, apodoseos.

Ibid. De ἡμιν vel ἡμῖν rarissime ab Æschylo, Euripide, Aristophane usurpato, vide Porson. Praef. Hec. p. 32. In Lysist. 124. transpone ἐστὶν ἡμῖν. De Av. 386. vide suo loco. Pac. 582. ἦλθες ἡμῖν R. P.

294. κίναβρότων 4. ab alio in chartula, qua hic resartus est codex.

297. Contra in Alexide Athenaei xiv. 650. C. pro πεινουσι, quod habent Ald. et MS. πίνουσι debebant, non πεινῶσι, viri docti. πεινῶν 'pro πίνων recte emendant xv. 694. F.

314. not. ὡς] Alexis Athen. vii. 307. E. νῆστις. x. 421. D. Τήλεφος. de quo loco vide Tyrwh. ad Arist. Poët. § 44. et Kidd. Dawes. p. 156. xi. 485. C. τέττιξ. xii. 549. C. ὕς. iv. 182. D. μάγαδις Casaubon. (Addit alia Reisig. pp. 35—6.) πᾶς Κύνης, ut videtur, Athenaei xii. 534. A. Anacreon. Στρατών Av. 943. κυρβασίαν Aristoph. Triphal. 7. Poll. x. 162. apud Bentlei. ad Hemst. p. 108. ed. pr. Eur. Phoen. 1372. ubi confer cum Porsoni nota Æsch. Pers. 333. ubi τάδε et κακῶν ὑψιστα non jungenda. Lys. 695. κάνθαρος. Choëph. 981. μύραινα, me vide. Ach. 228. σχοῖνος. 301. καττύματα, si recte Elmsl. q. v. Horat. Ep. ii. 2. 28. *vehemens lupus*. male ut Markl. Forsan et Epig. apud Meinek. Cur. Cr. p. 18.

II. 138

Ibid. l. 28. Cum Eurip. Antolyc. compara Plutarchum Stobaei p. 875. apud Toup. Em. T. ii. p. 532.

Ibid. l. 41. De traiectione particulae, quum sit ordinandum στρατιώτης τε ἐν τῷ — vide Thucydidea, et Elmsl. ad Markl. Iph. A. 508. Adde Ran. 1102.

Ibid. prop. fin. *the ready money*] Melius forsan vertissem, *the personal property*.

338. Polyb. III. 20. p. 280. Ern. οὐ γὰρ ἱστορίας ἀλλὰ
 κουρεακῆς καὶ πανδήμου λαλιᾶς ἔμοιγε δοκοῦσι
 τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν. Charon Athen. XII. 520. E.
 διελέγοντο ἐν τῷ κορσώτηρίῳ ἰζάνοντες. Isocr.
 Areop. 142. D. e MS. Urb. C. Callim. 372. E.
343. νῆ pro μὰ irrepsit Eccles. 1076. et in Philetaer.
 Athen. XI. 474. E. Av. 1667. Contra μὰ pro νῆ
 saepe. vide Brunck. ad Eccl. 1084. Lys. 465. Plut. 764.
 Suppl. ad Ran. 41.
361. not. fin. Heniochus Stob. XLI. p. 241, 19 = 169.
 Grot. (de quo loco Valck. apud Pors. Eccl. 752. et
 Br. ad Soph. El. 4.) τηγδι δὲ τὴν σκηνὴν, ἐκεῖ
 Σκηνὴν ὄρεᾶν θεωρικὴν νομίζετε. *Fancy that you*
see. (Similiter ἡγεῖσθαι, Bentl. ad Hemst. p. 102.
 ed. pr.) Athen. XIII. 566. F. (me ibi, sive Addend.
 ad Plut. 555.) Alexis Athen. xv. 686. B. Eq. 1267.
 Ach. 947. collato Elmsleio malim βέλτιστε, τουτονὶ
 λαβὼν — Elmsl. ἐκείνοι δὲ γὰρ Eq. 1193. Pac. 872.
 pro τίς ἔσθ' αὐτῇ, ταυτηῖ tantum Rav. i. e. opinor
 τ αὐτηῖ. Lys. 741. lege τουτουῖ, —
369. Mea ad Athen. XI. 507. D. 1.
374. οὖν suspectum ut gl. Vide ad 438.
384. οὐδὲν διοίσειν Xenoph. Hellen. III. 4. 19.
388. De ἀπαρτί adde Harpocr. v. ἀπαρτιλογία, ubi II. 139
 respicitur Herodoti locus VII. 29. Ex Lexico SG.
 Schol. ad Plut. supple, et vide Hermannii errorem.
 Doctr. Metr. p. 419.
392. Vide Porson. ad Eccl. 852. ὁποῖόν τι contra
 metrum Suid. Med. ἔμπουσα, Ran. 391.
- 423, etc. Lucian. Catapl. 22. T. I. p. 644.
428. ἐνέκραγες] Quod in Thesmoph. secundis apud
 Athen. xv. conjicit Porsonus Adv. p. 146. οἷ'
 ἔπνευσεν, vereor ut sit Graecum. Vide Elmsleium
 Addend. ad Ach. 193. οἷα Thesm. 468. nil ad rem.
 ἐνεύρηκεν pro ἀνεύρηκεν malim in Ach. 1036.
 (Neque enim necessario repetitur praepositio: vide

Elmsl. Ach. 343.) Sed nullum exemplum istius compositi invenio. Plato Phaedr. p. 6, 8. Bekk. = 228. pr. fin. HSt. ἐμμελειᾶν. In Phylarcho Athenaei xiii. 593. B. lege ἐνέδραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, e Ptolemaei sanguine guttas aris inspergebat, ut scilicet tanto majore piaculo obstringeret Thracas. Posses προσέδραινε, sed alterum simplicius. Similia ἐνασχημονεῖν etc. Toup. T. i. p. 350.

438. De ἄν vide Addend. ad 374. Supra οὖν scr. αν in H. (meo 5.) Kidd. ad Dawes. p. 375. et οὖν supra φύγοι in I. (Porson. A.) Soph. Aj. 403. ποῖ τις οὖν φύγη; ποῖ μολῶν μενῶ;

446—7. Vide an legendum ἐργασομένω, τὸν θεὸν Ἐρμῶν ἀπολιπόντες εἰ φευξ.

450. Ita δ' intrusum in locis apud Elmslei. Cœd. T. 1490. Theopomp. Longini xliii. ποῖα πόλις ἢ ποῖον ἔθνος.

453. In Av. 513. ὁ δ' ἄρ' ἐστήκει pro ὁ δ' ἀνεστήκει Brunckius e MSS.

τροπαῖον et τροπαῖος Atticis ubique restituenda. Elmsl. Heracl. 403.

461—2. Nisi me memoria fallit, in Tyrwhitti libro, qui in Museo Britannico servatur, notatur haec emendatio, addito „P.“ i. e. Porsonus.

π. 140 476. καὶ] In Ach. 474. recte Elmsleius, pro ὧ quod om. Suid. MS. assumpto καὶ ex Ravennate, Εὐριπίδιον, ὧ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. Vulgatum φιλιᾶτιον non ex φιλαίτατον depravatum, quod cum Bentleio censet vir quidam doctissimus, E. Maltby Thes. Prosod. p. 1043. sed ex φίλτατον, quomodo βρεγέτας Eq. 32. Contra Lys. 905. primum interpolantur ὧ ante Μυρδινίδιον, deinde fecerunt Μυρδίνιον et Μύρδιον.

488. Herodot. vii. 52, 78. et notas ad iii. 105.

489. Vide ad 48.

492. μόγυς εὐρεῖν Diodor. xiii. p. 595, 4. 616, 77.

505—6. Plato Sympos. p. 392, 3. Bekk. = 184½ HSt.
 μία δὲ λείπεται — ὁδὸς, εἰ μέλλει. Sed ibi εἰ
 alia ratione. Origen. c. Cels. p. 9. Spencer. ἄλλην
 ὁδὸν οὐ μεταδιωκτέον οὐδενὶ ἢ ταύτην μόνην.

Primus Scholiastes legit οὐκοῦν εἶναι φημὶ εἰ
 'παύσει ταῦτ' ἢν βλέψη. *ΕΠΙΛΥΣΕΙ* merum esse
 errorem scribae pro *ΕΠΙΛΥΣΕΙ*; monui ad Por-
 sonum.

Secundus (incipiens *καχόμετρος δὲ οὗτος*) οὐκοῦν
 εἶναι φημι, παύσει ταῦτ' ἢν βλέψη. Illi autem,
 qui illo iudice plane ἀμέτρως legebant, forsitan exhibebant
 φημι, παύσει ταύτην ἢν βλέψη. In istis τὸ οὐκοῦν
 ἀποφαντικόν, (quam vocem male, ut puto, in
 ἀποφαντικόν mutat Hemsterhus.) maior difficultas.
 Nam verba ἀποφαντικόν ὅτι οὐκέτι κακοδαιμονία
 εἶη satis clare indicant lectionem vel φημὶ ἢ παύσει
 ταῦτ', ἢ — vel φημι παύσει ταῦτ' ἢν — certe
 ταῦτ', non ταύτην. (Imo forsitan ad ταύτην arcessebat
 homo inutilis κακοδαίμων ἰαν ex v. 501.) His vero
 interjecta manifesto explicant aliam lectionem εἰ παύσει
 ταύτην. An legendum τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν —
 πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαιμονία ἂν εἶη: — Τὸ ἐξῆς·
 οὐκοῦν — ὁ Πλοῦτος βλέψας (vel βλάψας) παύσει
 ταύτην τὴν Πενίαν. Hic Scholiastes legisse videtur,
 οὐκοῦν εἶναι φημι, ταύτην παύσει βλάψας — certe
 voculam post φημι omittit, ut liquet ex istis *ΚΑΙ τὰ*
ἀγαθὰ etc. collatis cum fine scholii secundi. Vel
 potius ὅτι, ἐὰν βλέψη ὁ Πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαι-
 μονία εἶη: — τὸ ἐξῆς· οὐκοῦν — Πλοῦτος βλέψει, II. 141
 παύσει ταύτην, καὶ τὰ ἀγ. Ut hic legerit οὐκοῦν
 εἶναι φημι, παύσει ταύτην, βλέψει.

Aliud incipit *Ἄλλως οἱ γράφοντες* —. Lectio,
 quae reprehenditur, οὐκοῦν εἶναι φημι παύσει ταῦτ'
 ἢν βλέψη, eadem est quam habet Scholiastes secundus.
 Ipse Schol. legit φημὶ ἢ παύσει ταῦτ' ἢν βλέψη,
 plane ut nostrae edd. Ceterum omnes οὐκοῦν et
 ἦντιν' — *Μεῖζω* scil. explicant ut Hemsterhus. p. 145.

col. 1. et *τις* de suo supplēt, non e textu citant, ut in Pac. 567. ubi vide.

Omnibus tentatis redeo ad primam suspicionem, corrigendum in tertio Scholiaste *ἰὼν δὲ Πλούτος, βλέψας [παύσει] ταύτην*, ut ille legerit *Οἰκοῦν εἶναι φημι, παύσει ταύτην βλέψας* —. In scholii initio an legendum *ὁ νοῦς* pro *ὅτι*? vel *ὁ νοῦς ὅτι*? —

Ceterum non puto alius interpretis esse *τὸ ἐξῆς* etc.

506. (*τις*) Antiphon p. 140, 16. *μεταγνοὺς γὰρ ἐτι ἂν ὁρθῶς βουλευσάιτο*, nisi ad illud genus referendum de quo ad 256. et intelligendum *ὁ ὀργῇ χρησάμενος*.

Ib. Addend. p. (105.) In carmine, quod infeliciter tractavit Herm. Doctr. Metr. p. 480. *εἰπεῖν* l. ult. i. e. *αἰτεῖν*, quod ipsum non malum esset.

521. *πιστός, πλεῖστος*. Menander p. 234.

546. Addend. *ἄλλως δ' ὅταν καὶ* Isocr. Phil. p. 98. A.

550. Schol. Acutissime Hemsterhusius p. 166. Si tamen aliunde quam ex Athen. ix. 373. A. de fabula constaret, pro *ἐν τῇ ἱλιάδι* mallet *ἐν τῇ Ἀηλίδι*. Vide tamen an ibi legendum *ἐν Ἀημνίαις* (vel *Φιλοστέφανος ἐν Ἀηλίδι*.) Qu. an *ἐν Πολυειδῶ*.

578. not. l. 7. *Aderas*, Terent. Phorm. v. 6. 18.

Ibid. l. 8. *ἄρα*] Iph. A. 404. male Elmsl. Heracl. 283.

Confer Orest. 710. et loca apud Elmsl. Heracl. 65.

Aristoph. Geryt. ix. 11. apud Pors. Orest. 68. Trachin.

1174. Pythermus Athen. xiv. 625. C. Tragicus apud

Dion. Cass. (Boissonad. ad Tiber. Rhetor.) *οὐκ ἔστιν* —

ἄρα Alexis Stobaei Lxi. p. 387, 36. (243.) *φείγονσ'*

ἄρα Eur. ib. Lxxv. p. 453. (333.) Elmsl. Med. 1229.

II. 142 582. *ἐπιδείξω* et *διδάξω* confusa in Antiph. Athen. pp. 487, 666. Ran. 985. *ἔδειξα* male Suid. ib. 1094. *καταδιδάξαντος B*.

585. *ἄσκειν*] Achaeus Athen. x. 418. A. Lys. 1087.

ἀσκητῶν ex Urb. Bekkerus in Isocr. ad Nicocl. p. 17. A.

586. Schol. l. 7. Pro *ἐν τῷ Πανθείῳ*, *ἐν τῇ Πόλει*

A. G. Camus Mem. Institut. Liter. T. II. p. 228.

Potnisset ἐν τῷ Πανδροσίῳ. Vide Meurs. Cecrop. Sed ipse rationes attulit, quare de Attica non esset cogitandum.

Ibid. l. 12. Qu. ξ σταδίου τ π pro τ π . Locus Aristot. est i. 704. G. ed. Casaubon. Recte autem Aristot. παρὰ τὸν ποτ. — ποταμοῖς, πολιτείᾳ confusa T. H. p. 472.

591. ὧν — ἐσθ'. Schaef. ad Trach. 1066. (Stob. cxxiv. p. 619. ult. = cxxvi. p. 515, 5. Grot. lege ζῶν pro ὧν, quod servant Tr. Gesn. Gr.)

596. Quo die, Philochorus Athen. xiv. 645. A.

598. φθίρου — γρύζειν] Vide Herodian. Villosioni p. 88. Πῶς ἐν ἐγκλίσεσι —. Eurip. Heracl. 314. καὶ μήποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ, Μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλικότερὸν πολὺ Πασῶν νομίζεται. Ita forsitan legendum pro πόλιν, ut 599. 1013. 1039. De infin. adde Elmsl. ER. 34. p. 495. Menander Suid. ἀποκ. vel Lex. SG. p. 429. Vide quae ascripsi ad Menand. Cl. p. 186. In Nub. 1355. posses λέγειν ἐχρῆν π. τ. sed illud simplicius. Lys. 536. Nub. 216.

631. De ellipsi vide Elmslei. ad Œd. T. 701. Adde Trach. 170. ut E. Maltbium monuit Porsonus. Eurip. Heracl. 645. et Elmsl. Adde Œd. C. 355. 662. (Aristoph. Ran. 117. ut videtur.)

τρόπων natum est ex 453.

632. Orest. 846.

652. γεγένηται ἐρῶ L. et, si collatorem intelligo, versus dividebat τὰγάθ' ἃ νῦν | Γεγ.

680. Thucyd. v. 37. ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν, καὶ συγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἰπὼς οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξυμμαχοὶ γένοιντο. Vide VV. DD. II. 143 ad Bos. v. σκοπεῖν. Similem brachylogiam notavit Kusterus ad Nub. 1393. Vide Elmslei. ad Œd. T. 74. Ran. 176. (ubi cum Reisig. servandum puto ἐάν) 342.

689. An legebat Scholiastes ἄρασ' ὑφήρει? i. e. ἄρασα τὴν χεῖρα, ὑφήρει τὴν χύτραν. Vide Addend. ad Lys. 800.
690. Schol. εἶδος δὲ] Imo pro 7' legendum credo ῥ'
703. Diodor. Athen. vi. 239. F. Plut. 1185. Nub. 292—4. Ran. 482. Cicero Planc. 40. Soph. et Æschyl. Athen. i. 17. Phot. v. ὄνον π.
707. μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς Thucyd. i. 56. init.
718. not. c. 1. fin. παλάθης Συριακῆς Athen. xi. 500. D. (Ibid. F. vide me.) Alexis ibid. xii. 516. F. τυροῦ τροφάλια κλωρὰ Κυνθίου.
720. διειμένον Alexis Athen. iv. 170. C. διεῖς Sotades, vii. 293. D. E.
721. Recte γυναικας ἔπλασεν Grot. in Menandro Luciani T. ii. p. 445. frustra culpatus a Bentleio § 213.
725. ὑπόμνησθαι. Eubulus Athen. xi. 494. E. F.
736. δοκεῖ non defendit Nub. 1274.
768. Schol. In Theopompo malim φέρε δὴ σὺ — ut τὰ sit in arsi, ut Plut. 794. 789. — vel φέρε νῦν.
769. Non spernenda Hemsterhusii suspicio [*de ἐγὼ illata.*] Forsan erat ὥσπερ — πρέπει. Propius ad literas accederet νόμος, ut 795. (οἰάπερ νόμος, Thesm. 993.) sed non aequè sensui satisfaceret. Possit legi ὀφθαλμοῖσι δεῖ vel χρεῖ.
773. ἀναφανδὸν εἶχε Laïdem Aristippus: *kept her openly, acknowledged her as his mistress.* Athen. xii. 544. B. sed xiii. 588. non prorsus liquet utro sensu. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκρου μίαν ἐνὶ ἔξενον, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων, Clearchus Athen. xiii. 555. D. ἀνέδην, *promiscue* — Schw. melius quam Toup. Emend. T. i. p. 333. *licenter et inverecunde.* Aliena ἀναφανδὸν Lucian. iii. 471, 68. Herodot. ii. 46. Lucian. ii. 116, 32. φανερώς et ἐν τῷ φανερῷ Epigr. et Dio apud Pierson. ad Moer. p. 278. *Palam* Terent. Phorm. i. 3. 17.

797. [Ad collationem, fin.] Nisi statuas Eratosthenem II. 144 monuisse, tempore Pluti (secundi scil.) non amplius ista prae buisse choregos. Sed ob μέντοι illud verum. Ceterum vide Pac. 1022.
816. Animosius ἡμῖν sine γέγονε. Nub. 206. Pac. 891. ubi recte Brunck. Ach. 193. αὐταῖς τοί σοι. Ib. 341. Alexis Athen. vi. 240. C. (R. P. Adv. p. 80.) Ach. 788. ἄδε τοι. (forsan Nub. 365. ἡμῖν.) Nub. 364. γάρ μοι Rav. Si quid mutandum, lege γάρ σοι. De Eccles. 136. confer Reisig. p. 25. — Possis et οἰπνὸς δέ γ' ἦ. ε. Ceterum ἐλεσφ. Anacr. Athen. xii. 534. A.
- ἰπνὸς Vesp. 139. potest esse *culina*; ut πύελος sit *alveus* in quo patellae etc. lavantur. Sed vide an sit *balneum*; ut nos *a stove*.
821. Demosth. c. Aristocr. 642, 18. κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου.
825. An in scholio exciderunt μετὰ δοίλου· (ὥς δ' ἔτεροι, τῷ συγκοφάντη·) ὥς δ' ἐν τ.
836. εὐηγετηκότες Plato Rep. x. 615. B. HSt.
838. Xenoph. Hellen. iv. 5. 6.
843. δύναται] Strato Athen. ix. 383. B. Antiphan. ibid. x. 459. A. (vide me ibi.) Athen. xi. 478. F. Nub. 674. Fragm. 120. Diphil. Poll. x. 137. (Bentl. ad T. Hemst. p. 65. = 104. ed. pr.) Boiss. ad Eunap. p. 155.
852. ἔξ ἣ ἐπτά καὶ δέκα Xenoph. Hellenic. iv. 5. 17.
854. Soph. Antig. 1311.
873. Œd. T. 319.
874. ο συγκοφάντης. Schol. prop. fin. τὸν ὀνομάσαντα] Malim τὴν ὀνομασίαν, ceteris servatis. — Qu. κατασχεῖν — τοῦνομα. invaluisse.
886. οὐκ ἔνεστι Anaxilas Athen. xiii. 558. B.
- Ib. not. l. 20. a fin. Aposiopesin defendat, si quis velit, e Lys. 307.
- Ib. l. 16. a fin. Alia ratio istorum οὐκ οἶδα ἂν εἰ etc. apud Elmslei. Med. 911. Errare videtur Matthiae ibi citatus.

887. Ran. 21.
- II. 145 892. De ὥς δὴ vide Soph. Œd. C. 809. ubi recte δ' ἐν reducit Schaef. Blomf. Gloss. Agam. 1623. Trachin. 891. ὥς δὴ, *quam!* Pors. Opusc. p. 230. In Hoogev. T. II. p. 1185. §. 12. ὥς ἐνκτικὸν affertur ex Iliad. Σ. 107. Theogn. 890. Callimach. Blomf. p. 321.
905. Isaeus Philoctem. §. 16.
911. not fin. Vide Isocr. Antidos. § 51. 105. 106. 338. C. Sophist. 24.
913. not. In Œd. T. 824. forsan μή' ἔστι τοῦς ἐ. ἰδ. e MSS. sed tum erit legendum μηδ' ἐμβ. si recte statuit Elmslei. ad 817. Æsch. Choëph. 535. recte Porsonus Opusc. p. 211. οὐφίς ἐμοῖσι, ringente Butlero. Eur. Suppl. 792. ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων Hermannus, probante Elmsleio. Helen. 961. ζατοῦντά μ' recte Reiskius. (Œd. T. 250. ἐν τοῖς ἐμοῖς — ἐμοῦ ξυνειδότος.) Eur. Androm. 678. τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν Stobaeus. In Antig. 736. haeret Elmsl. ad Med. p. 287. col. 1.
- Ibid. I. 21. *Dativi usus*] Plato Hipp. Maj. p. 413, 5. Bekk. Œd. C. 789.
- Ibid. I. 37. *nescio an recte*] *Lege vereor ut recte* —.
917. δικασταὶ) (ἰδιῶται Antiphon 144, 11. τὸ βουλευῆσαι, ἄρχειν Andocid. 12, 40—2. Lycurg. 157, 35. Æschin. Ctes. 55, 35. Plato Hipp. Maj. 460, 4. Bkr. Arist. Vesp. 585.
918. not. Lys. c. Eratosth. τὴν ἀρχὴν, sed ambigue. Vide Isocr. Phil. 69. Ep. Socr. 28. p. 66, 3.
925. Nub. 424. Cratin. Athen. xiv. 638. F. 4, 5. οὐδ' ἂν εἰ — γε, Nub. 108. Ach. 965.
929. Compara Lysistr. 689. (Vide Av. 316—7. de cujus metro Gaisf. p. 331. Herman. p. 510.) ὑμῶν irrepsit Nub. 937. ἡμᾶς Plut. 280. 281. 572. qu. ἡμῖν 816. ὑμῶν excidit Lysistr. 507. ἡμῶν Eccles. 45. ἡμεῖς ib. 818. μου, μοι irrepsit Plut. 75. 1171. σοι, ib. 278.

946—7. *ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινα, Καὶ σύκινον]*

1. Sensus fere postulat *etiam ficulneum*, i. e. *ἀχρεῖον*.

2. Si pro *sycophanta* accipias, vix credo recte poni καὶ. Dixisset forsitan *τῶν συκίνων*. Nescio an legendum *κἂν* II. 146

cum Hemst. Lysistr. 113. *ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν εἴ με χρεῖη*.

Soph. Aj. 1077—8. *χρὴ — δοκεῖν πεσεῖν ἂν, κἂν ἀπὸ*

σμικροῦ κακοῦ. Pl. 126. *ἐάν γ' ἀναβλ. σὺ κἂν σμικρὸν*

χρόνον. Estne καὶ ἂν aut καὶ ἐάν? (Nub. 1128. *κἂν*

ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν.) Ran. 593. *κἂν εἴ με τύπτοις*.

Ach. 1020. *μέτρον — κἂν πέντ' ἔτη*. Sed κείς Scal.

et Elmsl. Eq. 1249. *κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον*.

Sed οὐχὶ μ. Suid. Lys. 673. *εἰ γὰρ ἐνδῶσει — κἂν*

σμ. λαβήν. Plato Sympos. p. 393, 12. Bekk. =

185. A. HSt. *κἂν εἴ τις — ἐξαπατηθεῖη*.

949. *εἰς ὧν μ.* Plato Gorg. p. 472. C. 2. 475, ult.

952. Schol. *λόγους δὲ etc.* Forsan delenda, utpote ad 930. pertinentia.

965. *καλέσω]* Subj. *Let me —*. (Nub. 694. *must*.

Sequitur imperativus.) Nub. 729. Ran. 505. Eccles. 33.

Pac. 251. 959. 969. Lys. 238. 915. Acharn. 292—3.

Vesp. 54. 148. 183. 844. 901. 984. 987. 1149. 1488.

973. Schol. l. 5. *ἐν τῷ γραμματείῳ ᾧ]* Lege *γραμ-*
ματι ᾧ.

976. Vel e glossa supra *νν*, vel e nimia de metro cura (quomodo γ' in Dorv.) oriri potuit δῆ.

980. Pors. ad Phoen. 412. Blomf. Prom. 795. Ran. 945.

951. 955. 958. 979. 981. Equit. 1344. *τὰ δ' ὥτ' ἄ*

γ' ἂν σου optime Ravennas. Plut. 1141. *σ' ἂν* tres

MSS. Plut. 1012—3.

Ib. not. l. 29. Polybius Valesii p. 109, 9. *διπλᾷ MS.*

δεῖπνα Vales. ut ed. Ald. Athenaei x. 418. B. *δεινᾷ*

MS. *δειλινὰ* Cas. et Sch. ex Epit. In scholio Athen. xv.

695. C. *ποιοῦσ'* Schol. Ald. ad Vesp. 1231. i. e.

ΓΝΟΥΣ, ΠΙΟΥΣ, ΠΟΙΟΥΣ. Porson. supra ad 138.

H pro *N*. *ἐψεῖη* MS. Athen. iv. 158. C.

992. Ad Xenophontis locum, Paed. i. 6. 3. addit Schn.

Platon. Rep. vii. p. 134. (518. A. HSt.) Sed mire

cum μεμνῶτο comparat χρῶο. (καθῆτο, 'πικαθῆτο, καθύμεθ' reponenda videntur Ran. 950. 1078. Lys. 149.)

1005. ἐπεὶ γε μὲν δὴ Trachin. 484.

II. 147 1006. Melius ad sensum vel ἐσθίειν, ut 932. 1081. 1025. 1123. vel κατεσθίειν, 1129. 1131. 1144. (καταφαγεῖν 1138. 1175.)

1007. τῷ θ. i. e. Cererem et Proserpinam. Schaef. Mel. Cr. p. 30.

1009. ἐπ' ἐκφορὰν. Lysias Athen. xiii. 612. D.

1020. ὁπότε προτείνουεν] Nub. 768. ὅπ. γράφουτο. Plato Rep. x. p. 615. E. ὅπ. ἐπιχειροῦ. Ib. p. 619. D. ὅπ. ἀφικνοῖτο. Ran. 951. ὁπόθ' ἢ N. φθέγγεται δὴ. Sed esset *when she would*. Deinde e MSS. legendum puto *τι φθέγγεται*.

Ibid. δρᾶχμᾶς] πῆπλους Hermipp. Lex. S G. p. 404. 32. κίχλαι, κῆκνοι et γῆτειᾶ κρόμμ. Athen. iv. 131. E. F. (sed hic l. γῆτειον. vide mea ad Athen. iv. 183. B.) τερενῶχρωτες in anapaesticis Anaxandrid. Athen. iv. 131. D. πολιδροτάφω Alexis Athen. vi. 255. B. in hexametro. ἐρῦθρόχρων Cratinus Athen. vii. 325. E. παρὰ θρόνον Elmsl. Heracl. 753. et ad Hermannii Suppl. p. 421. δρᾶχμῇ Plato Athen. x. 442. A. (habet Maltbyus, ni fallor.) τέκνον Antiph. Athen. x. 446. C. δρᾶχμῇ Machon Athen. xiii. 581. B. lege χιλίας δραχμᾶς Ἐταξεν. πῶττι Philemon Athen. xiv. 645. A. (De πῶττια Kidd. ad Dawes. p. 359.) κᾶπρον — ἐβρουχεν Strattis Athen. xiv. 656. B. in ed. Schw. sed metrum ibi incertum. Χᾶβριον mea ad Athen. iv. 165. F. ἐτρεφε R. P. Opusc. p. 315. ᾧ κρύπτειν Eurip. Ino 6. qu. ἄ σε vel οὖς. διαπραξ. Alexis Stobaei, p. 419. (277.) ἄγνοιᾶ περ. Soph. Philoct. 129. ἀλλοτρίοις Menander p. 206. ἀφροσιν ibid. p. 274. τετραπημένη Comicus Luciani T. iii. p. 85. ἐδάκνει ibid. p. 98. ἀρᾶχνίων Cratin. Suid. v. ἀράχνη. conf. Phot. v. φάλαγξ. κεδρίδας Thesm. 493. Aristophanica p. 264. πράγματᾶ πρόνοια emend. Pors. Advss.

- p. 147. *κίχλων* Av. 592. *ἀγρῶν* ibid. 580. *ἀγανῶφρονος* ibid. 1321. (chor.) *μεγαλῶφρονος* Lysist. 1291. (chor.) *φᾶγρος* Ephipp. Athen. vii. 322. E. sed vide 403. B. — *νάβλα* Sopater Athen. iv. 175. C. *κίχλαι* Pherecr. vi. 269. E. sed male. *ἀπλῶς* vii. 293. C. male. De Epicharmo *τετρακες* etc. vide notas ad Athen. ii. 49. C.
- „*μικρὸν φρονεῖν* Eurip. Heracl. 387. Tragicus ii. 148 Plutarchi ii. p. 28. C. Isocrat. Paneg. p. 268. A. = 72. C. HSt. *ὀλίγα φρονεῖν* Hipponax ap. Tzetz. ad Lycophr. 579. Menander Inc. 43. ubi *μικρὰ* Brunck. Poët. Gnom. p. 234.“ R. P. MSS. — Addo *γεραῖὰ φρονῶν* Æsch. Suppl. 355. Æschyl. Stob. xcvi. 532, 7. [*Fragm. Inc.* 21.] lege *ἐφήμερον φρονεῖ* pro *ἐφημέρια*, quod servant Trinc. Gesn. Grot. Seidler. Doehm. p. 386. et Apostolius xix. 19. unde Philemoni affinxit Clericus p. 322. — Qu. *ἐφ' ἡμέραν*.
1027. Eurip. Iph. A. 1018. *ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν*. Vide Demosthenica, De Coron. 247, 5.
- 1056—7. Eur. Phoen. 725. Lys. 193. 384.
1062. not. prop. fin. Theognetus Athen. iii. 104. C. *λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς*.
- 1064 etc. et 170. Respicit Jo. Chrysost. in Eutrop. pp. 345, 11. et 369, 8. ed. Auger.
1084. not. *ἀπὸ* in Eurip. Phoen. 586. i. e. *de*. Æneid. iii. 288. *ΑΠΟΚΥΜΑΣ* galea Olympica. Inscr. apud Plutarch. Vit. Alex. p. 673. D. Sed omnino retine *ὑφ'* — quod est *Talem gloriam nunquam tibi tribuant Graeci*.
1089. Soph. El. 802. — Si *γοῦν* e Rav. adsciscas, personas mutes necesse est.
1094. Schol. *πλατείας*] Qu. *παλαιάς. πλατείας* servat Suid. vv. *πιπτοῦν* et *ἐπίπτονν*.
1111. *γίγνεται*] Vide Thesm. 765. Valck. ad Phoen. 81. 891. Av. 599. 603. (656.)
1112. not. fin. *ἀτὰρ* — *γε*. Adde Elmslei. ad Med. p. 93. et Addend. cujus exemplis adde Plut. 572. Nub. 1222. Eq. 425. Vesp. 1136. Thesm. 214.

(forsan Nub. 402. ubi vide Addend. sed ibi σὺ MSS.)
Nub. 799.

1113. Qu. de ἱμᾶς.

1115. Antiphon 143, 22. et me ibi. Isocr. de Pace
§ 105. Ps. Demosth. 772, 6. Recte monet Ulpian.
ad Midian. § 6.

II. 149 1116. Addend. De ordine nota Av. 141. ἔκυσας,
προσεῖπας, προσηγάγον etc. Cum Pluti loco com-
para La Fontaine, VIII. 15. *Son chien, son chat,*
et sa guenon, son perroquet, sa vidle, et toute sa
maison.

1121. πρ. ἔγωγ' εἶχον παρὰ 3. πρ. γὰρ εἶχον π. 4.
Malim εἶχον ἄν.

1124. Errat Coray. ad Hippocr. T. II. p. 331.

1132. ἔτι Hemst. Cogitabam περὶ τὰ σπλ. ἔοικέ τις
στρέφειν. Sed πρὸς forsā recte, ut πρὸς ἥπαρ etc.

1133. Strato (vel Strattis) Athen. XI. 437. D.

1139. In Thesm. ἐκφορὰ citat Elmsl. Ach. 504. ἐκφορὰ
in Apollodor. fr. 1. Br. Gnom. p. 260. ed. nov. ubi
emenda ἐκέينو δ' οὐ.

Ibid. Schol. ὡς ἐνίαις] Qu. ὡς ἐν ταῖς.

1140. Legendum puto ὅποτε γε σκ. et τι ortum
vel ex 1146. vel e mera glossa, ut supra 342. In
Plut. 237. φειδ. τιν' Junt. 1. Vide Porson. ad
Hecub. 1161. pag. 143. et me ibi Plut. 166. (Nub. 821.
in Cant. 3. Nub. 1216. in Porsoni 2. vel meo 5. Contra
Plut. 705. quid est σύ γ'? Qu. ἄρα τιν'. Nub. 367.
ἔμοιγ'.

1155. Kust. Ind. v. ἔργον. Wyttēnb. ad Plutarch. S. N. V.
p. 11. Soph. Aj. 852.

1171. χρηῖ διάκονον in fine senarii (Eurip. Eurysth. fr.)
ed. Grot. Stobaei p. 235. = 384, 14. Gesn. loco
corruptissimo.

1175—6. Idem jocus in Xenarcho Athen. xv. 693. C.
(de quo vide Porson. Adv. p. 147. Opusc. p. 248.
ad Vesp. 1281.) similis in Alexide ibid. A. ubi lege
Διὸς σύ. Adde Acharn. 71.

1188. *νυνὶ τήμερον* Ach. 1211. *τὰ νῦν τάδε* Pac. 858.
et ibi. *ἐκεῖ αὐτοῦ* Thucyd. vii. 16. *ὥδε δεῦρο*
Ach. 1062. Gataker. de N. T. Stylo.

NUBES.

II. 150

QUARE nubicolam finxerit Socratem, Menag. ad Laërt.
II. 40.

Argum. § 9. Kust. *Μαλὶμ τὰ δ' ἐμπέπλεκται — inserta — vel παραπέπλεκται.*

Ibid. § 11. init. *Μέλῖτος* 5. 6. *Μέλητος* edd. vett.
Luciani T. II. p. 368, 94. Plato Apol. p. 30. C. HSt.
Μέλητος Theodoreti MSS. vide Sylburgii indicem. Ter
Μέλητος Ald. et MS. A. in Athen. xii. 551. C.
Μέλητος vel semper vel plerumque dant MSS. Clark.
Platonis, Cripps. Andocidis.

V. 6. In Schol. lege τὸ δὲ "ΟΤΕ, ut 34. 1219. 1476.
Ach. 400. Vesp. 1129.

23. Cum Hipp. confer Bacch. 1249. Matth. *Διόνυσος*
ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω.

26. Pac. 63. Nub. 1048.

31. Schol. l. 1. ἐπὲρ] Lege *περὶ* —. Scholiastes putabat
se habere in manibus Nubes II. Ita ad 520. 524. 542.
543. 591. In 542. fin. qu. an legendum *νεφ. ταῖς*
πρώταις. an hoc vult vulgata?

32. Xenoph. Œcon. xi. 18.

45. Athen. III. 110. E. In Schol. et hic et ad Eq. 803.
qu. an legendum *περιπρίσματα*.

55. *σπαθῆς*] Schol. Ran. 432.

64. *Χαίριππος* Andoc. p. 5, 39. *Χαίριππος* Pors. Adv.
p. 142. et apud Ciceron.

Ibid. Schol. l. 1. Lege ὁ *Ξ. πηρ* *περικλ.*

74. Inepta lectio apud Schol. *τῶν θημάτων.*

86. Pseudo-Lucian. T. III. p. 604, 58.

87. Quam *πιθοῦ μοι* det Ravennas, videndum an forte verum sit *πιθοῦ μοι*. *Καὶ τί πίθωμαι* — ut mox 111.
94. Schol. fin. *ψυχὴ πᾶσα*] Plato Phaedr. p. 344. C. Laemar.
96. Sanissima sunt Scholiastae verba, quae sollicitant Hermannus p. 281. et Wolfius.
11. 151 102—3. Alciphron III. 14. Jacobs. ad Athen. p. 103.
107. *Αν γενοῦ σύ μοι, σχ. ἱππ.*
133. Schol. l. 5. *Παρασητικὸν κόλπον* Wesseling. ad Diodor. XIX. 53. notante Porsono.
144. Schol. ad *Χαιρεφῶντα*, l. 3.] Ald. *φασι Ξενοφῶντα Σωκράτει* — *τι*. Locus est Memor. II. 3. prop. f. (Ut hic, Menagius ad Laërt. II. 37. tum *δῆμον* — *πυθία* — et Democharis vel alius nomen in *ὁμολογῶν* latere putat.) Democharen mavult Schw. ad Athen. v. 218. E.
161. Lege *διαλεπτοῦ*, i. e. *διὰ λεπτοῦ*. Sic MS. In MSS. *διαλεπτοῦ* vel *διὰ λεπτοῦ* promiscue scribi solebat. Vide T. Kidd. ad Odys. A. pp. 310—1. Athen. III. 98. pen. 78. E.
177. Illustrat Davis. ad Cic. N. D. II. 18. p. 170.
180. Schol. l. 6. Legendum videtur *Θάλης Θάλητα χρημάτων ἐλευθεροῦ*, errore Scholiastae pro *Κράτης Κράτητα*. Vide Menag. ad Laërt. VI. 87. et Boissonad. MSS. du Roi, T. x. pp. 164. 289.
203. *Ægyptios geometria* usos forsán volebat Scholiastes.
206. *γῆς π.* Vide Herod. IV. 36. V. 49. p. 395, 47. collato 394, 21.
209. Mallem *ὡς τοῦτ' ἂ. Ἀττικὴ τὸ χ.* (*Ithace locus. HOB.*)
215. *μέγα φροντίζετε* alii. Legendum videtur *μεταφροντίζετε. καταφρ.* infra 855. *ἐκφρ.* 697.
227. Malim *εἰπόν. dic.* de quo imperativo me vide ad Eur. Suppl. 841 etc., et adde Nicol. Damasc. Stobaei. *εἰπας*, Lys. 594.—*α*, Athen. XI. 502. F. *εἰπον*, ibid. 503. A. B. — Imo servanda vulgata. Vide Heindorf. ad Parmenid. p. 150. B. HSt.

234. Vide Spanhemium; et vide an supplendum „quomodo corpus exsiccatur esus nasturtii, eodem modo animo cogitandi vim exhaurit humus.“
256. Plato Phileb. p. 61. C. = 173, 35. Bas. καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισί. Callinus Stob. XLIX. p. 356, 15. = 199, 18.
267. κυνῆν] κυνέην Bentl. μὴ κυνῆν ἐλ. ἐμὲ τὸν II. 152 ταπεινὸν ἔχ. Eustath. Ὀδ. ε. 1542, 42. Vide Eccles. 783. Phylarch. Athen. XII. 536. F.
275. φανεραὶ minime languet, [ut censet Herm.] vide 265. Deorum est φανῆναι. Vesp. 732. παρὼν ἐμφανής.
281. Alcman. Imo Ibycus Athen. XIII. 601. B.
288. De ἀθανάταις dubitat Elmsl. Med. p. 207. Quae forma, si expellenda est, falsa est speciosa lectio ἀθανάτας, neque enim per metrum —ου licet reponere.
295. κοιλοδαίμων dixit Eupolis Athen. III. 97. C. 100. B. νακοδαίμων Stratonicus Athen. VIII. 352. B. 7. κρονοδ. Phrynich. Bekkeri p. 46, 30. σοροδ. Plutarch. II. 13. B. Phryn. Bekkeri p. 63, 10.
301. Schol. l. 6. ὥς Ἡρόδοτος] VIII. 65. Mox lege περὶ [pro παρὰ.] Paulo ante ταῖς θεαῖς νεφέλαις μυστικαῖς Ald. quae vel corrupta vel spuria sunt.
319. Euripidem rideri putat R. P. Praef. p. 54. ad Med. 1314. Vide Av. 1445.
323. Cum multi MSS. dent ἡσύχως αὐτὰς, in quibus Rav. Borg. vide an legendum ἡσυχῇ αὐτάς. Nub. 874. Reisig. pp. 95—6. καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἐμ. Y. 898. -ψω γ' αὐτ' ed. Inv. e Rav. 26. τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, an, ἔστιν αὐτό? 1048. an ταῦτ' ἔστιν αὐτ' ἐκεῖνα? vel distinguendum ἔστι, ταῦτ', ἐκ. 631. malim αὐτ' ἐπιλ. Ran. 1294. καὶ μὴν λογιόμαί γ' αὐτὰ mallem, si vel unus codex daret. 491. ἑτερός γ' αὐτ' MSS. 867. αὐτ' alii. Av. 923. malim αὐτῆς. Lysistr. 1123. τούτους, ubi exspectares αὐτούς. sed vide ibi. Ach. 561. ταῦτ' Rav. male. Eq. 461. αὐτὰ recte Burnei. Ran. 983. (1057. qu.) 1273.

325. καθορῶ. ΣΩ. νυνὶ μάλ' ἄθρων βλέπε πρὸς τὴν εἴσοδον ἤδη R. P. Praef. p. 52. ringente Hermannō Metr. p. 403. Vide MSS. lectiones apud Reisig. p. 157.
329. Vide Schol. 252.
330. οὐ γὰρ μὰ Δι' οἶσθ' ὅτι —. Imo ἤδης dicturus fuisse videtur, ut 328. Qu. οὐ γὰρ μὰ Δι', ἀλλ' ἴσθ' ὅτι —.
- π. 153 332. Schol. καὶ Κλεομένη] An καὶ Μέλητα? Pater is Cinesiae. Plato Gorg. p. 501—2. HSt.
334. Schol. prop. fin. Pro ἐν^ο lege ἐ^η i. e. ἐνικόν. vel forsā ἐνικὰ τὰ πάντα. Ὅμνια ἱστὰ ὑγρὰν νεφέλαν στρεπτ. etc. esse in acc. sing.
335. ἑκατοντάρχας Æschylus Athenaei i. 11. E.
338. Recte Br. κίχλῶν ex Athen. et Eustath. quibus accedit Etymol. p. 516, 12. quem exscribit Phavor. p. 1060. ed. Bas. 1541. Et sic correxerat HSt. Thes. Append. c. 1228. H. R. P. Cens. Br.
347. Multi MSS. ὅτι ἂν βούλωνται. An igitur πάνθ' ἂν βούλωνται? ut ὅτι fluxerit ex 344.
349. Athen. xiii. 606. B. 8.
352. De B. tacent Porsonus et Lib. Ask. καὶ Κολακώ-
νυμον Reisig. p. 173. Κολακοφοροκλειδῆς vel Κορ-
dictus Hierocles quidam: vide Hesych. in vv. Si
idem atque Hierocles in Pace, forsā vera lectio Κορ.
Vide Pac. 1125. οὐ τοὺς φόρους κόρακος δίκην
depeculatus sit.
361. Schol. l. 3. καὶ Πλάτων] Phaëdon. prop. f. p. 117. B.
HSt. ut liquet e Suida v. τὴν ὁφθ. παρ.
365. ἡμῖν] Annon ὑμῖν?
370. Vide R. P. apud Maltby Thes. v. αἰθρία. In
Machone Athen. xiii. 579. C. οὔσης om. ed. Cas. 2.
385—6. Auctor Philopatridis p. 588, 61.
391. Seneca N. Q. v. 4.
398. Lucian. T. ii. p. 638, 75. Lucretii locis adde ii.
1100—3. Cicer. Divin. i. 12.

402. εὖ λέγειν tres primae, Portus, mei septem. σὺ tacite Kusterus, Br. Inv. e MSS. ut puto. εὖ γε Porson. in exempl. Porti; quod per se bonum est: vide Addend. ad Plut. 1112. γε exciderat ante λέγειν Nub. 432.
416. Schol. Lege τὸ αὐτὸ οὐκ ἐποίει Σ. et mox φησι Πλάτων πλείστον. Scil. in Symposio p. 185. ed. Fisch. et in fine p. 203. Vide Athen. xi. 504. F. Πλάτων et πάλιν Schol. Plut. 174. vide infra ad 663. πλατὺ Schol. Lys. 288.
421. Æschylus Athen. vii. 303. C. (Blomf. Gl. ad II. 154 Pers. 430.)
422. ἀλλ' ἔτι — οὐδὲν (quomodo legit Dawesius p. 227.) corrigit Porsonus, ut videtur, in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll.
- 438 seqq. Plato Euthyd. p. 285. C. 8. = 38, 8. R.
441. Nonne cum Scaligero legendum ἀσκὸν δαίρειν? Vide Av. 364. Vesp. 1277. — Lege etiam ῥιγῶν.
444. De ἵτης Plato Protag. p. 359. B. C. D. ter.
477. διακίνει] Athen. ix. 378. C.
- 482—3. Lego βούλομαι. Ἡ μνημονικὸς —.
489. Aliud προβάλλω, de quo Boiss. apud S. ad Athen. T. xiii. p. 441.
491. Athen. iv. 152. fin.
503. Julian. Ep. 1. p. 373. C.
508. Schol. l. 11. b. λόγχας ἔχοντες] Procul dubio legendum πλακοῦντας, vel aliquid simile. Verum puto (μελι)τούτας. Ceterum compara narrationem de Rhampsinito apud Herodot. ii. 121.
518. [Ad Aristoph. v. ἀπλήγιος] Confer Lysippum Pollucis vii. 41.
- Ibid. ad exemplum 9. not. παρὰ Μέδοντος] Vide Plut. 885. Athen. xi. 502. D. E. xv. 689. ult. Vesp. 678. (Pac. 260. forsan ταχὺ πάνν.) Lys. 562. Eq. 865. 1187—8. Av. 983.
- Nomina propria oblitterata, et contra. Athen. ix. 405. D. x. 431. B. xiv. 644. F. Καλλίας Pors. Opusc.

p. LVII. et ad Ach. p. 110. Ἀριφράδης, ut videtur, Etymol. Gudian. p. 330, 54.

[*Exemplis adde*] ¹⁴Plato apud Schol. Av. 121. καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλανχ' Ὑπέρολος, Ὡστ' ἀνχμότερός ἐστιν. ¹⁵Pherecrates in Lex. SG. p. 473, 9. ἐν ἀφνπνισθῇ οὖν ἀκροᾷσθ', ἥδη γὰρ καὶ λέξομεν. ¹⁶(Si recte statuit Hermannus apud Matthiae,) Cratinus Schol. Eurip. Hec. 821. (826. Pors.)

41. 155 Ibid. not. fin. Errat Hermannus Doctr. Metr. p. 579. cum πολύπους nunquam dixisse comicos apud viros doctos constet. Vide Athen. III. 108. C. (De πουλύπους Kidd. ad Dawes. p. 493. [514.] Errat Seidler. Dochn. p. 397.) Etsi non hujus est loci, addo in Sotade Alexandrino legi posse, Stob. Grot. p. 399. πουλύποδα φαγὼν ὧμὸν ὁ Διογέννης τέθνηκεν, paullo numerosius; etsi vulgatum ordinem satis defendunt ea quae ibidem pp. 144 etc. diligenter disputat Hermannus.

520. Schol. Lege τῇ ἐν ταῖς Νεφ. α. scil. παραβάσει.

524. οἱ φορτικοὶ erant Aristophanis rivaes. *A parcel of buffoons.*

525. Schol. Lege οὐ Κρατίνου ἃ ἀλλὰ — i. e. μόνον. vide Argum. § 8. ed. Kust. μοναχὸς semper fere scribebatur α. Ducang. in V.

529. Lysias Athen. xxi. 551. F.

530. Schol. Quod de lege dicit Scholiastes, puto esse falsum. Verum erat de Choragis, Aeschin. Timarch. 2, 23. unde forsan fluxit Scholiastae error.

538. Legendum puto σκντίον cum MS. ut forsan Scholiastes, et καθημμένον. Idem vitium tollit Valck. not. MSS. e Schol. Ran. 1242.

539. Myrtilus Aspasii ad Aristot. Eth. p. 53. B.

553. Rav. πρότερον. Vide an legendum Μαριχᾶντα πρώτον.

556. Sensus est, Eupolis dramati Maricae anus personam inseruit, sub qua Phrynichi, tragici veteris, Andromedam (Schol. Vesp. 1481.) ridendam proposuit; plane ut

ipse Aristophanes Euripideam in Thesmophor. Quod habent Scholiastae sunt nullius frugi, etiam si sana essent.

Hoc vidisse puto Hermannum, legendum ἐν ὑπερβολῇ ἂν λέγοι. Sensum esse puto, Aristophanem exaggerasse rem dicendo vetulam revera comestam fuisse, quum solum fuerit in periculo.

Ibid. Pac. 835.

562. Schol. καὶ εὐνομοί] Malim ἢ εὐνοί, vel εὐνοί μοι.

587. Schol. l. 4. Vide Suid. in Ἀθην. δυσβ. et ibi II. 156

R. P. Eupolidis locus exstat Athen. x. 425. B.

591. E Nub. prioribus. Schol. ad 549. 552. 580.

593. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. F.

594. Formula. Herodot. v. 82, 84. ibid. 114, fin. VII. 8, 25. (VIII. 86, 62.)

600. Ἀυδῶν κόραι Autocrates Æliani H. A. XII. 9. ex em. Rutgers.

604. Schol. Εὐριπίδειον] Hypsipyle. Vide Ran. 1242.

613. ὥστε καὶ Ach. 143. Antiph. Athen. II. 43. C. 1.

Eubulus III. 100. A. Xenoph. Hellenic. IV. 4. 15. ubi ineptiunt Morus et Schneider. Lys. 701.

614. Σελαναία Plato Cratyl. 409. B. HSt.

624. κᾶπειθ'] κᾶτα Plato Gorg. 457. B. ubi citat Heindorfius p. 37. Equit. 391. Adde Lys. 560. et forsan Av. 1456. Unde defende Platonem Pollucis x. 167. λαβὼν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, κᾶπειτα δῆσον αὐτόν.

627. ἄερα] αἰθέρα Schol. Ran. 919. Vide de αἰθέρε Davis. ad Cic. N. D. 1. 37.

632. De τὸ φῶς Herodot. III. 79. prop. fin.

633. ἔξει — λαβὼν; Ita οὔκουν omittitur in Pac. 258. οἷσις ἄλτρο. τρέχων; Qu. οἶσ', οἶσ'. (Av. 1571. ἔξεις ἀτρέμας; sed loquitur Triballus.)

641. Aristoph. Amphiar. (Athen. IV. 158. C.)

647. not. Pors. p. 26. l. 3. Alibi notat, in loco Basilii T. II. p. 180. B. interrogationem male addidisse Garnerium.

- Ibid. not. fin. κέραιμε] ρ et μ Athen. x. 492. E. 3. in exempl. Cas. xi. 475. D. (me ibi.) xiii. 561. E.
- 653—4. Stratonis Ep. 81. T. ii. p. 377. Brunck.
661. Excidisse videntur duo versus, ubi feminina nomina erant, quorum ultimum erat itidem ἀλεκτριων. R. B.
663. ἀλεκτριων legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quomodo citat Elmslei. ad Med. 398.
- Ib. Schol. Quum Suidas (Phot.) v. ὑπηνέμια, et Athenaeus ix. 374. E. hunc versum ex Aristophanis Daedalo citent, legendum puto καὶ πᾶσι ἐν Δαιδάλῳ.
- ii. 157 i. e. πάλιν (In Platone acquiescit Toupinus in Suid. Part. iii. p. 313.) αὐθις Schol. Ran. 1337. In Clementis loco, Str. vi. p. 253. Heins. = 752. Potter. fabulae Platonicae nomen excidisse suspicor.
- Ex Schol. Plut. 174. solo citant Platonis Amphiarum. Varie emendare possis: Πλάτων φησὶν ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, (sed tum addidisset fabulae nomen, vel saltem ὁ κωμικός,) vel Πλάτων φησὶ, καὶ Ἀμφ. (scil. Ἀριστοφάνης) vel ὡς καὶ παλ' φησὶν Ἀμφ. Vide ad 416.
664. πῶς δὴ φέρε = πῶς; Hermannus φέρ'. = ὅπως; quod sane usitatius, et sic MS. Harl. 6307. Alia ratio Plut. 349. Acharn. 158. male Brunck. in Addendis. p. 223.
- Ran. 1471. ἔχει δὲ — τίνα γνώμην; = τίνα; (Possis interrogationem in eadem oratione geminare, ut Nub. 79. Ran. 463. Antiph. Athen. vi. 257. E. 8—9. Vesp. 166. Athen. viii. 359. C. D. ix. 402. E. 3.) Pac. 847. πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; = πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν. Rav. ἐκ τοῦρανοῦ (ut supra 199. ubi vide Pors.) et forsitan ταῦτα σὺ, quod legendum, vel αὐτὰ σὺ. vide in loco. Av. 609. παρὰ τοῦ; = παρὰ τοῦ; Ib. 1233—4. ποίοις θεοῖς; = ποίοισιν; Eccl. 756. πῶς; = πῶς; ῥαδίως.
- N. B. Qu. an ὅπως; tragicum. Vide Blomf. Gloss. Ag. 259. Elmslei. ad Med. p. 249. (i.) τίνα τρόπον; Athen. xi. 464. A. vide me ibi.

681. De *δή γε* Mus. Crit. T. i. p. 182. Adde Vesp. 354. Kidd. ad Dawes. p. 150. c. 2. Herm. ad Viger. p. 825. Nub. 784. Platon. Euthyd. p. 277. E. 2. = 18, 4. R.
696. Rav. et Borg. *ἐνταῦθεν· ἄλλ' εἴ γε χρεή.* (male *ἐνταῦθεν* in Inv. nota.) Collatis MSS. apud me et Porsonum, malim *μὴ δῆθ', ἰκετεύω, 'νταῦθά γ'· ἄλλ' εἶπερ γε χρεή* —. De *εἶπερ γε* vide Ran. 77. *ἰκετεύω* sine *σε*, ut Ran. 11. 757. Philetaer. Athen. II. 280. C.
717. Mnesimach. Athen. ix. 402, ult.
731. Soph. Aj. 875. et me ibi.
735. *πρώτοις* lege in Xenoph. Hellen. vi. 3. 6. cum Grammio et F. A. Wolfio.
747. Plato Gorg. p. 513. A. = 228. Heind. II. 153
760. Plato Theaet. p. 173. D. HSt. (Valck. Diatr. p. 27. A.)
764. *ἤδη ποτ'* — *εἶδες* Nub. 345. *ἤδη πάποτε' εἶδες* Plato Euth. 78, 5. Routh. *πάπ. εἶδες ἤδη* Nub. 1057. *ἤδη πάπ. ἔκαμες* Plato Athen. ix. 385. E. *ἤδη ποτε* — *διηγρούπησα* Ran. 962. *ἐπεθύμησας* Ran. 62. *πάπ. ἤδη τεθέασαι* Nub. 369. *πάποτε' εἶδες* Nub. 1047.
774. Schol. *τετραπλῆ*. Imo *διπλῆ*. Petit Ll. Att. p. 474. Qu. an hoc legendum pro *Δπλῆ*, i. e. *τετραπλῆ*.
817. *τὸ Δ*. Valck. de Aristobulo p. 4. Articulum omittit Symmach. apud Schol.
819. *ἀρχαῖκῶς*, ut videtur, Antiatt. Bekkeri p. 83, 1. *ἀρχαῖκὰ* per *ῠ* diserte Lex. SG. p. 449, 12.
- 831—2. Pseudo-Lucian. T. III. p. 603, 40.
836. De *eluyendo* VV. DD. ad Plaut. Asinar. i. 2. 9.
851. Minuc. Felix 22. p. 115.
853. *ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικ. νεῶν*. Thucyd. VIII. 105. init. *ὑπὸ πλήθους κακῶν* Xenoph. Hellen. vi. 3. 15.
856. *ποῖ τέτροφας* Athen. iv. 176. A.
857. Schol. prop. fin. *ἐφόνευσαν*] Qu. *ἐφρυγάδουσιν*.
863. Vide Priscian. f. 235. b. 25. = 1191, 13.

870. Hermannum reprehendit R. P. Med. 675. κρέμαι' ὥς R. B. (Kidd. p. LXXXIX.) γε κρέμαι' ὥς, ni fallor, Reisig.
876. Al. ὄν —. Vide Pac. 1265, 8. Av. 608. Plut. 88.
879. σίδια. Alciphr. III. 60. p. 426.
881. Vel hic delendus, ut e 113. repetitus; vel inserendus alius, ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα, e MSS. cum Brunckio. Sed illud, opinor, verius.
905. ἀνάρμοστος. Vide Herod. III. 80, 37. Telet. Stob. v. p. 68, 47.
907. Epilycus Athen. XIV. 650. F.
909. Plaut. Asinar. I. 3. 3.
910. Torrent. ad Horat. Carm. I. 35. 20. Eccl. 824.
915. καὶ γν. ποτ' -οις Inv. καὶ Eq. 829. Thesm. 736.
- II. 159 919. Collat.] Menander Stobaei LXXIX. p. 339, 10. Grot. = 445, 5. Gesn. melius καὶ Grotius quam Bentleius N°. 196. μέγιστον. Menandr. Prisciani, 1190. = 285. a. οὐ καὶ ποιήσειν pro οὐκ ἐποίησεν Pors. Opusc. 251. (καὶ recte transponunt MSS. ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη, Thucyd. II. 60. ubi mox malim χρήμασι δὲ νικῶμενος.)
926. Qu. an unquam γε ita ponatur in responsione post negativam. Exspectassem potius ἢ σὺν διδάξεις.
937. Lysias π. τραύμ. p. 102, 9. πότερον πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα Bekkerus e MSS. (Markl. πρότερος.) Isocr. Panath. 269. E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους. Eurip. Phoen. 1303. πρότερος πότερον. Aristoph. Grammaticus de Menandro in Aldi Rhett. πότερον χρὴ πρότερον Lucian. Conviv. T. III. p. 424. Vide Soph. Trach. 949.
958. Ridet coquus ostentator Athenaei IX. 380. F. (Euripid. Orest. 37. ibid. 376. D. Demosthen. 380. C.)
964. Schol. Lamproclis fragmentum sic constituo:
*Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν, ἐγχεύδοιμον,
 * * * ποτικλήϊζω, πολεμάδοκον, ἄγναν,
 παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.*

- Post 966. ἐν ἁρμονίαις Suid. Med. Malim ἢ ᾽ν ἁρμονίᾳ. *Sive ipse excogitarit, sive a Democrito aut Theoxenide didicerit.* Si opus est articulo, possis θ᾽ ἁρμονίᾳ. sed vide infra in ARTICULI usus.
969. Ach. Tat. III. p. 167. ed. Salm. προβέβληται τὴν χεῖρα. Nicetas apud Fabric. B. G. T. VI. p. 409, 2. τὸ ῥόπαλον προβαλλόμενος. Adde Sch. Ind. in L. Bos. Demosth.
971. προνοεῖσθαι Rav. Vide Eq. 798. Schleusner. v. Sturz. Lex. Xen.
983. προδιδάσκεις Rav. De προδιδάσκειν Heindorf. ad Gorg. p. 149. = 489. D. Anti-att. SG. προδιδάξαι ἀντὶ τοῦ διδάξαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριψαρχήματος. Athen. III. 107. E. Pherecr. Stob. cxv. p. 591. = 479.
985. προέχει σ' et cum Schol. ἀμέλει τῆς Τριτογενείης. Biset προέχειν. Bentl. προέχωσ'. Vide, si tanti est, Dukerum. De constructione vide Vesp. 552. Pac. 639. Av. 556. Thesm. 797. 805. Eccl. 668. Lys. 1121. II. 100 Ran. 1107. Supra 971.
987. ἄγοράν. Lys. de Bon. Aristoph. § 60. Bekk. Isaeus de Haer. Cleonym. § 2.
990. σκαιουργεῖν interpretari puto Suidam v. ἄχρηστα. Schol. παρὰ diserte. Et παρὰ et σκαιουργεῖν Rav.
991. De ἀναπλάττειν vide Herodot. VIII. 109, 62. Platon. Alcib. I. p. 121. D. HSt. apud Priscian. 18. p. 1194. (om. Ald.) Alexin Athen. XIII. 568. A. Philemon. Stob. xcvi. p. 538, 53. (354. Cler.) Diodor. xvi. 33. πλάττειν Plato Phaed. p. 43, 7. Wyt.
994. Lysias citatus ad 987.
997. Similis jocus Diogenis, Plutarch. II. p. 526. C. Ib. Schol. Ineptit Reisig. p. 111.
1001. De Ἀκαδημία Blomfield. Class. Journ. N°. 11. p. 123. Vide ibid. 22. p. 221. Adde Alexin Athenaei XI. 610. E. Maltby, Thes. p. 1122. Ἀκαδημιακός Epigr. Aristocreon. Plut. II. p. 1033. F.

1003. Ach. 189. Pac. 526. 529. Eq. (435.) 525. 800. 1031.
Ran. 973.

Ibid. *μίλακος* sine σ diserte Eustath. 'Οδ. ρ. 1822, 21.
ex Aristoph. sed *σμ.* Rav.

1043. Malim *ἄπνκτα*.

1046. Hinc profecit Megaclicles Athen. xii. 512. F.
notante Jacobs.

1059. Schol. l. 3. *ἐν τῷ ἐπὶ Πελλίᾳ* Valck. quem vide.
Adde Athen. xi. 460. D. Hellad. Photii p. 1590, 45.

1061. Aristoph. Athen. iv. 171. B. Cratinus Schol.
Pac. 191.

οὐκ ἐκ λύχνων edd. Ald. Junt. 1515. (et sic
volebat 1525.) MS. Harlei. 6307. *οὐκ ἐκ τῶν* quinque
MSS. apud Br. tres apud Porsonum, alius apud
Hermannum, et Harl. 5725. *δ' ἐκ τῶν* Vat. si Kustero
fides, et edd. Br. et Inv. Sed planissime legendum
δ' οὐκ τῶν λ. ut *οὐκ τῶν ὀρνέων* Av. 13. (Vesp. 1259.)
οὐκ Μελλίτης Ran. 504. et Schol. *οὐκ τῆς Νιόβης*
Athen. viii. 341. D. *οὐκ ἐγ' ὠλεγον* Junt. pro
οὐγὰρ ὠλεγον Lys. 240. *οὐκ ὀψώνης* edd. *ὀψώνης*
MSS. Athen. iv. 171. B. Simile est, quod *οὐ* in *οὐ*
abiit Eurip. Orest.¹⁾ Achaeus Athen. xi. 446. F.

xl. 161

1118. *πιέζειν*. Thuc. iv. 6. *ἄγαν* Eurip. Erechth. i. 16.

1123. *-σι παίσομεν* Valck. sed vide Lys. 460. Qu. an
v. l. hic Schol.

1131. Alciphron ii. 1. p. 196, 8.

1134. Schol. l. 1. *δεκάδας*] Lege *δεκάτας* e Polluce
viii. 38.

1135. Collat.] Vide Albert. ad Hesych. T. i. p. 1242.
not. 16. In D. Pauli Epist. ad Cor. i. vi. 7. *ἡγεῖμα*
Colinaeus, et *ἡτγον* xi. 17. *ἡλατγόννησεν* 2 Cor.
viii. 15. *ἔλατγον* 1 Tim. v. 9. et saepe in Epist. ad
Hebraeos.

1147. Pessime Kuster. ad Plut. 55. [*ordinat*, *εἰπέ μοι*
εἰ ὁ υἱὸς ἐκεῖνος οὐκ εἰσήγαγες etc.]

¹⁾ Qu. Hecub. 103? J. S.

1153. Ach. 324. -μ' ἄρα Schol. γὰρ ἄρα alter. -μαί τ' ἄρα Rav. Nunc puto, rectius emendant βοάσομαι τᾶρα —. Vide Reisig. p. 43.
1154. De ὀβολοστάται Antiph. Athen. iii. 108. E.
1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. i. T. ix. p. 24. Reisk. ἌΝ cum futuro, Amips. Athen. vii. 307. E. Reisig. p. 142.
- 1165—7. Ex Eurip. Hec. 169. ubi Schol. MS. ad Arist. apud R. P.
1205. ξυννενημένων Thucyd. vii. 87. νενησμένοι Rav. Vide Eccles. 833. Alexin Athen. xiii. 562. B. 6.
1216. ἄνδρα] (Ed. T. 314. Av. 1319.
- 1216—1305. Quomodo Strepsiades, qui tam hebes fuerat 627—790. subito sophista fit? An tum εἰρωνεύετο? An ex duabus edd. Nubium confusis explicari debet haec ἀσυστασία?
1237. Demosth. Apatur. 896, 22. — κᾶν. Rav. καὶ πρ. sine γ'. Qu. an κεί. *I would, though it should cost me 2d. extraordinary.*
1238. ἔτι] Vide Eur. Alcest. 734.
1239. Schol. l. 8. Lege οἶνοι γὰρ δεχόμενοι ἄλας —. II. 162 *Salt keeps wine from turning sour.*
1248. Duas lectt. memorat Schol.
- I. δράσειν; ἀπ. σοὶ δοκεῖ; interrogative, et ut omnia dicat Pasias.
- II. Ut Kusterus.
1250. Ernestus σφαγίδιον, i. e. σφαγείδιον. Qu. σκαφίδιον. Vide HSt. in Μαγίς ii. 801.
1267. Schol. fin. χενσάμπνυες Schol. sed corrupte, ut puto. Lege καὶ τὸ θρανσάντνυες — Ξενοκλεῖ. Male Hermannus. *Et θρανσάντνυες e Xenocle per parodiam* (vide mox ad 1275.) *sumtum esse*, sc. dicit Euphronius.
- 1281—99. Eurip. Phoen. 556—8.
1282. Lucret. v. 262.
1293. ἔσθ' ὅτε Heindorf. edidit in Gorgia p. 504. E. ὅ, τι Schol.

1302—3. Primus Scholiastes duas lectt. explicat: αἵξεις; ἐπεὶ ἔλω — σε τὸν σειραφόρον. ἄξεις ἐπὶ ἄλω — σὺ τὸν σειραφόρον; et sic postea alius Schol. Tum alii αἵξεις; ἐπιαλῶ — σε —. Denique ἄξω σ' ἐπιβαλὼν, ut videtur. Corruptissimum scholion. Primo lege ἐν εἰ διφθορογγογραφεῖται, vel τὸ εἰ διφθ. i. e. scribendum ἐπεὶ, non ἐπὶ. (Sic ἰωταγραφούμενον Schol. Vesp. 921.) Deinde ista dele. Tum σειραφόρον εἰς μύλωνα. ἀπὶ τοῦ, ἄπαγε σὺ τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ ἀλήθειν, κἀκεῖθεν τ. Deinde ἀλοάσοντα. Deinde Ἐπιαλῶ] ἐὰν μὲν οὕτως ὁ λόγος ἦ, ἡθικῶς· vel ἐὰν μὲν οὕτως, ὁ λ. ἡθικός· — ἐπιβαλῶ — κεντῶν σὺ —. Qui σὺ conjicit Schol. v. 1308. legebat ἄξεις ἐπὶ ἄλω.

1355. Ach. 415. Ad Plut. 598.

1359. Simonides apud Schol. Lege ἐς εὐδενδρον — ut fere Valckenaer. in notis MSS.

1360. Alexis Athen. iv. 164. pen.

ὡς om. MSS. pars; (quae vox saepe est intrusa, ut Eq. 419. Vesp. 101. 368. Pac. 581. 891. Av. 282. vide Pors. Opusc. p. 194.) alii εὐθέως, quod occurrit Eq. 643. Plut. 691. 740. Pac. 836. sed ibi v. l. Nub. 490. 585. Eupol. Athen. vi. 236. ult. (ex em.) et alibi saepe, ut Vesp. 492. 1076. Sed facile nasci potuit e correctore quodam: sic infra 1376. εὐθέως ἀράττω Cantab. 1. εὐθέως ἐξ. Harl. apud R. P. Deinde ordo verborum valde turbatus in MSS. An legendum

ὁ δ' εὐθὺς εἶναι ἴφασκεν ἀρχαῖόν τι τὸ κ.

Possis etiam, collato Cantab. 1.

ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖόν τ' ἔφασκεν εἶναι τι τὸ κ.

1363. Vide Herodian. Piersoni p. 441.

1375. Plutarch. Conviv. Sap. p. 149. D. ὁ μὲν οὖν Νειλόξενος, ἈΛΕΞΙΚΑΚΕ εἰπὼν, ἀπεστράφη.

1387. Thucyd. iii. 82, 74.

1391. Omnino legendum puto

ἔξω ἔνεγκεῖν μ' ἄ μιάρ' ἀλλ'

ἀποπνιγόμενος

αὐτοῦ — ut θύραζε sit e glossa.

1398. ἀλλ' οὐδὲ Lucian. T. I. p. 741, 37. 747, 72. Schol. ad Nub. 76. l. 7. Demosth. Prooem. p. 1455, 18. Laërt. I. 36. Courier. ad Luciani Asinum p. 187. = T. II. p. 574, 35. qui citat locum Qu. Hist. Scrib. T. II. p. 44, 101. Adde Asin. p. 619, 49. Achaeus Athen. x. 427. C. XIV. 661. E. Act. Apost. XIX. 2.
1432. Vide Eupolin Athen. VI. 236. E.
1433. Omnino legendum puto σὺν pro καὶ, quod omittunt tres MSS. (Supra 1036. possis τοῖσιν νόμοις sine καί. Plato Euthyd. p. 61, 6. ed. Routh. lege οἷσθα CY (Y9ύδ.) Sed quid sibi vult. τήν? Tum melius esset καὶ σὺν quam σὺ sine καί. Nunc malim οὐκ ἐσθίεις καὶντὸς κόπρον.
1434. οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. δοκεῖ Grammaticus Hermannii p. 370. unde posses ὦ τὰν, οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. Sed duas lectt. confudit scriba, οἷδ' ἂν Σ. et οὐδ' εἰ Σ. quarum posteriorem fere malim. *Non si ipse diceret Socrates.*
1460. ἐκάστ' ὅταν τινα (sic) Arundel. ubi vulgatorum errorem contrario errore correxisse videtur: ἐκάστοτ', ἂν τινα.
1472. not. Pors. Thesm. 775. τίν' οὖν ἄγ. Junt. et Rav. II. 164 τίν' ἂν, τίν' ἄ. Br. ut partim Dorvillius. In Plut. 348. ἔνι secundum om. duo MSS. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι in Æschine Ctes. 72, 30. MSS. et diserte Demetr. Rhetor. § 280. Fisch. ἡδὺν Menander Athen. xv. 691. B. (me ibi.) Ita πῶς cum MSto duplicat Porsonus in Cratino Athen. Advss. p. 129—30. et Opusc. p. 251. Vesp. 456. Plut. 348. in MS. 3. Infra ad Ach. 1150. Forsan Æsch. Agam. 1308. St. ἔστ' Pers. 350. οὐκ ἀπὲ Elmsl. in Eq. 724. Ita non Latini. Vide Gesn. et Fore. in non.
1493. τιν'] Lys. 447.
1496. Aliter in Nub. Prior. Schol. ad 543.
1512. ἡμῖν] εἶναι Moeris p. 363. de qua locutione vide Bergler. ad Alciphron. init.

R A N Æ.

- VAR. Lectt. apud Schol. 14. 28. (46?) 51. 55. 56. 67. (84. σοφοῖς?) 95. 103. 113. 133. 153. 170. 176. 183. 186. 193. 195. 198. 272. 317. sec. 323. (346. Ἰακχ. ὦ Ἴ. pro τινάσσων Ἴ.) 350. 354. 365. 418. 424. 497. 525. 557. 575 bis. 586. 620 saepe. 624. 638. 649. 658. 666. 668. (N. B. γ' om.) 730. 750. 753. 757. 787. 854. (862?) (898.) 909. 918. 963. 973. 974. (1294. qu.) (non 1320.) 1346. 1385 bis. 1414. 1455. 1461. 1479. 1485. 1488. 1500. 1515.
- V. 1. De εἰωθότων vide Spanh. et adde Eupolin apud Hephaest. p. 132, 5. ed. G.
3. Schol. Thesmoph. sec. Fragm. xiv. lege φησὶν — Ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦτοπος οὐ δύναμαι φέρειν Σκεύη τ.
4. χολή.] Cratinus Athen. xiv. 638. E.
- Ib. Schol. Lege πικρόν ἐστι pro πονηρόν.
- II. 165 15. τοῖς σκευοφοροῦσ' Cantab. i. οἱ σκευοφοροῦσ' Cant. II. Malim οἷς σκευοφοροῦσ' — αἱ κωμωδία. De v. II. confer Lys. 44. τραγωδία sine articulo Plut. 423. (Elmsl. Ach. 499.) Me ad Nub. 966.
18. Shaksp. Cymbeline, i. 2. *Thou hearest A year's age on me.* Confer Louis XIII. Menagiana i. p. 48. ed. Par. 1729.
21. Mallem ἐστὶ πολλή, καὶ τρυφή. Vide Plut. 887. — Imo hoc ipsum est vulgata. Vide Elmslei. Cens. Markl. p. 442.
27. ὄννος. Asinus inducitur per allusionem ad illum Sileni.
41. Recte vertit Br. Vide Schol. πιθανώτερον δὲ —.
48. Male Brunckius, *Clisthenes quasi navis.* Imo trierarchus. Dativus ut in locis ad Plut. 913. et Addend.
64. Lege ἦ' τέρα, ut Ep. 35.
73. Schol. fin. συνηγωνίσαστο] An legendum ἀντηγωνίσαστο?

77. εἴπερ γε Nub. 927. (1185.) Vide Eq. 365. Vesp. 1148.
78. Schol. l. 6. ψοφώδεις] Lege ψοφοδεεῖς (sic Valck.) Voce utitur Schol. MS. Paris. 2827. ad Plut. 242. Hesychio v. Μενέκτυπος restituit Musurus. Vide ad Greg. Corinth. p. 560. ed. nov.
81. Lege καὶ ξυναποδρ.
84. τοῖς φίλοις] τοῖς σοφοῖς Schol. Hoc quum interpretatio esse nequeat, suspicor esse v. l. adeoque praefigendum γε. Similiter infra 1458. Qu. an σοφοῖς et φροῖς confusa. — Hic vero σοφοῖς verum esse puto (vide Nub. 526.) et alterum e glossa natum: φιλοσοφοῖς — lege sequentia scholii: (Φιλοκλῆς et Σοφοκλῆς confusa, Schol. Av. 282.) — vel forsan ex mero compendio. N. B. ἡ φ' Juntina pro ἡ φίλος Lys. 580. ἔμ' Ald. Eccl. 637. pro ἔμελ'.
95. προσονρίσαντα inepte legebat Schol. — Sed Gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινεθέντα.
100. Schol. πρόβαινε πόδα] ποῦς MS. Rav. Recte igitur προῦβαινε ποῦς. Idem MS. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης. Vide Valck. Diatr. p. 49. qui cum Berglero recte legit σοφῆς pro Σοφοκλέους. Vocem om. Rav.
103. Schol. Lege εἰς τὸ μὲν οὖν ἢ, οὐκ ἀλλά· ὃ καὶ μάλλον. Quod rectius est. — Vide tamen de μάλλον ex v. l. errore pro μάλλὰ, ad 620.

Photius Galeanus Μάλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά: — Sic etiam descripsit Porsonus. Lege ΜΑΛΛΑ, ΜΑΛΛΑ. Lege Μάλλά: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά: — (οὐκ ἀλλὰ pro οὐ καλὰ Mnesimacho et Cratino restituit Porsonus Advss. pp. 102. 284.) Thesm. 653. lege οὐκ ἐν γε τανθί. μὴ, ἀλλὰ δεῦρ' ἵκει πάλιν. ubi μὴ degeneravit in MN. personae notam. (N. B. puncta personas distinguunt.) Paulo ante 651. lege τοδὶ διέκνυσε. Athen. iii. 108. C.

Μὴ pro οὐ Av. 195. Eccl. 992. Lys. 916. cum quo loco confer Ran. 511. (Vesp. 610.) *μὴ* ἄλλὰ pro οὐκ ἄλλὰ Av. 109. et per crasin. Crases *μὴ* ἄλλὰ Ach. 457. *μὴ* ἄλλην Thesm. 483.

Ceterum ex iis quae de *μάλλὰ* dant Scholiastae, valde probabilis redditur Elmsleii sententia ad Oed. T. 1388. et ad Heracl. 460. statuentis *μὴ* ἀπὸ, etc. pronuntiata esse *μάπὸ*, etc. Vide et ad Hermannii H. F. 1410. Suppl. 420. Vide Dawes. p. 376. l. 5. ed. K.

Plato Alcib. i. p. 53, 5. Etwall. = 114. D. E. HSt. Σ. ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα. Α. *μὴ*, ἄλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε. Menon. p. 75. A. πειρῶ εἰπεῖν — M. *μὴ*, ἄλλὰ σὺ, ὃ Σώκρατες, εἰπέ. Euthydem. p. 61, 7. Routh. = 294. C. Acharn. 457. Quae non magis huc sunt referenda quam Aristoph. Plut. 651. ut pessime Kusterus in indice.

104. Legerim ἢ *μὴν* κόβαλά γ' ἐστίν. ΟΥ καὶ σοὶ δοκεῖ; ut Vesp. 928. Plato Euthyphr. p. 12. B. HSt. — Olim emendabam, neque poenitet ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ. ἴσως in ὥς abiit in Schol. Dem. p. 250. § 417. ed. Par. = 414, 28. ἐκακούρησεν, ἴσως εἰπών.

105. Schol. Andromach. 236. ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι *μὴ* ξυνοικοίη, γύναι, ubi Schol. nostrum citat Gaisford. Sed recte ibi monet Beckius, e Suida voce *μὴ* τ. ἐ. supplendum Ἀνδρομάχη Εὐριπίδου. ἢ οὕτως· *μὴ* τὸν ἐ.

II. 167

122. Malim ΕΑ. κρεμάσαντι σαντὸν — ΔΙΟ. παῦε. vel ΔΙΟ. κρεμάσαντι γ' αὐτόν· παῦε — i. e. ἐμαντόν. De ἐμαντόν pro ἐμ. vide Reisig. p. 206. Blomfield. Ag. Add. Not. 809. ἐαντούς Eq. 503.

ἐαντοῦ, ᾧ, ὃν pro ἐμ. vel σα. librariis imputanda putat Hasius MSS. du Roi ix. p. 185. „Nam ex omnibus exemplis a Budaeo congestis Comm. p. 32. *ima*, vix unum est quod vetustissimorum codicum ope tueri possis. Apud Platonem recte Alc. ii. p. 143. C. codices optimi nostri habent τὴν σαντοῦ μητέρα.“

160. Thucyd. iv. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον. Trachin. 733.
τὸν π. λόγον, ubi χρόνον 1547.
176. Alii ἵνα. Schol. Vide 342. et 1565. ἵνα Rav.
ἵν' ἂν Bar. et pro v. l. Cant. 1.
183. Distingue τοῦτο, λ. vel τοῦτο; vide Praef. ad Plut.
Rogas, quid hoc?
186. Schol. λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροὶ] Qu. λέγ. δ' αὐτὸ
οἱ βάρφαροι. — Imo οἱ σάτυροι. apud Achaeum scil.
193. Ad lectionem νεκρῶν respicit Apollonius apud
Schol. ad 423. Istius lectionis hic meminit Schol.
Vide Plutarch. T. II. p. 1087. B.
197. μανθάνω omittit MS. Barocc. Qu. igitur XA. ἐπὶ
ταῖσιν ἀναπαύλαισι. AI. (hoc Cantab. duo.) μανθάνεις;
EA. πάν. — πάν μανθ. Av. 1458. Ran. 65.
229. Verte, Nūc ESTIS nisi —. Vide Lys. 139. Schol.
ad Ran. 230. prop. f.
288. Lege, ut fere Rav. ποῦ, ποῦ 'στιν; EA. ἐξόπισθεν.
AI. ἐξόπισθ' ἴθι.
297. Distinguere possis AI. νῆ τὸν Ποσειδῶ; EA. καὶ
β. θάτερον. Vide Plut. 395.
301. Schol. Qu. πρὸς τὸ συνεχές — ut dicat μ' in versus
fine elidi a vocali in sequentis initio, quum continua
serie recitarentur.
302. Qu. τοῦτο δ' ἔθ' ἦντον — sed qu. de ictu.
306. Schol. Collato Schol. Eur. Orest. 279. Musgr. lego II. 168
in Strattide,
* * ποῖ, ποῖ πρὸς θεῶν γαλῆν ὄρα;
= γαλῆν; = γαλήν. = ἐγὼ δὲ γαλῆν σ' ὥμην
λέγειν.
- In Sannyrione,
τί* οὐν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι;
φερ' εἰ γενοίμην νῦν γαλή.
ἀλλ' Ἦγ. — ὁ τραγικός.
ὥς ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδὼν (vel εἰς
ἐχθροὺς) μέγα,
ἐκ κ. γὰρ —.
- *τί ed. princ. Schol. Eur.

310. Scholion non extrico. Puto tamen *Εὐφρόνιος*
 legendum pro *Εὐπόλις*. — Qu. ἀπο^{λλ} i. e. Ἀπολλόδωρος.
 Vide Schweigh. ad Athen. 688. E. et mox Schol. ad
 v. 333.

317. Schol. fin. δύο ποιοῦσι· scil. στιγμάς. i. e. novam
personam loqui faciunt. Vide ad 28. 51. 918.
 Ach. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 781. i. e.
 post καθυβρίσαι, alia scena, non persona.

323. Vide Eccl. 22. 356. Soph. Electr. 1128. et Schol.
 Ib. Schol. l. 3. Lege οὐχ ὡς τοὺς θεοὺς —.

Ibid. l. 7. τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δ' lege i. e. τέτταρα,
 ex Av. 1078. sed vide Schol. ibi [ad 1073.] — Tum
 pro Φερεκράτης legendum puto Κράτης.

326. Schol. prop. f. Lege ἔτερον Διονύσον.

Antistrophica 326—339 et 343—356. 387—391
 et 392—397.

401—405, 406—411, 412—416 tres pentades:

Stroph. et Antistr.

1, 2.	υ - υ -		υ - υ -		υ - -
	υ υ υ		υ υ υ		
3.	- - υ -		- - υ -		
4.	υ - υ -		- - υ -		υ - -
5.	trimeter.				

II. 169

Epod.

1.	- - υ -		- - υ -		υ - -
2.	- - υ -		- - υ -		υ - -
3.	- - υ -		υ - υ -		
4.	υ - υ -		- - υ -		υ - -
5.	trimeter.				

407. lege τόν τε σανδ.

417. qu. del. μετ' αὐτῆς.

443—446 et 447—450. (443. del. forsan ἀνὰ
 κύκλον.) 451—456 et 457—462. 537—546 et
 547—556. 598—607 et 608—617. (sed qu. an potius
 537—556 et 598—617.) 686—697 et 718—729.

720. dele γ', et 724 τε.

338. De μέρος Ibycus Athen. II. 39. B. Panyasis
ibid. 37. A. 3. Alexis II. 46. A. Thucyd. I. 84.
Plut. 226.
350. Eustath. II. A. p. 191, 20. ἐτῶν ἐνιαυτοὺς hinc
habet. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐν. Rav. χρονίους
etiam Borg.
357. Schol. Collato Schol. ad 375. liquet hic dici:
*Aristarchus non putabat haec uno tenore a Choro
proferri, sed in dialogum distributa fuisse.* Qu.
igitur an legendum εἰς μέρη ἀμοιβαῖα — τὸν χορόν.
Scil. 375, etc.
365. Schol. init. Qu. ἀκούουσιν ὡς καὶ ἡμῖν. *Intelligent
per τὰ πόρθητα idem quod nunc solemus, i. e. secreta,
non prohibita: sed vide Indic. Schol. in ΠΡΟΣ.*
372. οἷσιν pro τούτοις Valck. Qu. an eadem medicina
facienda Athen. XIV. 616. A. Vide me ibi.
- 383—4. Andocid. p. 2, 20.
402. Schol. fin. Alludit ad Eurip. Phoen. 701.
407. De εὐτελείᾳ vide Herodot. II. 92. Thucyd. II.
40, init.
432. Schol. ἱππόπορον. Diogenes Athen. XIII. 565. C.
Vide Alciphron. I. 38. et Bergler. III. 33. p. 346.
435. Vide Iph. A. 801. et me ibi.
440. Vide Av. 1826.
- 443—50. Haec omnia dicit Ἱερεὺς. vide Dramatis
Personas, Schol. 299.
465. γείσει Elmsl. ad Med. 1120. sed vide Nub. 295—6. II. 170
ibidem citatum.
476. ἑκατοντακέφαλος non tantum metro adversatur, sed
vix Atticum videtur: (Elmslei. ER. 37. p. 66.) vide
Suid. et Etymol. citatos a Porsono ad Nub. 772.
Eq. 1046. Formidabile tamen exemplum ἑκατοντο-
ρόνιον Av. 1131. (Julian. pp. 395—6. saepe.)
Æschyl. Athen. I. 11. E. ἡκατοντάρχας.
478. Ταρτήσσαι γαλαῖ Herodot. IV. 192, fin.
486. Malim ΞΑ. ἰδοὺ· λαβέ, πρόσθον. ΔΙ. ποῖ
σιν;

504. Schol. med. Lege διὰ τοῦτο οὐκ ὠνομάσθαι.
Sequentia verte vel quod nomen paullo ante (scil. 431.)
positum erat, ideoque non necessarium erat hic repetere.
Forsan legendum ἢ διὰ τὸ ὅλ.
507. Sic 'μέ Iph. A. 1410. ex em. R. P. Advss. p. 257.
μοι Plut. 1172. (Vesp. 1067.) Eq. 459. vide Pac. 20.
76. 'γὰρ Pac. 614. σοι Plut. 46. μ' Av. 95. vide
Pl. 376. 447. Av. 418. Thesm. 1145. (Lys. 376.)
Æd. Col. 979. Diphil. Athen. vi. 228. A. ult. μοι
Iph. T. 598. vide R. P. Adv. p. 260.
517. μί' Rav. si Invernizio fides. Cogitabam ἥδη
'νδον —.
523. αὐτός. Plato Repub. init. p. 327. B. 7. Hemst. ad
Plut. p. 335. Nub. 219. Cicero ad Div. iv. 4.
525. ποιεῖς citant Budaëus et diserte Stephanus iii.
p. 947. A. sed malim ποιεῖ. et ita, ut videtur, Phot.
σπουδ.
534. Qu. θνητός ὢν καὶ δοῦλος. sed vide 591. Nempe
in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516.) et Mercurius.
551. αἰμῖς asp. Attici, teste Bekkeri Lex. SG. p. 380, 27.
Vide Schw. ad Athen. Pierson. ad Moerin. p. 179.
562. Timocl. Athen. iv. 240. E. 5.
565. Malim ἔτ' ἂν — vel ἂν γινῶναι.
573. Recte Brunckii MSS. et alii, ΕΑ. νῆ Δία, τ.
[In fine versus] qu. πως. Mox 576. recte Brunckius.
578. Schol. Dele ἐν, vel lege ἐν τῶν θεατῶν.
591. [Vide ad 534.]
- II. 171 601. αἰὲ non adeo commodum est ad sensum; et ex 540.
natum videtur. Quid si ἀνανεάζειν αὐ σεαντόν —.
607. 'στι in τις corruptum Plut. 807. τύχη 'στι in
Apollodoro Stobaci p. 453. Grot. Porsonus Advss.
p. 283. ἢ τις pro ἐστι lege in Compar. Men. et Ph.
p. 361. v. 107. Rutg. = 368. v. 315. Cler. 'στι pro
τι recte Grot. in Philemone Athen. xiii. 569. F.
Eadem correctio facienda Menandro Stob. xv. p. 152, 21.
(fr. incert. 89.) In Æsch. Choëph. 643. φιλόξενος τις
Elmsl. ad Med. p. 207. (r.)

613. Ob praecedens ὅτι malim εἶ οἶδ', ὁδί. Ordo est ὅτι — πειράσεται ὁδί, εἰ οἶδα.
- 624—5. Lege ΑΙΑ. μὴ ἄλλ' ὑπερφυᾷ. ΔΙΟΝ. (hoc MSS.) σχέτλια —. In personis olim turbatum fuisse docet Schol. Sed si hanc solam mutationem excipias, recte Kusteri editio.
657. Malim σκόπει νῦν μ' ἢν παρακιν. ut fere Borgianus.
- 662—3. Ita videtur legendum proxime ad Rav. ΕΑ. οὐ. ἀνύσεις; ἰατταται, ΑΙ. μῶν ὦ.
664. Schol. Forsan περὶ οὗ φησὶ Δήμων —.
693. Schol. τυροποιός] Lege λυροποιός. Vide Taylori Vit. Lysiae p. 43.
706. Schol. σημαίνουσιν nihil esse credo nisi Η (i. e. σημειῶσαι) ex margine male assumptum. Lego διάλ. ἰδίαν. τὸ δὲ εἶναι ἂν εἴη, ὁμοίους ἡγεῖσθαι. vel sine ἂν εἴη.
710. Schol. l. 5. Lege καὶ ἐπιτίμους εἶναι.
716. Sic positum καὶ ταῦτα Plat. Repub. i. 341. C. = 44. Massey. Vide Plut. 456. (Ach. 167.) Julian. Caes. p. 312. B. Diodor. Stob. LXX. p. 429. = 303.
- Ib. Schol. fin. Διονυσιακὸς πόλεμος.] An Δεκελεικός? Potius Πελοποννησιακός.
732. Zeno Laërtii vii. 18.
755. Cum Schol. confer Nub. 6—7.
757. ἰκετεύω] Philetaer. Athen. vii. 280. C. Eubulus xii. 519. A.
- Ibid. μάλα γ' ἐπ.] ἡ μάλ' ἐπ. Schol. i. e. μάλλ' vel μὴ ἄλλ'.
771. γὰρ natum est ex προᾶγμα μέγα, ut videtur; vel ii. 172 vice versa. Alioqui tentarem ᾶ: — προᾶγμα γὰρ τι μέγα κεκίνηται, μέγα. Ita χαλεπὸν repetit Apollodorus Stobaei Grot. p. 453.
783. Malim ὅτε δὲ —. δὴ forsan fluxit ex 801.
784. τοῖς ante βαλ. om. MS. Barocc. 127. Forsan legendum τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλ. ut in versu seq.

Equit. 320. lege ex Rav. δημόταισι καὶ φίλοις, et confer Ran. 1537. Antiph. Athenaei xv. 689. E. τὰς γνάθους καὶ τιτθία.

787. Pessime luxatum scholion. Nunc malim: τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν: ∞ λογισμῶν: τουτέστι παραλογισμῶν. γράφεται λυγισμῶν, τῶν καμπῶν. λυγίζειν γὰρ τὸ κάμπτειν. ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελλίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Δίδυμος δὲ λυγισμῶν ἀντὶ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου. Ὀμηρος, δίδη μόσχοισι λύγοισι: ∞ στροφῶν: καὶ ἐν ἄλλοις· στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

802. Versum esse delendum pene suspicor. Tolerabilior esset, si Xanthiae daretur, cum nota interrogationis in fine.

821. Lys. 860.

829. Pseudo-Lucian. iii. 613. fin.

833—9. post 846. ponendi videntur.

834. Crates Athen. x. 418. C. ex em. Cas. ἔπη (pro ἐπεὶ) τριπύχη, Θετταλικῶς τετμημένα. Vide Vesp. 479. Pac. 520.

859. An μέγα legebat Porsonus? Possis μὴ μέγ' αὖ λίαν λέγε. vel μὴ λέγειν (pro λέγε) λίαν μέγα. Infra 1475. μεγάλα δὲ βλάπτειν recte MS. — μεγάλα agnoscit Pseudo-Lucian. iii. 613, 87. μέγα Rav. Borg. Vide Heindorf. ad Plat. Hipp. Maj. p. 295. A.

864. Schol. Lege παρὰ τὰ Εὐριπίδου.

881. Plato Gorg. p. 462. A. Steph. = 133, 3. Routh.

890. Melius potuisset Br. ἐβουλόμην μὲν ο. ἐ. ἐνθάδ' ἄν. Ceterum ineptit Hermannus ad Nub. p. 230.

II. 178 916. Hecub. 759. Class. Journ. 27. p. 187. Lobeck. Aj. p. 343. et Add.

919. Schol. fin. Qu. an τὴν φρόνησιν.

920. ῥίνα κριτικὴν Posidipp. Athen. xiv. 662. A.

940. Malim οἷως, de qua voce vide R. P. Adv. p. 201. Contra 1280. malim ἔχω γ' οἷς —.

942. Malim γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίζεν, vel potius τιν' ἐγκαθίζεν. — Imo illud longe melius.
944. Julian. Caes. p. 310. C. ἔστι γὰρ ἐκείνων δίχα τουτὶ τὸ τῆς τραγωδίας δορυφόρημα, μικροῦ δέω φάναι, καὶ ἀψυχον.
949. Schol. Lege ἐπιδεικτικῶς.
951. τι φθέγγετο pro φθ. δὴ Barocc. et Cant. i. φθέγγεται Rav. Lege τι φθέγγεται. Sic 1289. μέμψεται restitutum e MSS.
960. Legendum puto ἢ ῥήμαθ' —. Ceterum in Schol. legendum suspicor ποῦ μᾶλλον συναπτόν τὸ ἢ π' ἄ. ut quaeratur utrum distinguendum ἐπόντας, γ. Si hoc verum est, per ἐπ' ἄ. ἐ. intelligebant Scholiastae mortuos in clypeo gestatos.
963. Schol. γένος τι λάβης (qu.) — ἀντῷ ὅμοιον. Lego ἀτῷ i. e. ἀετῷ. Deinde forsitan ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι. in vexillo. Vide Du Cang.
965. De Philoxeno vide Sch. ad Athen. i. 6. B.
968. Lege οὐχὶ μὰ Δί' ἵππ. Sic νῇ Δία trajectory Eq. 319.
973. Schol. in περιπάτοις.] Lege εἰώθασι γὰρ οἱ κενούμενοι — ἢ qui purgantur.
975. Aristoph. Athen. iii. 99. F.
995. Malim κάμους ἐκατέρου μαθ. (Eurip. Helen. 1451. ὑμέναιον Ἑλένης κάμὸν.) Recte mox 998. οὐμοί, non οὐμός. Imo ἐμοί, ut Borg. sine articulo.
1030. Eur. Med. 524.
1044. Plut. 499. et ibi Schol.
1048. Pseudo-Lucian. iii. p. 613, 87.
1060. Schol. l. 12. Lege Ἡρόδικος (vel potius Ἡρωδιανός) — διττὰς — τὰς θέσεις (vel καθέσεις. vide Kust.) ut mox. Tum l. 18. lege ἀντὶ τοῦ Ξέρξον, ὅτι —. Denique pro ἐκεῖ qu. ἐκείνον.
- Ib. ib. Miror Blomfieldium (Praef. ad Pers. pp. xxv—vi. p. 174 ed. 2.) non vidisse, Dicaearchi nomen latere apud auctorem de Vita Æschyli, p. 13. ed. Robortell. φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι τοὺς πέρσας (sic)

ἐν σικελίας (sic), καὶ λίαν ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας. Ita Robert. εὐδοκιμεῖν post λίαν addit Stanlei. p. 692. e MS. ut videtur. Forsan φησὶν — ΣΙΚΕΛΙΑΙ (ΔΙ)ΚΑΙΑΡΧ ΕΝ ἑκτῇ μουσικῆς ἱστορίας. De Dicaearcho vide Fabric. III. 8. Adde Schol. Platon. Gaisf. p. 72. (Porson. Opusc. p. 268.) et quaere an ejus περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων (nisi legendum Μουσικῶν) fuerit pars laborum π. μουσικῆς, vel μουσικῶν ἀγώνων.

Obiter noto, εὐδοκιμεῖν non esse in Robertello, ut affirmat Butlerus, qui similia peccata ibidem commisit. Deinde frustra probare conatur Blomfieldius ἀναδιδάξαι necessario diversum esse a διασκευάζειν, ut liquet ex Argum. ad Nub. ab ipso laudato.

1061. Hinc cum Blomfieldio emenda Æschyl. Pers. 665. 674.

1069. πέμπειν absolute, *proptat ducō*.

1073. θυμολέοντων adjective cepit Pseudo-Lucian. III. 613, 88.

1076. οἶδ' οὐδεὶς R. P. e Rav. Philetaerus Athen. XIII. 587. E. 7. Eccles. 589.

1077. An οὐδέ γ' ἐπῆν? Vide ad Lys. 933.

1100. παρὰ] περὶ Vat. probante Kustero et Piersono ad Moerin. p. 416. ex MS. (eodem, puto) Scholiastae et Suidae interpretationibus; sed recte vulgatam tuetur Br.

1116. Schol. I. 3. ὅλεθρος] Demosth. de Cor. 269, 16.

1137. Qu. ἀνά τε δέρετον.

1167. Nunc malim ΔΙΟ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ.

1175. ἐκεῖνον] Malim ἐκεῖνό γ' — scil. ἔφη ex 1174. Vel ἐκεῖνος, ut supra 800.

Ib. Schol. I. 2. Qu. πρὸς τὴν ἐτυμοῦ (i. e. ἐτυμολογίαν) τοῦ Ἑριουν. scil. ab ἔρα.

II. 175 1190. Pherecr. Lex. SG. p. 358, 9. Bekk. πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.

1243. Recte Παρνασσὸν per σσ Kusterus, ni fallor, quamvis negante Brunckio. Omnia ista locorum nomina

- in ἠσὸς Ionice, ἠτὸς Attice, ἀσὸς Dorice et Æolice, exivisse videntur. Eurip. Phoen. 1105. (1116. Pors.) non decernit Valck. inter *Τεμμησὸς* et *-σός*. Vide Blomf. ad Prom. 751. Unde *Λυκαβηττὸς* 1088. reponendum. Ita *Τιταρησὸς* apud Homerum legendum suspicor.
- Ibid. Schol. Hoc, opinor, dicit Timarchidas, *καθαπτὸς* passivum esse, *κάθαπτος* activum. Vide Hesych.
1251. Recte Kusterus *δοκεῖ*. Vide ad Eq. 1308.
1253. Lege οὐ τὰν.
1260. Ach. 812. 815. Pac. 1260. Phrynich. Athen. xiv. 654. B. *περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου*. Vide Dinarch. Harpocrat. v. *ὀχέιον*, et Elmsl. Addend. ad Ach. 812.
1261. *ἔξω*] Lege *ἔχω*. E. seqq. ortum *ἔξω*.
1280. *ἔχω γ'*] Forsan *ἔγωγ'*. MS. Elb. *ἔγ'*.
1294. Malim καὶ μὲν *λογοῦμαι γ' αὐτά*.
- Ib. Schol. An isti, quos reprehendit Eratosthenes, legebant τὸν *ψῆφον*?
1306. *πέλας*. Æsch. Choëph. 869.
1316. *προσιθεῖ*] Vide Nub. 63.
- 1319—20. Schol. Tolle distinctiones, et lege, *προσθέσεις*. σφ. δὲ *δυσαμερίαν, τήν* —.
1336. not. ap. Pors. p. 78. *πορνιδίων, οὐσιδίων*] *ποτηρίδια*, ubi ρι anceps, Menander p. 10. Cleric. = 5. Bentl. *τιτθιδίων* Aristoph. Pollucis vii. 66. (Thesm. 2. Fr. vii.) *ἐλαϊδίων* Sotades Athen. vii. 293. E. *σικῦδιον* Phrynich. Athen. iii. 74. A. ex MS. A. *κρεᾶδιον*. male Brunck. in Arist. Fragm. Inc. *γραμματιδίων* Menander Harpocr. v. *παράστασις*. *λυχνιδίων* Aristoph. Pollucis x. 119. (*Δράμ.* F. xi.) *πορνιδίων* Pors. ad Nub. 993. *καλιδίους* Eupolis Pollucis x. 161. (sed *καλιᾶ*.) *βοτρεῖδιον* Alexis Athen. xii. 516. F. *καρῦδια* Philyllius Athen. xiv. 641. B. *κωβῖδια* Athen. vii. 293. D. me ibi. *ἰχθῦδιον* Xenarch. Athen. vii. 319. A. II. 176 loco corrupto, qui partim corrigendus ἐν μὲν π. τοῖς θ. ε. κ. *Ἰχθ.* Qu. an sic alii *σηπιδίων* Aristoph.

- Danaïd. iv. Addit Maltbuis in Thesauro Ephipp.
 Athen. ix. 370. D. Tibicen = tibiicen, Priscian. i.
 p. 8a. Ald. = 553. Putsch.
1337. Schol. med. Ita etiam Schol. Vesp. 1231. Sed
 vide an legendum τὸ μὲν ὑπὸ πάντων (vel πάντων
 ἅμα) ᾄδόμενον· τὶ δὲ καθ' ἓνα ἐξῆς.
1340. Schol. fin. Vide Athen. xiv. 636. D. E.
1358. Malim ποῦς de pede humano intelligere: forsan
 verba sunt Telephi ad Achillem.
1376. Schol. Lege ἐκ τῶν Τημενιδῶν.
1385. Schol. init. Vide an delendum Εὐριπίδου post
 Ξαντρίων, ut Æschyli drama citetur. Ista enim οὐδὲ
 παρ' Αἰσχύλου etc. videntur esse grammatici, Apollonii
 sententiam damnantis. Εὐριπ^{ος} forsan natum est ex εὖρε
 paullo post.
- Ibid. l. 2. An εὖρε — ἐν τινι τῶν διασωθέντων
 [ἀντογράφων.] Mox lege ἀνυπότακτα ἄλλως sine
 distinctione.
- 1433—4. ἐριοπωλικῶς — ὥσπερ τᾶρια] Lucian. Ver.
 Hist. i. 25. p. 90. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν
 ὑποβρέξαντες, ὥσπερ τὰ ἔρια.
1453. οὐς] ὡς Brunck. forsan e MSS. unde facias ὅς,
 quod sane mallet.
1456. Athen. i. 3. A.
1470. Pseudo-Lucian. T. iii. 612, 64.
1485. Septem versus, 1485—9. et 1500—1. certissime
 videntur loco movendi, Aristophanei tamen.
1498. Lege τάναντί' ἂν πρ.
1526. Schol. [Ἰππολύτου] Legendum videtur Πολυίδου.
 Est ibi Fr. 2.
1561. Schol. l. 4. παραγεγραμμένον] Lege παρεγγε-
 γραμμένον. Falso inscriptus civis.

EQUITES.

II. 177

VAB. Lectt. apud Schol. 4. 35. 41 secund. 68. (100.)
 187. 197. 210. 240. 242. 243. (278?) 294. 313. 330.
 345. 384. 386. 393. 406. 435. 524. 670. 677. 713.
 739. 757. 784. 883. (915. qu. de personis.) 917.
 1038 male. 1043 male. 1146. (1148 qu.) 1178 male.
 1193. 1282. 1299 legebat *Χαλκηδών*. 1316. 1318
 male. 1378.

V. 6. De *πρωτος* Bergler. ad Alciph. II. 2. p. 217.
 Diphil. Athen. VII. 292. D. 6.

9. *Οὐλύμπου*] Nomina propria veteris linguae tenacia.
 (Herman. *Class. Journ.* 35. p. 5.) *Νεοπτόλεμος*
 Demosth. *Ἀρχεπτόλ.* Eq. 791. (qui idem esse videtur,
 qui diu postea ut proditor cum Antiphonte damnatus
 est, Plutarch. T. II. p. 833. A. E.) Infirmum ergo
 argumentum Elmsleii *Œd.* T. 361.

Quin in communibus *πουλύπους* (*ὄστρεια*?).

19. *διασκανδικίσαι* Teleclid. Athen. II. 56. D.

20. Athen. XIV. 629. C. — Si vitiosum est *τιν'* in arsi,
 qu. an *νῶν*. Nisi *εὐρετέος* vel *-ον* hic latet.

21. Plato Cratyl. p. 404. C.

26—9. Artemidor. I. 80. fin.

32. Trachin. 427. — Nunc in eo sum ut legam, *ποῖον*
βρέτας, ὡ³ *τᾶν*, *ἐτεόν*; ut Lys. 1180. si constaret de
βρέτας in thesi. Ach. 761. *ποῖα'σκόροδ'*; *ὑμεῖς* —
 411. *ῥάκι' ἐκ* τ.

34. Idem jocus Ciceron. Pison. 25.

35. Malim *πη*, ut Schol. pro v. l.

39. Schol. Lege *πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος λ.* Vide Schol.
 ad 505.

42. *Πυκνίτης*] *κν* Schol. Suid. v. *πύκνη*, Rav. Thucyd.
 VIII. 97. et Duker.

55, 7. Sublegit Agathias Prooem. ad Antholog. 30, 1.
 (Jacobs. T. VI. p. LIII.)

72. Eupolis Hephaest. p. 109. Gaisf.

103. Schol. τὰ δὲ ἄλφριτα] Lege τὸ δὲ δημίόπρατα, τὰ δημ. πιπρασκόμενα.
- II. 178 Ib. Schol. secund. Lege *δημευομένων* — *OYΣΙΩΝ*.
111. Distingue ταῦτ' ἀτὰρ — cum Elmsl. ad Ach. 815.
114. Male repetitus e 96. agnoscit tamen Scholiastes. Delet Hotibius.
131. εἰς θ' Rav. Malim εἰς γ' —.
134. Lege ἀνὴρ ἕτερος, ut 828. ἕτερος αὖ βδ. Bentlei. vide 945. ἕτερος ἀνὴρ Ran. 491.
155. Idem versus Pac. 886.
184. Vide Lysist. 595. et me ibi, et de εἰ μὴ ad Av. 1769.
- 188—9. Quinctilian. Lib. x. 18. ed. Gesn.
197. ἀργυροχείλης] -χήλης Schol. Vide Alciphr. III. 59. p. 423.
204. Lege τί δ' ἄγκυλ. Vide Av. 58. et me ad Demosth. F. Leg. 391, 6. Sed vide 203. 1019. 1072. 1070. ubi qu. δ' ἦ —. Si vulgatam servas, intellige ὁ Παφλαγών.
- 212—9. Plato Gorg. imprimis p. 519. A.
214. De χορδεύειν VV. DD. ad Herodot. vi. 75.
249. „Hippol. 664.“ BERGLER. Adde Androm. 944.
262. διαλαβὼν Casaubon. Vide Eccles. 1082. infra 494.
- Ib. Schol. ἐκ Χερῶ. fin. αὐτοῖς σ.] Lege αὐτοῦ τοῖς σ. Tum mox καταγαγών: κατάξας, μετακαλεσάμενος: ~ ἀγκυρίσας: ὑποσκελίσας. παλαιστρικά δ' εἰσὶ ταῦτα, καὶ τὸ διαλαβὼν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας: ~ ἀγκυρίσας: οἷον τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλὼν. (vel — λαβὼν.) ἢ καταπαλαίσας. ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ ἀγκύρα σκεῦος ἀργεντικὸν σύκων. Vide Hemst. Valck. et Suid.
270. ἡδίων] Valde formidabilis videbatur locus Menandri, sive alius: vide Burnei. MR. 1799. p. 440. vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 209. ob ordinem verborum a Cicerone servatum. Sed quid si apud illum legatur ἡμῖν, ut alludat ad alium versum ταῦ. ἡμῖν ἀφανὲς ὃν συλλαμβάνει? Vide Stob. Heeren. p. 200. = 139 Grot.

291. Herodot. v. 86, 62.

294. Schol. οὔτοι γὰρ sc. οἱ βυρσοδέψαι. T. H. Imo οἱ μάγειροι. Lego, deletis verbis e v. ll. natis, Διαφορήσω] διασπάσω, διολέσω, διασχίσω: ~ Κοπροφορήσω] τὴν κόπρον ἐκφορήσω (et forsans addendum τύπτων σε. vide Schol. 295.) ἐπαιξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ καὶ οὐκ ἀχαρίτως (imo ἀχρηστως. vide Schol. ad 365.) κέχρηται τῇ λέξει ἐπὶ μ. καὶ ἄλλ. οὔτοι γὰρ etc. Tum in fine scholii 295. forsans, ἢ ὡς βύρσαν δέψω. ὅτι κόπρω — ἐθεράπευον. Hoc Hemst.

298. γ' ἐμβλεπόντων R. P. ad Ach. 739. Vide Æschin. 67, 11.

Stroph. i. 303—13.

Antistr. i. 381—89.

ii. 322—80.

ii. 396—454.

Vide Hermann. de Metris p. 189—90. V. 304. malim κατακεράκτᾱ. Qu. κεράκτ' οὐ τοῦ θρ. vel ὦ μιὰρὲ καὶ κυκλοβορητὰ, τοῦ σοῦ θρ. vel ὦ μ. καὶ βδελ. κράκτα, τοῦ σ. vide Polluc. v. 90. In Plutarcho apud HSt. ii. 229. A. lege κεράκτης. V. 325. πρ. ὀήτορος.

300. καὶ σε φανῶ] Lege καὶ φανῶ σε.

313. Quamvis omnes, quod sciam, libri plurale habeant, legendum puto κατὰ τῆς πέτρας, ut 751. Deinde qu. an restituendum φόρους. Vide Vesp. 655. 669.

321. Athen. xii. 537. C.

335. οὐκ αὖ] Malim οὐκουν. Vulgata fluxisse videtur e 338.

347. Schol. ἰδίως] Qu. ἰδίᾳ. i. e. convivii abstinent.

350. 412. Shaksp. Jul. Caesar i. 2. Upon what meat does this our Caesar feed, That he is grown so great?

356. κατ' servat Athen. sed malim κάπεκπιῶν, ut κάπεκροφ. 698. ἐπεγκ. 491. κατ' ἐπιπιῶν Rav. et sic legebat Suid. vide Porsonum. Sed hoc natum ex 353. ἐπέπιες restitue Theophilo Athen. x. 417. B. ἐπεκπίει forsans restituendum Eripho Athen. xv. 693. C.

Vide Porson. ad Pac. 744. quem male statuere puto de Cyclop. 327. Infra 697. σ' ἦν μὴ κπῖω tres primae edd. Vulgatam e Porti interpolatione natam suspicor. Alioqui facile posses μὴ κᾶκπῖω. Sed verum puto σ' ἦν μὴ πεκπῖω.

362. Forsan ἐπεισπεσὼν Schol. Vide Œd. Col. 915. Suidam v. ἐπεισπέπαικεν, Hesych. v. εἰσπεπαικότες, Eurip. Hec. 1025. Sed vulgatam defendit Aristoph. Eq. 542.

II. 180 365. Qu. annon νῆ significat *non*, *per* —.

366. Malim ὦ τῷ ξύλῳ. Vide Porson. et me ad 1046. Eq. 393. 702. (Nub. 592.)

369: Recte Schol. Vide Ach. 935—7. Nub. 441.

370. Herodot. vii. 33.

401. περὶ πάντ'. Athen. vii. 278: E. F.

412—3. ἀπομαγδαλίας imitatione sua confirmat Alciphron iii. 44. p. 372.

414. Κυνοκαράνῳ G. Burges. e Scholiastae collatione cum Hesiod. Theog. 287. probante Blomfieldio. Vide Sluiter. Lect. Andoc. p. 42. Photium v. κυνοκ. Bekker. Anecd. 49, 19. Athen. x. 450. l. 1. Herm. ad Orph. Arg. 979.

κυνοκέφαλοι Æschyl. Prom. Solut. Fr. 13. (Strab. i. p. 62, 1. vii. 482, 11. ed. Ox.) τετρακέφαλος Eustathii II. Ω. p. 1353, 8. = 1487, 7. hexameter. ἀμφικέφαλος Eubul. Athen. x. 450. A. in MSS.

420. Schol. l. 6. μνίας] Ἀν ποίας, ut quaedam exciderint? Nam Aristotelis locus, H. Anim. iv. 5. p. 204. ed. Cam. est de animali.

422. Si ultima in scholio ejusdem grammatici sunt, procul dubio legebat ut vulg. Ἀν leg. τὸ κοχῶνα in duali?

428. De λαμπρὸς R. P. Advss. p. 102. Anaxandrid. Athen. vi. 242. E. Demosth. de Cor. 329, 24. Herodot. ii. 96. Lennep. ad Phalar. p. 87.

κατιέναι de vento dicitur, ut Thucyd. ii. 84, 37. ibid. 25, 13. De torrente Aristophanes, ut videtur, apud Schol. ad Eq. 137. Vide de utroque, vento et

- fluctu, VV. DD. ad Thucyd. vi. 2. *κατελθόντος* — *δευμάτος* iv. 75. fin.
429. Schol. init. Lege *ILAN*.
535. Nisi forsán *συκοφαντίας* pro ficto nomine acceperit; *άνεμος συκοφαντίας*, ut *χειμών όρνιθίας*. — Servandum καί non dubito. Vide 342. 800. 870. 525. 1031. (ubi confer Vesp. 920.) 1205. Pac. 525. 595. Nub. 1003. Ach. 189. Ran. 973.
- Ib. Schol. fin. Aristot. Probl. xxvi. 32. p. 461. E. II. 181 Meteorol. II. 6. p. 348. A. ed. 1590. Theophrast. de Ventis p. 65. Plin. H. N. II. 48. Gellius II. 22. Plutarch. Polit. Praec. p. 823. C. Diogenian. IV. 66.
436. Schol. l. 5. *ώς καί έφ' ών*] Lege *CDQN*.
440. Schol. fin. *δίκας δέκα*.] Lege *δίκας δ έκα* (*τονταλάντους*.)
472. Schol. *λέγει δέ ότι ενθός καί παραχρημα*. Pro *ταύτ'* forsán legebat *αὐτίκα*. Qu. etiam an leg. *όπως έγώ ούκ ιών* *Αθ. φρ.* Vide ad Athen. vi. 267. Sed forsán pertinet scholium ad seq. *αὐτίκα μάλ'*.
488. Schol. fin. Forsán *βοτούλους*.
514. Shaksp. Ant. and Cleopatra II. 6. *Courtiers of beauteous freedom*.
524. *άφύων* v. l. Schol. Qu. an ibi legendum *άφύτων*. vel *άφυνών* ab *άφνης*.
526. Malim *οὐδ' ήν. δ' οὐδ'* ut in locis ad Ran. 1076.
555. Respici puto Neptunum *ταράξιππον*, de quo Pausanias vi. 20. p. 504. et Visconti apud Boissonad. MSS. du Roi x. p. 229.
571. *έρόμενος*. Lys. 64. 1069. — Qu. *έλόμενος*, sc. *φίλον* vel *προστάτην* ut Demosth.
574. *Æsch. Theb. 14*.
615. Vesp. 634.
621. Schol. l. 11. Lege *ότι τραχέως* — et mox forsán delendum *ώς ταχεϊαν*.
- 624—5. *ήρειδε—ήρειδων*] Vide an *ήλανε* vel *ελάυνων*, quod tamen ejusdem culpae affine. Neque ex Scholiastae verbis, *από δέ τοῦ ελασίβροντα*, argumentum petendum

- est; sed ille supplendus ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβρον
ἀναρδῶντος ἔπη. Ἡρεΐδε spectat Phot. in v.
631. Schol. Σκίτων servus, Herodot. iii. 130.
632. κοάλεμοι Schol. ed. Μόθων. An igitur legebat
Βερέσχεθαι, κοάλεμοί τε, καὶ Μόθων —.
650. ἦδεθ', i. e. ἦδετο. Unde defende ἰδόμεν in Eurip.
Bacch.
- II. 182 657. Ἀγροτέρῳ. Xenoph. Hellen. iv. 2. 20.
κατά. Dionys. Halic. T. i. p. 62, 3. R.
677. Schol. Lege Ὑπερεπύππαζόν τε με] γράφεται
ὑπερεπυππάζοντό με. καὶ ὑπερεπλ. Vide Suid.
in ὑπερεπυππ.
697. Supra ad 356.
704. Schol. ἀποφράξω. ἀποκλείσω. (Ita Ald.) Ista non
habet Suidas in ἀπονυχιῶ. Sunt alius Scholiastae, qui
videtur legisse ἀπομυχιῶ. *I will lock up the bread
and butter out of your way.* ἐνδομυχοῦντα Schol.
Vesp. 964.
753. Schol. fin. Lege Θοῦρος Ἄρης. Alludit ad
Homerum, qui semper Θοῖρος, non -ιος.
757. Confer Diphilum Photii v. ῥαγδαίους, Τί ποί
ἐστίν; ὥς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν.
781. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ — εὐώχουν Plato Gorg. p. 522. A.
ubi Heindorf. p. 259. Herodot. ix. 67. (locus dubius.)
Demosth. Mid. 584, 14.
782. Plato Gorg. p. 516. D. (241. Heind.) Thesm. 813.
Thucyd. ii. 34.
784. τοῦτό γε τοί σου τοῦργον, et om. ἐστίν, R. P.
Praef. p. 54. τοῦτό γε τοι infra 1051. confert idem
Opusc. p. 31. τοι agnoscit Schol. ad 783. qui vide an
legat πρῶτον pro τοῦργον.
795. Lege πεντωβόλου, et Pac. 253. τετρωβόλου. hoc
e Kusteri em. in notis MSS. illud ex ejusdem notis
editis.
802. Lege ἦν —.
812. Schol. fin. ἀπὸ πέντε. i. e. quinque millia passuum
distant ab Athenis. Vide Ducang. v. σημείον.

818. Lege οὔτος, καὶ μὴ μοι σκ.
831. Schol. l. 11. Qu. οὐδενός — τῷ Κλέωνι παρακλενο-
μένῳ — vel καὶ, οὐδενός ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλ.
850. συγκενυρός.] Vide Herodot. iii. 82, 91. et Wess.
et in Phrynichio Athen. iv. 165. C. lege συγκίψαντες
ἅπαντες. Hoc MS. A. συγκ. Schaef. apud Seidler.
Doehm. p. 397.
873. Schol. τὸ τυχὸν servat, sed non explicat, Hemst. II. 188
Vult, opinor, Scholiastes, *rooted every atom of vice
out of the state cum pulvisculo.* — Qu. οἱ μὲν Γρύπῳ
ἀντὶ τοῦ τὸ τυχὸν, παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄν. —
λέγουσι γὰρ. οἱ δὲ Γρύττιον (scil. γράφουσι.) τῶν
ἐπὶ μ. — ὁ Γρύττος. Ista τῆς πορνείας ἐξαλείψας,
vel delenda, vel ita legenda: ἐξαλείψας] τῆς πολι-
τείας.
895. Schol. Κόπριος. — νῆσος τῆς Ἀ. Lege Δ^H i. e.
δῆμος. An somniabat de *Cropia*? — N^H et Δ^H confusa
[*alibi.*]
918. ταυτηῖ, scil. τῇ τορύνῃ, quam forsitan vice ensis
gerebat in cingulo. (et χύτραν pro scuto Av. 356. etc.
ut puto.) Vide Schol. et Eupolin apud Schol. ad 980.
ζωμὸν 356. ἀφειψήσας 1319. 1333.
959. Phaënus apud Schol. videtur transtulisse ad Hippe-
molgos, quae tradit Herodotus de Arimaspis.
965. Quae de Smicythe Thracum rege dicit Scholiastes,
mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de
quo Xenophon Anabas. II. 2. 7.
975. Schol. l. 2. Lege ἀπορεῖται γὰρ φησιν —. Qu.
an παρατηρητέον.
980. Schol. l. 5. Lege εἰ μὴ e Schol. ad Av. 78.
- 985, 992. Machon Athen. XIII. 582. B. 1.
- 1016.¹⁾ καὶ μὴ δρᾶς, ut recte Hotib. *ni eum serves.*

¹⁾ 1015. „Pro πρόσθεν malim πρὸ σέθεν. V. 1020. πρὸ σοῦ
γὰρ ἀπύω. P. P. D. Jul. 20. + 1808. Probabat Porsonus.“

Confer Porsoni Aristophanica p. 99. Hinc autem collige
amicum ibi in Porsoni nota laudatum fuisse Dobraeum. J. S.

- 1045—7. Qu. distinguendum *ΔΗ. πῶς δῆτα; ΑΔ. τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός· τουτονὶ —*. Tum 1047. an *ταύτῃ*?
1046. *ἐκέλευ' ἐν* Porsonus. Vide Herodot. ix. 37, 67. Xenoph. Hellen. iii. 3. fin. Schol. ad Nub. 186. qui forsā ex Eq. 393.
1066. Nunc malim *οἷσθας τοῦθ' ὅ τι ἐστί; —* Qu. *οἷσθ' ὅ τι τουτογί ἐστι;*
1106. Eccl. 466. Plato Politico p. 266. E. HSt. Alciphron iii. 61. p. 428.
11. 184 1111. Isocr. Areop. p. 144. fin. Cic. de Repub. i. 43. iii. 33.
1131. *τούτῳ*] Forsan οὕτω.
- 1132 etc. Hinc Livius vi. 17.
1147. Schol. l. 4. Lege *σχοίνινον ἱθμὸν καλεῖ*. Tum l. 5. lege *ἀμφορεῖς δύο*.
1162. De *φιλαίτερος* Bentley. ad Ach. 474. (ubi reddendum putat, cum Maltby, Thes. p. 1043. sed ibi recte Elmslei. quem vide in Addendis. Vide Addend. ad Plut. 476.) *ἰδιαίτερος* Hesych. v. *Σαμιακὸς τρ.*
1175. *ὀβριμοπ.* Athen. iii. 94. D.
1197. Usitatius participium post γε. Quare forsā legendum *ὑφαρπάσας*, ut *φράζων* 1228. Sed vulgatam defende ex 1177. Vesp. 46.
1211. Valde interpolatus. Qu. *τί ἔνεστιν ἐνθάδ' (vel ἔτεόν;)* *ΑΔ. οὐχ —*. Vel *τί οὖν* (sed de οὖν qu. Nub. 93.) *ἔνεστιν; ΑΔ. οὐχ ἔρῃς —* vel *ἀλλ' ὄρ.* Certe *ἀλλ' ὄρῃς* et *οὐχ ὄρῃς* conflata videntur in vulgatum. Quin *ἀλλὰ* ex *ΑΔΑ.* oriri potuit. Vide me ad Lysistr. 833.
1253. Schol. Distingue — *οὗτος. τῶν πάνν σπανίων ὄνομα κύριον. Est nomen proprium, quod rarissime occurrit.* In fine an *δ. δὲ γενομένου ἐγκλήματος, ἔγραφον —*.
- 1261—1312. sua esse dicebat Eupolis. Vide Schol. ad 1288.
- 1278 seqq. Schol. Luciani T. iii. p. 164. Cicero pro P. Quintio c. 18. Andoc. p. 12, 40.

- 1285—6. Epigram. p. 180. HSt. Athen. xi. 482. C.
 1300. *Χαλκηδόνα* ex conjectura Palmerii ed. Br. et sic legisse videtur Schol. Vulgatam defendit Grayius e Thucyd. vi. 15. Magis apposite Plutarchus Pericl. T. I. p. 634, 1. Reisk.
 1308—9. *δοκεῖ* — *πλεούσας* Reisk. et Br. probante Porsono Cens. Br. In Herodot. iii. 62. *ἐμοὶ δοκεῖ μεταδιώξαντας* — *ἐξετάζειν* recte Aldus; — *τες* Wesseling. typorum vitio, ut videtur. Vide Thucyd. ii. 93, 27. Ran. 1251. *σάντες* in Vesp. 270. Schol.
 1309. Schol. Lege *ἰκετῶν*, *ἰκέται*. II. 185
 1320. 1324. *ἀρχαίαισιν*. Qu. an ex vicinis orta.
 1328. *στηλοκόπας* Herodicus Athen. vi. 234. D. Vide Elmsl. ad Ach. 567.
 1343. Lege *τοιαῦτ' ἔδρων μ'* —. Non assequor Elmsleii¹⁾ mentem ad Ach. 178. p. 120.
 1355—7. Lysias c. Epicraten init.
 1366. Dele articulum ante *πολίτης*.

ACHARNENSES.

HISTORIA. Legatio Lacedaemoniorum ad Persam, v. 647. Acta Lenaeis, Elmsl. Ach. 1224. Ol. 88, 3. Euthydemo Archonte, Elmsl. ad Med. p. 70. Post Euripidis Alcestin, ibid.

Var. Lectt. apud Schol. 18. 26. 54. ubi *ΙΠΥ*. non *ΚΗ*. 71. 102. 106. 112. 137. male 199. 210. 233. 256. 295. (qu. 320.) 345. (347.) 456. (520. vide P. E.) 546 in Ald. forsan error typorum. 570 in Ald. 610. 665. 683. 687. 690. 706. 707 male Ald. 742. 744. 832. 833. 838. 858. 899. 900 in Ald. 911 Ald. 929 Ald. 938. 964 male Ald. 984 Ald. male. 996

¹⁾ „*ταυτ' μ' ἔδρων* Rav.“ spondeo scil. in secunda sede. J. S.

Ald. 1019 Ald. male. 1075 male Ald. 1082. 1108.
1154 vide Elmsl. sed quaere. 1176. 1178. Ald. 1215.
1226.

V. 1. Imitatur Synesius apud Grammat. Herman. p. 369.
1. 3.

2. Qu. *πάν τι β.*

3. *ψαμμακοσίους* Athen. III. 113. E. VI. 230. D. XV.
671. A.

Ib. Schol. prop. fin. *τὴν πρὸς τὸ κ.]* Lege *τῇν τοῦ γ* e
Suida; et haec refer ad seqq. de *κάρακαιρε*, quae
supplenda e Suida v. *ψαμμοκ.*

II. 186 8. Schol. In Euripide forsan *ὀλοίατ' ἄξιον* —.

24. An *εἶτα διωστιοῦνται*? (Qu. de rhythm.) Scholio
praefigitur quidem vulgata; sed exponit *διωθήσονται.*
διαγραφνήσας pro *δ'* in Athenaeo. *διημάθυνον* debebat
Blomf. Ed. Rev. 29. p. 155. in *Æschylo* Schol. Ven.
II. I. 589. Sed omnino vide Lysistr. 330.

42. Aristides T. III. p. 159. fin.

54 et 59. Pro *KH.* lege *ΠΡΥ.* ob vv. 56. 60. Priore
loco sic Scholiastes.

60. Quum *γε* omittat Schol. malim *τι πρὸν.*

61. Schol. l. 5. *πέρασι]* Lege *γέρασι*, ut Thucyd.
I. 13.

68. Nescio an legendum trisyll. *Κανστρίων*, ut verbum
detorserit, ut *Κλωπιδῶν* etc.

88. Plato Repub. IV. 422. C. 8. *διπλασίους τε καὶ*
τριπλασίους αὐτῶν. ibid. 423. B. 2.

104. *Ἰᾶον, αὖ* Schol. ad 106. *Iones* contumeliose dictum.
Herodot. I. 143. v. 69, 90. Thucyd. VII. 5.

111. Vide Lysistr. 1008. *οὐ*, ut quamproxime Elmsleius,
est interpres, *ἐμοὶ* dativus commodi. *Τουτονὶ*,
Pseudartabam. *Here, Mr Interpreter, do me the*
favour to say this for me to Mr Ambassador.

128. Andocid. p. 19, 43.

138 seqq. Alexis Athen. III. 123. F.

142—3. Bis *ἦν.* Cogitabam 143. *ὥς ἀληθῶς.* Sed
ἀληθῆς Rav. quod non videtur temere spernendum.

145. Schol. Qu. *Σιτάλκει, ὃς ἦν σύμμαχος Ἀθηναίων. μέμνηται Θ.* — Pace viroꝝum doctorum forsā legendum *Σύμμαχος δὲ, Ἀθηναῖος* vel *-ήναιος*. i. e. Symmachus dicit adolescentis nomen fuisse Ἀθ. Sic Cimon suos vocavit *Λακεδαιμόνιον, Ἡλεῖον, Θεσσαλόν*. Plutarch. i. 647. Reisk.
155. Thucyd. v. 6.
161. De thrānitis insignis locus Thucyd. vi. 31.
192. *διατριβῆς] διατριβῆναι* Herodot. vii. 120. et Wess.
193. *σοι σπ.* Rav. unde fere malim cum Hotib. p. 89. *τοί σοι τρ.* Vide Av. 855. Schol. Plut. 701. Sophocl. Athen. iii. 122. C. in MS. *Α. ἀλλά τοι* Trachin. 1241.
202. *ἐγὼ δὲ πολέμον τε καὶ* Rav. Malim — *Ἀχαρνέας*, Π. 187 *Ἐγὼ πολέμον δὲ καὶ* —. Certe vitiosum est *ἐγὼ δὲ*, quum transitionem notet. An transponendum *ἈΜΦ.* *ἐγὼ δὲ φ. ΑΙ.* *ἐγὼ δὲ πολ* — *Ἄξω* etc. — Sed quum *ἐγὼ δὲ* ex sequentibus oriri potuerit, qu. an legendum *ἤδη δὲ* —.
203. Schol. Lege *ἐντεῦθεν ἡ πάροδος*, ut in Schol. ad Eq. 247.
210. Schol. *ἐκ τῶν πεζῶν ἔργων]* Legendum vel. *πῆξ* i. e. *παρὰκειμένων*, vel *πρὸς* i. e. *παρεληλυθότων*.
238. An legebat Scholiastes *οὔτος, οὗτος*? an potius ad 280. pertinet?
257. Machon Athen. xiii. 579. D.
292. Malim *οὐκ ἴστε μ'*.
295. Rav. *πρὶν γ' ἀκούσῃ*?. Lege *πρὶν ἂν γ' ἀκ.* Confer Vesp. 915. Eq. 957.
311. *ἤδη* forsā ex 314. Malim *οὕτω*.
319. Schol. Luxata ita conjunge: *εἶπεν ὥς ἐπὶ ἱματίου. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι* —. Intermedia sunt alius grammatici, qui legebat *ἐν φοινικίδι*, et interpretabatur, *hunc quasi-Laconem*. *This vile red-coat*. Vide Lys. 1142. et Vesp. 473—5.

332. Dele articulum. *Λάρκος* fictum nomen viri, ut *Ἐγγελιν* Lys. 703. puellae.
346. Vide an legendum *ἐμ. ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς*, collato P. E.
353. Cratinus Athen. x. 426. B.
390. *εἰτ' ἐξάνοιγε]* ἀλλ' ἐξ. Elmsl. e Suida, ut 363. neque damno. Sed qu. *εἰ* —.
- 395—6. Si constaret *εἴ γε* conjunctim ab Atticis dici, ut sane dicitur divisim, (vide Pors. ad Phoen. 1366. Med. 510.) fidenter legerem *εἴγ' οὐκ ἔ.* Eq. 1347. *νὴ Δί' εἴγε δύο* R. P. sed alia ratione. (vide ad Av. 370.) *εἴ γε μέντοι* Plut. 1203. (*εἴ γε*, sed corruptum, Eq. 1155.) Pac. 711.
- N. B. Plut. *εἴ γε λαθεῖν δεῖ*, versu suspecto. *εἴ γε* Orest. 1104. 1527. in v. ll. Nub. 696.
- II. 188 406—7. ἀλλ' οὐ σχολή — ἀλλ' ὁμως spuria esse suspicor, ex 401. et 408. conflata. Certe 408. respondet ad *κατάβα*, non ad *ἐκκυκλήθητι*.
428. Interpunge *χωλός· περ. — ἀλλὰ — χωλός* sunt *διὰ μέσου*.
435. Spurium esse credo, non 383. Dicaeopolis scilicet lacera vestimenta admirans hoc *διὰ μέσου* exclamat. Vide Schol. et confer Ran. 762.
445. In Schol. lege *καλῶς ἔχοι μοι*. Et sic, vel *εὖ σοι γένοιτο*, reponendum videtur pro *εὐδαιμονοίης*, quod ex 456. ortum.
453. *γε]* Quantocius reponere σὺ ex Schol. — Imo quum *ἔχει* habeant omnes, certe prim. legendum *σε τοῦδ' ἔχει* cum Bentleio, ut Elmslei.
507. Spurius est, monente Valckenaerio; (nil suspicatur Wesseling. ad Petit. Ll. Att. p. 246. valde dubito an habuerit Scholiastes, etsi citat Suidas v. *μέτοικοι*) ob has rationes, ut conjicio, quamvis nullas memoraverit:
1. *πίσσειν* est *τὰ πίτυρα* eximere, non *τὰ ἄχυρα*. Athen. x. 455. E.
  2. Ergo aberant *μέτοικοι*, quod ineptum est. — Nescio an alicubi legerim *τοὺς μετοίκους*, alias admissos,

Lenaeorum tempore arceri solitos. Sed hoc non magis crediderim, quam quod de iisdem χορηγοῦσιν. Schol. Plut. 954. ubi vide Hemst. (De μετοίκοις omnino vide Valck. ad Ammon. Anim. p. 110.)

3. Ergo ξένοι = μέτοικοι, quod falsum est. (ξένοι sunt οἱ ξύμμαχοι οἱ Ἀθήναζε φοιτῶντες.) Thucyd. i. 143, init. Male Bentlei. ad Plut. 800. Vide Pac. 296. Lysistr. 580. Av. 1431. 1454. 1458. Ran. 461. (ubi τοὺς ξ. Rav.) Eq. 1195. cf. 1194. Schol. secund. ad Ach. 634. Ita simpliciter πόλεις, infra 643. Vesp. 655. 668. 705. Av. 1425. Andocid. 30, 39. ubi errat Sluiterus, p. 224. Photius p. 167. Κίος.

4. Non tanti erant μέτοικοι, ut coram illis male audire puderet populum Atheniensem.

510. Vide Thucyd. i. 23, 70. v. 45, fin. 50, fin. vi. 95, init.

518. Elmsleio adde Xenoph. Mem. ii. 7. 6. = 440, 17. ii. 139 HSt.

520. De χόνδρος Herodot. iv. 181. 185. Lex. SG. p. 381, 6. ἄλᾳ ἀντὶ τοῦ ἄλῃς. Φιλύλλιος: ~

527. Nonne ἀρχή et 821. ἀρχά? — N. B. ἐντεῦθεν 527. 529. 534. 538.

529. Athen. x. 436. F. xii. 533. C. xiii. 589. D.

536. Plutarch. Pericl. p. 168. D. 4.

555. Malim ἡμῖν. (ἡμῶν pro ὑμῶν recte Br. e MSS. Nub. 213.)

558. Vel male vel ambigue vertit Hermannus not. 306. ad Viger. Recte vertit Brunckius, *exprobras*, nobis scil.

582. προσένεγκέ μοι Elmsleius, contra sensum, ut equidem puto. Dicaeopolis ridere videtur tragicum quendam, qui scenam ex Iliad. Z. effecerit; ut Astydamas apud Porsonum ad Hec. 533. In proximo versu nescio an melius esset κατάθες, ut Lys. 202. ὑπτίαν intelligebat Lamachus, ne visa Gorgone terrear; sed volebat Dicaeopolis, ut vice λεκάνης in eam vomam.

- Ib. Schol. Forsan legendum *Μορμών μορμόνος, ὡς τρυγῶν τρυγόνος*. ἀλλαχοῦ δὲ (Eq. 690.) *μορμῶ μορμούς, ὡς Σαπφὼ Σ.* Vide Suid. v. *μορμόνα*.
606. Imitatur Athenaeus vii. 314. F. notante ibi R. P.
610. Vide an legendum *ἐνῆ*, i. e. *εἰς ἐνῆν*. *Ἰαμῆαμ futurus canus*.
642. Recte, opinor, Scholiastes alter. Lacedaemonii scilicet semper *ἀντονομίαν* clamabant. Vide Thucyd. i. 144. et alibi. Xenoph. Hellen. vi. 3. 7—9.
655. Malim *ἀφῆθ'* cum Elmsleio, et *ὁς κωμ. illum qui* —.
671. Schol. l. 2. *σῶμα*] Forsan *πῶμα*, *operculum*, ut in sequente scholio. — Imo *στόμα* e Suid. v. *Θαρσίαν*, qui mox *οὐδέπω γὰρ τότε*.
- Ibid. l. 6. Voces divide *Κράτης*. *εἶδες* ex Athenaeo iv. 164. D. deinde pro *Κράτης* ex eodem Athenaeo corrige *Κρατῖνος*.
- II. 190 672. *μάντιουσιν* servari forsā potest, solo 670. parenthesi incluso. Supra 373. *λανθάνουσ'* recte edd. Vide Vesp. 604—9. Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1171. Av. 1241—3. 1454—9. 133. sed qu. ob Elmslei. ad Med.
684. Qu. *τιν' ἡλύγην*. — Qu. *οὐδὲν ἄλλ' ἢ* —.
685. *νεανίας* accusativum esse vidit Elmsleius: sed ob 715. malim *νεανίαν*.
698. Malim *παρὰ κλειψύδραν*, ut *παρ' ἀσπίδα*.
710. *μέν γ' ἂν* malim. Lysistr. 721. Vide ad Demosth. de Cor. 257, 10.
718. Herodot. iii. 53, 87.
720. Qu. *ὅθεν καὶ ἡ Κ. ἐστὶ τοῦ Π. ἀττικῶ* i. e. *Ἀττικωτέρα*. — An *ἡ ἐπὶ τοῦ Π. Ἀιτικίζει*.
722. Recte delet Elmsleius.
738. An legendum *ποτεχέμεν*, infin. pro imperat. Vide ad Plut. 598. Scil. *ποτεχέμεν* (τε pro glossa, ut in Menandro Athen. iv. 132. R. P. Opusc. p. 237.) — Non necessarium est pronomen: Plut. 113. 151. Nub. 635.

739. χοίρωσ γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασὼ φέρειν (χοίρωσ.)

Duplex constructio, i. e. vox primum expressa, deinde subaudita. Valck. Phoen. 1378. p. 466. de Androm. 1087. Matth. Gr. Gr. § 612. II. (qui in primo loco e Thucyd. VII. 68. fallitur: οὐ ἂν = ὅταν τινές.) Corruptus locus Xen. Hellen. II. 3. 48.

753. Qu. οἱ Μεγ. νυνί; = σὰ δῆ; i. e. τίνα; — Nunc suspicor retinendam vulgatam, ut sensus sit πράσσομες οἷα δὴ πράσσομες.

757—8. Personas recte, ut puto, ed. Kust. Vide Nub. 1084. 1450.

759. Lege παρ' ἄμμι vel ἄμῃ, ut 903. Elmslei.

822. Μεγαριεῖς. Angl. I'll MEGARA you, *Sirrah!* Vide Scaligerum ad Priapeia p. 188, 9. ed. 1595. citantem Thesm. 624. Adde 929. Lys. 587. Pac. 1072. Av. 1466. Vesp. 650. Simile est διασκανδικίσσης Eq. 19. λυδίξ. ψην. ib. 520. ἐφενάκιζες Ach. 90. κατα-θαλώσεις Av. 1261. τράχυν' Æsch. Theb. 1039. ubi II. 191 male Blomf. [1047.] καταλκουργίζοντες Alciph. II. 1. p. 206. Non absimilia τοὺς Οὐχὶ πρ. Vesp. 664. ὦ ψῆπτα Lys. 131. Ἀναξαγόρας ὁ νοῦς Diog. Laërt. etc. τῷ καλέμῳ Eq. 221. αἰετοῦ ἐν Νεφ. Av. 988. τὸν Βάκιν Pac. 1119. Ὀλυμπίαν Vesp. 1378. τῷ Μελανίῳ Lys. 808. Phot. τίζειν. Suid. ἀδελφίζειν. ἀμφιανακτίζειν. Schol. Ran. 442. παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. Comicus apud Lex. SG. 3527. v. Αἰγιαίνειν. Coray. ad Isocr. T. II. p. 281.

In mimo Anglico (*Agreeable Surprise*, ni fallor) alteri dicenti, *Domine Felix*, respondet alter, *Don't Domine me. W. of Windsor, I'll conjure you; I'll fortune-tell you. Romeo and Jul. III. 5. Thank me no thankings, nor proud me no prouids.*

843. Plato Gorg. p. 525. init. = 293, 7.

863. Recte Schol. τὸν πρ. κυνὸς, *cantilenae nomen*. Vide Porson. ad Lys. 1239. Adde Ach. 977.

867. Olim corripbam Ἰόλαν ex Dawesio p. 113. (190. K.) et Virgilio Ecl. 47. Vide Kidd. ibid. p. 446. Nunc

subdubito annon potius Ἰόλειον. vide Kidd. ibid. p. 190. et 108. Certe trisyllabon.

877. Legisse videri possit Schol. Pac. 1003. ὥσπερ εἰ χειμῶν ἄρα Εἰς τὴν ἀγορὰν ὀρνίθι' εἰσῆλθες (vel ἐλήλυθας) φέρων.

880. ἐνύδρους] ἐνύδριας Elmsl. ex emend. Scal. Vide Herodot. iv. 109.

Ib. Schol. Malim, collato Elmsleio ἰκτίδας, ἐνύδρους] εἶδος ζώου ἢ ἔνυδρις, ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.

892. Recte Schol. [διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι.] Vide Eurip. Cyclop. 342. Plutarch. T. II. p. 1068. B. vel Gaisf. ad. Heph. p. 29.

900—4. Philemon Athen. XIII. 590. A. Hegesander ibid. XIV. 652. F.

905. Vide Pors. ad 928. Nunc quaero de hoc etiam versu: nondum enim agitur de modo auferendi.

912. κακὸν defende e Porsono ad Herodot. III. 62.

II. 192 915. Oratores irridere videtur. Vide Dem. de Cor. p. 298, 23.

920. Vix satisfacit Elmsleii explicatio. An hoc vult? *Ellychnium in straminis fasciculo illigatum, et per canalem, aquae scilicet innatando, navali illapsum.*

928. Cum καὶ μὴ emendavisset Porsonus, nostram tamen suspicionem, spurium esse verum, iudicio suo plane comprobavit.¹⁾

947. συνθέριζε καὶ deleo, collato Elmsleio, et lego τουτονί.

950. Qu. an vertendum, *et cum quovis alio sycophanta audacter* COMPARA. Lego enim πρόσβαλλ cum Elmsleio. Qu. an sic προσβάλλω Herodotus.

959. Malim ταυτησὶ δραχμῆς. Vide R. P. et Elmsl. ad 1048.

964. Æsch. Theb. 379.

¹⁾ Vide Porsoni Aristophanica p. 119. et amicum ibi citatum de Dobraeo intellige. J. S.

966. Malim ἐπὶ ταρίχει. Jocus παρὰ προσδοκίαν pro φαγέτω. Brunck. ad Plut. 1005. et Eq. 707. Ach. 835. Fragm. Inc. 124. Pac. 1116. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε. vide Nub. 813.

981. Schol. l. 3. χώρας] Forsan χάρακας.

991. Plutarch. Anton. p. 927. B. = v. 145. Reisk.

1002—3. οὐκ ἠκούσατε; — οὐκ ἀκούετε; Sed pro priorē malim οὐκονν ἀνύσετε; ut Ran. 662. — Qu. interpolata?

1029. δημοσιεύων] Vide Plutarch. II. 34. C.

1047. Lege Δικαιοπόλι, Δικαιοπόλι. ΔΙ. τίς οὔτοσί; Vide 823.

1048. ταυτὶ] Latini, *eccum Terent. There goes — here comes. i. e. see where.* In Thesm. 1215. apud Elmsl. παιδάριον est vocativus, ut Pac. 1287. τουτὶ, i. e. φοιμάτιον, *vestem anilem. Tu, O Teredon, hanc vestem quantocius aufer.* Graviter errat Reisig. p. 84. (Plut. 227. male Elmsl. Cens. Markl. p. 449.)

De ὄδε in tragicis Elmsl. Cens. Markl. p. 446. et 460. ad Heracl. 81. (omnino vide Æsch. Agam. 1300. St.)

Elmsl. Med. 154. Schaefer. Mel. Cr. p. 77—8. ταυτὶ II. 193

τὰ κρέ' αὐτῷ π. γ. τ. φέρω Arist. Suidae v. του (sic ed. Med.) In Plut. 1000. τὸν ἄμμητα MS. recte, ut 996. sed bona vulgata. Lysistr. 66. malim αἰδὶ δ'. 728. ἡδὲ γοῖν. 1080. ἡδ' ἢ ξυμφ.

1068. τὰς ὀφρεὺς ἀνεσπακῶς] Nescio an legendum συνεσπακῶς. vide ad Plut. 756. ἀνέλκειν, συνέλκν. confusa, Pollux II. 49. ubi lege ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων, ὥς Ὑπερίδης φ". ἔχ' ἐπάνω τῆς κορ. Vide Lucian. I. 373. II. 457.

ὀφρεὺς ἀνασπᾶν Demosth. F. L. 442, 11. Suid. v. ὀφρεὺς ἀνασ. Alex. Athen. VI. 224. F. Equit. 628. Xenoph. Sympos. 3, 10 = 513, 32. συσπᾶν Bergler. p. 149. αἰρεῖν Menander p. 15. et 213. (Walpole ad Com. p. 86.) ἐπαίρειν Baton Athen. (Walpole, p. 7.) Bergler. p. 194. Hemst. p. 373. Amphis (apud D. L. III. 28. Suid. v. σκυθ. Cum Amphide confer Ammian.

Marcell. xx. 1.) et Pollux iv. 137. fin. (sed de hoc qu.)
ὑπεραίρειν Lucian. Amor. 54. T. II. p. 457, 85.
ἀνάγειν Aristaen. *συνάγειν* Nub. 582. Ran. 842.
 (Pollux iv. 149. p. 439, 3. conferendus cum § 144.)
τοξοποιεῖν Lysistr. 8. *χαλᾶν* Vesp. 653. Pricaeus ad
 Apul. 9. p. 525. „Ad Aves scholiis τὰς ὀφθαλμοὺς αἴρειν
ἔθος τοῖς ὀργιζομένοις.“ Imo ad Vesp. 653.

N. B. *ἀνατείνειν* erat τῶν κακοήθων, non νωθρῶν.
 Vide Polluc. iv. 144. 148.

Tollere supercilia Catull. ad Januam, 46. Quid?
 Victorius V. L. 16, 14. Cicero c. Pison.

1082. Malim ᾶ ᾶ. vide Schol. Confer 1204.

1090. Xenoph. Mem. I. 5. 4.

1106. 1112. Qu. transposita?

1128. Pherecrat. Plutarchi II. p. 1141. F. = 668, 6.
 T. v. 1. Wyt.

1150. τὸν μέλεον τῶν μελ. π. Elmsl. Paulo melius τῶν
μελέων τὸν μέλεον.

1154. Retinendum puto ἀπέλυσ'. Choragi erat artificibus
 victum, eumque lautissimum, praebere. (Vide Valck.

II. 194

MSS. ad Antiphont. περὶ τ. χορ.) *Sent me away*
emptybellied, (when the shew was over.)

1180. Dele, ex 578. petitum. Tolerari posset si
ἐξήλειψε, ἐξέτριψε etc. restitueres; sed cum πτίλον
 δὲ ad τῆς κ. pertineant, recte statui haec delenda.

1183. Malim πανύστατ' εἰσιδὼν — φάος σέ —. Vide
 Elmsl. ad Markl. Iph. A. 171. Sed tragici, quos
 hic ridet Noster, singulari fere utuntur. Hippol. 57.
 et Beckii Ind. vv. πανύστατος et ὑστατος. Soph.
 Aj. 858.

1185 etc. Quid haec faciunt de ὕδρορροῶ? Quomodo
ἐλαύνειν potuit hostes, qui τὸ σφυρὸν ἐξεκόκκισεν?
 Si haec sana sunt, forsán ridet aliquam Euripidis
ἀσυστασίαν.

1204. Ante h. v. deesse putat Hotib. p. 96. ὦ ξυμφορὰ
μάκαιρα τῶν ἐμῶν καλῶν. καλὰ substantive positum

Soph. Electr. 919. Demosth. de Cor. 323, 20. 257, ult. 260, 2. 246, 4.

1219. Σκοτοδείνη meretrix, Archedicus Athen. xi. 467. F.

V E S P Æ.

ARGUM. prop. fin. Pro ἐν τῇ ποῦ Ὀλυμπιάδος β ᾗ, sic enim Rav. lege ἐπὶ τῆς πθ Ὀλυμπιάδος, ὅς β ᾗ. *Qui Philonides secundum locum obtinuit.* Vide Argum. Avium §. 2. — Vel Ὀλυμπ. καὶ δεύτερος ᾗ. Deinde πρῶτος, i. e. α, forsan mera est repetitio literae ex ἐνίκα.

Paullo ante forsan καὶ πλήττουσιν αὐτῷ: ∞ Τὸ δρᾶμα τῶν χαριέντων. Ἐδιδάχθη —. Vide Arg. Ran. § 7.

Var. Lectt. apud Schol. 20. 30. 49 male. 62. 73. 101. 108. 185. (194?) 214. 220. 234. 235. 270 forsan error typorum. 279 forsan error. 281. 324. 337. 341. 354. 364 male. 369. 380 male. 413 male bis. 450. 491. 503. 559 male. 563. 575. 592 male Ald. 641. 692. 708. 769 bis. 780 Ald. f. male. 787. 800. 829 male. 385 schol. om. Kust. 898. 909. 912 qu. an luxatum. II. 195 1025 male. 1036 male Ald. 1045. 1060 male. 1067. 1127. 1186. 1246. 1252. 1272 male. 1287. 1342 male. 1466. 1478 male. 1487 qu.

V. 3. Antiphon p. 136, 26.

4. οἷσθας Br. e. MSS. de quo vide Photium, Pierson. ad Moerin. et me ad Eq. 1066.

5. μερμήρας Theognis 1325. Bekker.

8. Lege ἀλλ' ᾗ — cum interrog. Vide Valckenaer. Hippol. 932.

15—9. Hinc profecisse videtur Alciphron iii. 59. Vide infra v. 24. et 52—3.

19 etc. Utcunque possis sensum extricare, intelligens ὡς Κλεώνυμον. Deinde aquilam more Cleonymi abjecisse

clypeum. Vel etiam, jungendo ἐδόκουν Κλεώνυμον (ὥς) αἰτὸν καταπτ. Sed quum ex ipso loco, tum ex imitatione satis manifesta Alciphronis, liquet aquilam versam esse in Cleonymum, deinde abjecisse scutum. An mutilus est locus, ad hunc sensum supplendus? Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν [ἐξ αἰτοῦ Γενόμενον αὐτὸν ἐξαπίνης] Κλεώνυμον.

21. Vide an sit Xanthiae. *Quomodo me vis reliqua enuntiare, si unquam istum griphum proposuero?*

22—3. Athen. x. 453. B. xiii. 579. C. 1.

23. Qu. κατ' ἐν θαλ. Vide Eq. 607.

53. Si dent libri σοφῶς pro σαφῶς, neutrum statim spernendum; sed melius σαφῶς.

57. κέκλαμμαι Athen. ix. 409. C. ubi nostrum citat R. P. Per ᾱ diserte Schol. ε̄ Br. Inv.

78. Σωσίας. Demosth. Macart. 1075, 29. Sosias est spectatoris nomen. Pro Sosia in Xenoph. Anab. i. 2. 9. Sosin ponit Burmann. post Dorv. Sic. p. 504. sed is Syracusius. Sosias Atheniensis, Antiphon 137, 33. et, ni memoria fallit, in catalogo belli caesorum (Inscr.) — Servos spectavisse innuit Plato Gorg. p. 502. D. (192. Heind.) [*sed hoc*] nil ad rem.

II. 196 94. An τῶν ψήφων, ut τῶν λίθων Ach. 183 etc. Suspectum saltem γε.

118. καὶ μάλα Herodot. viii. 66, 70.

125. Vel legendum cum Porsono ἐξεφροῦμεν ἂν, vel ἐντεῦθεν οὖν ὃ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξέφρει. — Sed nunc malim ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμῶς αὐτὸν ἐξέφρει.

186. Putabam οὔτοι — Οὔτι, χ. sed nunc cum Brunckio capio οὔτι χαιρήσω ἔσει Οὔτις. i. e. Οὔτις εἶναι φήσεις, personam ages; ut 1219. Thesm. 1021. Ran. 498. 589. Horatius *Adversarius* est *frater*. *This is my body*.

Valckenaerius ἔσει vertit *ingredieris*: male ob sensum; tum εἴσει, non ἔσει.

- Hodie lego οὔτοι — Οὔτι, χαιρήσων γε σύ. γε σὺ, sed οὔτι diserte, Elmsl. Ach. 563. De γε σὺ Ach. 827. Eccl. 1019. Rav.
194. Schol. Qu. ὅταν, φησὶ, γραφῆς. In jus vocatus fueris. Vel τράγης.
201. Thucyd. iv. 67, 68. et notas. — Distinguendum puto προσθεῖς, τὸν —. And putting the door to, with the beam against it, roll the great mortar to foot of the beam. Sed nonnihil dubito, annon legendum τὴν δοκόν. Vide Schol.
202. Lege προσκύλι': ἰώ μοι.
217. ὁψέ γάρ] γ' ἄρ' recte alii. ἄρα non interrogans, Valck. Phoen. 569. Boissonade MSS. du Roi x. p. 176. dat, „Straton. Athen. ix. 382. E. [ubi tollendam puto interrogationem;] ἄρα scribit Gaisf. in Hesiod. Opp. 370. Defendit Æsch. Pers. 346.“ Addo Plut. 877. Lys. 932. (Æsch. in not. ad Plut. 314. ubi Boiss. l. c. servat ἄρα.) Plut. 921. γ' ἄρα. ἄρα Nub. 1304. Pac. 892. 1239. Lys. 932. Ach. 346. (sed corrupt.) Vesp. 458. (sed interrogandum videtur, ut Lys. 649.) Theam. 175. Vesp. 835. 888.
220. Qu. an ἀρχαιομελῇ Σιδών. ut πόδα τυφλόπουν Phoen. 1565. μεταποσώφρονα πρόσωπα Æsch. apud R. P. Praef. p. 34. Ceterum Phrynichi versus, quibus II. 197 τῆς θυμέλης ἄρχεται (Hesych. v. Γλυκ. Σιδ.) imitatus esse videtur Euripides in suis Phoenissis, 209. unde in Phrynicho λιπούσα servari poterit. Vide Pors. Opusc. p. 283.
228. Qu. ὡς ἐὰν ἄπαξ. (vide 893.) λίθους ἔχω — vel ἔν μόνον.
235. ὃ δὴ Schol. et Brunckii MS. B. Lege vel ὃ δὴ ὅστι λοιπὸν, vel ὃ λ. ἐστὶ ΔΗ, ΠΑΠΑΙ —.
239. ἤψετο Epich. Athen. iv. 158. C. ἤψε Alcaeus ix. 370. F. Euphron 379. E.
278. Legendum ἀνεπείθεται junctim. Vide 101. 566. 584. 966. Eq. 68. 471. Pac. 621. Nub. 873. et ad Lys. 171.

282. Ἀθηναίαις Pherecrat. Eustathii ad Odyss. γ.
p. 1456, 52. Porson. et me ad Pac. 144.

283. Schol. l. 2. Περικλέους] Lege Τιμοκλέους. Ol.
84, 4.

296. Mendosus videtur Burneio Cens. Hecub. (vel apud
Gaisf. ad Suppl. p. 208.) Qu. ὦ παππίδιον, ut ἦδιον

ἦδιον τῆ
γὰρ sint e margine. (παππιδ i. e. γράφεται
παππηδιον.) Vide Porson. ad Odyss. ι. 199.

297. κρέμαιοιθ] Lege κρέμαισθε. Barbarum alterum.

338. Ni ratio metrorum omnino repugnat (antistrophica
enim haec omnia esse satis patet), delendus hic versus
cum Hemsterhusio. In Scholiaste lego τοῦ δ' ἐφέξειν]
(vel potius ἔφεξιν.) γράφεται καὶ ὕφεξιν. οἶον
ὑπόσχεσιν. τί ὑπισχνούμενος: ~ Τοῦ δ' ἔφεξιν] τί
ἐπίσχει σε, ἢ τίνος χάριν. τί προφασιζόμενος
συγκλείει σε. παρὰ δὲ (vel γὰρ) τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις
ἢ πρόφασις. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ etc. Elliptice scil.
accipiebat Grammaticus τίνος ὕφεξιν, scil. κατὰ, ut
saepissime πρόφασιν Attici. Tum Hesychium, a Fl.
Christiano citatum, a falsa lectione deceptum puto, et
Euripidem dedisse ὕφεξις, non ἔφ.

In superiore versu forsán legendum τοῦ δ' ἐφέξων,
i. e. παύσων. Scholiastes autem legebat ἔφεξιν, quod
per Homericum ἐπισχεσίην interpretatur. ἔφεξιν etiam
Rav. quod forsán verum: *By way of a prevention*
from what? De hoc accusativo vide ad Plut. 314.

II. 198 351. Schol. l. 3. Κρατῖνος] Legendum puto Κράτης.

364. Malim ἀλλὰ καινήν —. Nub. 479—80. μηχανὰς
καινάς. 1028. καινόν. Sed vide Pac. 815. Ran. 746.

383. Collato Brunckio lego εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα —.
Vide Nub. 1123. Pors. ad Med. 716.

401. Qu. πότε ἄρ' εἰ —. Confer Lys. 304.

413—6. —γετε, ΧΟ. — ΒΛΕ. ὥς τοῦδ' — ΦΙ. ταῦτα
δῆτ' — ΧΟ. ὦ πόλις. Sed ob 462. 485—6. forsán
praestat ταῦτα δῆτ' Choro dare, ut Grayius. ὦ πόλις
certissime Chorus.

416. Ob metrum creticum lege *Θεοισεχθρία*, et in Archippo apud Schol. *Θεοισεχθρία* contracte. — Valde dubito an unquam vel *Θεος* vel *πόλεως* comici. *περίνοις Θεοῖς* recte MS. Rav. Av. 904. Ineptit Reisig. Eq. 32.
430. Legendum puto cum Fl. Christiano *κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους*. Particulas *καταλλήλους* continuabat librarius, ut in Horat. *malus aut fur*, (ubi Bentlei.) ἢ in Vesp. 548. *κάφημέροις* Prometh. 966. recte, ut puto, Porsonus; et in hanc emendationem propendet Elmsl. Cens. Blomf. E. R. 33. p. 241. Adde Elmsl. Cens. Markl. Suppl. 882. et Cens. Porson. E. R. 37. p. 85. Soph. Electr. 689. alii *ἔργα οὐδὲ κράτη*.
478. *πὺν' σιν]* Lege *σοῦσιν*, i. e. *σοι ἔστιν*. De constructione vide Eq. 87. Vesp. 240. De crasi Eccles. 410. et Burneium (*Month. Rev.* Feb. 1796. p. 131.) Lysias c. Eratosth. p. 127, 5. *ὁ λόγος* om. MSS. Isocr. Euthyn. § 15. recte *περὶ τοῦτου* Coraës.
494. Conjiiciebam *ἥδυσμά τις* vel *-ύσματα*. Sed forsitan non opus. Qu. autem an recte *ἀφνύαις* sit disyllabon.
518. Confer 575.
522. *ἦν γ' ὁ δεῖνα* Valck. recte, tollatur modo *γ'*. Vide Ran. 949.
363. Forsan *καὶ* —. Vide v. ll. ad Eq. *καὶ κακὰ κακῶς*.
- 570—1. Crates Athen. ix. 396. E.
598. Confer Athen. viii. 351. A.
610. Vel verte *And may I never need to* — (sed, si II. 199 Blomfieldio fidendum, oporteret optativ.) vel lege *κοῦ μή με δεήσει*.
612. Malim *ἄλλην ἢν μὴ ταχὺ μάξη*. Sed longe melius Elmsl. *ἀλλ' ἦν*, modo de ceteris liqueret.
632. *οντος* Dawes. probat R. P. Advss. p. 229. et sic Br. Inv. Vide Dem. Macart. 1077, 17. Lysiam 150, 35. 174, 32. et me ad Dem. Fals. Leg. 352, 13.
641. Athen. xiii. 568. E.

657. *πρυτανεία*] Xenoph. Rep. Ath. i. 16. Qu. Thucyd. vi. 91. fin.

661. Schol. *τριώβ. τοῦ μηνὸς*] Lege τ $\text{Ημ}^{\epsilon\prime}$ i. e. *τῆς ἡμέρας*.

663. Distingue *ΦΙ. καὶ ποῖ — ΒΔΕ. εἰς τούτους — ἀεὶ· σὺ γὰρ — ut* Hotibius p. 105.

672. Schol. Nunc lego *Σύρφακα ἐκ κηθ. λαγαρίζομενον*] τὸ — *συρφετώδη ἐξ εὐ. τρεφόμενον. κηθάριον — κοσκινῶδες, — τῶν ψήφων. ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβ. — ἦν ταῦτα. λαγαρίζομενον δὲ τὰ λαγ. — εὐθραυστα (vel εὐθλαστα) τινά. ἈΛΛΩΣ. ἐκ κηθαρίου] ἐκπέταλα τρύβλια, ὡς Εὐφρόνιος, τὰ κήθια. (Vel ἐκ κηθαρίου] Εὐφρόνιος· κήθια, τὰ ἐκ. τρ.) Quae sequuntur, servanda puto. Tum οἶον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον τρεφόμενον. — *Μυρμηκανθρώπῳ (vel -οις) * * ** (Exemplum e Pherecrate, ad probandum κήθιον id fere fuisse quod ὁ νάρταλος — lege κάρταλος) τὸν μισθὸν ἢ ἐξ ἄλλους — κάρταλος, τραγαλιζόμενον, ὡς ἀν πένητα: — *λαγαρίζομενον] ἀντὶ τοῦ etc.**

677. Lucian. Dial. Meretr. T. iii. p. 321, 5.

682. σοὶ defendi potest e R. P. ad Med. 734. Vide 675—6.

692. Qu. *ἀντενέδωκεν, remittit.* De *αν* et *εν* ad Plut. 428. et Add. Legendum autem *πρίονθ'* — *a couple of sawyers* — e Scholiasta. Sic Reisig.

699. Scholium dispone — *ὁ φορεῖς ἱμάτιον. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, (sic lege) — τοῦ ἱματίου. τὸ δὲ ἀκαρὲς — καὶ οἰκτρόν: (suspecta vox, neque extrico quid in textu habuerit ille Schol.) ~ καὶ τοῦτ' ἐ. σοι: ἀπὸ μεταφορᾶς — ἔλαιον καταβραχύ. Ille legebat ἔλαιον, monente Kustero ad Suid. v. ἀκαρὲς. Alius ad 700. ἄλευρον.*

II. 200

700. Schol. Vide Dem. Olynth. iii. 87, 25. et quae notavi.

707. Qu. *δύο μυριάδ' ἂν τῶν δ.*

713. Schol. fin. Forsan *κατανεμεῖν* . . . . . *μεδίμων* *ν. τοῦτο ἐν σχ.*
717. Si vel unus codex daret *κριθὰς*, libens acciperem. Vide etiam an distinguendum *μεδίμους* (*καὶ — φεύγων*) *ἔλαβες, κατὰ χοίνικα, κριθὰς.* *And mere barley after all.* Et nescio an sic legerit Schol.
754. Schol. In Euripide *ἐνοδίας* etiam Ald. Si de quantitate mediae syllabae constaret, legendum putarem *ἐνδίας.*
764. Qu. *ἃ κάκει*, ut Eccles. 135.
769. Schol. Lege *ἔλη ἢ τοῦ ἥλ. ἀνγῇ, δασέως, ληφθέντος δὲ τοῦ ἱ, ψιλῶς.* (i. e. *ἔλη per asperam, εἴλη per lenem;*) — *τὸ δ' ἥλ. — προσενεκτέων, παρὰ τὴν εἴλην. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἥλιον δικάσεις. ἅμα δὲ — τῆς ἡλιαίας ὄνομ.* *Ista enim τὸ δ' ἡλιασεις etc. usque ad διὰ τοῦ ἱ εἴλην λέγουσι, et ultima οὕτω Δίδυμος etc. duo sunt scholia indidem ducta.*
770. *ἣν ξυννεφῇ δὲ —.* Vide Av. 1502. Infra 1342. *ἐὰν δὲ γένη* Schol.
772. Schol. l. 3. *ὄν] ὦν* Valck. qui in his decem thesmothetis nullam fraudem videtur suspicatus. Mox fin. qu. an *ἐξηγεῖσθαι.*
773. *δικίδιον εἶπας* Eq. 346.
780. Athen. xiv. 647. B.
824. *ἢ θράττα]* Haec dicit vel Xanthias vel Sosias.
833. Lego *ἀναρπάσας*, ut 17. Anaxilas Athen. vii. 307. D. vel viii. 342. D.
843. Qu. *τιμῶν*, ut 895.
851. Athen. x. 424. C.
870. *Ἐμῆς προπύλαιος* Pausan. i. p. 53. *προπύλαια ἀκροπόλεως* Thucyd. ii. 13. Lex. Rh. Bekk. p. 202, 30. *Ἀετὸς προπύλαιος: τὸ νῦν λεγόμενον ἀέτωμα ἢ δέλτα.* Ad quae tamen confer p. 848, 3. 361, 17.
888. Malim *οἷον ἀλώσεται*, ut 1320 etc. Et qu. an ii. 201 distinguendum *φεύγων*; *ΒΔ. οὕτος. ΦΙ. οἷον —.*
895. *ὥς δὲ καὶ* Euphron Athen. ix. 377. F.

897. Qu. ποῦ σὶν ὁ δ. (Θ') Vide ad Av. 167. Possis ποῦ, ποῦ σθ' ut Plut. 865. Ran. 288.
898. Malim ΦΙ. ἕτερος. *This is such another thief as Labes.* Et 899. *forsan BAE. ἀγαθός γ'* —. Imo 899. certissime Philocleonis. *κάδιζε* 900. dici liquet ad judicem.
912. Qu. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.
922. Schol. l. 4. Forsan δὲ ἐριθάκους οὐκ ἂν τρέφοι λόχη μία. Vel potius οὐκ ἂν τρέφοι δὲ ἐρ. λ. μ.
933. Si constaret προσκαλεῖσθαι dici de testibus, mallet προσκακλημένα. Vide Demosth. Aphob. iii. 850, 14. — πρὸς hic valet praeterea. Recte igitur conjeci.
934. Distinguere mallet cum MSS. Rav. οὐδέπω; ΦΙ. τοῦτον —. Vide Pac. 326. — Qu. an κοῦ καθίζεις; ΦΙ. οὐδέπω τοῦτον δέ γ' — ut Brunck. Tum distingue ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ π. ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔ. ΒΔ. οὐκ ἀλλ' — ΦΙ. κλέπτεις — ut Br.
936. οὐκ αὖ Rav. ut Eq. 335, 8. Vide Thesm. 899. Lys. 171. 989. qu. Vesp. 917. Eur. Androm. 239. MS.
951. Qu. ὃ τι; σοῦ —.
977. Schol. init. κοινόν] i. e. ἀνθρωπίνον. Non opus est legere καινόν.
978. οὐδέν ποτ' Rav. Qu. ο. π. εἰ μὴ —. Vide ad Av. 1679. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ Aeschyl. Agam. 1108.
985. Lege ἐνταῦθ' ἐνι. ut Soph. Oed. T. 598. Nub. 211. Av. 890. Eq. 128. Cratin. Pollucis x. 140. ubi lege *ἔνεισι δ' ἐνταυθὶ* —. Sed vide Eccl. 169.
987. Qu. an dist. personas:
ΘΕΡ. (Thesmothetae personam gerens) φέρ' ἔξερ.
ΦΙΛ. πῶς γὰρ — (vel totus servi, si mox εἰσας legas cum Rav.)
ΒΔΕ. δείξειν ἔ.
989. ΦΙ οἶμοι. ΒΔ. ποῦ σθ' ἴδωρ; ἔπ.
1014. Plutarch. de Orac. Def. p. 414. E. Athenaeus l. 19. E.
1015. Qu. εἷς τ' —.
1020. Schol. l. 1. ἐξώλης] Qu. an intelligit *exoletus*?

1021. *ἐαυτοῦ*] *Ἄν ἐαυτὸν* Schol. ad v. praeced. i. e.
κωμωδεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit
 pro *ἐραστής*.
- Ib. Schol. In Gratino malim
 * * * * * *μισεῖς γὰρ πάν*
τὰς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικ' αὐτὸν τρέπει νῦν - - -
 Sed vide Bibl. Coisl. p. 474. Porson. ad Av. 718.
 Sed nonne oportet *τὰ παιδικά*? Sine articulo Plato
 Phaedr. p. 304. Bip. apud Matthi. Gr. p. 627.
1027. Schol. l. 1. *κατὰ K.*] *Lege Καὶ K.* et integriora
 vide in Schol. Pac. 754.
1028. Pac. 755. Demosth. Lacrit. 938, init.
1032. Malim *μετ' αὐτὸν*, sc. Cleonem.
1052. Athen. III. 83. E. 84. A. 3.
1071. Hinc *Ἀττικοὶ σφῆκες* Alciph. II. 4. p. 262.
 Vide 1085.
- Ibid. *ἐγγενεῖς*] *Ἄν ἐγγενεῖς*? — Imo vide Thesm. 337.
1082. Aeschyl. Pers. 426.
1086. Malim *πάντα μ' ἂν δ*.
1106. Schol. l. 3. *Ἄν ἡ πνελὶς ἰ περικειμένη?*
1111. *τὸν γόνον*] *τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσι*
 Schol. *Ἄν legebat τὸν ΠΙΟΝΟΝ?*
1113. *Lege ἐκροφῇ*. Vide Equit. 698. 901. Acharn. 277.
 In Juliano Caesar. p. 318. C. *ἐκφορήσωσι* male ed.
 1583. p. 48. Qu. an alicubi in Athenaeo emendaverim
ἐκροφῇ τὰ σίτια.
1164. Vide Gaisf. Hephaest. p. 70. et Herman. de Metr.
 p. 128. et Add. ed. 2. *σαλακωνία* Alciph. II. 3.
 p. 224.
- Ib. Schol. l. 7 et 9. Forsan *Ἀντολόκου* et *Ἀντόλκον*.
 Sed omnia longe difficillima.
1178. *ἔφη*] Parenthesis, subaudito ὡς. *φασὶν* Lysistr. 188.
 Pors. Advss. p. 287. Antiph. Athen. XIV. 655. B.
ἔοικε Thesm. 38. *λέγω* Plut. 445. forsan Athen. x.
 446. A.
1183. Lucian. Timon. 50. p. 164, 29.
1185. *ἐμαχέσασι' ἀντίκα*, ut 1374. Verte *exempli gratia*.

- II. 203 1188. Collato Ravennate, qu. καὶ λαγόνα καὶ — καὶ in versus fine; sed de Ione Chio Athen. xi. 501. fin.
1203. Malim προμάνθανε. Vide ad Nub. 983.
1216. Schol. τὸν δὲ Μυσὸν citat Vales. ad Harpocr. p. 297. notante Hemsterhusio. Forsan τὸν δ' Ἀκέστορα τὸν Μυσὸν ἄν. ἄκ. Vel τὸν δὲ Μυσὸν Ἀκέστορ' ἄν. ἄκ. ἐμοί. Καὶ Εὐπολῖς, Ὡ πολῖται — ἐστι νῦν, Πλὴν ἄρ' ἢ —. Confer Eupolin Aristidis III. 215. C. ed. Canter. ubi distingue νῦν τίς; ὦν —. Ultima verte *Callias's brood of bastards*. Ejusdem, ut videtur, Calliae Hipponici filii, quem ut mulierosum ridet noster Av. 287. το νόθον ut Eurip. Hippol. 962. Antig. Fr. 9.
1218. δεδέξεται glossa esse videtur. Qu. ἄληθες; ὥς γε Διακρίων ἂν οὐδ' ἂν εἰς. De ἂν vide Av. 1147. Lys. 361. F. res incerta.
- 1221—2. Ambo versus sunt Philocleonis.
1223. τοῦτ' εἰ optime Porsonus; sed male distinguit [post παραπολεῖ.]
1231. Schol. l. 6. Malim καὶ τὸν Ἀδμητον ἀναγέγραφεν, παραθεῖς τὰ (vel τὸ) Κρατ. Quod praecedat Ἀρμόδιος, vitiosum puto: forsan Ἡρόδικος. Vide Athenaeum. — Ni me omnia fallunt, legendum Ἀρτεμίδωρος ἐν —.
1236. Vide an legendum κἀντάσσεται, et 1225. ἕτερ' ἀντάσσομαι. vide Eccl. 882. ἕτεραν non prorsus malum, sc. ψόδη. Sed potius σκόλιον subintelligitur quam ψόδη. Optimum ad sensum ἕτερον ἀντάσ. et quum suspectum sit ἐάν γ', hoc ipsum forsan latet.
1251. Philo Jud. Vit. Mos. i. p. 603. A. Συβαριτικῆς ἀσελγείας.
1265. Theopomp. Comic. Athen. vi. 264. A.
1284. Qu. πλευραῖς τέγους. Vide Rav. [στέγειν.] Mox τὰς πληγὰς στέγειν, ut Br. Verte *to keep out*. (τὰς πλευρὰς legisse videtur Schol. ex ejus interpretatione συνέχειν.)
1315. δὴ καὶ tres primae. καὶ omittit Schol. An καὶ δι'?

- 1817. Schol. fin. Lege οὕτω πάντες ὅμως δ' ὑστερεῖ — II. 204
 vel πάντες ὁμοίως ὑστερεῖ δ' —. Ita omnes
grammatici, Didymus puta, Symmachus etc.
1822. Vide Polluc. VIII. 18.
1823. Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων,
 1319.
1837. Schol. Strattis: Lege ἦ — ταῦτόν —. Deinde
 δέ γ' vel δ' ὅπερ — ἅπερ χοῖ Λέσβιοι. ἐπὶ τοῦ
 αἰ τ.
1882. Malim τεττάρων.
1404. Malim κλητεύων ἔοικας. Ordo est σὺ κλητεύων
 ἔ. γυναικὶ θαψ. In pallorem ridetur Chaerephon, non
 mulier.
1422. Stratoniceus Athen. VIII. 351. E. ubi ἄρδοι Coraëus.
1425. Lege μέμνησ', αὐτὸς ἄπ. Scil. ὦ κλητήρ.
- 1434—5. εἴσω et οἴσω. sunt v. ll.
1441. Qu. γε pro σε.
- 1444—6. μεταπεσεῖτ' Bendl. Lege
 ——— ἀντιμαθὼν
 ἦθ' ἢ, μεταπεσεῖται
 ἐπὶ τὸ τρ. καὶ μ.
- Versus 1445. non est trochaicus; sed brachycatalecticus
 ejusdem generis cujus ceteri.
1478. Melius ὑπαὶ vel ὑπὸ φύμης.
1487. Lege οὐκ εὖ; cum interrog. (vide Pac. 1229.) et
 seni continuatum. Deinde BAE. μὰ Δ. οὐ —.

ΠΑΧ.

HISTORIA. Schol. ad 435. Schol. Rav. ad 476. e Philochoro.
 Omnia vide vv. 978—98.

Var. Lectt. apud Schol. 5, ut videtur. 7, ut videtur.
 13 male. 36 male. 43 male. 48, ut videtur. 108 male.
 245. 258. 259 male, ut videtur, χ pro χ. 309. 382.
 ἀγλαοῦμεν, sed casu. 464. 495. 506. qu. 552 male.

- 556 male. 593. 615. 617. 632. 642. 643. 647 male. •
 II. 205 662. 674 male. 694. 698. 714. 721 male 725. 752
 bis male. 754 male. 831, ubi qu. 836. 874. 923. 938.
 1026. 1050. 1064. 1078. 1109 male. 1112. 1115 male.
 1131. 1143 male. 1144. 1147. (1164?) 1176, ut
 videtur. 1199. (1215?) 1223. 1246 male. 1285.
 1296. 1337.

V. 1—20. Personas distingue: (N. B. *A* est ὁ παρα-
 τιθεῖς, *B*. ὁ μάττων.)

1. *A*. αἶρε' —
2. *B*. ἰδού· δὸς —
4. *A*. δὸς μ. ἐτ. —
5. *B*. ἰδὸν μάλ' αὐθις. ποῦ γὰρ —
6. ————— *A*. μὰ τὸν *A*. —
9. *B*. ἄνδρες —
11. *A*. ἐτέραν —
12. ————— *B*. ἰδού.
15. *A*. αἰβοῖ· ———
16. ————— *B*. μὰ τὸν *A*. ———
18. *A*. αὐτήν ἄρ' ——— (et qu. an interrogative?)
19. *B*. νῆ τὸν *A*. ——— et pergit 20 etc.
2. Sic αὐτὸν τὸν ἀλαζόνα infra 1121. Vide Ran. 1152.
7. Schol. l. 1. Qu. περισύρας. tum περιχυλ.
16. γε om. Rav. An ἐτέρας αὐ?
21. εἰ μὴ φέροι πῶς ὥτα μὴ τετραγμένα Agath. Prooem.
 Anthol. (Jacobs. T. vi. p. LII.)
25. Athen. xiv. 650. *A*.
27. Schw. ad Athen. iv. 173. *A*.
39. προσβολή.] Antiphon 123, 22.
40. Distinguendum suspicor,

————— προσβολή,
 οὐκ οἶδ' —————
 ————— τοῦ γάρ ἐστ' ; *A*. οὐκ ἔσθ' ὅπως

B. οὐκοῦν ——— etc. ad 48. ἐσθίει.
A. ἀλλ' εἰσιὼν ———
B. ἐγὼ δὲ ———

47. δοκέω μὲν Ananias Athen. vii. 282. C. II. 206
 47—8. Lege αἰνίσσεται, ἀναιδέως (Rav.) ἔσθιεν. Hoc
 forsā Schol.
 97. Malim ἀνθρώποις φράζειν. i. e. φράζε. Possis
 φράζω, ut φράζομεν Av. 1085. φράζω Trachin. 468.
 103. ὡς — ἐς.] Demosth. Pantaen. 979, 26. εἰς ἀγρόν
 ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἐπικλήρους. Polycl. 1221, 20.
 Thucyd. iv. 79, init. εἰς θεοὺς Pac. 131. Av. 844.
 142. Citat Athen. xi. 486. E. ubi R. P. Advss. p. 129.
 160. Forsan ὀρθὸς χώρει, ut ἀνῆξε δ' ὀρθὸς Phoen.
 1474.
 162. Qu. ἀμερίων. i. e. ἀνθρωπειών.
 164. Vide Isaeum Philoct. § 24. Bekk.
 170. Plutarch. ii. p. 233. init.
 179. Athen. xiii. 565. E.
 184. ἔστ' ὄνομ'. Vide Av. 274. 278. 645. 1203. 1527.
 me ad Av. 813.
 188. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦτομ' ὃ τι ποτ' ἐστὶ σοι.
 (πόθεν τὸ φίτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;) Sic forsā
 inserendus versus ex Eustath. ad Il. Ψ. p. 1291, 26.
 ed. Rom. Aliud fragmentum apud Polluc. x. 188.
 p. 1381. τήγδ' (al. γοῦν) ἀσπίδα Ἐπίθημα τῷ
 φρέατι παράθες εὐδέως, verba sunt Πολέμου ad
 Κυδοιμόν, vel Trygaei ad ἀσπιδοπηγόν. Vide 1208—63.
 sed illud praestat.
 195. Usitatus οὐδ' ἔμελλες.
 198. Vide an hinc emendandus Julian. Caesar. p. 307. B.
 214. Lege Ἀττικ. Supra 213. Ἀττικίων est ὁ Ἀ.
 Sed qu. an asp. ob Laconicam dialectum. Vide Kidd.
 ad Dawes. p. 225. ed. nov.
 237—8. Distinctionibus sublati lege πλάτους Ὅσον
 κακὸν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλ.
 240. Vide ad Demosth. F. Leg. 442, 15. et Hemst. ad
 Lucian. i. p. 365, 59.
 241. Perspicue legendum τρις ἄθλαι.
 250. Corruptus. Trygaeo dandus, ut puto. Nempe τυρὸν
 Σικελικὸν κατέκνα Polemus.

254. *Κυδοιμὸς* deus. Empedocles Athen. xii. 510. D.
 II. 207 260. Collato Elmsleio Ach. 759. p. 127. *suspisor legendum,*
παρ' Ἀθηναίων μεταδρέξει ταχὺ πᾶν. Numeri
 similiter fracti in Plut. 881.
 266. Schol. *τῶν ἐν τῇ* [IPHNHI] Lege CKHNHI.
 272. *ἦν πρὶν γε]* Qu. — *εἰ* πρ. Schol. ad 270. vel
εἶπερ γε πρὶν μ.
 279. Malim μάλ' αὖ. Lege autem κάτ', non κᾶτ'.¹⁾
 304. ἀρχιτεκτόνει] Athen. ix. 379. A.
 311. Schol. *τὴν πόλιν]* Lege τ' πόλιν i. e. τὸν πόλεμον.
 315. Qu. οὔτι νῦν γ' ἔτ' ἔστιν — Eurip. Heracl. 976—7.
 317. De constructione vide Thucyd. v. 32, med. vii. 43,
 fin. ἀνέντων τῆς ἐφόδου.
 319. Æschyl. Prom. 1015.
 347. ἔλαχε] Eurip. Orest. 313. 952.
 362. *Κιλλικῶν* Suid. in voce, *Καλλιφῶν* in *πονηροῖς,*
Καλλικῶν diserte Eustathius ad Odys. x. p. 1669, 56.
 vide notas ad Hesych. v. *Κιλ.* Qu. an luxatus Suidas
 in *Κιλίκων*, ut duo sint: 1. Achæus, cognomine
Κιλίκων (vel *Κιλικίων*) dives et fatuus; 2. *Κιλλικῶν*,
 Miletī vel Sami proditor. Sed eundem putant Eustathius
 et paroemiographi Schotti.
 363. Malim οὐκ, ἦν μὴ λάχω. Confer Lysistr. 208.
 370. Eurip. Electr. 33. χρυσὸν εἶφ' ὅς ἂν κτάνῃ.
 387. In ed. Porti νόμιζε ἐν τοιῷδε, ni fallor, emendabat
 [Porsonus,] relictis τῷ πράγματι, quomodo male
 curatur metrum. Inde autem possis νομίζειν ἐν τοιῷδε
 πράγματι, ut infinitivus ponatur loco imperativi. Vide
 ad Plut. 598.
 417. τήνδε δὲ ξυνανέλκυσον. Hoc vel συνεξέλκυσον
 necessarium ad sensum. Vide ad 468.
 440—57. Collato Schol. distingue — βούλεται,
 441. XO. μηδέποτε —
 443. TP. κείτις ἐπιθ. — μάχαις,
 445. XO. πάσχοι γε —

¹⁾ Supra T. i. p. 170. ad Antiphont. 131, 22. J. S.

446. TP. κείτις δορυξ. ————— μαχῶν,
 448. XO. ληφθεῖς — II. 208
 449. TP. κείτις στρατηγ. — παρσκευασμένος,
 451. XO. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' —
 452. TP. ἡμῖν δ'
 453. XO. ἀφελε
 454. TP. ἰὴ, ἰὴ τοίνυν — "Αρει δέ,
 456. XO. μὴ, μί. TP. μηδ' Ἐν. γε; XO. μή.
 457. TP. vel EP. ὑπότεινε

N. B. 440. 443, 6, 9. 454. Trygaei orationem abruptit Chorus. Deinde 458—601. dispiciendum de personis.

453. Confer omen Paeonum apud Herodot. v. 1.
 468. Lego ἀλλ' ἄγετε, ξυνανέλκετε καὶ σφώ. Nil frequentius, quam in bicompositis verbis alterutram praepositionem excidere. Mox 470. κάμπιπτω Suidas ed. Kuster. v. ἐξαρτήσας, et Aristophanes Junt. 1515. sed recte in Suida κάπεμπιπτω ed. Med. et MS. C. C. C. apud Porsonum. Hoc ipsum verbum paullo ante 416. restituendum.

Ceterum quamvis saepe plurale pro duali irrepserit, nonnunquam vice versa erratum est; ut in Acharn. 733.

ἀλλ' ἄγετε Lysistr. 665. De ἀλλὰ ad Lysistr. 833.

Plut. 229. Phoeniss. 803.

506. Qu. an legerit Schol. ἀπὸ τῆς θαλάττης.
 512. ὁμοῦ γενέσθαι Thesm. 579. Xenoph. Hellen. iv. 5. 15.
 514. Plerumque flectunt -ως, ^ωταρον, ^ωτατα. vide R. P. Opusc. p. 222. ἐχθροτέρως Demosth. de Pace 61, 26. χαλεπωτέρως Thucyd. ii. 50, init. viii. 40. σωφρονεστέρως Iph. A. 379. εὐρντέρως Lysistr. 420. ἀσφαλεστέρως Thucyd. iv. 71, fin. μαλακωτέρως viii. 50, med. ὑποδεεστέρως ib. 87½. μειζόνως iv. 98. ἐρδωμενεστέρως Xenoph. Hellen. iii. 5. 14. μεγαλειοτέρως ib. 4. 19. ἐχθροτέρως e Thucydide Antiatticista Bekkeri p. 92, 24. ἐπιτηδειοτέρως idem grammaticus ibid.

Dobree, Adversaria critica. IV.

14

- Quum metrum iamb. dim. esse videatur, vide an hic legendum ἀνδρικωτέρως: (sed metro facile succurres legendo 515. καὶ δὴ, de quibus particulis vide ad II. 209 Eccl. 510.) et in Eq. 451. ἀνδρικωτάτως. Sed de superlativo etiam atque etiam considerandum.
528. Lege -εργυμίας, et sic forsā Schol. -υρε- servant Suid. ed. Med. v. κρομ. et Phryn. Bekk. 56, 19.
531. Qu. κλαύσει γε σύ. Vide Eccl. 1019.
565. De σφῦρα Gaisf. ad Hephaest. p. 18. Hesiodum Opp. et D. 423. (σφῦρήλατος Epigr. Phot. v. Κνψ. ἀναθ.) Gram. Hermannī p. 437. n. 73.
567. Prior Scholiastes ita capit: *Optime aliquis per eos (αὐτῶν, τῶν γεωργῶν) duceret μετόρχιον. i. e. agmine denso stant agricolae, tanquam ὄρχος arborum.* (Lege μεταξὺ ποιῆσαι μετόρχιον· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ εἰσιν. ἵνα —) Alter legebat τῶν μετορχίων, et intelligebat, *Nunc facile aliquis ἀπὸ τῶν μετορχίων transferret τὰ φυτόν in suum locum, ore scil. agriculturalum.* Unde facile posses ἢ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειέ τις. (Sensum loci exprimeres ἢ καλῶς ἂν τῶνδ' ἀπαλλάξειέ τις μετόρχιον.) Sed quum τις de suo suppleant Scholiastae, ut in Plut. 505. verum puto ἢ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἂν, scilicet οἷδε οἱ γεωργοί. Facile sane isti μετόρχια aliquot profugarint. De isto genitivo vide Brunckium ad . . . Sic τῶν λίθων Ach. 183.
573. παλλασίων] An λαπάθων Schol.?
577. φρέατι. Vide Athen. III. 123. F. 124. D. 125. A. Eccl. 996.
604. Schol. I. 3. ἔχον] Qu. ἔλκον.
608. Schol. I. 4. ἐπλεξεν] Lege ἐπέπληξεν.
- 609—10. Plaut. Asinar. III. 3, 29.
618. Schol. med. An legendum ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἀποτυχεῖν?
631. κατὰ δ' ὥς tres primae, Inv. Br. et omnes. Certissime legendum καὶ θάδ', Athenis scil. Nescio autem annon alii antea id viderint. De καὶ θάδ' vide

Porsonum et me ad 855. Contra ἐνθάδ' vitiosum Av. 764. ubi vide. ταῦτα, ἐνταῦθα, vel ἐνταῦθεν conf. Nub. 62. Rav. 697. apud Pors.

637. Vide Thucyd. iv. 41. fin.

II. 210

662. εἰέν γ'] γ' om. Rav. et Schol. Vide Æsch. Choëph. 664. Blomf. *Ed. Rev.* 38. p. 488. — Qu. εἴ' εἰεν, ἀκ. Age — recte intelligo.

665. Schol. Qu. κιστίδας δὲ ἐκάλουν —.

675. ὅπερ Sch. ὅπερ Rav. (i. e. οὐπερ, ut recte Inverniz.) Lege οὐπερ φησὶν εἶν' αὐτὸν πατρός. τοῦ non Graecum esse videtur. Vide p. 70.

693—4. Qu. — τότε, Πρῶτον ὃ τι πράττοι — ut sit constructio pendens; idem fere ac si dixisset περὶ τῶν ἀρχαίων.

691. Schol. Cratinus: Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας, ἐν τοῖς λύχνοισι θάψω. Ita χρεῶν et θεῶν confusa, etc.

731. σὺ om. Rav. Lege vel φυλάττετε¹⁾ vel -τειν.

733. Thucyd. v. 50, med. Herodot. viii. 59. et Valckenaer.

740. Schol. l. 2. εἰς Εὐριπίδην, lege Εὐπολιν.

760. μοι deest in 3 primis edd. et uno MS. Brunckii. Qu. an ἀνταποδοῦναι. Quod compositum alibi in his notis restitui, ni fallor: qu. an in Thesm. 820. Vide ad Thesm. ult.

785—6. Lege ὑπάκουε, servato ἔλθης, ut Lysistr. 734.

835. Schol. Ion ἐπὶ κλησιν δὲ Ξουθου. Ineptit, de Creusae filio cogitans.

847. Nunc malim πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σὺ; πόθεν; TP. ἐκ τοῦρανοῦ. Vide Rav. et me ad Nub. 664. Sed qu. annon Attici τοῦτω et αὐτῶ semper dixerint. Matth. Gr. §. 436.

849. Qu. τριώβολον. ἦ — βροτοί;

854. Schol. παραιτοῦνται. i. e. reprehendunt. Vide Av. 1215. et Schol.

¹⁾ Hoc voluit Bekker. sed typographi incuria dedit divisim φυλάττετε. J. S.

858. Iph. A. 537. Herodot. vii. 104. prop. init. Schaeff. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. Heracl. 641.
869. Malim *σησαμῖς* —. Vide Eupolin Athen. xiv. 646. F. Sed *-μῆ* diserte Schol.
- π. 211 873—5. Distingue ΘΕ. ἦν ἡμεῖς — ὑποπεπωκότες; TP. *σάφ' ἴσθι.*
886. Vide Eq. 155.
890. Schol. fin. Qu. *τινὲς δέ φασι Πᾶνα παρ. — ἐν ἄγρ.* sed quaere de historia.
891. Ut Kust. tres primae et Rav. nisi quod hic ἡμῖν. Malim igitur *τοντὶ δ', ὁρᾷτ' ὀπτάνιον ὑμῖν ὥς καλόν.*
- 921—33. Pro XO. ubique restituendum ΘΕΡ. (duo famuli, ii qui fabulam ordiuntur.)
941. Lege *ᾧσι' αὐτὰ δῆλα* —.
945. Aeschyl. Theb. 703. *λήματος ἂν τροπαία* disjunge cum Heath. servato *ἂν ἔλθοι.* Vide Blomf. Gloss. et Ag. 212.
948. Schol. Platonis locum lege *φέρει τοῦτο δὴ Λεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἐνι;*
1002. E Megaride scilicet. Vide Elmsl. Ach. 519.
1027. Strophe 942. Herman. de Metris, p. 418. qui ineptit.
1043. TP. *ὅπτα καλῶς νῦν ταῦτα. ΘΕ. καὶ μὴν οὐτοσί*
προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.
 TP. *τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ὥς ἀλαζὼν φαίνεται.*
μάντις τις ἐστίν. ΘΕ. οὐ μὰ Δί' ἄλλ
Ἱεροκλέης.
 TP. *αὐτός γε ποῦσθ', ὁ χρησμολόγος οὐξ*
᾽Ωρεοῦ.
 ΘΕ. *τί ποτ' ἄρα λέξει; TP. δῆλός ἐσθ'*
οὗτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.
 ΘΕ. *οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.*
 TP. *μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕ. εὖ*
λέγεις.

Sed quum οὐτός γε ποῦ 1047. det Rav. vide an
 ΘΕ. μάντις τις ἐστίν. TP. οὐ μὰ Δί' ἀλλ'
 Ἰεροκλέης
 οὐτός γε ποῦσθ'. ΘΕ. ὁ χρησμολόγος
 οὐξ Ὄρεοῦ;
 τί ποτ' —

Videndum an v. 1048. καὶ γὰρ defendi possit e
 Ran. 412.

1056. Delendum puto IE. Certe 1061. delendum, et pro
 ΘΕ. reponendum.

1072. Malim ἀπολεῖ γ' — plane ut Ran. 1276. De γέ
 Elmsl. ad Acharn.

1090. νέφος ὅξυ Schol. 922. ἐχθρὸν ad 923. Vide de II. 212
 νέφος Herodot. ix. 109, 50.

1094. Schol. l. 4. κύσθον] Lege κύαθον.

1107. Vel hic lege τότε πρῶτον, vel 1074. τότε
 πρότερον.

1125. Distingue ὦ θνητόλε; ἤκουσας; TPY. ὁ κ.

1134. οὐ καστώων Fl. Christian. sed v. l. οὐκ ἔξω τῶν.
 Sed diserte in notis conjicit εὐκαστώων, et e duobus
 MSS. citat οὐκ ἐάσω.

1136. Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. i. p. 29. indicante
 Bentleio. Confer Eccl. 45. 602. Platon. Rep. ii.
 p. 372. C.

1144. Schol. Αἱ ἄφανσον, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Vel lege
 ξήρασον, vel forsā isti legebant ΑΛΛΑΦΛΥΣΟΝ,
 quo ducit ἀλλ' ἄφελς Suidae ed. Med. v. φασηλ.
 Qu. an legendum ἀλλὰ φαῦς. Vide Pierson. ad Moerin
 p. 398.

1148. τυνιλάζειν. Athen. ix. 378. D.

1164. φύσει Suid. Med. et MS. v. φίν, et Rav. Vide
 Nub. 875. Thesm. 538. Lysistr. 1037. Isaeum Tyrwhitti,
 p. 6, 13. Eur. Med. 1225.

Ibid. Qu. an legerit Schol. πρῶμον, ut Vesp. 264.

1176. βάμμα Κυζικηνικόν. Si de κυσός et ejus quantitate
 constaret, posses etiam κυσικηνικόν, vel etiam κυσο-
 κηνικόν. Hesychius: κυσοχηρή — οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν.

1189. Schol. Lege ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκας, ut Kuhn. ad Ælian. V. H. XIII. 9. Vide an versus factus in Laconas καθομιλοῦντας Tissaphernem, (Thucyd. vii, etc.) Ioniae Satrapam. Confer Athen. xv. 681. C. xii. 535. E. Quae si vera sunt, iste versus ex Aristophane, vel potius ex proverbio quod expressit Aristophanes, detortus.
1194. ἐπισφύρει Rav. Lege ἐπιφύρει. *pile up.*
1200. Forsan πεντήκοντά γ' ἐμπολῶ δρ.
1215. Schol. fin. An hoc vult, *alius legere mox* 1216. *ισχάδας, τρ. χ.*
1243. Nonne legendum τῶν κατακτῶν κότταβος, ut Θύμον τε τῶν Ὑμηττίων in Eubulo aut Antiphane Pollucis vi. 67. Athenaei i. 28. D. (Pors. Opusc. p. 233.) In Eccles. 405. dubito annon legendum τῶν Λακωνικῶν.
- II. 218 1270. ὀπλοτέρους om. Rav. Puto fuisse ὄπλ' ἱμῖν ἄδων. Passim ita ludit in verbis Noster, ut se ipse interpretetur. παίζειν supra 453. quod miror Elmsleio suspectum esse.
1306. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε Καὶ σμῶχει' — Rav. ἐμβάλλετον. Qu. σμῶχοντες?
1339. Schol. Qu. τὰ Δ μέτρα. i. e. om. alii v. 1337—40.
1347. συκολογοῦντες] Herodot. i. 71. Athen. viii. 334. B. ix. 408. A.

A V E S.

- HISTORIA. Nicias. Vide Schol. 13. 186. 362. 1369. Acta hieme, 105. τὰπὶ Θεράκης, 1369.
- Argum. § 3 et 4. Kust. [l. 3. et 15. Bekk.] Pro προεσιτῶν et -τῶτας qu. an legendum προσιτῶν et -τας.
- Ib. § 5. [l. 23.] ὁ μὲν καθόλου στίχος. Lege στόχος. *The general aim of the poet.*

Dram. Pers. Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ, sine Θ. ut Πείσανδρος, Πεισίστρατος. vel saltem Πισθέταιρος, ut Schol. 1271. Sed quum ἡγεμονικός omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πεύθοντι τοὺς ἑταίρους, quam ut πιστῷ ἑταίρῳ.

Var. Lectt. apud Schol. 7 male. 14. 19. 23. 45. 63. 66 ἔρον, ἔρω, ἐρώτα. 157. 168. 235. 282. 304. 347. 358. 359. 374 male. 400 male. 417. 442 male. 444. 456, ubi vide. 462 male. 463 male. 520 male. 527. 567. 568. 604 male. 646. 652. 686 male. 688. 718. 791 προκ. pro προκ. 810. 826. 836 male. 837 male. 873. 903. 953 legerit πολύπορα, ut videtur. 1002 male. 1008 (qu. an legebat ἀστέρων.) 1012. 1021. 1069. (1078?) 1099 qu. λευκότρυφα. 1100 male. 1114. 1115. 1121. 1203. 1213 male. 1218 male. 1269 male. 1326. 1335. 1342. 1372. 1381. 1392 male. 1404 male. 1468. 1478 male. 1480 male. 1490. 1502 II. 214 male. 1551. 1558 qu. 1597 qu. 1655. 1712 male.

V. 11. Schol. l. 7. Lege καὶ ἕτερος. * * ἔχων λύραν
"E. Tum

A. μεγάλους πιθήκους οἷδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Ἀνκέαν,

B. ἀνωμάλους εἰπας πιθήκους. * *
ὁ μὲν γε δειλὸς¹, ὁ δὲ κόλαξ², ὁ δὲ ξένος³,
ὁ δὲ νόθος.

1. Pisander. 2. Teleas. 3. Excestides.

Sic ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Schol. Leid. ad 1700.

13. Schol. l. 3. Lege πρὸ ἐτῶν δ̄.

15. Scholia distingue: — τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτόν. (sc. Tereum.): ~ Εἰς τῶν ὀρνέων] οἷον ἐκ τοῦ συστ. Prior iste iungebat ὡς ἔφρασκε τῷδε ἐκ τῶν ὀρνέων. Tum διαιροῦσί τινες etc. hoc vult: alii distinguunt post ἐγένει, et iungunt ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων τὸν μὲν Θαρ. (An legebant ἐγένει. ἐκ τῶν δ' ὀρνέων Ἀπέδ.) Sed ista βιαίως γὰρ etc. non expedit. Hoc video, legendum σημαίνει —

δείξαντας. An legendum σημαίνει ἡμῖν τὸν ἔποπα, ὃς ὄρνις ἐστίν, δείξαντας: Ὡς ἔκ τῶν ὀρνέων] παρ' ὑπὸν. εἴρηκε.

31. Schol. In Callia lege καὶ Σάκας (vel -αν) ὃν χ. In Cratino malim συστραφῆ.

35. Schol. τὸ δὲ ἄ. π. ἐκ τῶν ὀρνέων, ἀντὶ τοῦ] Qu. ἐκ τῶν ἀνῶν (ἀνθρώπων.)

40. κραδῶν. Schw. ad Athen. xv. 682. D.

55. Aristoph. Athen. ii. 53. A.

58. De τοῦ παιδὸς vide me ad Demosth. F. L. 391, 6. 67—8. Athen. ix. 387. A.

96. Schol. Lege ἐπεὶ ἐφόβει αὐτούς. Putabat Schol. haec a Pisthethaero ad Euelpidem dici, vel vice versa.

102. Athen. ix. 397. E. quem e MSS., corrigunt.

106. τε καὶ θις tres primae. Malim καὶ αὐθις, sine τε.

108. Herman. Metr. p. 137—8. Infra 1128. 1699.

Thucyd. i. 24, 93. Herodot. iv. 147, 40. Eur. Iph. A. 953. — Nunc suspicor legendum ποδαπὸ γένος; Adde Herodot. i. 6. in multis libris, Ctesiam Athen. xii. 528. F. Æschyl. apud Etymol. v. αἰδοιέστατος p. 31, 5. Eurip. Bacch. 989. Athenaeus x. 425. D. 1. Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος. xi. 461. F. γένος Λυδοῦ MSS. xii. 516. C. Duris ibid. xiii. 560. B. Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ. Epigr. ibid. xiii. 576. C. Athen. xiii. 606. C. xiv. 636. F. 648. E. Herodot. iii. 4. Æsch. Suppl. 270. Inscr. Wilkins. (Chandler. ii. 1.) semper μῆκος, πλάτος, πάχος sine articulo. ὕψος Euang. Athen. 644. F.

111. De σπέρμα vide Athen. vi. 256. B. 2. Pseudo-Demosth. 784, 29.

149. Schol. l. 2. πολὺ] Qu. Πύλον, πόλις —.

150. ὥς οὐκ ἰδὼν Schol. Pac. 803. i. e. οἷα δῆ. Vide Schützii Hoogev. p. 762. Viger. ὅσα γε Thesm. 917. Pac. 857. ὅσον γ' Nub. 1254. In Œd. Col. 125. ὥς ἐπεικάζαι. Si constaret ὅσα dici, quomodo certe dicitur ὅσα γε, facile curaretur metrum, — ὅσ' ἐπεικάζαι. Sin minus, potes ὅσα γ' εἰκάζαι.

163. Malim $\tilde{\eta}$, *quomodo*.

167—9. Vitiosum videtur ὅρως 168. et e proximis petatum. Forsan *τίς ἐστὶν οὗτος* — facillime enim excidere potuit $\cdot\bar{\iota}$ i. e. *ἐστὶν* per compendium scriptum, ut mox excidit 277. In Vesp. 388. *ἐστὶ* probabiliter Brunck. ubi me vide. Adde Vesp. 897. Saepissime quidem omittitur verbum substantivum; sed recte additur, ut mox 271.

Possis etiam *τίς οὗτος*; *εὐθὺς ὁ T.* Ceterum Suidas v. *Τελέας* in fine ita supplendus: *τοὺς πετομένους ἦν ἔρη τίς ὅρως οὗτος*;

180. Recte damnat, ni fallor, vulgatam Brunckius. Vide Ran. 1189.

182. Forsan *διὰ τουτὶ κ.* vel *διὰ δὴ τοῦτο κ.*

194. Schol. fin. Lege *μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα*. Demosthenes Demetrii Phalerei apud Plutarch. Demosth. p. 850. B.

251. Schol. prop. fin. *παρὰ τῷ Σίλλῳ*] Qu. *παρὰ τῷ αἰΓΙΛΑῳ*. Ovid. Met. xi. 710.

271. *οὗτος αὐτὸς* est avis quae modo advenerat; quod II. 216 absurdum est. Lege igitur *αὐτοῖς* —. *Hic* (Epops) *eas* (aves) *singulas nobis indicabit*.

282—3. Sensus videtur esse, Ego sum Sophoclis Epops; cujus filius fuit Philoclis Epops; cujus filius est hic Epops de quo loquimur: ergo sum hujus avus. Et forsitan recte se habet vulgata, si construas *ἐκ Φιλοκλέους Ἔποπος*. Vertit Hemsterhusius quasi esset τοῦ ἔξ Ἔποπος; et hoc fortasse verum: Hic est filius Philoclis, ex (me) *Εποπε* prognati; ut statuamus Epopem minorem esse ipsum Philoclis Terea. — Sed expende locum 1295. ubi Philocles non vocatur Ἔποψ, sed *κορυδός*.

Ib. Schol. l. 5. Lege *ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ* —.

291. EY. et 292. IIEI. distingue. EUELE. Imo si esset *Cleonymus*, nonne *abjecisset* —?

300. Schol. l. 2. Alcman Antigoni Caryst. xxvii. (Casaub. ad Athen. ix. 394. D.)

- 303—5. Schol. Tribus scholiis in unum junctis lege καὶ ἡ πορφυρεῖς, καὶ ἡ κολυμβεῖς, καὶ ἡ φήγη, καὶ ὁ δρύονψ, καὶ ἡ ἀμπελὶς, κερχνὴς δὲ οὐ· ἀλλὰ κέρχη. Δίδυμος δὲ — φησί. κεβληπυρεῖς δὲ μήποτε etc. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio; sed credo ὡς τις ὦν κοπρ. Tum mox lege περὶ τὴν γραφήν.
309. Timocles Athen. vi. 241. A. 8. — Pro οἶμοι lege οἶμαι.
317. φίλους MS. Suidae. Lege φίλος.
337. τὴν δίκην δοῦναι non Graecum puto, praesertim absolute positum ut hic. Possis τῶνδε δοῦναι, quod ipsum non puto dici posse, quamvis τῶνδε δοῦναι δίκην rectissimum sit, ut Vesp. 1323. (ib. 451. lege τούτω e Schol.) Sed omnino legendum puto νῦν pro τὴν vel ob sensum. Potuissem δεῖν.
- Sed vide Xenoph. Hellen. ii. 3. 29. δ. τὴν δ. ibid. iii. 3. fin. δὴ τῆς δ. ἔ. recte VV. DD. ibid. iii. 4. 25. vi. 2. 34. CEd. T. 552. Eur. Heracl. 1025.
- II. 217 357. Malim καὶ ᾠωφελήσει; Vide Nub. 1444. et ibi v. ll. Thucyd. v. 23, init. καὶ defendi potest ex Aeschyl. Prom. [350.]
- Ibid. πλατὺς οὐ πρ. An quod ignem gestabant in ταῖς χύτραις, ut Lysistr. 297. 308. Xenoph. Hellen. iv. 5. 4.
370. Malim εἴγε. Certe, siquidem. Vide ad Ach. 395—6. [Vel] lege οἶδε τὴν φ.
378. Schol. Lege οὐ — Ἀθηναίους — ταπεινὰς — τὰς πρώτας.
381. Malim μάθοις γὰρ ἂν τι. Vel certe, si vulgatam servas, lege σοφά.
385. Malim
 ἄγουσ' ἡ —
 μῖν ἔθ' ὥστε — still more. ἔτι Thesm. 467. (1197.) Lysist. 20.
390. Xenoph. Anab. iii. p. 181, 24. 184, 5. HSt.
486. Schol. l. 5. μεγαρικὰ Ald. Falsa, sed notabilis, lectio.

437. *Malim ἐφ' οἷσπερ καὶ λόγοις — οὐ quae ipsa — τοῖς certe vitiosum. Vide ad Pac. 675.*

450. Schol. *φυλετῶν]* Lege *φυλάρχων*. Ceterum bene locum explicat: *The troops are to march back to quarters, and look out for further orders.*

451—9. Antistr. 539—48.

1.	υ υ	υ υ	υ υ			
2.	υ	υ	υ	υ	--	
3.	υ υ	υ υ	υ υ			2. Antistr. spond. in 3 ^o loco.
4.	υ	--	υ	--		
5.	υ υ	υ υ	-			
6.	υ υ	υ υ	-			
7.	υ υ	υ υ	υ υ			
8.	υ υ	υ υ	υ υ	}		
9.	υ	υ	--			
10.	υ υ	υ υ	-			
11.	υ υ	υ υ	-	}		
12.	υ	υ	-			

Infra 1313—24. et antistr. 1325—34.

II. 213

1.	υ υ	υ υ	υ υ	υ υ	
2.	υ	υ	--		
3.	υ	υ	υ	-	3. Antistr. -- υ- υ-
4.	υ υ	υ υ	υ υ	υ υ	
5.	υ	υ	υ	-	5. -- υ- υ-
6.	υ υ	υ υ	-		
7.	υ υ	υ υ	-		
8.	υ υ	υ υ	υ υ	υ υ	
9.	υ υ	υ υ	υ υ	υ υ	
10.	--	υ	υ	-	10. υ- υ- υ-

De metro vide Burnei. *Metr. Æschyl. Prom. p. 16.*
et de hoc metro

υ υ-|υ υ-|υ υ-|υ-|υ-|υ-|

Hephaest. *Gaisf. p. 341.*

Quod autem vult Porsonus vv. 1323—4. post 1334. repetere, vide Eccles. 947. 954. 953. 960. 964. 968. Lysistr. 295. 305.

○-|--||○-|○-||○- supra 629—30.

463. De κωλύει Thucyd. i. 144, 93.

471. Plato apud Schol. hic et ad Vesp. 1251. Legendum puto ψυχὴν δ' ἐπανάγειν. (hoc Burgess. ad Dawes.) cetera obscura.

481. τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἤρχον. Ald. J. 1. 2. Lege τοίνυν ἤρχον τῶν ἀ.

485. Athen. xiv. 655. A.

495. Lege καὶ προκαθεῶδον. quae vox occurrit Vesp. 104. Deinde jocatur in ἤσεν, quasi gallus fuisset asotus quidam, qui jam inter potandum caneret, antequam coenandi hora esset. *He had got noisy before supper-time.* Omnino confer Danaid. Fr. 6. et Demosth. Conon. 1257, 12. Retinendum enim δειπνεῖν. ὑπέπινον scil. post prandium, non coenam. Vide Xenoph. Hellenic. v. 4. 40. vi. 4. 8. Aristoph. Athenaei, Pors. Advss. pp. 117. 281.

514. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων. Sed vide de Ζεὺς et ὁ Ζεὺς.

II. 219 525. Malim καὶ τῶν τοῖς γ' ἱεροῖς. *In the very temples.* Vide de γὰρ R. P. Praef. Eur. p. 46.

557. Schol. l. 2. Lege βουλομένους, et forsan πρὸς Δελφούς. Vide sequentia, et Thucydidis locum.

565. ὅς ἂν tres primae, recte ὅς ἂν MSS. De constructione vide R. P. Orest. 887.

566—7. Huc alludit Athenaeus vii. 335. B. ubi φαλαγίδα (non η) edd. MSS.

567. Schol. ἦν δὲ Ποσειδῶνι βοῦν τις θύη. Qu. an Attice dici possit Ποσειδῶ pro -ῶνι, ut sane potest pro -ῶνα. Vide Greg. Cor. p. 164. et 309. T. Kidd. *Cr. Rev.* 1803. p. 9. Τύφω dativum e Lys. 973. citat Pierson. ad Moer. p. 177. γέλω Ran. 45. MS. Cant. 1.

568. βούν forsan omittit Rav. certe mera esse v. l. in versu praecedenti videtur. Deinde, qui producitur λάρω? Qu. ἦν δ' Ἑρακλέει θύη, ναστοὺς ὄρνιθι λάρω μ. Vide Odyss. ε. 51. — Qu. ἦν δ' Ἑρακλέει βούν τις, ναστοὺς θύειν λάρω ἦ μ.

576. Qu. an legendum Ἑρην δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἐκέλην ἵεναι τρ. π. Vide Bentlei.

581. Demosth. c. Phorm. 918, 11. Athen. v. 214. C. F.

585. Malim εἶθ' Ἀπόλλων. Verte autem si revera est medicus.

592. κίχλων]. Qu. κίγκλων.

605. Distinguere malim ΕΥ. σάφ' ἴσθι. Ὡς —.

606. Soph. Creusa, Fr. 4.

611. Recte puto Brunck. βαβαὶ pro αἰβοῖ. Quod autem dicit αἰβοῖ semper esse abominantis vel contemnntis, dubito: vide 1842.

613. — καὶ πρῶτα μὲν οὐκ
⁵αὐτοῖσι ⁶νεὼς ³οἰκοδομεῖν ⁴δεῖ
¹λιθίνους ²ἡμᾶς — (πρῶτα MS. καὶ add.
 Brunck.)

vel eo ordine qui signis numeralibus indicatur. Sed concinnius ut posui. Vide tamen annon οἰκοδομεῖν δεῖ finem faciat tetrametri catalectici. Cave interea ne ita constituas

οὐ γὰρ πολλῶ; πρῶτα μὲν ἡμᾶς οὐχὶ νεὼς II. 220
 οἰκοδομεῖν δεῖ.

Cum enim quintus pes est dactylus, sextus spondens, ultima spondei syllaba est vocis vel ultima vel penultima. Supra 570.

————— σέρφον ἐνόρχην | σφαγιάζειν

Vesp. 671. ————— καὶ τραγαλίζον | τα τὸ μηδέν.

Hoc an semper verum, nescio; plerumque certe. Vide etiam an servari possit ordo vulgatus, καὶ πρῶτα μὲν οὐ Ναοὺς etc. Vide Thesm. 39. ubi forsan λαός.

641. Lege πρῶτον δέ γε — νεοττίαν τε.

657. An *ΕΠ. ἄγε δὴ, Ξανθία*. vide 1311. 1329. Sed potius videntur Man. et Xan. esse Pisetaeri et Euelpidis servi.
669. Hinc explica Cratinum Athen. i. 29. D. de quo recte Elmsl. ad Ach. 354.
672. Lege *κὰν φιληῖσαι*. (Isaeus Tyrwh. p. 10. l. 14. δοκῶ Orell.) Ran. 1468.
673. Rectissime vulgata, quam bene vertit Hemst. Sic *κρόκης χόλιξ* Vesp. 1139.
- 694—5. Auctor Philopatridis (Lucian. T. iii. p. 598.)
698. Schol. *πτεροῦ τοῦ]* Lege *πτερωτοῦ*.
704. *ἡμεῖς δ' ὥς* omnes, ut videtur; certe tres primae: sed lege *μακάρων ἡμεῖς ὥς δ' ἐσμὲν Ἑρωτος* —.
705. Confer Alexin Athen. xiii. 562. D.
718. *πρὸς ἅπαντα* (Schol. *ἔργα*.) *ἐπὶ ἔργον ἀπήεσαν* Lucian. T. ii. p. 589, 18. *συνειάττοντο ἐπ' ἔργον* ibid. 605, 32. Vide Arist. Av. 490. *ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον*. Tragicus apud Gail. Philolog. Part. 4. p. 107. *εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσι θεροφόνοι*. Forsan *ΕΠ.* *ἐπ' ἔργον* Diphil. Athen. vii. 291. F. Pors. Adv. p. 95. *πρὸς ἔργον* Pac. 554. Cratini locum [*apud Pors. citatum*] aliter tentat Blomfield. Mus. Cr. Part. 2. p. 143.
720. Malim *ὅσαπερ πέρι μαντεία δ*.
723. Athen. ii. 66. C. Jortin. Eccl. Hist. iii. 80. ed. 1805. (Jo. Chrysostomi locus est Homil. 12. in Ephes. iv. Tom. xi. p. 94. B. C. D. Montf. ubi *κὰν ὄνος ἀνακράξῃ, κὰν ἀλεκτρῶν, κὰν πτάρῃ τις*.
731. Schol. Lege *Παίδων π. πλουθυμείαν]* *τὰ δύο sunt πλοῦτος et ὑγεία*.
738. Strophe 738—53. Antistr. 770—85.
755. Euphron Stobaei xcvi. p. 528. = 399.
764. *ἐνθάδ'* est *Athenis*, non *Nephelococcygiae*, quod hic requiritur. Vide 756. 758. Possis *Σπινθάρον Ἐνθάδ', ὄρνις φρυγίλος ἔσται*, sc. *ἐκεῖ*. Sed puto legendum *φρ. ὄρ. οὔτος ἔσται*. vel *εὐθὺς ἔσται*. Contra *ἐνθάδε* restituo Pac. 631. ubi vide.

799. Lege ὥστε Διτρεφής γε — (ὥς ὁ Δ. credo, emendatur.) Διτρεφῆ Cratinus apud Schol. 767. locus dubius. — Imo vide Elmsl. ed. Med. [p. 189. not. qui Διτρεφής.]
813. ὄνομα vel οὖν. MSS. omnes, ut videtur. Qu. ὄνομ' ἄρ' ἔσται. Sed multo simplicissimum τοῦνομα cum Bentleio et Brunck. i. e. ὄννομα. — Vide 818. et ad Pac. 184. Adde Theopomp. Athen. xi. 470. fin.
817. Quid est πάν γε? Et omittitur in Jungermanni MS. Pollucis x. 37. Qu. an legendum σὺ δ' ἄν χαμεῦνη; EYEΛΠ. πάν γε, κ. ἔ. Sed nil hic expedio: dubito etiam de personis 810—87.
- 822—4. ————— αὐτῇ Νεφ.
 ἵνα τοῦ τε Θ. —————
 τοῦ τ. Αἰσ. τὰ πάντα;
824. Vide Eur. Heracl. 1021.
825. Φλέγρας πεδῖον. Memorat Schol. Lysistr. 912. Φλεγρεῶδη λαιμῶνα, ut prope Atheniensium acropolin. Qu.
852. συνθέλω forsan reddendum Xenophonti Hellen. ii. 3. 14.
859. Schol. In Pherecrate lego μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν —.
- 860—1. Qu. τουτὶ τί ἦν Τὸ κακὸν;
871. ὀργυγομήτρα. Athen. ix. 392. fin.
873. Schol. Qu. θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. In vulgata acquiescit Bentlei. Callim. Fr. 76.
877. Praefige ΗΕΙ. et 888. ΙΕΡ. Supra 869—70. II. 222 similiter. (Male XO. 869. Br.) Deinde 896. lege XO. non ΙΕΡ. ut in strophā supra 852—9.
900. Malim μάκαρά σ'.
908. Vulgata utcumque defendi posset, ut τις esset encliticum post ποδαπός. vide similia apud Porsonum ad Nub. 1263. Sed a libris non discedendum. Nescio an etiam posses τουτὶ τί πρᾶγμα;
947. συνῆμι Sophocl. El. 131. (in choro.) Strato Athen. ix. 382. C. 2. Oraculum Herodot. i. 47.

ἀφῆμι et ἀφῆμι Lex. SG. p. 471, 10. μεθῆμι Eurip. Helen. 1252. (1266. M.) habet Br. Male igitur Brunck. ad Lysistr. 157. Ran. 1462. et hunc loc. Vide ad Cratinum Stobaei ci. p. 552, 18.

957. Malim *τοντὶ μὰ Δία τὸ κακὸν ἐγὼ οὐδέποτ' ἤλπισ' ἂν*, vel potius *τοντὶ τὸ κακὸν μὰ τὸν Δι' οὐδ*.

980. Ineptissimum est *ἀετὸς*, quod ex 979. ortum est. Requiritur nomen vilis cujusdam aviculae. Qu. *ἀμπελὶς, αἰθυία*. Melius *οὐκ* quam *οὐδ'*. Sed vide omnino Av. 587. (In fr. Thesmoph. II. apud Athen. I. 29. A. lege *οὐχί*, non *οὐδὲ* ut interpolat Brunck.)

989. Schol. Amipsiam lege

ὥστε ποῦντες
χρησμοὺς αὐτοὶ διδόασ' ἄδειν
Διοπείδει τῷ παραμεινομένῳ.

998. Schol. I. 5. Malim *ἄδηλον*, servato γάρ. Tum I. 9. lege *ἐκεῖνο πᾶν* (ut mox) *ᾧ περιλαμβάνεται ἡ Πηνξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ Μίσθιος λεγόμενος*. Sensus est: Alii quaerunt an sita fuerit Pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ Μίσθιος. De *ἕτερος* cum genitivo vide Philippic. IV. 142, 26.

Μοχ καθεῖται δὲ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνον, ὡς εἴρηται. scil. in fabulae argumento.

1008. Sanissima MStorum lectio, modo legas *ἀστέρες*. *Et ut quum sit (medium) rotundum sicut stellae, radii undique divergant.* Si abesset articulus, deberet esse *ἀστήρ*, like a star, non like stars. Infra 1145. *ὥσπερ ταῖς ἄμαις*. sed locus suspectus. Pac. 36. *ὥσπερ οἱ τὰ σχ.* Lege Av. 749. *ὥσπερ εἰ μέλιττα*, Fragn. apud Polluc. *ὥσπερ εἰ θεράπαινα*.

De constructione Attica *αὐτοῦ κυκλ. ὄντος ὥσπερ οἱ ἀστέρες*, vide R. P. Opusc. p. 210. ad Aesch. Agam. 1393. [1363.] Sophoclem Iphigenia Athen. XII. 518. D. Opusc. p. 243. Citat Ran. 305. Adde Vesp. 504. 884. Av. 1115. 1128. Lys. 188. si legatur *φασὶν*.

(De structura non dissimili ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος, Hemst. ad Lucian. p. 3—4. Thucyd. i. 126. τῶν πάλαι εὐγενῆς καὶ δυνατός. De ἐν τοῖς πρώτῃ etc. Reiz. Prosod. p. 17. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ (Ed. C. 743. nisi cum Elmsl. distinguas τῶν, μ.)

Eccl. 465. malim τοῖσιν ἡλίκοισι νῶ, i. e. τοῖς τηλικούτοις ἡλίκοι νῶ, ut Acharn. 601. νεανίας οἶον σέ. In Athenaei ii. 59. C. Hermippo lege τὴν κεφαλὴν ἔχει ὅσην κολοκύντη. Plut. 655. εἰ τιν' ἄλλον μακάριον κενδαίμονα. Lys. 1257. ἅπερ τὼς κάπερως θάγοντας — τὸν ὀδόντα. Thesm. 1117. (Ed. T. 923. (Ed. C. 734. Aj. 488. Pherecr. Athen. vii. 316. E. F. Nub. 1361. Ran. 882. Lys. 115. ψῆτταν, sed qu. Fragm. incert. 105. ὄμφρανα, sed qu. de quantitate et de loci sensu. Lys. 1085. Ach. 703. ἡλίκον Θουκυδίδης. Omnino vide Matthiae Gr. § 473. Obs. 1. Plato Hipp. Maj. T. v. p. 448, 6. Bekk. ἡδονὰς οὕσας οὐδὲν ἦντον ἢ ἐκείνας. Heindorf. ad Protag. p. 208, 17. Bekk. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ — Demosth. F. Leg. 383, 11. οἶον αὐτὸς δὴ MSS. An i. e. τοιοῦτον οἶος? Recte plures MSTi in Aesch. F. Leg. 48, 20. κιναιδὸν οἶονσπερ σύ. Plato vel alius Alcib. ii. p. 295, 12. οἶον κακὸν τοκιστήν. Demosth. 617, 25. recte MSS. οὐδ' οἶοισπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις. Contra recte Bekkerus 613, 10. τοὺς οἶοσπερ οὕτως. Antiphon 137, 37. τοὺς δὲ νεωτέρους (οἶμαι) πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ.

N. B. ὥσπερ cum participiis accusativo: Andocides 8, 26. καὶ — ἐκλογίζεσθαι ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα — sed vix tolerandum ἂν, nisi legatur αὐτοὶ ὄντες.

In *Latinis*, damnant Bentl. et Davis. in Cic. Tuscul. ii. 224 i. 17. *Platonem ferunt sensisse idem quod Pythagoras.* Vide Epp. Sodal. Socrat. p. 263. Vide etiam Lucret. iii. 457. ed. Eichst. *Dissolvi naturam — ut fumus.*

I. Thucyd. i. 69, 23. τοῖς Ἀθηναίοις οὐχ ἐκὰς, ὥσπερ ἐκείνον — ὄντας. iii. 64. οὔτε ἄκοντες, —

καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένον, ὥσπερ ἡμᾶς. v. 99. νησιώτας — ὥσπερ ὑμᾶς. (Vide Blomfield. ad Æsch. Theb. 243.) vi. 68. vii. 21. ib. 85. ἄτε οὐκ — ὥσπερ τῶν — ληφθέντων. Pherecrates Athen. vii. 316. F. ὥσπερ εἰ τοὺς πολυπόδας. Thucyd. iv. 62. ἢ δοκεῖτε — οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος — παύσαι etc. malim ἡσυχίαν. Aristoph. Frag. 129. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. ἄθροι v. l. Ach. Possit audaculus quis ἐστῶτας ἄθρούς ὥσπερ ὀρεωκόμοι. Plato Protag. p. 202, 15. Bekk. ὥσπερ τοὺς φανλοτάτους. Auctor Alcib. ii. p. 277, 16. Bekk. ὥσπερ ἐκείνον. 280, 9. ἢ περ ἐκείνους. 295, 12. οἶον κακὸν τοκιστήν. sed 279, 6, ἢ περ ἐκείνος.

II. Thucyd. i. 82. ἀνεπίφθορον — ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς — ἐπιβουλευόμεθα — διασωθῆναι. iii. 67, fin. ἢ οἱ ἡγεμόνες ὥσπερ νῦν ὑμεῖς — διαγνώμας ποιήσασθε. Lege ποιήσεσθε. Vide R. P. ad Orest. 1035. Aristoph. Eq. 365. Lysistr. 1119. Thucyd. iv. 17, 68. delendum suspicor γάρ. v. 100. ὑμεῖς τε — καὶ οἱ δ. — ποιοῦνται. vi. 79. prop. init. ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοῖ, ὥσπερ νῦν, ἀδικῶσιν. Malim ἀδικοῦσιν, quanquam vide 78, fin. ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. vii. 4, 8. ὥσπερ νῦν — ποιήσεσθαι. Demosth. Phil. i. 43, 18. ἢ περ — βέλτιον ἢ ἡμεῖς — ἐπιμελούμεθα. F. Leg. 434, 8. οὐδὲ φοβεῖ με Φίλιππος, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ὑγιαίνει. Intellego Φίλ. ὑγιαίνων. Æschin. F. Leg. 44, 5. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς, φοβεῖν.

Quum post conjunctionem vel relativum forma orationis obliqua in directam, vel directa in obliquam mutatur, libentius in nova forma pergunt Attici, quam ad veterem revertuntur. Contra Iones.

III. Constructio continuata per verba in appositione. Thucyd. v. 6. οὐκ ἂν ἔλαθεν ὀρμώμενος ὁ Κλέων — ὅπερ προσεδέχετο ποιήσῃν αὐτὸν, — ἀναβήσασθαι. vi. 91. εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιὰν — πέμψετε. Ibid. 12. ὅπερ πεπόνθατε — ἐφίεσθε.

VII. 42. οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας (ἔπαθεν) ἀφικόμενος (γὰρ) — ὑπερώφη. (Ibid. 61. οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι — οὐ — ἔχουσιν.)
 VI. 18. τῷ δ' εἰωθότι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλευόντες, ἐς τὰδε ἔραν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. Demosth. F. L. 449, 29. ἔχοντα — ὥσπερ ἐγὼ — οὐκ ἐθαύμασα. Antiphon 129, 38. αἰτήσομαι οὐχ ἅπερ — αἰτοῦνται — ἀπιστοῦντες. Plato Sympos. p. 383, 16. Bekk. οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα — ἐτίμησαν. Aristoph. Av. 558—9. μὴ διαφοιτᾶν ὥσπερ — κατέβαινον. Lysistr. 1119. μὴθ' ὥσπερ — ἔδρων. Eubul. Athen. XIII. 557. οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς — κεχρισμένοι, καὶ ἐξίητε. Idem ibid. 571. F. οὐχ ὥσπερ ἄλλαι — ἔσαττον. Vesp. 940—2. δοκεῖ πεπονθέναι, Ὅπερ — ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης. Ἀπόπληκτος — ἐγένετο. Soph. Trach. 31. οὐς κείνός ποτε Γήτης ὅπως ἄρουραν etc. D. Joh. vi. 58. Paul. Rom. III. 8. 2 Cor. III. 13. D. Joh. 1 Ep. III. 12.

N. B. Ad hanc rationem refer ellipses apud Elmslei. Addend. Heracl. 131. p. 135.

Vide an ex hac transitione explicari possit ἐνδώστε, Plut. 488.

IV. ταῦτ' ἔστιν Ἑλένης βρώματα ἅ φησιν οἷτος μαινίδας καὶ τριγλίδας, Antiphanes Athen. VIII. 358. F. VII. 313. C. ita bis MSS. Θεοῖς servandum Ran. 916. Thesm. 509. Ach. 703. ἄνδρα κυφόν, ἡλίχον Θουκυδίδην. Potuisset -δης. Xenoph. Anab. IV. p. 319. ed. Cantab. εἶχον — μαχαίριον ὅσον ξυγήλῃ Pors. e Phot. Isocr. Philipp. 21. οὐς εἰκός — μᾶλλον ἢ σὲ γιγνώσκειν. Demosth. F. L. 421, 16. τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους. In Xenoph. Hellenic. I. 4. 16. malim οὐκ ἔφασαν δὲ τῶν, οἷος περ αὐτὸς, ὄντων, scilicet ἔργον εἶναι. (de qua ellipsi vide Demosthenica ad F. L.) Non esse talium virorum proprium. Forsan delendum ὄντων. Deinde τοῖς δὲ — τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἷοίπερ πρότερον, ὥστερον δὲ δυνασθεῖσιν

- IL 226 ἀπολλύναι etc. ubi errant Reizius et Schneiderus. Vide Reiz. de Prosod. Gr. p. 71 etc. Sturz. Lex. T. III. p. 260. c. 1. In loco II. 3. 25. quem citat Schneiderus, illi assentior legenti οἰοίτεσθ' ἡμεῖς etc. Antiphon 138, 31. non huc trahendus videtur.
1010. Lege ἄνθρωπος Θαλῆς. *The fellow's a second Thales.*
1028. Qu. ἐκκλησιάσαι γούν.
1036. ἐάν δ'] Soluta oratio, ut videtur. Vide Archipp. Athen. VII. 329. C. Thesm. 302.
1061. „ὀπτεῦω non est in usu.“ VALOK. Lege πᾶσαν γὰρ γαῖαν ἐποπτεύω.
- 1064—9. Lege ᾧ (Brunck. ex em.) πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυνος ἀνξανόμενον (MSS.) γέκνουσι παμφάγους,
(*mea conj.*)
δένδρεσιν ἐφημένα, (*conj.*) καρπὸν ἅπ.
- * * * * *
- ἐρπιστα τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ
ἐστὶν — (πάνθ' ὅσαπερ supra 119. 720.)
1078. Collatis Schol. ad 1073. in fine et Bentleyo, lege
ζῶντ' ἄγῃ τις, τ.
1087. αὐθις αὐ, si sana sunt, = *in your turn.*
1091. Schol. Lege τοῦ πνίγους κατὰ γενικὴν — οὐδὲ
ἤ θ. θερμασία ἐπὶ κεῖται —. Putabat ipse πνίγους
esse adjectivum, cum ἡμᾶς jungendum. Nisi legerit
θέρμης πνίγος vel θέρμη πνίγος.
1115. Cleomedes περὶ μετεώρων, p. 514. ed. Basil. 1561.
ἡ σελήνη, ὅταν ἡ σιγμοειδὴς τῷ σχήματι, μὴ
καλεῖται. Quare si constaret σιγμοειδεῖς fuisse τοὺς
μηνίσκους, proponerem ὥσπερ ἀνδρίαντες ὡς ὑμῶν
ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη.
1119. Qu. ἄλλως δ' ἀπὸ — ἄλλ' ὡς tres primae et ceteri
libri, quod sciam, servant. ἄλλως non placet; οὐκ pro
ὡς rem expediret. ἄλλ' ὡς servat Elmslei. Add. ad
Ach. 179.
1139. 1149—51. 1. Bis πλινθοφορεῖν, 1139. 1149
2. Nulla constructio. 3. Nil commune inter ὑπαγωγ.

ἐτ παῖδια. Capere videtur Hemsterhus. *Capite gestabant τὸν ὑπαγ. sicut pueruli humeris gestant ea quae adulti manu tractant.*

Vide an legendum 1139. ἐλιθοφόρον. Vide Polluc. II. 227 VII. 118. Thucyd. VI. 98. Nempe θεμελίους lapides e Libya advexerant, minores ex vicinia adsumebant. Tum deesse quiddam puto; ut ultimorum sensus sit, *Hirundines lutum in ore prius subactum τοῖς πλινθοφόροις δαδάντ, quomodo nutrices puerulis ψωίζουσι.* Vide Eq. 713. et Porsonum. (De hirundinibus pullos pascentibus, Oppian. Piscat. III. 243 etc. Theocrit. XIV. 39. apud C. Gésnerum de Avibus 560.) Dicit quidem Ælianus N. A. III. 24. *ὅταν εὐποροίη πηλοῦ, τοῖς ὄνυξι φέρει.* Sed Aristoteles H. A. IX. 27. quem iste compilat, nil de unguibus.

Illud etiam videndum, an exciderit nomen avis, quae portarit τὸν ὑπαγωγέα, ut lateres, instrumenta, et lutum, singulis avibus tribuantur.

1150. Schol. penult. πηλὸν] πῖλον, *porter's knot.* HSt. Thes. I. 90. H. e Suida. Contra ibi πηλὸν Kust. e MS.

1208. Lege ἄτοπὸν γὰρ τουτὶ πρᾶγμα, vel τοῦτο. *An odd business this.* Sic Elmsleius Addend. ad Ach. p. 120, med. sed male comparat cum Ach. 1049. (1048. K.) Vide Plut. 118. Cyclop. 638. Nub. 492. Thucyd. II. 91; 83. et V. II. Si alioqui de voce constaret, recte legi posset τίς ὅρις οὗτος supra 168. et forsan τουτὶ τί πρᾶγμα 908.

1242. Schol. Qu. ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων· τοῦτο ἐκ Αἰκυνίου Σοφοκλέους· φησὶν, ταύτης αἱ διδασκαλῖαι οὐ μέμνηται.

1258. Schol. Comicus apud Lucian. Amor. prop. fin. Sed vide an Menandri verba sint mutila, et ista Ἄρης ἐπ. sint ex Nostri Eq. 1127.

1262. Qu. ἀποκλήκαμεν ab ἀποκλείω.

1271. σοφώτατε hic vel 1272. in locum alicujus vocis irrepsisse puto, forsan δεινότητε. Sed utut haec sunt,

puto ὦ κατακέλευσον vel ab Epope vel a Choro dici. Recte autem vim verbi explicat Scholiastes. Verte *Huic importuno silentium impone, O Pisthetaere.* De ὦ vide Pac. 458 etc. Ceterum in vocum ordine cum Rav. consentit Suid. v. κατακέλευσον.

II. 226 Vulgatam non ferendam esse vidit Jortinus *Tracts.* Nisi obstaret auctoritas Ravennatis et Suidae, libenter legerem

ὦ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε,
 ὦ κλ. ὦ σοφ. ὦ γλ.
 ὦ τρὶς μακάρι', — XO. (vel ΕΠΟΨ) ὦ
 κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ —.

Nempe iteraturus erat Praeco ἂ τρὶς κλειν. etc. nisi a Pisetaero impetratum esset, ut ei silentium imponeret. Vide Polluc. iv. 93.

1281. Schol. ὥς λιπαρῶν] Lege *δυπαρόν*.

1283. Schol. l. 8. Comici alicujus (imo forsan lyrici) verba, in quibus vide an lateat vox *πανσικάπη*. — Qu. ἢ παισθῆ βάκτρῳ καλλίων — ut sensus idem sit atque in proverbio apud Suid. Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων etc.

1284. Athen. xi. 464. D.

1289. An hoc dicit Scholiastes: *Alii legunt ἀπένεμον τάνταῦθα, alii ἀπενέμονι' ἐνταῦθα* vel -οντο ταῦτα.

1297. Eupolis apud Schol. Lege *τειχίων*. Vide de voce Pierson. ad Moerin. p. 365. Thucyd. vi. 66. init. 81 $\frac{3}{4}$.

1313. [*Supra ad 451.*]

1343. Hoc, opinor, dicit Scholiastes: *In aliis MSS. est lacuna post γλνκύτερον, quam supplet Aristophanes Grammaticus ita ἐρῶ δ' —.* Spurium equidem puto.

1356. *πελαργιδεῖς*] Dicunt grammatici *έας* accusativum nominum in εὖς non contrahi in εῖς ab Atticis. Vide Moerin. p. 204. Maittair. p. 36—7. ed. Sturz. qui turpiter errat de Soph. Electr. 1066. *γραφεῖς* Alexis Athen. xii. 562. E. *γονεῖς* Philemon et Menander Stobaei LXXIX. p. 341. Grot. = 455. Gesn. Sed in

tribus locis γονέας patitur metrum. Quod ibidem citatur ut ex Chaeremone tragico, forsan est anapaestici metri: (ἀεὶ δὲ) βεβαιωτάτην (-τέραν ed. Trinc.) ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονέας.

Vide Porsoni Advss. p. 315. γονεῖς in fine senarii Grot. Excerpt. p. 929. e Gnom. μονοστ. τοὺς γονεῖς II. 229 Eurip. Antiop. 4. (Stob. Grot. I. p. 5.) sed dubito an locus sit Euripidis.

1358. Sic tres primae. Brunck. tacite ἀπελυσάμην, γὰρ νῆ Δί' — sed recte Ravennas ἀπέλυνσα γὰρ ἂν νῆ Δί' — modo litera male repetita deleatur: ἀπέλυνσα γ' ἄρα νῆ Δί' — vel τᾶρα. — Nunc credo servandum ἂν, ob 1691. Ran. 755. Supra 1018. lege ὑπάγοιμι γ' ἄρ' ἂν νῆ Δί' — vel τᾶρ' ἂν cum Elmsl. Ach. p. 120.

1372. Julian. Ep. 18. p. 386. B.

1407. Forsan Κερκοπίδα.

1438. Vide an legendum πάντες τοι —.

1440. Recte statuit Beckius, non ad pueros, sed de iis, dici. Forsan legendum τῶν μειρακίων. Possis, sed inconcinne, ἐν τοῖσι κουρείοις τὰ μειράκια ταδί, hac constructione λέγουσι τὰ μειρ. de filiis, ταδί. — Nunc tento:

ὅταν τὰ μειράκια λέγῳς ἑκάστοτε
ἐν τοῖσι κουρείοισιν οἱ πατέρες ταδί.

1456. Lege κατ' αὐ πέτ. tmesis pro καταπέτ. fly back.

Vide T. H. ad Vesp. 435. Sed de κατ' vide Nub. 624.

1463. τοιαντὶ] Lege τανταγί. — Sed si = ταῦτά γε, non ταῦτα, cadit emendatio.

1490. De Heroibus Athen. xi. 461. C.

1529. Interroga post ἐγένετο.

1537. Al. κεραμεύει. vide Eccl. 253. ταμιεύει Rav.

1540. ἐκ τῶν ναυκληρικῶν] ναυκραρικῶν legendum videtur. Vide Harpocr.

1541. ἀπαντά γ' ἄρ' —. Frigidiusculus versus post 1538. quare vide an delendus sit 1538. Sed omnino reponendum 1537. κεραμεύει. (alludit ad fictiles deorum

statuas qu.) *ταμιεύειν* optimum, ut Soph. Antig. 949. sed nimis serium, et forsā ex 1541.

1538. minime delendum: sed de γ' ἀρ' 1541. dubito. Expectasses ὄντως, aut tale quid. De *καταμύει* recte Br. et Beck.

II. 280 1550. Schol. Lego Νικοφῶν δὲ Ἐγχειρογαστορ C^{IN}.
ὦ γεννάΔΑ, ΣΥ Δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε
ἀπὸ —

vel [*pro* σὺ δ'] νῦν, vel δεῦρ'.

1555. Schol. Hermippus:

ἐνέβαινε σιγῇ — — Πείσανδρος ὁ μέγας οὔτος,
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὔπι τῶν ξύλων ἐλαύνων
ἤρεισεν ὄνον κανθῆλιον. (vel ἤρῃσεν.)

Ultima dubia; sed illud fere liquet, tetrametros iambicos esse. οὔπι τῶν ξύλων, scil. ἄρχων, *Lord Chamberlain*. ξύλα, *seats*, ut Acharn. init. etc. ὁ μέγας οὔτος Vesp. 590.

Deinde qu. an διὰ ταυτωνὶ δῶρ' αἰτοῦντές σ' —.

1558. Possis ἀμνὸν καμῆλου τιν', ut forsā Schol. Sed ἀμνὸς adj. esse videtur. (1552. lege τοῖς.) Tum qu. πρὸς δὲ θαίμ' α. κάτωθεν ἀντανῆλθε —.

1581. ἐπικνῦ legisse videtur Schol. certe in imperativo. Vide sequentia scholii.

1586. 1590. Utramque orationem puto Neptuni esse, 1. ut senioris etc. 2. quia Hercules midore captus nil nisi patinas cogitabat. — Imo 1580. forsā Neptuni, 1582. certe Herculis, et 1584. De 1586. dubito; 1590. certissime est Neptuni.

1589. Lege ὀρνίθεια λιπάρ' —.

1600. Lego καὶ διαλλαττώμεθα Ἐπὶ τοῖσδε, τ.

1613. σὺ om. Ald. Junt. utraque, pro quo τοι Rav. Verum puto ταυταγὶ καλῶς λ. ut Eccl. 189. Ita Porsonus.

1628. Qu. φησί μ' εὖ λέγειν π.

1643. Melius ad sensum σοῦ δ' ἅπαντα —.

1655. νόθῳ ξαν. vel νόθῳ ξ. edd. MSS. ut videtur, quamvis e Rav. τὰ νόθῳ ξ. notaverit Inv. Dele literas

male repetitas, et cum Schol. lege νοθεῖ sine articulo. Ipse recte exponit ὡς νόθῳ, e qua glossa nata vulgata. Simile accidit Vesp. 140. ubi vide Schol. Locus Pollucis apud Bisetum est III. 21. Confer Demosth. Ol. III. p. 22, 22. ed. 1547.

1677. Schofia ad 1677. 1679. 1680. pessumdedit Kusterus. II. 231

Usque ad τὴν δευτέραν ἐξέτεινε in ed. Ald. scholion est grammatici subaudientis λέγουσι post χελιδόνες. Tum τὸ τελευταῖον etc. spectant ad 1681. Tum recte Ald. Ὡςπερ αἱ χ. Σύμμαχος etc. — β. εἰς Νεφέλοκοκκυγία. Recte quidem transposuit scholion Καὶ μεγάλη, sed inepte interpolavit.

1678—9. Nunc malim λέγει, Εἰ μὴ τιτυβίζει γ' — collato loco Vesp. 180—1. ubi qu. an εἰ μὴ φέρεις γ' Ὀδυσσεά τιν' — ea scil. licentia, de qua Valck. ad Phoen. p. 331. Burnei. ad Hec. 508. Elisio in fine versus δοκεῖν σ' Nub. 1176. in MS. Cantab. 3. et Bar. 127. Pors. Opusc. p. 244. Vide Av. 1713. et ibi Br. sed illud e tragico. Eccles. 351. ἐμοὶ δ — Ran. 300—1.

De εἰ μὴ vide Acharn. 684. Elmsl. Addend. ad 47. οὐ — ἀλλ' ἢ Eq. 777. μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 1103. οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ 1394. οὐδὲν ποτ' (ita Rav.) ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος (ἀπεδάκρυσα) Vesp. 978. me ibi. οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην Agam. 1108. οὐδὲν ποῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν Lysistr. 428. ἀλλ' ἢ: ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἢ — Lex. SG. p. 376, 8. Bekk.

ΑΑΑ' H. Aiunt ἀλλ' ἢ esse nisi, profecto; ἀλλ' ἢ, num? Vide Valck. ad Ph. 1698. Hipp. 932. Mihi vera videtur esse sententia Zeunii ad Viger. p. 476. statuentis ἀλλ' esse ἄλλο, non ἀλλά. ἀλλ' ἢ ἀκήκοας; i. e. ἄλλο πεποίηκας ἢ —; Locus Pac. 475. si sanus est, ita potest explicari, nil alud faciebant quam —. In Ach. 1110—1. et similibus verte quid nisi? ἄλλο τι ἢ —; vide Wytt. ad Phaedon. p. 201.

- τί ἄλλο γ' ἢ —; Nub. 1084. 1450. (οὐδὲν ἄλλο, Matthi. Gr. § 612.)
1693. Schol. l. 8. κρήνη ἐν Ἄργει. Imo ἀκροπόλει, ut mox. Qu. ἄσται. Vide Hesych. v. παδῶ.
1750. An δία σκῆπτρα κρατήσας? Vide Valck. Brunch. et Porson. ad Phoen. 594. = 600. σκῆπτρα in Bacch. 372. Elmsl.

- V. 1. SCHOL. Lege Δικαιογένους, Δεῖ τὰς ἐτ. ἐγκαθίζομένας [λαθεῖν] ὃ πρὸς οὐδὲν εἶπεν. vel διὰ τί τὰς ἐτ. ἐγκαθίζομένας; scil. εἶπεν. — πρὸς οὐδὲν, ut in Schol. de Telea ad Av. 168. Vel potius illa usque ad Δικαιογένους pertinent ad v. 1. sequentia vero ad 23. referenda esse liquet.
2. Schol. εὐρημένον. An legebatur ἐζητημένον, *ex cogitatum*?
22. De Οὐρόμαχος vide Athen. x. 414. E. Schw. ad vi. 245. E.
53. ὃ τι περ ἦν ὄφελος Xenoph. Hellen. v. 3. 6. et alia loca apud Hemst. ad Lucian. p. 171. οἰηθέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι Xenoph. Hell. vi. 2. 23. Vide Herodot. viii. 68, fin.
91. Malim ἅμα Ξαίνουσα;
- 95—7 alii mulieri; 98—101 Praxagoræ; 102—4 alii mul. denique 105 etc. Praxagoræ tribuo.
109. θεῖν. Xenoph. Hellen. vi. 2. 29.
123. ἦν τί μοι δόξῃ λέγειν.] Vertit Fab. *si forte quid dicere mihi videbitur necesse*, et exscribunt Bergl. et Br. Graecum quidem; vide Plut. 4 etc. sed non minus Graecum pro, *siquid ad rem dicere visa fuerit ea, quae nunc dictura est*. Nonnihil dubito de personis. Versum 122. Praxagoræ non posse adimi puto, quippe quae totius negotii curam suscipiens, coronas attulerit. Si constaret καὶ τῇ dici posse pro ἐγὼ

- δὲ, mallet *ΓΥ. καὶ τὴν* — ea scilicet quae rei diffidebat, v. 110. 115.
190. ὤμνσας Bentleius: debebat ὤμοσας, quod verum videtur.
219. εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν] Hic valde se torquet Valckenaerius. Malim εἰ πού τι χρ. *If any thing had happened to be in the best possible order, the Athenians would think the country could never be saved till that was altered.* — N. B. ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ etc. Vide ad Vesp. 186.
220. Schol. Lege Φρύγουσι] λ. τὸ κριθὰς. II. 233
243. φυγαὶ sunt *proscriptiones* a xxx viris factae: ergo fabula acta post Ol. 94, 1. τὴν φυγὴν ταύτην Plato Apolog. (N. B. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς 583.)
- In scholiis ita fere malim: Ἐν πυκνῇ: τόπος τοῦ δικαστηρίου, ἀποκεκρυμμένος: — Ἐν πυκνῇ: ἀντὶ τοῦ — ἐκεῖ κρύπτεσθαι: — Ἐν ταῖς φυγαῖς: ἐπὶ τῶν τριάκοντα.
286. Vide an legendum λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἐξολίσθη. καὶ μὴ Elmsl. Mus. Cr. T. i. p. 488.
- 296—7. Lys. 472.
302. ἐν τοῖς στεφανώμασιν Ravennas. Vide Athen. xv. 685. B.
315. Ut insanabilem citat Hermannus de Metris p. 137—8. ed. 2. Lege τὰς ἐμβάδας καὶ θοιμάτιον ἐν τῷ σκότῳ Ζητῶν λαβεῖν, ὅτε δὴ δ' —.
364. Recte emendant τῶν κατὰ πρωκτόν. Sic τῶν κατ' οἰκίαν Vesp. 1175—6. Ach. 939. Herodot. ii. 84. οἱ τῶν κατὰ νηδὺν ἱητροί. ubi nescio an τῶν omittendum cum 2 MSS.
374. Malim τί τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτῶνιον;
381. Collato Br. forsán legendum ἀλλ' ὕστερος ἦλθον· ὥστ' ἔχων αἰσχύνομαι Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν —. Sed aliquid gravioris corruptelae latere suspicor. An τονδὶ frustra ferens τὸν θύλακον? μὰ recte quidem per se; vide me ad Plut. 715. sed facile ex prava emendatione oriri potuit, ut supra 167.

405. Malim τῶν Λακωνικῶν, ut 878.
406. Qu. σαντῶ περιαλείφειν βλ. sed παραλείφειν
utitur Aristoteles apud R. P. ad Eq. 713. Possis
etiam τὰ βλ. σαντῶ περιαλείφειν ἐσπέρας. (ἐσπ.
Nub. 175.)
- 409—10. Hippoloch. Athen. iv. 129. A.
433. Malim γ' ἄρ' vel ἄρ', ut Av. 1371. Infra 554.
certissime legendum γ' ἄρ'.
442. An haec latent apud Suidam v. ἀπόρρητα?
453. Qu. ἄλλα πολλά· κάγαθὰ Ἔτερό' ἐτι πλ. vel
ἔτερά γε — sed forsā cum codicibus standum,
distinguendo ἄλλα πολλὰ κάγαθὰ· ἔτερά τε —.
- II. 234 465. Vide ad Av. 1008.
493. χήμῶν ἴσως κατείπη] Suspectum ἴσως pro ἦν
τύχη, forte; cum soleat esse forsā. An ἰῶν, de quo
ad Eq. 472.
499. Malim πάλιν. Certe τὸ σχῆμα ταῦτ'. τοῦτο est
vestis virilis, ideoque aperte mendosum.
510. Lego κείται καὶ δὴ —. Vide Pac. 941. Eccl.
496. 577. Thesm. 273. 776. Lys. 65. 77. 601. 908.
Vesp. 490. 1474. Plato Gorg. 513. D. = 265. Heind.
Soph. Oed. C. 178. Plut. 563. in MS. Cant.
617. Malim οὐχὶ μαχοῦνται, περὶ σοῦ (ita Junt. 1. 2.)
θάρξει. μὴ δέισης, οὐχὶ μαχοῦνται Περὶ τοῦ μὴ
σοι ξυγκαταδαρθεῖν — omnia scilicet Praxagorae. περὶ
τινος δεδιέναι, θάρξειν, Vesp. 1349. τινι, Eq. 27.
659. Forsan legendum cum Sanctamando τὰς αἰκίας, ut
αἰκίας sit genitivus. Vix puto articulum unquam addi
in αἰκίας, ὕβρεως etc. δίκη. — Melius τὴν, non
obstante plurali. Porson. et Elmsl. ad Med.
665. B. A. οὐδ' — πρότερον; Π. P. βίονος —.
719. Lego κατωνάκην, ut sunt αἱ κατωνάκαι, qua
constructione μοιχὸν Ach. 849. θανάριον Av. 807.
Thesm. 845. θέλτα forsā Lys. 151. λόφους Herodot.
iv. 175. χειρόμακτρον Athen. ix. 410. C. σύμβολον
Hermipp. Pollucis ix. 71. ubi κενάρθαι etc. sunt
Pollucis verba, non comici. Hinc autem liquet symboli

formam fuisse hujusmodi **D**, quam capiti semiraso comparetur. In Eubuli versu apud Schol. Eurip. Med. 613. (Reisig. Aristoph. p. 278.) lege *ἀσπερὲς τὰ σ.* cum Elmsleio Med. 600. Sed hic de tessera, non nummo agitur. In Pherecr. Athen. vi. 269. B. vide an legendum *καὶ ῥόδον κακαρμέναι*, de quo loco idem dubito ac in Lys. 151. Vide Valck, ad Theocr. p. 281. B. et Heinsium ibi citatum.

731. (Vide me ad Plut. 886. p. 109.) Post *μελαινεται* deest versus: *Non nigrior fuisses, si in te coctum fuisset* etc. Nunc quaero an legi possit *τῇ Δία μέλαινά γ', οἶδα. μὴ τὸ —; Ἄν in te coctum est?* II. 235 οἶδα Saph. Aj. 556. Sed non affirmarim οἶδα ita poni: οἶδ' ὅτι saepe occurrit.

738. *Θαλλοὶ* forsan sunt *scorae* e vimine oleagino.

742. Vide 1095.

795. Lego ex 857. *ἦν δὲ κωλύσῃσι, τέ;* Superius *ἦν κομίσωσι* idem valere puto ac *ἦν κομίσῃ τις*. Vide etiam an post 797. inserenda ex 859. *καλούμεθ' αὐτοῖς — ἦν δὲ καταγελῶσι, τί; Διαρῶσαι.* Certe longe aptiora hic quam illic.

824. Erycii Epigr. xi. Brunck. Anal. ii. p. 297. Athen. xii. 524. A. B. Lamb. ad Lucret. iii. 1030. Juven. i. 155.

876. Lege *παίζουσα πῶς ἂν περιβάλοιμ'* —. Verbum venatorium: Solon Plutarchi in Vita p. 86. A. Menander Pollucis x. 132. An huc trahendum Demosthenis *προσπεριβάλλεται*?

894. *ὅτι | περὶ συνείηκ |*

909. Qu. *καὶ τὰλλα μ' αὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.* Vide Ray.

922. *τί γὰρ ἂν γράῃς τὰ καὶν' ἂν ἔτι λέγοι;* vide Ray. — vel *γραῖς*, — *λέγοις*; (Simile prorsus scottoma Ep. Socr. xxviii. p. 60—1. *Isocratem senem decet vetera tractare*, inepte vertit Allatius.) Ceterum tolle notam interrogandi post *ἐκφορᾶν* γε 921. Puellam alloquitur anus, ut vetulas solent juniores; vide Vesp.

- 1344—50. et praesertim 1361. et alicubi in Fragm. ni fallor. Recte hic Scholiastes. Vide Plut. 1009—10. 965. Julian. Ep. 18. p. 386. C.
972. Lege, ut fere Bentleius et Reisigius (p. XIII.) οὐ τὸν Σεβῖνον γ'. At non *Sebinum*. Vide Kidd. Addend. ad Dawes. p. 211.
1029. εἰσ- in εἰσάγω ex praecedenti ἡς natum videtur. An legendum ἐξέλκεις — ἄγω? Vide de ἄγω Porsoni Opusc. p. 218. et me ad Plut. 913.
1082. Equit. 262. Wytttenb. ad Phaedon. p. 41, 7. qui ad Plutarch. de S. N. V. citat Herodot. i. 114. Vide II. 236 Xenoph. Oeconom. xi. 25. Bekker. Anecd. p. 36, 3. Plat. Rep. x. 615, fin. HSt. Herodot. iv. 68. (Reisk. Anim. T. III. p. 126.)
1104. Manifesto vitiosum ἐγώ. An εὐδαίμων δὲ γῆ? πόλις εὐδαίμων Av. 37. Eupolis Prisciani XVIII. p. 1330. = 285, b. — Suspicio γῆ ita positum tragici sermonis esse. Sed forsitan e tragoedia sumtus versus.
1109. μεμύρωμαι] -ισμαι Athen. xi. 691. B.
1148. τὸν γέλων] τὸ γελᾶν R. P. Praef. p. 44. improbante Herm. Metr. p. 86. qui διὰ monosyllabon esse putat!
1151. Malim ἅπαντας, vel μεμνημένον.

THESMOPHORIAZUSÆ.

HISTORIA. Acta est anno post cccc virorum tyrannidem, ut liquet ex v. 815. Ergo Ol. 92, 2. χειμῶνος, 73. πεντάνεις, 661. 771. 930. (Thucyd. vii. 70.) βουλῇ, 85. 950. (vide Thucyd. viii. 86. 70.) Cleophon, 812. Charminus, 811. Proteas, 883.

Quum Scholiastes ad Ran. 53. dicat Euripideam Andromedam ὀγδόῳ ἔτει actam fuisse ante Ranas, (i. e. Ol. 93, 3.) istam tragoediam Ol. 91, 2. ponit Bentleius Phalar. p. 215. (sed 92, 3. voluisse puto;)

Ol. 91, 3. Valckenaer. Praef. Phoeniss. p. vii. Sed ex Thesmoph. 1069—70. recte colligit Musgravius, Andromedam anno ante Thesmoph. actam: quare virorum summorum sententia vera esse non potest, quum isto pacto actas esse sequeretur Thesm. Ol. 91, 4. Quare in Schol. ad Ran. 53. legendum puto ἐβδόμῳ pro ὀγδόῳ, et interpretandum non *septem annos ante*, sed *septimo anno*, i. e. quinque annis integris intercedentibus inter eum quo Andromeda, et eum quo Ranae. Ergo Androm. Ol. 92, 1. Thesm. 92, 2.

V. 5. Distingue σε, πάνθ' ὅς —.

II. 237

12. Qu. MN. τοῦ — ὀρεῖν; EY. σάφ' —.

18. Sic Junt. et, ut videtur, MSS., sed malim ἀκοῇ δὲ χοάνῃ — *bored the ears by way of funnel for the hearing*. ἀκοῆς δὲ χοάνῃ Scaliger. vide Pors. ad Med. 247.

23—4. ὅπως ἔτι προσμάθοι μὴ χ. Junt. Lege πῶς ἂν — ἐξέύροιμ' ὅπως ἔτι προσμάθοιμ' ἂν χ. Ironia est in ἀγαθοῖς, ut in Pac. 369. ubi ineptit Brunckius, obsceno sensu accipiens. Vide Plut. 657. Ran. 1224.

Si Monkii observatio ad Alc. 117. ad Comicos pertinet, nulla fere mutatione leg. ἔτι προσμάθοιμι χ.

27. Malim σιώπα. Nil ad rem Eq. 171.

31. Vide 628.

61. Vide Pac. 464.

76. Pro MNH. lego EY. pro EY, ΘΕ. et 77. praefige EY. ut edidit Inverniz.

80. Vel hic versus in Euripidis orationem sequentem transferendus, legendo scil. χρῆ, ut hoc dicat Euripides, *non me oportet hanc gratiam tibi negare, cum sis meus affinis*, vel quod malim, legendum ἐμὲ, ut Br. et Valck.

100. Eq. 277.

102. Qu. MN. καὶ ποῦ 'στιν; EY. οὗτος, αὐτός —. *There he is swinging out, in propria persona*. Vulgata vertenda: *But who is that Agathon?* ut supra 30. quod hic ineptissimum.

109. Recte Kusterus πατεία -δε βοῆ.
 117. An legendum καλλίστας ἀοιδᾶς? Ordo est γέρας ἀοιδᾶς. — Sed subaudiendum forsitan ἐμαῖς, ut Nub. 273.
 142. Ανκουργείας, ut Ὀρυσταίης Ran.
 193. Aliter distinguit Brūnck. quo parum aut nihil proficitur. Lege σοφῶς.
 211. νυκτερήσια scribendum videtur, ut ἡμερήσιον Æsch. Agam. 22.
 II. 238 223. Vulgatam non ferendam esse statuit Elmsleius Ach. 338. Quod si verum est, possis προὔτθ' ἃ σοι δοκεῖ. Imo ἄν σοι δοκῇ. ἄν acceptum pro ἄν, i. e. ἐάν, deinde solenni vitio in εἰ mutatum.
 224. Nunc malim' παιδοῦναι γ' αὐτὸς —.
 237. Qm. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.
 240. φανεῖ Junt. Br. Inv. Sed lege φαίνει.
 270. Distingue MN. ἄρ' ἄρμ. μοι; χαλαρά γοῦν χαίρεις πορῶν. ΑΓ. σὺ — ὧν δέει, Εἴσω —. Tu sane (O Agathon) omnia laxa gestare gaudes. Rectissime Bisetus obscœnitatem hic latere suspicatur. χαλῶσαι Epigr. apud Jacobs. Scœmmate offensus Agathon a scena discedit. — γ' οὐ χ. Junt. Rav. γοῦν MS. Brūnck. που posses, sed recte γοῦν.
 Praecedentia a v. 260. ita distingue: MN. τέ οὖν λ. EY. (vel forsā ΑΓ.) ὃ τι; τον κ. MN. νῆ τὴν — EY. ξύζωσον — MN. ἰδοῦ, ἴθι. (vel ΑΓ. ἰδοῦ. MN. ἴθι.) EY. κεκρυφ. ΑΓ. ἡδὲ μὲν οὖν — (226. EY. vel MN.) EY. νῆ Δί' ἀλλ' ἄρ. ἔχει φέρ' ἔγ. ΑΓ. τοντὶ λ. EY. ὑποδημ. Αγ. τὰμὰ —.
 307. τῇ Γῇ delenda videntur. De Κουροτρόφῳ vide Meurs. Athen. Att. II. 27. Thucydidis locus ibi citatus est II. 15.
 326. An dividendi versus πόλιν | οἶκ. vel legendum ἔχουσα, ut 1151. (unde πολιοῦχος.)
 345—6. Andocid. 13, 12.
 373. οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ sensu cassa sunt, et e 367. arcessita videntur. Deesse videntur verba ad hunc

- sensum χάρας, [ὅσαπερ προσήκει] ἀδικοῦσιν etc. scil. γενέσθαι. vide 362. qui ipse locus vix usquequaque sanus: *To meet with what those deserve who offend against* —. Sed ἐπὶ βλάβῃ 373. defenditur ex 344.
383. Recte Br. e MS. ἢ μάλισθ' ἢ. σχ. De re vide Athen. vii. 307. F.
388. Distingue KH. σίγα, σιώπα. ΓΥ. ΤΙΣ. πρόσσεχε —.
400. οἰνομάχλη Clem. Alex. Paed. ii. 2. p. 38, pen. ed. pr. Pollux vi. 21.
405. ὥσπερ] Malim ὥνπερ. II. 239
407. Legendum puto ἐάν τις καὶ πλέκη —. *Only just* —. Possis τῷ τις vel τίς τινα, sed illud melius.
411. Qu. οὐ τῷ. sed valde dubito.
426. Legendum suspicor αὐταῖς ταμιενοῦσαις, προαιρούσας λαθεῖν. Vide ad Equit. 1308. Hermann. ad Viger. not. 216. (Diversa confudit Br. ad Electr. 480. ibi laudatus.) Kusterum ad Lysistr. 179.
- αὐταῖς non damno; sed qu. αὐτοῖς. ταμιεν. qu. diff. activi et medii. Activ. Eq. 944. 955. Av. (1537.) 1541. Lys. 494, 5, 6. Vesp. 958. Med. Eccl. 596.
- De προαιρεῖσθαι vide Thucyd. viii. 90, fin. Pherecr. Athen. xiv. 653. A.
468. Lege οἶα κάστωμίλατο. Tum qu. καὶ τι πολὺ πλοκον νόημ', Οὐδ' ἀσύνετον οὐδέν, ἀλλὰ —.
493. Schol. Nicandri p. 31, 2. apud notas ad Hesych. T. i. p. 386. ἀνήσοιο: διὰ δύο π̄ν ἀπτικῶς, ἥγουν ἀνήσον: — Quod si verum est, legendum patet ἀννησον vel ἀννισον. In Alexide Athenaei iv. 170. B. vera videtur Pollucis lectio vi. 66. ἐρίγανον, γήτειον, ἀννησον, θύμον. (σκόροδον natum videtur e seqq. οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον.) Lex. SG. p. 403, 3. Ἀννηττον: τὸ ἀννηττον ἐν τοῖς δύο π̄ν καὶ δύο π̄ν. quare in Nicandro legendum videtur ἀνήσοιο, in Aristophane ἀννηττον.
494. Beaum. et Fl. *Pilgrim*, ii. prop. init.
501. Athen. iii. 75. C. (Blomf. Prom. 795.)

534. Macho Athen. vi. 246. C. Herodot. iv. 195, 37. v. 9, 97.
562. Vide an legendum *μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυρ.* — Qu. *μὰ Δί' οὐδὲ τὴν τρισμυρ.* — *μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν* Br. e conjectura. Sed melius *οὐδὲ* quam *ου*.
570. Lege *ἄχαρική*.
571. Lege *ἄρρεν* in neutro.
577. Dubito, 1. an Atticum sit *χεσεῖν* pro *χεσεῖσθαι*. Eccles. 1054. Vesp. 935. Lysistr. 441—2. 2. an
 II. 240 *ποιήσω χεσεῖν* vel *χέζειν* pro *χέσαι*. Plut. 401. 460. Eq. 908. Lysistr. 686. An igitur legendum *χέσαι*, ut Eccl. 352. 803. In Eq. 1054. *χέσαι γὰρ ἂν* vel *χ. τᾶν. χέσαι* Strattis Athen. iv. 169. B.
587. *μὴ καὶ* Porsonus. Vide Platon. Rep. ii. p. 365. B. 7. v. 453. A. 6. ut ibid. B. 8.
628. Vide 31.
637. Totus versus est Mnesilochi. *φέρ' ἴδω* fere est se ipsum interrogantis, ut Vesp. 561. Acharn. 4 Nub. 21. 785. Vide tamen Lysistr. 574. Av. 1620. Vesp. 145. 759. Nub. 494. — [*Porsoni emendationem τί μέντοι π.*] inepte reprehendit Meinekius p. 24.
651. Lege *ΓΥ. τοδὶ διέκνυε*. Personas ut Br.
653. Qu. *μὴ ἄλλὰ νῦν*.
670. Qu. *μάτενε πάντα πανταχῇ*. Sed forsán alicubi in v. seq. excidit *ἀνῆρ*, quanquam non id necessarium. Vide 695. 664.
679. Qu. *φήσει δὲ θεοὺς εἶναι φανερώς*.
690. *ἔστιν*] Legendum *ἔσται*.
707. Manifesto legendum *τί τόδε δέρχομαι*, ut infra 1116. Eurip. Hec. 721. Orest. 327. 780. 1340. Hippol. 232. (unde paullo ante 223. malim *τόδε*.) Troad. 702. Æsch. Agam. 1132. Soph. Œd. T. 2. Odys. v. 191. 351. Rarius *ὅδε τίς*, Orest. 1263.
714. Qu. *τις πρὸς ταῦθ'*, ὅτε.
722. Ex Eurip. Hippol. 673. ubi recte Monk

726. Lege *ἔτι ἐνθρῳίσεις*. Vide R. P. Advss. p. 37.
 Infra 894. *forsan γ' ἔτι*. (*γέ τοι Junt. tacet Br.*)
ἔτι in votis, praesagiis, imprecationibus etc. = *ποτε*.
 743. *ὑμῖν pro ὑμῖν ἀνταῖς*. Recte *ὑμεῖς Junt. Rav.*
 761. *δός τὸ σφαγεῖον* —. Delet τὸ [*non μοι*] R. P.
 775. *Forsan φαίνεται πω* —.
 778. *Malim ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶ μοι*. Sed ferri potest
 vulgata. Lys. 1135. Menander *Ἀνεψιοῖς* Athen. xv.
 700. E. Plato Gorg. 495. C. = 160. Heind. Vesp.
 828. 852.
 797. *ἐγκλίπτειν est sese incurvare*, ut Ran. 428. Nub. 191. II. 241
Lege ἐκκλίψασαν, ut Eccles. 1044.
 801. Theognis Bekkeri 423—4.
 804. Lege cum J. Kaye τὸ κακὸν *ζητεῖτε θεᾶσθαι*.
 811. *μὲν ἦπτων*] Lege *μὲν γ'* —. Vide Lys. 589. 721.
 1238.
 817. Ex Iliad. A. 405.
 859. Qu. *τί σὺν κυρκανῆς αὖ, καὶ τί κ. ἔ*.
 877. *ἐλπίδος*] *ἡμέρας male* Schol. Eurip. Hec. 225.
 apud R. P. Phoen. 1651. Herodot. ix. 61, fin.
ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρητίζοντα μηδαμῶς σφέας
ψευδοῦναι τῆς ἐλπίδος. Vide R. P. Hec. 1166.
 881. *ποῖον Πρωτέως* forsan danda mulieri. *What do*
you mean by —. Eq. 162.
 886. *τούτῳ τῷ* ed. Brubach. Qu. *πεῖθει τι τούτῳ τῷ*
κάκιστ' —.
 895. Vide ad Eur. Troad. 267.
 905. *εἰμὶ*] Junt. *εἰ μὴ*. Forsan *ἐγώ*.¹⁾
 935. *αὕτη μὲν* etc. potius est Mnesilochi.
 941. *ὥς νῦν δὴ γ'* — *νῦν δὴ* est *modo*, sed *νῦν* *δητὰ*
vereor ut sit Graecum.
 951. *παριοῦσι* Rav. Vide Vesp. 621.

¹⁾ Hodie vero, recte se habere *εἰ μὴ*, in confesso est. Vide Elmsl. ad Acharn. 47. p. 115. et, si tanti est, me ad Div. Luc. iv. 26—7. (*Hints for an Improved Translation.*) J. S.

- 964—5. Si sint trochaici, qu. *χερὶ — χέρα — καρπά-
λμα.*
993. Lege *νηστεύομεν. Jejunamus utique.* De πάντως
vide 858. 1021. Av. 936. Lys. 496.
1022. *δῆλον οὖν ἐμοῦσθ' — vel τοῦτ' ἔσθ'.*
1028. *προσεδοῦσαι — ἄντρος*, sic Junt. *ι* scil. inter
imprimendum transposito (imo e MS. nam *προσαιοῦσαι*
Rav.) Brunckii MS. *προσαιοῦσα.* Lege *προσάδουσα.*
Infra 1068. *ἡχὼ λόγων ἀντιπός.* (τὰς J. et omnes,
ut videtur. Qu.)
- 1065 etc. Non puto Echûs personam egisse Euripidem.
Vide 1070.
1107. *λαβέ*, scil. *πληγὴν* vel *μάστιγα*, ut 1146.
1189. Mallem *ἦρχεθ'*, *she was going*; ut *ἔμελλεν.*
- II. 242 1197. Distingue *ῥᾶτιον ἔτι· δέδ.*
1210. Totus versus Scythae esse videtur, quanquam verba
non expedio. Intelligo *Take my quiver (or dart) in
paw, and I'll settle with you another time.* Qu.
κόμιζι σ' αὐτίς. i. e. *κομιᾶ σοι αὐτίς.* *Posthac
argentum tibi solvam.* Vel *κομίζις.* *Et posthac mihi
reddes pharetram, quum argentum persolvero.*
1213. *Ἀρτομουξία.] Ἀρτεμονο[ίας]* Marm. Oxon.
Chandleri LI. 1, 19.
1215. Quis est *σύ*?
- 1232 et 1235. Sunt duarum feminarum contrarias vias
indicantium. Vide 1236.
1245. *ἀνταδοῖτον* Junt. Aug. Rav. Recte *ἀνταδοίτην*
Porsonus. Vide Antiatt. Bekkeri p. 78, 1.

LYSISTRATA.

HISTORIA et Chronologia. Fabula quando acta, patet ex
ΠΡΟΒΟΥΛΟΥ persona. Schol. ad 422. 610. Vide
etiam Schol. 1096. (590. de Thrasybulo non cogitandum.)
Pylus, Eucrates, 103—4. 1165. Miletus, 108. *Βουλῆ,*

1010. Carystii, 1058. 1183. Megara, 1172. τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς etc. 577. Confer Thucyd. viii. 54. 65—6. πλεῖν ἐς Σικελίαν, 392. qu. ἐν Σάμῳ στρατηγοί. Sed sensus est *Hinc illae ejulationes* etc. *So then this is the secret of all the noise that the women made 4 years ago.* (Vide Plutarchi loca.)

Ex 1165. (adde 103.) colligit Musgravius actam circa Ol. 92, 4. quo tempore recepta est Pylos a Lacedaemoniis (Diodor. xiii. 65.). Dicere debuit, non potuisse fabulam post id tempus doceri. Qu. an rideat Aristophanes legationem Endii (Diodor. xiii. 53.) quae 92, 3. contigit.

Callia Archonte, Schol. 173. collato Thucyd. viii. 15. π. 243 quatuor annis post Hermocop. Schol. ad 1096.

Dram. Pers. Λαμπιδὼ Plato Alcib. i. p. 75. Etwall.

Var. Lectt. apud Schol. 20 bis. 22, qu. συνεκάλεις. 45. 56. 116. 157. 170. 254. 282. 291. 294. 330. 338. 376. 387. 396. 409. 454. 467. 476. 488. 490. 530. 564. 601. 603. 614. 643. 674. 677. 758. 760. (979.) 1013. 1026. 1085. 1315.

V. 12. καὶ γὰρ] Plato Cratyl. p. 400. B.

17. Schol. ἐστράτευσεν et mox καὶ Χάριτες] Lege ἐστράγγευσεν, κέχρηται.

27. Schol. γυμνασμένον καὶ ἐξδιμμένον.

31. Suspisor legendum ἐπ' ὀλίγον γ' ὥχεϊτ' ἄρα. Vide Porson. ad Orest. 68.

33. μηδὲ] Lege μήτε. Aliter intelligendum esset μηκέτ' εἶναι τὴν πόλιν. quod falsum esse liquet e 37.

46. Hic versus primo omissus est, deinde alieno loco repositus ob περιβαρίδες et -δας. Sed valde suspicor 44. ex 219. in alius versus locum invasisse, aut saltem vocem κεκαλλωπισμέναι inde invectam. Non infitior tales parentheses aliquando apud Euripidem inveniri; sed quaero de Aristophane. Vide 535. ubi sensus est λαβὼν ἔχε τὸ κάλυμμα καὶ τὸν κ.

66. Forsan ΑΥ. αἰδὼ δ' ἔτεροι χωροῖσί τινες. ΚΑ. ἰὸν ἰού. Πόθεν. — Ineptit Reisig. p. 23.

cum suo *αἶψα*, quod poëticum est. Non obstat Vesp. 1010.

83. τὸ *χεῖμα* τῶν *τιτθίων* Junt. et Rav. τῶν *τιτθῶν* Scal. Vide Valck. ad Phoen. 206. Spanhem. ad Nub. 2. Infra 1087. Ach. 150. ὅσον τὸ *χερ. παρόπων*.
113. δέ γ' e sequentibus ortum. Qu. ἔγωγ' ἂν οὖν, ut fere Scaliger. ἐγὼ μὲν ἂν Bentlei. sed pejus.
118. ὅπα, ut videtur, libri omnes: alias malletm ὅσεν vel ὁπόσεν. *I'd climb to the top of Taygetus to get a prospect of peace.*
- II. 244 130. Lege οὐδ' ἔγωγ' ἂν —. Supra 81. si plane constaret ἂν Lacaeae dari posse, legerem μάλα γ' ἂν. sc. ἄγχειν. *I think I should indeed.*
132. παρατεμεῖν edd. sed lege παραταμεῖν. Sed qu. ἔτεμον an -αμον. per ā 116.
136. Non ΑΑ. i. e. Λαμπιτῶ, sed ΑΑ. i. e. ἄλλη γυνή.
141. ἀνασώσαιμεσθ' ἔτ' ἂν Br. De ἀνασώζειν vide me ad Xenoph. Hellen. i. 4. 20.
144. μάλ' εὖ Plato Theaet. p. 156. A. 2. 169. B. 7. εὖ μάλα Repub. v. 457. E. Euthyphr. 4. A. Phaed. 95. 4. b. Wytt. Gorg. 496. C. = 169, 9. Heind. Alexis Athen. iii. 117. D.
167. Vide Av. 1629.
171. Malim πᾶ (iota bis minimum addit Rav. παῖ Inv.) *κά τις ἀναπείσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν; tum τριήρεις, 173. ὑμνῶμες, 1307. hoc Valck. Vide ad Vesp. 278. Infra 385. forsitan ἀναβλαστάνεις; non ἂν βλαστάνης; cum Brunckio.*
180. Qu. πάντ' εὖ κ' ἔχοι, deinde τᾷδε recte Br. et Inv. (De Dorico παντᾶ Herodian. apud Schol. Pind. Pyth. iii. 65.)
194. Nescio an gravitati Lysistratae conveniat jusjurandum: adde quod magis probabiliter, et magis comice, mutetur persona, mutato consilio. Forsan legendum MY. i. e. Μυρδίνη. Deinde 197. qu. ὁμόσωμεν, ΚΑΑ. ἐς ——— ὕδωρ;

199. Distingue *ΛΥ. φερέτω* — *ΜΥ.* (vel *ΚΑΛ.*) ὦ φ.
Qu. de personis in seqq.
208. Schol. κλήρω π. ἔλαχον.
240. ταῦτ' ἐκεῖν'] Lege τοῦτ' ἐκεῖν' —.
281. Suspisor legendum οὕτω 'ξεπολιόρησ' — so
completely did I reduce him.
282. ἀσπίδων Trin. in textu, sed -δας Schol. praef. ἐπὶ
ὀκτὼ νέας Herodot. vii. 188. τάξις ὀλίγας vi. 111,
fin. τάξις πλεῦνας ix. 31, init. Genitiv. Thucyd. ii. 90,
init.
295. φῦ hinc, ut puto, Auctor Philopatridis Lucian. T. iii.
p. 587.
299. *Λήμνιον*] Herodot. vi. 138, fin. Æsch. Choëph. 620.
et Stanl. Soph. Philoct. 800.
304. εἴποτ'] Vel ἢ πότ' cum Hotibio, p. 79. vel 'πεὶ π. 245
πότ' —. Vide Av. 369. Confer Vesp. 401.
322. Athen. xiv. 619. E.
331. *στιγματίαις* edd. vett. certe 1515. *μαστιγίαις* e
MSS. Vat. et Voss. Kusterus tacite. Lego *μαστιγίαις*
* * * *στιγματίαις* θ'. Deest choriambus. vide
antistrophica 345—6.
N. B. Antistrophæ desunt vv. 1, 2. tertius est 335.
(sextus 338. strophico 324. non respondet.)
- 374—5. Insignis locus, ἵνα — ὑφάρῳ — κατασβέσαιμι.
[*Ad Dawes. p. 82.*]
376. οὐκ οἶδα, σ' εἰ —. Non infrequens ista positio,
ut Eq. 697. ubi me vide.
389. Schol. l. 6. *Ζακυνθίων ἅπαντας*] Lege *δσπλίτας* e 395.
390. Plutarch. Alcib. p. 200. B. C.
392. μὴ ὤραισι] Infra 1036. Th. Simoc. Ep. 17.
399. Vide 407. Demosth. c. Lacrit. 930, 13. ἀκολαστά-
ματα ex Aristoph. citat Lex. SG. p. 367, 21. Lege
ἀκολαστάσματα.
401. Conjeceram αἶ γ' ἄλλα θ' — quod esset, *have*
done other insolent things; sed praestat vulgata, quae
= ἄλλως τε καὶ — *have been altogether insolent,*
and particularly have soused me all over.

407. Æsch. Theb. 590.

418. Si exstat compositum συμπιέζω, forsan hic restituendum est.

444. Lysistratae opponuntur duo lictores, tertius Stratylidi 442. Prodit deinde tertia mulier 444. (forsan legendum ΜΥῤῥόλην,) cui assignatur quartus lictor 446. Tum prodeunte quarta muliere 448. (non ΣΤΡ.) exclamat Probulus deficere lictores sibi (ἐπιλείψουσι Vesp. 1436.). Quatuor autem esse Scythas liquet e καὶ, v. 454.

451. Eustath. II. I. p. 759, 39. = 662, 36. Br. ad Plut. 1085. Conferunt Soph. Ant. 678. Adde Eur. Bacch. 785.

460. Lege ἀράξετε;

II. 248 479. Collato Hermanno D. M. p. 383. lege οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ' —. Vide Œd. Col. 883.

506. γραῦς non fuisse videtur Lysistrata: vide 177. 1160. sed Chorus erat γραῶν. vide 636. 638. 798. 826. Lege igitur 505. ΧΟ. pro ΑΥ. — Imo hoc per se patet ex σὺν δέ.

509. Suspitor καίτ' οὐκ, i. e. καίτοι.

517. πονηρότερον τούτου βούλευμ' Porsonus; δήπου Br. male, quamvis e MS. Putabam αὐθις δ' ἕτερον —.

520. Eur. Heracl. 711.

524. Audiebamus aliquem dicentem οὐκ — χώρα, et alium respondentem μὰ Δι' οὐ δῆτα. Si constaret ἡ δ' ἕτερός τις pro ἡ δ' ὅς ἕτερός τις dici, ut 514. hoc mallet. Interim tento μὰ Δι' οὐ δῆτ' εἰφ' ἔτ. τις, vel ἡδ' — ἡδε, i. e. εἶπεν. Brachylogia non dissimilis Av. 75—8.

Sed quid si οὐ δῆτ' ἔσθ' — Audiebamus hunc dicentem, — illum respondentem, Recte negas, nemo est alius. Vide Plut. 106. 407—8. Eadem brachylogia Strato Athen. ix. 382. de coquo.

530. Terent. Phorm. v. 9, 11. Scelus, tibi narret?

535. Qu. τοῦτόν μου τὸν κ. et 604. τοῦτόν μου λ.

539. ἀπαίρει' emendat Brunck. De voce vide Thucyd. v. 85, fin.
542. ἐλεῖ futurum secundum, emendatum ἐλοι.
563. Possis δέ γε Θρ. Elmsl. Ach. 160. δ' αὖ.
571. ἐκ τῶν ἐρ. καὶ Elmsl. E. R. 37. p. 95. male. Si omnino mutandum, possis εἶτ' ἐξ. ἐρ. καὶ —.
572. ὦ ἀνόητοι] Lego ὡς ἀνόητοι, scil. ἐστέ. ut Eq. 703. 1387. (Vide Eq. 101. Eccl. 517. Ach. 105. Ran. 38. ubi ὡς cum adverbis.) Anagyro Fr. 6. ὡς δ' ὁρθοπλήξ. vide me ibi.
578. Qu. an vertendum *discerpere apud tribunalia*.
581. Schol. ἐπιτόμους] Ita Trin. Lege ἐπιτίμους.
595. Legendum suspicor ἀλλ' ὁ μὲν ἦκων. Vide Pors. ad Eq. 184.
600. χωρίον ἐστί·] Qu. ὥριον ὄν σοι.
605. τοῦ δέει] Lego τοῦ δεῖ; *quo est opus?* ut Av. 1419. II. 247 ὅτου δεῖ, χρῆ λ.
- 606—8. Forsan delendum εἰς. Eurip. Alc. 254—6. citat Bergler. Vide Machon. Athen. viii. 341. D. Hegem. ix. 406. F. sive xv. 699. A. Thesm. 789. Porson. ad Phoen. 831. Soph. Athen. xiii. 587. B.
625. καταλαβεῖν. Qu. Jam satis liquido scire poterat senex ex 489 etc.
637. Malim οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' —. Nota, ob οὐτ' ἄρ' —. Nub. 121. οὐκ ἄρα.
644. Lego εἶτ' ἀλετρὺς ἦ, δεκέτις οὔσα, τὰρχηγέτι· κατ' ἔχουσα τὸν κρ. — καταχέουσα natum ex κατηχούσα. (Mox 648. καλὴ ἵχουσα — non ut Br. σχοῦσ'.) Aliter tamen cepit Didymus, ut videtur, apud Harpocr. v. δεκατεύειν. Confer ἀρκεύσαι, et Bekkeri Anecd. p. 235, 1. 444, 30.
658. Lege τῷδέ σ' — duplex accusativus, de quo R. P. Hec. 800.
667. Acharn. 698.
692. Qu. ὡς ἔμ' Εἰ μόνον —.
710. περιπατεῖν τ' ἄνω] Malim delere τ'. Pessime τᾶνω Br.

714. Æsch. Prom. 106. 205. Iph. Aul. (452.) 1257.
Demosth. Leptin. 501, 3.
728. ἔλκουνσιν] Qu. πλέκουνσιν. Legendum autem ἦδε
pro ἦδη. Imo ἦδί.
759. Dicit mulier quae galeam habebat: mox 761. alia
loquitur.
762. Qu. κικκαβαζουσῶν. Vide Av. 262. et Schol. MS.
Tr. κακκαβαζουσῶν, e qua v. lectione orta vulgata.
Hodie, teste Dodwello, Itin. T. II. p. 43. κουκουβαγία
vocatur Athenis *Strix passerina*, cujus carmen ista
vox accurate imitatur.
765. Malim ἐκείνους; ἀργαλέας γ' —.
773. Plutarch. II. p. 216. B. — ὑπέρτερα νέρτερα θ.
omnes. Sed si superiora dejiciat Jupiter, erit malorum
non παῦλα, sed ἀρχή. Legendum procul dubio τὰ δὲ
νέρτερ' ὑπέρτερα θήσει, quod vel ex responso
liquet.
- II. 248 777. καταπυγρονέστερον debuit. An legendum καταπυ-
γότερον ποτ' ἂν εἶναι? κατάπυγος Sophron Etymol.
M. p. 72, 51. Athenaei VII. 281. E.
779. Malim ΑΥ μὴ νῦν —. Personas recte Kust. ed.
770.
813. Demades Athen. III. 9. Suid. Ἐριννύων ἀπ.
818. Malim ἑμᾶς.
833. Lego εἰλημμένον. Ἀλλ' ὃ πότνια, Κύπρου, Κ.
deleta persona [ΑΛ. ΓΥ.] quae in Juntina notatur
per ΑΛ. nil amplius; i. e. ut puto, ἀλλ' depravatum.
Vide de Eccl. 369. Lys. 743. R. P. Opusc. pp. 35—6.
In Ran. 662. ἰατταται ΑΙ, ΙΑΤταταί. (vide Ravenn.)
ἀλλ' excidit Plut. 316. in Rav. Vide ad Pac. 468.
839. σὸν ἂν ἔργον, vel σὸν ἔργον ἂν —.
843. Lege συνηπεροπεύσω σοι (hoc Porson.) περι-
μένουσ' — eum opperians.
855. διὰ στόμα] Herodot. III. 157. ἐν στόμασι. et
VI. 136.
888. Qu. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κάσθ' ἄμ' — vide 47.
905. οὐ κατεκλίνης, Μυρρυνίδιον;

912. Stuart. *Athens*, T. I. p. 15. Dodwell. *Greece*, I. p. 373.
922. Recte ἐπὶ τόνου γε post Batavos Kusterus. Pollux x. 37. ο δὲ τόνος ἐν τῇ Λυσιστρατῇ, ubi recte h. l. legit Jungermannus. Vide Herodot. vii. 86, 10 et 26. ix. 118. et Wess. Schol. ad Equit. 529. Athen. xiv. 637. F. (xv. 672. E.)
932. Schol. διεφθαρμένον ἱμάτιον. Lege διεφθερνόν.
933. Malim οὐδὲ δέομαί γ' —. Vide ad Ran. 1077.
978. Polyb. I. 22, 6.
1004. Malim πρίν κα — κα 117. 1101.
1017. Ex Hippol. 664.
1019. ὄρα γὰρ lege.
1024. Lege κεί με μὴ λύπεις —.
1078. Qu. τί δῆ, i. e. δεῖ.
1090. Lego νόσος. Ita Reisig. p. 180. (καὶ αὐτὴ ἡ ἑτέρα νόσος ἢ τῶν Ἀθ. ξυνάδει ταύτῃ τῇ τῶν Λακ.) Vide Porson. ad 1169. Sed cur bis καί? Possis, sed II. 249 non valde placet, χαῦτῃ ξυνάδει θαντέρα πάντῃ νόσῳ.
1123. Malim τούτου λαβομένη, taking hold of whatever they offer you. (Vel taking them by what — vide Ach. 1212.)
1151. Lego μ' οἶει; Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram?
1166. Tentabam ὥπερ. Sed vide annon semper τῶπερ.
1218. Qu. τὴν θύραν σύ· π.
1221. XO. ΓΕΡ. εἰ δὲ πάν — sc. τοὺς ἀγοραίους ἀποσοβεῖν.
XO. ΓΥΝ. χῆμεῖς —.
ΘΕ. οὐκ ἄπιτε; κωκ.
XO. οὐκ ἄπιθ' ὅπως —.
1289. Qu. ἐπιμάρτυσι una voce, ut Odyss. α. 273.

FRAGMENTA.

Αἰολοσίκων.

- FR. II. Athen. VII. διὰ νυκτὸς `Aristophanis, cetera Athenaei. Recte δεῖπνα; ἴσως distinguit MS. A.
 VI. ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβ. γένηται μοι Pollux Aldi. Post μοι addit Falckenb. ἰδικολλοικόν (sic) ubi latere videtur κόλλυβος.
 IX. Choriambicus, ut videtur. Forsan ad XIII. pertinet.
 XI. Athen. xv. 699. F. in ed. S. ubi MS. ορωμοιωσπερ.

Ἀμφιάραος.

- V. Ex eodem choro unde XVI. forsan sic subjungendus:
 κοῦχὶ λέληθ' ἐμαντόν· (Ὅστις) ἄφ' οὗ κωμ.
 Metrum vidit R. P. Advss. p. 279.
 VII. Imo ἔρειξον.
 IX. Senarius, ut vidit Seidlerus Dochm. p. 399. Sed καὶ male praefigit. Vide Polluc. x. 35. 41. 192. apud Bentl. ad Hemst.
 XX. Fragg. Inc. x.

II. 250

Ἀνάγνρος.

- V. Omnia ut hic Etym. pp. 207—8. An ψῆχ' ἡρέμα τὸν βονκέφαλον καὶ τὸν κοππατίαν.
 VI. πέφνκε γὰρ δ. Photius Porsoni et Galei. Ex Kusteri conjectura provenit καί. Distingue A. ὥς δ' ὀρθοπλήξ. B. πέφνκε γὰρ δυσγάργαλις.
 VII. Lege μάλα vel μάλ' αὖ. μάλ' εὖ servat Phot. Gal. et Pors.
 XVI. Distingue δι' ὀβολῶν καὶ ξύμβολον. B. ἐπὶ τῷ—.

Αὐτόλυκος.

- „Eupolin cum Aristophane confudisse videtur Erotianus.“
 SEIDLER. p. 24. qui recte monet Autolycum apud Schol. Vesp. 1020. esse Eupolidis.

Pro ἈϞβιον suspicor legendum ἈϞβιον. Sed nil expedit. Ἀέσβιον poculi genus apud Athen. xi. 486. A. B.

Imo separandum forsan βίον. Sensus videtur esse μοχθηρὸν ἔτριβες βίον etc. ἈϞ e praecedentibus literis forsitan orta.

In Galeno forsan legendum ἐπισκώπτων τινὰ, Ἦδη πολλῶν —.

Βαβυλώνιοι.

i. Vide Fragm. Inc. LXXIII.

v. ἡ δ. Ald. cetera ut hic. Si constaret de elisione in tetrametri caesura, mallet ἡ — αἰτοῦντές σ' —.

vii. Vide Νῖκαι.

ix. Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ: Ἀρ. Βαβ. Photius Porsoni.

xi. Vide iv.

xxiv. Photius. Ὁρκωμοτεῖν.

xxv. ἦπου κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρβαριστί.
Phot. v. στοίχος.

xxvi. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Phot.
Νεολ.

xxvii. στιγών: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίους. Phot.

Γεωργοί.

II. 251

x. Saltem μελητέ', sed latet nomen proprium.

xx. Στρεψαίους. Phot.

Γῆρας.

Ἀριστ. ἐν τῷ θ γῆρα. Ἐγὼ δ' ἀπολογίζεσθαι τε καὶ ἀπ' ἀνθρώπων. Lex. SG. p. 430, 16. (Sic p. 399, 25.
Θρασυλέοντι γ ἡ δ.)

i. v. 2. κριβ. πάνν λευκοὺς ὦ τέκνον Ald. κριβ. ὦ τέκνον sine πάνν λ. MS. A. Epitome tantum κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀριστ. που φησί. Unde

suspiciatur Schw. eum λευκοὺς pro θερμοὺς legisse.
Quare aut restitue MSti A. lectionem; aut lege.

APT. τουτὶ τί ἦν

τὸ πρᾶγμα; ΓΕΡ. θερμοὺς κριβανίτας, ὧ τέκνον. ἥ
λευκοὺς API. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς;
xiv. Qu. σὲ δ' ἂν οὐχὶ γῆμαι μ', οὐδ' ἂν ὀλίγας ἡμέρας.

Γηρυτάδης.

i. ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάρ. Senarii initium.

xxiv. Lege χαριεντίζει.

xxx. Athen. xiv. 650. E. e MS.

Γλαῦκος.

Reisig. p. 116. Forsan καλυψάμενος τριβωντῶ Διεπαρθ.
(vel κεκαλυμμένος.)

Δαιδάλος.

i. Jocus, ut videtur, qualis Pac. 173.

vii. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλ. νῦν ἐ. Phot. Gal. et Pors.

Vide an sint duo dimetri.

viii. εἶδεν] Lege οἶδεν.

Δαιταλεῖς.

iii. Brunck. Addend. p. 166. Unde lin. 2. lege Ὀμηρεῖα
γλώττη τί καλοῦσι κόρυμβα. Sic, nisi quod Ὀμηρεῖη,
Meinek. Cur. Crit. p. 11.

ii. 252 Ib. l. 8. Ellipsin defendit, sed frustra, opinor, Seidlerus
ex Av. 212. Eur. Alc. 628. Barn. Deinde optime
legit τί καλοῦσιν ἰδνίους; ex Hesych. et Alberti nota.
Pergere debebat εἶτα ἐφεξῆς.

Ib. 9. Hic latere τοῦπύειν suspicor.

Ib. 21. τερνύεται] Lege τερατεύεται.

iv. τάριχον, hominem nequam, a pickle. R. P. Toup.
p. 502. Sic Θασία ἄλμη Cratinus Athen. iv. 164. E.

v. E prologo, ut videtur.

xiv. τοῦτ' ἐστὶ κ. non esse Aristophanis monet Schw.

Finis et initium duorum trochaicorum.

xviii. *Senem*. Vide Athen. xiii. 585. E. — Forsan legendum με. *I nunc et me irride*. Pater ad filium asotum. Confer Eur. Med. 1355.

xxxiv. Inepte Suidae glossas poëtae affingit. Suspicionem ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας *Ξαίνειν* (εὐ καὶ ^{κόπε} καταπλύνειν). Cf. Lysistr. 575. *I'll plunge you into the alien-office, and then card and comb you*. Ut scilicet ἐξαίφνης ortum sit e *Ξαίνειν*. Vel ξένον ἐξαίφνης (ἀποφῆναι). Apud Suidam lege Βάψας: τὴν κώπην· πλεύσας· ἐλθὼν πρὸς —.

xxxvi. ὦ πρόνοια] Lege ὦ ἀπόνοια.

xxxviii. Schol. Acharn. 271. Pors. Advss. p. 280. ubi pro καὶ κόρη ὥς legendum videtur καὶ ὠρικῶς.

xxxix. Phot. v. *Νεβλάρετοι*.

xl. ὅτε τὰς ὅας ἴσας ἐποιήσατο. Phot. ὅαι.

xli. Phot. ὀρτυγας.

Δαναΐδες.

ii. De κυλλαστις VV. DD. ad Herodot. ii. 77.

vii. αὐτὸν] αὐτόν, ni fallor: tum praeclare μήθ' ἁρμονιῶν ἐγκ. R. P. Opusc. p. 247.

viii. Vel senarii. Vide an legendum οὗτος, ut ex Eccl. 361. sumserit Pollux.

xvi. αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς (-ῆν Br. tacite e Kusteri em.). Lege CXINOY, et forsan αὐλείον. (αὐλεία Pac. 982.) σχῖνος sive σκίλλα in re magica erat usui. Clem. Alex. Strom. vii. p. 305. ed. prim. = 512, 3. ii. 253. Heins. Theophrast. Hist. Pl. vii. 12. p. 866, 35. ed. 1644. λέγεται δὲ καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου φυτευθεῖσαν (τὴν σκίλλαν) ἀλεξητήριον εἶναι τῆς ἐπιφερομένης δηλήσεως. Citat Stapel. p. 873. (male not. 851.) Dioscoridem ii. 102. Plinium xx. 9. = 39. fin. ed. Brotier.

Haec diu scripseram, quum eandem conjecturam comperi in mentem venisse Georgio Burges. Et nunc Meinekius, Quaest. Menand. p. 37.

παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας dixit. Hermipp. Athen. xv. 668. A.

xviii. *λέξαι* citat Porson. MSS. sine suspitione, et in Photio servat. Manifesto legendum *ἐλέγξαι*.

Δις Ναναγός.

Possunt etiam esse trochaici *τί με ὦ πονήρ', ἔξω ἔξορίζεις* — ut Nub. *ἔξω ἐξένεγκε*. Nil decernit Bentleius Ep. 2. ad T. H. Qu.

Δράματα ἢ Νιόβη.

xiv. *τὸν σφυγμὸν*] Cogitabam an *τὸ σφυρόν*.

xviii. Polluc. iii. 74. Pors. Advss. p. 280. MS. *ἀνοιγέτω τις δώματ', ἀντὸς ἔρχεται*. ubi, nisi tragicos imitaretur, maluisset *ἀνοιγέ τις τὰ δ*.

xx. *Ἀριστοφ. ἐν δευτέρῳ Νιόβῳ* Athen. xv. 699. F.

xxi. *αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σταγόνας* Phot. in *Σταθμοί*. Vide Pors. Opusc.

Εἰρήνη B.

Eustathii locus est ad Il. Ψ. p. 1291, 26. An respexit grammaticus quem exscripsit ille, ad Pac. 1164. et excidit nomen fabulae unde sumta sunt *πόθεν τὸ φ*. etc. Qu. an legendum *εἶργ* i. e. *εἴρηκε*.

Ex Aristophanis Pace locum habet Stobaeus 54 = 56. ubi titulus e sequenti loco Pac. 555. retractus videtur. Paci secundae tribuit Seidlerus p. 25.

Ἡρώς.

x. Senarius: forsan *ἴσως ἦν*.

xi. *μήποτ'* — *ἐκχεῖτε* Elmslei. Ach. 616. An *μηκέτ'*?

Θεσμοφοριάζουσαι · B.

- v. Lege ἐνέπνευσ' —. Vide de οἶον Suid. in v.
 viii. 9. Versum omittit Clemens. Potuisset Brunck. εἶτα
 τί ἑτερον; ὅσ' —.
 Ib. 14. ἀλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Pollux.
 Haec om. Clemens. Vide Eubul. Athen. iv. 169. fin.

Λήμνιαι.

- i. ii. Forsan cohaerebant:
 οὐ κρανίον ——— πρίασθαι,
 οὐκ ἔγγελυν —. Metrum indicat Porc. Praef.
 Hecub.
 xiii. An legendum ἴ καρδιώντις;
 xviii. Phot. μεγάλην θεόν.
 xix. Phot. νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ α· Ἀριστ. Λημνίαις·
 ἕως νεαλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν. Μένανδρος: ∞

Νεφέλαι A.

- iv. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον. Athen. xi. 479. C. Vide
 Nub. 425.

Νῆσοι.

- Facete Grotius Stob. p. 212. Aristoph. *Anatibus*. Quasi
 νῆσσαι.
 ii. Distinguit Porson. in MSS. ποῦ Αἰδί; cum deberet
 ποῦ; B. Αἰδί — ut Reisig.

Ὀλκάδες.

- xvi. Proclive est σμινύας vel σμινύδια. (Fr. Inc. 65.)
 xvii. Vide Πελαγ. F. v.
 xxiii. Schol. Lysistr. 723.

Πελαργοί.

- vi. Verte *Dixi in commentario ad Πελαργούς*, et lege
 ὅτι vel ὡς. Sunt Scholiastae verba.

II. 255

Προαγών.

- Per Philonidem commissa videtur *Proagon*, Ol. 89, 2.
 Vide Argum. Vespasum.

v. An ἐκτέα λογίζεται?

Σκηρὰς καταλαμβάνουσαι.

- ii. In Athenaeo vii. 287. init. βοάκων delet Schw. ut
 scilicet trochaicum efficiat. Recte servat Etymol.
 p. 218, 30. Divide — γαστέρα Μεστὴν —. ἔχουσι,
 ni fallor, MS. Dorv. teste Porsono.

xiii. Vide *Δράμ.* Fr. xvii.

xv. Fr. Inc. 119.

xvi. καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα Καὶ
 κρῖνον αὐτῇ μὴ μετ' ὀξύρεγμίας. Phot. v. ὀξύρεγμ.
 ex em. Porsoni. ἀκούσιον — αὐτῇ MS.

xvii. Phot. πεζίδα.

Ταγηνισαί.

xvi. ὑείαν Κᾶτ' ἑξαιρῶν —.

xvii. An νεβρίδα, λίθους ἢ πωρίνους, κηρ.

xxii. Apud Apostolium scilicet, sive ipsius sive librarii
 errore, coaluerunt duo articuli. Lege παραξόρουσον.

Vide Phot. p. 378, 13. 383, 21. Pors.

xxviii. Photius v. ἐρείδειν. Porson. Adv. p. 281.

xxix. Phot. v. παραιξορουσον.

xxx. Phot. v. σπινός.

Τελμισσεῖς.

Telmiss. memorat Aristides T. i. p. 277. Jebb.

- i. λέγεται καὶ τετρ. Steph. recte, ni mavis δὲ καὶ —
tum lege ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ (vel ἐν τῷ), ὡς
ἂν τις ἄνουν τι ποιήσας, ὡ T. Mox χεῖ μ'
recte Br. pro χεῖμ'.
- vii. Primum lege ἐπὶ τῶν cum Heinsio. Deinde delendum
videtur Πύλαι, ut ad praecedens Πυλαγόροι (ita
enim MS.) referantur. Postremo non Πυλαγόρους,
sed Πυλαωρούς, dixisse comicum suspicor.

Τριφάλης.

II. 256

- xii. Schol. Plat. p. 10. ἡ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσα
φησὶ, — λάβεσθε, καὶ γὰρ ἐστ' ὁμοῦ. (λαβέσθαι
ed. Ruhnck.) Simillimus locus Menandri v. Ὀμοῦ, nisi
forte ibi excidit nomen Aristophanis.

ῥΩραι.

- i. Personas pono: ΘΕΟΣ. ὄψει —
ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ. μέγιστον —
Θ. κακόν.
Α. ἐγὼ δὲ —
Θ. κάγωγε —
Α. ἀπέλανσαν —
Θ. τίς τι —
Α. Αἴγυπτον —.
- Ib. 2. Ἰα καὶ ῥόδα Diodor. Athen. vi. 239. F. 1. Ἰων
ἢ ῥόδων Demosth. Androt. 615, 11. μῆλον ἢ ῥόδον ἢ
κρίνον Herodot. i. 195. ὄζει Ἰων, ὄζει δὲ ῥόδων
Hermipp. Ath. i. 29. F.
- Ib. 5. ὁ χ. φθάσας Elmslei. ER. 37. Subaudi ὧν γε
θεός, ut Menand. Athen. viii. 364. E.

FRAGMENTA INCERTA.

III. Vide Telmissensium Fr. iv.

XXXVIII. Collato Porsono Advss. p. 282. lege *χρὴ κατ' ἀποπλῦναι, κατ' ἐκπλῦναι, καὶ καταπλῦναι, καὶ δι.*

XLIII. -*υκεία*να τὰρα — *ῥοιὰν* Elmsl. Ach. 323. An sensus est, *Nondum maturae puellae vim paras?* Horat. Carm. II. 5, 10. *Immītis uvae.*

LXV. Vide 'Ολκάδ'. Fr. xvi.

LXXIII. Vide *Βαβυλών* I.

LXXXII. Hoc Fragmentum vel citat vel respicit Schol. MS. Platonis apud Harles. Fabric. T. II. p. xvii. ubi *ἐκδεικνύει*.

LXXXIII. Vide LXXXIX.

II. 257 LXXXVII. Zenob. III. 36. ut hic, nisi quod *ποδόνηπτρον*. Vide Schottum. Sed ob Helladii locum (Phot. Bibl. p. 1589, 31.) suspicor Aristophanem grammaticum citari, non comicum. Zenob. I. 52. forsán legendum *Ἀριστοφάνης* (grammaticus) *ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων*, vel potius *ἐν ταῖς ἀμέτροις*.

LXXXIX. Collato Suida v. *ἀπεσκοτ*. legit R. P. (MSS. ad Suid.) *ἀπόμακτρα τῶν σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα*. Quod verum esse demonstrat Bekkeri Lex. SG. p. 431, 26. a Seidlerō citatus p. 23. qui ineptit.

XCIV. Acharn. 263.

CVI. Legendum suspicor *ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι, Κατανιβολεῖτόν τ'* —. Conjungendi certe duo versiculi.

CIX. Posses *εοικέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι*. Sed simplicius *κόλλοπι* *Εοικέναι*, vel *εἰκέναι*.

CXIX. Confer Schol. MS. Clark. ad Platon. (Kidd. Pors. Opusc. p. 268.) unde discimus esse ex *Σκ. καταλαμβ. χρωμαι* — *στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀρογαίους ἦτιον ἢ κείνος ποῶ*. Vide Bekkeri Lex. SG. p. 339, 10.

CXXVII. *παρ'*] Lege γὰρ vel γ' ἂν.

CXXXVI. Vide *Βαβυλώνιοι* xxvii.

- cxliiii. ἔσθοντας Philippid. Athen. vi. 230. A. ἐπῆσθεν
Pherecrat. xiv. 645. A. (Hemst. ad Plut. p. 359.)
ἔδω Alcaeus ibid. vii. 316. C. Sositheus x. 415. B.
ἔσθοι Plato viii. 344. E. ἔσθουσι Auctor Agenis xiii.
596. A.
- clv. Schol. ad Ran. 787. apud Pors. Advss. p. 282.
στρεψίμελος contra analogiam. An legendum (καὶ)
στρεψιμελής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης. *As clever*
as Euripides.
[*Fragmentis a Porsono Advss. pp. 281—2. et Aristophanic. p. 246. citatis*] Ipse addo:
Vit. Aristoph. p. xiv. c. 2. ed. Kust. τὴν γυναῖκα δὲ
Αἰσχύνομαι, τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ. Ita
Bentleius apud Kust. p. 321.
Athen. ii. 53. A. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν Τασδί IL 258.
κάταξον τὴν κεφαλὴν (lege τῇ -λῇ) σαντοῦ λίθῳ.
Ib. ii. 56. B.
Moeris χαίρειν. ubi κωμικός, sed vide Pierson.
Athen. vii. 311 A. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.
Suid. v. λογάρια, sed falso, ut videtur. Vide Kusterum.
Schol. Pindar. Pyth. ii. 125. (Hemst. Plut. p. 447.) ubi
ὁ κωμικός.
Cicero Ll. ii. 15. *Ut apud eum (Aristoph.) Sabazius*
et quidam alii Di peregrini judicati e civitate
ejiciantur. Vide Lemn. xii. quo refert Valesius hunc
Ciceronis locum.
Priscianus xviii. f. 235. a. = 1190. οὔτε νύκτωρ παίεται
Οὔτε ἡμέραν.
Grammaticus Hermannii p. 436, 3. τὸ δρᾶψ — κείμενον
παρ' Ἀριστοφάνει.
Ibid. p. 321. Πικρότατον οἶνον τήμερον πίνῃ. Ex
Athenaeo sumsit, x. 446. E. ubi πίνει (sic) MS. A.
Indidem habet Eustath. II. X. init.
Athen. xi. 502. B. ex Epit. apud Cas. p. 820. ἐπτάπους
γοῦν ἢ σκιά 'στι etc.
Falso ascripta Aristophani loca apud Suid. vv. βουλομένῳ,
ἐμβεβλημένῳ, ἐμβολάδας, ἐπιστροφῆς, Antiatt. Bekker.

p. 106, 24. Lex. SG. ib. p. 383, 16. ubi pro Ἀρ. Τηρεῖ, vel Ἀρ. Γήρεα, vel pro Ἀριστ. alius comici nomen reponere. „Tereos scripsere Anaxandrides, Philetaerus, Cantharus.“ SEIDLER. p. 24—5. N. B. Forsan Tereus ab aliis Aristophani, ab aliis Philetaero tribuebatur.

Ad comicum refero Photium v. ἄδδιδιξ. κἀνδντος. ὀρογνίας. πανός. σπατάγγαι. (vide Ὀλκ. i.) σαρβά-
βυττα.

Schol. Eurip. Med. 45. ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτροχών. Ita Elmslei. pro βαδίζει.

Suid. v. Νέμεσις, Eurip. Phoen. 187. quasi Aristophanis citat; quod Seidler imposuit, Dochm. p. 252. Lege
π σσ

Ξριφοινι.

Schol. MS. Platonis apud Harlesium Praef. ad Fabric. T. n. p. 17. „ἐγγαστριμύθους καὶ πίθων σὺ τυγχάνεις. II. 259 Arist. Vesp.“ ἐγγαστριμύθος καὶ πύθων Ch. La Rochette T. II. p. 442. Vide Vesp. 1014. et Schol. unde satis liquet ista, sive sunt ipsius grammatici sive alius, certe non esse Aristophanis.

Etymol. Gud. p. 330, 52. παραιτητέον δὲ τοὺς γράφοντας (in Equit. 768.) κατακνησθεῖν περὶ τοῦ Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ δῖμφα δέδοικα μὴ τὰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει. Forsan καὶ παρὰ
τῷ Ἀριστοφάνους Ἀναγνώφ.

Ἄλλ' Ἀριφράδη δέδοικα —
Ἡμῶν διακναίση.

Allusio ad κνῆν (ut Plut. 975.) vel κνίζειν, et πράγματα, obscoen. ut nos, affair. Vide Pac. 883 etc. Sed servari potest διακνήση.

Hesych. Μεσαίχενας νέκνας· vide me ad Phot. p. 736. [T. i. p. 601.] Nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per jocum transtulit.

MISCELLANEA.

4ν. Trach. 314. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; Qu. an, *Why should?* ubi in prima certe persona subjunctivo utuntur. Œd. T. 964. τί — ἂν σκοποῖτό τις;

— subauditum post imperfecta et aorista. ἔδει. ἐχρῆν. προσῆκεν. ὠφέλε. ἶν, Athen. xii. 510. B. Demosth. Cor. 268, 6. 295, 1. 303, 5. Phil. ii. 32. Thucyd. i. 38. Nub. 1217. Eccl. 145. Vesp. 209. ἤλπισεν, Athen. xiii. 611. D. ἤρχουν, Æsch. Suppl. 324. ἐβουλόμην, Ran. [890.] qu. ἐξήκει, Demosth. Cor. 293, 25. ἐξῆν, Thucyd. i. 37. εἰ ἦσαν — ἐξῆν ὅστις δὴ (δὴ om. Rav.) τ. ἐνουθέτει Vesp. 731. ἡξίου, Antiphon p. 139, 32. τίς δ' οὕτως ἀνὴρ Ἡλίδιος, ὅστις — ἠνείχετο, ubi ὅστις fere = ὅπως, Thesm. 599. εἰ μὴ ἐτύγγανεν, — εἰσηγησάμην Diphil. Athen. iv. 165. F. Lys. 301. recte Br. οὐ γὰρ ἂν ποῦ'. (MSS. pars οὐ γὰρ ποῦ', quod supplerunt οὐδὲ γάρ.) Vesp. 707. II. 280. ἔζων ἐν π. servandum forsitan: ἐν, ut Ach. 1025. Pac. 521. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν, loco imprimis notando: an = ἔχοιμ' ἂν?

— post optativum. Av. 180. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. Vide an legendum ὥσπερ εἴγ' εἴποις —. (Sed qu. an oportuerit ὥσπερ γ' εἰ — ut Ran. 1189.) Vel forsitan ὥσπερ ἂν εἴποι τις. Sic Diphil. Pollucis x. 137. apud Bentlei. ad Hemst. p. 104. ed. pr.

— post ὅπου etc. cum subjunctivo, R. P. Orest. 141. Aristoph. Ran. 1194. sed Æschylus loquitur.

— ὩΣΤΕ — ἂν. Œd. T. 374. ὥστε μὴτ' ἐμὲ — βλάψαι ποτ' ἂν. Antiph. Athenaei xiv. 623. A. ὥστε μὴδ' ἂν — ἐξελεθεῖν. Soph. Trach. 671. ὥστε μὴ ἂν παραινέσαι.

— cum indicativo. (vide in εἰ.) Av. 1591—3. ἂν εἴχεται, — ὄντες φίλοι. Heracl. 1005. οὐκ οὖν σύ γ' ἂν λαβοῖσα τὰς ἐμὰς τύχας Ἥλιαντες ἂν — ἀλλὰ — Εἰάσας — Antiph. Stobaei p. 454 = 337. ὅστις —

ποιεῖ, ἂν — καταφρόνησε. sed forsan καταφρονίσαι. Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd. Omnino expende Priscianum f. 219. a. = 1148. Bekker. Anecd. p. 126. ἂν. 144. εἰ. De εἰ Hermannii Gr. p. 331. n. 82.

— cum infinitivo, *would have*. Thucydidea, Indic. in v. Eq. 1172. οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν — *that it should exist, if — not* — Eur. Med. θωπεύσαι ποτ' ἂν — *would have* —.

N. B. Eq. 411—2. ἡ μάτην γ' ἂν — ἐκτραφεῖν, confer Elmslei. Heracl. 283. et Arist. Lysist. 253.

ARTICULI usus.

Omissus in ἄνθρωποι. Plut. 465. Eq. 92. (N. B. Lys. 663. ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἄνδρὸς ὄζειν.) ὄφρως Plut. 756. (qu. an δακτύλους Vesp. 430. cum Porsono; sed vide ibi.) τὸ χρῆμα τιτθίων Lys. 83. τιτθίδια Thesm. n. Fr. 7. βλέφαρίδ' Eccl. 402. qu. βλέφαρα forsan ibid. 406. πόδ' Vesp. τραγικὸν λῆρον Ran. 1037. πρὸς χορὸν Nub. 1355. sed qu. βασιλεὺς Eq. 476. πόλις Lys. 755. 759. 911. ἀγορὰ Pl. 787. Nub. 1051. Eupolis Plutarchi i. p. 525. F. βουλῇ Eq. 166. 719. κανθάρω forsan quasi propr. Pac. 1. ut λάρκος Ach. ποῦ πρόξενοι Av. 1022. ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα Lys. 184. ὁ τ. 434. ποῦ 'σθ' ὕδωρ Vesp. 989. ποῦ 'στιν ἔτ. τοξότης Lys. 442. ποῦ τοξότης ib. 446.

Ante ΠΛΣ. Eccles. 634. loco suspecto. Apud Athen. ix. 372. B. ex emend. Porsoni Advss. p. 109. sed quam postea repudiavit.

EI. (Vide in AN. Kidd. ad Dawes. pp. 131. 423. Br. Ind. Aristoph. v. εἰ.) εἰ μεθεῖμεν — ἂν ἦν Eurip. Or. 1130. εἰ ἐπεποίθειν — ἂν ἦν Nub. 1350. εἰ μὴ πεπίσμην, οὐκ ἂν ἦλθον Thesm. 603. εἰ ἐβοηθήσαμεν — νῦν ἂν ἐχρώμεθα Olynth. i. 11, 21. εἰ ἦν — ἂν ἐπράττετε — ὑβρίκει Olynth. iii. 32, 12—5. εἰ ἔσχε — ἂν ἐπραξεν Phil. i. 41, 18. εἰ κατήδη, καὶ πάλαι παρῆν Trachin. 86. εἰ ἔλευσας — ἂν ᾤκτισας ib. 898. εἰ ἔκοψεν — οὐκ ἂν εἶχον Lys. 360—1. καὶ ᾤμωζες γ' εἰ μὴ 'σίγας ib. 516.

N. B. εἰ δ' ἦσθα μέτριος, τὰλλὰ γ' ἡδίστη θεῶν
πέφνκας Helen. 1111. apud Elmsl. Med. 616. ubi
sensus esse videtur ἦσθα ἂν εὐμενεστάτη θεῶν, ἐπεὶ
τὰλλὰ —.

— κεί, κᾶν. (Ad Plut. 216. et Addend. Herm. ad
Nub. 1156.) κεί, *though — should*. Eurip. Andr. 275.
(*but in fact does not*.) κᾶν, *though — should (and
in fact does)*. Demosth. Phil. III. 115, 12.

ENCOLITICA.

1. Iph. A. 1410. (Pors. Advss. p. 257.) παῦσαι·
    μὲ μὴ κάκιζε.
2. Plut. 1172. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρέμυλός
    μοι σαφῶς;
3. Vesp. 1067. εἶτα θανμάζει μ' ὄρων μέσον
    διεσφηκωμένον. Qu. transponendum μέσον
    μ' ὄρ.
4. Eq. 459. ταντὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ
    ἐλάνθανε. Lege ἐμ'.
5. Pac. 20. ὑμῶν δέ γ' εἷτις οἶδε, μοὶ κατειπάτω.
    Malim ἐμοί.
6. Ib. 76. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς
    λαβῶν.
7. Plut. 46. φράζουσιν, ὦ σκαιότατέ, σοι
    σαφέστατα.
8. Av. 95. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; II. 262
9. Plut. 376. κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ
    πράγμα, μου. R. P.
10. Ib. 447. ἔρημον ἀπολιπόντε, ποι φευξόμεθα.
11. Av. 418. ὅτω πέποιθέ, μοι ξυνών. Malim
    ἐμοί.
12. Thesm. 1145. μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὥς κατα-
    λείπεις ἀθλίαν.
13. Lys. 376. οὐκ οἶδά, σ' εἰ. vide R. P.
14. Œd. Col. 979. γάμους, Οὔσης ὀμαίμου σῆς,
    μ' ἀναγκάζων λέγειν;
15. Diphil. Athen. VI. 228. A. ult. οὐχὶ μετρίως,
    βέλτιστε, σ' ἄλλ' ὑπερηφάνως.

16. Iph. T. 598. τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι
βάρος μέγα. τόνδ' ἐμοί R. P. Adv. 260.
Vide eum ad 674. Adv. ib.
17. Ran. 507. ἡ γὰρ θεὸς, σ' ὥς ἐπ.
18. Eq. 356. Ex emendatione σ' ἦν μὴ πεκ.
19. Ib. 770. ἐβούλεον, σοι —. Qu. σα, ut
Lys. 489.
20. Ib. 847. τουτονί, σοι.
21. Lys. 754. ἴνα, μ' εἰ κατ.
22. Ib. 904. καίτοι σ' οἶκ' ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ.
apud Suid. v. καίτοι.
23. Soph. (Philoct.?)¹⁾
24. Eurip. Alcest. 360. ὕμνοισι κηλήσαντά, σ' ἐξ —.
25. Acharn. 430. ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπ.

[Vide ad Ran. 507.]

ΓΑΡ. (Advss. ad Athenaeum. Porson. ad Vesp. 741. et
ad Lys. 20. Schaefer. Mel. Crit. p. 76.)

Plut. 1206. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ — (γὰρ ἄλλαις
μὲν alii).

Av. 1544. αἶ ποτ' ἀνθρώποισι γὰρ εὔνους εἶμ'
ἐγώ.

Ib. 1545. μόνον θεῶν γὰρ — ut in Æschyl. (Ran.
1439.)

Lys. 490. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ;

Thesm. 476. καὶ τῇ γὰρ —.

Ib. 643. οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

I. 263

Vesp. 778. καὶ λέγεται γὰρ τουτογί.

Ib. 810. αὐτοῦ μένων γὰρ. et 965.

Pherecr. Plutarchi II. 1142. εἰς τοὺς κ. χοροὺς
γὰρ ε.

Heracl. 140. Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖος
ἄγω.

Iph. T. 1036. ὑποπτεύω τι γάρ. Sensum quidem
contra Markl. vindicat Seidler. sed qu. an
ὑποπτεύοι γὰρ ἄν (rex).

¹⁾ Forsan respexit Electr. 648. καὶ μή, με πλούτου. J. S.

Trachin. 338. *τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.*

HIATUS. (Kidd. ad Dawes. pp. 390. 620.)

Strattis Athen. xi. 473. D. οἱ δ' ἐκ καδίσκου ἴσον ἴσῳ κεκραμένον. σ' ἴσον Porson. Adv. p. 126.

Euphron Athen. ix. 380. A. pessime Hemst. ad Plut. p. 435.

Apollodorus Stobaei XLVI. p. 179. Grot. = 308, 2. Gesn. ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσὶν ἀνατετραμμένα, ex emendatione Salmasii partim dubia partim falsa citat Brunck. ad Av. 1569.

Alexis Athen. x. 431. A. τῆς φιλοτησίας ἐγὼ Μεστιάς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας. Ita et Aldus; tacet de MS. Schw.

Idem ibid. B. ἀπνευστὶ ἐκπιών.

Post *τι*, etiam si interroget, hiatum respuunt tragici, iudice Porsono ad Phoen. 892. Vide Blomf. ad Æsch. Theb. 193. Kidd. ad Dawes. p. 618.

Post *τι* encliticum ne Menandro quidem licuit hiatum relinquere. Porson. ad Dawes. p. 388. xxiii. ed. K. (Excipe *ὅτιοῦν*, *ἄλλοτιοῦν*.)

τίνα pro *τί* tragici. Soph. Trach. 1205. *τίν' εἶπας*; Ald. Br. Eurip. ed. Beck. Iph. A. 1140. Helen. 463. Ion. 223. Electr. 414. In Phoen. 892. ed. Pors. recte supplet *ἔργα* Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. Demosth. Aphob. i. 823, 7. *τίνα γὰρ ἂν εἰργάζοντο*;

OPTATIVUS. (Thucydidea, Indic. p. 118. Hermann. Viger. p. 909. Post *ὅποτε*, Dawes. p. 216. = 389. Post *εἰ*, Elmsl. Med. 1185.) *Quoties, siquando* etc. (Dawes. p. 256 = 452. ex Acharn. 519. Trachin. 909. post *εἰ*.) Pac. 642. *ἅττα διαβάλοι*, vel *λλ*. Lys. 508. suspicor II. 264 *ἅττα ποοῖτε*. Ib. 1238. *εἰ μὲν γέ τις — ᾗδοι*. Eccl. 270. *ὅτ' εἰς ἐ. Μέλλοι β*. (Alia, sed ex em. Elmsleius Ach. 338. p. 123.) Pl. 978. *εἰ — δεηθεῖν*. Av. 508. *εἰ — βασιλεύοι*. Ib. 510, 513. *ὅ τι δωροδοκοίη*. Elmsl. Heracl. 19. *πέμποι ὅποι — πυνθάνοιτο*. Cratin. Schol. Plat. Ruhnck. p. 88. *ἔδει (δὲ) παρέχειν*

ὅ τι τις εὐξαίτ' ἔμβραχν. Eurip. Fr. 81. εἴ τιν' εἰσίδοιμ'. (Eq. 773. χαρισάιμην recte D. ni dedisset R. -ιοίμην.) Nub. 1385. εἰ — εἴποις. Ach. 687. κάπειδῃ — εἴποι Rav. 639. εἰ — καλέσειεν. Nub. 962. κεί κρ. κατανίφοι. 852. ὅ τι μάθοιμ'. 1384. ὅ τι νοοίης.

— post particulas loci vel temporis; ubi reddendum *might* vel *should*. (*Rogabat*) ὅπου κίχοι CEd. T. 1256—7. σημείον, ὅποτε χρεῖη ἀνάγεσθαι, ἦρθῃ Thucyd. viii. 95. (ubi *χερὶ* vel *χερῶν* libri). μένοντες ἕως ποιήσειαν v. 35. *Dictum est interfectum iri ab eo, ὅστις γένοιτ'* CEd. T. 714. ἡνίκα ἀπειῇ Trachin. 164. (ubi contra εἶπε — ὅτι χρεῖη —, εἶπε δ' ἦν — νέμοι· *verte me oportere, — assignaret, non assignaturus esset.*) ἕως ἀρμόσαιμι ib. 689. ex em. Elmsl. ἐνθα — εἰσίδοι 905. ἐνθα μὴ ποτ' ὀψοίμην CEd. T. 796. ὥστ' ἀμυχανεῖν Ὅποι τράποιντο Pers. 460. ὅτ' ἐκ νεῶν — ἐκωζοῖατο 452. ex em. Elmsleii.

— post ἔσθ' ὅπως, Monk. ad Alcest. 117. (vide Vesp. 469.) Elmsl. Med. p. 99. (m.) Vesp. 212. κοῖκ ἔσθ' ὅπως — ἂν — λάθοι.

— post relativum etc. 1. ubi = ἂν et subjunct. 2. *might* or *should*, sensu fut. obliquo. 3. *quoties* etc. (vide supra). 4. Latin. *qui* cum subjunct. = ὅστις cum fut.

1. ἀφ' ὧν ἔχοι ὠφελεῖν CEd. T. 315.

ὅπως δύναιτό τις ζῆν ib. 979.

ὃν πόλις στρίσειε Antig. 666.

ἐπεὶ πύθοιτο Trach. 93.

ὅποι τύχοιμεν Στρατενόμεσθ' Eupolis Stob. p. 239. = 165.

ἕως ἀφίκοιτο Ran. 778. }

ἕως γένοιτο Eq. 134—5. } Confer optativ. post εἰ.

οὐκ ἂν ἀποδοίην — ὅστις καλέσειε Nub. 1252.

χῶστις — ξυλλάβοι Pac. 436.

2. ὅτω ξυναντήσαιμι Plut. 41.

(qu.) ὅστις πέλοι Trach. 1163.

ὡς πύθοιθ' ὃ τι δρῶν — ῥυσαίμην Œd. T. 72.

3. ὅτον ψαύσειεν Trach. 907—8.

4. μὴ γένοιτο ὄλβος ὅστις κνίζοι Eur. Med. 586. et Elmslei.

(qu.) τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ νοσοῖ, ἔλοιτο Trach. 1237.

παρ' ᾧ — ἀποκλαύσειεν Philoct. 693. Vide ad Thesm. 23—4. et in AN omissum cum optativo.

N. B. Pac. 520—1. πόθεν ἂν λ. — ὅτω προσείπω σ'. Lysias ὁ. τ. Ἀδυνάτου, init. ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς (lege ἧ) — λόγον δοίην. Œd. Col. 560. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις Λέξας, ὁποίας ἐξαφιστάμην ἐγώ. Ib. 1172. καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι; Plato Hipp. Maj. p. 415, 7. Bekk. ἀρ' οὐκ ἂν λαμβάνοι, — ὅπον — σποινδάζοιτο;

—— EI cum optativo post praesens, fere = ἔάν. (Thucydidea, Indic. p. 112. Herman. Aj. 904.)

Lys. 235—6. et Av. 447. εἰ δὲ παραβαίην = ἔάν Ran. 594. Compara γένοιτο — ἵνα γνοῖεν etc. Soph. Aj. 1217. et Elmsl. M. C. T. i. p. 484. Pac. 1072. ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο. Nempe optativus optativo respondet, eodem sensu, quicumque sit, quo prior. Æsch. Suppl. 902. κλαῖοις ἂν εἰ ψαύσειας, i. e. κλαύσει εἰ ψαύσεις, ut e praecedenti liquet; quidquid dicit Hermannus. Eq. 691. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι' —. Antiph. sive Theoph. apud Walpole, p. 31. εἴ τις ἀφέλοι — καταλείπεται οὐδέν. Vide Æschin. Ctesiph. p. 86, 29. HSt. Philemon Stob. Gr. p. 403. = Cler. 354. ἔστι — εἴ τις — ἐξετάζοι. Imprecatio εἰ ἀπολίποιμι Orest. 1086. αἰτήσαιμι Ach. 475.

—— post praeterita. If — should. Trachin. 610—1. ἡγῆμην, εἰ — ἵδοιμι. Prom. 685. καὶ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἂν Διὸς μολεῖν — ita Elmslei.

—— If I were to —. Nub. 747. εἰ — καθέλοιμι. 767. εἰ — ἐκτῆξαιμι.

— *AN* omissum cum optativo. (ποῖ τις φύγοι etc. Herman. Aj. 904. Viger. n. 108. Monk. Alc. 117. Blomf. Agam. 603. 1016. 1299. 1345. Reising. p. ix. π. 266 Elmslei. Med. pp. 150. 159. 173. 290. Heracl. 595. Dawes. p. 374—7. ed. Kidd. Matthiae. Gr. Gram. p. 760.) Soph. Trach. 112—5. πολλὰ γὰρ — ἴδοι. In Æsch. Choëph. 585. requiri ἂν monet Herm. Aj. p. 110. Lys. 840. σὸν ἔργον εἶη, malim *ἩΔΗ*. Eurip. Hel. 442—3. τίς ἂν — μόλοι, ὅστις διαγγείλεις; Vide supra in 4. post relativum. Choëph. 386. κομίσειεν, sed ex praecedentibus ἂν tacite repetendum; ut τρώγοιμι Antiph. Athen. xiv. 641. ult. ἐπιθείην Nub. 425. ξυμβάλοι Vesp. 72. (Per se bonum Ravenatis καὶ Nub. 1237. vide ibi.) Av. 180. ὥσπερ εἶποι τις. Lys. 911. καὶ πῶς — ἀνέλθοιμ'. Helen. 1152. τίς φαίη — sed v. ll.

AN additur, ubi ex Hermanni sententia deesse deberet, Lys. 961. ποῖος γὰρ ἂν ἡ νέφος ἀντίσχοι; *OY MH* cum futuro per interrogationem vetant; cum aoristo utrovis subjunctivi, simpliciter negant. Ita Elmsleius ad Markl. p. 453—4. ad Med. p. 251. (Kidd. p. 396—7. Elmsl. Mus. Cr. T. π. p. 298. Ced. T. 870. Cens. Herm. H. F. 884.) In Eurip. Electr. 383. lege οὐκ εὖ φρονήσεθ' —; In Ran. 511. qu. an delendum οὐ, ut in locis apud me in Addendis ad Porson. ad Ran. 103. [*supra* p. 166.] Huc etiam retuleram Vesp. 610. καὶ μὴ με δεήσει (ita legebam), sed nescio an verius Elmsleius καὶ μὴ με δεήσει.

SCHOLIASTAE. Vocabula insigniora, technica etc. apud eos: ἄνω, *supra*. Pl. 57. Av. 590. (ἄνω, *supra lineam*, Gl. Paris. 2827. apud Schaefer. p. 517.) ἀνωτέρω, *supra*. Av. 1442.

ἱπτικὴ συνήθεια Vesp. 1115. συνήθεια Vesp. 1164. qu. an legendum συνῖ i. e. σύνταξις.

Commentarii veteres, emendatores etc. (ὑπομνήματα.) Av. 1075. Eos reprehendit Schol. Ran. 305. ubi αὐτοσχεδίως. ἀποσχεδιάζοντες Vesp. 542. De voce

vide Kust. ad Ran. 78. ad Suid. v. *Φρόνις*, et Suidam v. *σχέδιον. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν* Av. 282.

διασκευῇ, Proleg. p. xi. *περὶ διαφ. κωμ. Cratinus felix in comoediarum ἐπιβολαῖς (the idea) καὶ π. 267 διασκευαῖς* (qu. *the set out*, i. e. *apparatu scenico*; i. e. *chori constitutione, scenarum et ornamentorum inventione* etc.) εἶτα *προϊὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις*. Ibid. p. xii. et xiii. *διασκευῇ veteris comoediae et novae differentia; quod illa chorum habebat, haec non.*

ἐκλέλοιπε, i. e. *e MSS. excidit*. Ran. 346. [343.] Nub. 886. *τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν.*

ἔμπροσθεν Av. 989. loco suspecto. ibid. 563. εἰς τὸ *ἔμπροσθεν*, *prothac*. ibid. 590. *ἐν τοῖς πρόσθεν*. qu. *μέτρον* = *στίχος*. Pac. 1339.

ξένον, i. e. *mirum, inusitatum*. Vesp. 941. prop. init. = *καινὸν* apud Demosthenem.

οἶδεν = *occurrit apud*. Plut. 550. Athen. xiv. 648. D. 653. E. xv. 673. F. et 674. A. Strabo viii. p. 587, 18. Oxon.

ὀπισθεν, *supra*. Ran. 1488. Nub. 1186.

ὀπίσω, *supra*. Ran. 504.

ὄρθῃ, *nominativus*. Harpocr. v. *χερνίβων*.

παραγραφῇ. [*Vide in παρατροπή*.]

παραθεῖς Vesp. 1231. *παρατιθεῖς* Strabo x. p. 711. ubi Theilius, in chartula quam casu emi, citat 1. Hemst. ad Plut. p. 244. 2. Toup. Em. Suid. iii. p. 474. = T. ii. p. 243. Oxon. 3. Schneid. ad Demetr. 86. 4. Schaefer. ad Dionys. p. 84. 5. Marx. ad Ephor. Fr. p. 65. n. 29. Sed de medio, non activo, 1. 2. 4. de activo 5.

παραθέσις)(*σύνθεσις*, Hermann. Gr. p. 462, 194.

παραπεποίηκε παρὰ Av. 1562. Vide Athen. xii. 513. A.

παρατροπή. Nub. 653. *τὴν παρατροπὴν ἐατέον*. Sic Ald. Kust. *περιτροπὴν* Hermann. ex Ernesti conjectura Praef. ad Nub. p. xxvii. *Ἀν παραγραφὴν*, ut

II. 268

in Schol. ad Pac. 448. Utut hoc est, videtur hoc nomine designare duo puncta (:) quibus ad personas distinguendas utebantur; vel potius linea miniata, de quibus Brunck. ad Vesp. 940. Vide ad Ran. 317. Praef. Lucian. p. xv. Faehse p. xxv. Schaefer. post Plutum p. 501. Robortell. Praef. Aeschyl. Beck. Comm. Soc. T. III. p. 122. (N. B. *στίξον* in Cant. 1. Nub. 674. distinguit orationem, non personas.)

In Schol. Ran. 1478. lege *μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφῇ* ὥστε εἶναι — *Εὐριπίδης ἐστὶν ἀποφαινόμενος, ἣ ὁ Δ. ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς λέγων καὶ ταὐτὸ ἐπεξεργαζόμενος τῇ παρ' Αἰ. λεγομένῃ παραγραφῇ* in obscuro loco Calliae Athen. x. 453. C. et F. personas distinguit, ut puto. Nempe in priore loco dicebat Coryphaeus *βῆτα, ἄλλα*. Deinde personae chori duae, quarum altera vicem defendebat τοῦ *α*, altera τοῦ *β*, junctim respondebant *βα*. In posteriore loco dialogum esse constat. Vide an hoc de Medea dicat; primum Euripidem introduxisse chori personas in ipsa *παρόδῳ* per vices cantantes, non simul omnes. (De hodierna Medea falsum hoc.)

παρηγόρημα Ran. 213. Lege *παραχορήγημα*.

ποιήματα = *ἔπη*. *versus*. Arg. ad Pac. § 4.

πολέμιος, i. e. *-κός*, *bellicosus*. Lys. 524. si sana est lectio.

πολιτεία, a *magistrate*. Nub. 37.

πρός. *πρός* *Λυκόφρονα*, Vesp. 91. et 239. i. e. *hinc refellitur Lycophron*. *πρός* *ιστορίαν*, Vesp. 941. prop. fin. *πρός* *τὴν συνήθειαν*, ibid. 1177. *τὸ ἔθος*, Plut. 768. 795. Av. 1702. Ran. 697. *τὴν* — *διαίρεσιν*, Av. 1714. *τοὺς χρόνους*, Ran. 33. *τὸ σῆμα* (*malim ἀσῆμα*) Ran. 301. *τὴν διαφορὰν*, Ran. 1507. *πρός* *τοὺς* etc., Pac. 380. 456. *σημειοῦνται* — *ὁ Μόχθος* *πρός* *τοὺς* — Pac. 778. *πρός* *τοὺς*, Vesp. 504. (loco nonnihil corrupto). Ran. 35. *πρός* *τοὺς ἀξιούοντας*. (Ran. 360. *πρός* *τοὺς περὶ* — legendum, ut exciderit *3* i. e. *πρός*. Interpolavit K. ex Suida.) Ran. 365. *πρός*

τοὺς ποιήσαντας (εἰς) τοὺς Φ. Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσεν — (*in eum sensum cepit*, poetæ scil.) Ita lego. Vide in loco. Ran. 482. πρὸς ὃ ἐξείλεται. Athen. x. 455. C. τοῦτο σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσων — Eccl. 306. πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημειώται. Av. 1177. πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφίῃ. πρὸς οὐδέν Av. 168. Eccl. 1.

τόπος, *locus auctoris*. Av. 1646. Ran. 476. Valck. ad Herodot. χωρίον (*topic*, Thucyd. i. 97.) *Locus* II. 289 *auctoris*, Athen. xv. 671. ult.

ὑπομνήματα. [*Vide Commentarios.*]

χρῆσις = συνήθεια. Nub. 609. 643. Hemst. Plut. p. 226.

ψιλὸν, ut puto, *simplex litera*, oppositum diphthongo. Acharn. 1082. εἰ ψιλὸν, Nub. 1359.

THEATRA.

Agyrrhius τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέταμε, Schol. Eccles. 102. Vide Schol. ad Ran. 406.

βροντεῖον. Nub. 291.

εἴσοδος. Av. 297.

ἐμμέλεια. Ran. 924.

κρίται quinque. Av. 445. Zenob. III. 64.

An *mulieres* spectabant? Eccles. 22. An *servi*? Vide ad Vesp. 78.

πάροδος, λόγιον. Eq. 149.

Reges Tragici. Nub. 70.

Sortiebantur poetæ. Eccl. 1151.

Spectatores bibebant et bellaria edebant. Athen. xi. 464. F.

Unitas temporis. Lysistr. 726. 746. 759. 766. 881.

ὑπόχρησις. Ran. 924.

ῶδεῖον, (*rehearsal-theatre*.) Vesp. 1104.

VERSUS REPETITI.

Plut. 138. 1116. Spurius 1116.

Nub. 113. 881. sed spurius 881. et qui in MSS. sequitur, ὃς τᾷδ.

- Nub. 118. 1252. Uterque genuinus, sed forsā ex geminis Nubibus.
 — 666. 849. verbo mutato.
 — 801. 841. verbo mutato.
 — 863. 1244. initium idem.
 Ran. 100. 313. consulto.
 — 468—9. et Pac. 181—2. Vide R. P. Opusc. p. 35.
 Equit. 96. 114. „Spurius 114.“ HOTIB.
 — 155. Pac. 886.
 II. 270 Acharn. 383. 435. Vide ad 435.
 — 557. 577. 593. Delet 577. Br.
 — 573. 1180. paucis mutatis.
 — 625. 722. verbo mutato. „Spurius 722.“ ELMSL.
 — 905. 928. 930. „Spurius 928.“ R. P.
 Vesp. 1433. Thesm. 232. ex em. Pors. et fere Nub. 812.
 Av. 192. 1218.
 Lysistr. 44. 219.

IN MENANDRUM.

- SENARIUS, ut videtur, de Menandro apud Schol. Dionys. Thracis, p. 749, 13. ed. Bekk. ὅς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμωδίας.
 Schol. Eurip. Phoen. 61. ῥητέον ὅτι πᾶσα γυνή πρὸς θάνατον δειλὸν μὲν ἄνδρος, ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσα ἴσως ἂν γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θῆλυ ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει. (Ita ed. princeps; δειλοτέρα Barnes.) Scholiastae verba esse censet Valck. ad locum et Diatrib. p. 195. Mihi videtur legendum Μένανδρος. De prioribus non plane liquet: sequentia divide ἴσως Ἀεὶ δὲ τοῖς — ἐμποιεῖ —. Μενάνδρειον pro μὲν ἄνδρεῖον optime Valck. Diatr. p. 284.

Ἀδελφοί.

- Fr. 5. [*Clerici*.] ὧ σοφώτατοι Bentleius. Vide Menandr. *Μισοῦμ.* Fr. 4. Eur. Andr. 552. Pors. ad Dawes. p. 387. vel Advss. p. 291.
6. λέγων est Burmanni correctio in erratis, prorsus contra Bentleii mentem, ut monet Clericus Praef. ad Philargyr. in eo tamen, ut solet, errans, quod ait, ex hac lectione sequi, verba καὶ τοῦ νοῦ etc. esse Menandri. λέγων correxerat Portus, monente Clerico; et hoc verissimum.
11. ὅτι γυναικ' οὐ Bentleius. Possis et ὅστις. ὅπερ II. 271 Cleric. Praef. Philargyr. p. 37.
13. Locus est Menandri, sed mutilus. Vide Toup. ad Longin. Sect. III. Stob. IV. 54. 26. = 33. Grot. Clericum p. 206.

Ἀλιεῖς.

12. Recte Heringa p. 240. probata Kusteri emendatione, verba in unum trochaicum redigit; de προσελθὼν dubitans. Sed retinendum προσελθῶν. τουτὶ est τὸ θυρίον.

Ἀνδρία.

2. καὶ τετάρων ὠῶν etc. forsan sunt obstetricis: vide Terent. III. 2, 4.

Ἀνεψιοί.

2. Similis lus in *ferre* et *aufferri*, Cicer. Orat. ad Br. c. 8.
3. De μόνον vide Philem. Fragm. 67. v. 1. — Quod ait Bentleius πανόν, λήχρον, λυχνοῦχρον diversa ejusdem rei nomina esse, non verum est. Vide Athen. xv. 700. B. 1. D. 2. 3. Phrynichum Bekk. p. 50, 23. Lege repetita syllaba Μένανδρος Ἀνεψιοῖς, (οἷς) εἰσιῶν — (vel etiam οἷς ἰῶν —) et ποίει cum Clerico. Go in,

and bring us whatever you can lay hands upon, torch, candle, lanthorn; only make plenty of light. In Anaxippo Athen. iv. 169. B. qu. φέρ', οἷσ', pro φέροις.

Ἀδελφοί.

1. μί' ἀσφάλει' μί', quod in thesi valde inelegans est, deest ed. 1559.
4. πάντ' ἐστὶ] πάντῃ' στί —.
6. p. 16. Bentr. ed. secundae v. 3. ἂν τις χαλκίον.
4. παρὰψηθ' ὁ παριών. Vide Platon. Euthyd. p. 300. B. = 449, 10. Bekk.

Ἀσπίς.

3. ἔργον εὐρεῖν Adelph. Fragm. 2. Photius: ἔργον εἰπεῖν. χαλεπὸν εἶπ. Dem. pro Rhodiis, 118, 16. τοῦτ' ἔργον εὐρεῖν. Vide Leptineam, 469, 20. Vide et Menandr. Fragm. 240.

II. 272

Βοιωτία.

5. πεντεκτενῆ Bentr. An -ους — περινήσας? Photii MS. Galeanus πεντεκτένῃ, quod compendium adeo simile est τῷ 3 (i. e. ουν) ut vix dignoscas. sed 3 esse puto, i. e. ους.

Γεωργός.

2. ult. Eodem joco Archias Anthol. i. 35. 1. (Br. T. II. p. 95. xv.) τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη; Quintil. XII. 10. 25. Gesn. Quos ego existimo, si quod in his finibus uberius invenerint solum fertiliorēve segetem, negaturos Atticam esse, quod plus quam acceperit seminis reddat; quia hanc ejus terrae fidem Menander eludit. Huc „forsan“ respicere putat R. P. MSS.
3. Comic. Incert. Athenaei x. 458. B.

6. Confer Aristoph. Pac. 292. si tamen verba ἐν μάχαις sunt Menandri, non Scholiastae.

Γλυκέρα.

Lege cum Casaubono ad Theophr. 13. Berglero ad Alciph. II. 13. Porsono Adv. p. 293. *Γλυκέρα*, τί κλάεις; ὁμν. unde Glyceram fabulam nullam fuisse patet. Hoc fragmentum forsitan referendum ad *Μισογύνην*. Versus recte dispertit Bentleius.

Δακτύλιος.

3. Malim ἐπεὶ οὐδεὶς οὕτως γε κ. ἔφην.

Δεισιδαίμων.

1. μὴ πονηρᾶς Trinc. Gesn. οὐ πονηρᾶς Grotii MS. Lege ὅταν μετ' εὐνοίας τι, μὴ πονηρίᾳ, (vel κοῦ π.) — αἰσχροῖν ἐστὶ τοῦτο γὰρ πᾶν.

Δύσκολος.

- Julianus Misopog. p. 349. C. ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὄρᾱν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον. Idem Caes. p. 311. A. Σμικρίνην vocat Vespasianum.
1. v. 2. Confer Comicum apud Plutarch. T. II. p. 110. E. II. 273 quem Menandrum esse putat Meinekius Q. M. p. 29.
- IIb. 5. Malim fere cum Grotio εἰ μὴ δ' ἑαυτοῦ —.
- IIb. 9. ἔγωγε φημὶ —.
4. 25. Etymol. p. 468, 28. *Μένανδρος*· οἱ δὲ τὴν ὁ. ἁ. *Θύσαντες*; quae huc recte, ut videtur, refert Clericus, sui oblitus infra p. 116. Mox v. ult. (πάντα) τᾶλλα κατέπιον. — τὸ λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Schw. Vide v. II. in Dem. Philipp. I. 43.
5. Errat Bentleius.

9. *νομίζετ'* Valesius ad Harpocr. p. 198. Errat Bentleius. Vide me ad Plut. 361. et Addend. ad Eccles. 752. *νομίζειν* Athen. i. 34. D. Aristoph. Av. 1366. Ps. Thespis Bentr. Phalar. p. 245. Menander Rutgers. p. 360. v. 93. = 274, 676. Cler. Athen. vi. 238. C. ibid. D.

Ἐαυτὸν τιμωρούμενος.

3. Imo dele καὶ ex κα natum, et lege, sensu multo meliore, ἀμυγδάλας Παρέθην, ἐγὼ τῶν —. Sed qu.
4. Bentr. *Longe numerosius*] Imo pessimis numeris. Nam primum anapaestus tribrachyn sequitur; deinde ἐκρέματο in ultima ictum habet. Lege ἐξ ἰσταρίων δ' — ut Elmsl. E. R. 37. p. 68.

Ἐμπιπραμένη.

1. Malim σεμνόνης, quod tamen falso tribuitur Grotio. -νη ille in nota, ut vulgo.

Ἐπίκληρος.

1. Legendum videtur ἢ δεῖ (ut Proverb. Scholti p. 84. ἢ δεῖ χελ.) μόνον Ζῆν, ἢ γενόμενον πατέρα παιδων ἀποθανεῖν. Οὕτω — Stobaeus ἢ μόνον δεῖ ζῆν, ἢ παιδων γενωμένων πατέρ' ἀπ. Menander Cleric. p. 60. vel Stob. p. 448. (327.) τὸ γενέσθαι τινὸς πατέρα —. Lege τέκνων, nisi mavis τινά. Menander apud Stob. ibid. i. e. p. 329. Grot. οἶον τὸ γενέσθαι πατέρα παιδων —. Ibid. ὅς ἂν ἦ πλ. π. π. (Trochaicos esse censet Heringa, p. 245.) Idem LXVIII. p. 283. Grot. = p. 228. v. 230. Cleric. εἶναι π. πατ. Plutarchus T. i. p. 610. C. (vel ii. p. 213. E.) Julian. Ep. 1. fin. Eurip. Med. 345. Aeschines F. L. 52, 20. τέκνων Diodorus Sic. xiii. 15, 45.
3. φησὶ om. Eustath. Od. β. p. 1440, 50. Qu. (ὁ δ' εὐθύς) οὐ — τὰς Ὅρν.
4 et 5 conjunge.

Ἐπιτρέποντες.

3. ἀλθ. concequit censor Act. Lips. 1711. p. 369. Simocattae locus apud Bentleium est Ep. Lxi. quae incipit, Ἐπειδὴ σοι πολλὰ καὶ θανμαστά. Elmsleius E. R. 37. p. 68. legit ἀχρ. διπλάσια δ' —. Metrum violat Bentleius, notante R. P. ad Dawes. An διπλᾷ γὰρ?
4. ἔλ. τὸ καταγ. παραπολὸν Bentr. Potuit γὰρ πολὺ. Deinde malim αἰσχιστον, vel forsan ἄλγιστον.
7. Schol. Ach. 1114. ubi ἐν ἐπιτροπῃ ἰ (sic) Ald. i. e. ἐπιτρέπουσι, ut recte Clericus. Deinde ἐπ. τινι Ἔστι —.

Ἐταῖραι.

Sed pro ἐταῖραις lege apud Suidam ἐτέραις, κωμωδίαις scilicet.

Ἐφέσιος.

- 5.-, „Vel οὖν vel μοι dele.“ BENTL. Vel μὲν οὖν δῆ.

Ἡνίοχος.

1. Ineptissime Jacobs. ad Athen. p. 187. Recte, ut puto, Bentleius. [Sed] Articulus desiderari videtur: forsan μὴ ἔστιν ὁ τρ. αἴτιος.
2. Confer Eurip. Hippol. 105. Matth.

Ἡρως.

2. δεῖ abundare monet Gesnerus. „Recte Trinc. τὸ κ. ut Gr. dein lege τοῦλεύθερον δέ.“ BENTL. Euripidis esse suspicor.

Θετταλή.

II. 275

2. Bentr. Τίβιε] Proverbiorum Appendix Vatic. II. 71. τὸν δὲ Τίβην ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει. — συνήθως conjicit, sed non fidenter,

Hemsterhusius ad Luciani Timon. 22. p. 133. ubi de *Tibio* agitur.

Θρασυλέων.

2. Lege e Suida v. Δεύτ. πλοῦς, 'Οτ' ἀποτ. τις οὐρίον, κ. πλεῖ. Vide Porson. MS. ad locum.
4. φιλοσοφεῖν. Lysias π. τοῦ Ἀδυν. p. 169, 9.

Ἰέρεια.

2. 2. τὴν αὐλίον Porson. ad Dawes. p. 387. et Bentleium notat. Trincavellus et Grotii MS. A. διὰ τὴν αἶλάν λίαν. Gesnerus in edd. 1. 2. διὰ τὴν αὐλάν, sine λίαν, et *per atrium* vertit. In ed. 2. 3. marg. „lego δι' αὐδίαν.“ Forsan voluit αὐθαδίαν, ut e Salmasii conjectura Grotius. Ceterum omnino confer Synes. de Prov. i. p. 105. D. apud Baylium, *Judith.* (15.)

Καρχηδόνιος.

2. Nihil mutandum videtur nisi βορέα κραιδίον (μορεα υρεαι), et ἐψήσω.
[*Huic fabulae*] adde Fragm. incert. 157.

Κεκρύφαλος.

1. Vide ad Eurip. Suppl. supra p. 82. not. Pors. Advss. p. 235.
- Ib. 2—3. Disjunge a prioribus.

Λευκαδία.

7. ζάκορος] ἢ ζάκ. Bentleius post Sylburgium. Ceterum fabulae nomen e suo supposuit Clericus, ut solet.

Μέθη.

1. v. 1. Sensus debet esse, *Non sacra facimus pro ceteri apparatus splendore.*

Ib. penult. Lege *τιν' ἔγχ.* Ult. male cepit Bentleius. II. 276 Callimedon an anguillae cognatus dicitur *ὅτι φιλήχθους ἦν*. Sic *φράτορες τριωβόλον* etc. Vide Athen. VIII. 340. D. E.

Μισογύνης.

1. vv. 3—4. E Menandro sine fabulae nomine Trinc. ρς'. (Gesner. p. 570, 20. Grot. p. 455. ex Misogyne, sed sine fab. nom. ed. 1543.) et recte addunt ea quae in Fragm. 2. posuit Clerici stupor.
4. Imo *ἐκείσε* junctim Maussacus, Blancard. Gron. E Suidae versione clam sumsit suum *ἐκεῖ σε* bonus Clericus. Deinde non Maussacus, sed Blancardus, ita versus distribuit. Ille autem tantum *ἔλκει* — *δίθυρον* (senarium scilicet) a verbis grammatici separat. — *γραμματίδια δίθυρα* Alciphron III. 62. ex egregia emendatione Hemsterhusii Obs. Misc. v. p. 18.
6. Male Bentleius: pejus etiam Toupius Emend. T. IV. p. 405. γ' ὡς πολλῶ χ. R. P. Opusc. p. 250. ὦ χαῖρε, Γλυκερά: καὶ σύ: πολλοστῶ χ. Vide ad Dawes. p. 388. xxvii. ad Pac. 558. πολλοστῶ χρόνῳ Demosth. Timocr. 761, 20. Eubulid. 1304, 9. ἔτει Cratinus Junior Athen. xi. 460. F.
8. Bntl. „τοῦτο. Lege *τούτῳ*“] Imo *τοῦτο* retinendum; et vertendum, γῦρος. *cur etiam hoc verbo usus — τοῦτο εἰπὼν* jungenda sunt. Neque quidquam excidit.

Μισούμενος.

- *παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένη, Εἴσελθε καὶ νῦν, ὦ μακάριε.* Schol. Isocr. T. I. p. 441. ed. Coraëus ut exemplum pravi usus *τοῦ καὶ*.
6. Suidas *ἀπαμφιεῖ*. Toup. l. c.
  7. Arrian. Epict. III. 26. (IV. 1. 20. Sch.) Clem. Alex. Str. II. p. 463. *παιδισκάριόν με, (φησι, sc. Thrasonides) καταδεδούλωκεν * * Εἵτελές, ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε.* In fine prioris versus *Γέτα*

supplet Crozius apud Bergler. ad Alciphron. p. 360. ed. Wagner.

II. 277 8. Plutarch. T. II. p. 525. A.

9. Suidas v. ἀπεκτάκασι, Lex. SG. p. 429, 27. Toup. l. c. Legendum puto μισοῦσι μὲν = Θρασωνίδην, ὃ π.

Ναύκληρος.

3. ult. οἷσθας ed. 1. [Bentleii.] errore typorum, qui in libri fine corrigitur. Hinc autem Piersonus ad Moerin p. 283. emendationem Bentleio tribuit, quam ille adeo non excogitavit, ut ne sibi quidem oblatam agnovit. οὐδὲν οἷσθ' ἄρ' Act. Lips. 1711. p. 34. Lege οὐδὲν οἷσθας, collato Piersono et Photio v. οἷσθα.

Ξενολογία.

1. v. 3. Quaere an spurius sit versus.

Ὁργή.

7. Recte Bentlei. οὐ μὰ τήν. Emendationem ejus contra Bosium defendit Hemsterhusius ad Plut. p. 120. Vide Huschke Anal. Crit. p. 39. Brunck. ad Ran. 1374. (1421. Kust.) Koen. ad Greg. p. 150. ed. Schaef. Ad Suid. in νῇ τήν Bentleio adstipulatur R. P. Vide Suid. in ναὶ μὰ τὸν bis, et ναὶ μὰ τό. infra No. 274.

Παίδιον.

1. Si ἔσται retineatur, μαθήσεται erit paene necessarium: quare legendum ἔστι. Et v. ult. βελτίον' —.

Περὶνθία.

1. v. 2. ἴσον οἶκον male Bentr. secuto licet Brunckio Gnom. p. 265. Sensus est *Divitis corpus semel in cineres redactum non majus quam pauperis: quod nunc video vidisse Clericum.*

2. Videtur esse servi, qui emuncto sene gloriatur, et alios emunctores prae se contemnit. Quare servandum οἶδ' ὃ τι.

Ib. ult. τὸν ποτε ἀβέλτ. ed. Med. Kust. τὸν ποτ' ὄντ' II. 278 Scaliger: (ὄτ) quomodo Machonem Athen. XIII. 582. F. sanavit Porsonus:

ὄτ'
 ὅτι τὸν μέγαν ποτ' ἐραστὴν κατέφαγε.

Ceterum confer Ciceron. Phil. III. 9. = 22. Terent. II. 2. 23.

Πλόκιον.

3. v. 3. Sensus videtur esse, *Qui neque necessarios suos tutari potest.* Vide Philemon. 51. v. 4. Menandr. Incert. 216.

Ib. 5. -ιάσαι Tr. Gesn. Transpone δίναιτο τοῦτο, cum Gellii ed. pr.

Σικνώνιος.

Σικνώνιος an Σικωνία, Chardon La Rochette, T. II. p. 423. quem non intelligo.

4. ult. Lege τρέφει et ἐλευθέραν. Deinde respondere videtur alius ἄπιστον ὥμην etc. vel ἄπιστά γ'. Vide Fragm. Ἀπιστος.

Συνέφηβοι.

Verba Zenobii sunt Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι καὶ M. ἐν Σ. Exciderunt Menandri verba, eadem nempe ad quae alludit Schol. Av. 1490. quare fabularum numero eximenda Συνέριθοι.

Τροφώνιος.

2. De καὶ vide Ἀλιεύς Fr. 3.

3. v. 1. Malim ὑποδοχή. B. τίνος; Ποδαπού;

- Ib. penult. Lege *πιὼν*, et supple *ἀλλίσκεται*, quanquam *ποιῶν* alibi citat Athen. xii. 517. A. = 212, 23. Ald.
 Ib. ult. *ὑποβ. βρώματα* Athen. i. 9. C.

Ὑποβολιμαῖος.

1. Lege *παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον*
 II. 279 *Ἀνθρώπινος νοῦς ἐστίν, ἀλλὰ τὸ (δ) τῆς τύχης.*
Desinite consilio uti: nihil enim humano consilio proficitur, sed fortuna. Haec est, quae — τὸ τῆς τύχης notissima est locutio, ipsi Menandro usurpata, e. g. apud Stob. Eclog. p. 139, 10. Grot. Euripidi Alcest. 788. Demosth. F. Leg. 414, 8. qu. *τὸ τοῦ ἔθους*. De *τὰ τῆς τύχης* vide Elmsl. Œd. T. 977. qui *τὰ τῆς* in Alcest.
 Porro interpunge *τύχης, Τοῦτ'* —. Vide Æsch. c. Timarch. p. 27, 8.
 Ib. v. 10. *τὴν θεὸν* sanum videtur: defendit contra Bentleium Censor in Act. Lips. p. 34. Sed vv. 9—11. male cohaerent cum praecedentibus, et separandi videntur.
 4. Confer Fr. Incert. 166.
 5. Ita Tr. Gesn. Gr. Lege *δυσγενεῖα* et *πονηρία* cum Bentleio.
 7. v. 9. *ἐπιδημίαν ἀνθρώπων*, Bentl. *ἄνω*] Galat. iv. 26. ἢ *δὲ ἀνθρώπων Ἱερουσαλὴμ* MS. Colbertin. apud Montf. Pal. 342. „*τὴν ἐπιδ. ἄνω* male Bentl. pro *ἐπ. τὴν ἄνω*.“ Act. Lips. p. 35. *ἐν ᾧ* Porsonus in Append. Suid. diu ante Jacobs. ad Athen. p. 33. ἢ *πιδ.* Pors.
 Ib. 11. *πρῶτ' ἀπ. καταλύσεις, βελτίονα* Pors. et Burnei. MR. 1799. p. 430. qui de *κατάλυσιν* videndus.
 10. Recte Bentleius.
 Fragmentis adde, Grotianae marginis auctoritate, locum e Stob. LXXII. (LXXIV) infra Incert. 159.
ὡς μηδὲν ἀποκρινομένα δ' οὕτω λαλεῖν. Suid. *ἀποκριθ.* et Lex. SG. p. 429. qui *-νω. δ'.* *-μεθ'*,

ἂν — λαλῆς Porson. ad. Toup. p. 486. Sed recte Lex. SG. *Loquere quantum libet, modo ego ne respondeam.* Debebat insuper Porsonus οὐδέν.

Ammonius Λέμβοι. — γέρων ἀμέμικτ' ἄθλιος λέμφος. Vide Toup. Em. T. II. p. 449.

Φανός.

1. Pessime [*Bentleius*] ὑπελήλυθε. Lege ὑπελήλυθεν δέ μιν Ὅλον τὸ δέρμα νάρκα τις.

Φιλάδελφος.

II. 280

1. Ita Tr. Gesn. Gr. Malim ἦν — ἦ. Similis fere orationis forma, Gnom. εἰς βίον. Βίος ἐστὶν ἂν τις ᾧ βίῳ χαίρει, βιῶ. Ita lege.

Χαλκεῖα.

2. τὴν μεγάλην ψυκτ. — αὐτοῖς Bentl. qui male de *ministis*, opinor, accipit; convivae potius *προπίνειν*.

Ψευδρακλῆς.

3. Lege v. 13. καὶ κίχλας τραγήματα cum MS. A. et v. ult. δειπνεῖ — μελίπηκτα τὰς κίχλας. *By way of, instead of.* R. P.

FRAGMENTS INCERTA.

5. CONFER Fr. 162.

15. Cf. Ἀλιεὺς Fr. 3. Τροφών. 2. — V. 3. γὰρ καλοῖς.

20. Ita Stob. p. 53, 37. = 31. Φιλονμένη — ἃ μὴ Bentl. illud recte, hoc male.

24. Ut incerti, Stob. Grot. p. 35. sed Euripidis esse videtur. Confer Gesn. p. 63.

25. Suspisor versus auctorem dedisse ἡ σώφρων γυνή.
Vide Alexandrum, (Alexandrum Aetolum esse statuit Naekius apud Beck. Act. Semin. T. II. p. 398. qu. Anaxandriden?) Stob. LXV. p. 411, 46. = 277. Ut hic, Gnom. εἰς ἀρετήν.
42. ἐπαισχύνου Bentl. Deinde lego δέ τι, et v. 2, 3—4. ab invicem et a 1. separandos puto. 3. lege ὦ τρις κ. ut Πλόκ. Fr. 3. ἔχειν φόβον, incutere, Συναριστ. Fr. 2. Incertus Stob. p. 563, 17. = 441. Gr.
46. Forsan ὀργῇ λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φέεται. Deinde κατούπεται τι Stob. Tr. et Gesn. probante Bentleio. Malim τις.
52. Cum superioribus conjunge.
- II. 281 53. vv. 1—4. ut Euripidis Stob. Gesn. p. 187. ubi v. 1. om. δ' Corrupte Comp. Men. et Phil. p. 360. Rutg. Corruptius Antonius p. 141. ed. 1546. = 52. ed. 1608. qui addit v. 5. (ubi ἴνα καὶ μ.)
54. v. 3. Apicibus tantum mutatis lege τοῦ δυστυχῆσ' ὅταν τύχη; An te curis enecabis, idque ut quandoque fortunae vi opprimaris? Aliter Bentleius qui mox καθεύδης, ἧ — ut Κεχρούφ. 1.
55. v. 4—6. Stob. cxvii. p. 599, 30. = 487. In ed. Gr. tribuuntur Γubernаторι. ἱκανὰ λ. ἀλλ' ἀποθανῆ καὶ τ. κ. τινί edd. ibi. Male Bentleius.
- Ib. v. 10. Ita Gesn. Malim τοῦ διεντυχεῖν δ'. Vide 201. v. 3.
63. Sensum loci non assecutus est Bentleius. Stultum stulta loqui, hoc quidem, Bentlei, non est turpe, magis miserum est. Sed optime γνώμη sub γλώσση latere vidit, probante Porsono Adv. p. 236. (de vocum permutatione vide Kuster. ad Ran. 358.) legendum enim vel sic, vel quamproxime: αἰσχρόν γ' ὅταν τις ποικίλος γνώμησι φῶς —. In voce nihili, φνεῖς, ex Y male repetitum est. Contra ἀπολλεῖ pro ἀπολλύῃ 101. Ceterum tragici est fragmentum; quare forma Ionica γνώμησι admitti potest.

Ου. καίπερ ὢν γνώμη σοφός. γνώμη σοφός Eurip. Chrysippo Fr. III. (Stob. Grot. p. 271.) *εὐεπὴς γλώσση φρεῖς* Valck. Diatr. p. 262. A. qui dubitat an versus sint Menandri. (De *φρεῖς* Koppius p. 55.) *φρηναί* Phylarch Athen. III. 73. B. 8. *φρη* Eurip. Eurystheo Stob. LXXVII. p. 333. Grot. = LXXV. p. 453. Gesn. Plato Rep. III. p. 415. C. HSt. *φρωσι* Rep. x. 597. C. Sed *φρώσι* citat Elmslei. Œd. T. 870. Vide Matthiae. Gr. Gr. p. 369.

67. Stob. 220, 1. = 147. ὅσα Trinc. Deesse videtur ultimus pes versui. Male Bentleius *χῶσα*.

73. v. 3. *πᾶν τὸ λυμαινόμεν (λυμαινόμενόν) ἐστιν*. 4. recte Grotius [*transponit, τὸν σίδηρον, ἂν σκοπῆς*.] 5. ὁ δὲ θρηῖψ τὸ —. Male Bentleius. Confer Demosth. Megalop. 208, 14. Xenoph. Memor. I. 3. 6.

Nunc video legendum καὶ πάντα τὸ λυμαινόμενόν II. 283 *ἐστιν ἐνδόθεν*. *The bane of all things is something within*. Deinde vide an v. 6. Σὲ δὲ τὸ κάκ.

77. Male Bentleius. Non ferri potest articulus. Lege *κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστὶ, χρ. εὐτ*.

79. Ex collatione Apostolii XIX. 83. cum Diogeniano VII. 28. et Vatican. Append. III. 34. liquet, haec verba spectare ad locum Menandri, quem transtulit Horatius A. P. 434. *Reges dicuntur multis urgere culullis, Et torquere mero, quem perspexisse laborant, An sit amicitia dignus*. — *Reges*, PERSARUM scilicet.

101. *τί διακενῆς εἰ χρηστός, ὡς ὁ δεσπότης Πάντ' αὐτὸς ἀπολλύη, σὺ δὲ μηδὲν λαμβάνης; (Deest ὡς. ἀπόλλει. μὴ λαμβάνεις.)*

104. v. 7. *ἀπόλωλεν ἕτερος*. 8. Recte Wyttenbach. ad Plutarch. I. c. εἰς ὃ δεῖ pro vulg. εἴσω δῆ. Priora bene Bentleius.

109. *ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις* Bentleius. Hunc locum [*Bentl. not. l. 7.*] forsán ridet Johnsonus Aristarch. Antibentl. p. 110. l. 2.

Vide Ennium Ciceronis Fin. II. 13. Infra 116, ult. Sophocl. Stobaei Grot. p. 405. (et forsán Plutarch. T. II. p. 471. B. 4.)

112. Aristoph. Eccl. 173—8.

122. Versus ultimus tragici, forsán Euripidis, videtur. Lego cum Bentleio *πιστή*, et versum a superioribus disjungo. *ἀπληστίαν* pro *ἀπιστίαν* Malelas T. II. p. 127. penult.

125. Forsán huc spectat Athenaeus XIII. 594. D. citatus a Clerico ad Glyceram Fr. 1.

126. *ἔστι* Stob. Gesn. p. 433, 46. = Gr. 311. Malim *φύσει δυσήμιόν τι καὶ πικρὸν γυνή*. Ut hic Brunck. Gnom. p. 308.

129. Stob. LXXII. 440, 28. = 323. „Euripidi tribui comperi.“ HSt. Com. Gr. p. 141. qui contulit cum Ovidio Amor. III. 4. dudum ante Walpolium (*Scarce Translations*, p. 155.)

II. 283 Ib. v. 2—3. *δεῖ. Ἐκπνύανεσθαι τὰρσένων δ' ἡμᾶς δέον*. Lips. Act. 1711. p. 37. Nisi me omnia fallunt, *ἡμᾶς σέθεν* servandum me monuit Porsonus, et *δ'* delendum. Et sic Steph. *δ' ἡμᾶς σέθεν* Trinc. Gesn.

133. v. 2. Numerosius *υἷὸν οἶδ'*. Imo lege *ὄνθ'* pro *υἷὸν* ex Eustath. Od. α. p. 1412, 14. qui Euripidi tribuit. Vide Fr. Inc. 57. Indicat Meinek. p. 41. sed ineptit.

151. Ita Stobaei editiones, et Compar. Rutg. p. 359. Malim *ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς* —.

159. Est *Hypobolimaiei*. Vide Bentlei. n. 202. contra quem Grotium defendit Porsonus ad Dawes.

160. Confer Philem. Incert. 56. Diphilum Stob. p. 527. = 397. Gr. ([*hos*] citat Porsonus Advss. p. 290. addens Plutarch. T. II. p. 117. C. *πᾶσα πρόφασις ἱκανή πρὸς τὸ τὰς λύπας καὶ τοὺς θρήνους συνεγείρειν*.) Theodecten Stob. Heeren p. 116. = 123. Gr. Eurip. Stob. XXII. p. 187, 22. = 111. Menandr. *Ἀσπίδ*. Fr. 3. *Κονίζου*. 1. Stob. IV. p. 56, 9. Gesn. Cleric.

- supra pp. 82, 3. (πρόφασιν ἐξευρίσκομεν Philemon Stob. Grot. p. 401. = 354, 163. Cleric. *occasionem* Clericus, melius quam Grot. *causatio*. Sed idem ibid. ἀνευρίσκουσ' αἰεὶ πρόφασιν, recte Cleric. *praetextum*.)
178. ult. Saltem lego ἂ μίττε. Sed spondeus est in quarto loco.
180. Bentr. not. *neque vero ἐγγώροις*] ἐγγωρος legitur in Soph. Philoct. 692.
181. Lego καὶ σωθεῖμεν ἄν. Auctar. ad R. P. Opusc. p. 382. Vide Pors. ad Ran. 1496.
195. v. 5. Rectissime Grotius γυναῖκας ἔπλασεν. Quod enim ait Bentrleius, Prometheum *unicam mulierem, non plures, formasse*, hoc quidem est verba cavillari. Formasse mulieres recte dicitur, qui eam mulierem formavit, unde ceterae prognatae sunt. Hoc primum. Deinde, potuit Menander eos auctores sequi, qui Prometheum non solum Pandoram, sed plures feminas finxisse narrant: quae fuit sententia Phaedri, Fab. iv. 14. II. 284 Sed utut haec sunt, recte dicitur γυναῖκας πλάττειν. Philemon Stob. II. 13. Grot. ὁ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι. Callimach. Fragm. 133. εἴ σε Προμηθεὺς Ἐπλάσε — de quo loco Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 183. Adde Horat. Carm. I. 16. 16. *stomacho nostro*. Et pluralem numerum postulant sequentia ἔθνος μιὰρόν.
200. No. 215. Bentr. Locus exstat Athen. vi. 270. D.
201. v. 1. Verte *natus es*. 2. qu. ἐφ' ᾧ τσ. 8. recte Plutarchus ἵνα σοι καὶ τρ.
205. Ultima forsán legenda ἅπαντα δ' ἀγαθὸν οἶομ' εἶναι τὸν θεόν. Aliter paullo Bentrleius.
207. Not. Bentr. Certo certius error est Grotii: vide ejus versionem, Excerpt. p. 754.
211. „Resp. Plut. T. II. p. 318. D. et Symp. III. 6. 4.“ TOUR. T. I. p. 282. Vide an locus e Symposio legendus καίτοι τὸ κράτιστον αὐτῇ τῆς θεοῦ μετεῖναι φησίν.
221. ἀραῖζεθ' etc.] Senarius est, cui deest prima syllaba.
- Dobree, *Adversaria critica*, IV.

223. Porson. ad Orest. 228. (κατὰ Μένανδρον citat Bentleius, non ex Gregorio, quem non inspexisse videtur.) A quoquam sumtum negat, ipsi Gregorio tribuens, Gatakerus A. M. P. 9. p. 499.

225. Sic ed. Steph. Confer Dionys. Hal. A. B. i. 78. p. 198, 12. Reisk.

231. Παμφίλῃ, Ἑλενθέρα Porsonus Adv. p. 291. e Cyrill. p. 229. Palladius de Vita S. Chrysost. p. 142. ed. Bigot. (apud Villosion. in Epistola praemissa Sturzii Empedocleis, p. L.) δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει· χαλεπὸν, Παμφίλῃ, — μάχεσθαι· πλείονα οἶδεν· πλείονα κακουργεῖ· αἰσχύνεται οὐδένα· κολακεύει μᾶλλον. Quae si omnia sunt Menandri, utcumque in senarios redigas: πλείονα κακουργεῖ· πλείον' οἶδεν· οὐδένα (οὐδεὲν) Αἰσχύνεται· μᾶλλον κολακεύει. Vel potius οἶδ'· αἰσχύνεται Οὐδέν' κολ. μᾶλλον. — Omnia sunt Menandri, ut inspecto Palladio comperi.

234. [Vide Aristophanica ad Ach. 234.]

II. 235 Male Porsonus Adv. p. 316.

236. Confer Terent. Andr. III. 3. 11—2.

237. Praeclare Porsonus οὐ καὶ ποιήσῃν, Opusc. p. 251.

251. Malim τοῖς ἄφροσιν.

257. Malim τι παθεῖν, v. 2. καὶ προσδιδάσκεις, 4.

261. v. 2. τὴν μακρ. 3. ἐὰν δ' —.

262. Malim τὴν δ' εἰς τὸ θεῖον προμελετᾷ. Vide Aristoph. Eccl. 117. Aliter Bentlei. n. 237. Omittitur ἔργῳ, ut in Eurip. Bacch. 225. ed. Beck.

264. Tum res ipsa, tum Plauti locus suadet, ut contracta haec ab Hermogene putem. Forsan Διονυσίων (μὲν ἦν) Πομπή * * * κολακεύων (ἐμέ τε καὶ) Τὴν μητέρ' ἔγνω μ'. „Recte Bentl. ὁ δέ μ' ἦκολ.“ R. P. Opusc. p. 252. quem vide. In ceteris male Bentleius: τὴν μητέρα postulat Graecismus.

266. Optime Bentleius. δεύτερον, i. e. μ, nihil est nisi v. l. pro ὡ in κάθον.

273. „πολλῶ ὕειν Pausan. iv. 20. p. 102, 3. Ald. = 329, 15. Kuhn. Xenoph. Hellen. i. p. 252, 12. HSt. Menander Fr. Incert. 273.“ R. P. MSS. Idem alibi: „ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἶνῳ καπνίᾳ Pherecrates Athen. vi. 269. D. ὕσε χρυσῶ ῥοδίοις Menander [Rhetor scil.] in Aldi Rhetoribus T. i. p. 607, 39. Cratinus Photii v. ὀσταφίδα. Suid. ὕσας. ὕσαι. τέφραν ὁ θεὸς Pausan. ix. 6. f. p. 724.“ Idem in Hellenicorum exemplari: „Lege πολλοῦ ex Eustathio ad Od. ξ. p. 557, 29.“ Postea addidit: „Recte πολλῶ. Pausan. iv. 20. Herodot. i. 193. ubi ὀλίγον Arch. ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς Etym. M. ed. et MS. p. 615, 41.“
- ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι Athen. viii. 383. A. et mox ἰχθύας. Ælian. H. A. 12, 30. Ζεὺς δὲ λαβρανδεὺς ὕσας λάβρω καὶ πολλῶ etc.
274. Vide Ὀργ. Fr. 7. Male Bentleius. Procul dubio legendum μαρτύρομαι, καὶ μὰ τὸν Ἀ. τουτονὶ Καὶ τ. θ.
275. Bentl. κακόν.] κακῶν retinendum, ex lemmatē patet.
286. Male Bentleius. Etym. μικροῦ μὲν ἀρξαβῶνά μ' 11. 286 ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν. Verum puto ἀρξαβῶνά με Ἔπεισεν —. Finis est senarii, et initium alterius.
- „κακῶς“ γὰρ „ἀκούων“ καὶ πάσχω(ν) „ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλείστο(ν) (vel potius πλείστης) τεκμήριον φέρει,“ (κατὰ) τὸν Μένανδρον. MSS. Herculan. p. 74. ed. Ox.
- Alexander Rhetor Aldi p. 586. περὶ ἀντιμεταθέσεως etc. χάριεν ἔς τ. ἄνθρωπος δικαίως τὸ ζῆν ἂν τις ὥς δεῖ ζῆν μάθῃ. Lege ἢ χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος, ἔαν ἄνθρωπος ἦ. καὶ Ὡς . . . . . τὸ ζῆν, —
- Priorem versum, ni fallor, habet Plutarchus. Imo Stob. v. 11. Gaisf. Frustra apud Meinekium quaesivi. Habet Clem. Alex. Str. viii. p. 916. sine auctoris

nomine; unde Grotius Exc. p. 911. Ὡς χάριεν
Clem.¹⁾

IN PHILEMONEM.

Ἀγροῖκος.

2. v. 1. ὦ πῶς] Malim οὕτως πονηρόν.
Ib. 4. Male Bentley. Eximie Gesnerus *Θηρίων ἄνον*;
οὐδὲ —. Deinde forsán legendum τοῦτ' ἐστὶν ὄρεθον,
πλάγια τᾶλλα *Θηρία*.

Ἐπιδικαζόμενος.

1. Hunc locum, ut videtur, παραφράζει Jo. Chrysostomus
Homil. II. ad Antiochenos, p. 33. D. ed. Montefalc.

Θηβαῖοι.

- Φιλήμονος* Tr. *Philemonis in Thebanis*, Gesn. *Philiscus*
Thebanis, Grot. ex emend. An Ἀντιφάνης *Φιλο-*
Θηβαίω?
II. 287 V. 4. δὲ om. Tr. Gesn. habet Grot. e conj. „ob versum!“
Concinnius οἱ βασιλεῖς. Sed tum oporteret οἱ θεοὶ
δ' ἀνάγκης.
v. 6. ἡτιόνων δὲ μείζονα Trinc. Gesn. Mutavit Grot.
ex emend. Scal. male. Vide an legendum ἡτιον', ὧν
δὲ, μείζονα. pro τῶν μὲν, τῶν δέ.
Ult. Malim οὕτως — πάντα.

Ἰατρός.

- 2, 3. Integrius apud Grot. p. 15. 21. Tria fragmenta
constitue,

¹⁾ Vide Aeschyl. Fragm. Incert. 10. et confer Gaisf. ad
Stobaei locum. J. S.

- I. ἄρ' ————— χρήσιμος;
 II. ὡς σπλ. ————— τεθὲν
       τὴν φλ. ————— οὕτω καὶ λόγος
       εὐκαιρος ————— φίλων. vel potius φίλου.
 III. ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Κορινθία.

1. Alexidis est, non Philemonis.

Μετιών.

1. ἐφθός] οὐφθός.

Παγκρατιαστής.

Notae Cleric. No. 1. Philemoni *non* tribuit Grotius. 3. *Non* omittit Grotius. Is scilicet, Excerpt. p. 768. Stobaeum ECL. 175. (non FL.) citat. Clericus vero festinans FLORILEGIUM Grotii p. 175. inspicit; et quum versus δει τῶν πολιτῶν etc. invenisset sub nomine *Menandri* citatos, eos Philemoni tribuendos Grotium conjecisse conjiciens, continuo in suam farraginem alieno loco intrudit. His positis, facile est alterius erroris causam aperire: nam No. 3. est fragmentum quo respexit Grotius, et exstat ECL. 175.

Ceterum vix videtur hic locus esse vel Menandri vel comici cujuscumque.

Πανήγυρις.

II. 293

Male Bentr. Vide me Pors. Opusc. p. 383.

Πιπτοκοπούμενος.

2. Haeret Bentr. § 271. Vide Append. ad Porsoni Aristophanica, p. 60.

Πτέρυξ.

1. vv. 6—7. Sunt Æschyli Stob. xcvi. p. 532. = 409.
[Fr. Incert. 21.] ἐφημέρια Stob. Apostol.

Πυρρός.

1. v. 5. Ita Trinc. Grot. λέγουσι πάντα Br. Vide
Timocl. Athen. vi. 224. F.

Σάριος.

2. v. 7—8. Porsoni Opusc. p. 255. Vide quos citant R.
Walpole Com. Fragm. p. 109. et ejus censor. (*M. Rev.*
1806. p. 234.) Pessime Bentleius. N. B. Syllaba non
redundat. V. 6. rectissime Stobaeus πορεύεται.

Nunc malim in ultimo versu ὥσπερ τὰ δένδρα,
τοῦτο καρπὸν, τὸ δάκρυον. Hoc pro fructu habent,
lacrymam scilicet. (1816.)

Σικελικός.

3. v. 1. πόμην τῇ Σικελίᾳ.
Ib. 4. Qu. ὁ πυρὸς ὅτι κράτιστος, αἱ τε περιστεραί.
(πυρὸς, Pherecr. Suidae v. ἄξιος.)

Στρατιώτης.

- V. 10—3. Acute, sed falso, Bentleius. Recte Meinek.
Q. M. p. 49.

17. Lege 'ΕΞΗΛΘ' 'ΟΛΟΛΥΖΩΝ.

ult. Pessime Bentl. ὅταν. („Lege ὅταν περ.“ R. P.)

Ὑποβολιμαῖος.

Clemens Str. vi. p. 752. ed. Potter. ex em. Casauboni:
τὸν μέντοι Κῶκαλον, τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ
Ἀριστοφάνους νίδϊ, Φιλίμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας
ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκωμώδησεν.

Φιλόσοφοι.

Recte Clemens εἰς ἄρτος. Vide Alexin Athen. iv. 161. C.

FRAGMENTA INCERTA.

5. v. 2. ἄλλο γ' ἢ Act. Lips. p. 38. Sed ἢ intrusit Clericus pro τοῦ Rutgersii, Canteri et Grotii. Verte *quaerendo nil proficis*. Vide Valck. Diatr. p. 150. Errat Bentleius § 280.

9. ult. ἐτέροισιν ἔλκεις.

15. Vide Menandr. Fr. Inc. 160.

21. penult. Confer Euripidem, vel potius comicum, Stobaei cxiv. p. 584, 41. = 473.

27. v. 4. λαχάνων τ' ἀσί τι —.

28. v. 1. γεωργῶ correxi Append. ad R. P. Aristoph. p. 66.

Ib. 9. Ter peccat Bentleius. Miror eum non legisse δῆμα. *Omen* verterat Gesnerus. Legendum videtur *ἐστράτευσαν, μοι δοκεῖ, Τὸ — (ἐμοὶ δοκεῖν)* Lysipp. Athen. iv. 124. E. ἐμοὶ δοκεῖ Pac. 1265. Av. 1225. *Reliqui septem modii, instar septem ducum istorum, illuc iverunt nunquam redituri*. Tragicum, opinor, ridet, qui e septem ducibus prope septem Niobes filias sepultis antitheton captarit. Deinde personae erunt dividendae cum Grotio.

Imo vide an retinendum δοκῶ, ut in Clearcho Athen. i. 28. E. (ubi confert Schw. Hippolochum ibid. iv. 129. A.) Plotino Ennead. i. 6. 8. citatis a Wetstenio ad Act. xxvi. 9. Suppeditat Lexicon Xenophonteum Cyrop. v. 3. 15. (31. Schn.) v. 4. 17. II 290 (37. S.) Hellen. vi. 2. 27. (39. S.) Œc. xv. 6. (4. S.) sed omnia controversa. μοι δοκῶ Eq. 1318. de quo vide ad Plut. 286. δοκῶ pro δοκεῖ e Cyropaed. i. 6. 18. citat Wetsten. l. c.

36. Vide Menandr. Fr. Inc. 143.
38. v. 2. ἐγὼ πρότερόν πως vel μὲν, vel ἔγωγε.
6. εἰσορῶ.
39. v. 6. Vix Atticum λεῖψαι pro λιπεῖν.
43. v. 4. Malim τε πλείστα.
44. Confer Menandr. Incert. 166.
49. οὐδὲ ταναγκαῖα.
56. εἰ δὴ πούθεν e Stob. tum, ὧν ἐστ' —.
59. „ἀρεῖον usurpat Aristoteles Plutarchi T. II. p. 115. D.“
Act. Lips. p. 297. sed nil decernit. Κρεῖσσον τὸ μὴ
ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως, Gnom. εἰς θάνατον. Male
Bentleius; sed non melius, qui illum acerbè reprehendit,
Thirlbius ad Justin. Mart. p. 18. Equidem malim
κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ τὸ ζῆν κακῶς, deleteo
altero versu τὸ μὴ γὰρ εἶναι etc. Habet Brunck.
Fragm. Incert. Sophocl. 31.
74. vv. 4—6. Euripidis esse suspicor. Vide ad Plut. 689.
81. Lege ποιήσας, οὐ καλῶς ὀνειδίσας, Ἔργον καθ.
πλ. πτ. λόγῳ. Deinde incipit aliud excerptum. οὐ
Grot. et ἔργων operarum culpa; cetera ut Cler. An
legendum λόγῳ στρατηγὸς γέγονας, ὧν ἔργῳ φονεύς?
90. fin. Qu. παρακολουθοῦντά τε Μέγ' ἐγκατιλλώπτειν.
ut Æsch. Eumen. 113.
92. Male ξοάνου Bentlei. § 316. Vide Herodot. III. 88.
(I. 203. et IV. 88. apud Eustath. II. Z. p. 626, 54.)
Porson. Advss. p. 139. Schw. ad Athen. XII. 510. D.
Adde v. 196. F. In testam. Epictetæ, Mus. Veron.
p. 14. l. 11. intellige Musarum statuas.
93. ἔξ ἔχων Bentlei. sed vereor ut recte vertat *rependet*.
Annon potius *secum auferet*?
96. Julianus Ep. 12. p. 381. D. ἐπὶ γέσσα γὰρ ἐμαντὸν
ὥσπερ Ἀσινδάμας.
11. 291 101. τὸ pro αὐτὸ Bentleius. Forsan αὐτὸ τὸ θέρος, ὃ
γύναι, λαλεῖ. ut τὴν ὥραίαν αὐτὴν Demosth.
Phil. III. 123, 16.

IN COMPARATIONEM MENANDRI ET
PHILEMONIS.

(RUTGERS. p. 356 etc.)

V. 18. A superioribus disjunge. Forsan μὴ Λύπει
σεαυτόν.21. 30. 81. 84. 90. 92. 102. 145. 149. 165. 167. 169.
a superioribus disjunge.

22. τύχη] τύχη.

24. Forsan οὐδὲν ἀθλιώτερον.

37. Dele; deinde forsam legendum μόνον, Τὸν Πλούτον
ἢν τις χειραγωγήσουσι ἔχη. Tum 40—2. conflati ex
Philemone apud Stob. cxv. p. 591, 24. Gesn. ubi
Grotius p. 481. versum καλὸν τὸ θν. ex hac Com-
paratione adjecit; quum contra delendus sit, utpote
ex 38. natus. — 41. qu. μηδὲν ἔτ' ἐρώτα.

62. μόνα vel μόνον adde.

70. εἴτ' bis.

72. Forsan οὐ θέλει σε.

75. Dele καιρῷ, ex seq.

107. Lege ἢ τις, ut Orest. 1537.

121. Dele, ut glossam sequentis.

152. Qu. κέχηκε vel κεχάρισε, et transponendum τύχη
κεχ.170. Forsam γράμματι, οὐ καλῶς ποιεῖ, Ἀσπίδι
πονηρῶ προσπορίζων φάρμακον. Vel Ἀσπίδα
πονηρὰν προσπορίζων φάρμακον, ut fere Rutg. et
Heins.

172. Lege λαλῇ.

178—81. Lege γνώμην πονηρὰν — γνώμη γαρ
ἰδίᾳ — ceteris deletis.

182. Forsam τί γὰρ ἂν ὠφελοῖ, vel ἐπωφελεῖ.

II. 292

184. Quaere. ὦ ταν Heinsius p. 410. de quo videndum.

Melius posuisset τί κόσμῳ π. στεφ. Sed quum
στεφανοῦν Graeculum oleat, (vide Porson. ad Hec. 319.)

19**

malim ὦ τὰν, τί κοσμεῖς ποικίλῳ κόσμῳ τάφον;
 Τὸν ζῶντα σαιτὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει. (τὸν
 ζ. recte, ut Demosth. de Cor. 330. fin.) — Cogitabam
 Μάτην τάφον στεφάνοισι κοσμεῖς ποικίλοις.

188—9. Suspicio delendos esse. Forsan glossa fuit —
 αὐτὸς στεφάνῳ καὶ μύρῳ, ad 185. Vide tamen an
 στέφανον (vel στεφάνους) σαιντιῶ ζῶντι παρέχε —
 tum αἰσθ. μεθ' ἡδονῆς, cum Heinsio.

190. Malim πηχέων ἢς κύριος, Θανὼν —.

192. καὶ τὴν ὄφρ' ἔχει μέχρι τῶν νεφρέων αὐτοῦ.

195. Qu. an delendus. Vel πράττειν εὖ, τὸ κακῶς
 (πάσχειν) σκόπει.

199. Malim νοσοῦντα σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν,
 Θνήσκει δ' ὁ θνήσκων etc. ceteris deletis. Confer
 infra 218—9. et Eurip. Alcest. 672—5. Beck.

Etiam 198. suspectum habeo: glossam puto fuisse
 hujusmodi ἢν γὰρ νοσῇ ὁ σώζων.

ADVERSARIA
. AD
SCRIPTORES LATINOS.

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA

EDITIO IN GERMANIA PRIMA

CUM PRÆFATIONE

GUILELMI WAGNERI.

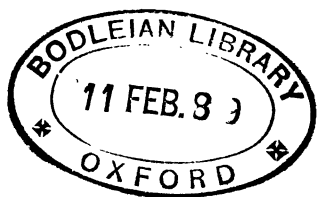
VOLUMEN V.

**ADVERSARIA AD SCRIPTORES LATINOS
CUM INDICIBUS CONTINENS.**

**BEROLINI,
APUD S. CALVARY EJUSQUE SOCIUM.
MDCCCLXXIV.**

29981. e. 18 (3)

Ab eoque etc. non *aque*, *inque* etc. semper Ciceronem scribere, monuit me, ni fallor, R. P. Vide Opusc. p. 391.

DE ORATORE.

Hos libros scripsit Cicero A. U. C. 698. A. C. 55. aetatis 51.

Lib. I. 4, prop. fin. hominibus omnium] Malim *omnibus omnium*.

II. 38, 15. uniuscujusque rationis] Lege *orationis*.

Ib. 39, 11. Vel ista, *qui*——— *definiat*, delenda sunt; vel ante *qui* exciderunt quaedam.

Ib. 53, fin. contrariis] Lege *e contrariis*.

Ib. 58, 18. Locus autem et regio] τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον.¹⁾

III. 3, med. cui moerori] Vide an *moerori* natum sit ex capitis fine.

Ib. 19, init. sapientium] Lege *sapientiae*. Vide 15, init. 16, init.

Ibid. 4. Dele *Ionium*. Ineptit Ernestus. Locum recte explicat Harlesius.

---

¹⁾ Aristot. Poëtic. § 11, init. J. S.

- Ib. 23, 35. *Malim agitatio rerum sit infinita, cognitio facilis. Mediocris — licet autem semper addiscere.*
 Ib. 25, fin. natura, non mente] Cogitabam *natura monente.*
 Sed nunc potior videtur Ernesti sententia.
 Ib. 31, 12. rhetorum] Recte *oratorum* Schütz.
-

O R A T O R.

- C. 48, med. Distingue et lege *libri* (*nec enim — aut barbaris — loqui*) *tamen — deleto tantum.* Hoc dicit Cicero: *Bruges* dicebant, non *Bryges*; ne, cum genitivo et dativo utendum esset, cogerentur aut *y* servato, monstrum quiddam vocis Graeco-Latinae efformare; aut *u* assumpto, in obliquis a recto discrepare. Ista *nec enim — loqui*, ad *y* et *z*, non ad *h*, spectare vidit Lagomarsini ad Pogiani Epistolas, T. i. pp. 189—194. citatus a Th. Kidd. ad Dawes. pp. 182—6. sed ab isto *tantum* deceptus valde erravit. Recte vero citat, *nunquam* PYRRHUM; non *Pyrrum*, ut pessime hæc editio. [*sc. Olivet. Patavii, 1753.*]
-

A C A D E M I C A.

- LIB. I. cap. 5, sub fin. Jam virtus, etc.] Corruptas esse voces *virtus* et *naturae* patet. Pro illo possis *vis*. Sensus apertus: *Sunt, praeter corporis et animi bona, alia vitae conjuncta.* Sed quid attinuit *ταυτολογεῖν*? Equidem spuria puto. *Vita* videtur = Angl. *society*. Intelligit patriam, propinquos, amicos. Vide De Fin. v. 23.
-

DE FINIBUS.

LIB. III. 5, med. Quod habeant — veritatem] Vel transponenda post *appellemus licet*, vel delenda. Ratio redditur vocabuli *κατάληψις*, seu *comprehensio*. Ceterum Goerenzius e libris supplet *cognitiones*, quas vel *comprehensiones*, vel *perceptiones*, vel *si* etc.

TUSCULANÆ QUÆSTIONES.

II. 373

LIB. III. 13, 13. Delenda videntur *opinionem mali*. Deinde vide an legendum *naturae*, ut cap. 15, 16.

Ib. 22, med. de Andromacha] *ge. Androm.* (quae). Alias intellige, desumta e tragoedia Andromache.

Ib. 28, 18. n. 2. [*Davisii*.] Vel potius dele *atque causam*.

Ib. 31, 15. n. 7. provinciae Graeciae] Dele *Graeciae*. Est v. l. pro insequente *Graeci*.

Ib. 34, 16. aliunde] Lege *alicunde*.

IV. 11, 2. eaque] Lege *ut ea*.

Ib. 20, fin. et 21, init. Gravissima corruptela. In 21, 4. *pertineat, Peripatetici; respondetur* —.

Ib. 26, prop. fin. *et cui nihil* delenda puto. *Cui nihil* scholium ad *quid*. *Et* vel ex praecedente *e* ortum, vel ob constructionem insertum. Possis etiam *Cui quid potest accidere tale quod* — vel etiam *cui nihil potest a. t. quod* —. Sed verum est quod primo loco posui. Ceterum confer 17, 12 etc.

Ib. 36, 3. Fluxerunt ex Agamemnonis et Menelai jurgio, Iph. Aul. 317 etc.

DE NATURA DEORUM.

LIB. I. 13, 26. vagis] Lege *vagi*. Latine = *πλανήτας*.
 Ib. 26, prop. fin. semel] Qu. *similia*?

DE DIVINATIONE.

- LIB. I. 9. med. *σχίνος* [*apud Aratum in n. 2. Davisii*]
 = *lentiscus*.
 Ib. 12, 4. Nubes, 400. *ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει*.
 II. 374 Ib. 18, med. Non enim me Deus ista scire, sed his
tantummodo uti voluit] Hippol. 517. ed. Matth.
ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν.
 Ib. 28, med. te tamen] Lege *se tamen*.
 Ib. 31, 14. *Mater* OPTUMARUM *mulier multo melior*
mulierum, Porsonus in MSS. citans Soph. Philoct. 65.
 Vat. Append. Prov. iv. 5. Mihi vix dubium quin
legendum, Optima optimarum mater matrum, mulier
mulierum.
-

DE OFFICIIS.

- LIB. I. 4, 10. Glossa videtur *quodque praesens est*.
 Ibid. 20. Ingeneratque etc.] Recte Facciol. [*ad gram-*
maticum auctorem refert.]
 Ibid. fin. Recte [*Heusing. ut glossam expungit*, faciat;
 tum in omnibus et opinionibus et factis — *retinet* ne
 quid libidinose]; etsi de *nequid libidinose* retinendis
 valde dubito.
 Ib. 25, 21. *Neque opes aut potentiam consecrabitur*
dele.
-

DE AMICITIA.

CAP. 13. l. 13. fugiendas esse nimias amicitias] Totus locus ex Euripidis Hippolyto sumtus.

15, 22. Non enim solum ipsa fortuna caeca est] Menander: *τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς etc.*

16, 38. ut si aliquando esset osurus] Soph. Aj. 679. *ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν etc.*

PARADOXA.

VI. 1, med. Aut ne expectas quidem [atque ipse supponis].
Vide Liv. XL. 54.

ORATIONES.

II. 375

PRO ROSCIO AMERINO. c. 11, 21. libenter] Qu. *fidenter?*

Ib. 24, 13. Furiarum taedis] Pison. 20. De Legg. I. 14.

Ib. 38, fin. minime] An *MAXIME videtur grave?* Si dixisset, *officium simulas*, vel *fidem violas*, intelligerem vulgatam.

IN CATILINAM IV. 10, prop. fin. aeternae victoriae] Lege *externae*.

PRO MURÆNA. 17, prop. fin. Demosth. [*F. Leg. 883, 5.*]
ἀσταθμυπόστατον.

Ib. 34, init. proferendi] Qu. *profitendi?*

PRO ARCHIA. 6, 3. hoc nomine] Lege *homine*.

PRO PLANCIO. 6, fin. assequeretur] Lege *assequerere* cum Grutero.

Ib. 40, init. Lego *aram* pro *arcem*. Sequitur *lapidemque e sepulcro venerari pro Deo*. *Arces* pro *aras* Bentleius (not. MS.) legit in Virg. *Æn.* I. 109. Stat. *Sylv.* III. 2. 112.

PRO SEXTIO. 4, 19. puerilis] Lege *ut jam pene* (vel *prope*) *virilis*.

Ib. 7, fin. facilius — proposueritis] Dele *ista*.

Ib. 13, 9. *aut edicto* delet Lambinus. Vide 12, fin. *edixitque*.

Ib. 14, init. [aut concilium] v. l. *pro consilium*.

Ibid. 10. Delenda videntur *quod tantum homines* *fefellisti*.

Ib. 19, 11. *effusam*] An *fusam illam ac dissipatam?*

Ib. 28, 5. An *atque exul haeret in patria?*

Ib. 43, fin. nec, dum vos de vobis aliquid timebitis etc.]

Qu. e Demosthene? Similis fere locus Lysiae c. Ergocl.

[imo c. *Philocr.*] p. 182, 18. Vide Isocrat. Philipp.

§ 82 etc. Æschin. F. Leg. p. 52.¹⁾

II. 876 Ib. 52, 18. *adolescens gravis*] Dele *gravis*.

Ib. 55, 3. S. C. ore ipsi] An *SCO, rei ipsi?*

Ib. 58, 11. Populum Romanum] Lege *Populus Romanus*.

Error e compendio, P. R.

Ib. 61, init. *Notavit suspectum*. An *nobilitavit?*

Ib. 67, fin. non aliud sit] Forsan *optabilius sit*. Vide 68, 6.

IN PISONEM. 14, 15. Demosth. de Corona p. 294, 23. *παράδοξον εἰπεῖν*.

Ib. 25, 13. Dele *perfectus*.

Ibid. 18. not. [*Graevii*] in *Tibi enim* etc. Aristoph. Equit. 34.

Ibid. prop. fin. Dele *perscriptis rationibus*.

¹⁾ Non prorsus absimile illud Thucydidis i. 36, init. quod male intellexerunt interpretes, quantum sciam, omnes; *πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἰσόμενον* ubi scilicet, Scholiasten secuti, *ἀδεέστερον* reddunt *minus formidandum*. Imo prop o illius vocis sensu servato, verte, *His confidence will be more free from alarm when he ought to be most alarmed, viz. when his enemies are mighty*. De hoc usu verborum *πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς* confer III. 11, init. *πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶλον*, *when the greater part is already in submission* (dele Bekkeri punctum post *εἶλον*); et ib. 43, prop. fin. *πρὸς ἀνέυθυνον τὴν ὑμετέραν ἀρχάσιν*. J. S.

Ib. 41, init. Dele *dicere audes*, et distingue, *pendere, te indemnatum* —. Constructio *An tu mihi te indemnatum videri putas?*

PRO MILONE. 5, 13. Quae quidem si] Vide an respexerit Demosth. de Cor. p. 318, 9.

Ib. 8, 14. quamvis atrociter] Omnes, quod sciam, interpretantur, *quamvis atrocem legem tulisset*; forsitan recte. Vide tamen an sensus sit, *quamvis graviter tulisset Clodii mortem*.

Ib. 9, 6. An et ii lecti?

Ib. 16, fin. Ex Dem. Olynth. i. p. 16, 24. ut videtur.

Ib. 18, 14. Delenda videntur *quoniam* — *mansurus*, et fortasse *ad caedem*. Vel, istis servatis, dele *non ante fuisset*, hoc sensu: *siquidem exiturum fuisse dicunt Milonis patroni*. Sed priorem rationem malo.

Ib. 19, 19. Quod ut sciret] Vide an *quod ut nesciret* II. 377 *Milo, suspicari* — ut deleatur illud, *illum Ariciae fuisse*, quod ex interpretatione falsa irrepserit. — Nunc malim cum Graevio stare; dum *quod* pro conjunctione capiatur, ut in *quod si, quod ubi* etc. Cogitabam *Aricia exivisse*.

Ib. 21, 13. Distingue *Milo, contra illum ut* — et confer Soph. Aj. 1128.

Ib. 25, 12. instituta] Vide an forte legendum *instructa*.

Ib. 32, 21. capere ejus amentiam] Demosth. Midian. p. 579, 3. et ibi adscripta.

PRO DEIOTARO. 11, 18. fit in dominatu servitus] *τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν*, olim citare memini Porsonum. Unde sumtum? E Sophocle Plutarchi, Tom. i. p. 795, 3. *Ποιμένες*, Fr. 5.

PHILIPPICA II. 6, 19. Ballioni] Athenaeus. [sc. iv. 166. *C. ubi vide Dindorf. et ipsum Dobraeum.*]

Ib. 22, 20. Demosth. de Coron. p. 280, ult.

DE REPUBLICA.

LIB. I. c. 1. l. 8. avolsu[m] Malim *avorsum*.

Ib. 2, 11. civitatibus] Lege *civitatum* vel *civitatum*, ut
II. 4, 29. et alibi.

Ib. 13, prop. fin. excello] Lege *excellis*.

Ib. 14, fin. not (b.) Malim *et in coelo et in sphaera*,
vel potius delendum *coelo*.

Ib. 17, 7. E Xenophonte Memorab. — Imo et in
Memorab. et in Platonis utroque Alcibiade frustra
quaesivi: est apud Ælian. Var. Hist. III. 28. quae
unde sumta?

Ib. 18, 6. Dele hexametrum, et mox vocem *catus*.

Ib. 19, prop. fin. aut scire] An *sciri*? ut repetatur
potest.

Ib. 26, prop. fin. et aliut] Lege *ut aliut*.

II. 378 Ib. 28, 11. Non intelligo. An legendum *ad immutandam
animi sententiam*? ut sensus sit, „rursus quum animum
subit Phalaridis immanitas, mutamus sententiam, et
regna damnamus.“

Ibid. fin. Comparat Atheniensium democratiam, non
bonam sed neque pessimam (vide pp. 74—75.), cum
statu Romae, furente plebe.

Ib. 33, 4. Forsan respicit Athenienses. (Schol. Nub. 2.)
Isocr. ad Philipp. ni fallor, indignatur Persarum regem
vocari βασιλέα, Jovis proprio titulo.

Ib. 36, 8. Quid?] An *quid tum*? vel *quid ita*?

Ib. 13. ut ait totum Ol. Homerus] An *ait ille, totum
Ol. converteret*? Mira certe collocatio.

Ib. 37, 7. ut urbis] Nos *for. Brevis aetas, si de
civitatum aetate loquamur*. Maii mentem non capio.

II. 2, 9. Mirum ni transponendum *non solum ingenio
esse divino*.

Ib. 4, 2. *morum* e seqq. ortum suspicor.

Ibid. 28. natant] Idem jocus N. D. [*scil.* III. 24, *prop.
fin.*]

- Ib. 5, 1. divinitus] Lege *divinius*.
 Ib. 9, 6. quasi senatu] Malim *et senatu quasi fultus*.
 Ib. 11, ult. persequentem] Lege *persequente*.
 Ib. 19, 3. quidem] *quidam*.
 III. 5, 3. Aut ironice loquitur, aut potius excidit negatio.
 Ib. 6, 6. Ipsa Lucilii verba. Lege *Carneaden et orcu'*.
 Ib. 9, 27. An post *instituta* deest *justitia*?
 VI. 2, 8. Ex aliquo ex auctoribus citatis ab Athenaeo XII.
 p. 526. B. C. D.

IN LIVIUM.

II. 379

- LIB. III. c. 68. Pleraque e Demosthene, Olynth. I. p. 13.
 Phil. I. fin. et alibi.
 IV. 2, 28. Lege *creet; creaturus* —.
 Ib. 35, 13. hospitum, ad quod] Potuisset Gronovius,
publice consensum erat. Vide an *hospitii, ad quod,*
publice consensum, venerant.
 Ibid. 21. Demosth. Olynth. III. p. 31, 18. seqq.
 Ib. 48, prop. fin. resisti] An *sisti*? Vide Gronov. ad
 IV. 12.
 Ib. 48, 23. cum primoribus] Lege *tum*, i. e. quum ordini,
tum primoribus.
 Ib. 58, 8. ex incommodo alieno] An ex Demosth. Olynth. I.
 p. 16, 5?
 Ib. 60, 14. Patribus universis] Malim *laetum Patribus,*
universis prosperum. Nisi nec transponis cum Creverio,
Patribus nec univ.
 Ibid. 17. An delendum *aliis*?
 V. 11, fin. quibus iratos etc.] Demosth. F. Leg. p. 363,
 19 etc.
 Ib. 21, prop. fin. Legisse videtur Plutarchus, *lenire*
quam minimo suo privato incommodo, populo Ro-
mano liceret; et intellexisse, privato Camilli, et eo
quam minimo.

- Ib. 38, 18. In altera acie nihil simile Romanis] *Romanis* explica e cap. 39. l. 32. *similis illi quae ad Alliam* etc. sed praestat delere, nisi hoc servato deleas in *altera acie*, ut e seqq. orta.
- Ib. 50, 21. Operarum esse errorem pro *ex quo*, monet Drakenb. Sed constructio non procedit. Imo *quod acceperant* (aurum) *a matronis collatum* (eo consilio) *ut abst.*
- VI. 11, 16. spem pacis] Malim *spe*.
- II. 380 Ib. 14, 38. Malim abesse *an et jecit*.
- Ib. 17, 8. saginare plebem] Ex Aristoph. Equit. 1132. - seqq.
- Ib. 18, 26. Transpone *habeatis*. *Quod enim — eritis. Si singuli* —. Imitationem Homeri II. B. 123. sensit Victorius.
- Ib. 24, 40. in fluctuantem aciem] Possis et *fluctuante acie*.
- Ib. 36, fin. quam sorte] Vera lectio videtur ea quam casu ediderunt Oxon. 1814. *plebem potius quam forte, rather than pay as they might*.
- VII. 9, prop. fin. incertis viribus] An *integris*?
- Ib. 16, 8. pugnatum est] Mirum ni legendum *pugnatum esset*.
- Ib. 21, 30. Lege, aut saltem intellige, *ita ut populo, vel ut tamen populo*. Nos *with this proviso*.
- Ib. 33, 7. Non repugno quo minus cum Sigonio interpreteris, *pro re nata*: potest tamen accipi, *pro facultatibus et opibus suis*; quantum res (*his property*) pateretur.
- Ib. 34, fin. Haec omnia] An *Hinc omnia?* i. e. dehinc, deinde.
- Ib. 40, 33. ut neque] *ut ex praecedente ur natum videtur*.
- VIII. 7, prop. fin. Male in Drakenb. distinguitur plenius post *stetissent*. Non opus transpositione, modo *velut — animo* in parenthesi positum ad sequentia referas.
- IX. 8, 34. modo. et Fabri not.] An *ultra*?

Ib. 19, 14. Dele *Samnites*, nisi forte legendum *omnes*.
 Ibid. prop. fin. Absit invidia verbo [Vet. Lib. vero Sigon.] Non malum *vero*; i. e. Nemo mihi succenseat vera dicenti.

Ibid. Vide an e glossa sint *nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite*. Quum mox legissent *equis*, potuerunt verba *nunquam aperta acie* de pedite explicare, atque ita margini adscribere *nunquam a pedite, nunquam ab equite*.

xxi. 9, fin. An *gratificari P. R. posset?*

Ib. 18, 21. Lege *discerni non placet*; nempe *discerni* II. 381 *ab invicem*. Nisi fuerit *secerni*, nempe *a disceptatione*.

Ib. 27, prop. fin. Dele *propter equos nantes*.

xxv. 26, 42. diu] *nam diu*.

xxvi. 19, 11. nocturnas visa species] An *nocturna visa et species — mota?* Vide c. 41, 58.

xxxi. 7, 25. accessio] Vide in Indic. Demosth. *προσθήκη*.

Ib. 48, 25. Dem. Phil. i. p. 50, 25. Thucyd. i. 142, init.

xxxiii. 5, 27. acuti] Lege *arcti*.

Ib. 21, 10—1. Certissime transponendum *praestitit; mitis — fuit; uxorem — habuit*.

xxxiv. 2, 22. Lege *magis et pudor, quam* — i. e. nisi magis singulas vereretur. E v. l. natum *majestatis*.

Ib. 58, 26. Lege *unquam*, ut xxxv. 16, 27. *aliquando*.

xxxv. 19, 14. Malim *aliam materiam ex me quaerant*; vel etiam sine *ex me*. Possis et *si quibus tuorum alienis criminibus — aliam materiam ex me quaerant*.

Ib. 49, 8—4. Demosth. Chers. p. 97, fin. 98, init.

xxxvi. 21, 11. Creusa] XLII. 56. XLIV. 1. *Κρεῦσις* Xenoph.

Ib. 25, 9. Optime Crev. e libris, *despectat, oppido quam* —.

Ib. 29, 12. Vide xxxvii. 4.

Ib. 43, 14. varietate] Lege *virtute*. Vide xxxv. 48, 15

Ib. 44, 14. An delendum *erant?*

- xxxvii. 28, 23. Lege *sinistro cornu*, sine *Ab regio*.
 Possis *Apud regios sin. cornu*; sed illud melius.
 Ib. 56, 6. *Cariam*] An *Carias*?
 xxxviii. 17, 12. An *assuetis jam vanitates*?
 Ib. 34, 14. *Lacedaemoniis adscriptos*] *Νεοδαμώδεις*, ni fallor, intelligit.
 xxxix. 25, 36. Dele cum *Crev. non parentem*.
 xl. 9, 20. *Malim invicem vitam jam diu* — nisi *ritu, more, modo*, aut simile malis.
 Ib. 51, 8. *insuerat*] An *miscuerat*?
 Ib. 54, 8. *Cicero Paradox. vi. 1*.
 xlii. 38, 5. *Macedonibus*] An intelligit legatos?
 II. 382 Ib. 41, 7. *Vide Demosth. de Cor. p. 268, 16*.
 Ibid. 19. Dele *ero*.
 Ib. 42, 23. *Demosth. F. Leg. p. 450, 15*.
 Ib. 52, 23. *septem millia*] An *non plus xxvii*?
 Ib. 62, 18. *Nunquam*] *Vide an nequaquam*.
 xliii. 2, 15. An *Gallum*; qui *M. Tit. Primo fartum quum*, deinde *cum*.
 Ib. 3, 9. *uti numero*] *Lege ut e num. vel ut in num.*
 xlii. 25, 2. *invadere*] *Legendum juvare*.
 Ib. 26, prop. fin. *institit*] An *instituit*?
 xlv. 23, 42. *Atheniensium*] *Ex Thucyd. i. 70. ut ubi moerent*.

IN QUINCTILIANUM.

(ED. GESNER. OXON. 1806.)

- LIB. I. c. 4. § 9. Dele † et ‡ cum Gibsoni MSS. et forsan etiam *notam*, ut MSS. pars. Tum lege cum ed. Burman. et *Q. cujus* — sine *an*, quod nescio unde hauserit Gesnerus. Denique *Kappa* (vel *Koppa*) probabiliter delet Gallaeus apud Burm.

Ibid. 13. *lases*, i. e. pro *lares*. Q. T. Scaurus p. 2252, 16. ed. P.

Ibid. 14. Vide eundem, p. 2250. et 2258, fin. E locis p. 2252. l. 6. 2230, 19. conjicio apud Quinctil. delendum esse *vau* (vel *val*.) Vide ipsum Quinctil. XII. 10. 29.

Ibid. *q* recte deest MSS. parti et edd. plerisque apud Burm.

XII. 10. 25. Menander. scil. Cleric. p. 32.

Ibid. 27—8. Lege et distingue, *spirant*, — *utimur*: *efficient*. Et — *succedunt* —. Hoc dicit Quinctilianus: Latinae linguae sonus est durior quam Graecae; quum II. 383 Latina careat duabus literis Graecis suavissimis, Y et Z; et proprias habeat tres asperrimas, F, V, Q. Non dicit, ut putat Gesnerus, novas has Latinas singillatim Graecis respondere, sed alphabeti defectum his quodammodo suppleri: non *in locum earum*; sed *velut in locum*.

IN POMPONIUM MELAM.

ADDENDA
p. 114

(GRONOVII, 8vo LUGD. BAT. 1748.)

II. l. 117. Deleta v. l. lego *perpotant*. *Is honos* —. Ceterum Melae error in Herodoto (IV. 66) Salmasium et ipsum adeo Valckenaerium transversos egit. Binis convivis scilicet assignabantur singula pocula.

IN TACITUM.

II. 383

AGRICOLA. c. 20. fin. Qu. *ut, nulla acie, Brit. So that, without taking the field, he preserved etc.*

44. init. nihil metus] Anglice *nothing imposing, commanding.*

46. Nescio an respiciat Isocratem Evag. p. 206. C.

IN TERENCEM.

ANDRIA. Prolog. l. 11. Qu. *Ita non dissimili* —.

EUNUCHUS. Prolog. 41. Bentr. Phalar. p. 194.

Ac. iv. Sc. 3. l. 18. Æschyl. Prom. 971. [993.] et ibi Stanl.

HEAUTONTIMORUMENOS. Prolog. 4. i. e. novam ex in-contaminata. Vide Ruhnken.

I. 1, 10. Quid quaeris] Porson's Tracts, p. 250.

II. 2, 59. Nam disciplina] Graece *ταύτην ἔχουσι τέχνην.*

IV. 7, 10. An deest versus, hoc sensu? *Egone? illam meretricem esse amicam Cliniae.*

II 334 V. 1, fin. Hic ita ut liberos] Demosth. Cherson. p. 102, 19.

— 3, 18. *Convinces — probe.* Spurius versus.

— 4, 1—2. Eurip. Iph. Aul. 908. ed. Gaisf.

HECYRA. III. 5, 40. An ad Eur. Alcest. respexit Apollodorus? [*scil. apud Bentr. Locus Euripidis est v. 183.*]

PHORMIO. II. 2, 21. Explicat Daceria: Fuerit ille, qui fuerit: tu videas; quid nostra? Vide v. 88. Sed forsitan omnia Getae: *In that case, the devil take you both.*

V. 5, 40. *Ait — dare.* Spurium verum suspicor.

IN HORATIUM.

- Od. i. 1, 5. *Si vitata rotis recte* Withofius. R. P.
- 3, 18. *RECTIS oculis* unice verum putat R. Porsonus.
In Langobardico charactere s, c simillimae sunt τοῖς
r, t, eodem monente.
- 7, 7. i. e. undique laudem venari ex argumentis Atticis:
sibi petere coronam (Lucret.) ex sacra oliva, μορίῳ.
14. De solenni metaphora VV. DD. ad Cic. pro P. Sextio
c. 20. Vide Jortin. Eccles. Hist. T. i. p. 194.
- 15, 31. Menander Athen. XIII. p. 549. D. et ibi Clericus
p. 10. Bentlei. Ep. i. ad Hemst. Eurip. Herc. Fur.
1093. Barn. μετάρσι, οὐ βέβαια ἀνῆλο. Unde verte
fluttering; et in A. P. 165. *flighty*.
28. Qu. ubi infit Archytas. Loquitur Nauta v. 14.
- 35, 11. Qui *regum matres barbarorum* commemorat,
videtur respexisse ad similem comparisonem in oratione
Atossae, Aesch. Pers. 163.
— οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὐς, ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κοίνσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδι
ὄλβον ὃν Δαρείος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
- II. 14, 27. πλακοῦντα ὑβριστὴν Archestrat. Athen. III. II. 385
101. E. Vide Alexin. ibid. II. 60. A. 6.
- III. 20, 15—6. „*Pastor* ab Ida. BENTLEIUS ATTERBURY,
puer aut aquosa.“ Beaupré Bell in not. MS. in Bibl.
Coll. Trin.
- 24, 22. Citat Johnsonus in fronte N°. 17. τοῦ Rambler,
alterius TORI. Quod notandum. Eurip. Med. 638, 9
θυμὸν ἐκπλήξας' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις.
- IIb. 30. *Clarus* defendere videtur Mimnermus Stobaei
cXXVI. 515. Grot.
- IV. 5, 23. Hesiod. Op. et D. 233. = 218. Br. τίκτουσιν
δὲ γυναῖκες εὐκότα τέχνα γονεῦσιν. Nossis Br.
Anal. i. 195. VII. ἢ καλὸν ὄγκα πέλει τέχνα γονεῦσιν
ῖσα. Longe suavissime Catullus, Epith. Jul. et Manl.
Su suo SIMILIS PATRI Manlio, et facile insciis

Noscitur ab omnibus, Et PUDICITIAM SUAE MATRIS
INDICET ORE.

8. Pindarum respicit, Nem. v. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ'.

10, 1. Epigr. Br. T. III. p. 155. ἀλλὰ φρονεῖτε Μηδὲν
ὑπὲρ θνητοῦς, ὧ νέοι· εἰσὶ τρίχες.

EPOD. xv. 1. Respexisse Horatium ad nobilissimum Sapphûs fragmentum, Hephaest. p. 36. vidit Dorvill. Crit. Vann. p. 446.

SAT. I. 3, 7. Bentleium notat Pearcius ad Cic. de Orat. I. 59. p. 119.

Ib. 91. i. e. veterem et nullius pretii.

4, 70. Nihil in notis ad Horatium mutavit Bentleius, nisi quod sententiam de Capri aboleverit. R. P.

5, 7. Julian. Misop. p. 340. B. C.

6, 39. Quidam apud HSteph. Thes. Ling. Gr. v. φιμὸς, IV. 160. H. tradere CAMO legunt; sc. τῷ φιμῷ.

7, 24. Carmen Atheniensium ad Demetrium, Athen. VI. 253. E. Toup. ad Suid. T. II. p. 617. σεμνὸς ὄθι φαίνονθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ, Ἐν μέσοισι δ' αὐτὸς, Ὅμοιος ὥσπερ εἰ φίλοι μὲν ἀστέρες, Ἥλιος δ' ἐκεῖνος. — Contulit Wetsten. ad. N. T. I. p. 292.

II. 3, 44. Vide Chrysippum Athen. XI. 464. D.

II. 336 Ib. 96. Similem locum habet Lucian. Micyll. 13. οἷς ἂν παρῇ [ὁ χρεὼς] καλούς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς ἀπεργάζεται, τιμὴν καὶ δόξαν συνάπτων, ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτοντας καὶ αἰοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι.

5, 41. Cum Aristoph. Acharn. 140. contulit, si memini, Scaliger ad Catalecta. Vide Kust. ad Acharn.

Ib. 80. Theocr. x. 11. Alciphron III. 47. p. 380.

EPIST. I. 1, 19. Qu. NUNC *me rebus* — i. e. (Nunc) *mihi res, nunc me rebus*, ut ἄλλοτε Hecub. 28.

Ib. 22. *Custodia* PATRUM, Beaupré Bell. Nondum enim mulieres legitimae tutrices factae sunt.

2, 46—54. Lucret. II. 20—52. VI. 16.

19, 48—9. Similis locus Alexidis Athenaei x. 421. A. B. Grot. Excerpt. p. 581.

- ARS POET. 26. *Lenia*, prout mavult Bentleius, citat Erasmus in Ciceroniano p. 285. ed. Bas. 1528.
96. Antiph. Athen. vi. 223. A.
127. Nobilem, quam vocat, Hurdii conjecturam, *AUT sibi constet*, magnopere laudat Parrius, *Remarks on the Statement of Dr C. Combe*; By an occasional Writer in the Brit. Crit. Lond. 1795. p. 77.
359. Vide Epp. Sodal. Socrat. Amst. 1813. pp. 404—5. ubi imitationem esse Ciceronis apud Quinctil. x. 1. pp. 884 et 1050. putat Wytttenbachius. Ibidem Nannii interpretationem probat Mahnius.¹⁾
378. Cic. de Oratore, I. 26.²⁾

IN JUVENALEM.

II. 337

- SAT. I. 14. Spurius videtur.
- Ib. 15. Interpretantur Epistolae Sodal. Socrat. p. 24. *Et nos ergo in potestate magistri fuimus. I too have flinched under the ferule.* Secus Rupertus.
- Ib. 83. Non satis intelligo notam [*Achaintrii*, Lutet. 1810.] Tres MSS. apud Heins. ad Ov. Met. vi. 312. habent, *paulatimque animas*, quod probat ille; nisi quis malit, *paulatim*, *inque animas*.

¹⁾ Contra quem, ad Fabri editionem provocantem, in ipso Epistolarum loco ita disputat Dobraeus:

„Imo in Fabri edit. Lips. 1717. diserte retutatur eorum sententia, qui *quandoque* in Horat. A. P. 359. pro *interdum* capiunt. Neque de Quinctiliani citatione verbum additur. An Gesneri editionem intelligit? Vix opinor, quum et ille in Novo Thesaurio primum interpretetur *sicubi*, deinde moneat Quinctilianum dicere quid sequatur ex Horatii verbis, non ipsa verba adnumerare.“

²⁾ Virgil. Æn. II. 196. *lacrymisque coacti* notaverat ad Dawes. p. 91. „Æschyl. ἀναγκόδακρυς apud Phrynich. Bekker. p. 20, 13. Dicitur ut athletarum ἀναγκοπαγία. Qu. de ἀναγκόδακρυς apud Athen.“ Vox ἀναγκόδακρυς adjicienda, ni me memoria fallit, Æschyli fragmentis. J. S.

- Ib. 157. *Sulcum dant lucis*, ut sit imitatio Virgil.
Æn. II. 697, *Adolescens quidam.*
- II. 120. *Sed et citat Muretus* V. L. IX. 8. Vide
 Markland. apud T. Kidd. Crit. Rev. Dec. 1804.
 p. 410.
- IV. 27. Ovid. Met. VIII. 283. *Sed habent sicula arva
 minores.*
- VI. 30. [*Vide Pors. Opusc. p. 304. ubi Dobraeus,*
ὦ φίλε, γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων; Salmas.
 apud Grot. ad Stob. LIX. qui Apollodoro tribuit.
- Ibid. 65. *Dele et*, et distingue post *longum*. Gannitum
 edit subitum, miserabilem, longum. *Attendit* et inde
 novas nequitias discit mima *Thymele*, mera rustica, si
 cum illis matronis comparetur.
- Ib. 321. Posidonius Athenaei IV. 154. B.
- Ib. 323. Spurius, ni fallor.
- VII. 120. Bulbi Ægyptii omnium pessimi. Athen. II. 64. B.
- VIII. 192. *Funera suspecta vox. An munera?*
- Ib. 258. Vide an delendus versus, *Pluris enim* etc.

Dolemus negligentia quadam nostra factum esse ut suo loco praetermissae sint notulae duae ab editoribus Cantabrigiensibus in „addendis et corrigendis“ vol. II. p. 395 positae. sunt autem hae:

P. 4. (vol. II. ed. Cant.) II. Z. 479. ἀνιόντα] Per περὶ hanc constructionem explicat Greg. Cor. de D. A. § 62. ubi pessime Bastius, Koenio frustra obloquens, ut e Schol. Aristoph. liquet. Adde Schol. ad Av. 167. Ad Dawesii mentem [*de eo*] Homeri locum interpretatur Schol. Venet. probante F. A. Wolfio apud Bast. ibid. [*Ad Dawes. p. 148*].

P. 50 (ed. Cant.) [*Ad v. 818 post τῇδ' ἔ γ' ἀλλὰ insere,*] (pessime; et Porsonus, ni memoria fallor, acriter explosit:)

INDICES.

[Quamquam nobis consilium fuit ut indicum numeros ad editionis nostrae paginas commutarem, tamen re iterum pensitata tantum laborem, quo praesertim tam immane taedium esset exhauriendum, omnino inutilem atque supervacaneum fore intelleximus: perfacile enim est his ipsis indicibus quemcunque velis indagare locum, cum editionis Cantabrigiensis numeros margini paginarum editionis nostrae adponendos curaverimus. quam obrem lectores his indicibus contentos esse iubemus.]

INDICES

VOLUMINIS PRIORIS EDITIONIS CANTABRIGIENSIS.

I. INDEX AUCTORUM.

I. 625

A.

- ACHILLES** Tatius. 326.
Ælianus. 315. 612.
Æschines. 186. 211. 271. 273.
 284. 312. 315. 317. 348. 349.
 350, et seqq. passim. 621.
Æschylus.
   Agamemnon. 35. 185. 339.
   348. 413. 474. 486. 544.
   621.
   Choëphorae. 168. 185.
   Eumenides. 361. 368. 389.
   Fragmenta. 156. 218.
   Persae. 41. 196. 202. 451. 544.
   Prometheus. 419. 441. 527.
   Septem c. Thebas. 171. 202.
   344.
   Supplices. 247. 516.
Agatho. 353.
Alcaeus Athenaei. 580.
Alcaeus Comicus. 407.
Alciphro. 352. 376. 401. 442.
 465.
Alexis Athenaei. 349. 367. 377.
 386. 430. 438. 461.
Anaxandrides Athenaei. 243.
 351. 369. 463.
   ———— **Stobaei.** 404.
Andocides. 173. 204. 221. 222.
 233. 242. 248. 249. 252. 253.
 328. 338. 361. 367. 399. 444.
 456.
Antiphanes Athenaei. 180. 261.
 270. 339. 361. 367. 476. 588.
   ———— **Stobaei.** 356.
Antipho. 186. 280. 332. 399.
 402. 423.
Apollodorus Stobaei. 474.
Appianus. 36.
Aristarchus Athenaei. 518.
Aristides. 388.
Aristophanes.
   Acharnenses. 172. 178. 211.
   214. 216. 225. 295. 296.
   302. 303. 312. 351. 390.
   420. 429. 435. 442. 474.
   476. 618.
   Aves. 178. 203. 216. 352.
   416. 421. 426. 429. 435.
   436. 437. 443. 458. 482.
   486. 487. 504.

- Ecclesiastusae. 194. 216. 360.
 369. 437. 466. 495. 564.
 Equites. 42. 43. 178. 180.
 186. 191. 202. 243. 252.
 256. 336. 337. 341. 345.
 355. 359. 389. 401. 404.
 408. 427. 429. 434. 435.
 436. 441. 486. 509. 536. 621.
 Lysistrata. 189. 339. 353.
 359. 390. 405. 435. 437.
 443. 458. 469. 498. 514.
 541. 621.
 Nubes. 37. 177. 191. 218.
 223. 285. 286. 302. 317.
 340. 350. 352. 367. 389.
 393. 398. 408. 415. 420.
 430. 443. 466. 496. 498.
 527. 541.
 Pax. 30. 32. 170. 286. 299.
 320. 353. 378. 399. 442.
 Plutus. 35. 188. 253. 339.
 341. 368. 374. 398. 433.
 437. 443. 474. 481. 486.
 488. 513. 517. 519.
 Ranae. 33. 170. 176. 203.
 246. 247. 317. 327. 340.
 341. 364. 373. 387. 399.
 425. 429. 437. 440. 444.
 455. 464. 472. 533. 536.
 543. 546. 579.
 Thesmophoriazusae. 177. 182.
 214. 239. 266. 419. 457.
 465.
 Vespae. 171. 172. 178. 202.
 209. 233. 255. 271. 332.
 355. 371. 402. 416. 417.
 420. 425. 426. 427. 429.
 439. 465. 477. 514. 534.
 540. 562. 563.
 Aristophon Athenaei. 530.
 Aristoteles. 196. 515. 519.
 Athenaeus. 156. 158. 322. 325.
 326. 338. 352. 355. 374. 396.
 400. 403. 406. 415. 418. 430.
 432. 439. 442. 471. 487. 529.
 540. 566.
 Auctor Epistolae ad Hebraeos.
 196.
 Auctor ad Herennium. 158.
 B.
 Bentleius. 317. 424. 425.
 C.
 Callimachus. 365. 385. 397. 519.
 Callixenus Athenaei. 482.
 Catullus. 434. 621.
 Cicero. 36. 335. 339. 350. 354.
 355. 361. 372. 374. 397. 399.
 402. 405. 406. 410. 419. 423.
 426. 432. 440. 442. 467. 474.
 527. 535. 547. 566. 570. 605.
 614.
 Clearchus Athenaei. 355.
 Comicus Athenaei. 422.
 ——— Hephaestionis. 381.
 Cratinus Athenaei. 619.
 Crito Athenaei. 403.
 D.
 Damoxenus Athenaei. 277. 443.
 Dawesius. 34. 512.
 Demades. 412.
 Demosthenes. 28. 156. 171. 172.
 178. 182. 183. 194. 195. 210.
 215. 219. 221. 225. 235. 236.
 253. 256. 269. 270. 271. 272.
 273. 281. 282. 298. 301. 312.
 313. 315. 316. 317. 318. 319.
 322—346, *passim*. 621.
 Dinarchus. 210. 317. 319. 333.
 339. 340. 344. 345. 374. 396.
 403. 406. 411. 441. 444. 453.
 464. 474. 476. 483. 495. 517.
 520.
 Dio Cassius. 324. 325. 330. 336.
 340. 343. 394. 400. 401. 404.
 442. 492. 501.
 Dio Chrysostomus. 323. 336.

Diodorus. 42. 276. 284. 323.
340. 373. 381. 387. 388. 396.
425.
Diogenes Laertius. 405.
Dionysius Halicarnassensis. 24.
158. 355. 403. 414.
Diphilus Athenaei. 349. 417.

E.

Epicharmus. 29. 341. 416. 427.
487.
Eratosthenes. 369.
Eubulus Athenaei. 442. 597.
Euphron Athenaei. 372.
Eupolis. 408. 416. 442. 487.
508. 587.
Euripides.
Alcestis. 34. 252. 271. 343.
346. 406. 459. 474. 476. 516.
Andromache. 252. 423. 427.
465. 474. 540.
Antigone. 486.
Bacchae. 29. 33. 312. 314.
318. 333. 361. 405. 430.
450. 462. 467. 546.
Cresphontes. 365.
Cyclops. 40. 368. 473.
Electra. 340. 360. 413. 456.
Fragmenta. 501. 566.
Hecuba. 207. 406. 487.
Helena. 168. 320. 474.
I. 627 Heraclidae. 318. 397. 406.
436. 444. 451. 472. 474.
Hercules Furens. 474.
Hippolytus. 186. 190. 349.
377. 406. 417. 474. 488.
566.
Ion. 272. 340. 406. 476. 482.
508.
Iphigenia in Aulide. 335. 340.
416. 440. 451. 472. 504.
Iphigenia in Tauris. 27.
Medea. 35. 159. 170. 337.
342. 367. 419. 466. 472.
474. 579.

Orestes. 218. 266. 333. 472.
474. 493. 562.
Phoenissae. 42. 284. 329. 384.
402. 427. 451. 462. 556.
Supplices. 196. 327. 384. 400.
Troades. 269. 271. 326. 388.
Euripides Stobaei. 399. 417. 424.
Eustathius. 470.

H.

Hegesander Athenaei. 158.
Heliodorus. 350.
Hemsterhusius. 37. 38. 313. 349.
356. 401. 440. 485. 518.
Hermesianax Athenaei. 256.
529.
Hermippus Athenaei. 341.
Herodotus. 208. 271. 348. 351.
353. 357. 359. 367. 368. 385.
389. 390. 395. 398. 401. 409.
417. 422. 426. 427. 429. 440.
462. 471. 474. 490.
Hesiodus. 337. 341. 344. 354.
Homerus. 31. 32. 197. 323. 337.
392. 399. 412.
Hookerus. 489.
Horatius. 40. 382. 406. 455.
486.

I.

Isaeus. 282. 317.
Isocrates. 180. 181. 195. 196.
220. 229. 230. 236. 243. 248.
251. 254. 260. 261. 262. 324.
330. 349. 355. 359. 365. 372.
379. 381. 383. 387. 397. 405.
412. 449. 484. 489. 559.

J.

Joannes Chrysostomus. 351. 392.
404. 409. 527. 545.
Julianus. 408. 433.

L.

- Livius. 328. 349. 350. 352. 354.
 361. 362. 369. 372. 400. 423.
 445. 547. 551.
 Longinus. 340. 341. 367. 415.
 442.
 Lucas, Div. 242. 403. 416.
 Lucianus. 323. 348. 355. 359.
 360. 362. 363. 373. 395. 398.
 437.
 Lucretius. 33.
 Lycurgus. 196. 333. 344. 345.
 396. 432. 476. 496. 520.
 Lysias. 40. 179. 180. 184. 189.
 264. 265. 266. 271. 272. 273.
 276. 277. 279. 337. 338. 340.
 350. 358. 367. 378. 399. 420.
 421. 525.

M.

- Macho Athenaei. 355. 394.
 Matthaeus, Div. 42.
 Matthiaeus. 185. 189. 190. 275.
 287. 289. 291. 353. 504.
 Meadius de Peste. 52.
 Menander. 190. 317. 318. 339.
 340. 343. 377. 409. 416. 432.
 445. 516. 550.
 Mitfordius. 128. 200. 250. 269.
 270. 283.
 Museum Veronense. 256.

O.

- Ovidius. 343. 539.

I. 628

P.

- Paulus, Div. 191. 344.
 Pausanias. 180. 374. 482. 530.
 Pherecrates Athenaei. 476.
 Philemon Stobaei. 356. 395.
 423. 568. 583.
 Pindarus. 29. 219. 272. 354.

- Plato. 25. 28. 30. 40. 163. 167.
 229. 262. 267. 278. 335. 338.
 340. 348. 350. 351. 353. 354.
 355. 362. 370. 372. 373. 378.
 381. 388. 390. 393. 397. 400.
 403. 404. 405. 408. 410. 411.
 418. 429. 435. 437. 440. 441.
 443. 444. 445. 451. 458. 460.
 465. 474. 475. 483. 487. 489.
 492. 498. 506. 526. 542. 565.
 580.

- Plutarchus. 33. 326. 330. 340.
 352. 355. 362. 366. 367. 385.
 396. 403. 406. 410. 432. 436.
 465. 477. 492. 519.

- Pollux. 364. 496. 513.

- Polyaenus. 36.

- Porsonus. 23. 31. 40. 42. 194.
 199. 203. 211. 214. 215. 218.
 229. 255. 259. 261. 264. 272.
 274. 295. 310. 318. 325. 337.
 339. 341. 351. 357. 379. 398.
 407. 415. 416. 419. 420. 424.
 438. 440. 451. 453. 488. 496.
 497. 505. 508. 514. 517. 518.
 530. 551.

- Priscianus. 424.

- Pythermus Athenaei. 416.

Q.

- Quintilianus. 355.

R.

- Ruhnkenius. 52. 201. 314.

S.

- Sallustius. 180. 350. 354. 375.
 378.
 Sappho. 189. 442.
 Scholiastes Aristophanis. 317.
 415.
 Seneca. 370.
 Simonides. 353. 399. 411. 580.

Solon. 427. 437.

Sophocles.

Ajax. 40. 353. 369. 405. 467.
474. 538.

Antigone. 195. 196. 203. 388.
410. 436. 472. 514. 564.

Electra. 400. 465. 506.

Œdipus Coloneus. 189. 316.
397. 436. 451. 472. 485.

Œdipus Tyrannus. 31. 33.
178. 186. 202. 341. 352.
416. 425. 475. 514.

Philoctetes. 340. 369. 467.

Trachiniae. 163. 353. 414.
514. 547.

Sophocles Athenaei. 225.

Sosipater Athenaei. 395.

Stephanus Byzantinus. 24.

Strabo. 24.

Strato Athenaei. 343.

Strattis Athenaei. 224. 585.

T.

Tacitus. 269. 272. 362.

Terentius. 530. 549.

Theocritus. 486. 511. 569.

Theophilus Athenaei. 441. 459.
541.

Theophrastus. 462.

Theopompus Athenaei. 352.

——— Hephaestionis. 476.

Thucydides. 23. 25. 27. 29. 30.
34. 35. 36. 40. 42. 159. 164.

168. 180. 187. 188. 189. 195.

196. 203. 218. 219. 220. 242.

249. 264. 278. 279. 286. 298.

315. 318. 328. 335. 338. 348.

350. 351. 352. 353. 354. 357.

359. 360. 361. 363. 364. 370.

372. 373. 376. 382. 383. 385.

386. 388. 390. 393. 395. 397. I. 629

398. 399. 401. 402. 404. 406.

411. 412. 417. 422. 427. 439.

440. 444. 449. 450. 452. 455.

461. 462. 465. 475. 477. 542.

Timocles Athenaei. 324. 383.

465.

Tzetzes. 426.

V.

Valckenaerius. 203. 407. 474.

Valesius. 182.

Virgilius. 455.

X.

Xenophon. 28. 33. 40. 160. 178.

180. 198. 216. 218. 221. 228.

346. 239. 250. 266. 268. 279.

296. 297. 298. 315. 328. 339.

343. 348. 353. 354. 357. 358.

360. 362. 366. 368. 375. 381.

382. 385. 387. 388. 389. 390.

391. 392. 394. 398. 401. 404.

405. 410. 416. 422. 428. 429.

435. 437. 443. 455. 465. 473.

475. 483. 492. 545. 565.

A.

Α INITIO vocis male praeifixum.

172. 325. et εν confusa 378.

α omissum. 68. 492.

ἀγαθὸς τῷ πλήθει, suspectum. 242.

ἄγαν, maxime. 66.

ἄγειν. 26. 238. 472.

ἀγορά. εἰς ἀγορὰν, sine articulo. 193.

ἄγραφοι νόμοι. 410.

ἄγων) (πόλεμος. 374.

ἄδεια τῶν πεπραγμένων. 220.

ἄδηλον et ἄζηλον confusa. 139.

ἀδικήματα πρὸς τὸ δημόσιον. 233.

ἀέλ. 61. ἀέλ τι. 356.

ἄδυτος. 256.

ἄδῳος κίνδυνος. 522.

αι et ε confusa. 159.

αἰκία, θβρις. 282.

αἰρεῖν. 426. λόγος αἰρέει. 26.

αἰρεῖσθαι πόλεμον suspectum. 380.

αἰσχύνη. 46. αἰσχῦναι ἄλλαι. 276.

αἴτιος. 316. τί αἴτιον, ταῖτιον. 373.

ἄκρατος. 52.

ἀκριβής. 65.

ἄκων et ἔκων confusa. 93.

ἄληθινός. 494.

Ἀλιεῖς, Argolica urbs. 38.

ἀλλὰ, pleonastice. 290. et ἅμα confusa. 161. 227. ἀλλ' οὐδέ. 420. 433. 472.

ἄλλος, pleonastice. 25. 277. 399. 422. 528. ἄλλος ἕτερος. 388.

ἄλλως, more. 103. 417. et ἀπλῶς confusa. 304.

ἀλόγως. 310.

ἀμαθής et ἀξύνετος. 89.

ἀμφισβητεῖν. 292. 303.

ἄν deletum. 54. 170. 171. 173.

177. 181. 184. 185. 189. 193.

231. 242. 251. 258. 259. 280.

309. 311. 477.

— suppletum. 25. 29. 41. 47.

64. 79. 92. 104. 126. 157.

158. 167. 171. 175. 177. 186.

187. 221. 223. 229. 250. 261.

275. 291. 295. 335. 372. 373.

507. 509.

— et ἐν confusa. 56. ὥς ἂν vide in ὥς.

ἀναβάλλεσθαι. 490.

ἀναιρεῖν ταφάς. 344.

ἀνάκρισις. 307.

ἀναλίσκεν τινί. 500.

ἀναπαύειν. 221.

ἀναπίμπλασθαι. 52.

ἀναπληροῦν ὀργήν. 525.

ἀναρτεῖσθαι. 24.

ἀνασκευάζειν. 72.

ἀναστρέφειν. 129.
 ἀνασώζειν. 125.
 ἀνεῖναι, an *absolvere*. 227.
 ἀνεξήλαστος. 487.
 ἀνέχειν. 66.
 ἀνήρ. 66.
 ἀνθρωπέως. 83.
 1. 631 ἀνοίγεσθαι. 486.
 ἀντανάγειν. 95.
 ἀνταναπληροῦν. 383.
 ἀνταπαιτεῖν. 57.
 ἀντήριδες. 95.
 ἀντὶ abundans. 254.
 ἀντιλέγειν. 78.
 ἀντιμοιρεῖ. 497.
 ἀντίπαλος. 86.
 ἄνω κάτω, et καὶ κάτω. 373.
 ἀνώματος παχ. 433.
 ἄξει pro ἀγαγεῖν vix Atticum.
 171.
 ἀξίωμα. 85.
 ἀξίωσις, *surmise*. 89.
 ἀπάγειν. 171.
 ἀπαγωγή. 226.
 ἀπαλλატτεῖν, -ξείν. 105.
 ἄπας. 72.
 ἀπεῖναι. 65. τὰ ἀπόντα, *aliena*.
 85.
 ἀπειρία. 258.
 ἀπὸ, *procul ab*. 54. *in proportion*
to. 399. οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. 76.
 ἀπογινώσκειν. 241.
 ἀπόδειξις, ἐπιδ. 236.
 ἀποδέχεσθαι. 77.
 ἀποδίδωμι. τὸ δημόσιον ἀπέ-
 δοτο. 480.
 ἀποκλείειν τῇ θύρᾳ. 299.
 ἀπολαύειν. 197.
 ἀπολαχεῖν. 198.
 ἀπολείπεσθαι. 362.
 ἀπολογίσασθαι. 210.
 ἀπολύσαι, -σασθαι. 205.
 ἀπουῶν *barbarum*. 232.
 ἀπονεννημένος. 319.
 ἀπόρητοι Lacones. 261.
 ἀπορία. 31.

ἄπορος, *molestus*. 64. ἀπόρως
 ἔχω, vel ἔχει μοι. 167.
 ἀπορήτα. 464.
 ἀποστερεῖν cum acc. 170. ἐμὲ
 τοῦτο vel -του. 470. -ρεῖσθαι.
 371.
 ἀποφαίτειν γεγεννημένος. 248.
 ἀπροσδόκητος. 54.
 ἄριστα βέλτιστοι. 88.
 ἄρμα ἐν ταῖς σάνισιν. 251.
 ἄρξάμενον, *in the first place*.
 42. 106.
 ἄρξαντες, οἱ, *magistratus*. 235.
 ἀρχαιολογεῖν. 97.
 ἄρχειν. χρόνος ἄρχει τινός.
 479. ἄρχεσθαι ἀπὸ. 80.
 ἄρχῃν, τὴν, *adverbialiter*. 213.
 ἐξ ἀρχῆς. 239.
 ἄρχων et τύραννος. 262.
 ἀσαφῆς et σαφῆς *confusa*. 69.
 ἀσπάξεσθαι. 574.
 ἀστράτεια. 32.
 ἀτίμητος ἀγών. 342. δίκη. 441.
 ἀτιμία. 280. 281.
 ἄτιμος τούτων. 181. τῆς πόλε-
 ως. 213.
 αὐθις, *apud inferos*. 313.
 αἰτοκρατώρ. 71.
 αὐτός, a *librariis transpositum*.
 68. 340. abundans. 338. 424.
 461. de *positione*. 423. δεύτε-
 ρος, etc. αὐτός. 30. 80. 462.
 αὐτῶν = ἀλλήλων. 357. 465.
 517.
 ἀφαιρεῖν, -ρεῖσθαι. 459. τῆς
 δωρεᾶς. 452.
 ἀφανίζειν. 34. 170.
 ἀφθονία. 212.
 ἀφιέναι, an *to equander*. 227.
 ἀφνικτος λόγος. 333.

B.

βέβαιος. 47. 84.
 βεβαιοῦν. 496. 509.
 βιάζεσθαι. 42.

βίος. 260.
βοηθεῖν ἐπὶ. 59.
βούλομαι. ἐβουλόμην vel -μην
ἀν. 331.

Γ.

Γ et I confusa. 356.
γάρ interjectum. 59. γὰρ δὴ.
320. abundans. 422.
I. 632 γε. 436.
γελιοσστής. 352.
γέρα. 333.
γηράναι. 288.
γίγνομαι. χάκιον γεγονέναι.
237. γενέσθαι περὶ τι. 437.
γινώσκειν. γνούς, expertus. 35.
persuasum habere. 78. γνῶναι
ταῦτά. 238.
γνώμην ἔχειν. 211.
γράμμα, πρᾶγμα confusa. 472.
493. 499.
γράφειν οὐδενί. 299. γεγραμ-
μένους νόμους. 480.
γραφή. 209. 396. 471. γραφαὶ
παράνομων. 331. 378. ὑβρεως.
458. 466.
γυνή. 290.

Δ.

δὲ repetitum. 24. 25. 135.
suppletum. 87.
δεῖ. δέον pro δεῖν. 353.
δεινός. 326. δεινὸν pro δέος. 34.
δεινὰ ποιεῖν, ποιεῖσθαι. 34.
78. 179.
δέος pro αἰδώς. 50.
δ' ἔτι, δέ τι confusa. 56. 332.
δεύτερος, proximus. 34.
δημεύειν, διδόναι. 371.
δημοτικός. 340.
δηπου. 188.
διὰ, by, along. 67. δι' αὐτῶν,
sua culpa. 159. δι' ἡμᾶς. 179.
ἀ, ὦν. 242. 462. per. 565.
διὰ πολλῶν. 571.

διαγράψαι, -ψασθαι. 234.
διαιδριάζειν. 134.
διαίρειν. 271. 450. 499. -ρεῖσθαι.
77.

διακείσθαι τιν. 70.
διακροῦσαι, -ασθαι. 432.
διαλαμβάνειν. 228.
διαλέγεσθαι. 351.
διαμαρτυρεῖν. 245.
διαμνημονεύειν. 316.
διαφέροντα, τά. 293.
διαφορεῖσθαι. 91.
διδόναι, offerre. 399. 434.
διεξίναί. 26.
διερὸς et ἱερὸς confusa. 154.
δικαστήριον. 91.
δίκης τυγχάνειν, poenas dare.
209. -ην δοῦναι. λαμβάνειν.
487.
διοίσειεν barbarum. 135.
διόπερ. 354.
διωθεῖσθαι. 69.
δοκιμάζεσθαι. 464. 493.
δόρυ. ἐπὶ δόρυ. 129.
δύναμις. 265. summa. 77. square-
root. 77. 154. eloquentia. 186.
325.
δύνασθαι, to obtain influence
with. 55. τοῦτο δύναται, huc
spectat. 77. 368.
δυνάστης. 329. 337.

Ε.

E et T confusa. 23. et AI.
159.
ἐᾶν. οὐκ ἔων, dissuadebant apud
Herodotum. 42.
ἐγγράφειν, -εσθαι. 301. 332.
ἐγγυᾶσθαι. 180.
ἐγώ. ἐμὲ pro ἐμαυτόν. 194.
ἔθος, ἥθος. 355.
εἰ. 483. cum optativo. 31. sub-
junctivo. 27. 185. male ad-
ditum vel demptum. 434. εἰ
φῆσει, φήσειεν. 518.

- εἶδω. οἶδά τινα pro γιγνώσκω. 273.
 εἶμι ἤμεν pro ἦν an Atticum. 206. εἶναι abundans. 25. 357.
 ἐν, *inscriptum esse*. 140. 488.
 ἐκείνῳ πράττειν. 238. ἄργους. 328. = περιεῖναι. 368. = ζῆν. 397. ἔστι cum participio, periphrasis Attica. 310. ἀπὸ τοῦ ὄντος. 74.
 εἰς. ἐς ὀψέ. 59. to the amount of. 490. et ἐκ confusa. 61. 137. 161. 221. omissum in Λιονύσια χορηγεῖν. 296. εἰς, ἐπὶ. 570.
 I 633 εἰς redundans, omissum, vel transpositum. 409. 499.
 εἰσάγειν, subaudito δίκην. 182.
 εἰσποίητος, ἐκποίητος. 300.
 εἰσφορά. 280.
 εἶσω cum acc. apud Herodotum. 39.
 ἐκ et εἰς confusa. 61. 137. 161. 221. ἐκ, πρὸς γυναικῶν. 505.
 ἐκ, *versus*. 82. ἐκ πόσου. 512.
 ἐκατέρωθεν. 64.
 ἐκγράφεσθαι. 181.
 ἐκδιδόναι. 498. = παραδιδ. 493.
 ἐκεῖ αὐτοῦ. 465.
 ἐκεῖνο de hoc quod dicturus sum. 364.
 ἐκκαρποῦσθαι. 77.
 ἐκπέμπειν. 65. φωνήν. 346.
 ἐκτρωμα. 571.
 ἐκφέρεσθαι. 382.
 ἐλασσοῦσθαι πολλά. 170.
 ἐλαστός χαλκός. 337.
 ἐλέγχειν) (λοιδορεῖν. 351.
 ἐλέσθαι. 78.
 Ἐλευσίς. ἡ ἐν Ἐλ. μάχη. 296.
 ἐλλείπειν. 83.
 Ἕλληνες. 44.
 ἐλπὶς, sequente infinitivo vel futuri vel aoristi. 474. 537.
 ἐν. 77. upon. 40. 213. et ἄν confusa. 56. ante nomen proprium. 317.
 ἐναντίον. 151. τῆς ἐλπίδος. 207. τοῦναντίον absolute. 223. 441. 462.
 ἐνδειξις. 221.
 ἐνδεκα, *oi*. 480.
 ἐνεκα. 290.
 ἐνοχος. 322.
 ἐντέμνειν. 75.
 ἐντός, αἶν. 53. pro ἐνδον. 209.
 ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς. 83.
 ἐνωμοτία. 80.
 ἐξαίτειν. 163.
 ἐξαπατᾶν, -ᾶσθαι. 172. 215.
 ἐξαράσθαι. 337.
 ἐξεῖναι. οὐκ ἔαν ἐξεῖναι. 467.
 ἐξελέσθαι. 34.
 ἐξεργᾶν. 295.
 ἐξετάζεσθαι. 266.
 ἐξέναι. 46.
 ἐξουσία, *spirat.* 83.
 ἐξω. 346. cum acc. apud Herodotum. 39.
 ἐπακολουθεῖν. 70.
 ἐπαπογράφειν. 234.
 ἐπεὶ = ἐξ οὗ. 84. 379. 537.
 ἐπειδὴ cum optativo. 493.
 ἐπειδὴ = ἐξ οὗ. 379. repetitum. 438. cum optativo. 178.
 ἐπεξιέναι. 58.
 ἐπεσθαι. 136.
 ἐπέχειν. 50.
 ἐπηγγέλλαι. 79.
 ἐπηλυγάζεσθαι. 250.
 ἐπὶ, constructio. 333. βοηθεῖν ἐπὶ. 59. ἐπὶ πολύν. 61. *adversus*. 74. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκεῖν. 249. ἐπὶ πολλῶν. 349. 370. 425. κεφαλὴν, -λῆς. 437. ἐπὶ κακῶ, etc. 467. ἐφ' ὑμῶν. 474. ἡμῖν. 474. ἐπὶ τὰμὰ δίδοναι. 495. ἐπ' ἰσῆς. 554. An ἐπὶ προφάσεως. 246.
 ἐπιβάλλειν. 24.

- ἐπιδικασία. 292.
 ἐπικάρσιος, *diagonal*. 154. τὰ
 ἐπικάρσια τοῦ Πόντου. 36.
 ἐπίκουροι. 266. 268.
 ἐπίλοιπος, ὑπόλοιπος. 183.
 ἐπιπαριέναι. 75.
 ἐπισπᾶσθαι. 60.
 ἐπιστολιμαῖος. 359.
 ἐπίτιμος, ἔντ. 317.
 ἐπιχορηγία. 573.
 ἐπιψηφίζειν. 136.
 ἐπωβελία. 491.
 ἐπωτίδες. 95.
 ἐργαστήριον. 499.
 ἔργον. 58.
 ἔρημος. ἔρημην αὐτὸν λαβεῖν.
 241. τὴν ἔρημον διδόναι. 461.
 I. 634 ἑταιρείας crimen. 182.
 ἑταιρία. 463. 499.
 ἑταιρος, *conjuratiois socius*. 126.
 ἑτερος abundans. 388. ἑτέρῳ
 ὄτῳ. 394.
 ἔτι μάλα. 170.
 εὐγ. συγγ. confusa 320.
 εὐθενεῖν. 368.
 εὐθέως παραχρῆμα. 465.
 εἵνοια, εὐθήθεια confusa. 209.
 Deorum erga Athenienses.
 350.
 εὐπορεῖν, constructio. 301.
 εὐρίσκειν. 311. et -χεσθαι. 224.
 ἐφίεμαι, *mandata do*. 71.
 ἔχειν. 41. ἔχων, *manens*. 39. =
 παρέχων. 56. νόον. ἐχόντως.
 30. ἔξιν = συνέξιν, *tuor*.
 102. ἔχειν cum genit. 318.
 ἔχεσθαι λόγου. 67.

Z.

ζημιοῦν. 235.

H.

H et N confusa. 151.
 ἦ = γράφεται. 80. 415. or else.
 302. an post negativam. 311.

ἦδη ποτέ. 340.
 ἦθος. 53. et ἔθος. 355.
 ἡλικία. 228.
 ἡμέρα ἀνθρωπίνῃ. 570.
 ἦν, male cum optativo. 56.
 ἦν pro ἦσαν. 341.
 ἦττον ἔχειν. 199.
 ἡσυχία, *neutrality*. 79.

Θ.

θάπτειν. 293.
 θεαρός, forma Dorica. 129.
 θεῖος, *avunculus*. 508.
 θεῖος. θεῖον προῆγμα, *super-*
natural. 39. et ὅσιος confusa.
 58. 315.
 θεός. ὑπὸ τοῖν θεοῖν σεσῶσθαι.
 183.
 θεσμοθέται. 480.
 θεωρεῖν χρυσόν. 273.
 θύειν. 27.

I.

I et Γ confusa. 356.
 ἰδία et ἡδεῖα confusa. 138.
 ἰδίᾳ. 231. 235.
 ἰέναι, an futuro sensu occurrit.
 67.
 ἱερὸς et διερὸς confusa. 154.
 ἱκανός. 355.
 ἵνα cum imperfecto sine ἄν. 309.
 ἰσόρροπος, an cum genitivo. 51.
 ἴσος. ἴσα βάλλειν. 442. ἐπ' vel
 ἀπ' ἴσης. 554.
 ἰστημι. στήναι. 404.
 ἰσχυρός. ἔχειν τι ἰσχυρόν. 63.

K.

καθέζεσθαι. 335.
 καί. 70. 104. 155. abundans.
 425. etiam. 66. 72. 101. 477.
 porro. 507. usu peculiari. 360.
 482. = γράφεται. 84. 135. et

ὥς confusa. 467. ὁ καὶ, *quod ipsum*. 389. καὶ δὴ, *fac ita esse*. 35. καὶ — δέ. 468. καὶ τι καὶ, formula 82. καὶ et *κἄν* confusa. 100.

καίπερ, καίτοι. 553.

καίριος. καίρια, *accidents*. 61.

καιρός. 61.

καίτοι. 248. 258. 553.

καῶλως et καλῶς confusa. 78.

κἄν et καὶ post negativum pro οὐδέ. 171. εἰ. 498.

κατά. κατ' ὀλίγον, κατὰ λόγον. 27. 88. κατὰ κέρας. 57. κατὰ τοῦτο, *quamobrem*. 60. *on the strength of*. 105.

καταλαβεῖν, *invenire*. 68. 102.

κατάλογος. 248.

καταλύω et κωλύω *permutata*. 53.

καταμέμφεισθαι. 456.

καταρᾶσθαι. 475.

κατάστασις, *audience*. 41.

L 635 κατεπίθεσθαι, *καθίεσθαι*. 480.

κατελθεῖν. 472.

κατεπιωρεῖσθαι. 514.

κατέχειν. 32. 178. 183.

κατηγορεῖν. 47. 177. 219. de constructione 247.

κατηγορία)(λοιδορία. 400.

κατιέναι. 472.

κατορθοῦν. 86.

κέρας. κατὰ κέρας. 57.

κερδαίνειν. 247.

κεφάλαια. 383.

κεφαλή. κατὰ κεφαλὴν, *over-head*. 127.

κινδυνον αἰρεῖσθαι, αἵρεσθαι. 176.

κλέπος. 211.

κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν. 336.

κληροῖχοι. 189.

κλίμακες. 127.

κνίσσῃν. 459.

κοινός. 82.

Dobree, *Adversaria critica*. V.

κολάσω, -σوماί. 259.

κολορών. 152.

κομίζεσθαι. 301.

κόρος. τὸ ἄχρει κόρου. 431.

κρατεῖν. 64. 85.

κρείσσω, *insensibile to*. 58. *potentior*. 217.

κρῶσσαι, κρόσσαι. 39.

κτῆσις, κτίσις. 325.

κύκλος. 127.

κυκλοῦσθαι πρὸς. 41.

κύριος. 231.

κωλύω et καταλύω *permutata*. 53.

A.

λαμβάνειν. λαβεῖν ὑπνου, *an sana*. 161.

λανθάνειν. 63. 161.

λειπόμενος. 51.

Λημνία σκήπτρις. 298.

ληρεῖν, οὐ δεῖ. 379.

λήρροι. 355. de bello. 379.

λιτότης Attica. 254.

λόγια. 256.

λόγος. 89. 493. λίγον ἔχειν.

284. et ὀλίγος confusa. 27. 354.

εἰς λόγον. 428. ἐπιτροπῆς. 491.

λοιδορεῖν. 91.

λοιδορία)(ἐλέγχειν. 351.)(

κατηγορία. 400.

λουτροφόρος. 505.

λύειν δοκον, τὸν ὀμύσαντα.

182. 237. λέλυτο optativus perfect. 382.

λύσσεσθαι et ῥύσσεσθαι confusa. 80.

λύτρα militis. 327.

M.

μαθῶν, παθῶν. 492.

μαλακά. 510.

μᾶλλον subaudiendum. 93. 96.

μαρτυρία. 508.
 μεγάλα εὐεργετεῖν etc. non
 μέγα. 301.
 μέλλειν, lusus in. 365.
 μεμνημένοι, οἱ. 177.
 μέμφεσθαι. 48. 190.
 μέν γε. 398.
 μεταχειρίζειν. 62.
 μετέχειν. 50. συνεδρίου. 334.
 μέχρι. 74.
 μη trajectum. 45. ante μηδὲ
 suppressum. 376. τὸ μὴ, τοῦ
 μὴ. 48. μὴ, μηδὲν juxta
 posita. 282.
 μηδὲν, οὐδὲν, nothing to the
 purpose. 475.
 μισθὸς triremis. 99.
 μόδιος, an Atticum. 313.
 μόνιμος, νόμιμος confusa. 157.
 μόνος cum εἰς junctum. 341.
 μουσικός. 326.

N.

N et H confusa. 151.
 ναός. 318.
 I. 636 ναυκληρεῖν. 299.
 νείμασθαι τὰ περιόντα. 345.
 νεμέσια. 502.
 Νίχη = et)(Ἀθηνᾶ. 482.
 νόμιμος, μόνιμος confusa. 157.
 νομοθέται. 181.
 νόμος. 81.
 νῦν, as the case now is. 28. νῦν
 δή. 87.

Ξ.

ξένοι. 266. et πόλεις. 217.

O.

O et Θ confusa. 23. ὁ δέ. 217.
 Ὁ indefinitum pro finito. 35.
 cum gentilibus. 90. ἐν τοῖσι.
 38. τό. 67. τὸ μὴ, τοῦ μὴ.

48. 252. τὸ δέ. 86. τὸ μὲν,
 τὸ δέ. 24. τὸ μετὰ πολλῶν. 97.
 Articulus omisus in πάντα
 ἀγαθά. 176. 214. 476. in
 τοῦτο ἡγεῖσθαι ὕβριν et
 similibus. 193. 222. 244. 251.
 368. 475. τὸ στρατηγεῖν, the
 office. 229.
 ὀβολοῦ ἄστρος. 256.
 οἱ et α confusa. 560.
 οἰκίζειν. 87. et οἰκεῖν confusa.
 319.
 οἰκοθεν, an sponte. 308.
 οἶονεῖ suppressum. 339.
 οἴος τις. 235. οὐδὲν οἶον, nothing
 like. 458. οἶος et οἴος τε. 475.
 505.
 ὀλίγος et λόγος confusa. 27.
 354. δι' ὀλίγης παρασκευῆς.
 60. δι' ὀλίγου, ἐς ὀλίγον.
 95. ὀλίγοι, οἱ. 236.
 ὀλκάδες. 99.
 ὀλόσχονος, -χολίννος. 325.
 Ὀλυσίας ab Ὀλυνθος. 296.
 ὀμηρεία. 99.
 ὅμοιος. ἀπὸ τῶν ὁμοίων. 47.
 ὁμορος et ὕμρος confusa. 59.
 ὄντες, ὄντως. 443.
 ὀνομάζειν. 89.
 ὅποιος non interrogat. 255.
 ὀπωρῶναι. 205. 409.
 ὅπως cum aoristo indic. 167.
 ἄν. 441.
 ὀρίζειν τί τινος. 387.
 ὄρκον δοῦναι. 511.
 ὀρμεῖν ἐπ' ἀγκύρας. 410.
 ὄρος. 525.
 ὀρτυγοτρόφος, -κόπος. 156.
 ὅς ἄν. 61. 69. = ὅταν τις. 97.
 ὅς = οἶος. 221. ὅς et ὅστις.
 364. ἤ, quamobrem. 465. qua
 parte. 475.
 ὅς possessivum. 504.
 ὅσιος, θεῖος confusa. 58. 315.
 θύσια, ἱερὸς confusa. 321.
 ὅσοι = ὅταν τινές. 291.

ὅσπερ. ἤπερ pro ὥσπερ. 42.
ἤπερ, ἥπερ confusa. 69.
ὅστις, apud Atticos usus. 61.
70. 153.

ὅτιανούν, an Graecum. 501.
οὐ pro οὐτω. 177.
οὐδὲ, οὐτε confusa. 204.
οὐδείς. οὐδὲ πρὸς ἕν, etc. 483.
οὐθένες. 484. οὐδείς soloecum
post ἕάν. 486. παρ' οὐθέν.
493.

οὐκ post ἀντερεῖν, ἀμφισβητεῖν
etc. 275. 281. ante οὐδὲ
suppressum. 376.

οὗτος. τρίτῳ ἔτει τούτων. 33.
κατὰ τοῦτο, *quamobrem*. 60.
αὕτη πρώτη. 87. τοῦτο ab-
solute. 358. 466.

οὕτως. 423. 473.
οὕτως. καὶ οὕτως, *notwith-
standing*. 129. cum adverbio.
419.

II.

παθὼν, μαθὼν. 492.
παιδικά. ἐκ παιδικῶν non
Graecum 198.

I. 637 παιδίσκη. 304.
παμπόνηρος. 488.
πάλαι πολλῶ. 295.
παλαιοὶ et πολλοὶ confusa. 156.
πᾶν et τί ἂν confusa. 100.
παρὰ, κατὰ. 251. μετὰ. 489.
abundans. 267. *prae*. 430. 505.
in consequence of. 507. παρ'
αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. 394.
παρὰ et περὶ confusa. 106.
156.

παραβαλεῖν παρὰ, *applicare*. 154.
παράγειν. 336.
παραγραφή. 281.
παράδειγμα. 252.
παρακρουεσθαι. 486. 491.
παράλογον et παρὰ λόγον
confusa. 88.

παραλίεσθαι. 29.
παρამεῖβεσθαι. 38.
παρανοεῖν. 126.
παρασκευάζειν, -εσθαι. 183.
παρασκευή. 259.
παραστῆναι. 243.
παρατείνειν vox geometrica.
154.

πατατρέφεισθαι. 432.
πατατρίβειν. 35.
παρεῖναι de testibus. 492.
παρεῖσαν, παρῖσαν. 175.
παρέχειν, *offerre*. 95. παρέχε-
σθαι. 56. παράσχομαι bar-
barum. 289.

παρήκειν. 42.
πᾶς. ἐπὶ πᾶν, *on an average*. 81.
πάντα εἶναι. 395. πᾶς omis-
sum. 398. male additum vel
omissum. 416.

πίτριος, -κός, -ῶς. 313. 317.
πέδιλα, παιδία confusa 567.
πεζός, Atticis usurpatum; πεζι-
κός rarius. 88. 315.
πειρᾶσθαι. 205.

Πεισιστρατίδαι, *of*. 33.
πεντητηρίς, *πενταετ*. 319.
πεντηχοστολόγοι. 464.
πέρας ἔχειν. 220.

περὶ cum genitivo. 88. accusa-
tivo. 91. αὐτῷ πεσεῖν etc. 351.
περιβάλλεσθαι. 357.
περιεῖναι. 494. et -ιέναι. 466.
περιέχειν. περισχήσων, *superat-
urus*. 74.

περιθῆναι. 42.
περιῦστημι. 61.
περιμένειν πότε. 488.
περιόδους et τριόδους confusa.
152.

περιοικοδομεῖν. 515.
περιορᾶσθαι. 77.
περιουσία. ἐκ περιουσίας. 393.
περιτελίσμα. 92.
πιστεύειν αὐτοὺς Hellenisticum.
257.

- πίστις ἄπιστος. 180.
 πισίος et πλείστος confusa. 64.
 πλάττειν, πράττειν. 299.
 πλείστον. 46.
 πλείων. οἱ πλείους, *the majority*.
 102. πλείω ἔξ ταλάντοις,
more by. 257.
 πλεονέκτημα. 396.
 πλῆθος. 72. 220.
 ποιεῖν. δεινότερα ἐποίει. 34.
 ποιεῖσθαι τὰς ξυμμαχίας.
 336.
 πολεμεῖν τινι, *saevire in*. 377.
 Πολίταρχος, -οὔχος. 236.
 πόλις, πολιτεία confusa. 216.
 217. 236. 259. πόλεις, ξένοι.
 217. πόλεις, *sociæ* scil. 277.
 πολῖται, *fellow-citizens*. 300. οἱ,
an cives e Piræo reduces. 225.
 πολιτεία, *pro factione*. 212. et
 πόλις confusa. 216. 217. 236.
 259.)(τυραννίς. 348.
 πολὺς. οἱ πολλοί. 102. πολλοὺ
 δεῖ. 418. πολὺ ἐλεῖν. 302.
 ποριστής. 254.
 Ποσειδώνιον. 73.
 πράγμα, *an omisum post*
αἰσχροὺν et similia pro αἰσχροῦ.
 269. 285. et γράμμα confusa.
 472. 493. 499. πράγματα,
polities. 220.
 I. 638 πρᾶξις, *exactio*. 333. *negotiation*.
 395.
 πράττειν, πλάττειν. 299. πράτ-
 τεσθαι. 513.
 πρεσβεύεσθαι. 104.
 πρό. 476.
 προβάλλεσθαι. 45. 332.
 προδιδόναι. 90.
 προεπάγεσθαι. 382.
 προεπανασείω. 75.
 προήσέσθαι, προσήσεται. 222.
 προῖκα. 346.
 προκαταλαμβάνειν. 332.
 πρόκροσσοι. 31. 39.
 προλαμβάνειν. 359.
 προμηθής. τὸ προμηθές. 70.
 προπίνειν. 412.
 πρὸς. πρὸς τοῦ λιμένος, *versus*.
 64. *apud*. 518. πρὸς μέρος. 86.
 τὸν κρημνὸν, *up the crag*. 92.
 ἔμοι πρὸς σέ, *in re mutua*.
 212.
 προσήκειν. 453.
 προσίεσθαι. 483.
 προσκάλεσαι, -σασθαι. 459.
 προσπασσάλευνεν σανίδα. 43.
 προσποιεῖσθαι. 421.
 προστῆναι, *prostare*. 346.
 προστιμῶν τινός τι. 465.
 προσωσκοπία. 31.
 προτείνειν. 569.
 πρότερος μὴν. 184. πρότερον
 γίνεσθαι, *an majoris fieri*.
 218.
 προὔχειν. 45.
 πρόφασις. 79. ἡ ἐμὴ. 204. ἐπὶ
 προφάσις, -σει. 246. πρό-
 φαιεν *per ellipsin*. 430.
 προφυλακή. 63.
 πρῶτος *cum εἰς vel μόνος*. 418.
 πρῶτον *suppletum*. 68. 419.
 = αὐτίκα. 442.
 P.
 ῥαδίως, *readily*. 58. *at their*
ease. 361.
 ῥέειν. 39.
 ῥόπαλον. 131.
 ῥύσσεσθαι et λύσσεσθαι confusa.
 80.
 Σ.
 σαφής et ἀσαφής confusa. 69.
 σιρός, *per unum ρ*. 369.
 σπουδή. 390.
 στάσις. 279.
 στέγειν. 570.
 στέλλειν, *classum instruere*. 31.
 στήλαι. 256.
 στρώμα, -ματα. 229.

συγγενής, *ειγ.* confusa. 320.
 συγγνώμων. 70.
 συγχωρεῖν, *cum* genitivo. 47.
 συλλογή. 242.
 συμβάλλειν. 30.
 συμφέροντα, τὰ τοῦ δήμου.
 312.
 σὺν, *including*. 303.
 σύνδυο. 31.
 συνεξενεγκεῖν. 318.
 συνθεῖναι τι. 147.
 συνιέναι. 313.
 συντελής. 384.
 σφαγή, φόνος. 181.
 συσκευαρεῖν. 408.
 σφενδόνη, *servile*. 475.
 σχεδόν τι. 407. σχεδὸν μὲν
 οὖν. 509.
 σωφρονικός. 137.

T.

T et E confusa. 23.
 ταινιοῦν. 73.
 τάξις, φυλή. 225.
 τε *trajectum*. 44. 123. 423.
 τεῖχος μακρόν. 71.
 τελέειν ἐς Ἑλλήνας. 33.
 τέχνη. 275.
 τηνάλλως. 431.
 τιμωρεῖν. 202. 215.
 τὶς *indefinitum pro finito*. 35.
 242. τὶς *sequente plurali*. 322.
 I. 639 τὶς ὀλίγος. 65. τὶς, *Anglice*
one. 512. τι ἅν et πᾶν *confusa*.
 100. οὐ τις, *an pro οἰδεῖς*.
 224. 274. 282. 284. τὶς οὗτος.
 348. τὶς *adjectivo subjectum*.
 419. τίνα *pro τί*. 340. 422.
 τοιούτως. 173.
 τὸν vel τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου.
 386.
 τόπος et τρόπος *confusa*. 89.
 τοσοῦτον ἀνόητος et *similia*.
 321. 428.
 τότε. 102.

τριόδους et περιόδους *confusa*.
 152.
 τρόπος et τόπος *confusa*. 89.
 τρυφεῖν. 333.
 τυγχάνειν. 189.
 τυραννὶς) (*πολιτεία*. 348.
 τύραννοι, οἱ, *qui*. 180. τύραννος
 et ἄρχων. 263.
 τύχη, ἡ τῆς πόλεως. 408. 523.
 Demosthenis. 411. 414.

Y.

ὑβρις, αἰκία. 282.
 ὕλη. 37.
 ὑπάγειν. 203.
 ὑπὲρ, χωρὶς *confusa*. 427. 524.
 ὑπερβαίνειν. 291.
 ὑπεύθυνος. 333.
 ὑπηρεσία. 87. 511.
 ὑποβάλλεσθαι. 160.
 ὑποδέχεσθαι. 491.
 ὑποθήκη. 493.
 ὑποκηρύττεσθαι. 334.
 ὑπολαμβάνειν. 87. 106.
 ὑπόλοιπος. 102. et ἐπίλοιπος.
 183.
 ὑπονοεῖν. 174.
 ὑποφέρειν, *to misreckon*. 127.
 ὑπόχρεως, ὑπέρχ. 490.
 ὑστέρημα. 572.

Φ.

φαίνειν. φανοίμεθα *barbarum*.
 514.
 φανερώς στρατεύειν. 370. πολε-
 μεῖν. 401.
 φάραγξ, *apud Xenophontem*
Asopus fluvius. 131.
 φάσκειν. 454.
 φημί. φήσας *an Atticum*. 206.
jubeo. 233. ἐψησε. 313.
 φόνος, σφαγή. 181.
 φόρος. 54.
 φρεῖν et φροῦμαι. 53. 94. 129.

φρονεῖν ἐν. 288.
 φροντίζειν οὐδέν Λακεδαιμο-
 νίων. 219.
 φυγή = οἱ φεύγοντες. 102. 249.
 φυλακτήριον. 72.
 φυλή, τάξις. 225.

X.

χαρίζεσθαι. 241.
 χειροτέχνης. 90.
 χειροτονητοὶ ἀρχαί. 332.
 χειροτονία in concione. 378.
 χορευταὶ in contemptu. 409.
 χρηστός, efficiens. 87.
 χρόνον ποιεῖν. 430.
 χωρεῖν. 372.

χωρὶς ἀφαιρεῖν. 311. οἰκεῖν.
 361. et ὑπὲρ confusa. 427.
 524.
 χωρίτης, rusticus. 126.

Ω.

ᾧραν = καθ' ὧ. 361. ἄρης.
 559.
 ὥς subaudiendum. 87. 162. καὶ
 ὥς. 101. ὥς, nam. 323. ὥς
 ἄν, dummodo. 367. 369. 524.
 περὶ. 391. ὥς trajectory. 411.
 ὥς ἐτέρως. 413.
 ὥστε = ἄτε vel ὥσπερ. 51.
 subauditum ante infinitivum.
 75.

III. INDEX LATINUS.

I. 640

A.

- ACCUSANDI formula 174.
 Accusativus absolutus cum ὡς.
 229. et nominativus conjuncti.
 245. omissus post verbum
 cognatae significationis. 360.
 loco nominativi ante infinitivum. 391. 443. 499. 505. ¶
 Adjectiva in μαῖος. 359.
 Adverbia motus cum verbis non
 motum significantibus. 27. 440.
 Adverbia a participiis perfecti
 passivi formata. 474.
 Alcibiades secundus, non Platonis. 155.
 Alcmaeonides, an viri nomen.
 177.
 Amphipolis etymon. 70.
 Anacoluthon. 45. 68. 153. 237.
 261. 285. 306. 311.
 Andocidis tribus, proavi. 179.
 Antiphontis aetas. 167. Orationis
 de Herodis nece tempus. 171.
 Aoristum et perfectum juncta.
 177.
 Appositio Thucydidea. 65. 66.
 Aristophanis Nubes, quando
 actae. 178.
 Articulus suppletus. 57. 101.
 Articulorum concursus in
 Herodoto. 23. 31. repetitio. 33.
 Articulus cum numeralibus.

127. substantivo praefixus.
 316. 321.

Attractio, ἐξ ὧν pro ἐκ τοῦτων
 ᾧ. 323. neglecta. 386.

Augmentum verborum. 128. 180.

B.

Bellum Æginetum, Megarense,
 Argolicum, Carystium. 188.
 Brachylogia. 184. 478.

C.

Carcinus poeta. 50.
 Cares ex insulis expulsi. 25.
 Castra Atheniensium. 97.
 Cnidum, pugna ad. 296—7.
 Comparativi et superlativi. 237.
 Comparativus duplex. 276.
 Conjunctiones duae dissimilis
 potestatis uni verbo junctae.
 82.
 Constructio „in partitione.“ 64.
 impedita. 215. transiens. 253.
 261.
 Crotoniatae pars Pelasgorum. 24.

D.

Dativus absolutus. 111. ante
 infinitivum. 64. loci. 329.
 Diastole. 426. 507.
 Dionysius, iniquus in Platonem
 et Thucydidem. 7.

E.

Eleusis. Pugna ad El. 296.
Equites periculo minus obnoxii.
229.
Eumenidum fanum. 47.
Europa, Asia et Africa latior
apud Herodotum 30.

I. 641

F.

Futurum post *δπως*. 302. in *ὁ
παραδῶσων* et similibus. 316.
320.

G.

Genitivus partitive. 57. 204.
225. 427. 433. 439. loci. 476.
absolutus. 110. 495. Genitivi
cumulati. 110. 288.

G.

Herculis *φιλοσοφία*, *-τιμία*. 268.
Hipparchus, non Platonis. 155.
Homeri imitatio apud Hero-
dotum. 31. Thucydidem. 83.
Hyperbaton. 51.
Hyphe. 405.

I.

Indefiniti pro finito usus. 35.
Infinitivus admirantis. 94. in-
dignantis. 410. 518. absolutus.
471. 497. Infinitivi coacervati.
386.
Interpolationes, sive glossarum,
sive scholiorum. 45. 47. 55. 80.
Isaei aetas. 167.
Isocratis Panegyricus. 10—12.

L.

Lasus. 31.
Latinismi. 346.
Leges inter se vix conciliandae.
194.

Lexiarchicum, quando inscri-
berentur in. 319.

Lucretii quorundam versuum
emendata positio. 52.

Lysias eximie laudatus. 3, seqq.
Επιτάφιος τοῖς Κ. βοηθοῖς
non Lysiae. 8, seqq. Hujus
orationis vitia. 14—16. Quo
tempore scripta. 16. 195.
Sophistae indiciis scatet. 19.
De singulis Lysiae orationibus
judicium 192. Ejus antitheta.
214.

M.

Meiosis. 49.
Miltiadis in Chersonesum ad-
ventus. 33.
Modorum permutatio. 507.

N.

Nominativus pendens. 39. sub-
auditus. 37. 134. 136. 178.
Notae marginales. 273.
Numeralium positio. 55.
Numeri permisti. 213. Numerus
major an minori praeponatur.
470.

O.

Optativus. 69. 101. 129. post
ἤν. 56.

P.

Participium pro infinitivo. 74.
Participia concurrentia. 477.
inter duo membra posita. 486.
Particulae trajectae. 294.
Pelasgi inter Graecos numerati.
27.
Perilaus. 396.
Persarum Rex. quomodo de-
signatus. 267.
Platonis aetas. 178.

Pleonasmus: 179. 421.
 Plurale verbum cum neutro
 plurali. 66.
 Porsonus. Magnae ejus virtutes.
 5. Raro, sed egregie, inter-
 pretabatur. 6.
 Praepositiones in compositione,
 sequente casu improprio. 106.

R.

Redundantia in Æschine. 336.
 Repetitio vocum in Herodoto.
 23. 37. 319. Lysia. 214.

S.

Scamandrii psephisma. 317.
 Scythicae invasionis tempus. 33.
 Servi. De servis torquendis.
 317.
 Siciliae decem civitates. 86.
 Singularis et pluralis confusi.
 58.

Sluiteri argumenta de Pseudo-
 Lysiae oratione contra Ando-
 cidem. 200- 2.
 Spuria decreta apud Demosthe-
 nem. 402.
 Stater. 239.
 Superlativus auctus negato con-
 trario. 94. pro positivo. 245.
 Syntaxis rarior. 386.
 Syracusae quando conditae. 84.

T.

Taxiarchum habebant singulae
 tribus. 384.
 Themistocles corrumpit Ephoros.
 189.
 Transpositio Herodotea. 28.
 Tricarani castelli situs. 130.

V.

Valckenaerii de Lysiae Epi-
 taphio judicium. 8, seqq.
 Versus fortuiti. 405.

INDICES

VOLUMINIS ALTERIUS EDITIONIS CANTABRIGIENSIS.

II. 399

I. INDEX AUCTORUM.

A.

ACHILLES Tattius. 21. 58. 126. 159.

Ælianus. 227. 377.

Æschines. 61. 69. 95. 155.

Æschylus.

Agamemnon. 37. 38. 43. 50.

58. 66. 67. 71. 87. 88. 97.

100. 105. 107. 120. 127.

128. 130. 201. 231.

Choëphoræ. 5. 37. 49. 50.

66. 70. 79. 80. 86. 124.

131. 134. 138. 145. 171.

175. 210. 244.

Eumenides. 38. 77. 87. 97.

98. 102. 103. 132. 137.

290. 342.

Persæ. 56. 66. 68. 71. 86.

100. 101. 116. 138. 174.

384.

Prometheus. 5. 36. 48. 66.

67. 80. 81. 83. 91. 217.

318. 383.

Septem contra Thebas. 4.

35. 67. 86. 89. 101. 106.

115. 211.

Supplices. 35. 40. 47. 56. 59.

62. 67. 68. 82. 100. 103.

116. 119. 259. 265.

Fragmenta. 8. 33. 35. 60. 90.

105. 154. 170. 180. 286.

288. 316. 386.

Agathias. 14.

Agēis Auctor ap. *Athenæum*.

48.

Alexander Ætolus. 72.

Alexis Athenæi. 25. 28. 29.

36. 56. 61. 75. 129. 137.

138. 141. 143. 149. 162.

386.

Anaxilas Athenæi. 21.

Anaxippus Athenæi. 82. 271.

Andocides. 63. 64. 98. 130.

132. 145. 299.

Antiphanes Athenæi. 20. 58.

133. 172. 225. 260. 386.

———— *Stobæi*. 260.

Antipho. 75. 141. 145. 205.

259.

Apollodorus Athenæi. 137.

———— *Stobæi*. 4. 394.

- Araros Athenaei.** 70.
Archilochus. 6.
Aristarchus Stobaei. 15.
Aristophanes.
   Acharnenses. 35. 42. 58. 67.
     69. 115. 130. 138. 146.
     231. 241. 305. 319. 322.
     386.
   Aves. 30. 32. 39. 40. 42. 52.
     59. 69. 89. 91. 107. 112.
     122. 137. 149. 289. 295.
     297. 308. 329.
   Ecclesiazusae. 5. 29. 48. 58.
     61. 100. 103. 130. 131.
     282. 304.
   Equites. 16. 19. 53. 67. 69.
     70. 91. 100. 231. 380.
   Lysistrata. 23. 36. 42. 58. 64.
     67. 83. 130. 146. 231. 266.
     299. 344.
100 **Nubes.** 18. 38. 44. 53. 60.
     64. 65. 67. 69. 86. 96.
     103. 115. 142. 175. 322.
     334. 373.
   Pax. 17. 19. 20. 51. 66. 67.
     96. 112. 130. 153. 192.
     223. 251. 272. 289. 319.
     338.
   Plutus. 30. 34. 57. 63. 64.
     66. 69. 225. 302. 341.
   Ranae. 42. 46. 51. 56. 69.
     84. 109. 112. 126. 146.
     259. 326. 329. 332.
   Thesmophoriazusae. 60. 89.
     192. 259.
   Vespae. 13. 31. 51. 57. 58.
     59. 62. 67. 78. 79. 89.
     152. 220. 231. 259. 266.
     296. 308. 313. 319. 322.
     340.
   Fragmenta. 51. 58. 69. 132.
     218. 224. 293.
Aristophon Athenaei. 66.
Aristoteles. 7. 23. 60. 64. 67.
   180. 227. 371.
Astydamas Stobaei. 59. 63.
Athenaeus. 6. 7. 8. 13. 14.
   23. 28. 31. 42. 56. 64. 65.
   69. 70. 71. 82. 94. 99.
   118. 126. 137. 143. 185. 378.
   385.
Augustinus. 74.

C.
Callimachus. 6. 8. 38. 53. 89.
   112. 284.
Callistratus. 15.
Catullus. 79. 193. 385.
Chaeremon Athenaei. 15. 22.
Charon Athenaei. 138.
Chrysostomus, Joannes. 129.
   220.
Cicero. 3. 6. 49. 53. 58. 70.
   72. 82. 83. 89. 130. 153.
   177. 178. 224. 258. 271. 381.
   386.
Clearchus Athenaei. 143.
Clemens Alexandrinus. 28. 276.
   286. 289.
Cornelius Nepos. 76.
Crates Athenaei. 48. 135. 172.
Cratinus Athenaei. 19. 62. 164.
   220.

D.
Demosthenes. 15. 37. 41. 55.
   57. 58. 62. 63. 64. 65. 66.
   72. 98. 102. 104. 112. 116.
   118. 122. 123. 130. 133. 135.
   137. 144. 161. 193. 200. 215.
   218. 223. 224. 235. 256. 259.
   261. 279. 292. 309. 311. 316.
   321. 326. 332. 350. 375. 376.
   377. 379. 381. 382.
Dio Chrysostomus. 68.
Diocles ap. Lex. SG. 61.
Diodorus Athenaei. 67. 256.
Diodorus Siculus. 17. 67. 70.
   108. 140.
Diogenes Laërtius. 62. 69.

Diogenes, Pseud. 7.
 Dionysius Halicarnassensis. 33.
 Diphilus Athenaei. 59. 69. 98.
 126. 259.

E.

Epicharmus. 36. 64.
 Eubulus Athenaei. 29. 57. 61.
 67. 97. 126. 137. 180. 212.
 225. 254.
 Eupolis Athenaei. 152.
 Euripides.
 Alcestis. 87. 90. 98. 101.
 102. 118. 121. 123. 128.
 292. 384.
 Andromache. 16. 23. 31. 47.
 51. 65. 66. 67. 69. 74. 89.
 90. 91. 93. 94. 97. 100.
 115. 116. 119. 121. 122.
 127. 130. 145. 261. 353.
 Bacchae. 47. 56. 57. 59. 66.
 69. 71. 73. 80. 81. 86. 90.
 94. 100. 103. 107. 150.
 181. 285. 391.
 Cyclops. 44. 91. 92. 100. 104.
 333.
 II. 401 Electra. 63. 67. 75. 77. 78.
 81. 91. 92. 97. 98. 102.
 104. 108. 111. 113. 114. 116.
 120. 121. 207. 266. 350.
 Hecuba. 16. 23. 26. 52. 57.
 66. 71. 75. 78. 79. 85. 87.
 89. 90. 96. 98. 99. 105.
 110. 113. 122. 125.
 Helena. 25. 56. 59. 64. 71.
 81. 92. 93. 96. 97. 98.
 99. 100. 102. 103. 105.
 112. 114. 117. 121. 127.
 261.
 Heracidae. 16. 20. 35. 36.
 40. 57. 59. 60. 66. 76. 90.
 91. 94. 95. 122. 125. 131.
 137. 142. 221.
 Hercules Furens. 30. 31.
 36. 70. 90. 91. 97. 98.

99. 106. 111. 113. 122.
 384.
 Hippolytus. 4. 15. 20. 22. 25.
 33. 57. 63. 66. 80. 88. 92.
 98. 103. 117. 125. 194.
 374.
 Ion. 56. 66. 70. 81. 83. 89.
 99. 106. 108. 110. 118.
 119. 124.
 Iphigenia Aul. 21. 29. 35.
 39. 50. 63. 67. 80. 89. 91.
 92. 93. 99. 100. 103. 110.
 116. 119. 122. 123. 148.
 373. 384.
 Iphigenia Taur. 19. 26. 66.
 67. 81. 84. 93. 99. 103.
 105. 106. 113. 118. 119.
 121.
 Medea. 19. 23. 27. 28. 36.
 40. 55. 76. 82. 87. 89. 92.
 98. 103. 105. 112. 119. 260.
 353. 385.
 Orestes. 16. 22. 25. 33. 9.
 65. 66. 67. 73. 92. 99. 114.
 115. 116. 119. 121. 127.
 128. 130. 321. 353.
 Phoenissae. 16. 18. 19. 22.
 23. 24. 27. 32. 36. 38. 41.
 62. 81. 82. 90. 91. 96. 99.
 100. 104. 106. 110. 115.
 116. 118. 119. 125. 130.
 197.
 Rhesus. 26. 33. 34. 89. 96.
 102.
 Supplices. 15. 18. 24. 25.
 31. 65. 66. 72. 92. 93. 94.
 98. 105. 106. 116. 120.
 122. 124. 145.
 Troades. 5. 34. 38. 44. 46.
 61. 67. 71. 75. 77. 81. 87.
 103. 107. 109. 112. 113. 120.
 121.
 Fragmenta. 34. 55. 56. 57.
 66. 67. 69. 70. 85. 88. 99.
 102. 111. 113. 123. 141.
 156. 289. 310. 339.

G.

Gorgias. 16.
 Gregorius Nazianzenus. 63.

H.

Heliodorus. 70.
 Heniochus Stobaei. 138.
 Heraclides Ponticus. 61.
 Hermesianax. 86.
 Hermippus Athenaei. 253. 256.
 Herodotus. 4. 7. 19. 20. 33.
   34. 37. 39. 47. 55. 60. 62.
   65. 66. 70. 78. 86. 97. 103.
   140. 151. 154. 156. 170. 189.
   212. 233. 244. 256. 293. 299.
   319.
 Hesiodus. 385.
 Hesychius. 18. 22. 29.
 Hippias Athenaei. 58.
 Homerus. 6. 16. 18. 23. 27.
   38. 48. 71. 77. 91. 97. 103.
   219. 294.
 Horatius. 16. 67. 79. 85. 118.
   138. 151. 196. 198. 256. 282.
   284. 312. 330. 344. 357.

I.

Ibycus. 7. 152.
 Ion Chius. 68.
 Isaacus. 48. 49. 145.
 Isocrates. 23. 55. 58. 59. 63.
   65. 66. 69. 74. 90. 93. 96.
   112. 130. 138. 141. 145. 159.
   225. 375. 378. 383.

J.

Joannes, Div. 57. 70. 225.
   337.
 Judas, Div. 15.
 Julianus. 6. 7. 8. 126. 173.
   272. 290. 362. 385.

L.

Livius. 20. 44. 96. 184. 374.
 Longinus. 24.
 Lucas, Div. 6. 241.
 Lucianus. 19. 37. 65. 67. 96.
   98. 139. 153. 159. 176. 386.
 Lucretius. 126. 153. 224. 386.
 Lycurgus. 58.
 Lysias. 20. 48. 58. 59. 64. 67.
   69. 80. 312. 375.

M.

Macho Athenaei. 48. 153.
 Martialis. 26. 321.
 Mason, Gul. 17.
 Matthaëus, Div. 196.
 Menander. 20. 36. 51. 62.
   71. 82. 127. 131. 141. 178.
   374.
 Myrtilus. 60.

N.

Nicarchus. 4.
 Nicostratus Athenaei. 66.
 Nossis. 385.

O.

Ovidius. 5. 9. 24. 38. 59.
   61. 62. 65. 66. 72. 76. 215.
   387.

P.

Pancrates Athenaei. 64.
 Paulus, Div. 225.
 Pausanias. 200.
 Pearsonus. 130.
 Pherecrates. 19. 63. 91. 98.
   234.
 Philemon. 56. 57. 59. 284.
   359.

Philo Judaeus. 62. 203.
 Phoenix Athenaei. 24. 72.
 Phrynichus Athenaei. 175.
 Phylarchus Athenaei. 139.
 Pindarus. 22. 41. 385.

Plato. 3. 7. 15. 17. 19. 21.
 22. 25. 28. 33. 51. 57. 58.
 61. 63. 67. 69. 70. 71. 72.
 73. 82. 84. 85. 89. 90. 112.
 126. 130. 131. 139. 140. 144.
 145. 146. 150. 153. 154. 158.
 163. 166. 182. 186. 211. 218.
 223. 224. 233. 340. 351. 359.
 367.

Plato Comicus. 19.

Plautus. 17. 66.

Plutarchus. 6. 13. 22. 31. 37.
 61. 62. 66. 91. 96. 163. 283.

Polybius. 138.

Posidippus Athenaei. 173.

Q.

Quinctilianus. 272.

S.

Sannýrio. 168.

Seneca. 38. 119. 120. 331.

Shakspearus. 18. 63. 76. 91.
 130. 165. 179. 181. 191. 312.

Simonides. 29. 82.

Simylus. 10.

Sodalium Socraticorum Episto-
 lae. 386. 387.

Solon. 68.

Sophocles:

Ajax. 20. 26. 31. 37. 46. 47.
 49. 67. 69. 74. 88. 89. 90.
 95. 139. 146. 157. 194. 374.
 377.

Antigone. 18. 20. 26. 29. 32.
 36. 39. 40. 46. 49. 50. 52.
 55. 65. 66. 71. 81. 83. 88.
 103. 105. 109. 115. 120.
 145. 229.

Electra. 21. 22. 24. 26. 28.
 29. 32. 36. 38. 43. 45. 46.
 47. 68. 77. 84. 90. 91. 92.
 104. 106. 108. 125. 198.
 262.

Œdipus Coloneus. 15. 17. II.
 18. 19. 22. 24. 32. 40. 45.
 47. 49. 54. 56. 90. 100.
 106. 111. 215. 345.

Œdipus Tyrannus. 16. 21.
 36. 37. 38. 39. 42. 46.
 63. 65. 66. 67. 99. 112.
 120. 123. 145. 201. 216.
 259. 331.

Philoctetes. 8. 16. 32. 34.
 59. 66. 77. 81. 84. 104.
 119. 131. 244.

Trachiniae. 7. 28. 32. 37. 43.
 47. 49. 56. 66. 77. 80. 89.
 106. 146. 159. 167. 259.
 260.

Fragmenta. 9. 16. 23. 40.
 43. 57. 67. 69. 77. 97.
 377.

Sophon. 64. 72.

Stesichorus Plutarchi. 28.

Strato Athenaei. 246.

Strattis. 168.

T.

Taylorus, Jeremias. 340.

Terentius. 17. 84. 141. 143.
 246. 285.

Theocritus. 80. 82. 119. 340.
 386.

Theodorus Prodromus. 61. 63.
 66. 125.

Theognis. 48. 62.

Theophilus Comicus. 59.

Theophrastus. 98. 331. 342.

Thucydides. 7. 16. 32. 37. 44.
 55. 58. 59. 60. 62. 66. 67.
 68. 75. 80. 83. 98. 112. 127.
 142. 143. 149. 158. 159. 161.
 167. 186. 188. 190. 196. 199.

200. 206. 212. 218. 224. 228.

242. 259. 301. 316. 375. 381.

382.

Timarionis Auctor. 61. 70. 72.

V.

Virgilius. 5. 9. 35. 64. 67. 77.

352. 375. 387.

X.

Xenarchus Athenaei. 137. 149.

Xenophon. 20. 22. 58. 59. 62.

63. 64. 71. 83. 87. 144. 150.

151. 158. 182. 190. 199. 216.

218. 225. 232. 289. 293. 339.

344.

II. INDEX GRÆCUS.

A.

A et *oo* confusa. 59. 100. 121.
et *σ*. 212. et *λ*. 250.

ā = *μόνον*. 155.

ā in *τροφέα*, etc. 59.

ἀβίωτος. 299.

ἀβροτος. 15.

ἀγαλμα ἀγορᾶς. 350.

ἀγαπᾶν, -*ἀζειν*. 81.

ἀγειν. 235. et *διάγειν*. 104. et
ιέγειν confusa. 337. *ἄγεσθαι*.
44.

ἀγέννητος, ἀγένν. 55.

ἀγοραῖος. 314. 350.

ἀγῶνας τίθεσθαι. 113.

ἀδεής. ἀδεέστερον, an *minus*
formidandum. 376.

ἄδειν. 218. *ἔσεσθαι*, non *ἔσειν*.
84.

ἄδμητος, ὁ, ἡ. 51.
ἀεὶ, de quantitate. 56. *πανταχοῦ*.
67.

ἀηδία. 305.

ἄηρ, αἰθήρ. 156.

ἄθλον, ἄθλος. 46.

αι ab *ε* absorptum. 49. et *ε*
confusa. 345. 364. *elisum*. 131.
corruptum. 197.

αἰβοῦ. 219.

αἰδοῦμαι. 83.

αἰδώς, religio. 71.

αἴθων. 335.

αἶκλον. 305.

αἰκῶς. 16.

αἶμυλος. 318.

αἶρειν, αἶρεῖν. 46. *αἶρεσθαι*,
αἶρεισθαι. 22.

αἰσχύνεσθαι. 122.

-*αἰτερος*, comparativa in. 184.

αἰῶν fem. 44.

ἀκαδημία. 160.

ἀκούειν. 169.

ἄκρος. 305.

ἀλείης. 35.

ἀλκῇ δορὸς diversis sensibus. 36.

ἄλλα omisum. 91. *illatum*. 184.

ἀλλ' ἢ, ἄλλ' ἢ. 100. 231.

ἀλλ' οὐδέ. 163. *ἦ*. 195. 231.

ὥς, ἄλλως. 226.

ἄλλος. 43. 245. *ἄλλος ἕτερος*. 62.

ἄ. in locum alius vocis in-
trusum. 79.

ἄλλοτε. 386.

ἄλσεα, saltus. 349.

ἀλτεῖν, σαλτεῖν. 33.

ἀμάρτιον. 24.

ἀμήνιτος θεοῖς, -ῶν. 24.

ἄμῖς. 170.

ἄμνός. 230.

ἀμπάσθαι. 113.

ἀμύγδαλα, -άλαι. 297.

ἄν cum optativo. 20. 28. 38.

39. 49. 84. 237. 259. 260.

subauditum. 36. 54. 172. 259.

suppletum. 42. 44. 53. 86.

97. 187. 222. 244. et *αὐ*

confusa. 46. et *ει*. 238. et
ἄρ. 73. 139. et *οὖν*. 139.
 cum indicativo futuro. 76. 77.
 161. deletum. 122. 316. post
ὥστε. 260. cum infinitivo. 260.
 omissum. 265.

ἀνά. 65.

ἄνα. 326.

ἀνάγειν. 332. *ἀνηγμένος*, -*η-*
μένος. 116.

ἀναγκόδακρυς. 386.

ἀναδιδάξαι. 174.

ἀναπελθεῖν. 197.

ἀναπλάττειν. 160.

ἀνασώζειν. 244.

ἀνατελνεν ὄφρῦς. 193.

ἀνατρέπειν. 42.

ἀναφανδόν. 143.

ἀναψυχή. 123.

ἀνέδην. 143.

ἄνειν. 31.

ἀνεῖναι. 318.

ἄνῆρ, *homo*. 42. omissum. 57.
 135. irrepsit. 127.

ἄνήροτος, -*ιτος*. 7.

ἄνησον, *ἀννησον*, *ἄννισον*. 239.

ἀνθρωποφάγος. 316. 320.

ἀνέναι. 360.

ἀνίκητος, *ἀκίν*. 79.

ἀντανελεῖν. 321.

ἀντενδιδόναι, *remittere*. 199.

ἄνω. 266. 305. et *ἀνθρώπων*
 confusa. 279.

ἄξιον, *honorare*. 58.

ἄπαρτί. 139.

ἄπειμι, *ab eo*. 310.

ἄπειρων. 60.

ἄπιστος. 19. et *ἀπληστία*. 282.

ἀπλῶς. 303.

ἀπό. 69. et *ἐπὶ* confusa. 129.
 et *ὑπό*. 148.

ἀποδιδόναι. 293. *ἀποδίδοσθαι*.
 62.

ἄποινα. 87.

ἀποκλείειν. 227.¹

ἀποχοιμῶμαι. 62.

Dobree, *Adversaria critica*. V.

ἀπομαγδαλία. 180.

ἀπομυλλεῖν. 182.

ἀποξανθίζω, *ἀπεξ*. 313.

ἀπόπρο. 124.

ἀποχρήματος. 27.

ἄρα. 141. et *ἄρα*. 196.

ἀρετή. 311.

ἀριθμός, de uno. 103.

ἀρτίκολλος. 41.

ἀρχαῖκος, -*χαϊκός*. 158.

ἀρχαῖος. 122.

ἀρχή pro *ἄρχων*. 79.

ἄρωγος. 50.

ἄσκειν. 142.

ἀτὰρ-γε. 148.

ἀτέρμων. 60. 110.

αὐθις, *αὐτε*, et *αὐτό* confusa. 99.

αὐθις αὐ. 226.

αὐτίκα, *exempli gratia*. 202.

αὐτολαΐνος. 36.

αὐτονομία. 189.

αὐτός. 46. 55. 81. *ταυτόν* barba-
 rum. 46. *αὐτό*, *αἵτε*, *αὐθις*
 confusa. 99. et *οὗτος*. 152. et
αἰτός. 173. sequente articulo.
 205.

ἀφείλον. 323.

ἀφιέναι. 351.

ἀφίστασθαι cum participio. 121.

ἀγροδισιάζεσθαι. 339.

ἀφροσύνη, *ἄβρ*. 340.

B.

β et *κ* confusa. 275. 285. 333.
 et *φ*. 340.

β, *ἐπὶ τῶν β*. 69.

βάννυμι Laconicum 297.

βακτηρία. 137.

βακχεῖσθαι. 86.

Βάκχος, Euripidis aetate. 98.

βάλλειν. *ἔβαλε*, *ἔλαβε* confusa.
 9. 46. 133. 178.

βᾶλος. 61.

βάπτειν. 41.

βάρος. 120.

- II. 406 βαρύς, βραχύς. 24.
 βασιλεὺς, Jovis titulus. 378.
 βαρή. 23.
 βλ. syllaba brevis ante. 49.
 βλάσταν ἔχειν. 54.
 βοί, κελευσμός. 110.
 βόσκημα. 29.
 βότις. 314.
 βουλεύειν τί τινι. 79.
 βρ. syllaba brevis ante. 46.

Γ.

- Γ et T confusa. 115. 151.
 161.
 γαλήν, γαλήν'. 168.
 γάμορος. 30.
 γάπωνος. 61.
 γάρ. 262. et παρ' confusa. 120.
 257. 300. γάρ illatum. 172.
 de positione. 262. 355.
 γε restitutum. 37. 45. 50. 78.
 80. 88. 98. 99. 100. 112. 116.
 149. correctum. 37. 45. 46.
 47. 78. 87. 94. 109. 188.
 311.
 γεγωνίσκειν. 80.
 γένος absolute. 100. 215. γένους,
 ex familia. 102.
 γέρων. 75.
 γῆ. 236. γαῖ plurale. 329.
 γίγνομαι. γενέσθαι, κεκλησθαι
 confusa. 66. γέγονε suppres-
 sum. 144.
 γιγνώσκω, ἀναγινν. 33.
 γλαῦκος, jocus in. 315. 317.
 γν. et κν. 132.
 γνώμη ἀνδρός = ἀνὴρ. 91.
 et γλώσσα confusa. 281.
 γνωτός. 32.
 γόγγυλος. 31.
 γόνος, πόνος. 202.
 Γοργών, -όνος, -οῦς. 113.
 (189.)
 γράμμα. 135. 6. 146.

- γράφειν. 136. 196.
 γρύπτες, γρύττος. 183.

Δ.

- δ et ζ conf. 312. et λ. 47. et
 σ. 100.
 δαι, δ' αὐ. 70.
 δαίμων, ejus composita. 152.
 δαιμόνων σταλάγματα. 30.
 δέ et δὴ confusa. 88. et ἀλλά.
 97. et γάρ. 101. δέ intrusum.
 139. de positione. 344.
 δεῖ. 247. δῆ. 248. δεῖσθαι ἐμοί.
 34.
 δειλός, δεινός, δῆλος. 37.
 δεῖνα. 316. 324.
 δεινός in metaphoris. 119. δεινὰ
 pro -νόν. 312.
 δεῖξαι, λέξαι. 65.
 δενδρωτίς. 30.
 δεξιλογος. 295.
 δεῖρο. 109.
 δέχεσθαι αὐτῇ. 49.
 δὴ γε. 157.
 δῆλον εἶτι disjunctim scribenda.
 323.
 δῆμος, νῆσος confusa. 183.
 διά. 65. et δὴ confusa. 89. in
 compositione. 186. 281.
 διακονος. 149.
 διαξάλνειν. 246.
 διασκενή. 266.
 διαφρέειν. 138.
 διδόναι τιμῇ. 294.
 διῦναι, penetrare. 5. 314.
 διῦσθαι. 143.
 διῦπετής, διπ. 98.
 δίκαιος εἶναι. 101.
 δικασταί. 135.)(ιδιωταί. 145.
 δίκη vel -ην τίσασθαι τινά.
 104. νικᾶν. 124. δίκην, vel
 τὴν δ. δοῦναι. 216. αἰτίας,
 sine τῆς. 234.
 δίμορφος θεός. 317.
 διπλοῦς. 87.

Διτρεφής, etc. 221.
 διωθεῖν, διώκω. 105. διώσω,
 -σονται. 105. et διοίσω. 117.
 διωκάθειν. 27.
 L 407 δοκός pro δόκησις. 319.
 δοκῶ. 130. -κεῖ, -κεῖν. 289.
 δόμος. δόμων. 31.
 δοῦλοι in diis. 170.
 δραχμή, et similitum, de quanti-
 tate. 147.
 δρόσος, τὸ τέτυγος ἄεθλον.
 329.
 δύνασθαι. 144.
 δύσφρων, de Furiis. 27.
 δώρημα τινός. 115.

E.

ε et θ confusa. 28. et αι. 29.
 274. 345. et ευ. 21. et CY.
 38. et C. 153. 181. 250. 252.
 305.
 ἔαν. 34. ἔα, ἔασον. 36.
 ἑαυτοῦ pro ἔμαι τοῦ, etc. 167.
 ἐγκρατής δαιτός. 321.
 ἐγκύπτειν, ἐκκ. 241.
 ἔγχος, οἷσις. 87.
 ἐγώ. ἐμὲ pro ἑμαυτόν. 108.
 ἐγὼ illatum. 143. ἐμοῦ et
 ἐνός confusa. 27.
 ἔδραι νεῶν. 94.
 ει et η confusa. 21. et η. 28.
 37. 109. 172. 245. et οὐ.
 113.
 ει brevis. 45.
 εἰ post σκοπεῖν. 96. post ὁδός.
 140. εἰ γε, conjunctim. 187.
 217. εἰ μὴ. 231. = ἀλλά.
 178. 241. Ejus propositio.
 245.
 εἶδον. 97.
 εἶεν, in formula. 210.
 εἰλός, an cum dativo. 80.
 εἶμι = ἐλεύσομαι. 101. 135.
 311. eo. 310. ἤμεν, ivimus.
 123.

εἶναι. ἔσομαι, ἔσσ. 50. et
 τυγχάνειν confusa. 59. ab-
 solute. 96. personam agere.
 196. ἔστιν omissum. 215. ὦν
 τυχεῖν. 307. εἶναι κακός an
 = ἔχειν κακῶς 319.
 εἴπερ γε. 157.
 εἶπον imperativo. 81. 151.
 εἰς de persona. 134. εἰσελθεῖν
 εἰς, formula. 346.
 εἰς ἀνῆρ. 34.
 εἰσδύναι 343.
 εἴτε. 4.
 ἐκ suppletum. 92. ejectum. 95.
 Ἐκάβα, -τα. 89.
 ἑκατοντακέφαλος. 170.
 ἐκγράφεσθαι. 39. 42.
 ἐκείνος. τοῦτ' ἐκεῖνο. 112.
 ἐκλέλοιπε. 267.
 ἐκπλεως, ἔμπ. 94.
 ἐκπολιορκεῖν. 244.
 ἐκρήγνυμι, ἀναρῶ. 44.
 ἐπεκνουσθαι. 112.
 ἐλέγχειν, λέγειν. 74.
 ἐλεῖν. 114. et σχεῖν confusa. 72.
 ἐλέσθαι. 181.
 ἐλεύθερος. 102. de homine potius
 quam die. 104.
 ἐλη, εἰλη. 200.
 ἐλθεῖν ἐς λόγον, -ους. 53.
 ἐλλαλεῖν. 347.
 ἐλπίζω, πῶτο. 23.
 ἐμπλεῖν. 77.
 ἐμπλέκειν, παραπλ. 150.
 ἐμπληκτος. 93.
 ἐμφρων, εὖ. 54.
 ἐμφῦναι. 113.
 ἐν ξύλῳ. 180. 183. ἐν τοῖς
 μάλιστα. 223. ἐν Ἀθήναις,
 -νησι. 366.
 ἐναγής. 32.
 ἐναντίος. 105.
 ἐναυλος. 118.
 ἐνδυμα, de quantitate. 117.
 ἐνεγκον pro -κε. 82.
 ἐνεῖναι ἐν. 132.

ἐνευρεῖν. 139.
 ἐνέχυρον. 329.
 ἔνν. 189.
 ἐνθάδε. 209. 221.
 ἐνιαυτός. 108. 169.
 ἐνικά, ἐνός confusa. 153.
 II. 408 ἐνθαίνειν. 139.
 ἐντήκειν. 51.
 ἐντός. 119.
 ἐντυφᾶν. 327.
 ἐξαιτεῖσθαι. 347.
 ἐξαττᾶν. 304.
 ἐξελαύνειν. 74.
 ἐξευρεῖν. 93.
 ἐξώλης. 202.
 εἰκα. 103.
 ἐπαθλον. 67.
 ἐπεὶ = ἀφ' οὗ. 85.
 ἔπειτα μετὰ τοῦτο. 57.
 ἐπὶ. 306. et περὶ confusa. 98.
 otiosum. 117. βλάβη. 238.
 ἀσπίδων, -δας. 244.
 ἐπιβολή. 267.
 ἐπιδεικνύναι, -σθαι. 342.
 ἐπιπᾶν. 17.
 ἐπιφορεῖν. 212.
 ἐπίχρυσος. 304.
 ἔπος, πάθος confusa. 37.
 ἐργάζεσθαι, luditur in. 331.
 ἔργον, -γα, ἐπὶ vel πρὸς. 220.
 = χαλεπόν. 271.
 ἔρεῖς. 100.
 ἔρκος, rete. 50.
 ἔσθαι. 257.
 ἐσιέναι. 196.
 ἐσπόμεν soloecum. 42.
 ἔσσομαι, ἔσ. 50. ἔσσεται, αἴσ.
 19.
 ἐστιᾶν. 294.
 ἔσχεο. 107.
 ἔτι. 37. 38. 43. 45. 217. =
 ποτε. 240. προσέτι. 300. ἔτι
 et περὶ confusa. 9.
 ἔτοιμος. 22. an -μη foem. 102.
 εὖ. οὐκ εὖ (ἔστι, vel ἔχει.) 25.
 et σάφα confusa. 33.

εὐαλδής, εὐθαλής. 89.
 εὐήμερεῖν, de constructione.
 345.
 εὐμᾶρις. 64.
 εὐνις, uxor. 40.
 -εὺς, nomina in, an accusativum
 contrahant in εἰς. 228.
 εὐφρόνη. 89. et εὐφροσύνη
 confusa. 110.
 εὐχερής, εὐκλής. 46. οὐίς. 344.
 εὐώψ, εὐώπος. 32.
 ἐφάπτειν. 37. 41.
 ἔφεδρος. 67.
 ἐφεκτικός. 131.
 ἔφεξις. 197.
 ἐφέστιος. 23.
 ἐφυβρίζειν θυμῶν. 44.
 ἔχειν. 73. 80. 124. 131. 143.
 κιχεῖν. 99. = εἶναι. 114. =
 παρῆχειν. 116. ἔχει et ἔκει.
 118. ἔχειν φόβον. 280. ἔχε-
 σθαι ἀπό. 329.
 ἔψειν. 197. 303.

Z.

ζ et δ confusa. 312.
 ζάπλουτος. 310.
 Ζεὺς, ὁ Z. 218.
 ζήσω, -σομαι. 135.

H.

η et ει confusa. 28. et ι. 80.
 190. 227. 301. et ν. 146. 329.
 339. et οι. 99.
 ἦ γάρ, alioqui. 71.
 ἦ, eram. 101.
 ἦδ' tragicum. 58.
 ἦδη ποτέ. 158. πώποτε. 297. et
 ἦδι confusa. 247.
 ἦδιον. 178.
 ἦϊών. 87.
 ἦκειν = προσήκειν. 100.
 Ἡλιαία sine articulo. 346.
 ἦμιν vel ἡμῖν. 137.

ἡνίκα. οἶδα ἦν. 58.
ἦτ' ἄρα, *alioquin*. 103.

Θ.

θ et γρ. confusa. 210.
θαλλοί. 235.
I. 409 θάνατος, θνατός. 103. et θάλα-
μος. 122.
θάτερον. 113.
θέλειν. 88.
θεισεχθρία. 198.
θεόσδοτος, non θεόδ. 115.
διασεύειν. 112.
θιγεῖν. 41. de futuri forma.
103.
θυῖρος, -ιος. 182.
θρασύς. 392.
θρέμμα. 41.
θυέστις, etymologia. 63.
θύμος, vilis cibus. 298. 315.

I.

ι et σ confusa. 7. et ν. 83.
87. 112. et τ. 24. 149. et υ.
122.
ι dativorum paragodicum. 300.
313.
ι elisum in dativo. 56.
ιαχεισθαι. 109.
ιδία. 179. ιδιον. 340.
-ιδιον, de quantitate. 175.
ιέναι, *eloqui*. 85.
ιέναι et εἶναι confusa. 392.
ιών. 181. 234. 313. 318. 351.
an cum praeteritis jungitur.
319.
ιερὸς irrepsit 41.
ιημι. 131. 222.
ἴνα. 49. cum genitivo. 114.
ἰός. 41.
ἱπνός. 144.
ἱποῦσθαι, ἱπν. 16.
ἴσα συμβαίνειν. 40. 42.
ἰστάναι, στήναι. 122.

ἴσως. *forte?* 234. et ὥς confusa.
166.
ἴτης. 154.

K.

κ et λ confusa. 46. et θ. 110.
et μ. 110. et ν. 199. et ισ.
343. 366.
καθαρός. 306.
κάθυπνος. 41.
καὶ in fine versus. 203. redun-
dans. 45. 73. 249. redundans
post participium. 156. 229.
suppletum. 105. deletum. 273.
et ἦ confusa. 312. καὶ δὴ. 28.
203. 208. καὶ — δέ. 62. καὶ
ταῦτα. 171.
καινός. 93. 198. et κλεινός
confusa. 82. 117. et κοινός.
89.
κακῶς = μάτην. 95.
καλὸν, ἐν καλῷ, etc. = καιρός.
43. καλὸς, κακὸς confusa. 91.
καλὰ substantive 194.
κάλλιον quasi superlative. 102.
καλύπτρας δν. ἰδεῖν. 28.
κᾶν. 146. 261. κᾶν δεῖ, etc.
134.
κῆτα. 131.
κατά. 39. in tacticis. 44.
κατακελεύειν. 227.
κατακλύζειν. 95.
κατάληψις. 372.
κατάπυγος. 248.
καταστήναι εἰς. 67.
κατασχέθειν ὄργην. 38.
καταχέω *vestem*. 23.
κατέχειν. 144.
κατηγορεῖν τινός τι. 101.
κατιέναι de vento, etc. 180.
κεῖ. 43. 261.
κεῖσε. 36.
κλεινός, καινός. 41.
κελεύειν, σημαίνειν. 102.
κενοῦσθαι. 173.

- κεραμεύειν. 229. 332.
 κέρας. 5.
 κήρυξ = *caduceus*? 319.
 κιχαβάζειν. 247.
 κλεινός et κελαινός *confusa*. 41.
 et καινός. 82.
 κλέπτειν. κέκλαμμαι, -κλεμ.
 195.
 κλήζεσθαι. 33.
 κληρουῖσθαι. 87.
 κλυτός. 32.
 κν. et γν. 132.
 κοιμᾶν, κοσμεῖν. 24.
 κοινός. 201. et καινός. 89. et
 ἄοικος. 305.
 II. 410 κομίζειν. 242.
 κόρσαι λευκαί. 27.
 κρεάδιον. 134.
 κρέμασθαι. 329. κρέμοισθε *bar-*
barum. 197.
 κρήδεμνον. 90.
 κριθή. 200.
 κρίνειν λόγους. 100.
 κρουνίζεσθαι. 335.
 κρύπτειν τινὰ, *to hide from*. 97.
mortuum componere. 299.
 κτανεῖν ὄνον. 79. κτανῶ, κτενῶ.
 101.
 κτᾶσθαι. ὁ κεκτημένος. 21.
 κύκνος. 118.
 κύμα, ρεῦμα, ῥῦμα. 86. et
 πνεῦμα. 118.
 κύνες Ἡφαίστου. 302.
 κυνοκέφαλος. 180.
 κωθωνοπλῦτης, -πλύντης. 316.
 Κῶμος. 333.
 κωφᾶν, -οῦν. 63.

Λ.

- λ et τ *confusa*. 171. 312. et
 α. 250. et δ. 308.
 ΛΑ et Μ *confusa*. 36. et Ν.
 34.
 λαικάζεσθαι. 353.
 λαιμός, λαῖμα. 30.

- λαμβάνειν. ἔλαβε, ἔβαλε. *con-*
fusa. 9. λαβεῖν *absolute*. 241.
 λαβέσθαι τινός. 249.
 λαμπρός. 180.
 λάρος, de *quantitate*. 219.
 λαχεία, nomen *proprium*? 5.
 λαχεῖν. 135.
 Λέαργος, Μελέαργος. 299.
 λέγειν τι. 123. 232. τί τινα.
 229.
 λείπειν. λείψαι non *Atticum*.
 290.
 κελχειν. 326.
 λινόσαρκος, de *quantitate*. 328.
 λιπαρός. 305. et ῥυπαρός. 228.
 305. 345.
 λῖτός. 315.
 λόγος. 81. 89. 100.
 λοισθήα. 5.
 λύσασθαι, ῥύσ. 32.
 λύσιμος. 25.
 λωτίζεσθαι, ἄωτ. 22.

Μ.

- Μ et ΑΑ *confusa*. 36. et Ν.
 34. et ΝΝ. 298. 315.
 μά et νή *confusa*. 138. 233.
 μάνεσθαι μανίαν. 75.
 μάκαρ, ὁ, ἡ. 97.
 μακροτέρω. 95.
 μάλ' αὖ. 207. 250. εὖ. 244.
 μάλιστα, μόνος *confusa*. 33.
 μᾶστιξ. 18.
 μάττεσθαι. 300.
 μέγα, μεγάλα. 172.
 Μεγαρίζειν. 190.
 μείζων. 78. μείζον, -ζω. 132.
 μείζον, πλείον *etc.* φρονεῖν.
 132.
 Μέλιτος, Μέλητος. 150.
 μέλος. 367.
 μέμνημαι. μεμνώμεθα. 32.
 μὲν — γε. 76. μὲν γε. 190.
 241.
 μένειν. μεῖναι an = *λειψθῆναι*.
 318.

μεστός. 348. μέστ' ἔστι pro
 μέτιστα. 333.
 μεταπεσεῖσθαι. 204.
 μετέρχεσθαι. 94.
 μετέχειν μέρος. 134.
 μέτοικοι. 188.
 μέτρον. 267. 356.
 μὴ, constructio. 61. 88. et οὐ
 confusa. 166. μὴ ἀλλὰ. 166.
 171. 240. 302. μὴ καὶ et καὶ
 μὴ. 240. μὴ νῦν. 248.
 μηδὲν, τό. 91.
 μήλα, quando maturescunt. 300.
 μῆκρός, 134.
 μίλαξ, σμ. 160.
 -μιος, -μενος in terminationibus
 confusa. 20.
 μοῖραν, ὥραν ποιεῖσθαι. 34.
 Π. 411 μόλις. οὐ μ. 107.
 μόργνυμι, ὁμόργ. 56.
 μύειν. 42.

N.

ν et σ confusa. 24. 50. 51. 78.
 96. 104. 109. 114. 239. 307.
 et λ. 29. et ΑΑ. 34. et υ.
 50. et ι. 50. 112. et x. 99.
 et η. 146. 329. 349. et ρ.
 156.
 ναί. 325. 348.
 ναυτοδίκαί. 252.
 νεανίας accusativum. 190.
 νεκρός. 81.
 νεοδαμώδεις. 381.
 νεφέλη, νεφ? 41.
 νέφος. 212.
 νεώς, ναός. 220.
 νῆ et μὰ confusa. 138. νῆ. non,
 per. 180.
 νήριτος, -οτος, ἀνήρ. 7.
 νοῆσαι et ὀνῆσαι confusa. 391.
 νομίζειν. 20. 138. 273. 342.
 νοσφίζειν. 79.
 νοσώδης. 340.
 νουθετεῖσθαι. 345.

νυκτερήσιος. 237.
 νυμφευτήρια pro νύμφη. 89.
 νῦν δὴ, δῆτα. 241.
 νυνὶ τήμερον. 149.
 νῶτα. 59.

Ξ.

Ξάινειν. 252.
 Ξαντός, Ξυστός. 24.
 Ξαντρίαι, an Euripidis. 176.
 Ξένος, μίμν. 267.
 Ξύλον. ὁ ἐπὶ τῶν ξ. 230.

Ο.

ο et α confusa. 76. 99. 114.
 et θ. 98. 119. 178. et ω.
 36. 46. 51. 98. 112. 114. et
 ου. 99.
 ὁ. τῷ = τίνι; 130. τὰ τῆς
 τύχης. 279. τὰ κατὰ. 338.
 ὄδε. 104. 192. 310-1. 335.
 ὄζειν. 26.
 ὄθ' οὐνεκα. 33.
 ΟΙ, ΟΥ confusa. 46.
 -οια, de quantitate harum ter-
 minationum. 77. 98.
 οἶδα cum participio. 105. ab-
 solute. 235. *occurrit apud.*
 267. οἶσθας. 183. 195. 277.
 303.
 Οἰδίλους vocativus. 126.
 οἰκείος, οἰκέτης confusa. 346.
 οἶμαι. 311. 392. extritum. 20.
 328.
 οἰμώζομαι, οἰμῶξω, neutrum
 Atticum. 74.
 οἰνώψ. 35.
 οἶος ἀνθ' οἴου. 41. et ὄσος.
 201. οἴως. 173.
 οἶσε. 271.
 οἶχεσθαι. 332.
 οἶωννίσσθαι. 335.
 ὀμηρον τιθέναι. 96.
 ὀμοιον. 326.

- ὁμόρηνυμι, μοργν. 56.
 ὅμως in sententiae fine. 98.
 ὄνειρον. 127.
 ὄνομα, σῶμα. 99.
 ὄνου σκιά. 52.
 ὄντως et οὕτως confusa. 80.
 ὀξὺν, cum verbis sensus. 22.
 ὀξυγλυκὺς. 256.
 ὀξύνειν. 42.
 ὀπαδεῖν. 23.
 ὀποι, ὀπη. 22. ὀπου. 46. =
 ἐκείσε ὀπου. 102.
 ὀπότε. 147.
 ὀπου cum genitivo. 122.
 ὀπτεύειν. 226.
 ὀπωσπερ, vox Sophoclea. 48.
 ὀρᾶν. ἑώρακα. 131.
 ὀρθὸς ἦξεν, non -θῶς. 112.
 206.
 ὄρθρινος, de quantitate. 346.
 Π. 412 ὄρνις. 334.
 ὄς = οἶος. 44. 46. ὄς ἂν =
 ὀταντις. 190.
 ὄσιος, ἑναῖσ. 51.
 ὅσπερ et ὥσπερ. 51.
 ὅστις. 310. = εἰτις. 93.
 ὅταν. 288.
 ὅτε, ὅτι. 37.
 οὐ, ποῦ; confusa. 50. 94. et
 οὐ. 161. οὐ μή. 266.
 οὐ, ubi. 111. 115.
 οὐδὲ καὶ non junguntur. 50.
 οὐδὲν cum comparativis. 113.
 et οὐδεῖς. 123. οὐδὲν ποτε.
 201. Lusus in. 363.
 οἶν. ὥσπερ ο. 28.
 οὔπου. 106.
 οὐραῖος. 114.
 οὕτως. ταυτὶ apud tragicos. 80.
 ταῦτα et ταῦτ᾽α confusa. 80.
 οὕτος et αὐτός 152. τουτὶ,
 eccum. 192.
 οὕτω τάρβους. 65. οὕτως =
 ῥαδίως. 100.
 ὄφρῦς ἀνασπᾶν, ἀνέλκειν, etc.
 193.
 ὀχεῖσθαι ἐπί. 243.
 ὀψοφαγεῖν. 319.
 II.
 π et ὕ confusa. 37. et χ. 123.
 et σ. 198.
 πάθη, πλάγχθη. 36. vox So-
 phoclea, non Euripidea. 116.
 παιδεύειν. 47.
 παιδισκάρια. 309.
 παῖς omissum. 39. et πῶς
 confusa. 113. minister. 318.
 παιώνιος. 24.
 πάλαι. 391. et πάλιν. 23. 42.
 παλαιός, καινός. 42.
 παλαιστής, σοφιστής. 82.
 πάλιν omissum. 60.
 πάμπυχος. 50.
 παῖός. 271.
 πάνυ σφόδρα. 130. πάνυ an
 participiis jungatur. 331.
 πανύστατον, -τα ἰδεῖν. 194.
 παρά. 190. et γὰρ confusa.
 257.
 παραγεγράφθαι, παρεγγ. 176.
 παραγραφή, -τροπή. 267.
 παραζῆν. 349.
 παραιεῖσθαι, reprehendere. 210.
 impetrare. 346.
 παρανοεῖν. 84.
 παραπλήσιος. 301.
 παραστήσασθαι. 346.
 παραυτά. 128.
 Παρασπός, de orthographia.
 175.
 πᾶς, intrusum. 16.
 παταγεῖν. 43.
 πατήρ per compendium. 112.
 126. πατρός. 18.
 πατρός σόλος. 40.
 πεινᾶν, πίνειν. 137.
 Πεισθέταιρος, de nominis ana-
 logia. 213.
 πέμπειν, promptam ducere. 174.
 πέρα. 21. εὐτυχοῦμεν οὐ π. 111.

- περὶ, ἔτι confusa. 9. et πάτερ
 confusa 112. et ὑπέρ. 150. et
 παρά. 152. 174. subauditum.
 112. 142. τινός, τινὶ δεδιέναι.
 234.
 περιαλείφειν, παραλ. 233.
 περιβάλλειν, verbum venatorium.
 235.
 περιμένειν. 248.
 περιπέττειν. 132.
 περιστάσις. 356. 360.
 περιττός = γρόνιμος. 76.
 περιφέρειν. 329.
 περιχέσθαι. 333.
 περιχρυσος. 304.
 πικρός. 122. 298. πικρόν, πονη-
 ρόν. 164.
 πῖλος. 227.
 πίνειν, πεινᾶν. 137.
 πιστός, πλείστος. 141.
 πλατύς. 4.
 II. 418 πλεκτός. 88.
 πλέον. 278.
 πλέος. 123.
 πλευρά, -ρόν. 45. 88.
 πλέω. πέπλευκα forma Euri-
 pidea. 108.
 πληροῦσθαι ἐς. 179.
 πνίγειν. 307.
 ποδάριον, de quantitate. 134.
 ποιεῖν cum dativo. 293. *educare*.
 349. 350.
 ποινασθαι. 110.
 ποῖος. 241. 301. 331. ὁ π. 309.
 πολέμιος, -κός. 268.
 πόλις. 35. 84. et ποταμός
 confusa. 142. et πόλεμος.
 207.
 πολλοστός. 276.
 πολύπους, πολυ. 155. [ ]
 πολὺς. 340.
 πολυστομεῖν, παλινστ. 21.
 πόνος, ὄπνος. 47.
 Ποσειδάιος, -ων. 36.
 Ποσειδῶ, an pro -ῶνι. 219.
 ποταμός et πόλις confusa. 142.
 et πότος. 339.
 ποῦ — πονεῖν, πόρων; 84.
 ποῦς. 176.
 πρηνής. 61.
 πράσσεισθαι. 32. 294.
 πρό in compositione ante voca-
 lem. 362.
 προαιρεῖσθαι. 239.
 προδιδάσκειν. 159.
 προδοῦναι, *deserere*. 43.
 προκαθεύδειν. 218.
 προκεῖσθαι, προσκ. 74.
 πρόναος. 111.
 προπίνειν. 280.
 προπύλαιος. 200.
 πρόσ. 26. 90. 149. 192. 268.
 obtestantis. 92. ὁ πρὸς κυνός.
 191. in compositione. 201.
 usus Thucydideus. 376.
 προσβάλλειν. 192.
 προσβιάζεσθαι. 302.
 προσδέχεσθαι. 33.
 προσῆκον. 112.
 προσθεῖναι. 196.
 προσίκτωρ. 29.
 προσκαλεῖσθαι. 201.
 προσυπογράφειν. 340.
 προφασίζεσθαι. 5.
 πρόφασις. 41. 283. ἔλκειν vel
 πλέκειν. 247.
 πρύμναν, -ην. 46.
 πρυτανεῖον. 199.
 πρῶ. 294.
 πρῶτός μου. 337.
 πτέρυξ. 91.
 πτήσσειν verbum motus. 114.
 πτίσσειν. 188. ¶
 πύλαις, *ante fores*. 51.
 πυρά = βωμός. 38.
 πυρσεύειν. 123.
 πῶμα. 189.
 πῶς. καὶ πῶς; 26. in resp.
 pro ὅπως; 113. 157.

P.

ρ et ν confusa. 156.
 ῥῆστος, ῥριστος confusa. 52.
 ῥιπαί. 49.

Σ.

σ, ν confusa. 24. 50. 51. 78.
 96. 104. 109. 114. 239.
 σά = τίνα. 190.
 σαφής et σοφός confusa. 195.
 σεμνός. 68.
 σημαίνειν neutro sensu. 24. et
 κελεύειν. 102.
 σήμερα, τήμ. 324.
 σθένει. 78.
 σίγα, parenthetice. 17.
 σκαιουργεῖν. 160.
 σκιατροφεῖν. 97.
 II. 414 σκοπεῖν omissum ante εἰ. 142.
 σκύφος. 335.
 σοι — κτείναντα. 124.
 σός, cum articulo. 39.
 σοῦ. 89.
 σοῦσι. 198.
 σοφός et φιλόσοφος confusa.
 165. et σαφής. 195.
 σπάνιος. 184.
 σποδεῖν. 302.
 σποδός 317. = βωμός. 38.
 σιάσις. 42.
 σταυρός. 323.
 στέγειν. 203.
 στέγη, χθών confusa. 94.
 στεφανοῦν. 292.
 στιγμαῖ suband. 168.
 στόχος. 213.
 στρέφω, τρέπω. 70.
 στρώσαι. 94.
 στυγεῖν συμφοραῖς. 106.
 σύ omissum. 163. σύ δέ. 99.
 συγγενῶς. 121.
 συγκρύνπτειν. 103.
 συγκρύνπτειν. 182.
 σῦκα, vilis cibus. 327.

σύκινος. 145.
 συκοφαντίας ἄνεμος. 180.
 συλλύειν. 27.
 συμβάλειν. 40. 42.
 σὺν in compositione, sequente
 genitivo. 302.
 συνδράξν. 77.
 συνήγορος. 40. 42.
 συνήθεια. 266. 269.
 συνθέλειν. 221.
 σύνθετος. 327.
 συνίσταω. 25.
 συννεφεῖν. 200.
 συνοίσει. 47.
 σύντομος, -νος. 33.
 σφάλλεσθαι τόδε. 45.
 σφῦρα. 209.
 σχεδόν τι. 321.
 σχῖνος. 252.
 Σωσίας, Σῶσις. 195.
 σωτήριος, adjective. 101. 109.

T.

τ et ψ confusa. 17. 109. et
 F. 82. et στ. 333. 334.
 ταμεινεῖν, -εσθαι. 239.
 τάριχος. 252. 303.
 ταῦτόν non = τὸν αὐτόν.
 134.
 τε, ictus in. 25. 56. trajectum.
 79. 138. deletum. 247.
 τέμνειν ἄκος. 23. ἔτεμον, -ταμ.
 244.
 τέχνη. 383.
 τιμώρημα τινὲ vel -νός. 66.
 τις. τι, τιν' confusa. 17. 192.
 263. τίνα, suband. ἔργα. 66.
 τις οὐδεὶς. 73. τις, ἐστι
 confusa. 171. τί τόδε. 240.
 τις post superlativum. 298.
 de positione. 327. pro ὅστις.
 330.
 τοι, de positione. 30. 115.
 τοῖος, -όσθε. 40.
 τόκος. 82.

τόλμα. 115.
 τόξα. 111.
 τοξεύειν. 59. 111.
 τόρνευμα. 119.
 τόσοσπερ. 20.
 τροπαία. 19. 211.
 τροπαῖον et -ος Atticum. 139.
 τροφή. 36.
 Τρωιάδος, de forma. 90.
 τρώσαι, στρωσαι. 117.
 τυγχάνειν et εἶναι confusa. 59.
     cum participio. 59.
 τύραννος. 312.
 τυχεῖν. 20. τὸ τυχόν. 183.

Υ.

υἱεν, sequente dativo. 285.
 υἱὸς excidit. 307.
 II. 415 -υμι, -ύω. 70.
 ὑπάρχειν. 358.
 ὑπέρ. 114. et ὑπὸ confusa.
     117.
 ὑπέροπλος. 33.
 ὑπέχειν, ἐπ. 115.
 ὑπήκοος, de constructione. 100.
 ὑπνος, πόνος. 47.
 ὑπό. 148. 158.
 ὑποδείας, intrusum. 43.
 ὑπομνήματα. 266.
 ὑπόμνησθαι. 143.
 ὑπόξυλον πέδιλον. 338.
 ὑποπλίνειν. 218.
 ὑπόροφος, ὑπώρ. 116.
 ὑφεξίς. 197.
 ὑφίστασθαι. 40.

Φ.

φαίνειν. 23. 152. πέφηνεν,
     πέφυκ. 96.
 φανερός, de diis. 152.
 φάσμα ὕδρας. 41.
 φαύειν. 212.
 φέρ' ἰδω. 240.

φέρειν. 311. φέρεσθαι. 50. et
     μολεῖν confusa. 122.
 φεύγειν cum compositis junctum. 67.
 φθ. syllaba brevis ante. 82.
 φιλεῖν cum participio. 30.
 φίλος, σοφός confusa. 165.
 φιλόσοφος. 294. 300.
 φιλωδός, epitheton scorti. 343.
 φοινικίς. 187.
 φορτικός. 155.
 φρ. syllaba brevis ante. 20. 45.
     148. 296.
 φρέαρ, -ατος. 209.
 φρεῖν. 196.
 φρονεῖν μικρόν, μικρά. 148.
 φυγαί. 233.
 φυεῖς. 281.
 φύλον, *sepius*. 32.
 φησὶ omisum. 341.
 φύσις et τύχη confusa. 358.
 φῦω. 297.

Χ.

χαίρειν ἐν τινι. 116.
 χαλαρός. 238.
 χθών, στέγη confusa. 94.
 χρεῖος. 116.
 χρεῶν monosyll. 67. et θεῶν
     confusa. 117. 210.
 χρεῖ, χρεῖν. 102. 103.
 χρεῖζειν τοῦδε. 103.
 χρεῖμα, τὸ τῶν. 243. γρήματα,
     personal property. 138.
 χρωσθεῖς. 347.

Ψ.

ψ, τ confusa. 17.
 ψήφισμα. 135.
 ψήφος subauditus. 105.
 ψιλός. 269.
 ψυκτήριος adjective. 336.
 ψυχαγωγεῖν. 329.

Ω.

ω et ων confusa. 59. et α. 85.
 87. et οι. 89. et ως 246. et
 το. 189.
 ὦ et καὶ confusa. 140.
 ὦ τάν. 32.
 ὡδε cum genitivo. 100.
 ὦν cum altero participio. 59.
 et ζῶν confusa. 142. ὦν —
 ἔστι. 142.
 ὡραν. 98.

ὡς absolute. 76. nam. 96. et
 καὶ confusa. 106. suppressum.
 137. 195. 202. ὡς δὴ. 145.
 omissum vel intrusum. 162.
 ad. 206. = οἷα δὴ. 215. ex
 quo. 349.
 ὥσπερ et ὅσπερ. 51. cum
 participii accusativo. 223.
 ὥστε. 34. 86. ὦ. καὶ. 156. de
 positione. 295. ι
 ὡφελειν. 37. τινι vel τινα.
 217.

III. INDEX LATINUS.

II. 416

A.

Acies. 383.
 Accusativus duplex. 40. cognatus. 40. absolutus. 87. 108. 197.
 Adonis piscis. 345.
 Adverbia comparativa et superlativa. 49. 208.
 Ænigma Sophocleum. 41.
 Anacoluthon. 86.
Anhelo. 384.
 Antiphanes, Sophocles confusi. 55.
 Articulus 260—1. positio. 40. 44. 81. 305. intrusus. 43. 185. 210. 217. suppletus. 226. 274.
 Asyndeton. 104. 131.
 Attica dialectus. 132.
 Augmentum omissum. 26. 55. 71.

B.

Bicomposita verba. 179. 207. 208. 242. 304. 353.
 Brachylogia. 246.
Bruges quare, non *Bryges*. 372.

C.

Choragi munus. 193.

D.

Dativus et accusativus ante infinitivum. 137. 184. Dativus commodi. 186.
 Detortiones verborum apud Aristophanem. 186.
 Dorismi tragici. 61.
 Duplex constructio. 190.

E.

Elisio in dativis. 56.
 Ellipsis. 118. 120. 252.
 Enclitica. 261.
 Etymologia in propriis nominibus. 63. 67.
 Euripidea loquacitas. 74. ἀσυστασία. 194. Andromeda quando acta. 236. στρεψιμέλεια. 257.

F.

Fabulae interpolatae a διασκευασταῖς. 40.

G.

Genitivi usus rarior. 35. Ionici. 43. post ἔργον subauditum. 77. 225. post τινες subauditum. 209.

H.

Hiatus in tragicis. 17. 87. et comicis. 263.
 Hipponax, an grammaticus. 338.
 Hyperbaton. 107.
 Hypodiasole. 69.

I.

Ictus. 25.
 Infinitivus pro imperativo. 142. 190. 206. 207. 362.
 Interrogatio geminata. 157. 210.
 Inversiones casuum 69. verborum et participiorum. 69.
Iones contumeliose dictum. 186.

II. 417

M.

Mulieres, an spectabant. 269.
 Earum cothurni. 338. Turtrices. 386.

N.

Neutra pluralia utriusque numeri verbum adsciscant. 60.
 Nomina propria oblitterata. 154. 251. veteris linguae tenacia. 177.
 Nominativus absolutus. 81.
Nubes primae et secundae. 150. 155. 156. 161.
 Numeri mutati. 38. 135. 208. 308.

O.

Oeconomia Tragoediarum. 39.
 Optativus perfecti. 146. 316. optativo respondet. 265.
 Oratio directa et obliqua. 224.

P.

Participium et verbum pro duobus verbis. 120. Participia asyndeta. 131.
 Pausa. 57.
 Philosophorum causam agit Euripides. 68.
 Pleonasmus. 57. 62. 67. 102. 130. 134. 143. 149. 327.
 Poëticae formae in choricis. 107.
 Praepositionis trajectio. 65.
 Praesens pro praeterito. 75.
 Pronomina illata aut ommissa. 145. De positione. 170.

Q.

Quandoque, an = *interdum*. 386.

R.

Repetitio apud Tragicos. 39.
Res. Pro re. 380.

S.

Salus, luditur in. 59.
 Servi, an spectabant. 195. 269.
 Socrates nubicola. 150.
 Socratici dialogi. 337.
 Sophocles, Antiphanes confusi. 55. Reverenter de Diis patriis loquitur. 364.
 Structura Attica et Ionica. 26.
 Subjunctivus post *ἐπεὶ*. 36. et optativus confusi. 38. 50. 82. 245. *Let me* — 146. 199.
 Synaphea. 83.

T.

Tautologia. 19.
 Theatra. 269.
 Thymus, cibus pauperum. 298.

Tmesis. 95. 229.

Transpositiones. 25. 29. 40. 73.
75. 77. 95. 101. 109. 110.
121. 193.

U.

Ut, for. 378.

V.

Vagi = *πλανήτας*. 373.

Verba duplicata. 164. 172.

Verbum suppressum. 40.

Versus suspecti, etc. 38. 39.
43. 61. 80. 89. 96. 104. 188.
190. 191. 192. 194. 197. 229.
277. 290. 292. repetiti. 269.
384. 387.

Vita = *society*. 372.

Vocalis brevis ante *βρ. φρ.* etc.
20. 45. 46. 147. *βλ.* etc. 49.
147. *κλ.* etc. 74. 147.

PETRI PAULI DOBREE

OBSERVATIONES ARISTOPHANEÆ

EX EDITIONE PLUTI CANTABRIGIENSI

A. 1820

SEORSIM EXPRESSÆ.

**BEROLINI,
APUD S. CALVARY EJUSQUE SOCIUM.
MDCCCLXXIV.**

Praemonitum.

Adiunximus huic Dobraei Adversariorum repetitae editioni eiusdem hominis docti observationes ad Aristophanem spectantes, quibus ille Porsoni Aristophanica Cantabrigiae a. MDCCCXX a se edita haud mediocriter ornaverant: qua accessione ea quae postero tempore in quarto Adversariorum volumine inde a p. 128 a Dobraeo observata sunt de Aristophane commode augeri et quasi suppleri nobis videntur. marginibus autem instituti nostri rationem secuti paginarum numeros apponendos curavimus ex editione Cantabrigiensi.

DOBRAEI OBSERVATIONES ARISTOPHANEAE.

PLUTUS.

Ed. Cant.
97

1. SUIDAS, Ἦν δ' ἐγώ: ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C. C. C. apud Porsonum pro παρὰ Π. καὶ Α. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit haec locutio in Pluto.

1—5. infra 21. 267. Ran. 482. vel citat vel respicit Theodorus Prodromus in Βίων πράσει, mss. du Roi t. VIII. p. 141, 2.

4. Boissonadius¹⁾: „Cum ταῦτὰ sensus esse potest, δόξῃ δὲ αὐτῷ, τῷ θεράποντι, μὴ δοῦν ταῦτὰ τῷ κεκτημένῳ eadem hero, eadem atque herus. Ut vitetur ambiguitas, ταῦτα omnino retinendum.“

15. Citat Grammaticus Hermanni p. 374.

17. Boissonadius; „Servavissem ἀποκρινομένου, nempe τοῦ Πλούτου. Non enim putaverim versu demum 52. Chremylum primam poposcisse ab illo ominoso viae duce interrogationem: et ipse v. 56. interrogationis modus argumento esse potest non hanc esse primam. Cur

---

¹⁾ De hoc in praefatione sic scribit Dobraeus: „Transmisit vir eximius et de me optime meritis J. F. Boissonadius notulas in Plutum, extemporales quidem illas, at se dignissimas.“ (p. v.)

enim verbera, non verba, nisi post obstinatum vetuli Pluti silentium?" Omnium facillima Ravennatis lectio, sed ob eam ipsam causam suspecta.

27. Alibi Porsonus: „*κλεπτίστατον*. Vide J. Taylor. ad *Æschin. c. Ctesiphont.* p. 652. et J. Upton. *Observ. in Shakespear.* p. 161."

48. Boissonadius ordinat, *ὅτι τὸ τοῦτο δοκεῖ δῆλον καὶ τυφλῷ γινῶναι*, ut 488. *φανερὸν γινῶναι πᾶσιν*. Advocat Philostr. *Her. init. θάλαττα οὐ ῥαδίᾳ πλεῦσαι*, ubi schol. *πλευσθῆναι*, Eundem p. 284. et notas, Elmslei. ad *Heracl.* 1011. *Lexicon SG. Bekkeri* p. 418. ⁹⁸ *ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός*, Gail. ad *Thucyd.* i. 138. *ἄξιος θανμάσαι*. Et sane, si plane constaret ita poni posse *ὅτι*, nemo non hanc rationem amplecteretur; praesertim quum *δῆλον ὅτι* in constructione disjungat Scholiastes Platonis, p. 36. Ruhnck. ad *Sophist.* p. 158. E. = 241. D. *HSt. καὶ τυφλῷ δῆλον. ἐπὶ τῶν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνη Πλούτῳ*. Sed exemplum istius positionis cum Reisigio Conjectan. p. 76. requiro. De Eq. 29. suo loco agetur. Ceterum meae notae adde Auctorem incertum *Εἰλώτων* apud *Athen.* xiv. p. 638. E. *τὰ Στησιχόρον — ἀρχαῖον ἀεῖδεν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν*. Sensum loci aperuit, collato *Arist. Nub.* 1360. *Jacobsius. Verte, Pro istis antiquis, Ctesippus est quem audiamus. Vesp.* 351. *κοῖκ' ἔστιν ὁπῆς οὐδέν, σέρφω διαδύναι* Valckenaerius, pro οὐδ' εἰ.

51. Hinc detortum putat Casaubonus illud *Antiphanis Athen.* x. p. 449. A. *τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γριφος ἐπαῖθα ῥέπων*.

64. *Istud ὦ¹)* saepe addit ms. *Bibliorum Alexandrinus.* (Grabe *Proleg. cap. 2. fol. e. 1. b. ed. min.*) Vide *Sturzii Dial. Alex.* p. 127. *Ἀήμητραν* in titulo hymni servat *Ruhnkenius*, in *Cratylo Bekkerus*. Ut formam legitimam

¹) [Habet enim A. *δήμητραν*. Totam quaestionem latius patere nemo non intellegit.]

diserte agnoscit Aug. Matthiae Gr. Gr. p. 95. ed. Angl. Nub. 386. 549. *γαστέραν*, 760. *ἄεραν* Dorv.

73. *ἐργάσεσθε κοῦκ ἀφήσετε* Elmslei. Ach. 733. Idem ibid. *ἐμελλέτην* et *φθανοίτην*, 103. 485.

75. *ἥνι μεθίμεν* servat Cornucopia Aldi f. 182. b. 7. et mox 77. *ἡ* Cornucop. f. 178. a. ult. Suidas v. *ἡ*, unde Lexic. Bibl. Coislin. p. 233. *ἥν ἰδοὺ ἄδε σοι* egregie restituit e ms. Schweighauserus Pratinæ Athen. xiv. p. 617. F. ubi paulo ante lege:

*καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπερήτας κώ-
μων μόνον, θυραμάχοις τε
πυγμαχίαισι νέων
θέλει παρ' οἶνον ἐμμέναι στρατηλάτας.*

Ablegatur ad τὸ *θυροκοπικόν* genus tibia. Vide p. 618. C. D. Ceterum Brunckius suum errorem, edicentis ad Lysistr. 157. Ran. 1462. Av. 946. primam in *ἔμμι* non posse corripi, ipse tacite damnat ad Soph. Electr. 131. Addit Seidlerus De Aristoph. Fragm. p. 25-7. Comici locum apud Stob. cxx. p. 609, 24. (501, 9. Gr.) cui adjice Stratonem vel Philemonem Athen. ix. p. 382. C. ⁹⁹ xiv. p. 659. C. Bekkeri Lex. SG. p. 471. *Ἀφήμι: ἀφήμι καὶ ἀφίεμαι* (editur καὶ ἀφίεμι) *ἐκατέρως* *προφέρονται*, καὶ *συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν*. Sed Brunckio assentiri videtur Elmsleius, iudex in primis idoneus, corrigens *ἥν, μεθίμεναι* in addendis ad Ach. 178.

89. *εἰς* citat Dawesius Misc. Crit. p. 103. ed. pr. *ὥς* servant Dorv. et sex apud Kidd. p. 608.

98. *ἐόρακά που* Tyrwhittus ad Dawesii locum.

113. Porsoni sententiam de diphthongis elidendis, ipso copiose explicante, minus plene quam voluissem, olim descripsi; „1. Tragici in certis particulis crasi utuntur, „*κᾶν, κεῖς, τᾶν*, etc. Mendosum *βούλομ' ἄλλ'* Eur. „Iph. A. 407. et e Plutarcho emendandum.“ Vide Adv. p. 251. „In Soph. El. 818. recte Dawesius *ἔσομαι*

„ξύνοικος¹⁾. 2. Prisca comoedia insuper in verbis crasin „facit; περιόψομ' ἀπελθόντ', ἐνιαντίζομ' ἀπλάκουντος, „Ran. 512. Plato Athenaei xiv. p. 644. A. sed non „elidit; Nub. 778. 984. καλεῖν et ἀπάγγχειν cum Dawesio, „1183. ἀπολοῦσ' e Rav. legendum. 3. Nova comoedia „libenter elidit. 4. Eadem in μοι, σοι, [crasin facit] „in Menandro Hermogenis de Inv. iv. 11. (Bentl. n. 238.) „ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, et „in aliis indubiae fidei exemplis.“ Secundum Kiddium, ad Dawes. p. 646. statuebat, priscam comoediam nunquam, mediam aliquando, novam saepe elidere. Confer eundem pp. 473-9. Gaisford. ad Hephaest. p. 222. Maltbium Observ. ad Morell. c. 2. Blomfield. ad Æsch. Theb. p. 186. Elmsleium (*Quarterly Rev.* N. xiv.) ad Iph. A. 407. 1141. Eundem ad CEd. T. 1227. ad Iph. T. 678. (Mus. Crit. vi.) ad Med. 548. Ceterum in Menandri loco pauca quaedam ommissa esse videntur; vide Plauti locum (Pors. Opusc. p. 252.) Articulum ante μητέρα contra linguam, ut puto, delet Bentleius.

115.²⁾ Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus, ibid. p. 9. Ἀναπηρία. 100 διὰ τοῦ ἢ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὥς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καὶ θωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poëta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro.

¹⁾ Ignorabat scilicet homo Anglus, ubi et quibus conditionibus transponi verba licitum sit. Aliquid tamen suspicatum esse suspiceris, qui scripserit, *When I said that transposition was a very safe remedy, I did not mean that people might transpose as they liked.* Epist. ad Dalzellium, digna illa quae attente legatur, Mus. Crit. N. iii. p. 334.

²⁾ [Ad ipsam Plutum haec adnotaverat Dobraeus: „Suidas, Ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Unde variam lectionem in Pluto priore, ἀναπηρίας pro ὀφθαλμίας, expiscatur Brunckius. Sed Pollux ii. 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ, καὶ ἀναπηρίαν.“]

Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. vi. p. 269. C. qui locus omnino comparandus. .

119. Imo Scholiastes Aldinus legebat εἰδὼς — ἐπεὶ, et μῶρ' pro μῶρε accipiebat. Vide Hemsterhusium. Poterat Brunckius, ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθοιτ', ἂν ἐπιτρέψειε.

132. ἐστίν om. L.¹⁾ 156. τί δέ L. 164. τὸ, quod in ed. Canin. est ante χρυσίον, delet L. 291. παρα-σαλεύων L. 311. ἦν λάβωμεν. 327. ὄντως. 328. ἀρην. 329. οὔνεκα. 330. ὥστιζόμεθ'. 340. γ' ὅπως. 364. οὔτι. 367. αἰτῶ. 411. κατακλίνειν ed. Canin. -νεῖν L. 424. καὶ, γὰρ τοι L. (γὰρ pro gl. supra γέ τοι Dorv.) 434. ἐνθάδ' L. 450. καὶ ποίαν. 475. φαίης. 499. οὐδεὶς. 524. τῆς ante αὐτοῦ om. L. 526. σου L. 528. οὔτ' ἐν τ. 542. φορμὴν — σαπρὲν ed. Canin. φορμὸν — σαπρὸν L. 549. πτωχείας πενίαν ed. Canin. τῆς ante πτ. praef. L. 559. παρ' αὐτῶ L. 593. ἔστι τὰγάθ'. 594. πνθέσθαι] καὶ, μαθεῖν L. pro v. l. scilicet, non scholio. 607. ἀνυεῖν. 631. τρόπων. 652. γεγένηται ἐρῶ L. et si recte capio, versus dividit, τὰγάθ' ἃ νῦν | γεγ. 667. δέ L. 670. πρόσπολος. 676. ἰ. τοῦ θεοῦ. 683. τὴν alterum om. L. et ἀθάρας hic et 694. habet. 699. ἐπεφύσσητο L. 720. ἔπειτ'. 738. ἀνείστηκει. 765. ἐν κριβανιτῶν ed. Canin. γρ. καὶ, κριβανωτῶ L. 768. φέρ' οὖν et τὰ κ. L. 800. ὥς δέ] γρ. ὁ δέ L. 825. ἔλθωμεν L. 865. ὑμᾶς. 869. τοῦτο. 883. χθεὶς. 892. ὑπ' ἀληθείας. 929. *πρὸς] γρ. *τις L. 939. καὶ ante κάλλιον ed. Canin. sed delet L. 967. σε χρὴ L. 986. τε delet L.

¹⁾ „L. vel Lib. L. Exemplar editionis Caninianae Lugduni apud Gryphium 1548. Fuit Andreae Dudithii, deinde Isaaci Vossii, nunc in bibl. Leidensi, Hist. 729. Catal. p. 260. Contulit vir doctus, forsán Dudithius, Plutum, Nubes, et Ranas, cum codice bonae notae. Leidam forte revisens iterum excerpsi“ Dobr. Praef. p. viii.

990. *μισγ.* L. 1000. *τε* delet L. 1023. *δ'* L. 1068. *κᾶτα* L. 1079. *ποιεῖν*] *καί, ἐγὼ* L. 1121. *μὲν* delet L.

145. Similis variatio 161. 169. In *πάντα ἀκολουθοῦσιν* vel *ἐπακολουθοῦσιν* consentire videntur mss. Cebetis p. 350. ed. Schw. In Sophocl. Trach. 581. (apud Fischerum) *πεπείρανται τάδε* reliquit Schaeferus, forsán consulto. In *Ἀλωαδῶν* fr. xi. *τὰ χρήματ'* —

¹⁰¹ *εἰσάγουσιν* pessime Brunckius; *θακοῦσιν* e Stobaeo Porsonus Adv. p. 151. Idem ibid. p. 105-6. *μῆλ' ἐκρέματο* in Pherecr. Athen. vi. p. 269. C. Porsonum reprehendit Hermannus ad Soph. El. 430. oblitus eum *σχῆμα* πρὸς τὸ *σημαινόμενον* tetigisse ad Orest. 596. Notabilis locus Eupolidis apud Schol. Av. 1568.

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Λαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

146. *τοῦ πλουτεῖν* Elmslei. Heracl. 287.

147. Demosth. Timocr. p. 479, n. 317. (763.) *εἰ διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχει τῆς πόλεως.*

Ibid. *μικρός.* Vide ad 240. Porson. Adv. p. 148. Kidd. ad Dawes. p. 34. In Menandro Etym. v. *ἀρῥαβῶν* versus distingue

*μικροῦ μὲν ἀρῥαβῶνά με
ἐπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.*

Bentleii iudicium n. 247. sane miror. Euripidi Fr. clii. apud Clem. Alex. Str. iv. p. 620. Potter. (R. Walpole Fr. Com. p. 112.) verba *μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν τι χρὲ* exemerim, et leviter emendata, *εὐτυχεῖν δυστυχεῖν τε*, bono presbytero reliquerim. Scripserit eadem aliis verbis tragicus; sed utrum eodem an alio loco non definiverim. Etiam in sequentibus, apud Euripidem coaluisse puto

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον·

ἀνδρὶ συντέτηκεν, ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Vulgo, *ξυνάορον, ἀρετὴ δὲ ὤνησε πολλὰς. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντ. σ. ε.* Omnino compara Androm. 206, 7.

166. Corrige „*Eurip. Troad.* 1261. κατέναψε *Porsonus ad Hec.* 298.“ Deinde adde, Scholion in Cant. 2. 3. 4. (nullum enim habet 1.) Ἀττικόν ἐστὶ τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Etiam hic per τοὺς νεωτέρους non Aristophanem, sed scriptores recentiores intelligit. Ita plane *Lexicon Rhetoricum Bekkeri* p. 277. Λειτουργεῖν: οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ ἡ ἔλεγον λητουργεῖν — ὅπερ νῦν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου λέγεται. Obstat, fateor, *Lex. SG. Bekkeri* p. 338. Ἄγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοῦνομα. Sed *Moeris*, p. 329. πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα. κναφεῖς, κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα (non γναφεῖς). Ubi quid sit ἡ πρώτη, quid ἡ δευτέρα Ἀτθίς, a ¹⁴² *Piersono* patefactum est. Exemplis adde *Machonem Athenaei* xiii. p. 582. E. θοῖμάτιον· ὁ κναφεὺς δ' εἶπεν, ἂν ἐλαδίου. ubi *Aldus* et ut videtur ms. γναφεύς. *Plato Rep.* x. p. 616. A. (138, 33. Ald.) ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτοντες. *Bekkerus* κνάπτοντες, *Justinus M.* apud *HSt.* γνάμπτόντες. Hactenus de ipsa quaestione, nunc comparanda cum *Lysippi* loco *Phrynichi* verba, e *Comico Lexico*, ut videtur, sumta, p. 39. *Bekker.* Ἐπικαττεύειν, καὶ Πτερνίζειν: τὸ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσραπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρραπτόντων.

173. Explicat *Moschopulus* π. σχ. p. 119. notante *Boissonadio*.

179. *Boissonadius*; „Potuit poeta respicere *Laidem* quandam tunc notissimam, nunc ignotissimam.“

212-3. Citat *Grammaticus Hermanni* p. 370.

216. *Reisigio* respondet *Elmsleius* ad *Med.* pp. 146.

298. Vide *A. Meineke*, *Cur. Crit.* pp. 13—14.

265. Citat *Grammaticus Hermanni* p. 370.

277. Lege „modo *deleantur τὸ δ̄ καὶ τὸ ε̄ καὶ ἔως* — Ἀθήναις. *Ipsi Meursio, Areopag. xi. init. suspecta fuit ista fabula de x. tribunalibus.*“ Ceterum, quod vix sperandum erat, nuper effossae sunt in agro Attico tres laminae, iudicum, aut potius senatorum, *γράμματα* exhibentes;

1.

Δ ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΦΡΕΑ

2.

Β ΑΝΤΙΧΑΡΜΟΣ
ΛΑΜΠΙ

3.

Ε ΔΕΙΝΙΑΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ

Vulgarunt Akerbladius, *Sopra due laminette di bronzo*, Rom. 1811. et Dodwellus in eximio opere, *Tour through Greece*, T. 1. pp. 433-37. Illustrat etiam Boissonadius, Wolf. Anal. Part. 3. p. 89.

108 283. Tragicum quendam rideri putat Boissonadius.

286. *πλουσίους* servat Boissonadius, ut *Μίδας* pendeat a *ποιήσει* 285.

288. *καὶ χορεύειν βούλομαι* citat Theodr. Prodromus, mss. du Roi, vi. p. 563. *χορεύειν* etiam Theophylact. Ep. 19. quem indicavit mihi Blomfieldius.

300. *καταδαρθόντα* etiam Elmsleius ad Ach. 274. Bekkeri Lex. SG. p. 349. *Ἀηδόνειος ὕπνος: Νικόχαρις. εἰ πείσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σαντὸν αἰτιῶ.* Quae ut potui correxi:

εἴ τι πείσομαι
[γυνί] τὸν ἀηδόνειον ἀποδαρθῶν ὕπνον,
[αὐτὸς σὺ] σαντὸν αἰτιῶ.

325. In Gregorio *κατεβλακευμένοις* etiam ed. Bas. 1550. (p. 199.) et Boissonadio monente Codex Reg. 573. Basilii scholiorum in Greg. p. 207, 1. cum hac glossa: *μωραίνουσι. Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἵππικῆς βλακὸν (βλάκα Boiss.) τὸν νωθρὸν ἐκάλεσεν, ὅπερ τοῖς προκειμένοις συνάδει τὰ ὦτα διεφθαρμένῳ καὶ νωθρῷ τὴν διάνοιαν.*

340-1. τ. α. *Θαυμαστὸν ὅπως — οὐ μετ.* Grammaticus Hermanni p. 386.

361. *τοιουτονι* Elmslei. Œd. T. 734.

368. *πεπανουρρηγότος* Boissonadius et Valckenaeus; hic etiam in scholio. Invern. in addendis monet „Ravennatem habere *πεπανουρρηγότι*, cum scholio, *ἀντι τοῦ πεπανουρρηγότι.*“

369. *σέ μὲν* Elmslei. Ach. 255. p. 121.

374. Hermannus ad Soph. Aj. 904. praefatus, *ποῖ τις τράποιτο* rem praeteritam, *ποῖ τις ἂν τράποιτο* rem futuram significare, ita pergit; „Recte dixit Aristophanes in Pluto v. 374. *ποῖ τις οὖν τράποιτο*, nec magis potuit adhibere *ἂν*, quam in simili caussa, ut credi oportet, Antiphanes apud Athenaeum i. p. 3. F. quem non debebat tentare Porsonus in Adv. p. 43. etsi *περ* in *πάτερ* mutanti malo quam Reisigio meo, ἄρ' in Coniectaneis lib. i. p. 91. scribenti accedere.“ Quasi vero quicquam intersit, utrum dicat Blepsidemus, *Omnia tentavi, ut te loqui cogerem*, an, *Nil amplius tentabo*. Deinde nego adhuc satis probatum, in his formulis *ἂν* unquam omisisse tragicos, nisi forte, de quo ipso valde dubito, in melicis; multo minus comicos. In Antiphane 104 velim doceri, cujus farinae sit locutio *πρὸς θεῶν περ*, quam ne Reisigii quidem livor injuria damnata in-simularit. Profecto is est Hermannus, in quem petulantius invehi nolim; sed interdum subirascor viro eximio suam ipsius auctoritatem minuenti, dum studio quodam aut odio impulsus, quodcunque libuit, sibi credi jubet.

375. Sed quum et alii dent *ἐθέλει*, non invitus recipiorem.

379. Porsonus in exempl. Porti: „Vide, si tanti est, Jac. Duport. Praelect. in Theophrast. Charact. p. 327.“ — Respicit Scholiastes Demosthenis, c. Timocr. p. 450. n. 75. Paris.

385. Pictorne an poeta fuerit Pamphilus dubitat Elmslei. Heracl. 11.

388. Ad Suidam v. ἀπαρὶ Porsonus; „*Ἡρόδοτος*. II. 158. ut restituendum ex Grammatico Sangermanensi apud Ruhnkenium Addend. ad Herodot. p. 182, 37. ed. Wesseling. In Suida et Scholiasta ad Aristoph. Plut. 388. lege ex Herodoto *στάδιοι α.*“

398. Citat Grammaticus Hermannii p. 386.

421. Hujus loci et Ran 819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξινέβαινεν Αἰσχύλος, oblitus est Porsonus praef. Hec. p. 17. ut notat Elmsleius (*Quart. Rev.* xiv.) ad Suppl. 158. qui omnino consulendus. Addit Alexin Athenaei I. p. 23. D. iv. p. 125. F. xiii. p. 562. B. Menandrum viii. p. 364. E. quibus adjicit Reisigius p. 134. Aristoph. Tagenist. 23. apud Harpocr. v. ἀπολαχεῖν. οὐ μὲν ὁ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγγχανεν. Ita et ms. Gal. Locus corruptus. Ipse addo Philemonem Stob. Heeren. pp. 70, 284. (Cleric. p. 338.) οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος. Eundem Stob. C. p. 551, 20. (Cler. p. 356.) οὔτε γὰρ ἰατρός. Sed Eurip. Bacch. 285. numero eximit Porsonus Adv. p. 264. De Av. 1613. vide suo loco. Simylus Stobaei LVIII. p. 378, 7, 9. (229.) οὔτε φύσις ἰκανή, — οὔτε πάλι τέχνη (Porson. Adv. p. 304.) non est poeta Atticus. Tria ejus loca indicant Schneiderus et Wytttenbachius ad Plutarch. de Educ. p. 2. A. Mox in eodem lege εὐφυνῇ χορόν. In Eur. Androm. 867. ὦ παῖ, τό, τε λίαν, codices secutus τε ejecit Musgravius. Contra in Athenione Athenaei xiv. p. 661. C. malim ὥστε πολὺν διὰ τὰς — pro ὡς πολὺν δ. τ.

428. ἐνέκραγες illustrat Elmsleius Ach. 351. Thesm. 105 Sec. Athen. xv. p. 690. D. lege οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς, in Phylarcho Athen. xiii. p. 593. B. ἐνέρδαινε τοῦ

αἵματος τοῖς βωμοῖς, in Eur. Bacch. 200. οὐδ' ἐνσοφίζόμεσθαι τοῖσι δαίμοσιν, ut optime Musgrav. Similia composita vide apud Porsonum et Elmslei. Ach. 843. Toupium Em. T. i. p. 350. Solennis confusio, ἀν- et ἐν-, ut Plut. 695. ἐνέκραγ' male Junt. 1. in Eccl. 816. „In Eur. Phoen. 379. ἐντεράφην Plutarchus T. ii. p. 526. F.“ Porson. in ed. Lips. 1807. p. 569. Malim in Nub. 676. ἐνεμάττετο, in Vesp. 797. ἐνοικοδομήσοι, in Ach. 1036. ἐνεύρηκεν.

447. φρεξούμεθον et similia proscribit et -θα legit, Elmsleius Ach. 733. p. 127. et (*Mus. Crit.* N. vi.) ad Iph. T. 777.

451. In Hermippo ἦνεγκ' ἐνέχυρον etiam Jacobsius.

482. ἐάν γ' Elmslei. Ach. 178. p. 120.

488. Athen. xiv. p. 625. B. οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἰλαρὸν ἐνδιδόντες. De constructione vocis ἐνδῶσσετε vide Elmsleium Med. 804.

493. Ultimam in ἅπαν Attice produci dicunt Grammatici, quorum loca omnino vide apud Blomfield. Append. ad Æschyl. Pers. 42. Nescio an spectarint corruptum locum Ach. 997. certe ἅπαν ἐπιτεθὲν in Menandro Athen. iv. p. 146. F. contra Porsonum Adv. p. 70. defendunt.

499. 511. 586. 588. 613. De caesura in his versibus insolentiore vide Elmslei. Heracl. 649.

500. Citat Grammaticus Hermanni p. 379.

504. Theopompus Athenaei xii. p. 531. F. συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων.

505. p. 61. c. 2. In Athen. x. p. 449. F. **ΒΟΥΛΕΠΙΝΕΥΜΑΤΩΝ**, xiii. p. 599. D. **ΕΙΝΣΙΠΕΣ** ms. In anonymi cantioncula in Spaletti Anacreonte, p. ms. 681. (Fischer. p. 239.) pro **ΕΠΙΕΙΝ** malunt ἐκπιεῖν. Lege:

ἡδυμελὴς Ἀνακρέων, ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·

Πινδαρικὸν δέ μοι μέλος συγκεράσας τις ἔγχει.

τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Διόνυσος ἐλθὼν,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος, καὶ τὸς Ἴερος ἂν εἰπεῖν.

515. Aut parodiam aut imitationem tragici hic esse monet Boissonadius. Posterius, opinor, censebat Scholiastes, ¹⁰⁶ quum scriberet, ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμωδίας ὄζει. E secundo Pluto sumptum putabat scilicet.

517. Hinc λῆρον ληρεῖς Gregor. De Dial. Att. init. monente Boissonadio.

531. αποροῦσι natum ex ἀμελοῦσι 516.

535. βαλανείου. Vide 953. et Berglerum tum ibi, tum ad Alciph. i. 23. p. 131. Wagn. Teles. Stobaei v. p. 69, 22. ἡ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι, πρῶτον μὲν χειμῶνι τὰ βαλανεία, θέρους δὲ τὰ ἱερά; Loquitur ἡ Πενία. Indicavit Boissonadius.

546. Rara trajectio, ut ad Diodorum Stobaei LXX. p. 429, 53. (303.) τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου, notat Schaeferus in Gnomicis Brunckii, p. 272. Plato Rep. i. p. 341. C. νῦν γοῦν, ἔφη, ἐπεχειρήσας, οὐδὲν ὦν καὶ ταῦτα. Julian. Caes. p. 312. B. ἔχων καὶ ταῦτα σπουδαῖον κηδεστήν. Schol. Rav. ad Ran. 87. (Inv. praef. p. xx.) οὐ φροντίζετέ μου, Πνθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες. In Acharn. 167. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων sine distinctione malim. Contra in Ran. 716. post πόλιν recte distinxisse videtur Brunckius. Sed insolentius etiam Plut. 259. πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.

550. Alibi Porsonus: „ἀδελφὴν. Vide Ruhnken. ad Timaei Lexic. p. 2. Theon. Smyrn. Mathemat. p. 7. Georg. Pisid. De Vit. Vanitat. 106. Foot. Commissar. Act. ii. p. 38. ed. 1773. Blackston. Comment. iv. 2. p. 28. ed. septima. Johnson Vagabund.¹⁾ LVII.“ Ad Timaeum praeterea notat, „Hipponax apud Athen. iii. 5. p. 78. C. Alcaeus apud Stobaeum Gesneri xciv. p. 455. Aeschyl. Theb. 500. Agam. 503. Argentarius apud Reisk. Antholog. p. 39.“

555. Huc ut opinor respicit Athenaeus iii. p. 113. D. E. ὁ Κυνοῦλκος ἔφη, Λάματερ, σοφίας. οὐκ ἐπὶς ἄρα ψαμμακασίους ἔχει μαθητάς. — μακαρίους οὖν,

¹⁾ [The Rambler.]

μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναι φημι. Sed ix. p. 380. F. λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὔρεσιν ἐμὴν, non dubium quin Nub. 958. spectet. Ita passim citationes per οὐ detorquentur; Athen. vii. p. 277. B. κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα, — σαίνουσιν οὐραίοισιν οἱ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας. xiii. p. 566. F. ταντὶ καὶ τολμᾶς σὺ λέγειν οὐ ροδοδάκτυλος οὔσα κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος. Priora hexametrum apud Cratinum efficiebant, posteriora e Ran. 297. petita. xiv. p. 649. C. δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατήρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λισχηρευτήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα. Vide Plutarch. 107 tom. ii. p. 318. D. Themistium p. 357. D. Demosthenes Phil. iii. p. 70. n. 47. (122,8.) contrario modo; χρυσίον ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, οὐκ Ἀθήναζε. Paulo ante in ipso decreto οὐκ Ἀθήναζε cum optimo ms. recte delet Bekkerus. Idem F. L. p. 266. n. 572. (442.) ἐπειδὴ δὲ μύρια εἴργασται κακὰ, τὰς ὀφρὺς ἀνέσπακε. Ibid. p. 270. n. 601. (449.) ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἂν ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ Θνέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἰγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτὸν, — ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μύρια εἴργασται κακὰ, τηρικαῦτα ὥς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. Versus, ut opinor, erat hujusmodi in tragoedia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsán eum ipsum versum male recitarat; ἐπεὶ δὲ [Τροίᾳ] μύρι' εἴργασται κακὰ. Ut ad Athenaeum revertar, paulo ante p. 376. D. ἰσίκη γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι, detorta ex Eurip. Orest. 37. Deinde p. 379. C. locum Platonis Apol. p. 40. A. HSt. sagaciter detexit Boissonadius in Schweighaeuseri addendis; de Demosthenico μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι p. 380. C. olim monuit Taylorus in proleg. ad Or. de Corona.

556. μηδὲ ταφῆναι. Vide Porson. ad Eccl. 588. ubi cum Dem. et Æsch. confer Æsch. Theb. 737. Soph. Œd. C. 790. Eur. Phoen. 1461—4. Ciceron. Rosc. Amer. ix. p. 130. L. p. 206. ed. Graev.

575. Respicit Photius v. *περὶ γίλζιν*.

586. Hesych. *Κότινος. ἀγριέλαιος. ἥ ὁ ἐξ ἀγριελαίου στέφανος Ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι*. Lege *κοτίνου* vel *κοτινοῦν*. De adjectivis in *οῦς* vide Blomfield. ad Pers. 83. Elmslei. ad Med. 1129.

587. *εἴπερ*. Adde Ran. 499.

598. In Phil. 22. *σημαίνειν ἔχει* V. D. in *Quart. Rev.* vi. p. 396. minus probante Elmsleio *Ed. R.* xxxvii. p. 77. *εἴτε* supprimitur, Soph. Trach. 237. Eur. fr. inc. 155,2. Platone Ll. viii. p. 844. D. *βοτρυῶν εἴτε καὶ σύκων*. In Aesch. Choëph. 994. *μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφν* Hermannus ad Viger. n. 311. quod nescio an olim probavit Porsonus. Repetendum scilicet *δοκεῖ* ante *σῆπειν* *ἂν*, ut sibi respondeat Orestes; cuius rei indicium est *γε. μύραινα* addendum exemplis citatis ad 316.

601. Imo recentior grammaticus veterum Scholiastem
108 primum in compendium redigit, deinde refutare conatur. Vide Hemsterhusium. Neque ipsa Thomae verba nunc mutatum iverim, quanquam adhuc puto eum Plut. 601. Phoen. 620. 622. confudisse.

608. *ἐπτανθὶ* Elmslei. Ach. 733. p. 127.

621. In Piraeo, ut putat Boissonadius apud F. A. Wolf. Analect. part. 3. p. 82,

661. Pseudo-Euripides Iph. Aul. 1601,2. *ἐπεὶ δ' ἅπαν Κατηνθρακῶθι θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί.*

664. *δέ που* sine interrog. Elmsl. Ach. 127. p. 118.

678. 696. *περιζῇ* et *προσῆεν* Elmsl. (*Class. Journ.* N. xvii.) ad Hermannii Suppl. 752. Vide et ad Heracl. 210.

689. Imo Philemon. 293. p. 366. Cleric. citat Porsonus. Lege 290. p. 366. Eubulum recte disposuerat Grotius Exc. p. 657. De *ι* eliso adde Elmslei. (*Class. Journ.* N. xvi.) ad Hermannii Suppl. 296. Schaeferum ad Trach. 677. Markland. ad Iph. T. 1223. Hermannum Doctr. Metr. p. 55. De plurali nemo jam, opinor, contendit. Antiphanes Stobaei LVII. p. 377, 17. (227.)

ἐπὶ χρήμασ' ἰδὼν ἔμπορος φρονεῖ μέγα.

Frustra *ἰδίους* Grotius, *χρήμασιν ἰδὼν* Brunckius in Gno-

micis. Margo Gesneri *ἰνδῶν*, i. e. *ἐπὶ χρήμασιν δ', ὧν ἔμπορος, φρονεῖ μέγα*. Forsan et *φρονεῖς*. Aeque ridicula menda Brunckium ibidem elusit in Apollodoro Stobaei cxiiv. p. 601, 42. (491.) *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ' ἐκεῖν' ὁδοῦ*, i. e. *ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ*. In Eur. Helen. 587. *ἐκεῖ νοσοῦμεν* dudum correxerunt pro *ἐκεῖνο σοῦ μὲν*. De *τοῦτ' ἐκεῖν', ἔν' ἐσπάρημεν* Ion. 554. omnino assentior Elmsleio ad Med. 97.

699. Heniochum egregie emendat Boissonadius in Schweighaeuseri addendis, T. xiii. p. 476.

699, 704. Epicraten Athenaei ii. p. 59. F. huc refert Corayius, cujus crisin magis probo quam Porsoni apud R. Walpole, pp. 20, 95.

729. *ἡμιτύβιον* citat Photius, in voce.

736. *δοκεῖ* servat Boissonadius; "*δοκεῖ* adhuc narranti, non *ἐδόκει* tantum cum res ageretur."

751. *ὄντες* a m. pr. om. Rav. apud Invern. in addendis.

754. *κ' οὐσίαν τ'* Photius v. *οὐσία*.

755. Versum om. a m. pr. Ravennas apud Invern. in addendis.

756. In Compar. Menandr. malim *κὰν τὴν ὀφρῶν* ¹⁰⁹ *μέχρι τῶν νεφέων ἀνασπάσης*.

758, 9. Parodiam agnoscit etiam Boissonadius.

772. *πέδον* per se optimum esse ostendit Hemsterhusius. Eurip. Andr. 1086. *τὸ κλεινὸν ἦλθομεν Φοῖβον πέδον*. Iph. T. 972. *ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβον πέδον*. (Æschyl. Choëph. 1035—7. *προσίξομαι Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον, Πυρὸς τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον*, de distinctione ambigi potest.) Sed quum saepissime in fine senariorum tragicorum occurrat vox *πέδον*, non mirum si in alienum locum invasit, ut in Eurip. Med. 1356. (1326. Elmslei.) pro *σπέος* aut *πέτραν*.

773. De Schol. vide Toup. ad. Suid. T. i. p. 333. et Porsonum p. 455.

806. Boissonadius suam sententiam protulerat, *mss. du Roi* x. p. 296.

816. Conjecisse olim se ὁ δ' ἱπνὸς γε γέγονεν ἐξ. ἐλ. sed viso Ravennate in Dawesii emendatione acquievisse narravit Porsonus. Quod ad vocis sensum attinet, ipse persuasum habeo intelligi culinam; in qua scilicet lignea omnia in ebur fuerint versa. Dicitur ἱπνὸς ἐλεφάντινος, ut λύρα, σκιαδίσκη ἐλεφαντίνη, στέφανος χρυσοῦς, et similia. Hic etiam valet aliquid rerum ordo, de quo dixi ad 1116. et in addendis.

817. Citat Schol. Ruhnkenianus Platonis ad Lysid. p. 107. E. Laemar. ἡρτιάζομεν Pollux Aldi priore loco.

824. ἀκολουθεῖν μετὰ Antiphanes Athen. III. p. 98. F. XIII. p. 565. F.

853. Boissonadius; „Ovid. A. A. II. 447. *O quater et quoties numero comprehendere non est Felicem!*“

863. Vide Suid. v. πονηροῖς καὶ π. in fine.

886. Boissonadius; „Philostratus Her. p. 14. οὐδὲ ὄφις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται.“ Ceterum in Eccles. 731. vulgatam defendit locus Lys. 307. οἴκουν ἂν εἰ τὸ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, et reliqua, ubi similiter pendet ἂν. εἰ pro οὖν tacite ediderunt Kusterus et Brunckius, e mss. procul dubio.

110 *Ibid.* ὁπότερος ἂν μέλλει reliquit Brunckius Ran. 1420. (1467. Kust.) In Pac. 1028. ὅπως ἂν χρεῶν ἔστιν e Rav. Hermannus Doct. Metr. p. 418. (χρεῶν monosyllabon, quod forsitan defendet ex Eur. Temen. fr. 15.) Menander Stob. XXI. p. 176, 23. (86. Cl.) lege κατὰ πολλά γ' ἔστι, vel cum Porsono Adv. p. 292. κατὰ πόλλ' ἄρ' ἔστι. Idem *ibid.* LXVI. p. 419, 47. (279.) ὅστις ὢν πένης γαμεῖ Gesn. et Grot. ἂν oscitanter Clericus p. 154. Vesp. 342. λέγεις ἄλληθες ἂν corrupta. In Telete Stob. v. p. 69, 8. οὐκ ἂν τὸ προστατιόμενον ὑπὸ σου ποιῶ; lege οἱ πᾶν. De ἂν cum futuro vide ad Nub. 1156. Av. 833.

887. ἀλλ' in Dorv. e versu superiore ortum. In schedis olim Porsonus; πολλή' στι ταῦτα.

897. ΚΑΡ. τοῦ ψ. et schol. τινὲς δὲ ὁ Δίκαιος, Rav. apud Inv. in addendis.

899. Post Θεοὶ potius interrogandum.

911. σοὶ mavult Boissonadius.

913. Vide Boissonadium ad Herodian. p. 288.

918. Vulgata aliquatenus defenditur a Vesp. 585. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή, et 617. ἀρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω; sed posteriore quidem loco reddendum *imperium*. At Demosthenes Boeot. i. p. 557, n. 13. (997.) ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἢ πόλις κληροῖ, οἷον βουλῆς, θεσμοθέτου, τῶν ἄλλων. Quare videndum an a senatoribus ad iudices trahi possit τὸ ἄρχειν. Vehementer obstat Plutarchus Solon. p. 88. Α. Θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας.

929. Notabilis variatio; tres lectiones, προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω τις ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω πρὸς ἐμέ τις ἐνθαδὶ, omnes metro congruentes, omnes glossae suspitione laborantes. Equidem malim aut πρὸς ἐμέ τις, aut τις ὑμῶν, ut distinguatur, ἐνθαδὶ, ὁ βουλόμενος. Accedat aliquis; accedat, inquam, quilibet.

959. Sed error est librarii, non Invernizii. Vide Append. p. 93.

965. De hoc subunctivo videndus in primis Elmsleius ad Heracl. 559. Med. 1242. qui de Philoct. monuit. Sed quae de praesente subunctivi dixi, indicta velim. Vesp. 901. φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κάγω 111 ῥοφῶ. 984. φέρε νυν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 1488. φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.

Ibid. ἐνδοθ' Epicharmus sive alius Athenaei x. p. 411. B. In Strattidis loco apud Hemsterhusium ad 1195. et Porson. Adv. p. 297. ἀλλὰ δῆδας ἡμμένας μοί τις δότω τῶν ἐνδοθι Beckius, forsā casu.

980. Etiam Iph. A. 1207. *δὴ γε* eximit Elmsleius ad Heracl. 999. In contrariam partem disputat Reisigius pp. 229—32.

998. In Plutarcho T. II. p. 1. D. non melius esse *ἐπειπεῖν*, quod malunt Casaubonus et Schweighaeuserus ad Athen. XIII. p. 566. A., quam vulgatum *ὑπειπεῖν*, monet Porsonus Opusc. pp. 89, 373. Pejus *ἐπειπεῖν* in Philetaero Athen. XI. p. 487. A. idem Schweig. In Athen. IV. (V.) p. 177. F. malim *ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ὑπειπών*.

1008. Hunc proverbialem senarium citat Aristoteles Athenaei XII. p. 523. F.

1012. Dawesio et Porsono statuentibus neque dactylo neque tribracho subjici posse anapaestum, accedunt viri egregii Gaisfordius et Elmsleius. Hanc quaestionem tractat nimis, ut mihi quidem videtur, subtiliter Hermannus Doctr. Metr. pp. 126—139. sed ita ut maximo cum fructu legi possit. Si quis otio et patientia abundet, adjiciat Car. Reisigii Conject. pp. 11—86. Interea quasdam exceptiones recensebo.

(1.) Eq. 134. *κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος αὐτοῦ γένοιτο*.

Recte libri *ἕως ἕτερος—γένοιτο*. Si quid mutandum, mallet *χεῖν* 133. cum Elmsleio; sed Ran. 773—78. comparat Reisigius p. 67.

(2.) Ach. 733. *ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα*.

Aliorum conjecturis addatur mea, *ποτεχέμεν*, infinitivus pro imperativo. Vide ad Plut. 598. Ita nata fuerit vulgata ex duabus lectionibus confusis, *ποτεχέτε, ποτεχέμεν*.

(3.) Ach. 867. *Νεὶ τὸν Ιόλαον ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὦ ξένη*.

Hinc colligo trisyllabon fuisse Thebis Iolai nomen. Dawesio p. 113. (190. K.) statuenti Aeoles non minus quam Dores *Ιόλας* (*Φιόλας*) dixisse, aliquatenus favet inscriptio
112 Delphica apud Dodwell. Itin. Gr. T. II. p. 507.

ΧΑΙΡΟΛΑΣ. Sed expendenda Kiddi suspicio, **Φιόλευν** Aeolibus tribuentis.

- (4.) Av. 108. ποδαπὼ τὸ γένος; ἔθεν αἱ τριήρεις
αἱ καλαί.

Dele articulum ante γένος, ut saepe apud prosaicos scriptores, et infra 1699. βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος. Ita ὄνομα. Compara μέγεθος (Av. 1128. Eubul. Ath. xi. p. 473. F.) et μήκος, πλάτος, πάχος, ὕψος. Vide Inscriptionem Atticam architectonicam.

- (5.) Eccles. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ
σκότῳ
καὶ θοῖμάτιον. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο
ψηλαφῶν.

Transpone καὶ θοῖμάτιον ἐν τῷ σκότῳ
ζητῶν λαβεῖν.

- (6.) Lys. 20. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν γε τῶνδε προὔρ-
γιαίτερα.

γε ex uno codice Brunckius, ceteris omnibus cum Junta omittentibus. Ni fallor, vertendum „Alia sunt majoris momenti quam hoc quod nunc ago,“ plane contra Lysistratae mentem. Ceperunt viri docti quasi fuisset τοῦτων, „iis quae dicis.“ Equidem, ut in re incerta, partim cum Reisigio p. 23. e scholiis malim ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ἕτερα προὔργιαίτερα; vel ἀλλ' ἦν sine interrogatione.

- (7.) Lys. 922. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνον γε. δός μοι
νῦν κύσαι.

Ita recte pleraeque edd. saltem quod ad literas. (Nam aliae ἐπὶ τόνου, aliae cum schol. ἐπιτόνον, id est, ἐπὶ τόνου. Vide Collat. ad Nub. 161. Eccles. 1228.) ἐπ' ἐπιτόνον e Suida, ut videtur, invexit editor Venetae 1538. apud Zanettum. Pollux x. 37. ὁ δὲ τόνος (the sacking) ἐν τῇ Λυσιστράτῃ, quod huc refert Jungermannus. Herodotus ix. 118. τοὺς τόνους ἔψοντες τῶν κλινέων, unde explica τὸν τόνον τῶν ὀπλων vii. 36. bis. Vide Athen. xiv. p. 637. F. Ibid. xv. p. 672. E. vide an legendum καλεῖσθαι Τόνεα τὴν ἐορτὴν, ὅτι ἐν τόνῳ

(vel τόνους) συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας. Adde Eq. 529. et Schol.

(8.) Lys. 1001. πῶς οὖν ἔχετε; μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν.

Ita Junta. μογιῶμες et mox λυγροφοριῶντες Brunckius ex emendatione Koenii ad Gregor. Dial. Dor. xli. Valckenaerii ad Theocr. p. 280. C. Brevem vocalem servat Elmsleius ad Ach. 729. ΚΟΣΜΙΟΝΤΕΣ bis, (quin et ΟΡΜΙΟΜΕΝΩΝ) e marmoribus Cretensibus exhibet Hesselius in Append. Praef. Inscr. Gudianarum. Sed
118 ΚΟΣΜΕΟΝΤΕΣ Chishullus p. 113. alterum locum detruncans, p. 122. Quare hunc locum doctioribus relinquo.

(9.) Damoxenus Athenaei iii. p. 102. C.

αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἷ τε κινήσεις κακὸν
ἤλμβατον ἀνθρώποισιν, ἄλλοιῶματα
ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

Ita legendum, sine ἐν, collatis Porsono Adv. p. 62. Hermannō p. 135. Sed neque Damoxenus, neque (10.) Machon ibid. viii. p. 346. B. εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολᾶδας Μυκονίας, adhibendi ad metra Attica constituenda. Neque citare debebat Hermannus, p. 128. Alexin ibid. vi. p. 223. F.

ἀπόλαβε. τουτὶ δ' ἔστι τί; ὁ παρ' ἡμῶν ἐγώ.

Metrum quidem facile curabis cum Porsono Adv. p. 95. legendo ΕΣΤΙΝ, ὁ παρ' ὑ. ἐγώ. Sed potius suspicor deesse versus secundi initium.

(11.) Clearchus ibid. x. p. 426. A. τήνδ' ἐγὼ
μεστήν ἅπασαν ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

Totum locum constituo, τήνδ' ἐγὼ μεστήν ἅπαξ
ἐπονομάσας τοῖς συγγενέσι προπίομαι
πίστωμα φιλίας. [ἄλλα γὰρ] πιῶν ἐρῶ
τὰ λοιπά. Postrema recte Schweigh.

(12.) Xenarchus ibid. xi. p. 473. F.

εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν εἰς τὸν κἀνθαρῶν.
Malim, A. σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τάρηνρῶν.

B: εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν; A: εἰς τὸν κἀνθάρον,
 παιδάριον, ἔγχει, νῆ Δία. Γ. ναί, τὸν κἀνθάρον.

B est minister, A et Γ convivae. In (13.) Eubulo paulo ante, ἀπειρέσιον e prava conjectura editur pro ἀρεσίας (ἀρεσίαν ms.). Verum puto Ἀρεσία, vocativum nominis, cujusmodi sunt Ἠγησίας, Δαμασίας, Κινησίας, Σωσίας. Neque meliore consilio receptum paulo post, in (14.) Pherecrate, p. 485. D. — λαψάμενος ἐχαρίβδισε. Potius ἐκχαρυβίζειν, vel ἔγχ. quam simplex verbum, hic latere videtur; neque de metro constat. Levi itidem opella expellenda particula, in (15.) Philemone sive alio¹¹⁴ in Stobaeo LX. p. 383, 35. Gesn.=233. Grot. vel apud Cleric. p. 306. δοῦλοι βασιλέων εἰσιν, ὁ δὲ βασιλεὺς θεῶν. Imo δὲ intrusit contra libros Grotius, magno tum orationis tum metri detrimento. (16.) E Diphilo Stob. xciii. p. 514, 38.=383. γὰρ exemit Porsonus Adv. p. 289. (17.) Antiphanes ibid. xcvi. p. 539, 14.=419. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νόσος Ὀνόματα δ' ἔχουσα πολλὰ, neminem morabitur. In (18.) Damoxeno Athen. iii. p. 103. A. ἐνίοτε δ' ἀφεστῶς, δ' delevit Hermannus. Contra in (19.) Menandro Stob. lxi. p. 393, 49.=259. apud Cler. p. 228. inserto δὲ lege, ἕτερος δ' ἀπόλωλε, in (20.) Philemone Theophili ad Autolyc. iii. p. 386. ed. 1742. apud Cler. p. 374. restitue χαλεπὸν γ' ἀχροατής. Transponendas particulas in (21.) Alexide Athen. i. p. 28. F. ὅς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ', (non ἐς contra comicorum morem ponendum) monet Porsonus Adv. p. 50. et ibid. p. 242. in (22.) Nicostrato Athenaei iii. p. 111. D. λευκὸς, τὸ πάχος γὰρ, et p. 289. τὰ μετὰ γυναικὸς δ' in (23.) Menandro Stob. lxxvi. p. 421, 23.=283. apud Cler. p. 232. De (24.) Anaxandride Stobaei xxxix. p. 237, 41=159. vide ad Plut. 314. p. 38. (25.) Athen. xiv. p. 623. F. ὁ μὲν κωμωδιοποιὸς Εὐπολῆς, ἄνδρες φίλοι, φησὶ, καὶ μουσικῇ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ τι καὶ καμπύλον, αἰεὶ τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. Collato Grotio apud Sch. vel dele τι vel transpone

πραγμ' ἔστι μουσική. Reliqua, αἰεί τε καινὸν etc. utrum ex Anaxila adumbrarit, an ex Eupolide sumserit, cum Jacobsio dubium puto.

(26.) Eubulus Athen. xv. p. 679. E.

στεφάνους ἴσως βούλεσθε. πότερον ἐρπυλλίνους. πότερ Porsonus Adv. p. 145. et alii. Vide ad Plut. 361. In (27.) Nicomacho ibid. vii. p. 291. A. lege

πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς, et proxime ad Schweighauseri mentem verte „At sciam, „si tu dixeris; nam qui piscem, ab alio comparatum et „in manus sibi traditum, scite condiverit, isne rem egregio „ministro dignam fecerit?“ Nedum primario coquo; si- quidem obsonandi negotium, difficile illud et anceps, aliis reliquerit.

115 (28.) Menander Stobaei Eclog. x. p. 137. Grot. apud Cleric. p. 182.

ἀλλ' ἔστι καὶ ταυτόματον ἐνίστε χρήσιμον. Recte ἔνια e mss. Heerenius p. 198.

(29.) Menander Stob. LXVIII. p. 425, 47=299. male pro 291. vel apud Cleric. p. 230.

ταῦτα γὰρ ὁμόνοϊαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ. Ita Grot. Recte Trinc. Gesn. τὴν γὰρ, iudice Porsono apud Kidd. ad Dawes. p. 388. et Opusc. p. 251. τάδε γὰρ frustra Brunck. ad Plut. 44.

(30.) Antiphani affingit Grotius, Stob. p. 411. quatuor versus, in quibus

ὦ μακάριε κούδεν ἔχων περιττὸν ἢ μέγα, ex Antiphontis verbis (Gesn. xcvi. p. 532.) mirifice interpolatis. Hoc notavit Valckenaerius Diatr. p. 195. C.

(31.) Menander Pollucis ix. 77. Cleric. p. 146.

μακάριος ἐκεῖνος, δέκα τάλαντα καταφαγών.

Dispone, μακάριος

* * ἐκεῖνος, δ. τ. κ. vel ἐκεῖνος * * δ. τ. κ.

(32.) In Menandro Porphyrii De Abst. iv. 15. Cleric. p. 42.

οἰδοῦσιν. ἔπειτα σακκίον ἔλαβον εἰς θ' ὁδόν.

σάμιον scribendum notat Porsonus notis mss. ad Hesych.
v. δέξιον, cui idem e ms. restituendum monet.

(83.) Plato apud Schol. Eurip. Hec. 826.

οὗτος τίς εἶ, λέγε ταχύ. τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;

Quum promiscue dicatur, σιγᾷς (Eur. Hipp. 911. et alibi) et τί σιγᾷς; nescio qua religione motus hunc locum mutari vetet Hermannus p. 128.

(84.) Epicharmus Stob. LXVI. p. 420, 27. (LXVIII. p. 281. Grot.)

ὁ συντυχὼν οἶδε, μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ.

Ita Grotius pro οἶδ' ὁ συντυχῶν. Trochaici potius mutili. Vide an huc respexerit Euripides Hec. 1162,3.

(35.) Menander Stob. p. 241. (167.) Cleric. p. 220. Vide infra ad Eccles. 70.

Oblitus eram monere, in Pluti loco νηπτάριον ἂν καὶ φάττιον ὕ. citare Valckenaerium Schol. ad Act. Apost. II. 17.

1013. ἤγησεν εἰς Elmslei. ad Med. p. 150. (p) 116 qui omnino consulendus.

1020. Exempla primae in δραχμῇ correptae notat Elmsleius ad Med. p. 105. Vesp. 689. Pac. 1200. Philippidem Athenaei VI. p. 230. B. Antiphanem ibid. VII. p. 299. E. Addit Maltbuis Observ. ad Morell. p. lxxviii. Platonem ibid. XII. p. 442. A. Vix tanti est adjicere Machonem ibid. XIII. p. 581. B.

1021. In Hermippo debebam ὁδμὴ θεσπεσίῃ. Vide ad 1022. et de Hermippi parodiis, Athen. xv. p. 699. A. Deinde adde, (Aa) Eupolis Athen. xiv. p. 646. F. ex em. Porsoni Opusc. p. 247. ὃς χαρίτων μὲν ὄξει. Loquitur Chorus de Callia. Aristoph. Danaïsi, Suidae v. του. προσόξειν γὰρ κακοῦ του φαίνεται, Phrynich. Bekkeri, p. 53, 11. ὄξειν ἐτών. Philemon Athen. iv. p. 133. A. λοπάδος προσώξεν. (Ba) Similiter corrige Aristoph. Photii v. ὀξυρεγμειν. (Ab) Ptolemaeus Athenaei x. p. 438. F. πολυτελες ὄξεις. (Bb) Herodoti locum respicit Lucianus Ver. Hist. II. 5. T. II. p. 107.

1023. Philetaerus Athen. xiii. p. 559. Ἀ·ὡς ταχε-
ρον ὢ Ζεῦ καὶ μαλακὸν τὸ βλέμν' ἔχει.

• 1055. In hexametris apud schol. ἄμ' ὀψήσα-
σθαι εὐζώρου Is. Voss. ad Melam i. 15. notante
Porsono.

1065. De orthographia videndus Boissonadius ad
Herodian. p. 236.

1083. De codicibus silet Porsonus; ergo et illi
σπεκλ habent cum ed. 1582. Scriptor Byzantinus, ms.
Paris. 2991. A. fol. 457, a. apud Hasium, mss. du Roi
ix. p. 132. μίαν τῶν μοναζουσῶν, διεσπλεκωμένην
ὑπὸ μυρίων ἀρχαίαν φίλην.

1084. Cum Phoeniss. confer Aeschin. Ctesiph. p. 75,
40. HSt. In Thucyd. i. 24. p. 20, 99. ἀπὸ Ald. et
mss. ut videtur omnes, cum Hermog. p. 159. Ald. 439.
Crisp. Recte tamen receptum videtur ἰπὸ e Junt. In
Theodorida Athenaei xv. p. 699. F. πίσσα δ' ἰπὸ
γραβίων ἔσταζεν relictum, cum ἀπὸ daret ms. et mani-
festa glossa, οἶον ἀπὸ λαμπάδων, poetae verbis addita.
In Matrone iv. p. 183. A. ἀπὸ πασσαλόφιν Sch. in
addendis, in Anthippo ix. p. 404. A. ἀπὸ τῆς τραπέζης
mss. et Toup. Lysistr. 399. ἀπ' αὐτῶν Br. e mss. sed
lectio orta videtur e 407. Obiter moneo junctim legen-
117 dum ἀκολαστάσματα, collato Bekkeri Lex. SG. p. 367,
21. vel saltem ἀκολαστήματα cum Bentleio.

Ibid. Corrige *Eubulo*—*reddidit*—*Jacobs.* ad
Athen. p. 70.

1088. Hinc Photius τρύγοιπος.

1100,1. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων citat Elmsleius
Mus. Crit. Part. iv. p. 486. qui de σέ τοι videndus.

1109. τρυβλίον. Vide Boissonadium ad Herodian.
p. 137.

1112. δὴ pro γς legendum cum Elmsleio ad Med.
p. 287. e mss. duobus, Dorv. scil. et alio.

1116. Scribit ad me amicus, cujus iudicium inprimis
vereri soleo, „Versus non desiderandus multum, attamen
ob codicum consensum retinendus. In Plut. 1107 face-

tius fere est Carionem inter bestias ponere medium, quam eis postponere." Comicis quidem solenne, quum simpliciter enumerant, res diversas certis de causis intermiscere, ut in noto illo Eubuli Athen. xiv. p. 640. B. *σῦκα, κλητῆρες, βότρυς*; sed in Plut. 1107. gradationi studet poeta. Porsoni exemplis adde Virgil. Ecl. v. 28. (*Letters to Travis* p. xxxiii.) Alexin Athen. iv. p. 164. C. *Ὀρφεὺς, Ὀμηρος, Ἡσίοδος*, (Adv. p. 72.) sed hic quidem nescio an melius cum Gaisfordio Addend. ad Hephaest. p. 219. legas, *Ἐπίχαρμος, Ὀμηρος, Χοίριλος*. Omnino confer Ran. 1064—68. Vide Addend. ad Plut. 816. Lectu digna hac de re habet Kiddius ad Dawes. p. 498. De 1116. fateor Valckenaerii sententiam etiamnum probandam videri. Juliani tamen loco adde alterum, Orat. vi. p. 195. B. *οὐκ ὀβολὸν, οὐ δραχμὴν, οὐκ οὐκίετην ἔχων· ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν*.

1129. Sed de Heracl. loco vide Elmslei. Med. 291.

1151. Brunckium negantem articulum in *ταῦτομολεῖν* salva lingua tolli posse, castigat Boissonadius in Wolfii Analectis Tom. II. sive part. 3. p. 86. Vide Auctor. ad Porsoni Opusc. p. 386.

1163. *συμφορώτερον*, et sch. *ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον* Rav. apud Inv. in addend.

1164. Recte Boissonadius; „Loca Menexeni et Ionis fere aliena, ob *πάσης* additum."

1183. In textu repone *κάμέ γ' ἐκάλει*, ut habere videtur Ravennas; vide Append. p. 94.

1188. *ἐνθάδ' αὐτοῦ* Solon fr. xxviii. 11. Gaisford.

NUBES.

118

6. *OYNEKA* subnotat Porsonus, codices scilicet consentire indicans, et sic 86. *καρδίας μ' ὄντως*. 87. *πιθοῦμαι*. 249. *βούλει*. 322. *τήν*. 329. *σκιάν*. 363. *σεμνόν*. 511. *εἵνεκα*. 647. *σύ*. 731. *οὐδέν*. 745. *ἀποστερητικόν*. 811. *ἐτέρως*. 836. *καταλούει μου*. 870. *κρέμαίό γ'*. 964. *περσέπτολιν*.

23. In Hippolyto ingeniose, ut solet, Burgesius noster¹⁾ θεὰ μία. Sed non possum adduci ut ἡσθημαί librariis tribuendum censeam. Exemplis apud Valckenarium adde Sophocl. fragm. 8. Eurip. Iph. A. 1358. Hel. 577. 737. Ion. 539. Herc. F. 328. 1391—93. Aristoph. Plut. 441. Ach. 492. Toupium Emend. T. i. p. 333. et quae collegit Blomfieldius ad Persas pp. 136. 211. Euripides Helen. 771. ἡ πόλλ' ἀνέρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῶ. Ita legebat ex Piersoni emendatione Porsonus, monens istam repetitionem adamatam fuisse ab omnibus fere scriptoribus qui elegantiae aliquantum studerent. Ex hac observatione Diodorum i. 3. emendat, Advers. p. 261. ubi ex ejus mss. adde Julian. Or. i. p. 44. fin. πόλεως μιᾶς ἢ ἔθνους ἐνός. Ipse adjicio Dinarchum in Demosth. p. 104, 38. μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἁγῶνι πάντας — ἀφέντες. Quin ipsum Polybium i. 35. εἰς γὰρ ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη. Alibi Porsonus confert cum Helenae loco Platonem Rep. iv. p. 410, 10. et 39. (ed. Bas.) = 437. D. 439. A. HSt. in priore loco scilicet legens cum Stephano, ἢ καὶ ἐνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος. In Hippolyto facile omitti potuit μία, praesertim post μαι. Ibid. 258. μίαν om. Flor. Ampliandum de locis (Ed. Col. 563. Androm. 765. 910. Rhes. 500. Vide Troad. 606, 7. Euphron. vel Diphil. Stobaei xv. (Porson. Adv. p. 303.) Ceterum omnino comparandus Eurip. Bacch. 1295. Διώνσος ἡμᾶς ὤλεσ', ἄρτι μανθάνω.

133. Schol. Παγασητικὸν κόλπον Wesselingius ad Diodor. xix. 53. notante Porsono.

144. Schol. εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται Toupius in Suid. iii. p. 168. (Tom. ii. p. 207. ed. Ox.) notante Porsono.

¹⁾ „Neque silentio praetereundus Georgius Burges, vetus et probatus amicus: qui multa e codicibus excerpserit, et alia docte, ut solet, et utiliter admonuit.“ Dobr. Praef. p. v.

195. *Melius vulgatum ἐπιτύχη, quam Dorvilliani περιτύχη, quum dicatur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν* 119 rei. Hoc me olim monuit Porsonus.

345. Addo Jer. Taylorum. *Worthy Communicant*, p. 8. „We sometimes espie a bright cloud form'd into an irregular figure: when it is observed by unskilful and and phantastic travellers, looks like a centaure to some, as a castle to others: some tell that they saw an army with banners and it signifies war; but another wiser than his fellow says it looks for all the world like a flock of sheep, and foretells plenty, and all the while it is nothing but a shining cloud by its own mobility and the activity of the wind cast into a contingent and in-artificial shape.“

352. De Barocc. 127. tacent et Porsonus et lib. Ask. Habet igitur ταῦτα κλεώνυμον ut vulgo. In Porsoni emendationem inciderat et G. Burgesius noster; neque acuminis laude fraudandus Carolus Reisigius, qui tum hanc, tum Bentleianam Σεβῖνον, Eccles. 972. suo Marte extudit, pp. xiii. 173. Compara Hesychium vv. Κολακοφοροκλείδης et Κορακοφ.

357. παλαιογενές Porsonus ad Phoen. 351.

361. Vide Elmslei. Heracl. 876. Blomfield. Gl. ad Pers. 430.

364. In Collatione lege τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ πάντα φλύαρος 5.

370. Vide Personum apud E. Maltby Thes. v. αἰθρία. Machoni Athen. xiii. p. 579. C. οὔσης excidit post προσβολῆς in ed. Cas. 2.

Ibid. (Append. p. 25.) En ipsum scholion ms. 5. quod subministravit G. Burgesius: καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης: εἰ τὸ ὑεῖν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διὸς, ἔδει αὐτὸν ὑεῖν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεχθὲν ἔχεσθαι τῆς κατὰ Μύσκελον ἱστορίας. ὁ Μύσκελος γὰρ χρησμὸν δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετός καταλάβοι αἰθρίας οὔσης, ὥτετο μηδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ

τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγεγόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος (lege ἀμχανῶν) περὶ τὴν κτίσιν (sic) τῆς πόλεως, παρακαθίσασαν τὴν πάλλακίδα (supple ἰδῶν) δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν.

381. μ' om. etiam B. teste lib. Ask. 391. καὶ σκέψαι lib. Ask. e B. ut videtur. 428. γ' om. B. teste Ask. et eodem teste habet 726. ἐξευρητέος, 751. σ', 120 756. om. τις, (834. habet οὐδὲ λείψατο, ut videtur.) 882. γοῦν κἄν, 888. ὅπη, (931. παύσε, si lib. Ask. fides; pro παῦσαι scilicet.) 960. παιδὸς φωνήν, 1006. προσέχης, 1088. εὖ λ. Justo continuat, 1099. ἡττήμεθ', 1110. γε καὶ, 1176. δοκεῖς, (sic; errorem ut puto) 1218. γε om. 1345. οἶμαι, 1388. ἄγχων ut videtur, 1417. παῖδ' (mero errore ut videtur; vide ad Plut. 485.) et om. τιῇ δῆ.

389. Dawesii emendationem non prorsus rejiciendam putasse videtur Porsonus; vide Kiddium p. 305.

402. εὖ λέγειν tres primae, Portus, codices septem quos inspexi. σὺ tacite Kusterus, Brunckius, Invernizius, e mss. ut videtur. Per se optimum εὖ γε, quod conjecerat in exemplo Porti Porsonus; γε ante λέγειν excidit mox 432.

518. (2.) Vide ad Plut. 166. et addenda. (8.) In tertio versu ἀκίνητοι συνιεῖν Hermannus Doctr. Metr. p. 580. quod quid aut unde sit explicatum oportuit. (9.) Vide etiam p. 681. E. 685. F. Pausaniae II. 35. p. 195, 10. κοσμοσάνδαλον pro κομοσ. restituit Porsonus in mss. παρὰ Μέδοντος redde, out of Medon's shop, ut Plut. 886. Deinde Pherecr. Athen. p. 316. ad hoc metrum retulerat Erfurdtius. Vide Hermannum, qui tum forte oblitus est, πολίπους non esse Atticum. Hoc, opinor, monuit Elmsleius. Confer Kidd. ad Dawes. p. 493. Meam sententiam adjuvat Pherecrates Photii et Suidae v. φίλιος, de quo Porsonus apud Gaisford. ad Heph. p. 355. κακηγορίστερον pro κακηγοριστότερον, quod habet Photius Galei et Porsoni, e Polluce II. 127. restituit

Elmslei. ad Ach. 730. Suidas etiam pejus *κακηγορικώτερον*. Systema *κομματίων* acatalectorum, catalectico clausum. Simile fere, Vesp. 1441. seqq. Ceterum addunt Erfurdcius et Hermannus (14.) Pherecratem vel alium, Athen. iii. p. 78. D. Hermannus, referente Aug. Matthiae, (15.) Cratinum apud Schol. Eurip. Hec. 826. Viri acutissimi emendationibus adjutus, tento:

* * Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.

B. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῇ. A. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοι ποτ' ἴν,] ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. A. πότερα Δαιδάλειος ἦν ἢ τις ἐκλείψεν αὐτόν;

Versus tertius pro priore commatio habet Glyconeum; quintus erat Cratineus, ut monet Hermannus. Omnino 121 comparandus Eupolis Athen. vii. p. 286. B. ix. p. 400. B. qui collato Hermanno Doctr. Metr. p. 581. forsan ita constituendus;

* * παρὰ τῷδε Καλλία πολλή δὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν καὶ βατίδες, καὶ λαγῶ, καὶ κάραβοι,
καὶ γυναικες εἰλίποδες.

Ipse adjicio (16.) Pherecraten Lex. SG. p. 473, 9. ἵν' ἀφνπινασθῇ οὖν, ἀκροᾷσθ', ἥδη γὰρ καὶ λέξομεν. (17.) Platonem schol. Av. 121.

καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλανχ' Ὑπέρβολος,
ὥστ' ἀνχμότητος ἐστι. —

Ubi notandum, secundum pedem resolvi. Minime autem ad hoc metrum retulerim cum Meinekio Cur. Crit. p. 68. Menandrum Etymol. v. ἀκαρῆς, Cleric. p. 282.

625. (Append. p. 30.) *συνείσει* in Philoctet. Elmslei. ad Heracl. 919. Med. 1321.

647. Basilii locus est T. ii. p. 180. B. ed. Garner. *ταχύ γ' ἂν στεφάνων ἢ δόξης ἔτηχον, ἢ διέφυγον τὸ μὴ καταγέλαστοι εἶναι κατὰ τὸ σῶμα*. Garnerium, interrogationis notam post *σῶμα* ponentem, in schedis notat Porsonus. Deinde οὐ γὰρ *πολυπράγμων* Lex. SG. Bekkeri p. 425.

662. ἀλεκτρῶ legebatur Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quod probat Elmsleius ad Med. 398.

691. Lege „γ. τὴν ἀμυνία Dorv. τὸν 2.“

785. Lege „τί μέντοι] μέν τί τοι A. non B.“

958. Vide Porson. ad Phoen. 567.

962. (Append. p. 38.) Recentior ille in 6. volebat, certe debebat κρημνῶδει, i. e. κρημνῶδη.

971. (975. ed. Br.) Debebam monere, προνοεῖσθαι esse in Rav.

993. Ammonii locum ita constituendum me olim monebat Porsonus: περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακία.

καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ
αὐτὸν ὁ Κράτης, καὶ, τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον,
ἦτων ἐαυτοῦ, πορνιδίῳ τρισαθλίῳ
ἐαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Stobaei locus est cxv. p. 591, 43. Gesn.

122 1153, 4. Pro istis, „Hinc in Ach.“ etc. lege „Sed recte Elmsleius et alii e Rav.

βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρστονον
βοὰν ἰὼ κλάει ὦ βολοσιτάται.“

1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. i. p. 24. ed. 1572. vel Tom. ix. p. 24. ed. Reiske.

1170. (Append. p. 44.) συλλαβῶν etiam Reisigius p. 186.

1205. (Append. p. 45.) Post perfluentes adde, Legebant igitur νενασμένοι.

1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι. Ad ἄλλ' notat Porsonus „ἂν ἄλλο γ' A. (B.) 2. sed ἂν semel 2.“ Habet igitur 2. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. vel τί γὰρ ἄλλο γ' ἂν ἀπολ. Illud puto, quum ita det 5. In lib. Ask. tantum ἂν ἄλλο pro ἄλλ' ἂν notatur e B.

1374. ἐξ Εὐριπίδου vix putarim habere B. tacentibus licet Porsono et collatore Ask.

1398. Valde rarum pleonasmum, ἄλλ' οὐδὲ, non alibi in Demosthene inveni, nisi Prooem. p. 773, 160.

(1455, 18.) τῶν μὲν ἡμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. Lucian. Asin. 51. T. II. p. 619, 49. καὶ γὰρ ἐξ ὅτου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἐφαιψάμενος, οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμεν ὄνῳ. Athenaeus XIV. p. 661. E. οὐχ ἀρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων. Aliena sunt loca Act. Apost. XIX. 2. Diog. Laert. I. 36. Achaei Athen. X. p. 427. C. Luciani De Hist. Scrib. 33. T. II. p. 44, 101. Asin. 6. T. II. p. 574, 34. ubi ad Courierii mentem proxime, *Luciade*, p. 187. malim αὐτοῦ μοι παρεδρεύσεις, θεραπεύσαι δέ σε οὐδεὶς ἂν, ἀλλ' οὐδὲ θεός, ἰατρός, ἀλλ' ἡ κατακαύσασά σε μόνῃ ἐγώ.

1447. Lege „δ"] δῆτα A. non 2. δῆτ' B.“

1490, 1. Nempe ἕως ἂν — τὸ τέγος in textu habet 2. cum ed. 1532.

RANÆ.

123

32. *ΦΕΡΕΙ* B. in lib. Ask. et 183—85. *Ξα.* ταντὶ — *Δι.* τοῦτο λ. — *Ξα.* αὐτῇ — *Δι.* νῇ τόν. 197. *Δι.* μανθάνεις. 215. φθεγγόμεθ'. 240. αὐτίκα ἰγύψας (vel αὐτίκ' ἄγκ.). 308. ὁμοσον νὶ *Δία* omitti notat, de καὶθις κατόμοσον tacet. 311. τὰ κ. ταντὶ 313. *Ξα.* αἰθ. 368. τῶν om. 434. *Ξα.* praef. 438. μήτ'. 447. *Ἡμιχ.* praef. 458. ἱερὸν 573. *Ξα.* νῇ — *Πα.* νῶ. 598. *Χο.* praef. (610. γρ^α ταῦτ' ἄρτι ξυνοούμενος ταῦθ' ὅτι μὲν οὖν. margo B. si collatorem intelligo). 889. *Δι.* non praef. 936. *Δι.* non praef. 1050. *Δι.* ante κρ. om. 1121. ἀπεπανάνθη, sic, enotat. 1134. μὴ τ. 1146. τ' ἄλλως. 1190. μοι pro σὺ. 1207. ἐξεκινούμεθα. 1280. *Εὐρ.* praef. 1304. ὦ σχύλε. 1346. νοτίαις. 1348. κατὰ γωνίας habet Wech. tacet collator. In quibusdam dissentit a

Porsoni collatione ea quae in notis mss. Bentleii vulgatur *Class. Journal*, N. xxiii.

64. Nempe illorum rationem tunc quidem sequebatur Porsonus, qui *ἑτέρα, ἰδία, δημοσία* etc. adverbii vice posita, sine *ι* scribebant; vide ad Ran. 102. et Av. 396. Elmslei. ad Heraclid. 139. 174. Hemst. ad Plut. 187. Hoc loco ῖ *τέρα* Elmslei. Ach. 828. Seidlerus Doehm. p. 388. e schol. firmans.

295. *σπείρας* Seidlerus ad Arist. *Fragm.* p. 21. et dudum ante Hemsterhusius in mss. Fragmentum apud Suid. v. *οὐραῖα* exstat etiam v. *οἶον, τὸ ἀνταπ.*

305. (Append. p. 57.) In ms. Harl. 5725. Oresti praefigitur, *ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου δράματος . . . . . προλογίζει ἡ ἡλέκτρα*, tum incipit fabula; ut nusquam appareat verus titulus. In ms. Coislin. 353. (Montefalc. p. 320.) Aeschyli Thebais vocatur Eteocles.

424. *τὰ πρῶτα*. Porsonus, „Hemst. ad Lucian. Timon. 35. p. 147.“

526. Lege, „*ἡρακλέα σκεύασα B.*“

568. (Append. p. 61.) De hac ellipsi omnino videndus Elmsleius ad Med. pp. 109, 296. *σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι* Athenaeus xiii. p. 556. D.

124 742. *προυσελοῦμεν* edidisset Porsonus, quum Aeschyl. Prom. 441. (437.) *προυσελοῦμενον* ediderit. MS. Stobaei et Hesychius apud Bentleium *προυγελ.* dant, mera confusione similium F et C vel σ.

753. Lege „*ἐλεγχθέντ' B.*“ Ita Porsonus, sed nil de praepositione omitta notat lib. Ask.

757. *ἰκετείων* edd. Bas. et Wechel. tacentibus de B. Porsono et collatore Ask.

968. Sed vix putem Porsono probatum fuisse talem verum,

*οὐχ ἱππαλεκτρύνας γε μὰ Δί', οὐ τραγέλαφους,
ἅπερ σὺ,
et vide Kiddium p. 373. Malim cum Reisigio p. 99.
οὐχὶ μὰ Δί' ἱππαλεκτρύνας, οἷ τραγέλαφους,
ἅπερ σὺ.*

Sed ille γ' post *ἰππ.* infercit, ne scilicet Porsoni regulae conveniat versus.

1051. Inspecto Bentleii libro, comperi eum e B. enotasse, καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας; Erratum est in *Class. Journal*, N. xxiii. p. 109. γενναίους ἐξ. et *Εὐρ.* omitti, nil praeterea collator Ask.

1053. (Append. p. 66.) *Θήβας* Eustath. *ἰλ.* σ p. 1160, 50. Alia Schaeferus ad Bos. p. 277. Ox.

1089. *Παρνήθων* Bentleius. Vide et (Elmsleium, ni fallor) *Class. Journ.* N. xi. p. 137.

1203. τῷδε Ravennas.

1217. *εὐτηχῆς* ed. 1532. in *εὐτυχῆς* mutat Porsonus; hoc igitur, non *εἰδαίμων*, habet B.

1266. Vide codicis lectionem accurate repraesentatam a Kiddio ad Dawes. p. 430.

1337. Vide Porson. ad Argum. Nubium, et meam collationem. *ΜΕΛΗΤΟΣ* Inscriptio apud Spon. Itin. t. iii. p. 70. Per ῆ edd. vett. Luciani T. ii. p. 638, 94. Theodoreti mss. *Ἑλλ. π. Θερ.* p. 120, 12. ed. Sylburg. (sed ῖ p. 109, 50. Vide ind. rerum) quem locum olim mihi monstravit Elmsleius; ter in Athen. xii. p. 551. C. Ald. et ms. Vide Kidd. ad Dawes. p. 488. Scholion in MS. Clarc. (nunc Bodleiano) Platonis f. 8. b. ad Apol. Socr. p. 18. B. HSt. in Porsoni schedis:

1. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἦν ἀνθεμίωνος υἱὸς ἀθηναῖος γένος· ἀλκιβιάδου ἑραστής· πλούσιος ἐκ βурсο-¹²⁵ δευικῆς· ὅθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ σωκράτους διὰ τοῦτο
2. ἔπεισε μισθῶ¹⁾ ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ σωκράτους· μέμνηται λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾳ καὶ ξενοφῶν ὁμοίως· καὶ ἀριστόξενος ἐν τῷ σωκράτους βίῳ·

¹⁾ „In hoc spatio fuerat nomen proprium 6 vel 7 literarum quarum duae ultimae τη fuisse videntur.“ Postea, „Imo credo μέλητον esse.“

3. θεόπομπος δὲ στρατιώτισιν ἐμβάδας αὐτὸν εἶπεν
παρὰ τὰς ἐμβάδας· ἐπεὶ καὶ ἄρχιππος ἰχθύσιν
εἰς¹⁾ σκντέα αὐτὸν σκώπτει· μέλητος δὲ φαῦλος
τραγωιδίας ποιητής·
4. ὡς ἀριστοφάνης βατράχοις πελαργοῖς. λαῖτον υἱὸν
αὐτὸν λέγων·²⁾ ἐν ᾧ ἔτει οἱ πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο
καὶ ὁ μέλητος οἰδιποδεῖαν ἔθνηκεν· ὡς ἀριστο-
τέλης διδά-
5. σκαλίαις· ἐν δὲ γεωργοῖς ὡς καλλιάν περαίνοντος
αὐτοῦ μέμνηται· μέμνηται αὐτοῦ καὶ λυσίας ἐν
σωκράτους ἀπολογίᾳ.

Epicrates Athenaei xiii. p. 605. E.

ἐρωτικὰ μεμάρθῃκα τὰντα παντελῶς

Σαπφοῦς μέλη, τοῦ Κλεομένους Λαμνυθίου.

Lege, τὰρωτίκ' ἐκμεμάρθῃκα τὰντα παντελῶς

Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμνυθίου.

Qui locus nostro plane gemellus. Quid moverit Schweighæuserum ut Cleomenem citharoedum, non poetam, faceret, non exputo. Idem esse videtur, cujus mentio fit a Chionide sive alio, xiv. p. 638. D. ubi non opus erit cum Casaubono legere Κλεόμαχος, si in Cratini Bubulcis probaris τῷ Κλεομάχῳ, ut mox in Horis; ut scilicet Cleomenes fuerit Cleomachi filius. Sed haec, fateor, incerta.

1349. Imo ad v. εἶ spectat Porsoni nota.

1358. τοῦτον τὸν πόδ' ὀρᾷς Porsonus, ut me aliquando monuit Kiddius.

1546. ἀργὸν διατριβὴν ex Isocrate Panegyr. T. i. p. 188, 4. Auger. (49. C. HSt.) citat Porsonus in schedis.

¹⁾ Primo ὡς Porson. sed ascripsit, „εἰς plane ms.“

²⁾ Porsonus, „Videtur fuisse ἐφ' ᾧ.“ Legendum igitur ἐπεὶ ᾧ ἔτει.

EQUITES.

126

29. ΤΩΝ ante δεφομένων recte delet Porsonus in exempl. Porti, quomodo Bentleius. Ita *κᾶπιονκῶ γ' ἐμβλεπόντων*, 298. *δεομένων*, Ach. 537. *ἀντιβολούντων*, Vesp. 877. (et forsan *καομένης*, 1366.) *καλούντων*, Lys. 310. *κληρουμένων*, Athen. i. p. 17. A. (Porson. Adv. p. 48.) et Demosth. Mid. p. 322. n. 27. (519.) Neque sollicitandum *λέγοντος* in Clearcho Athen. vi. p. 257. A. In Polluce x. 40. distingue τὸ *ναυτικὸν ὑπηρέσιον* ἰδίως ἐν ταῖς Ὁραῖς Κρατῖνος προσκεφάλαιον· τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρέσιον μόνον.

32. Porsoni conjecturae non male objicit Reisigius pp. 73—77. *ποῖος*, indignantis aut iridentis, articulo carere, ut Plut. 1047. Vide et Jacobs. ad Athen. p. 266. Non interpolandum erat *ὁμόσαι* in Nub. 1235. sed simpliciter monendum ibi quaestionem esse, non exclamationem. Quod ad rem praesentem attinet, unum hoc constat, pessime conjecisse Reisigium, *ποῖον βρέτας θεῶν*; *έτεον ἱγεί γάρ θεούς*; cum postulet emphasis, *ποίων θεῶν* aut certe *ποίων θεῶν βρέτας*; unde poterat opimum proceleusmaticum istis tredecim p. 86. addere. Vides etiam eum pejorem distinctionem retinuisse, ne quid cum Porsono commune haberet. Sed satis erat verbo dixisse, ista praeclara emendatione metrum disperdi. Ejusmodi synizeses tragicorum esse proprias monet Elmsleius ad Med. 1129. [Excipiendum *Θεαγένης*. Viro egregio non repugnant *Θουκιδίδης*, etc. Addo, raro in Aristophanis senariis occurrere *πόλεως*, *ὑβρεως* etc. trisyllaba, nisi ubi metrum patiatur *πόλεος*, *ὑβρεος* etc. Quod non fugisse videtur Dawesium, p. 313. = 543. K.] Epicharmus Athen. vi. p. 236. A. *τούτοις ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι*. Dedissent saltem *τούτοισιν*. Sed hic locus, sive genuinus sive spurius, sive sanus sive corruptus, nil ad Atticos. Minus etiam obstat alter versus, *ἀλλ' αἰ τοὶ θεοὶ παρῆσαν, χυπέλιπον*

οὐπώποκα, qui cum ceteris in Laertii Platone dudum est fraudis suspectus. In Cratino Hephaestionis p. 89. ed. Gaisford.

χαίρετε πάντες θεοὶ πολύβωιν ποντίαν Ζέριφον,
127 lege *ΟΟΟΙ*, scilicet *ναίετε*. Menandro e conjectura tribuit Heerenius Stob. Ecl. p. 36. nam auctoris nomen e mss. excidit,

τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ

χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Sed tragici esse, ob alias rationes monet A. Meineke, Quaest. Menand. p. 18.

124. Alibi Porsonus „*διεχοῖτο* Athen. xi. p. 460. C.“

276. Nil verius Porsoni emendatione; pronomen poscit sensus. *τόνδε* in *τόν γε*, hoc in *τοίγε* abiit. Thesm. 563. *ἐπεὶ τόδ'* pro *ἐπειτά γ'* e Kusteri emendatione Brunckius. De *τοίγε* vide ad Thesm. 716. et addenda.

364. Similis plane variatio Lysist. 460. ubi Junt. et Rav. οὐκ ἐξέλεκτ', i. e. οὐκ ἔλκετ'.

435. καὶ servare debebat Porsonus; vide Nub. 1003. Ran. 973. Eq. 342. 525. 800. 870. 1031. (ubi confer Vesp. 919, 920.) 1205. Ach. 189. Pac. 525. 595. Non quod alterum prorsus damnem; Cratinus Junior Athen. xiv. p. 661. E. *λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός*.

438. Alicubi notat Porsonus, huc, opinor, respiciens, „*τέρθριοι*. Schol. ad i. 566.“ Nempe ad Apollon. Rhod.

463. In Alcaeo *γαλαθηνοῦ μνὸς* e ms. legendum. Pors. Opusc. p. 187.

484. In Diphilo *ἦγε* Burgesium meum jure offendit. Lege *εἴγε*, collato Hermanno ad Vigerum n. 311.

523. Cratinus Suidae v. *μαρίλη*, *ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων*. *ἐφθῃ* Porsonus ad Ach. 350. Legendum

— ο — *ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων*.

Ibidem distingue

χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ
καὶ μαρίλης.

In Aristoph. fr. inc. 97. lege e Porsoni Photio

τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἔξει μόνας.
τὴν φάρυγα μηλῶσαι ms. Gal. ex vicinis orta. Heniochus
Athenaei xi. p. 483. E. πιεῖν, πιεῖν τις ἐγγεῖτω, λαβὼν
πυριγενῇ κυκλοτερῇ βραχύωτον παχύστομον κώθωνα
παῖδα φάρυγος. Malim,

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῇ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῇ παχύστομον
κώθωνα παῖδα φάρυγος.

123

539. Gregorium contulerat Muretus V. L. xviii. 16.
Appianum et Claudianum Kusterus. Addit Gregorium
Apologetic. p. 3. B. Gatakerus A. M. P. ix. p. 498. F.
quem indicavit Burgesius. De τοιχαρχεῖν vide Suidam,
et Kusteri notam.

597. Alibi Porsonus, „οἱ δὲ σκόροδα Athen. xi.
p. 483. E.“

673. ὑποδραμῶν servandum esse agnoscit Hermannus
Doct. Metr. p. 129.

723. ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλτατον Porsonus
in exempl. Porti.

756. Recte Brunckius, et ante cum Bentleius (con-
ferens Eccles. 236.) εὐμήχανος πορίζειν. Vide quae
pererudite disserit ad Aeschyli locum, Pr. 59. Blomfieldius
noster, et adde Kiddium ad Dawes. p. 87. qui nescio
quo casu Porsono tribuit editionum lectionem in Aristarcho
Stobaei lxi. p. 387, 23.

784. E scholio τοι confirmat Reisig. p. 150.

803. Adde Nub. 471. Sophocles, Polyxenae fr. iii.
Stob. xlvii. p. 344, 4. (187.)

ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὐτ' ἐξεπομβρῶν, οὐτ' ἐπανχησας, φίλος
βροτοῖς ἂν ἔλθοι γ' εἰ δίκην λόγων ὄφλοι.

Ita Brunckius et fere Grotius. Trincavellus βρωτοῖς

ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων ὄφλαι, et sic Gesnerus, nisi quod βροτοῖς. Brunckii ms. λόγους. Quare lege

βροτοῖς ἂν ἔλθων εἰς λόγον, δίκην ὄφλοι.

818. Corrige „παῦ’ οὔτος καὶ μὴ μοι olim Porsonus in exempl. Porti, sed postea mihi dixit se malle παῦ’ ὦ οὔτος.“ Elmsleius (*Class. Journal* N^o. xv.) ad Herc. F. 1410. παῦ παῦ’ οὔτος, καὶ μὴ — collato Photio v. παῦ. Adde Casaubon. ad Athen. viii. p. 349. F. Anim. p. 608, 50. et ad Strabon. viii. p. 528, 19. ed. Ox.

856. Suidae Ed. Med. *Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.* Unde supplendam Kusterianam T. ii. p. 556. monet Porsonus.

863. Alibi Porsonus notat citare Athenaeum vii. p. 299. D.

877. *τηλικοῦτον* ante Brunckium dedisse edd. Bas. 1532. et Zanetti notat Porsonus.

889. Adde Elmsleium ad Med. 1128.

971. Eurip. Andr. 214. *Θρήνην, χιόνι τὴν κατάφρυτον.* Quod quisvis conjecerit, ab adolescente Porsono notatum reperio in exemplo Porti, *πᾶσι τοῖς ἀφικνουμένοις.* Concinnius

*ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις.*

πᾶς passim irrepsisse, neque multo rarius excidisse, vulgo notum; vide Porson. ad Phoen. 1354. Eundem Adv. pp. 96. 97. 110. (in Thucyd. vii. 33. lege e mss. *σχεδόν τι*) 150. (in Calvo Quinct. ix. 3. 56. Aquilae *omnium legum omnia iudicia* probasse videtur) Opusc. p. 208. 268—9. et Kiddium ibid. p. 374. Vide Addend. ad Plut. 886. Av. 483. *πάντων* omittit Portus. Posidippus Stobaei lxxv. p. 452, 46. (333.) *υἷον τρέφει τις καὶ πένης τις ὦν τύχη*, Trinc. Gesn. *τρέφει πᾶς* Grotii ms. Lege *πᾶς*. In Acharn. 720. *πᾶσι* pro *τοῖσι* e Rav. Elmsleius.

1015. *Æsch. Suppl.* 884. ὑπρογασὺν λάσκει *Ald.* unde forsan ultimum assumendum. Cum Diogene comparandus *Lucianus Amor.* 54. *T. II. p. 457.* ἀπερῶάγη, μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία καλλίων. (*Æschyl. Myrmid.* iv. *Tom. VIII. p. 199. ed. min. Butleri.*) Lege ἀπερῶάγη, „μηρῶν — ὁμιλία,“ κλαίων.

1105. *πυκνός.* Vide *Porsonum ad Eq. 42. 165. 746. Eccl. 283. Advers. p. 75. Bekkeri Lex. SG. p. 299.* πυκνός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἔστι πυκνός. Semper ita *Ravennas*; vide *Inv. ad Pac. 681. (679. K.)*

1155. *Plutarch. Erotic. init. οἶσθα οὖν —; Οὐκ, ἀλλὰ εἴσομαι λεγόντων.*

1328. Apponam ipsius *Porsoni* verba, quae debeo amicitiae viri literatissimi, *Martini Davy, S. T. P.* „ἀρχαίω *edd. mss.* Cum in his versibus dithyrambicas „ampullas affectet comicus, lege cum *Hesychio ms.* „τεττιγοφόρας, ἀρχαίω. Vide *Valckenaer. ad Euripid. „Phoen. 120.“ In Ach. 180. — χαι recte servat Bekkeri Lex. SG. p. 459, 6. Ibid. 569. lege τειχομάχας ἀνίρ. ξιγομάχας Lucillii Ep. vi. T. II. p. 318. Brunck. ἰθυμαχᾶν πολιτᾶν malim in *Simonid. fr. xxxiii. p. 370. 130 Gaisf. βιβλιολάθας dictus Didymus, Athen. iv. p. 139. C. βακτροφόρας, αἰθεριβόσκας, Cercidas Laertii vi. 76. ἑκατογκεφάλα Nub. 335. αὐχμηροκόμας Anaxandrid. Athen. iv. p. 131. B. ubi pro βούτνρόν φασ' egregie emendatur βουτυροφάγους (*Edinb. Rev. N. V. p. 191.*) nisi mavis propius ad literas βουτυροφάγας. Γαφάγας dictus vermis quidam, dialecto *Syracosia*; *Hesychius. ὀνοματοθήρας Athen. xiv. p. 649. B. et alibi. [Dorice audit ὕδατοπότας Lamprus Musicus a Phrynicho Athenaei II. p. 44. D.] Obiter moneo, post Kidd. ad Dawes. p. 349. non obtrudendas esse has formas orationi seriae, ut Nub. 982.***

ACHARNENSES.

138. ISTORUM sensus est, ut videtur; „τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ Suid. ed. Med. in εἰ μὴ et ψυχροῦ. Priorem locum omittit ms. et in posteriore cum edito consentit.“

254. *Δαιταλέων* fr. 3. τί ποτ' ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν; Legendum puto τοῦ πνεῖν. Cum Menandro compara Aristoph. Polyid. fr. 1. ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι | Φαίδραν. Antiatticista Bekkeri p. 81. v. Αἰτεῖν. Ἀλεξίς δ' Ἐπικλήρω, ἐκδιδόντος τινὲς θυγατέρα, ἀλλ' ἐγωγε, παῖ, δίδωμι· καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν. ms. ἐγὼ παῖ et αἰτεῖ παῖ. Repete duas literas, ἐγωγ' ὦ παῖ.

270. πολλῶι, πολλῶν. Vide ad Plut. 187. Vesp. 724. Amipsias Laertii II. 28. Σώκρατες, ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἦκεις. Lege ὀλίγῳ, πολλῶ, et quod ad sententiam confer Antiphonem Xenophontis Mem. I. 6. 11. ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τοι σὲ δίκαιον μὲν νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὀπωστιοῦν, et quae sequuntur.

Schol. 278. Hanc notam suo loco repone, et adde, *Contra in Polluce* II. 112. pro ΚΑΛΛΙΪΤΩΙ κωμικῷ, *Porsonus Opusc.* p. lvii. ΚΑΛΛΙΪΤΩΙ, i. e. Καλλιῖαι τῷ κωμικῷ. *De Athenaei loco* (xv. p. 668. C. et *Casaubon.* p. 947, 42.) vide *ibid.* p. 248.

317. (male 318.) Philetaeri comoediam Κέφαλον memorat Suidas.

131 487. καρδία vocativum in Aeschyl. Eumen. 103. Porsonus e Rob. et ms. Guelph. Vide Kidd. ad Dawes. p. 451. Εὐριπίδῃ in Acharn. 451. codices, in Hermesianacte Athen. XIII. p. 598. E. Porsonus Opusc. p. 245. Θεὰ Marklandus Iph. T. 1233. Lysist. 874. Μυρρίνῃ ed. Kusteri, non Juntae. Vide ad Nub. 270.

671. Corrige „ἀνακνκλῶσι] λ om. Suid. ed. ms. *Θασίαν. Θασίαν κνκῶσι Med. Ald. Θασίαν κνκῶσι Kuster.*“

710. μέντ' ἂν etiam Elmsleius. Verum puto μέν γ' ἂν, et μέν γ' malim Thesm. 811¹). Photius, *Μένγε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ μέν.* Pro μέντοι rectius dixisset μέν γάρ (vide Hermann. ad Viger. n. 296. b.) cum quibus etiam confunduntur, ut in Demosth. de Corona p. 152. n. 165. (257.) pro sanissimis ὁ μέν γε φίλος καὶ σύμμαχος, optimus codex ὁ μέν γάρ etc. sed recte dat μέν γε p. 170. n. 322. p. 172. n. 336. p. 173. n. 354. (288, 23. 291, 17. 295, 2.) et in F. L. p. 254. n. 458. (420, 22.) Has particulas saepe adhibent, ubi antithesin argutiorē, aut accuratam enumerationem affectant. Herodotus i. 145. *Πελλήνη μέν γε πρώτη*, vulgo *μέντε*. Idem vi. 46. *ἐκ μέν γε τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ*, ubi gravissime errat Larcherus. viii. 65. *ἣν μέν γε κατασκήψῃ*. Vide Nub. 484. 1385. Thucyd. i. 40. *Κορινθίοις μέν γε ἐνσπονδοὶ ἐστε*. i. 70. *οἱ μέν γε νεωτεροποιοί*. vi. 86. *ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοί*. Interdum supprimitur apodosis, ut Thucyd. iii. 39. *ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν*. Aristoph. Nub. 1174—78. sensus est, *νῦν μέν γάρ δορυμὸν βλέπεις, τότε δὲ ἡλίθιον*. Lys. 1167. *supple τὰ δ' ἄλλα ἴσως ἂν συγχωρήσαιμεν*.

718. Imo in Antiphane *τῷ κήρυνκι* vertendum, *the public cryer*; quare locus non officit Porsono.

788. In exemplo Brunckianae Porsonus „*χῶρος J.*“ i. e. Juntina 1515. „Vulgatum recte exhibet Athenaeus ix. p. 375. A.“

796. In Epicharmo perspicuum est legisse Porsonum *κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὲν ὑπωδέλοις,*

*) Ran. 292. *τοτὲ μέν βοῦς* tres primae, Bas. 1. Tacet Porsonus de B. qui teste Bentleio habet *μέν γε*. Vide meam Collationem.

quomodo partim emendant. In Inscriptione Delphica
 182 apud Dodwell. Itin. t. II. p. 507. *ΟΔΕΛΙΟΣ* et
ΗΜΙΟΔΕΛΙΟΣ pro *ὀβολός* et *ἡμιωβόλιον*.

850. οὐδ' deleverat Bentleius, teste Elmsleio.

1052. Porsonus in exempl. ed. Brunck. *τόνδ' ἀλά-
 βαστρον*] „τόν J.“ i. e. Junt. 1515. „ἀλαβάστους
 usurpat Alexis apud Athenaeum VIII. p. 365. D.“

Schol. 1091. Lexicon SG. (Montefalc. Bibl. Coisl.
 p. 479.) *Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρῶδη*. Corrige e
 Photio apud Porson. ad Plut. 138. *καπνυῶδη*, et utro-
 bique dele *ὡς* ex var. lect. natum; *καί* et *ὡς* (i. e.
 S et σ) passim confundi notum.

1193—95. Ergo legendum, ut fere Elmsleius,
*ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,
 Δικαιοπόλις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
 καὶ ἐγγάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.*

VESPÆ.

83. PORSONUS in exempl. Porti, „Socratem per-
 stringit, ut subinnuit Scholiastes.“

86. De his elisionibus vide Porsonum apud Kidd.
 ad Dawes. p. 431.

97. Postea, ut ab amico didici, existimavit Porsonus,
ἂν, vocali producta, retinendum esse, saltem apud recen-
 tiores comicos.

213. Ibi minus caute damnat *ἀπεκοιμήθημεν* Por-
 sonus, satis defensum a Xenophonte apud HSteph. Thes.
 T. II. p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodo-
 tus VIII. 76. *οἱ μὲν δὴ ταῦτ' αὖτ' ἡς νυκτὸς, οὐδὲν
 ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο*. E quibus locis apparet,
 vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant
 servi; et significare, *φυλακὴν καταλύειν*, v. 2. Compara
ἀποδαρθεῖν in Nicochare, Addend. ad Plut. 300. *ἀπο-
 βρίζειν*, Theocr. Epigr. XXI.

249. σὺν delet, et 263. ὅταν τοῦτ' ἦ legit et Elmsleius *Ed. Rev.* N. xxxvii. p. 89.

257. Phrynichus Bekkeri p. 61. *Πρωτον*: τὸ ὑπὸ ¹³³
τῶν πολλῶν πρώϊμον.

368. Ita Bekkeri Lex. SG. p. 406. ἀνόμεν' restituit Æschylo Suppl. 54. Porsonus Opusc. p. 209. In Eurip. Androm. 1133. non protinus spernendum ἦγεν. In Platone Cratyl. p. 415. A. recte ἀνειν Heindorfius. Æschylus Stobaei cxvii. p. 599, 2. (485.) οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς. λάβοις schol. Venetus Homeri, et Eustathius. Libenter legerim ἄνοις. Ab ἄνω vetus substantivum ἄνη, quod servandum videtur in Æsch. Theb. 719. Vide Albertum ad Hesych. v. *κατάνεται*.

393. *καταπαρῶ* in schedis Porsonus, errore pro ἀποπαρῶ, quomodo citat Elmsleius (*Cl. Journal* N. xv.) ad Herc. F. 884.

396. Mihi, et quod pluris est, Elmsleio ad Med. 1120. satisfacit Porsoni emendatio. I. ᾧ μιάρ' ἀνδρῶν. Vide Porsonum ad Ran. 859. et si tanti est, adde, partim ex Anonymo in Porsoni schedis, Eur. Hec. 707. Hipp. 848. Bacch. 370. Heracl. 567. (forsan huc referendum Soph. Trach. 307. monet Elmsleius) Sophoclem, ut videtur, Athen. xii. p. 584. E. Alcmanem xiii. p. 601. A. Diogenem xiv. p. 636. A. Phavorinum Stobaei lxiv. p. 410, 29. Schaeferum ad Bos. Ellips. v. *θηρίον*. Callimachus apud Bentl. ad Fragm. xciii. Porsonum Append. Toup. p. 487. ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δένδρεων φάυλη. Euripides Andromed. apud Athen. xiii. p. 561. C. τίμιος θεοῖς ἔση. Imo *θηνητοῖς*. Sed lenius *θεῶν*.

II. ἀνὴρ *omissum*. Vide Porson. ad Pl. 144. 258. Nub. 545. Eq. 1274. Ach. 978. Vesp. 918. et Elmsleium ad CEd. T. 551. Addo Eurip. Orest. 1400. Inus fr. vi. Sophocles Creusa, Stob. lxxxix. p. 503, 46. (373.) ἄνοσον ἄνδρ' Grotius. Philoxenus Athenaei i. p. 5. C. ἀνδρὸς supplet Casaubonus. Equit. 514. ἀνδρῶν pro αὐτῇν Suidas v. *πειρών*. Ita in Axionico Stobaei ii.

p. 29. (9.) recte αἰτῶν omittit, ἀνὴρ servat, Salmasius. Equit. 869. Ravennatis ope lege κρίνω σ' ὅσων γ' ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον, e formula. Vide 762. Ach. 697. Inscriptio Coll. Trin. Cant. ΕΠΕΙΔΗ ΤΡΟΪΗΝΙΟΙ (ita semper, non Τροίς.) ΓΕΓΡΑΦΑΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΓΕΓΟΝΕ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΪΗΝΙΩΝ. In Antiphane Athenaei x. p. 451. A. dubitabam an suppleendum

πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν, ὦ πάτερ, ῥήτωρ ἀνὴρ
ἄφρωνος, ἦν μὴ πέρ γ' ἄλλῳ τρίς παρανόμων;

Adde Suidam v. Κροῖστος, in nota ad Lysist. 361.

III. ἀνὴρ *irrepsit*; Porsonus ad Nub. 129. 138. Vesp. 897. Lys. 455. Ibid. 368. οὐκ ἔστιν ἄρ' Εὐριπίδου probabiliter Bentleius. (Eq. 134. ἕτερος αὖ Bentleius; sed vide addend. ad Plut. 1012.) In Æschyl. Theb. 396. ἀνδρῶν pro ἄστρων Etymol. p. 753, 22. ubi tacet de ms. Dorv. Porsonus. Eur. Hec. 852. et Med. 299. ἀνδρῶν male Aristot. Suspecta vox ibid. 1225. ubi non omnino mihi satisfacit Elmsleius, (suae ed. 1197.) de tautologia, θνητῶν, ἀνὴρ. Non decerno inter ἄνδρας et παῖδας Lysistr. 1085. Gnomae Winter-toni p. 503. ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τάληθῆ λέγειν. Ita Aldus post Theocrit. unde hausisse videtur Gesnerus Stob. xi. p. 136. Possis ἔστι pro ἀνδρὸς, sed facilius et melius, ἀνδρὸς δ' ἐλευθέρου στί. In Menandro Cleric. p. 154. pro γαμεῖ quod habet Stobaeus LXVI. p. 419, 47. (279.) male ἀνὴρ, sed ex sequenti, ed. Gellii 1469.

IV. ἀνὴρ et ἀνθρωπος *confusa*, Porson. ad Nub. 110. 524. Gaisford. ad Solon. v. 71. Vesp. 729. ἀνθρωπος Phrynichus Bekkeri p. 20, 16. Menander Stob. cx. p. 580, 5. (461.) ἀνθρωπος ἀτυχῶν σώζεθ' ἐπὶ

τῆς ἐλπίδος. σώζεται ταῖς ἐλπίσι Grotii ms. ἀνὴρ ἀνυγῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσι Gnom. εἰς ἐλπίδας.

V. *Superlatus pro positivo irrepsit*. Vide Collat. Nub. 264. In Nub. 1042. δειλότατον Rav. Dorv. et Schol. δίκαιος pro ἄριστος jure receptum Æschyl. Theb. 598. Gnom. εἰς εὐγενῆ. Ἄνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής. Possis δίκαιος, ἀνὴρ δὲ χρηστός, et forsā aliter. In Antiphane Athenaei ix. p. 402. E. φαῦλ' pro φαυλότατ' recte ms.

532—4. ἀγῶν νῦν, et γένοιθ', οὗτός γ' Bentleius. ἐστὶν ἄγῶν malunt, ni fallor, et ἔθ' ἄγῶν Eur. Phoen. 597. Vix opus. Pac. 275. ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μέγας.

558. ἀντιβοληθεῖς καὶ τὴν, 563. κακὰ πρὸς τοῖσιν νῦν οὖσιν, 568. συγκύπτοντα βληχᾶται Porsonus in exempl. Porti.

613. Hinc firmari lectionem scholiastae Townleio-Burneiani Iliad. π. 134. ποικίλον, ἀστερόεντα, κακῶν 135 βελέων ἄλωρην, Kiddio monente agnovit Porsonus. Vide illum ad Dawes. p. 83.

640. Voluit Porsonus, „Ced. Col. 693.“ i. e. 659, 60. Br. ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται. Philoct. locus est 950. Br. ἐν σαντῶ γενοῦ.

671. Vide Porson. Praef. Hec. p. LIV.

682. Corrige „σοὶ δ' ἦν τις γε διδῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾶν Ald. Junt. 1. σοὶ δ' ἦν τις διῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾶς Junt. 2. et Rav. nisi forte hic ἀγαπᾶν.“ Aldina lecto nata e 691. Potuisset Porsonus σέ δ' ἔάν. Vide Brunck. ad 678. (676. K.) Nub. 689. πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία; aequè bonum, si dedissent libri, Ἀμυνίαν. Hic servo σοί.

708. πυρρίατῃ. Vide Schweigh. ad Athen. xiv. p. 658. E.

724. Vide Brunckium et Schaeferum ad Pseudo-Phocylidem p. 159. ed. nov. Gnomicorum.

798. ἀνοικοδομεῖν in Machone Scaliger apud Grot. Exc. p. 997.

842. In schol. καταλυθῆναι—τὸν Δία διαδε-
ξάμενον recte Ruhnkenius e schol. Platonis p. 2.

870. προπύλαις Bentleius et Brunckius, sed hic male
repudiat in addendis, et alia peccat.

976. In Dawesii sententia de vi metrica τοῦ ῥ per-
stitisse Porsonum tradit Kiddius ad Dawes. p. 285.

1020. In Babrio mirum est dedisse Tyrwhittum,
περιϊόντες ἐλέγοντο· τίς γὰρ ἀγροίκων,
ex interpolatione vel Nat. Comititis, vel Bentleii Diss.
Aesop. p. 145. ἔλεγον Tzetzes xiii. 269. Addo Phere-
craten Lex. SG. Bekkeri p. 373. v. ἄκυλος. Καὶ τὰς
βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας.
Vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. v. p. 189. Sed in Vespis
legendum περιῶν cum Brunckio et Ravennate. περιήει
vel περιήειν apud schol. refer vel ad περιχωμάζειν vel
ad περινοστών Pac. 762.

1024. In Babrio ἡδὲ ταῶς ἐμπήληξ Tyrwhitt.
p. 51. e ms. Harl. In Platone, sive potius Aristophane,
ὅδ' etiam Hermannus, et loca recte disjungit. Senten-
tiam suam repudiasset videtur Porsonus, quum ad Toupium
locum (p. 313. Oxon.) taceat.

136 1057. Porsonus in exempl. Porti, „Vide Toup. in
Longin. p. 248. ed. quarto.“ Scil. ad Fr. v.

1076. ἐκδραμόντες δουρὶ ξὺν ἀσπίδι tres primae,
δουρὶ καὶ ξὺν ᾧ. post Fl. Christianum Porsonus in ed.
Porti, conferens Eq. 608. (607.) Ach. 532. Eur. Hec.
146. (143. Pors.) Phoen. 364. (372.) Plaut. Asinar. i.
3. 11. Si de re notissima plura vis, adi Auctar. ad
Porson. Opusc. pp. 385, 6. Sed hanc conjecturam eum
repudiasset liquet; vide ad Pac. p. 153. v. 11.

1122. In Athenaeo δις merum esse errorem puto,
ortum ex male formato aut minus intellecto nexu pro εἷ.

1223. Distingue post βοώμενος. Vide Eur. Helen.
1450. et de similibus, ἀνλεῖσθαι etc. Schw. ad Athen.
xiv. p. 633. E.

1281. Adde Eccles. 1062. e Rav. δριμ-υπο-τι-
τριμματο-

1348. Alibi Porsonus confert Theocr. x. 55. et Schol. et Alexin Athen. viii. p. 365. C.

1422. In marg. Brunckii notat Porsonus, *εἰδείη* sine *ἂν* dare Juntinam 1515. et Athenaeum viii. p. 351. E.

1472. *τὴν νῦν διάθεις* Eupolidi Suidae v. *βαστάσας* restituunt Gaisfordius ad Heph. p. 45. et Porsonus in mss. comparans Phrynichum Harpocratonis v. *διάθεις*. In Eupolide Schol. Nub. 997. mirum est neminem probasse Kusteri emendationem, *τοῦ νῦν τρόπου*.

1473. In schedis Porsonus *ἐπ' ἀλλείοισι*. Sed ita dudum emendarat Piersonus ad Moerin p. 88.

1519. Euripides fr. inc. 8. (Stob. iv. p. 53, 10.)

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν

εἰς ξυμφορὰν ἴσῃσι πολλὴν δὴ βροτούς.

(Malim *πολλὰ* δὴ, ut Ran. 709.) Menander fr. 52.

(Stob. xx. p. 172, 13.) *τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρὸν*. In Hippol. 1462. *τόδ'* om. ms. Flor. Ceterum

de hoc asynarteto adde Hermannum Doctr. Metr. p. 593.

In Cratini loco ultimo *ρόδον* delet Elmsleius *Ed. Rev.*

N. xxxvii. p. 89. et in Diphilo incertum esse metrum

putat, ut et in Platone ibid. xv. p. 700. F. *ἐνταῦθ' ἐπ'*

ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει *λῆχρον δίμυξον*. In Mus.

Crit. vi. p. 287. addit Eur. Iph. T. 402, 3. Accedat

Pherecrates Lex. SG. p. 379. et Suidae v. *ἀλοάων*,

ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

P A X.

137

32. SCHOL. Platonis Ruhnken. p. 85. [*τέως*] *ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὐρεται ἀντὶ τοῦ ἔως*. λέγει δὲ ὁ ἱπποκομῶν *τὸν κἀνθαρὸν*, Ἐρεῖδε, μὴ παύσαιο μηδέποτε' εὐθιῶν, *Τέως ἔως αὐτὸν λάθης διαρῥαγείς*. Unde liquet confusas esse duas lectiones, *τέως σεαυτὸν*, et *ἔως σεαυτὸν*.

69. Boissonadius; „πρὸς τὸν οὐρανὸν Philemon Lex. p. 149.“

73. Alibi confert Porsonus Valck. ad Phoen. 28.

144. *Philisci versum*. In Jacobsii Anthol. Vatic. T. II. p. 445.

181. (non 192.) Vide Porson. Opusc. p. 35.

237. Antea in ed. Porti Porsonus,
(ὅσον κακὸν) καὶ τοῦ πολέμον τοῦ βλέμματος.
Sic Brunckii membr. et Rav. ut videtur. (τὸ βλέμματος,
si Inv. fides.)

245. Memini Porsonum probare e schol. ὃ Μέγαρον,
Μέγαρον, ὥς. Neque ἐπιτρίψομαι neque ἐπιτετρίψο-
μαι se legisse recordabatur; dubitanter proponebat
ἐπιτριβήσεθ'. Aliquando cogitabam, ἐπιτρίψομαι
εἰς αὐτίκα, ut 365—8.

379. Actum agit, tum in hoc loco, tum in Menandro Suidae v. ὃ μέλεε, Augustus Meineke, Cur. Crit. p. 16. quod et alibi saepe ei contigisse ostendit Vir Doctus, *Classical Journal*, N. xxxiv. p. 306—310. Addo locum ex ejus Quaestionibus Menandreis, p. 10. „Alia ex aliis scriptoribus petita tetigi Cur. Crit. p. 33. quibus Plutarchum addas licet, Vol. I. p. 156. Cor. ubi integrum habes Solonis senarium, ab interpr. non animadversum, ideoque a Brunckio cum aliis quibusdam neglectum. Neque desunt contrarii erroris exempla, cujus generis latent adhuc multa apud Athenaeum, velut lib. I. p. 8. et VI. p. 230. ubi *gaudebo si qui in eadem nobis cogitandi vestigia inciderint*.“ Etsi nimis iniquum, aut potius ineptum est, sicubi duo critici in eandem cogitationem inciderint, statim in altero furtum suspicari, *Nescio quid peccati portat haec purgatio*. De p. 8. obscurior res est. Vix ignorare potuit Meinekus, a Porsono Adv. pp. 45. 46. Amphidi restitutum esse versum, ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε. In Eubuli loco praetermissa esse a Grotio Exc. p. 659. ista, ὃν
138 φασι ποιεῖν κληθέντα etc. monet Schweighauserus. Mihi oborta est tenuis quaedam suspicio, Machoni tribuenda esse. Sed illuc redeo; forsan dicet Meinekus se de tertio loco agere, nempe de his, ἀγαθὸς ἂν πρὸς

ἀγαθοὺς ἄνδρας, etc. quae sane si quis Cratino ademta ipsi Athenaeo assignet, non valde repugnabo. Sed in p. 230. omnia, quantum video, apud Schweighaeuserum rectissime distributa. An hoc vult vir doctus, verba οἶδα δὲ καὶ γὰρ etc. in antiquis editionibus Alexidi male continuari? Atqui id suspicatus est ipse Casaubonus, plane docuit Porsonus Adv. p. 78. Quare exspecto quid rei sit; et *gaudebo*, si causam ostenderit Meinekius, quominus Schutziis et Fiorillis accenseatur.

463. Alibi citat Porsonus Wass. ad Thucyd. v. 17.

600. ἡδέ. Vide Marklandum ad Iph. A. 812. Kidd. ad Dawes. p. 500. (Myrtilum sive Eupolin persanare conatus sum Auctar. Porson. Opusc. p. 384.) In Eupolidis loco, de quo Gaisford. ad Heph. p. 277. et Meinekius Cur. Crit. p. 58. κῆτισόν τ' ἡδὲ σφάκον ni me fallit memoria, Porsonus apud Censorem, (*Crit. Rev. March. 1805.*) Roberti Walpole, *Scarce Translations*.

602. Diodorum primus contulit Leopardus Em. v.

14. citatus a Kiddio ad Dawes. p. 501.

642. Vide ad Lys. 508.

699. Alibi Porsonus τὶ δαί;

732. Corrige „*Corruptum censet Porsonus Praef. Hec. pp. lv, vi. Notat*“, etc.

Ibid. Antiatticista Bekkeri p. 109. *Νουνεχόντως Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει.*

847. In exempl. Porti Porsonus: „ταῦθ’; Ὀπόθεν; vel τάσδ’; Ὀπόθεν;“ Sed Ravennatis ope legendum videtur:

πόθεν δ’ ἔλαβες ταύτας σύ; πόθεν; TP. ἐκ τοῦρανοῦ. De qua crasi vide Porson. ad 198. Paulo ante 821. articulum dat Ravennas:

μικροὶ δ’ ὄραῖν ἄνωθεν ἦσι· ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε καχοήθεις πάνν.

855. Mecum distinguit Hermannus ad Antig. 628. et quod serus video, jam olim explicuit Bisetus. Cum

- 139 Diphilo confer Timoclem Clem. Alex. Str. iv. p. 566, 7. *κἀνθάδ'* pro *κἀτα δ'* reponendum supra 631.

891. Antea Porsonus notarat *τοῦπιάνειον* ὥς.

916. Cum Aldina consentit Juntina prior, cum Suida Juntina secunda, et Ravennas. Athenaeus xi. p. 485. Α. *τί δῆτα νηπίοις οἶνον κίλικα λεπαστήν.* i. e. *τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις.* Etiam in Aeschyl. Eumen. 849. 882. St. *νέων* excidisse puto; vide *Class. Journal*, N. iii. p. 654.

941. *Θίρασι* verum esse monet Elmsleius ad Med. p. 157. not. (a.) Vide etiam p. 118. not. (b.) Meminisse debebam me olim ex Porsono audivisse, veteres dixisse *TAMIASI* etc. non *TAMIAISI* unde retenta *Ὀλυμπίασι, Πλαταίασι.* Omnino vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. iv. p. 323.

991. Alibi citat Suidam v. *κορκορυγός.*

1197. ὅσ' Florens, ut e versione liquet; et 1249. ὥς.

1269. Eadem variatio, Nub. 876. Vide Plut. 88. Lys. 881. Vesp. 685. *ὅταν εἰσελθὼν νειράκιόν σοι κατάπνυγον, Χαιρέον υἱός, Ὡδὶ διαβάς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεῖς.* Vide Elmslei. ad CEd. T. 1167.

1285. *Θωρηχθεῖς, ebrius*, Theognis 508. indicante Porsono.

AVES.

48. BRUNCKIUS; „Kusterus e conjectura ut videtur dedit ἡ πέπτατο.“ Porsonus, „πέπτατο Bas. 1547.“ Ex Juntina secunda scilicet; e Basiliensi Portus, unde Kusterus.

139. In Hipponactis loco, (Polluc. x. 75. Toup. Em. T. ii. p. 554. ed. Oxon.) collato Hemsterhusio lege et verte:

στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκκος.

Destillant, quomodo in torcularis lacum destillat saccus colatorius.

172. τί ἂν οὖν ποιοῖμεν alibi Porsonus, ut postea Br. e mss.

269. ἄλλο (i. e. ἄλλος) pro ἄλλ' Porsonus apud Tyrwhittum; *Class. Journal* N. xxvi. p. 337.

270. Alibi Porsonus; „δῆπω J.“ i. e. Junt. 1. 140 „Sed δῆπου Athen. ix. p. 397. E.“

386. Dele ista, *Vide an* etc. De ἡμιν, ὑμιν, vide Porson. praef. Hec. p. 37. ad Plut. 286. et Pac. 582. Elmslei. Praef. Œd. T. In Lys. 124. ἐστὶν ἡμῖν quivis emendabit.

446. Notat Porsonus citare Suidam v. ταυταγί, ubi ms. ὀρνέον male pro ἐν ὀρνισι.

514. δεινότητὸν γ' alibi Porsonus, ut postea Brunckius. Vide Vesp. 603. Ran. 730. In Pherecrate Schol. Eq. 420. γ' addit Suidae v. ἀκαλήφη ed. Kust.

515. In schedis Porsonus ὄρνιν ἔστηκεν, ut postea Brunckius.

521. Vide Porson. ad Pac. 649. Demosthenes c. Aristocr. p. 421. n. 183. (659.) ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων. In Strattide ms. ἡ μέγα κλέος ἰδέ. Quod fere nescias utrum e superiore versu defluxerit, an corruptum sit ex ἡδε, varia lectione pro ἡ. Prius putat Aug. Meineke, Cur. Crit. p. 70. qui Μεγακλέους timide conjicit. Subaudiendum παλλακῇ, vel potius γυνῇ, per ironiam qua et nostrates utuntur. Compara ἡ δὲ Διο-πείθους αἰειδῆς Τέλεισις, Philetaer. Athen. xiii. p. 587. E.

649. Ut hic δεῖνα, ita in Eurip. Helen. 1155. δεινὰ similem vocem δεῦρο oblitteravit. Lege

ὅς τὰ θεῶν ἔσορᾷ
δεῦρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε
καὶ πάλιν ἀμφιλόγοις
πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

Dubitanter posui ἀμφιλόγοις pro ἀντιλόγοις. Ceterum confer Aristoph. Ran. 1109. Av. 425. Schol. ibid. ad 347. et de τὰ θεῶν Elmsleium ad Heracl. 618. Sed optimus interpres erit ipse Euripides Troad. 1204.

τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι.

659. λέγων—ἄγω Ald. λέγω—ἄγω Junt. 1. λέγων—ἄγων Junt. 2. Vide Porson. ad Hec. 578. ubi ms. Paris. 2713. habet a manu prima λέγων, imo forsā λέγω, certe non λέγον. In Æsch. Suppl. 117. λέγων vel λεγῶν Aldus, Robortellus, Stephanus.

701. Alibi confert Porsonus Villoison. ad Longum II. p. 88.

141 705. Hesiod. Theogon. 340. Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην cum Wintertono Porsonus ad Dawes. p. 176. (312. K.)

718. τὰ δ' ἔργα pro τὰ δ' ἄλλα in Eur. Heracl. 132. tres mss. apud Elmslei. ad Med. p. 95.

798, 9. Imo servandum ὡς Διιτρεφῆς, vel etiam scribendum Διειτρεφῆς, docet Elmsleius ad Med. p. 139. Deinde inter Euripidis loca casu omisi Hippol. 783. quod posuerat, opinor, Porsonus pro Alcest. 783. de quo vide Advers. p. 222. Sed recte vulgatam defendit Monkius, citans Porsonum Praef. Hec. p. xii.

807. τύμβουλος. Nempe in epigrammate Anthol. Palat. Jacobs. T. I. p. 348. de qua Galli, Chardon La Rochette, commentationem postea in ejus Miscellaneis Literariis recusam, T. I. pp. 93—102. in compendium redigit, aut ab alio redactam (Month. Mag. 1797. March. p. 175, 6.) excribit Porsonus in schedis.

813. Eubulum partim expedit, Advers. p. 124. γεμίζων in γε μείζω Æsch. Suppl. 453. cum Stephano puto latere. De loco inquinatissimo vide Blomfield. ad Agam. p. 303.

883. Alibi Porsonus; πελεκᾶν Athen. IX. p. 398. C.

1072. Alibi notat Porsonus, ἐπαναγορεύεται habere Junt. 1. [cum Ald. J. 2.] sed per γ citare Simsonum Chronic. A. M. 3590.

1238. Prisciani locum interpolasse videntur recentiores; vide ad Plut. 236. Malim „*Nos, Gravor—Mente dares. Illi, βαρίνομαι τοῦτο καὶ τούτω. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκλήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ. Ὅπως μὲν ὁσμὴν μὴ βαρυνθήσεσθ' ἐμὸν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὁσμῆς [βαρυνθήτε.] Κρατῖνος ἐν Πλούτοις, Τῇ μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι.*“ In Sophocle priora incerta sunt; sed ὁσμῆς et ὡς μὴ apud Putschium esse puto varias lectiones ejusdem vocis, ὁσμὴν vel ὁσμῆ. Supple *φυλάξομαι*.

1364. Oblitus sum monere, τὸν ante λόφον certissime mendosum esse, judice Porsono. Videtur λαβὼν primo suprascriptum voci *ταυτηνὴ*, ad constructionem indicandam, deinde quum ibi irrepsisset suo loco motum ut supervacaneum. *ταυτηνὴ δὲ λαβὼν* Elmsleius, *Quart. Rev.* N. xiv. p. 449.

1432. Vide Porson. ad Vesp. 953.

1613. *ταυταγὶ* probare videtur Elmslei. *Quart. Rev.* N. xiv. p. 449.

1714. Sed vide Suid. v. *διαψαίρουσι*.

ECCLESIAZUSAE.

142

70. De prima in καλὸς semper ab Atticis correpta, praeter Bruncium vide Gaisford. ad Markland. Suppl. p. 162. De Philoct. 1381. (1421.) Porson. Opusc. p. 220. In Euripide Stobaei xxix. p. 200, 8. (129.) *μυρίοισι* habere Trincavellum notat Porsonus. Gnomae *εἰς εὐτυχίαν*.

κοινὸν δὲ καλὸν ἐστὶ χρηστὸς εὐτυχῶν.

Versus est Menandri apud Stob. xli. p. 241, 8. (167.) apud Cler. p. 220.

κοινὸν ἀγαθὸν ἔστι τοῦτο, χρηστὸς εὐτυχῶν.

Lege ob metrum τοῦτ' ἔστι, et compara Demosth. F. L. p. 271. n. 604. (450.) κοινὸν γὰρ ἡμῖν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις τοῦτο ἀγαθὸν γίγνεται. Ita recte mss. sine articulo, qui delendus et in Xenoph. Econ. vii. 12. (p. 487, 39. HSt.) κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτο ἀγαθόν. Vide Platon. Phaedon. p. 63. D. Gorg. p. 505. E. HSt. Ut in Menandro, ita in Thesm. 744. καλὸν pro ἀγαθὸν irrepsit; vide Porsonum. Gnomae:

Εἰς Γυναῖκας. Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς.

Εἰς Δούλους. Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ.

Recentiores versificatores prodere videntur καλῆς et καλοῦ istò sensu. Hactenus haec; sed forsán aliquis malit cum Bentleio et Ravennate, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί. (Atque hoc praeferre video Reisigium p. 178.) Primum igitur meminerit, semper fere ubi duplicatur γε, utrique particulae suam rationem constare, ut Plut. 74. Deinde probet, γ' ἔγωγε apud nostrum jungi. Postremo, ne quem offendat adjectivi positio in Porsoni lectione, ἔγωγε τουτονὶ καλόν, conferat σαπρόν Plut. 542. σαπροῦ Ach. 1100. ἄβυσσον Ran. 138. μέγαν, ἐπίχαλκον, Vesp. 16, 18. ἀπείρονα fragm. hic p. 243. (Epigenem Athen. ix. p. 384. A. Menandrum Piscat. 8. ex Porsoni emendationibus, Opusc. p. 315. et Advers. p. 292.) Verte *By Hecate have I; see, a fine one.*

115. Vide Valck. ad schol. Phoen. 15. ad Hippol. 191. notas ad Gregor. Dial. Att. xlii. Tyrwhitt. ad Dawes. p. 215, 6. ed. Kidd. Lockius, Paraphras. ad Rom. i. 21. *Set up to themselves fictitious no gods.*

169. Ad Brunckii notam scribit Porsonus, „Sed ¹⁴⁸ istam notam“ (ad Suppl. 1181.) „in secunda editione omisit Marklandus, ut et alteram quam supra v. 70. examinandam sibi sumsit Brunckius.“ Nempe ad Suppl. 728.

173-5. Sed in v. *προσιότης, τοιαῦτα* intrusit Portus, secuto Kustero. Vocem omnino omittunt Med. Ald. Froben.

289-310. Antistrophica detexerat Bentleius, cujus lectiones exhibet Kiddius ad Dawesii locum. Stroph. v. 8. *Χαριτιμίδη* Bentleius.

607. Suidae ed. Kuster. *Ἀμαρτεῖν εἶρηκε τὸ ἀμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι. Ποδαπὸς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὃ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν. καὶ ὅλως σίνηθες αἰτοῖς τὸ τοιοῦτο.* Porsonus; „Si hujus loci sana lectio est, frustra T. Faber ad Aristoph. Eccles. 607. *μείραξ* pro *puero* adhiberi posse negat. Sed indignor Kustero, quod *ποδαπὰς* ex ed. Med. non reposuerit. Verum altera menda subest. Quomodo enim *ἀμαρτεῖν* pro *ἀμάρτοιμι* usurpari possit equidem ignoro. Repone ex ordine literarum *ἀμάρτοιιν*. Ita *τρέφοιν* in fragmento Euripidis apud Etymolog. M. p. 764, 52. quod injuria sollicitat Valckenaerius Diatrib. p. 153. *Ἀμαρτοῖιν* bis ex correctione, sed ab eadem manu, et *ποδαπὰς* C.“ (MS. C. C. C.) „Kusteri negligentia Pierisoni oculis tenebras offudit ad Moerin p. 262. quod fieri non potuerat si alia Pierisonus editione usus esset.“ Vide Grammaticum Hermannii p. 434.

624. De *πρὶν, πρὶν ἂν* omnino vide Elmslei. ad Heracl. 959. ad Med. pp. 119—121. et si libet, Reisig. p. 65.

646. In ed. 1547. *ἐπεπόνθην* vertit in *ἐπεπόνθειν* Porsonus, in tertia scil. persona; vide ad Vesp. 633. Quum ad Med. 863. *ἐπεπόνθει* citaret, vereor ne consulto id fecerit, putans plusquamperfecti formam, *-ειν, -εις, -ει*, jam tum Athenis invaluisse. Vide Kidd. ad Dawes. p. 412. Certe Plut. 738. servat *ἀνεστήκει*. Recte an secus, non decerno; tantum dico, immerito culpatum videri Koenium, quippe qui pro prima persona recte acceperit, etsi non satis clare est locutus. Ejus autem conjecturam, saltem quod ad *ἐπεπόνθειν*, confirmat C. C. C. apud Burgessium Praesulem ad Dawes. p. 462.

(412. K.) Atque ἐπεπόνθη Ravennas. Cum δεινὸν omnino compara Latinorum *indignum*. Nos, *very hard, shameful, too bad* etc. Lysist. 1099. δεινὰ idem est atque αἰσχροὶ 1100. Alia exempla dat Reisigius pp. 198. 216. 299, 300.

- 144 752. In Heniochi versu νόμιζέ σε Grotius p. 169. casu ut videtur, quum νομίζετε notae praefigat. Illud tamen repetit Brunckius ad Soph. Electr. 4. Omnino comparandus Menander Harpocratonis v. Φυλῆ, apud Cleric. pp. 52, 54. Integrum locum exscribam, prout exstat in mss. Cantab. Bibl. Publ. D. 4. 63. et Coll. Trin. olim Galeano. μέανδρος δυσκόλῳ. τῆς Ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον φυλῆν. τὸν νυμφαῖον (νυμφιαῖον Trin.) δ' ὅθεν προέρχομαι φυλασίῳν. φιλόχορος etc. Edd. Aldinae, μέανδρος δὲ δυσκ. τ. α. νομίζει εἶναι τόπον τὴν φυλῆν, λέγων, τὸν νυμφαῖον δ' ὁ. π. φυλασίας. Maussacus, τὸ νυμφαῖον — φυλῆν ἰών. Nactus scilicet veram lectionem φυλασίῳν, forte distractam in φυλὰς ἰών, supposuit Φυλῆν, quod pejus corrumpit Bentleius Φυλῆνδ'. Magis etiam miror viri summi iudicium de prioribus; quod non protulisset, si inspecto Gronovio cognosset, ms. Mediceum dare νομίζεται τὸν τόπον εἶναι τὴν φ. Vix opus est ut addam, fuisse in Dyscoli prologo,

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλῆν· τὸ νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι,
Φυλασίῳν.

Fancy this to be Phyle in Attica. De hoc genitivo vide Collation. Ran. 1065. ubi in Ione possis quidem, sed minus commode, Μακρὰς, non ὄχθῳ, cum χθονὸς jungere. Thucyd. i. 114. τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα — ἐσβαλόντες. Vide Matthiae Gr. Gr. n. 354. p. 499. νομίζειν hoc usu solenne ut Av. 1366.

817. Videtur Porsonus aut χαλκὸν aut ἀργυρεῶ conjecisse.

818. Sed ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν Juntina prior, Brubachiana, Brannckius e ms. Inde potius quam e

Ravennate habuisse videtur Invernizius, a cujus textu nullus dissensus notatur in collatione ms. Monacensis.

1133. ὦν post *πυγχανῶ* a tragicis omitti potuisse ostendunt viri docti e Sophocl. Eleetr. 46. 315. (Eur. Hec. 957. loco suspecto) et agnoverat Porsonus anno 1802. Opusc. pp. 151—3. quod mirum est praetervidisse Hermannum ad Soph. Aj. 9. Sed de comicis et orationis solutae scriptoribus sententiam suam non videtur mutasse. Diphilus Athenaei iv. p. 165. F. facile amoveri posset, si nihil aliud esset suspiciosi; *Φαίδιμ', ὦν ἐπύγχανεν*. Obiter addo, locum Eurip. Med. 735. *συμβὰς καὶ ἀνώμοτος*, non officere¹⁴⁵ alteri regulae ad Hec. 782. prolatae, quum ista verbalia sint participia potius quam adjectiva, imo ipsa participia formae antiquae, ut e Latinis constat. Hoc me monuit Porsonus. Athenaeus xii. p. 543. B. suis an Theopompi verbis incertum; *σωφρονῶν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείττων*. Lege *σώφρων ὦν*. Vide etiam locum Dionis Cassii in nota ad Plut. 1062.

THESMOPHORIAZUSÆ.

133. QUAMVIS alieno loco monere visum est, Porsono docente, *αἰφνίδιος* semper dicere Atticos, nunquam *ἄφνιδιος*, proinde transponendum, *αἰφνίδιος αὐτὸν μόρος* Æschyl. Prom. 681.

169. Corrige, „sed ibi edd. Med. Kust. *τε καὶ διεκλίνουν*, ed. Ald. *τε καὶ διεκλίνουν* (sic). Quare de ms. intelligendus videtur.“

292. ὅπως et ἵνα saepe confundi me monuit Porsonus. ὅπως ex mera glossa oriri potuit, quod in Rav. factum, Nub. 1201. Vide ibi Collationem.

387. Corrige, „Male Kust. *Nempe in nota ad Suidam*, cujus glossam ad Eccl. 131. cum Porto refert.“

444. „Euripidis quosdam versiculos.“ Scil. Eurysth. fr. 7. In Cyclope ἀθρόσας satisfacit Burneio, Cens. Hecub. Pors. *Monthly Rev. April* 1799. p. 429. et Elmsleio, Heraclid. 341.

450. Sed in Menandri priore loco πάλιν ἐπεμυκτῆρισαν edd. teste Benteleio, qui similiter in Philemonis fr. 65. ἐπεθεώρησαν revocavit.

463. Transponit in exempl. Porti Porsonus, ἅτ' αὐτὸς ἐν ἀγρίοισι λαχάνοιςιν τραφεῖς.

574. ἀλλ' οὐ μὰ Δία σὺ γ' ἄψει Porsonus in exempl. Porti.

587. In Eccles. 286. malim λέγειν, μὴ καὶ ποτ ἐξολίσθη. (καὶ μὴ Elmslei. Mus. Crit. Cant. Part. iv. p. 483.) ἔθεν καὶ φύσει optime mss. Crippsio-Burneianus et Ambrosianus in Isaeo Tyrwhitti p. 6. l. 13. pro ὅθεν φησὶ καί.

146 607. Meinekii causa Cur. Crit. p. 24. notandum, frustra Porsono opponi textum Invernizii, qui hic ut alibi passim (verbi causa Lysist. 519.) Brunckii interpolationes securus repetere videtur. Hoc etiam post Elmsleii monitum, Praef. Ach., viros doctos fugisse mirum est.

639. Antea in ed. Porti Porsonus τί δὲ τὸ τρίτον;

669. In ed. Porti Porsonus χρῆν.

709. Porsonus in ed. Porti „F. ἅπαντα μεστά. Vide Pac. 553.“

716. De τοίγε vide ad Plut. 424. Nub. 370. 1256. Eq. 276. Vesp. 1362. Eccles. 573. Lysist. 1034. In Eccles. 1000. recte Reisigius p. 295. δεῖ γε μέντοι σ'. In Ach. 611. καίτοι σὶν γε Elmsleius, quem vide. Quam levis momenti sint exempla e prosaïcis scriptoribus, (qualia Xenoph. Paed. i. 6. 8. v. 5. 11. Anab. i. 9. 14. ii. 4. 14.) ostendent haec e Porsoni schedis: „ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε [Plato] Alc. ii. p. 114; 9. Etw. 453. D. 10. Frf. 264. b. 24. ms. [Clark.] 141. C. Steph. μέντοι γε Wetstein. ad Matth. xvi. 26. || γε post μέντοι om. ms. Clark. p. 6. a. 5. [In Euthyphr. p. 12. C. HSt.

scilicet.] || εἴρηκά γ' ἔγωγε Gorg. p. 433, 32. Ald. 299. D. Laem. 388. b. 6. ms. [491. C. HSt.] || καὶ μὰ δία ἡμεῖς γε ὦ ἐρμόγενης Crat. p. 65. b. 14. ms. 33, 13. Fisch. [400. D. HSt.] || καίτοιγε καθαρῆεῖν γε Pausan. viii. 18, 2. οὐ μέντοι γε II. γ. v. in. || νῆ τοὺς θεοὺς γε ὦ σωκράτης Theaet. p. 120. [l. 21.] Fisch. [ἔγωγε ὦ in eadem charta scribit Porsonus, hic scilicet reponendum. Locus est p. 155. C. HSt.] || καίτοι γε ὦμην γ' Phaedr. p. 241. D. [HSt.] 230. b. 21. ms. om. γε || οὐ μέντοι γε Rep. i. 410. F. G. Laem. [329. E. HSt.] καίτοιγε 411. F. 3. [331. fin. HSt.] || οὐ μὲν γε Paus. ms. vi. 13, 6. οὐ μὲν γε Paus. x. 38, 3. vide ib. 1. οὐ μέντοι καὶ αὐτίκα γε. Herodot. i. 80. Arch. ii. 63. fin. [In priore loco οὐ μέντοι γε οἱ Ἀἰδοὶ Arch. in posteriore, οὐ μέντοι οἱ γε Αἰγύπτιοι.] οὐ μέντοι ἔς γε [δὲ Porson. per errorem] τὰ ἱρὰ ii. 81. p. 141, 91. || οὐ μέντοι τοῦτό γε Valckenaer. ad Herodot. ii. 63. οὐ μέντοι νῦν γε διετέλεσε ἐὼν (sic Ask.) i. 196. p. 94, 2. ii. 98. p. 148, 40. omnes οὐ μέντοι γε. || viii. 42. p. 638, 51. οὐ μέντοι γένεός γε planissime Arch. || vi. 23. fin. p. 448, 13. οὐ μέντοι οἷγε et Arch. Ask. sed paullo ante l. 94, 95. χρεὼν μὲν εἴη καλὴν ἀκτὴν Arch. a σχεῖν l. 96. ad ζάγκλην 97. duodecim voces, in quibus ἔρημον, om. Ask. || In Pausan. v. 1. init. γε om. 147 ms. — Passim in particula addenda, tollenda, transponenda luditur. Non magis Atticum puto οὐμενοῦν γε (vide Porson. ad Ran. 564.) nec πῶς γε, quod in Plut. 583. habent mss. in Nub. 689. Invernizius, quam οὐ μὲν γε, ἂν γε, νῆ Δία γε, de quibus monuerunt Porsonus et Elmsleius. Neminem certe puto esse qui Julianis, Libaniis, Themistiis fretus, Porsoni canonem de νῆ Δία γε arctioribus finibus circumscriptum eat.

783, 4. In ed. Porti Porsonus

ὦ χεῖρες ἐμαὶ * *

ἐγχειρεῖν χερῶν ἐργῶ πορίμω.

886. τῷδε τῷ κ. ἁ. Porsonus in ed. Porti, et sic Bentleius, afferens τούτῳ τῷ ex edit. Brubach. 1544.

ὦ μέλε τῷ Brunckius, quomodo habere Ravennatem affirmat Invernizius.

1068. Suidae ms. Harleianus 3100. in ἡχῶ habet ἐπὶ κακοστρά^τ ut a Burgesio didici.

1178. Georgius Lecapenus, Matthiae Lectt. Mosq. T. II. p. 56. ἀκούσομαι δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατ' Ἀπτικούς, καὶ οὐκ ἀκούσω. Sed Donatus ad Terent. Andr. III. 4. 13. „QUIDNAM AUDIO], *Legitur et AUDIAM. Menander enim sic ait: τί δήποτ' ἀκούσω;*“ Lex. SG. Bekkeri p. 372. Ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη. ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. Sed ibid. p. 369, 13. Ἀκουσείων: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. Unde forsán legendum Ἀκουσεῖειν. Aliter Kiddius ad Dawes. p. 595.

LYSISTRATA.

200. E SCALIGERI ὄχλος derivasse videntur suas emendationes, aequae illas infelices, Bentleius et Toupius in Plut. 800. et Philetaero Suidae v. ἀπαλίνωρος, de quo Porson. Adv. p. 295.

148 *Ibid.* Diligentius inspectis Scaligeri scholiis, comperi omnia fere e Suida, Hesychio, Harpocrate ducta esse. Quare de ms. non cogitandum.

Ibid. Leidae, in libris Vossianis, *In Quarto*, 194, 23. exstare Barocciani apographum a Burgesio didici. Ejusdem beneficio licebit Collationem meam ex ipso Vossiano corrigere. MS. igitur Vossianus in duas columnas, ut aiunt, distribuitur, ut primus versus sit a sinistra, secundus a dextra, tertius infra primum, quartus infra secundum; etc. Scholia textum circumdant. 46, 7, 8. MS. β' γ' α'. 171. πλαδδιῆν an πλαδδικῶ incertum, quum syllaba per nexum scribatur. [Vide quae dixi p. 225.] 186. 191.

103. MY. 136. δαὶ 192. ἐντεμ. 277. ὥχετο θ' ὦπλα
 289. inter lin. γρ. ἐξιπώκειτον 296. δεινὸν 316. λαμπαθ'
 356. bis habet. In altero loco, ταύτας ἐάσομεν λ.
 361. εὔρε, et inter l. γρ. εἶχον 367. πλεύμονας
 375. τοῦμ' i. e. τοῦμόν 399. αὐταῖν 479. οὐ γὰρ ἔτ'
 488. μοχλοῖσι 499. ὥς, non χῶς [Vide Collationem
 Nub. 962.] 500. ἄδικον. A m. pr. em. ἄδοκον
 507. ἡνειχόμεσθα 514. ἡδ' ἐὰς, si Burgesii mentem
 capio. 531. περὶ τῆς κεφαλῆς 555. ποῦσαις 564.
 δρυπέπεις 580. κατὰ μ. 610. προβούλοις ἅπασι et
 supr. γρ. ἀντικρυς 631. ἡμῖν habet Voss. 650. φθονεῖτε
 με 734. -νυ 762. -βαζουσῶν 812. -νος, non -νον,
 ut ait Bentleius 909. Bentleius, „ms. ὦ τάλαν.“ Imo sine ὦ.
 926. οὐδ' ἔγωγ' 929. Μν. ἄπ. Κι. δεῦρο 950, 1.

βουλευσομαι. Κι. ἀπολ. 987. Ita ms. παλῆος, ubi ρ
 merum est signum, quo scholion huc pertinere indicatur.
 [Vide ad Plut. 1194.] 1000. ὑσσάκων ex emendatione.
 Primo erant duae literae loco υ 1029. ἐσκαλ.

204. Porsonus ad Hec. 539. ed. Cant. (533. ed.
 Lond. ubi haec verba desunt) „ταῖς γυναιξὶ non minus
 regitur a δέξαι quam ab εὐμενής.“ Vide Schaeferum
 in ed. Lips.

366. Herculis Furentis locum verte, *Quid est illud
 egregium facinus, quod de marito praedicas?* Similis
 usus articuli, Phoen. 184. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφρυβρίζει
 πόλει, Iph. T. 617. καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται. Chrysostomus
 Orat. i. de Paulo, p. 32. ed. Valck. τί οὖν ἐστὶν ἐκείνων
 τὸ μέγα; Optime vertitur, *Quid ergo esse in angelis
 magnificum judicamus?*

519. Quantum ex Invernizii ambagibus rem intelligere 149
 licet, habet Ravennas, ὑποβλέψας φάσκειν ἂν καὶ —
 ἡσῶ ὅποτεύξεσθαι μ. quamvis iste, solita socordia,
 Brunckii ἡσείς et τοι retinuerit. καὶ natum e correctione
 male intellecta. Primo similes literae extritae, deinde
 scriptum, *υποβλεψασκειμη.*

Dobree, Observationes Aristophaneae.

5

524. οὐ δὴτ' ἔσθ' ἕτερός τις Porsonus in exempl. Porti.

565. Porsonus in nota msta apud amicum Georgii Burges; „Kusteri δυνατὸν longe discrepat ab ejusmodi formulis, ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι Plut. 782. καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσι Menandr. Stob. XLIV. p. 173. Grot. 277', 12. Gesn. Nec quisquam, opinor, Brunckii ἔξετε probabit. Lege δυναταὶ, subaudito verbo substantivo. Eadem ellipsis, Vesp. 647. (669.) ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι, ubi metrum δύναται pateretur; similis Eq. 342. ὅτιν' λέγειν οἶός τε κἀγὼ, suppresso εἰμι. Luciano Dial. Marin. IX. 2. p. 313, 58. νεανίας γὰρ καὶ δύναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν, ex mss. reddenda melior lectio δυνατός.“ Olim in ed. Porti transponebat, πράγματα παῦσαι τ. π. δύνασθε; quod etiam Tyrwhitto placuisse prodit G. Burgesius, *Class. Journal* N. XXVII. p. 142. Etiam Elmsleius ad Ach. 78. δυναταὶ, Valckenaerius δυνατοί.

613. σοι mss.

635. ἀντὸ Berglerus, et jam olim ed. LB. 1624. pro v. l.

705. ὑμᾶς λαβὼν τις Brunckius e mss. et tacite Invernizius. Sed Porsoni ordo melior. Nub. 1045. recte mss. σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφνικτον, i. e. ἔχω σε ἄφνικτον, μέσον λαβὼν. Vide Ach. 273. Eccl. 260.

800. Collato Herodoto τὸ σκέλος delet Reisigius p. 202. et recte monet dici quidem ἀνατείνας (τοῦ μὲν σκέλος) λακτίσαι, sed innui, ἀνατείνας τὸ σὺ σκέλη, λαιμάσαι. De ellipsi videndi Bosii annotatores ad vv. σκέλος et χεῖρ. Addo Menandrum apud schol. ad Plut. 689. Huc refero ἄρας, ἐπαίρων Œd. Tyr. 1270. 1276. ἐπαίρειν Euangel. Athen. XIV. p. 644. F. ἐνθες ποτ' Vesp. 1156. (confer 1163. Lys. 289.) et ut videtur Aristoph. Eq. 1127. qui locus an respiciatur in schol. Av. 1258. an potius Comicus Luciani Amor. 53. T. II. p. 457, 81. non liquet.

1015. *ξυνεῖς* Schaeferus Melet. Crit. p. 86.

1052. *σᾶ* etiam Reisigius p. 317. et in Hermippo ¹⁵⁰
λοῖσ' ἐγὼ Elmsleius ad Med. p. 95.

1169. Ed. Wechel. *τοῦτον τοῦ χωρίου*. ubi
Porsonus, „Delent *τοῦ* aliae editiones. *χωρίου* ms.
Ravennas, ut conjecerat Dawesius. Ita in Diodor.
Sic. xv. 81. p. 66, 10. pro *πάντα τὸν πρὸ τοῦτου*
χρόνου lege *χρόνον*.“

Typis expresserunt Stephanus Geibel et socius, in typographeo aulico, Altenburgi.

